

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The PEARL SISTER

LUCINDA RILEY

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

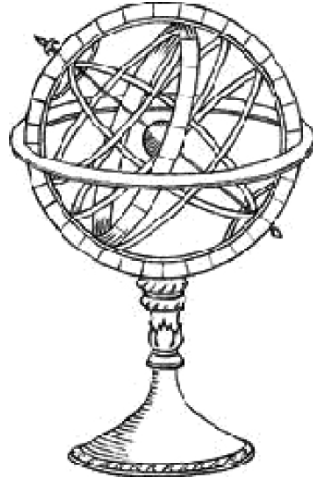
Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

The Pearl Fister

CeCe'nin Hikayesi

LUCINDA RILEY

MAKRO İLAN

*Baba ve kızı Richard ve
Felicity Jemmett için*

*Hiçbir yolculuk imkansız değildir.
İleriye doğru tek bir adım atmanız yeterli.*

Karakter kadrosu

ATLANTIS

Baba Salt - *kız kardeşlerin üvey babası (merhum)*
Marina (Anne) - *kız kardeşlerin vasisi*
Claudia - *Atlantis'teki kahya* Georg
Hoffman - *Pa Salt'ın avukatı* Christian -
kaptan

D'APLIÈSE KARDEŞLER

Maia Ally
(Alcyone)
Star (Asterope)
CeCe (Celaeno)
Tiggy (Taygete)
Electra
Merope (kayıp)

İçindekiler

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

[14](#)

[15](#)

[16](#)

[17](#)

[18](#)

[19](#)

[20](#)

[21](#)

[22](#)

[23](#)

[24](#)

[25](#)

[26](#)

[27](#)

[28](#)

[29](#)

[30](#)

[31](#)

[32](#)

[33](#)

34

35

36

37

Yazarın notu

Lucinda Riley ile Soru & Cevap

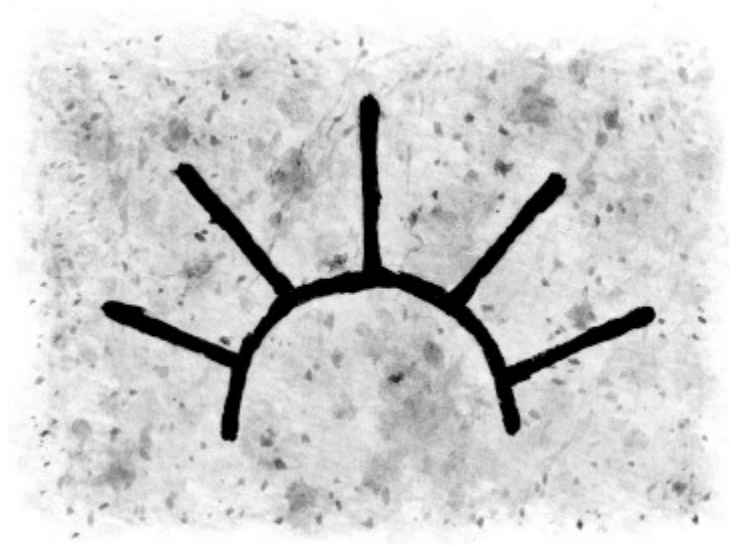
Teşekkür

Kaynakça Ay

Kardeş

CeCe

Aralık 2007

*İnsan izi için Aborjin
sembolü*

Babamın öldüğünü duyduğumda nerede olduğumu ve ne yaptığımı çok iyi hatırlıyorum, diye düşündüm pencereden dışarı bakıp gecenin zifiri karanlığını gördüğümde. Altımda aralıklı olarak, insan yerleşimine işaret eden küçük ılık kümeleri vardı, her ılık bir hayat, bir aile, bir dizi arkadaş içeriyordu.

Bunların hiçbirine artık sahip olmadığımı hissediyordum.

Neredeyse dünyayı baş aşağı görmek gibiydi, çünkü uçağın altındaki ışıklar, üzerimdeki yıldızların daha az parlak suretlerine benziyordu. Bu bana sanat okulundaki hocalarımdan birinin bir keresinde bana sanki önümdekini göremiyormuşum gibi resim yaptığımı söylediği gerçeğini hatırlattı. Haklıydı. Göremiyordum. Resimler *zihnimde* belirliyordu, gerçekte değil. Çoğu zaman hayvan, mineral ya da insan formunda olmasalar da imgeler güçlüydü ve ben her zaman onları takip etmek zorunda hissederdim.

Tıpkı Londra'daki hurdalıklardan topladığım ve evimdeki stüdyoma yerleştirdiğim o büyük hurda yığını gibi. Tüm parçaların tam olarak nasıl bir araya getirilmesi gerektiğini bulmak için haftalarca uğraşmışım. Dev bir Rubik Küpü üzerinde çalışmak gibiydi, ancak ham maddeler kokuşmuş bir yağ tenekesi, eski bir Guy Fawkes korkuluğu, bir lastik ve paslanmış bir metal kazmadan oluşuyordu. Parçaları sürekli yerlerine yerleştiriyordum, nereye koyarsam koyayım her zaman tüm kurulumu mahvedecekmiş gibi görünen o son hayati parçayı ekleyene kadar mutluydum.

Sıcaktan yanan alnımı, beni ve uçaktaki diğer herkesi boğulmaktan kurtaran tek şey olan pencerenin serin Perspex'ine dayadım ve

kesin ölüm.

Çok savunmasız.

Hayır, CeCe, içimde panik yükselirken kendimi sertçe uyardım, bunu onsuz yapabilirsin, gerçekten yapabilirsin.

Düşüncelerimi Pa Salt'a geri dönmeye zorladım, çünkü kökleşmiş uçuş korkum göz önüne alındığında, onun öldüğünü duyduğum anı düşünmek - garip bir şekilde - rahatlatıcıydı. Eğer en kötüsü olur ve uçak gökyüzünden düşüp hepimizi öldürürse, en azından o diğer tarafta beni bekliyor olabilirdi. Ne de olsa oraya kadar yolculuk yapmıştı. Ve hepimizin yaptığı gibi yalnız yapmıştı.

Küçük kız kardeşim Tiggy'den gelen telefonla babam Salt'ın öldüğünü öğrendiğimde kot pantolonumu çekiştiriyordum. Şimdi geriye dönüp baktığımda, söylediklerinin hiçbirinin aklıma yatmadığından oldukça emindim. Tek düşünebildiğim, babamıza hayran olan Star'a bunu nasıl söyleyeceğimdi. Tamamen yıkılacağını biliyordum.

Sen de ona tapıyordun, CeCe.

Seviyordum da. Hayattaki rolüm daha savunmasız olan kız kardeşimi korumak olduğu için - aslında benden üç ay büyüktü ama konuşmakta zorlandığı için onun adına hep ben konuştum - kalbimi mühürledim, pantolonumun fermuarını çektim ve bunu ona söylemek için oturma odasına gittim.

Hiçbir şey söylemedi, sadece kollarımda ağladı. Kendi gözyaşlarımı uzak tutmak için elimden gelen her şeyi yaptım. Onun için, Star için. Güçlü olmak zorundaydım çünkü bana ihtiyacı vardı.

İşte o zaman oldu.

"Madam, ihtiyacınız olan bir şey var mı?"

Üstümden misk kokulu bir parfüm bulutu indi. Başımı kaldırdım ve hostesin üzerime eğildiğini gördüm.

"Hayır, teşekkürler.

"Çağrı ziline bastınız," dedi abartılı bir fısıltıyla, hepsi uykuda olan diğer yolcuları göstererek. Ne de olsa Londra saatiyle sabahın dördüydü.

"Özür dilerim," diye fısıldadım, dirseğimi onu uyaran düğmeden kaldırırken. Her zamanki gibi. Öğretmenlerimden birinin okulda sabah duası sırasında gözlerimi açtığımı gördüğünde bana verdiği türden bir baş sallama hareketi yaptı. Sonra bir ipek hışırtısıyla hostes inine geri döndü. Kendimi rahatlatmak ve gözlerimi kapatmak için elimden geleni yaptım, dört yüz kadar yolcu gibi olmak istiyordum.

Alüminyum bir tüpün içinde havada savrulmanın dehşetinden uyumaya giderek kaçmayı başaran rastgele ruhlar. Her zamanki gibi kendimi dışlanmış, kalabalığın bir parçası değilmişim gibi hissettim.

Elbette business class'ta yer ayırtabilirdim. Mirasımdan kalan biraz param vardı ama onu birkaç santimetrelik bir oda için harcamak isteyecek kadar değil. Paramın çoğu Star ve benim için Londra'da nehir kenarındaki gösterişli daireyi almaya gitmişti. Gerçek bir evin onun istediği şey olduğunu, onu mutlu edeceğini düşünmüştüm ama *öyle* olmamıştı.

Şimdi buradaydım, geçen yıl bu zamanlar ekonomi sınıfında kız kardeşimin yanında oturup dünyanın öbür ucundan Tayland'a uçtuğum zamandan daha ileride değildim. Ama bu sefer Star yanımda değildi ve ben bir şeye koşmuyordum, kaçıyordum.

* * *

"Kahvaltı ister misiniz, madam?"

Sersemlemiş ve kafam karışmış bir halde gözlerimi açtım ve gecenin bir yarısı beni ziyaret eden aynı hostese baktım. Tüm kabin ışıklarının açık olduğunu ve bazı pencere panjurlarının şafağın pembe tonunu ortaya çıkaracak şekilde açık olduğunu gördüm.

'Hayır teşekkürler, sadece kahve. Sade olsun lütfen.

Başını salladı ve geri çekildi; ben de tüm bu deneyimin parasını ödediğim halde neden bir şey istediğim için kendimi suçlu hissettiğimi merak ettim.

"Nereye gidiyorsun?"

Şimdiye kadar sadece profilden gördüğüm komşuma döndüm. O zaman bile bir burun, bir ağız ve siyah kapüşonundan sarkan bir tutam sarı saç vardı. Şimdi ise tam karşımdaydı ve bana bakıyordu. Muhtemelen en fazla on sekiz yaşındaydı, çenesinde ve alnında ergenlik sivilcelerinin izleri hâlâ görünüyordu. Onun yanında kendimi bir emekli gibi hissediyordum.

"Bangkok, sonra da Avustralya.

"Harika," diye yorumladı hapishane tepsisindeki yenmez çırpılmış yumurta, aşırı kızarmış domuz pastırması ve sosis süsü verilmiş uzun pembe şeyi mideye indirirken. 'Eninde sonunda oraya gideceğim ama önce Tayland'a bir göz atacağım. Dolunay Partileri'nin bambaşka bir şey olduğunu duymuştum.

"Öyledir.

"Gittin mi?"

"Birkaç kez," diye yanıtladım, sorusu hemen zihnimde bir dizi anıyı canlandırdı.

"Hangisini önerirsin? Ko Pha Ngan'ın en iyisi olduğunu duydum.

"Oraya en son gittiğimden bu yana uzun zaman geçti ama şimdi çok büyük olduğunu duydum - belki birkaç bin kişi. Benim en sevdiğim yer Krabi'deki Railay Plajı. Çok sakın bir yer ama sanırım bu ne istediğinize bağlı.

"Krabi'yi duydum," dedi, çenesi sosis çiğnemek için fazla mesai yapıyordu. "Arkadaşlarımla Bangkok'ta buluşacağım. Zaten karar vermek için dolunaya kadar birkaç haftamız var. Oz'da arkadaşlarıyla mı buluşacaksın?

"Evet," diye yalan söyledim.

"Bangkok'ta bir süre kalacak mısınız?"

"Sadece bir gece.

Uçak Suvarnabhumi havaalanına doğru alçalmaya başladığında ve kabin görevlileri biz tutsaklar için olağan talimatları sıraladığında onun heyecanını hissettim. Gözlerimi kapatıp çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışırken, *bunların hepsinin bir şaka olduğunu* düşündüm. Uçak düşerse, tepsi masam dik konumda olsa da olmasa da hepimiz anında ölecektik. Sanırım kendimizi daha iyi hissetmemiz için böyle şeyler söylemek zorundaydılar.

Uçak o kadar hafif bir iniş yaptı ki, anons yapılana kadar yere indiğimizi bile anlamadım. Gözlerimi açtım ve bir zafer dalgası hissettim. Tek başıma uzun mesafeli bir uçuşu tamamlamış ve hikayeyi anlatacak kadar yaşamıştım. Star benimle gurur duyardı ... tabii artık umurunda bile olsaydı.

Göçmen bürosundan geçtikten sonra bagajımı atlıkarıncadan aldım ve çıkışa doğru ilerledim.

"Oz'da iyi vakit geçir," diye seslendi genç komşum bana yetişirken. 'Arkadaşım oradaki vahşi yaşamın *çılğınca* olduğunu söylüyor, yemek tabağı büyüklüğünde örümcekler! Görüşürüz!

El sallayarak insan kalabalığının içinde kayboldu. Onu dışarıda çok daha yavaş bir tempoda takip ettim ve tanıdık bir nemli sıcaklık duvarı bana çarptı. Geceyi geçirmek için rezervasyon yaptırdığım otele giden havaalanı servis otobüsüne bindim, check-in yaptırdım ve asansörle steril odama çıktım. Sırt çantamı omuzlarımdan indirerek beyaz çarşafların üzerine oturdum ve bir otelim olsaydı, misafirlerime ne kadar fırçalarsanız fırçalayın beyazın yaptığı gibi üzerlerindeki diğer vücutların lekelerini göstermeyen koyu renkli çarşaflar sağlayacağımı düşündüm.

Dünyada kafamı karıştıran o kadar çok şey vardı ki, muhtemelen uzun zaman önce bir yerlerde birileri tarafından konulmuş kurallar. Giysilerimi çıkardım.

Yürüyüş botlarımı giydim ve uzandım, dünyanın herhangi bir yerinde olabileceğimi düşündüm ve bundan nefret ettim. Klima üstümde uğulduyordu ve gözlerimi kapatıp uyumaya çalıştım ama tek düşünebildiğim, şu anda ölürsem tek bir insanın bile öldüğümü bilmeyeceğiydi.

Yalnızlığın gerçekte ne olduğunu o zaman anladım. İçimi kemiren bir şey gibiydi ama aynı zamanda büyük bir boşluktu. Gözyaşlarımı kırıştırdım - hiçbir zaman ağlayan biri olmadım - ama gelmeye devam ettiler, öyle ki sonunda göz kapaklarım patlamak üzere olan bir baraj gibi hissettiren bir basınçla açılmaya zorlandı.

Ağlamakta sorun yok, CeCe, gerçekten . . .

Kafamın içinde annemin rahatlatıcı sesini duydum ve Atlantis'te ağaçtan düşüp bileğimi burktuğumda bana bunu söylediğini hatırladım. Ağlak bir bebek olmamak için alt dudağımı o kadar sert ısırıştım ki kan akmıştı.

"Umursardı," diye umutsuzca mırıldandım, sonra cep telefonuma uzandım ve onu açıp anneme mesaj atarak nerede olduğumu söylemeyi düşündüm. Ama Star'dan bir mesaj görmeyi ya da daha da kötüsü ondan hiç mesaj gelmemesini kaldıramazdım. *Bunun* beni yıkacağını biliyordum, bu yüzden telefonu yatağa fırlattım ve tekrar gözlerimi kapatmaya çalıştım. Ama sonra göz kapaklarımın ardında babamın bir görüntüsü belirdi ve bir daha kaybolmadı.

Senin ve Star'ın birbirinize sahip olmanız kadar kendi arkadaşlarınızı edinmeniz de önemli, CeCe ...

Bunu Sussex Üniversitesi'ne birlikte gitmeden hemen önce söylemişti ve ben de küsmüştüm çünkü başka kimseye *ihtiyacım* yoktu, Star'ın da yoktu. Ya da en azından ben öyle olduğunu düşünmemiştim. Sonra ...

"Ah baba," diye iç geçirdim, "orası daha mı iyi?"

Geçtiğimiz birkaç hafta içinde, Star artık benimle birlikte olmak istemediğini açıkça belirttiğinden, kendimi babamla çok konuşurken buldum. Ölümü gerçekmiş gibi gelmiyordu; bir şekilde onu hala kendime yakın hissediyordum. Dışarıdan bakıldığında, tüm garip ruhani inançlarıyla bir alttaki kız kardeşim Tiggy'nin tam tersi olsam da, içimde ve rüyalarımda bir şeyler bilen ve hisseden garip bir yanım vardı. Çoğu zaman rüyalarım uyanık olduğum zamanlardan daha gerçek ve canlı olurdu - televizyonda bir dizi izlemek gibi. Bunlar iyi gecelerdi, çünkü kabuslar da görüyordum. Kocaman örümceklerin olduğu kabuslar gibi.

Genç uçak arkadaşımın ayrılık sözlerini hatırlayarak ürperdim.

. . Avustralya'da gerçekten yemek tabağı büyüklüğünde olamazlardı, değil mi?

"Tanrım! Düşüncelerimi durdurmak için yataktan fırladım ve banyoda yüzümü yıkadım. Yansımama baktım ve ağlamaktan pembeleşmiş ve şişmiş gözlerim ve uzun yolculuktan sonra yağlanmış saçlarımla yavru bir yaban domuzuna benzediğime karar verdim.

Annemin bana kaç kez gözlerimin şeklinin ve renginin ne kadar güzel ve sıra dışı olduğunu söylediğinin ya da Star'ın kendi deyimiyle kakao yağı kadar pürüzsüz ve yumuşak olan tenimi okşamaktan ne kadar hoşlandığını söylediğinin bir önemi yoktu. Sadece nazik davrandıklarını biliyordum, çünkü kör olmadığım gibi çirkin de değildim - ve görünüşüm hakkında bana patronluk taslanmasından nefret ederdim. Beş güzel kız kardeşim olduğu için onlarla rekabet etmemek için elimden geleni yapmıştım. Bir süper model olan Electra bana sürekli kendim için en iyisini yapmadığımı ama bunun zaman ve enerji kaybı olduğunu, çünkü asla güzel *olamayacağımı* söylüyordu.

Ancak, güzelliği yaratabilirdim ve şimdi, en dibe vurduğum anda, babamın gençken bana söylediği başka bir şeyi hatırladım.

Hayatta başına ne gelirse gelsin, sevgili CeCe, senden asla alınamayacak tek şey yeteneğindir.

O zamanlar bunun başka bir şey olduğunu düşünmüştüm - Star'ın kullandığı kelime neydi? - Görünüş olarak berbat, akademik olarak berbat ve insanlarla aramın berbat olduğu gerçeğini telafi etmek için *basamaklıp* bir söz. Ve aslında, Pa yanıliyordu, çünkü diğer insanlar sizden yeteneği alamasalar bile, olumsuz yorumlarıyla özgüveninizi yok edebilir ve beyninizi karıştırabilirlerdi, böylece artık kim olduğunuzu veya kimseyi, en azından kendinizi nasıl memnun edeceğinizi bilemezsiniz. Sanat kursumda bana olan da buydu. Bu yüzden ayrılmıştım.

En azından neyde iyi olmadığımı öğrenmiştim, diye kendimi teselli ettim. Hocalarıma göre, son üç ayda aldığım modüllerin çoğu buydu.

Resimlerimin ve benim aldığım darbelere rağmen, yeteneğime olan inancımı kaybedersem, devam etmenin bir anlamı kalmayacağını ben bile biliyordum. Gerçekten de elimde kalan tek şey buydu.

Yatak odasına geri döndüm ve tekrar uzandım, sadece bu korkunç yalnız saatlerin geçmesini istiyordum ve sonunda üniversiteye giderken Battersea Park'tan geçerken neden banklarda oturan bu kadar çok yaşlı insan gördüğümü anladım. Dışarısı buz gibi olsa bile, bir şeyler yapmaları gerekiyordu.

Gezegende başka insanların da olduğunu ve tamamen yalnız olmadıklarını teyit ettim.

Uykuya dalmış olmalıyım, çünkü örümcek kâbusu gördüm ve çığlık atarak uyandım, koridorda birinin öldürüldüğümü düşünmesi ihtimaline karşı kendimi susturmak için otomatik olarak bir elimi ağzıma götürdüm. Bu ruhsuz odada daha fazla tek başıma kalamayacağıma karar verdim, botlarımı giydim, fotoğraf makinemi aldım ve asansörle resepsiyona indim.

Dışarıda bekleyen bir taksi kuyruğu vardı. Birinin arkasına tırmandım ve şoförü Büyük Saray'a yönlendirdim. Bangkok'ta ve genel olarak Tayland'da gördüğüm kadarıyla personel fazlalığı beni her zaman hem eğlendirmiş hem de üzmüştü. Herhangi bir dükkanda, sadece bir paket fıstık almak için bile girseniz, her zaman size rehberlik edecek bir kişi, sonra kasada çalışacak bir başkası ve alışverişinizi poşetleyecek üçüncü bir kişi vardı. Burada işçilik o kadar ucuzdu ki, şaka gibiydi. Böyle düşündüğüm için hemen kendimi kötü hissettim, sonra kendime seyahat etmeyi bu yüzden sevdiğimi hatırlattım: her şeyi bir perspektife oturtuyordu.

Şoför beni Büyük Saray'a bıraktı ve birçoğu daha soğuk iklimlerden yeni geldiğini belli eden kırmızı omuzlar taşıyan turist ordularını takip ettim. Tapınağın dışında, yürüyüş botlarımı çıkardım ve diğer ziyaretçilerin merdivenlere bıraktığı çeşitli parmak arası terlik ve spor ayakkabıların yanına koydum, sonra içeri girdim. Zümrüt Buda'nın beş yüz yıldan daha yaşlı olduğu ve Tayland'ın en ünlü heykeli olduğu sanılıyordu. Yine de gördüğüm diğer pek çok Buda'ya kıyasla küçüktü. Yeşim taşının parlaklığı ve vücudunun şekli bana parlak yeşil bir kertenkeleyi hatırlattı. Uzuvarları akıcıydı ve dürüst olmak gerekirse pek de doğru değildi. Önemli değildi - 'o' güzel bir şeydi.

Hasırlardan birine bağdaş kurarak oturdum, etrafımda muhtemelen kendi göbeklerini de düşünen diğer insanlarla birlikte bu büyük, huzurlu alanda güneşten uzakta geçirdiğim zamanın tadını çıkarıyordum. Hiçbir zaman dinlerden hoşlanmamıştım ama illa birini seçmem gerekirse en çok Budizm'i seviyordum çünkü tamamen doğanın gücüyle ilgili gibi görünüyordu ve bunun gözlerimin önünde gerçekleşen kalıcı bir mucize olduğunu hissediyordum.

Star sık sık çevreyle ilgili bir TV programı izledikten sonra uzun uzun söylenmemi dinlediğinde Yeşiller Partisi'ne üye olmam gerektiğini söylerdi ama ne anlamı vardı ki? Sesim sayılmazdı ve ciddiye alınmayacak kadar aptaldım. Tek bildiğim

Ekosistemimizi oluşturan ve bizi ayakta tutan bitkiler, hayvanlar ve okyanuslar çoğu zaman göz ardı ediliyordu.

"Eğer bir şeye tapacaksam, o da budur," diye mırıldandım Buda'ya. O da topraktan yapılmıştı - binlerce yıl boyunca güzelliğe dönüşen yontulmuş minerallerden - ve muhtemelen anlayacağını düşündüm.

Burası bir tapınak olduğu için Pa Salt'a bir şeyler söylemem gerektiğini düşündüm. Belki de kiliseler ve tapınaklar telefon santralleri ya da internet kafeler gibiydi: size cennete giden daha net bir hat sağlıyorlardı ...

'Merhaba baba, öldüğün için gerçekten üzgünüm. Seni düşündüğümünden çok daha fazla özlüyorum. Bana verdiğin öğütleri, bilgelik dolu sözlerini falan dinlemediğim için de özür dilerim. Dinlemeliydim çünkü bak ne hale geldim. Umarım orada iyisindir,' diye ekledim. "Tekrar özür dilerim.

Gözyaşlarının rahatsız edici yumrularının boğazımı tehdit ettiğini hissederek ayağa kalktım ve kapıya doğru yürüdüm. Tam dışarı adım atacakken geri döndüm.

"Yardım et baba, lütfen," diye fısıldadım ona.

Bir sokak satıcısından bir şişe su aldıktan sonra Chao Phraya Nehri'ne doğru yürüdüm ve nehir boyunca akıp giden yoğun trafiği izlemeye koyuldum. Römorkörler, sürat tekneleri ve siyah brandalarla kaplı geniş mavnalar günlük işlerine devam ediyordu. Bir yolcu feribotuna binip gezmeye karar verdim - ucuzdu ve en azından havaalanındaki sefil otel odamda oturmaktan daha iyiydi.

Hızla ilerlerken, aralarına zarif bir şekilde altın tapınaklar yerleştirilmiş cam gökdelenler gördüm ve nehir kıyıları boyunca, ahşap evleri sudaki hareketliliğe bağlayan cılız iskeleler. Güvenilir Nikon fotoğraf makinemi aldım - babam onu bana on altıncı yaş günümde vermişti, böylece onun deyimiyle 'sana ilham veren şeylerin fotoğraflarını çekebilecektim, sevgilim' - ve bir şeyler çektim. Star her zaman dijital fotoğrafçılığa geçmem için başımın etini yiyordu ama ben ve teknoloji pek anlaşılamıyorduk, bu yüzden bildiğimden şaşmadım.

Oriental Hotel'in hemen yanından geçen vapurdan indikten sonra otelin yanındaki caddede yürüdüm ve bir zamanlar Star'a ünlü Yazarlar Salonu'nda nasıl ikinci çayı ısmarladığımı hatırladım. Herkes şık giyinirken ikimiz de kot pantolonlarımız ve tişörtlerimizle kendimizi yersiz hissetmiştik. Star kütüphanede, geçmişte otelde kalmış tüm yazarların imzalı fotoğraflarına bakarak saatler geçirmişti. Romanını yazıp yazmayacağını merak ediyordum, çünkü cümleleri bir araya getirmekte ve kâğıt üzerinde bir şeyleri anlatmakta çok iyiydi. Artık beni ilgilendirdiğinden değil. Yeni bir romanı vardı.

Artık bir aileydi; birkaç hafta önce eve geldiğimde gözlerinde bir ışık görmüştüm ve 'Fare' dediği adam dairemize gelmiş, ona taparcasına bakan bir köpek yavrusu gibi bakıyordu.

Bir sokak kafesine oturdum ve sırf keyif olsun diye bir kase erişte ve bir bira sipariş ettim. Alkolle aram pek iyi değildi ama kendimi çok kötü hissettiğim için daha da kötü hissetmemi sağlayamazdı. Yemeğimi yerken, beni en çok inciten şeyin Star'ın yeni bir erkek arkadaşı ve işi olması değil, benden yavaşça ve acı verici bir şekilde uzaklaşması olduğunu düşündüm. Belki de kıskanacağımı, onu tamamen kendime istediğimi düşünmüştü, ki bu doğru değildi. Onu her şeyden çok seviyordum ve sadece onu mutlu görmek istiyordum. Onun bu kadar güzel ve zeki olmasına rağmen bir gün karşıma bir erkek çıkmayacağını düşünecek kadar aptal değildim.

Daireye geldiğinde ona karşı çok kaba davrandın, diye hatırlattı vicdanım bana. Ve evet, onun orada olmasından rahatsız olmuşum ve her zamanki gibi bunu nasıl saklayacağımı bilememiştim.

Bira işini yaptı ve acımın keskin kenarlarını köreltti. Parayı ödedim, sonra ayağa kalktım ve yol boyunca amaçsızca yürüdükten sonra sokak pazarının olduğu dar bir sokağa girdim. Birkaç tezgâh aşağıda, suluboya resim yapan bir ressama rastladım. Onu şövalesinin başında otururken izlemek bana Krabi'deki Railay Plajı'nda eskiz defterim ve boya kutumla oturup gün batımının güzelliğini yakalamaya çalıştığım geceleri hatırlattı. Gözlerimi kapattığımda, sadece bir yıl önce Star'la birlikte oraya gittiğimde hissettiğim huzuru hatırladım. Bunu o kadar çok geri istedim ki canım acıdı.

Nehir kıyısına doğru ilerledim ve korkuluklara yaslanıp düşünmeye başladım. Avustralya'ya gitmeden önce kendimi en mutlu hissettiğim yere gitmek tavuk dönmek olur muydu? Railay Sahili'ndeki insanları tanıyordum. Beni tanırlar, el sallarlar ve merhaba derlerdi. Çoğu da bir şeylerden kaçıyordu, çünkü Railay öyle bir yerdi. Ayrıca Avustralya'ya gitmemin tek nedeni babamın avukatı Georg Hoffman'ın onu görmeye gittiğinde bana söyledikleriydi. Londra'dan uzakta, gidilecek bir yerdi.

Böylece, hiç kimseyi tanımadığım bir yere on iki saat uçarak gitmek yerine, yarın gece bu saatlerde Railay Plajı'nda soğuk bir bira içiyor olabilirdim. Birkaç haftanın zararı olmazdı herhalde? Ne de olsa Noel yaklaşıyordu ve Noel'i tanıdığım ve sevdiğim bir yerde geçirmek daha az korkunç olabilirdi.

Yıllardır ilk kez bir şey yapma düşüncesi beni gerçekten heyecanlandırmıştı. Bu his kaybolmadan önce gördüğüm ilk taksiye bindim ve onu havaalanına yönlendirdim. Terminalin içinde Thai Airways bilet masasına gittim ve Avustralya'ya olan uçuşumu ertelemem gerektiğini açıkladım. Masadaki kadın bilgisayarında bir sürü tuşa bastı ve bana bunun yaklaşık dört bin baht tutacağını söyledi ki bu da çok fazla bir şey değildi.

'Esnek biletiniz var. Hangi tarih için yeniden rezervasyon yaptırmak istiyorsunuz?" diye sordu. "Noel'den hemen sonrası için olabilir mi?

'Her şey dolu. İlk müsait uçuş sekiz Ocak'ta.

'Tamam,' diye kabul ettim, artık daha uzun kalmak zorunda olduğum için kaderi suçlayabileceğim için mutluydum. Sonra Bangkok'tan Krabi'ye ertesi sabah erkenden kalkacak bir dönüş uçağı ayırttım.

Otel odama döndüğümde duş aldım, dişlerimi fırçaladım ve kendimi daha sakın hissederek yatağı girdim. Eğer kız kardeşlerim duyarsa, yine 'aylaklık' yaptığımı söyleyeceklerini biliyordum ama umurumda değildi.

Yaralı bir hayvan gibi, saklanmak ve yaralarımı sarmak için uzaklaşıyordum.

Railay Plajı'nın en güzel yanı bir yarımada üzerinde olması ve buraya sadece tekneyle ulaşılabilmesi. Star ve ben pek çok inanılmaz yere seyahat ettik ama akuamarin rengi bir denizde gürültüyle ilerleyen uzun kuyruklu bir teknede tahta bir bankta oturmak ve masmavi bir gökyüzüne yükselen inanılmaz kireçtaşı sütunlarını ilk kez görmek, en büyüğü beş anım arasında olmalıydı.

Yaklaştıkça, kayaya bağlanmış ipler ve yüzeyine tırmanan parlak floresan şortlar giymiş çok renkli karıncalara benzeyen insanlar gördüm. Sırt çantamı omuzlarıma alıp tekneden inerken, beklentiyle derim karıncalandı. Uzuvarım kısa olmasına rağmen güçlü ve çevikti ve kaya tırmanışı aslında iyi olduğum şeylerden biriydi. Londra'nın merkezinde yaşayan ve sanatçı olmak isteyen biri için kullanışlı bir beceri değildi ama böyle bir yerde bunun bir anlamı vardı. Dünyanın neresinde olduğunuza bağlı olarak, belirli güçlü ve zayıf yönlerinizin nasıl olumlu ya da olumsuz olduğunu düşündüm. Okuldayken ben bir aptaldım, oysa Star *kelimenin tam anlamıyla* bir süper yıldızdı. Yine de burada, Krabi'de, o gölgeler arasında kaybolup sahilde bir kitapla otururken, ben bölgenin sunduğu tüm açık hava etkinliklerinin tadını çıkarıyordum. Annemin bir keresinde söylediği gibi, açık hava benim alanımdı ve buradaki toplumda Star'dan daha iyi tanınıyordum.

Etrafımdaki suyun rengi eşsizdi: bir an güneşin parıltısıyla turkuaz, sonra dev kayaların altındaki korunaklı gölgelerde koyu bir yeşil. Sığıklardan karaya doğru ilerlediğimde, önümde uzanan kumsalı gördüm: beyaz kumdan oluşan yumuşak bir hilal

Devasa kireçtaşı sütunlar, otel ve barları barındıran basit ahşap barakaların arasına aralıklı olarak yerleştirilmiş palmiye ağaçları. İçlerinden birinden reggae müziğinin sakinleştirici sesi yayılıyordu.

Kızgın beyaz kumların üzerinde, geçen yıl kaldığımız Railay Beach Hotel'e doğru yürüdüm ve ahşap verandanın içine sıkışmış bar-um-resepsiyona yaslandım.

"Merhaba," dedim tanımadığım genç bir Taylandlı kadına. "Önümüzdeki birkaç hafta için boş odanız var mı?"

Kadın beni inceledi ve büyük bir rezervasyon dosyası çıkardı. Parmağını her sayfada dikkatle gezdirdi, sonra başını salladı.

"Noel yaklaşıyor. Çok yoğun. Ayın yirmi birinden sonra yer yok. "O zaman sadece önümüzdeki iki hafta mı? Ben önerdim.

Bir elin aniden sırtıma vurduğunu hissettim. "Cee? Sensin, değil mi?"

Arkamı döndüğümde otelin sahibi olan ve köşedeki sahilde kaya tırmanışı okulu işleten Avustralyalı, uzun boylu, kaslı Jack'i gördüm.

"Evet, merhaba. Ona sııttım. 'Sadece giriş yapıyorum, en azından birkaç haftalığına, neyse, sonra kovulacağım. Görünüşe göre tamamen doluymuşsunuz.

'Elbette sana bir yerde bir dolap bulabiliriz canım, merak etme. Kız kardeşin burada seninle mi?"

Hayır. Bu sefer sadece ben varım.

"Ne kadar kalacaksın?"

"Yılbaşından sonraya kadar.

"Eğer kayada bana yardım etmek istersen haber ver. Bunu yapabilirim, Cee. Yılın bu zamanı işler çok yoğun oluyor.

"Olabilir. Teşekkürler,' dedim.

"Detayları doldurun. Taylandlı resepsiyon görevlisi bana bir kart uzattı.

"Merak etme Nam," dedi Jack ona. 'Cee geçen yıl kız kardeşiyle birlikte buradaydı, o yüzden onları zaten biliyoruz. Gel bakalım. Sana odanı göstereyim.

"Teşekkürler.

Jack sırt çantamı alırken resepsiyon görevlisinin bana kötülükleri gösterdiğini gördüm.

"Buradan sonra nereye gideceksiniz?" diye arkadaşça sordu, beni ahşap bir yürüyüş yoluna götürürken, bir dizi yıpranmış kapının ardında bir dizi basit oda uzanıyordu.

Yürüyüş yolunun sonundaki yirmi iki numaralı odanın önünde durduğumuzda 'Avustralya' diye cevap verdim. Odaanın jeneratörün hemen yanında olduğunu ve iki büyük çöp bidonuna baktığını gördüm.

"Ah, benim ülkem. Neresi?" 'Kuzeybatı sahili.'

"Yılın bu zamanı kavurucu olur, bilirsın.

"Sıcak beni rahatsız etmiyor," dedim kapımın kilidini açarken. "Peki, görüşürüz. Jack bana el salladı ve uzaklaştı.

Oda küçük, nemli ve ağır bir çöp kokusuna sahip olsa da sırt çantamı yere bıraktım, haftalardır hissetmediğim kadar neşeliydim çünkü tanınmak çok iyi hissettiriyordu. Geçen yıl kaya tırmanışı okulunda ara sıra çalıştığım, ipleri kontrol ettiğim ve müşterileri koşum takımlarına bağladığım günleri çok sevmiştim. O zamanlar Star ve benim nakit sıkıntımız vardı ve Jack karşılığında odamızdan biraz para çalmıştı. Ona artık çalışmama gerek olmadığını, çünkü artık bir milyoner olduğumu söylesem ne diyeceğini merak ediyordum. En azından kağıt üzerinde.

Tavan vantilatörünü çalıştırmak için yıpranmış bir kabloyu çekiştirdim ve sonunda, bir sürü şangırtı ve gıcırtyla, sadece bir esinti fısıltısı uyandırarak dönmeye başladı. Kıyafetlerimi çıkarıp bikinimi ve geçen yıl buradan aldığım peştemalimi giydim, sonra odamdan çıkıp sahile indim. Bir süre kumların üzerinde oturdum ve körfeze girip çıkan tüm uzun kuyruklu teknelerin bulunduğu bu 'cennet' yerin Londra'nın merkezinde nehir kıyısında yaşamaktan milyonlarca kat daha gürültülü olduğu gerçeğine kıkırdadım. Ayağa kalktım, kıyıya doğru yürüdüm ve denize girdim. Yeterince açıldığımda muhteşem suya sırt üstü uzandım, gökyüzüne baktım ve Krabi'ye geri döndüğüm için Tanrı'ya, Buda'ya ya da her kime teşekkür etmem gerekiyorsa ona şükrettim. Aylardır ilk kez kendimi evimde hissettim.

* * *

O gece, geçmişte sık sık yaptığım gibi, sadece bir kaftan, bir kapüşon ve rahatlık için şişme yastığımla sahilde uyudum. Star delirdiğimi düşünmüştü - "Sivrisinekler seni ısırıp öldürecek," diye yorum yapmıştı ne zaman yatağımla odadan çıksam. Ama her nasılsa, ay ve yıldızlar üzerimde parlarken, dünyanın çatısı tarafından insan yapımı herhangi bir şeyden daha fazla korunduğumu hissettim.

Yüzümdeki bir gıdıklanmayla uyandım ve başımı kaldırdığımda büyük bir çift erkek ayağının yanımdan geçerek denize doğru yürüdüğünü gördüm. Üzerime döktükleri kumları fırçalayarak kumsalın başka türlü ıssız olduğunu gördüm ve ufukta yayılmaya başlayan ışığa bakılırsa şafaktan hemen önceydi. Bu kadar erken uyandırıldığım için huysuzlanarak, sakallı ve siyah saçları beyzbol şapkasının arkasından sarkan bir at kuyruğu şeklinde geriye doğru kazınmış olan adamın kıyıya ulaşip oturmasını izledim, dizlerini göğsüne çekmiş, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Tekrar uyumaya çalışmak için arkamı döndüm - en iyi dinlenmemi sabah dört ile on arasında yapardım - ama bedenim ve zihnim ilgilenmedi. Bu yüzden oturdum, önümdeki adamla aynı pozisyonu aldım ve onunla birlikte güneşin doğuşunu izledim.

Ziyaret ettiğim egzotik yerlerin sayısı göz önüne alındığında, aslında hayatımda nispeten az gün doğumu görmüştüm, çünkü günün benim zamanım değildi. Şafağın söküşünün muhteşem, ince tonları bana bir Turner tablosunu hatırlattı, ama gerçek hayatta çok daha iyiydi.

Güneşin gösterisi sona erdiğinde, adam hemen ayağa kalktı ve sahil boyunca uzaklaştı. Uzaktan uzun kuyruklu bir teknenin insan gününün başladığını müjdeleyen hafif sesini duydum. Sahil giden ve gelen yolcularla dolmadan önce biraz daha uyumak için odama çekilmeye karar vererek ayağa kalktım. *Yine de*, diye düşündüm, kapının kilidini açıp yatağıma uzanırken, *bunu görmek için uyanmaya değmişti.*

* * *

Burada her zaman olduğu gibi, zaman ben farkına varmadan akıp gitmişti. Jack'in kaya tırmanışı okulunda ona yardım etme teklifini kabul etmiştim. Ayrıca tüplü dalışa gittim, denizatları, kaplan balıkları ve mercanlar arasında gezinirken bana bir bakış bile atmayan siyah uçlu resif köpekbalıklarıyla birlikte yüzdüm.

Gün batımları, arka planda Bob Marley'in sesi eşliğinde sahildeki minderlerde sohbet ederek geçirildi. Railay sakinlerinden kaçının beni geçen yıldan hatırlaması beni çok şaşırttı ve ancak karanlık çöktüğünde ve sarhoş olmak için barda takıldıklarında odama geri döndüm. Yine de kendimi çok kötü hissetmiyordum çünkü onlardan ayrılıyordum, tam tersi değil ve istersem her zaman geri dönüp onlara katılabilirdim.

Beni gerçekten neşelendiren bir şey de geldikten bir gün sonra nihayet cesaretimi toplayıp cep telefonumu açtığımda Star'ın bana "Neredesin?", "Senin için çok endişeleniyorum!" ve "Lütfen beni ara!" gibi bir sürü mesaj bıraktığını görmem oldu. Ayrıca, çoğunlukla tekrar tekrar üzgün olduğunu söyleyen bir sürü sesli mesaj da bırakmıştı. Cevap göndermem biraz zaman aldı - sadece disleksik olduğum için ya da telefonumdaki metin tahmin fonksiyonu heceleme konusunda benden bile daha umutsuz olduğu için değil, ne diyeceğimi bilemediğim için.

Sonunda, sadece iyi olduğumu söyledim ve daha önce iletişime geçemediğim için özür diledim, çünkü yoldaydım. Ki her türlü şeyden dolayı öyleydim. Hemen geri mesaj attı, iyi olduğum için ne kadar rahatladığını söyledi, nerede olduğumu sordu ve tekrar üzgün olduğunu söyledi. İçimden bir ses ona yerimi söylememi engelledi. Çocukçaydı ama saklamam gereken tek sır buydu. Ve son zamanlarda benden çok şey saklamıştı.

* * *

İki haftadır Railay'de olduğumu ancak resepsiyonda çalışan ve sanki buranın sahibiymiş gibi davranan genç Taylandlı kadın Nam bugün öğlen çıkış yapmam gerektiğini hatırlattığında fark ettim.

"Lanet olsun," dedim içimden uzaklaşırken, sabahı oda arayarak geçirmek zorunda kalacağımı fark ettim.

Birkaç saat sonra otele geri döndüğümde, gece için bir yatak bulmak amacıyla Railay Plajı'nın enine ve boyuna - eşeğinin üzerindeki Mary gibi - sonuçsuz bir şekilde gezindikten sonra Nam'ın bana tekrar baktığını gördüm.

'Hizmetçinin odayı temizlemesi gerekiyor. Yeni misafir saat ikide gelecek.'

"Yola çıkıyorum," dedim, aslında beş yıldızlı Rayavadee Hotel'de yer ayırtmaya paramın yeteceğini söylemek istiyordum. *Eğer gerçekten odaları varsa, ki yoktu, çünkü çoktan kontrol etmişim.* Her şeyi sırt çantama doldurdum, sonra da odamın anahtarını bıraktım. *Noel bitene kadar birkaç gün yıldızların altında uyumak zorunda kalacağım,* diye düşündüm.

Akşamın ilerleyen saatlerinde, pad thai kasemi yedikten sonra, Jack'in barı desteklediğini gördüm. Kolunu Nam'a dolamıştı, bu da onun bana karşı olan kötü tavrını hemen açıklıyordu.

"Bir oda buldun mu?" diye sordu Jack.

"Hayır, henüz değil, ama bu gece için sahilde uyumaktan memnunum.

'Dinle, Cee, benimkini al, hiç endişelenme. Eminim başka bir yerde birkaç gece için yatak bulabilirim. Nam'ın kendini beğenmiş küçük omzuna sokuldu.

"Tamam, teşekkürler Jack," diye hemen kabul ettim, öğleden sonrayı sırt çantamı Kutsal Kâse'ymiş gibi sahilde koruyarak ve cildimdeki kum ve tuzu yıkamak için nasıl duş alabileceğimi düşünerek geçirmiştım. *Benim* bile temel şeylere ihtiyacım vardı.

Cebinden anahtarı çıkardı ve Nam bana onaylamaz bir ifadeyle bakarken bana uzattı. Resepsiyondan çıkan dar merdivenleri çıkarken verdiği talimatları izleyerek kapıyı açtım ve nemli havlu kokusuyla karışık terli çorap kokusu dışında oldukça etkilendim - Jack binadaki en iyi manzaraya sahipti. Ve bundan daha da iyisi, aşağıdaki verandanın çatısı üzerine inşa edilmiş dar bir ahşap balkon.

Sarhoş bir Jack'in odasını bana ödünç verdiğini unutmaması ihtimaline karşı kapıyı kilitleyerek, altımdaki misafir odalarındaki fiskiyelerden çok daha büyük ve güçlü bir fiskiyesi olan bir duş aldım. Temiz bir tişört ve şort giydim ve balkona oturmaya çıktım.

Orion'un Kuşağı'na yakın bir yerde, Yedi Kız Kardeş yıldızlarının bir araya toplandığını gördüm. Babam teleskopuyla bana yıldızımı ilk gösterdiğinde hayal kırıklığına uğradığımı görmüştü. En az parlak olanıydı, bu da her şeyi anlatıyordu ve mitolojik hikayem en iyi ihtimalle belirsiz görünüyordu. Çok genç olduğum için en parlak, en büyük ve en iyi hikayeye sahip yıldız olmak istemiştım.

CeCe, demişti, küçük ellerimi ellerinin arasına alarak. *Sen bu dünyaya kendi hikayeni yazmak için geldin. Ve yazacağını biliyorum.*

Yıldız kümesine bakarken, babamın ölümünden birkaç gün sonra avukatı Georg Hoffman tarafından bana verilen, babamın bana yazdığı mektubu düşündüm.

Star onunkini açmayı reddetmişti ama ben benimkini okumak için yanıp tutuşuyordum. Bu yüzden kendimi bahçeye attım ve muhteşem yaşlı bir kayın ağacının dallarına tırmandım - bir zamanlar küçükken düştüğüm ağacın aynısı. Orada kendimi her zaman güvende hissetmişim, yapraklı dalları beni gözlerden koruyordu. Duruma göre düşünmek ya da somurtmak için sık sık oraya giderdim. Geniş bir dalın üzerinde kendimi rahat hissettiğimde mektubu yırtıp açtım.

*Atlantis
Cenevre
Gölü İsviçre*

Sevgili CeCe'm,

Bu mektubu okumanın sizin için bir mücadele olacağını biliyorum. Bitirmek için sabırlı olmanızı rica ediyorum. Bunu ağlamadan okuyacağınızı da tahmin ediyorum, çünkü duygular içinizde tuttuğunuz bir diyardır. Yine de ne kadar derin hissettiğinizin tamamen farkındayım.

Star için güçlü olacağınızdan eminim. Atlantis'e birbirinizden altı ay sonra geldiniz ve onu her zaman koruma şekliniz tanık olunması gereken güzel bir manzaraydı. Benim her zaman yaptığım gibi siz de derinden ve şiddetle seviyorsunuz. Bilen birinden bir tavsiye: bunun kendinize zarar vermemesine dikkat edin. Zamanı geldiğinde bırakmaktan korkmayın - kız kardeşinizle paylaştığınız bağ derin ve kopmazdır. Buna güvenin.

Daha önce de görmüş olacağınız gibi, siz kızları özel bahçeme bir küre bıraktım. Her birinizin isminin altında sizi tam olarak nerede bulduğumu gösteren bir dizi koordinat var. Ayrıca umarım uygun olduğunu düşündüğünüz bir alıntı da var. Ben kesinlikle öyle düşünüyorum.

Ayrıca, en kısa zamanda gidip sevgili dostum ve avukatım Georg Hoffman'ı görmenizi tavsiye ederim. Endişelenme, sana söyleyecekleri çok iyi haberler ve öz ailen hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorsan geçmişinle kuracağın bağlantı seni yoluna koymaya yetecektir. Eğer bir adım atacak olursanız, Avustralya'nın kuzeybatı kıyısındaki Broome'da yaşayan Kitty Mercer adlı bir kadın hakkında daha fazla bilgi edinmenizi tavsiye ederim. Sizin hikayenizi başlatan kişi oydu.

Kız kardeşleriniz tarafından sık sık gölgede bırakıldığınızı hissettiğinizin farkındayım. Kendinize olan inancınızı kaybetmemeniz hayati önem taşıyor. Bir sanatçı olarak yeteneğiniz eşsiz - hayal gücünüzün gerektirdiği gibi resim yapıyorsunuz. Ve bir kez buna güvenecek güveni bulduğunuzda, eminim uçacaksınız.

Son olarak, seni ne kadar çok sevdiğimi söylemek istiyorum, benim güçlü, kararlı maceracı. Aramaktan asla vazgeçme CeCe, hem ilham hem de huzur için, eninde sonunda sana gelmesi için dua ediyorum.

Pa Salt x

Babam bir konuda haklıydı - mektubu okumam ve her bir sözcüğün şifresini çözmem neredeyse bir saatimi almıştı. Ama başka bir konuda yanılmıştı - neredeyse ağlayacaktım. O ağaçta uzun süre oturmuştum, ta ki sırtımın uyuduğunu ve bacaklarımın karıncalanmaya başladığını fark edip aşağı inene kadar.

Tanrı'nın lütfuyla, ben neysem oyum, sözünü küreye kazımıştı. Hem o zaman hem de şimdi kim olduğuma dair hiçbir *fikrim* olmadığı için bu söz bana ilham vermemiş, sadece moralimi daha da bozmuştu.

Ertesi sabah Georg Hoffman'ı Cenevre'deki ofisinde görmeye gittiğimde, Star'ın benimle gelemeyeceğini, bu yüzden dışarıda resepsiyonda beklemesi gerektiğini söylemişti. Daha sonra bana mirasından bahsetti ve içinde yaşlı bir adamla genç bir çocuğun bir kamyonetin yanında durduğu siyah beyaz bir fotoğrafın bulunduğu bir zarf uzattı.

"Onları tanımam mı gerekiyor? Georg'a sordum.

'Korkarım hiçbir fikrim yok, Celaeno. Paralarla birlikte gelen tek şey buydu. Not yoktu, sadece parayı Avustralya'dan havale eden avukatın adresi vardı.

Bir fikri olup olmadığını görmek için fotoğrafı Star'a göstermeyi planlıyordum ama babamdan gelen kendi mektubunu açmasını teşvik etmek için, o açana kadar Georg Hoffman'ın ne dediğini ona söylememeye karar vermiştim. Sonunda kendi mektubunu açtığında, bana ne yazdığını söylememişti, bu yüzden hala fotoğrafı ya da Londra'daki daireyi satın almak için gereken paranın nereden geldiğini bilmiyordu.

Bana her şeyi anlatırdın.

Çenemi ellerime dayadım ve balkona doğru eğildim, Star ve benim kendimizi kötü hissettiğimizde söylediğimiz gibi, yine büyük bir dozda 'mutsuzluk' yaşadım. Göz ucuyla suyun kenarında, kayalıkların yanında duran ve aya bakan yalnız bir figür fark ettim. Bu, birkaç hafta önce beni sahilde uyandıran adamdı. O zamandan beri onu görmediğim ve Railay çok küçük bir topluluk olduğu için gittiğini düşünmüştüm. Ama işte buradaydı, gecenin karanlığında yine yalnızdı. Belki de görülmek istemiyordu.

Nereye gittiğini görmek için bir süre onu izledim, ama uzun süre hareket etmedi ve sıkıldım, bu yüzden içeri girdim ve uyumaya çalışmak için yatağa uzandım. Her kimse, onun da benim kadar yalnız olduğunu *biliyordum*.

Noel arifesinde - ki o gün dolunay da vardı - Star ve benim her yıl kız kardeşlerimizle yaptığımız şeyi otomatik olarak yaptım ve babamın bize her zaman Beytullahim'in Yıldızı olduğunu söylediği parlak, büyümlü yıldızı aramak için gece gökyüzüne baktım. Bir keresinde babamın işaret ettiğı yıldızı Google'da aramış ve Ally'nin de yardımıyla bunun aslında Kuzey Yıldızı - Polaris olduğunu keşfetmişim. İsviçre'de tüm yıl boyunca gökyüzünde yükseklerdeydi ama bu gece onu bulamadım bile. Sonra Google'ın güneye doğru gidildikçe görölmesinin zorlaştığını söylediğini hatırladım. Gökyüzüne baktım ve artık çocuk olmadığımızın ve bilgisayarda birkaç tuşa basarak gerçeğı keşfedebilmemizin ne kadar üzücü olduğunu düşündüm.

Ama bu gece, sihre inanmaya karar *verdim*. Bakışlarımı bulabildiğim en parlak yıldıza sabitledim ve Atlantis'i düşündüm. Ayrıca, Budist kültüründe Noel kutlanmasa bile, Tayland yine de uluslararası misafirleri için cicili bicili ve folyo afişler asarak bir girişimde bulunuyordu, bu da en azından herkesi iyi bir ruh haline sokuyordu.

Gece yarısından hemen önce gürültülü bardan çıktım ve dolunayı en iyi şekilde görebilmek için kayalıklara doğru yürüdüm. Ve orada, çoktan gölgelerin içinde duran gizemli adam bir kez daha karanlıkta ve bir kez daha yalnızdı. Kendimi gerçekten sinirli hissettim çünkü bu anın özel olmasını ve kendime ait bir alan olmasını istiyordum, bu yüzden kuyruğumu kıstırdım ve ondan uzaklaştım. Yeterince uzaklaştıktan sonra başımı kaldırdım ve kız kardeşimle konuştum.

'Mutlu Noeller, Yıldız. Umarım iyi bir yıl olur ve sen de iyi ve rahat olursun. Seni özledim,' diye fısıldadım gökyüzüne. Babama küçük bir dilek gönderdim, sonra da muhtemelen hepimiz kadar babamı özlemiş olan anneme. Sonra tüm kız kardeşlerime öpücük yolladım - çok bencil, kaba ve şımarık olduğu için bir öpücüğü hak etmeyen Electra'ya bile. Ama ne de olsa Noel'di. Geri döndüm, daha önce barda elime sıkıştırılan fazladan bira yüzünden bacaklarım altımda biraz sallanıyordu.

Gizemli adamın yanından geçerken hafifçe tökezledim ve bir çift el beni sabitlemek için kollarımın üst kısmına uzandı. "Teşekkürler," diye mırıldandım. "Kumda bir taş vardı da..."

"Sorun değil.

Elleri kollarımdan ayrılırken ona baktım. Belli ki yüzmüştü, çünkü uzun siyah saçları at kuyruğundan kurtulmuş ve ıslak bir şekilde omuzlarına dökülmüştü. Star ve benim takma adını taktığımız göğüs sakalı vardı - çok etkileyici olmasa da - ve göbeğinden şortuna kadar uzanan siyah kıllar ay ışığında bir gölge oluşturuyordu. Bacakları da oldukça kıllı görünüyordu.

Gözlerim tekrar yüzüne gitti ve elmacık kemiklerinin koyu renk sakalının üzerinde testere gibi durduğunu gördüm, bu da dudaklarının çok dolgun ve pembe görünmesine neden oluyordu. Gözlerinin içine bakmaya cesaret ettiğimde, gözlerinin gerçekten şaşırtıcı bir mavi olduğunu gördüm.

Bana bir kurt adamı hatırlattığına karar verdim. Ne de olsa bu gece dolunay vardı. O kadar zayıf ve uzundu ki kendimi onun yanında tombul bir cüce gibi hissediyordum.

"Mutlu Noeller," diye mırıldandı.

"Evet, mutlu Noeller.

"Seni daha önce görmüştüm, değil mi?" dedi. "O sabah sahilde uyuyan kız sendin.

"Muhtemelen. Oraya çok sık giderim. Garip mavi gözleri üzerimde gezinirken rahatça omuz silktim.

"Odan yok mu senin?

"Evet, ama ben dışarıda uyumayı seviyorum.

"Tüm o yıldızlar, evrenin enginliği... her şeyi bir perspektife oturtuyor, değil mi? Derin bir iç çekti.

"Öyle. Nerede kalıyorsun?

"Yakınlarda. Kurt Adam elini arkasındaki kayaya doğru belli belirsiz salladı. "Sen mi?

"Orada. Railay Beach Hotel'i işaret ettim. "Ya da en azından sırt çantam orada," diye ekledim. "Hoşça kal o zaman. Otele doğru döndüm, düz bir çizgide yürümeye çalışmak için elimden geleni yaptım, ki bu kumda yeterince zordu, ama içimde iki birayla neredeyse imkansızdı. Verandaya ulaştığımda Kurt Adam'ın gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum ve kendime geriye doğru hızlı bir bakış atma izni verdim. *Hâlâ* bana bakıyordu, ben de buzdolabından birkaç şişe su aldım ve Jack'in odasına koştum. Kapının kilidini açmaya çalıştıktan sonra onu görebilmek için balkona çıktım ama gölgelerin arasında kaybolmuştu.

Belki de uyumamı bekliyor, sonra da kanımı emerken çılgılık atmayayım diye boynuma iki kocaman dişini geçirerek duyularımı uyuşturuyordu. . .

CeCe, o vampir, kurt adam değil, dedim kendi kendime kıkırdarak, sonra hıçkırdım ve bir şişe suyu kana kana içtim, iki küçük birayla baş edemediğim için kendime ve zavallı bedenime kızdım. Sendeleyerek yatağa uzandım, gözlerimi kapattığımda başımın döndüğünü hissettim ve sonunda kendimden geçtim.

* * *

Noel günü Star'da geçen yılkinе acı verici bir şekilde benziyordu. Verandadaki masaların hepsi bir araya getirilmiş ve sanki otuz dört derece sıcakta Noel'in özünü yeniden yaratmak mümkünmüş gibi, kızarmış bir öğle yemeği parodisi hazırlanmıştı.

Öğle yemeğinden sonra, Avrupa'nın ağır yemeklerinden dolayı şişmiş hissederek, bu hissi atmak için yüzmeye gittim. Saat neredeyse üçtü, İngiltere'nin uyanacağı saat civarındaydı. Star muhtemelen Kent'te yeni ailesiyle birlikte geçiriyordu. Denizden çıktım ve üzerimdeki su damlacıklarını bir köpek gibi silkeledim. Sahilde tembel tembel uzanmış, öğle yemeklerini uyuyarak geçiren bir sürü çift vardı. Yıldız'la yirmi yedi yıldır ayrı geçirdiğimiz ilk Noel'di. Eğer gizemli adam bir kurt adamsa, ben de artık yalnız bir kurdum ve buna alışmam gerekiyordu.

O akşamın ilerleyen saatlerinde verandanın köşesinde oturmuş iPod'umdan müzik dinliyordum. Kendimi kötü hissettiğimde beni her zaman neşelendiren, gümbür gümbür bir müzikti. Omzuma bir dokunuş hissettim ve Jack'in yanımda durduğunu görmek için arkamı döndüm.

"Merhaba," dedim kulaklığımı çıkararak.

"Merhaba. Sana bir bira ısmarlayabilir miyim?"

"Hayır, teşekkürler. Dün gece yeterince içtim. Ona gözlerimi devirdim, ne içtiğimi fark edemeyecek kadar sarhoş olduğumu biliyordum.

"Elbette. Bak, Cee, mesele şu ki, şey ... Bir sandalye çekti ve yanıma oturdu. "Nam ve ben birbirimize düştük. Neyi yanlış yaptığımı hatırlamıyorum ama bu sabah dörtte beni yataktan attı. Bugün Noel yemeğine yardım etmek için bile gelmedi, bu yüzden bu gece sıcak bir karşılama alacağımı sanmıyorum. Kadınlar nasıldır bilirsin."

Evet, ben de öyleyim, hatırladın mı? İçimden söylemek geldi ama söylemedim.

"Yani sorun şu ki, yatacak yerim yok. Yatağı benimle paylaşır mısın?"

Evet, sakıncası var! Hemen düşündüm. 'Gerçekten Jack, sırt çantamı senin odanda bırakabildiğim sürece sahilde uyumaktan mutluluk duyarım,' dedim.

"Ciddi misin?"

"Ciddiyim.

"Kusura bakma Cee, Noel hazırlıkları ve son birkaç gündeki ekstra çalışmalardan sonra tamamen bitkin düştüm.

"Sorun değil. Gidip ihtiyacım olanı alayım ve seni yalnız bırakayım.

"Yarın sana bir yer bulabileceğimize eminim," diye seslendi bana uzaklaşırken, sahilin hiç tanımadığım horlayan bir adamla aynı odada uyumaktan çok daha iyi bir seçenek olduğunu hissediyordum. Bu bana kâbuslar gördürürdü.

Derme çatma yatağımy topladım, sonra da kalan eşyalarımı sırt çantama doldurdum. Yarın, iki hafta sonra Avustralya'ya gidene kadar kendime kalacak bir yer bulmam gerekiyordu.

Sahilde, bir çalının altında yatağımy yaptım ve bir hevesle şortumdan cep telefonumu çıkarıp Atlantis'i aradım.

"Alo?" Telefon birkaç kez çaldıktan sonra açıldı. "Merhaba anne, ben CeCe. Sana ve Claudia'ya mutlu Noeller dilemek istedim.

"CeCe! S e s i n i duyduğuma çok sevindim! Star g i t t i ğ i n i söyledi. Neredesin?"

Annem biz kız kardeşlerle hep Fransızca konuşurdu ve ona cevap verebilmek için beynimi ayarlamam gerekti. "Oh, beni tanıyorsun anne, bir kumsalda, işimi yapıyorum.

"Evet. Londra'da uzun süre kalacağımı sanmıyordum. "Düşünmedin mi?"

"Sen özgür bir ruhsun, *chérie*. Gezme tutkun var.'

"Evet, var. O anda annemi, onu hiç sevmediğim kadar çok sevdim. Asla yargılamadı ya da eleştirmede, sadece kızlarını destekledi.

Arka planda derin bir erkek öksürüğünün sesini duydum ve kulaklarım diken diken oldu.

"Yanında kim var? Şüpheyile sordum. "Sadece

Claudia ve Christian," dedi Ma.

Başka bir deyişle, Atlantis personeli.

"Doğru. Biliyor musun anne, gerçekten çok garipti ama üç hafta önce Londra'da havaalanına gittiğimde babamı gördüğüme eminim. Diğer yöne doğru yürüyordu ve ben koşup onu yakalamaya çalıştım ama gitmişti. Kulağa aptalca geldiğini biliyorum ama o olduğundan emindim.

"Ah *canım*," diye derin bir iç geçirdiğini duydum annemin. 'Bana böyle bir şey söyleyen ilk kız kardeşin sen değilsin. Hem Ally hem de Star bana onu duyduklarına ya da gördüklerine ikna olduklarını söylediler ... ve belki de hepiniz gördünüz. Ama gerçekte değil. Ya da en azından bizim bildiğimiz gerçeklikte değil.

"Sence hepimiz babamın hayaletini görüyor ve duyuyor muyuz? Kıkırdadım.

'Sanırım onu hâlâ gördüğümüze *inanmak* istiyoruz, bu yüzden belki de hayal gücümüz onu canlandırıyor. Ben onu burada sürekli görüyorum,' dedi annem, sesi aniden çok üzgün çıkmıştı. 'Ve bu hepimiz için yılın çok zor bir zamanı. Sen iyi misin, CeCe?'

"Beni bilirsin anne, hayatımda bir gün bile hastalanmadım. Peki mutlu musun?

Ben iyiyim. Ya sen?

"Babanı ve siz kızları özlüyorum tabii ki. Claudia sevgilerini yolladı.'

Aynısından ona da. Tamam anne, geç oldu, şimdi kafamı dinleyeceğim.'

"İrtibatı koparmayacaksın, değil mi CeCe?

Evet, elbette. İyi geceler. "İyi geceler, *chérie*. Ve neşeli Noeller."

Telefonumu tekrar şortumun içine soktum, sonra kollarımı dizlerime dolayıp başımı dizlerime yasladım ve bu Noel'in onun için ne kadar zor olduğunu düşündüm. Biz kızlar bir geleceğe doğru yol alabilirdik - ya da en azından *deneyebilirdik*. Önümüzde yaşadığımızdan daha fazla hayat vardı ama annem kendi hayatını biz kızlara ve babama vermişti. O zaman babamı gerçekten 'romantik' bir şekilde sevip sevmediğini merak ettim ve onca yıl kalıp ailemizi *kendi* ailesi yapmak için bunu yapmış olması gerektiğine karar verdim. Ve şimdi hepimiz onu terk etmiştik.

Sonra gerçek annemin beni hiç özleyip zlemediğini ya da beni düşünüp düşünmediğini ve beni neden babama verdiğini merak ettim. Belki de beni bir yetimhaneye bırakmıştı ve o da bana acıdığı için beni oradan almıştı. Çok irkin bir bebek olduğuma emindim.

Tüm cevaplar Avustralya'da, buradan on iki saatlik bir yolculuk mesafesinde yatıyordu. Star'ın gitmeyi çok istemesine rağmen, dünyada ziyaret etmeyi kesin bir dille reddettiğim tek ülkenin orası olması tuhafın da ötesindeydi. Sebebin rmcek kbusum olması çok acınasıydı ama öyleydi işte.

Kendimi kuma bırakırken düşündüm *de, babam bana 'güçlü' ve 'maceracı' demişti*. İki hafta sonra beni o uçağa bindirmek için bu niteliklerin her birine ihtiyacım olacağını biliyordum.

* * *

Yine yüzümün gıdıklanmasıyla uyandım. Kumu fıraladım ve Kurt Adam'ın denize doğru yürüdüğünü görmek için doğrudum. Son birkaç saat içinde kaç bakire kız yediğini merak ederek uzun bacaklarının kumda kısa sürede ilerleyişini izledim.

Geçen seferki gibi aynı pozisyonda suyun kenarına oturdu, ben de tam arkasıındaydım. İkimiz de başımızı kaldırmış, sanki bir sinemadaymışız gibi gösterinin başlamasını bekliyorduk. *Evrenin sineması...* Bu deyim hoşuma gitmişti ve bunu düşündüğüm için kendimle gurur duyuyordum. Belki Yıldız bir gün bunu romanında kullanabilirdi.

Gösteri muhteşemdi, bugün etrafta birkaç bulutun olması, doğan güneşi yumuşatarak etrafındaki çırpılmış yumurta aklarına altın bir yumurta sarısı gibi sızmasıyla daha da destansı hale geldi.

Kurtadam geri dönerken bana 'Merhaba,' dedi. "Merhaba.

"Bu sabahki iyiydi, değil mi?" diye teklif etti.

"Evet, harikaydı.

'Bu gece burada uyuyacağını sanmıyorum. Fırtına bizi bekliyor.

"Evet," diye kabul ettim.

"Peki, görüşürüz. Bana el salladı ve uzaklaştı.

Birkaç dakika sonra terasa döndüğümde Jack'in kahvaltayı hazırladığını gördüm. Normalde bunu Nam yapardı ama Noel arifesinden beri onu gören olmamıştı.

"Günaydın," dedim.

"Günaydın. "İyi uyudun mu?" demeden önce bana suçlu bir bakış attı.

"Fena değil, Jack. Onu kendime doğru çağırdım ve sahilde geri çekilen figürü işaret ettim. "Onu tanıyor musun?"

"Hayır, ama onu gece geç saatlerde sahilde birkaç kez gördüm. Kendini kendine saklıyor. Neden?"

"Sadece merak ettim. Ne zamandır burada?"

"En az birkaç haftadır burada olduğunu tahmin ediyorum.

"Tamam. Yukarı çıkıp senin odanda duş almamın bir sakıncası var mı?" "Elbette. Sonra görüşürüz.

Duşumu aldıktan sonra Jack'in odasında yere oturdum ve sırt çantamı karıştırdım. Temiz ve kirli kıyafetleri ayırdım - kirli yığın büyük çoğunlukta - ve bir oda bulmaya giderken onları çamaşırhaneye bırakmaya karar verdim. Böylece en kötü ihtimalle bu gece dışarıda fırtınaya yakalanırsam, en azından yarın için temiz ve kuru giysilerim olacaktı.

Dünyanın bu bölgesinde Boxing Day diye bir şey olmamasına rağmen, herkes Avrupa'da olduğu gibi aşırı içmiş, aşırı yemiş ve tüm hediyelerini açtıkları ve heyecanları geçtiği için bıkmış gibi görünerek, dükkân yerine geçen barakalardan oluşan dar sokaklarda dolaşıyordu. Normalde güler yüzlü olan çamaşırcı kadın bile siyahları beyazlardan ayırırken ve herkesin görmesi için iç çamaşırlarını silkelerken suratsız görünüyordu.

"Yarın hazır. Bana fişi uzattı ve ben de dışarı çıktım. Uzaktan belli belirsiz bir gök gürültüsü sesi duyunca bir oda aramaya başladım.

Daha sonra otelin verandasına geri döndüm, sıcak ve terliydim ve yarın öğle yemeğine kadar bana oda verebilecek bir yer bulamamıştım. Oturup hindistan cevizi suyu içtim ve yoluma devam edip etmemem gerektiğini düşündüm - belki Ko Phi Phi'ye gidebilirdim ama orada da bir şey bulacağımın garantisi yoktu. Yağmur altında bir gece geçirmek beni öldürmezdi ve eğer hava gerçekten kötüleşirse, her zaman restoran verandalarından birinin altına sığınabilirdim.

"Oda bulabildin mi? Jack yanımdan geçip bir tepsi birayı komşu masaya taşıırken umutla sordu.

"Evet," diye yalan söyledim, onu zor bir duruma sokmak istemiyordum.

"Yemekten sonra yukarı çıkıp sırt çantamı alacağım.

"Bir süreliğine barın arkasında bana yardım etmek istemezsin, değil mi?" diye sordu. "Nam'ın firar etmesi ve otelin dolu olması nedeniyle

Kayanın yanına gitmek için. Abi az önce aradı ve aşağıda piton kadar uzun bir kuyruk olduğunu söyledi. Ve bir o kadar da kızgın.

'Benim için sorun değil ama tepsileri taşımak konusunda kendime güvenemem,' diye şaka yaptım.

'Fırtınada herhangi bir liman, Cee. Sadece birkaç saat sürecek, yemin ederim. Bedava bira ve ne yemek istersen bu gece bizden. Hadi gel, sana ipleri göstereyim.'

"Teşekkürler," dedim ve onunla birlikte barın arkasına gitmek için ayağa kalktım.

Dört saat sonra Jack'ten hiçbir iz yoktu ve artık canıma tak etmişti. Bar dolup taşıyordu ve muhtemelen akşamdan kalma tedavisi olarak C vitamini veya Bloody Marys kullanan insanlar tarafından tetiklenen meyve sularına bir hücum vardı. İçkilerin hiçbirisi biranın kapağını açmak kadar basit değildi ve ben de blenderın kapağını düzgün kapatmadığım için patlayıp üzerime mango suyu sıçratmıştım. Müşterilerin önceki neşesi ambalaj kâğıtlarıyla birlikte bir gecede kaybolmuştu ve yavaş olduğum için bana bağırılmasından bıkmıştım. Bunun da ötesinde, gök gürültüsünün yaklaştığını duyabiliyordum, bu da daha sonra, muhtemelen ben ve sırt çantam sahilde kamp kurmak zorunda kaldığımızda, göklerin açılacağı anlamına geliyordu.

Jack sonunda geri geldi, bu kadar uzun süre uzak kaldığı için özür diliyordu. Artık neredeyse boş olan verandaya baktı.

'En azından çok meşgul değildin. Kayanın aşağısı kabarıyordu.'

Evet, doğru. Eriştelerimi bitirip sırt çantamı almak için yukarı çıkarken hiçbir şey söylemedim.

'Teşekkürler, Cee. Görüşürüz,' dedi aşağı indiğimde, odamın faturasını ödedim ve yola koyuldum.

Sahil boyunca yürürken neredeyse tam tepemde birkaç şimşek çaktı. Sağanak yağıştan önce yaklaşık beş dakikam olduğunu hesapladım, bu yüzden hızımı artırdım ve ara sokaktan sağa dönerek tanıdığım bir bara gittim, sonra yaklaşan fırtına nedeniyle baraka dükkanların çoğunun erkenden kapandığını gördüm. Ben yaklaşırken bar da kepenklerini indiriyordu.

"Harika," diye mırıldandım, sahibi başını salladı ve ben de devam ettim. "Bu tamamen çılgınca ve saçma, CeCe," diye homurdandım. 'Sadece Jack'e geri dön ve ona yatağını paylaşacağını söyle...'

Yine de yarımadanın diğer tarafındaki plaja varana kadar bacaklarım beni ileriye doğru itti. Buranın adı Phra Nang'dı ve estetik açıdan Railay'den bile daha güzeldi. Bu nedenle, büyük bir turist akınına uğruyordu.

günübirlikçiler için bir yer, bu yüzden genellikle kaçınırdım. Ayrıca, lüks Rayavadee Oteli buraya sırtını dayadığı için, çevresinde korkutucu güvenlik görevlileri vardı. Star ve ben bir gece son uzun kuyruklu tekne hareket ettikten sonra oraya inmiş ve sırt üstü uzanıp yıldızları seyretmiştik. Beş dakika sonra yüzümüze bir meşale tutulmuş ve oradan ayrılmamız söylenmişti. Tayland'daki tüm plajların halka açık olduğunu ve otel güvenlik görevlilerinin bizi kovmaya hakkı olmadığını savunmaya çalıştım ama bizi yarımadanın halk tarafına giden patikaya doğru itip kakarlarken Star beni susturmuştu.

Bu tür şeyler ruhumu yakıyordu, çünkü yeryüzü ve onun güzelliği doğa tarafından zenginlere ayrılmış değil, herkes tarafından ücretsiz olarak kullanılmak üzere yaratılmıştı.

Mavi ve mor şimşekler gökyüzünü aydınlatırken, bunun kendimle felsefi bir tartışma yapmanın zamanı olmadığını fark ettim. Sahile bakarken aklıma bir fikir geldi. Prensesin Mağarası sahilin en ucundaydı, ben de kumun üzerinde yürümeye başladım. Yolun üçte ikisinde üzerime devasa su damlaları düşmeye başladı. Sanki üzerime küçük çakıl parçaları yağıyormuş gibi hissettim.

Mağaranın girişine vardım, sendeleyerek içeri girdim ve sırt çantamı yere attım. Kafamı kaldırıp baktığımda prensesin aslında iki versiyonu olduğunu hatırladım; her ikisi de küçük ahşap tapınakların içinde, yüzlerce çeşit renkli çelengin arkasına gizlenmiş küçük bebek boyutlarında figürlerdi. Sunaklarında, mağaranın içini rahatlatıcı sarı bir ışıltıyla aydınlatan çay lambaları yanıyordu.

Yıldız'la mağarayı ilk ziyaret ettiğimiz zamanı hatırlayarak kendi kendime gülümsedim. Diğer Tayland ibadet yerleri gibi olacağını düşünerek, ikimiz de altın bir heykel ve her yerde bulunan çelenk sunuları beklemiştik. Bunun yerine, farklı şekil ve boyutlarda yüzlerce fallusla karşılaştık. Şimdi onları inceledim, erotik dikitler gibi mağaranın kumlu zemininden yukarı doğru çıkıyorlardı ve etraflarındaki kayaların üzerine tünemişlerdi. Kırmızı, yeşil, mavi, kahverengi ... küçük olanlar, büyük olanlar . . . Görünüşe göre, bu özel tanrı bir bereket tanrıçasıydı. Mağarayı dolduran aletlerin büyüklüğüne bakılırsa -ki bazıları benim başımın üzerindeydi- hiç şaşırmadım.

Ancak bu gece Prensesin Mağarası bana bir sığınak sunuyordu ve şimdi mağaranın ağzından bir perde gibi akan yağmurun dışındaydım. Ayağa kalktım ve haraçların arasından geçtim,

Sonra da teŖekkür etmek için sunakta diz çöktüm. Daha sonra mağaranın girişinin yan tarafına sokuldum ve fırtınayı izledim.

Denizin ve sivri kireçtaşı sütunlarının üzerinde ŖimŖekler çakarken gökyüzü muhteŖem parıltılarla aydınlanıyordu. Yağmur ay ışığında gümüş gibi parlıyor, sanki Tanrı yukarıdan kova kova yağdırıyormuş gibi sahile vuruyordu.

Sonunda, manzaradan ve evrenin sahip olduğu katıksız enerjiden bitkin düşmüş gibi hissederek sendeledim. Beni ve sırt çantamı mağaranın derinliklerine taşıyarak gece için yatağımı hazırladım ve devasa kırmızı bir fallusun arkasında uykuya daldım.

"Ah!

Kaburgalarımın sert bir şeyin battığını hissettiğimde hızla doğruldum. İçinde bulunduğum derin uykudan sıyrılmaya çalışırken Taylandlı güvenlik görevlisinin gözlerine baktım. Beni yerden kaldırdı, bir yandan da telsiziyle hararetli bir şekilde konuşuyordu.

"Burada kalamazsın! Çık dışarı!" diye bağırdı bana.

"Tamam, tamam, gidiyorum. Yatağımı sırt çantama yerleştirmek için eğildim. İlkinden daha kısa ve bodur olan başka bir güvenlik görevlisi, arkadaşına yardım etmek için mağaranın içine geldi ve ikisi birlikte beni dışarı çıkardılar. Işığa göz kırptım ve güneşin bulutsuz bir gökyüzüne yükselmek üzere olduğunu gördüm. Beni sahil boyunca yürüttüler, sanki yağmurdan kaçıp bir mağaraya sığınmış bir turist değil de tehlikeli bir suçluymuşum gibi ellerini kollarıma kenetlediler. Ayaklarımın altındaki kum hala nemliydi, dün geceki muhteşem sağanak yağışın tek izi buydu.

"Bana tutunmak zorunda değilsin," dedim huysuzca. "Gidiyorum, gerçekten gidiyorum.

Sahilin diğer ucundaki patıkaya doğru yürürken içlerinden biri anlamadığımı, kulağa saldırgan gelen Tayca kelimeler sarf etti. Nicole Kidman'ın beni çok korkutan dizisi *Bangkok Hilton*'daki gibi hapse atılıp atılmayacağımı merak ediyordum. Eğer en kötüsü olursa, beni serbest bırakmak için hemen Tayland'a gidecek olan babamı bile arayamazdım.

"Yine mi sen?"

Başımı çevirdim ve Kurt Adam'ın plajın arka tarafındaki çalılarının arasında gizlendiğini gördüm.

Yüzümün utançtan kıpkırmızı olduğunu bilerek, "Evet," dedim.

"Po, bırak onu," diye emretti, bize doğru yürürken.

Çömelmiş güvenlik görevlisi hemen kolumu bıraktı, ardından Kurt Adam daha uzun boylu olan güvenlik görevlisiyle hızlı Tayca konuştu, o da isteksizce diğer kolumu bıraktı.

"Kusura bakmayın, çok işgüzarlar," dedi İngilizce, kaşlarını kaldırarak. İki adamla tekrar konuştu, sonra gözleriyle sahili tarayarak beni kendisini takip etmem için işaret etti. Her iki muhafız da onu selamladı, arkasından çalılara doğru sendeleyişimi izlerken gerçekten hayal kırıklığına uğramış görünüyorlardı.

"Bunu nasıl başardın? diye sordum. "Doğranmak için geldiğimi sanıyordum. 'Arkadaşım olduğunu söyledim. Çabuk gelsen iyi olur.

Sonra kolumdan tuttu ve beni yeşilliklere doğru sürükledi. Birkaç saniye rahatladıktan sonra kalp atışlarım yeniden hızlanmaya başladı ve Tayland ormanında tanımadığım bir adamın peşinden gitmektense iki güvenlik görevlisinin peşinden gitmemin daha iyi olup olmayacağını düşündüm. Yeşilliklerin arasına gizlenmiş yüksek bir çelik kapı olduğunu gördüm ve Kurt Adam'ın kapının yanındaki tuş takımında bazı rakamlara basmasını izledim. Sorunsuzca açıldı ve beni kapının ötesine geçirdi. Ardından daha fazla ağaç geldi, ama sonra birdenbire geniş ve güzel bir bahçe vahası ortaya çıktı. Sağımda, siyah fayanslarla döşenmiş ve bir tasarım dergisinden fırlamış gibi görünen büyük bir yüzme havuzu gördüm. Altın sarısı çiçeklerle bezenmiş ağaçların arasından geçtik ve üniformalı bir hizmetçi tarafından üzerlerine büyük, dolgun minderler serilmiş hasır mobilyalarla dolu geniş bir terasa çıktık.

"Kahve ister misin? Meyve suyu?" diye sordu bana terastan geçerken.

"Kahve harika olur," dedim ve yanından geçerken hizmetçiyle Tayca konuştu. Bir avlunun etrafına dizilmiş, her birinin tepesinde geleneksel Tay *lanna tarzı* V şeklinde çatılar bulunan bir dizi beyaz pavyona yaklaşıyorduk. Avlunun ortasında, suyun üzerinde yüzen pembe çiçeklerle dolu bir gölet vardı. Ortasında siyah oniks bir Buda oturuyordu. Tüm manzara bana dergilerde sürekli reklamı yapılan egzotik kaplıcalardan birini hatırlattı. Kurt Adam'ı takip ederek pavyonlardan birinin yan tarafındaki ahşap merdivenlerden yukarı çıktım ve kendimi ötesindeki Phra Nang Plajı'nın en muhteşem manzarasını sunan gölgeli bir çatı terasında buldum.

'Vay canına' demekten başka bir şey gelmedi aklıma. 'Bu harika. Bu sahile defalarca geldim ve buranın burada olduğunu hiç fark etmemiştim.

"Güzel," dedi devasa kanepelerden birine oturmamı işaret ederken. Sırt çantamı omuzlarımdan indirdim ve tertemiz ipek örtülere iz bırakabilirim endişesiyle çekingen davrandım. Tayland'a geldiğimden beri oturduğum en rahat şeydi ve sadece minderlere uzanıp uykuya dalmak istiyordum.

"Burada mı yaşıyorsun?" diye sordum.

'Evet, en azından şimdilik. Benim değil, bir arkadaşımın evi,' dedi hizmetçi elinde bir tepsi kahve ve küçük bir sepete yerleştirilmiş hamur işleriyle merdivenlerden çıkarken. "Buyurun.

"Teşekkürler. Kendime bir fincan kahve koydum, sonra da iki tane turba-kahverengi şeker ekledim.

"Neden güvenlik görevlileri tarafından plajdan çıkarıldığınızı sorabilir miyim?

'Prensesin Mağarası'nda fırtınadan korunuyordum. Durmasını beklerken uyuyakalmış olmalıyım. Gururum ona gerçeği söylememi engelledi.

"Oldukça büyük bir fırtınaydı," dedi. "Doğanın kontrolü ele alıp sana kimin patron olduğunu göstermesini seviyorum.

"Yani. Boğazımı temizledim. "Burada ne iş yapıyorsun?

"Oh ... Sade kahvesinden bir yudum aldı. "Pek bir şey değil. Sadece biraz zaman geçiriyorum, anlıyor musun?

"Bunu yapmak için harika bir yer. "Sen?

"Aynen. Tereyağlı kruvasanlardan birine uzandım. Koku bana Claudia'nın Atlantis'teki kahvaltılarını o kadar çok hatırlattı ki neredeyse nerede olduğumu unutuyordum.

"Daha önce ne yaptın?

"Londra'da sanat okulundaydım. İşler yolunda gitmedi, ben de ayrıldım.'

"Doğru. Ben de Londra'da yaşıyorum ... ya da en azından ben yaşadım. Battersea'de nehir kıyısında.

Şok içinde ona baktım, tüm bu yaşananların bir tür gerçeküstü rüya olup olmadığını ve aslında hala kırmızı fallusun arkasında uyuyor olup olmadığını merak ediyordum.

'Ben de orada yaşıyorum! Battersea View'da - Albert Köprüsü yakınlarında yeni inşa edilen apartmanlarda.

"Tam olarak nereyi kastettiğini biliyorum. Merhaba komşum.' Kurt Adam beşlik çakarken bana ilk gerçek gülümsemesini verdi. Garip mavi gözlerini aydınlattı, böylece artık bir kurt adam gibi değil, daha çok çok sıksa bir Tarzan gibi görünüyordu.

Kendime bir fincan kahve daha doldurdum ve kanepede daha geriye oturdum, böylece sadece ayaklarım kenardan sarkıyordu. Keşke botlarım olmasaydı, o zaman onları altına kıvrabilir ve çevrenin gerektirdiği kadar zarif görünmeye çalışabilirdim.

"Ne tesadüf... Başını iki yana salladı. "Birisi bana bir keresinde, dünyanın herhangi bir ülkesinde, tanıdığımız biriyle aramızda sadece altı derecelik bir mesafe olduğunu söylemişti.

"Ben seni tanımıyorum," diye belirttim.

"Tanımıyor musun?" Birkaç saniye bana baktı, ifadesi birden ciddileşti.

"Hayır, tanımalı mıyım?

"Hayır, sadece Albert Köprüsü'nde falan karşılaşmış olabilir miyiz diye merak ettim," diye mırıldandı.

"Olabilir. Üniversiteye yürüyerek gitmek için her gün oradan geçdim. "Bisikletle geçiyordum.

"O zaman Lycra giymiş ve kask takmış olsaydın seni tanıyamazdım.

"Doğru.

İkimiz de garip bir sessizlik içinde kahvelerimizi içtik.

"Yakında oraya geri dönecek misin? Yeni yıldan sonra falan mı? Sonunda ona sordum.

Kurt Adam'ın yüzü karardı. "Bilmiyorum. Ne olacağına bağlı . . . Bugün için yaşamaya çalışıyorum. Ya siz?

"Aynen, gerçi benim Avustralya'ya gitmem gerekiyordu.

"Oradaydım, bunu yaptım. Unutmayın, çalışıyordum ve asla eskisi gibi olmuyor. Gördüğünüz tek şey otellerin, ofislerin ve bir sürü pahalı restoranın içi. Kurumsal misafirperverlik, anlıyor musun?

Bilmiyordum ama yine de başımı sallayarak onayladım.

"Oraya gitmeyi düşünmüştüm," diye devam etti. 'Hani olabildiğince uzaklaşmak istersiniz ya. ?'

"Evet," dedim içimden.

"Yine de sesin İngiliz gibi gelmiyor. Duyabildiğim Fransız aksanı mı?

"Evet. Doğduğum yer ... aslında nerede doğduğumu bilmiyorum çünkü evlat edinildim ama Cenevre'de büyüdüm.

"Ziyaret ettiğim ve sadece kayak gezisine giderken havaalanını gördüğüm bir başka yer. Kayak yapar mısınız? Yani İsviçre'de yaşıyorsanız aptalca bir soru.

"Evet, çok severim ama soğuğu pek sevmem, biliyor musun?" "Severim.

Konuşmada bir durgunluk daha oldu, zaten iki büyük fincan kahve içmiş olduğum için bir tane daha içemedim.

"Nasıl oluyor da Tayca konuşabiliyorsun? Bir süre sonra başardım. 'Taylandlı annem. Bangkok'ta büyüdüm.'

"Hâlâ orada mı yaşıyor?

"Hayır, ben on iki yaşındayken öldü. Harika biriydi. Onu hala özlüyorum.

"Ah, üzgünüm," dedim hızlıca, devam etmeden önce. "Peki ya baban?"

"Onunla hiç tanışmadım," diye cevap verdi aniden. "Peki ya sen? öz aileniz?"

"Hayır. Yirmi dakika içinde böylesine samimi bir sohbe nasıl daldığımıza dair hiçbir fikrim yoktu. 'Dinle, gitmeliyim. Seni yeterince sıkıntıya soktum zaten. Ayaklarım yere değene kadar kendimi öne doğru attım.

"Peki, şimdi nerede kalıyorsun?

"Sahilde bir otelde ama bildiğin gibi ben dışarıda uyumayı tercih ediyorum.

"Sırt çantanın bir odası olduğunu söylediğini sanıyordum. Neden yanında taşıyorsun?

Kendimi bir anda yatağın altına şeker saklarken yakalanmış bir çocuk gibi hissettim. Bilse ne fark ederdi ki?

"Çünkü . . . odamla ilgili bir karışıklık oldu. Ödünç almıştım ve sonra orada yaşayan kişi kız arkadaşıyla kavga etti ve odamı geri istedi. Ve diğer her yer doluydu. Bu yüzden yağmur yağmaya başladığında mağaraya yöneldim.

"Doğru. Beni inceledi. "Bunu bana neden en başta söylemedin?

"Bilmiyorum," dedim, beş yaşındaki bir çocuğun yapacağı gibi ayaklarıma bakarak. "Ben ... değilim.

. . çaresiz falan değilim. Kendi başımın çaresine bakabilirim - sadece boş bir oda yoktu, tamam mı?

"Bu kadar utanmana gerek yok, seni tamamen anlıyorum.

"Sadece serseri falan olduğumu düşünebileceğinizi sandım. Ama değilim.

"Hiç öyle düşünmedim, söz veriyorum. Bu arada, saçındaki o sarı şey de ne?

"Tanrım! Elimi saçlarımda gezdirdim ve uçlarının birbirine karıştığını gördüm. "Bu mango. Arkadaşım Jack dün öğleden sonra Railay Beach Hotel'in barıyla ilgilenmemi istedi ve meyveli içeceklere hücum oldu.

"Anlıyorum. Yüzünü asmamaya çalıştı ama başaramadı. "Peki, en azından size bir duş önerebilir miyim? Ve bunun ötesinde, sahilde ortalık sakinleşene kadar birkaç gece için bir yatak? Su çok sıcak,' diye ekledi.

Bu beni *gerçekten* cezbettiler. Sıcak su düşüncesi ve iğrenç görüldüğümü ve koktuğumu bilmek gururuma galip geldi. "Evet, lütfen.

Beni tekrar aşağıya indirdi ve avluyu geçerek dörtgenin sağındaki başka bir pavyona gittik. Kilitte bir anahtar vardı ve onu çevirip bana uzattı.

"Her şey hazır. Her zaman öyledir. Acele etmeyin, aceleye gerek yok.

"Teşekkürler,' dedim ve kapıyı arkamdan sıkıca kilitleyerek içeride kayboldum.

"Vay canına!" dedim yüksek sesle etrafıma bakarken. Odanın 'hazırlanmış' olduğu konusunda yanılmamıştı. Büyük, kabarık yastıklar ve yumuşak bir yorganla döşenmiş büyük boy yatağı inceledim - tabii ki hepsi beyazdı. Ama temiz beyazdı, başkalarından kalan lekeler olmadığını biliyordum. Dış dünyadan haberdar olmak istemiyorsanız kapatabileceğiniz panjurların arkasında büyük bir düz ekran televizyon, ciddi anlamda zevkli Tayland sanatı vardı ve duvarlara dokunduğumda ipekle kaplı olduklarını fark ettim. Sırt çantamı tik ağacından zemine bırakarak içinde duş jelimi aradım, sonra banyo olduğunu sandığım ama gömme dolap olduğu ortaya çıkan yere girdim. Başka bir kapıyı denediğimde, kendimi elektrikli duşu ve camdan bir duvara yaslanmış büyük bir küveti olan, ötesinde Star'ın adını bildiği ama benim bilmediğim bonsai ağaçları ve güzel çiçekli bitkilerle dolu küçük bir bahçesi olan bir odada buldum. Her şey yüksek bir duvarla korunuyordu, böylece siz yıkanırken kimse sizi gözetleyemiyordu.

Banyo yapıp içine girmeyi *çok* istiyordum ama bunun bir avantaj olacağını düşündüm. Bu yüzden duşu açtım ve cildim karıncalanana kadar her yerimi keseledim. Duş jelimi aramakla uğraşmama gerek yoktu çünkü mermer bir rafta lüks bir çevreci markanın lüks vücut ürünlerinden oluşan bir ürün yelpazesi duruyordu.

Duştan çıktıktan sonra -her ne kadar bunu kimsenin bilmesini istemesem de, kadınların satın almak için kandırıldığı losyon ve iksirlere o kadar karşıydım ki- vücudumu sunulan her şeyle maksimum düzeyde kremledim. Havluyu başımdan sıyrarak saçlarımı salladım ve ne kadar uzadığını fark ettim. Omuzlarıma değiyordu ve yüzümün etrafına bukleler halinde dökölüyordu.

Star her zaman daha uzun saçlarla ne kadar iyi görüldüğünden bahsederdi. Annem buna taçlandığığım ihtişamım derdi ama on altı yaşındayken bakımı çok daha kolay olduğu için hepsini kısa kestirmiştim. Dürüst olmak gerekirse, bu aynı zamanda bir isyan ve huysuzluk eylemiydi. Sanki dünyaya nasıl görüldüğümü umursamadığımı göstermek ister gibiydim.

Saçlarımı yüzümden geriye doğru sürükledim ve başımın tepesinde tuttum. Yıllar sonra ilk kez at kuyruğu yapmıştı ve keşke onu bağlayabileceğim bir saç bandım olsaydı diye düşündüm.

Yatak odasına doğru ilerledim ve büyük yatağa özlemle baktım. Kapının hala kilitli olduğunu iki kez kontrol ettikten sonra tişörtümü giydim ve üzerine tırmandım. Sadece on dakika, dedim kendi kendime, başımı tüylü beyaz yastıkların üzerine koyarken.

* * *

Aniden yüksek bir sesle uyandım. Nerede olduğuma dair hiçbir fikrim olmadan doğrudum. Zifiri karanlıktı ve körlemesine bir ışık aradım. Bir şeyin yere çarptığını duydum ve panik içinde yataktan yuvarlandım.

"İyi misin?

Sesi takip ettim ve avuçlarımla kapıyı yokladım.

Karmakarışık beynim sonunda nerede olduğumu ve kapıyı kimin çaldığını algıladı. "Anahtar deliğini bulamıyorum ve burası çok karanlık. . .'
Dedim ki.

'Anahtarı bulmak için ellerini kullan. Tam önünde duruyor.

Ses beni sakinleştirdi ve ortamın hemen altını aradım, çünkü genellikle bir kapının kilidi oradaydı. Parmaklarım önce anahtarı aradı, sonra yakaladı ve birkaç denemeden sonra çevirmeyi başardım, sonra da kapı koluna uzandım.

"Kilit açıldı," diye seslendim, "ama kapıyı hâlâ açamıyorum. "Geri çekil, senin için açacağım.

Oda aniden ışıkla doldu ve içim rahatlarırken yeniden nefes almayı başardım.

"Bunun için üzgünüm," dedi odaya girerken. 'Birini çağırıp kolu tamir ettirmem gerekecek. Bir süredir kullanılmadığı için sertleşmiş. Sen iyi misin?

"Evet, tabii. Derin nefesler alarak yatağa oturdum. Kurtadam bir süre sessizce beni inceledi.

'Karanlıktan korkuyorsun, değil mi? Bu yüzden açık havada uyumayı seviyorsun.

Haklıydı ama bunu itiraf etmeyecektim. "Tabii ki hayır. Az önce uyandım ve nerede olduğumu bilmiyordum.

"Doğru. Seni korkuttuğum için üzgünüm ama saat neredeyse akşamın yedisi. Neredeyse on iki saattir uyuyorsun. Vay be, çok yorulmuş olmalısın.'

"Yorgundum. Özür dilerim.'

"Önemli değil. Acıktın mı?"

"Henüz bilmiyorum.

"Eğer öyleyse, Tam akşam yemeği hazırlıyor. Ana terasta bana katılabilirsin.

"Tam mı?"

Şef. Yarım saat içinde hazır olur. Görüşürüz o zaman.

Odadan çıktı ve ben yüksek sesle küfrettim. Koca bir gün gitmişti! Bu da öğle yemeğinde check-in için gelmediğimde yeni otelimdeki rezervasyonu neredeyse kesin olarak kaybettiğim anlamına geliyordu. Buna ek olarak, çok uzun süre uyuduğum için jet lag'i tekrar yaşamak zorunda kalacaktım, ayrıca garip kurt adam ev sahibim muhtemelen özel ihtiyaçlarım olduğunu falan düşünüyordu.

Neden bana bu kadar iyi davranıyordu? Gizli bir amacı olmadığını düşünecek kadar aptal değildim. Ne de olsa o bir erkekti ve ben de bir kadındım ... en azından bazılarına göre. Ama eğer istediği *buysa*, bu benden hoşlandığı anlamına gelirdi ki bu da saçmalığın ötesinde bir şeydi.

Tabii çaresiz değilse ve herhangi biri işine yarayacaksa o başka.

Neredeyse bir elbise olduğu için sevmediğim bir kaftan giydim ama kıyafetlerimin çoğu hala çamaşırhanede olduğu için elimdeki tek şey buydu. Dışarı çıktıktan sonra gizlice kapıyı arkamdan kilitledim ve anahtarı yanındaki saksiya sakladım çünkü dünyam o sırt çantasının içindeydi.

Burası muhtemelen geceleri gündüz olduğundan daha da güzeldi. Alçak çatılardan sarkan fenerler yumuşak bir ışık yayıyor ve oniks Buda'nın etrafındaki su alttan aydınlatılıyordu. Devasa saksılardan muhteşem bir yasemin kokusu geliyordu ve bundan daha da iyisi, yemek kokusu alabiliyordum.

"Bu tarafa!

Ana pavyonun önündeki terastan bana el sallayan bir kol gördüm.

"Merhaba," dedi bir sandalyeyi göstererek.

"Merhaba. Bugün çok uzun süre uyuduğum için özür dilerim.

'Uyuduğun için asla özür dileme. Keşke uyuyabilseydim.

Derin bir iç çekişini izledim ve sonra -şimdiye kadar bana karşı nazik davrandığını göz önünde bulundurarak- ona Kurt Adam demeye devam edebileceğimi sanmadığım için adını sordum.

"Geçen gün sana söylemedim

mi?" "Hayır," dedim kararlı bir şekilde.

"Bana sadece Ace de. Seninki ne?" 'CeCe.'

"Doğru. Benimki gibi bir takma ad mı?" 'Evet.

"Seninkinin kısaltması ne?"

"Celaeno.

Bu alışılmadık bir şey.

"Evet, babam - beni evlat edinen adam - Pleiades'in Yedi Kız Kardeşi ile ilgili garip bir saplantısı vardı. Yıldız kümesi gibi,' diye açıkladım, genellikle yapmak zorunda olduğum gibi.

"Affedersiniz efendim, şimdi servis yapabilir miyim?

Hizmetçi terasta belirmişti, arkasında da şef beyazı giymiş bir adam duruyordu.

"Kesinlikle. Ace beni masaya götürdü. "Size içecek ne ikram edebilirim? Şarap? Bira?"

'Hiçbir şey, teşekkürler. Sadece su iyi olur.'

Masanın üzerindeki şişeden ikimize de birer bardak doldurdu.

"Şerefe. "Şerefe. Bugün beni kurtardığın için teşekkürler.

"Sorun değil. Sanki burada tek başıma yaşadığım için yeterince kötü hissetmiyordum gibi bir de sahilde uyuyorsun.

"Düne kadar benim tercihimdi ama bu yatak harika.

"Dediğim gibi, istediğin kadar kalabilirsin. Ve reddetmeden önce, sadece nazik davranmıyorum, aslında arkadaşlığı takdir ediyorum. Neredeyse iki aydır burada yalnızım.

"Neden Londra'daki arkadaşlarından bazılarını davet etmiyorsun?" "Bu bir seçenek değil. Doğru," dedi, cızırdayan bir tabak kral karides masanın ortasına yerleştirildi. "Hadi tıkınalım.

O akşam yemeği uzun zamandır yediğim en iyi yemeklerden biriydi - en azından Star'ın geçen Kasım ayında Londra'da bana kızarmış öğle yemeği pişirmesinden beri. Kendim yemek yapmayı hiç ğrenmemiştim çünkü o bu konuda çok iyiydi ve ben de güzel yemeklerin tadını neredeyse unutmuştum. Mis kokulu limon otu orbası, pandan yapraklarına sarılmış yumuşak kızarmış tavuk ve nam jim soslu baharatlı balık köftesi gibi yemekler birbiri ardına ağzıma girdi.

'Aman Tanrım, bu kesinlikle çok lezzetliydi. Bu restoranı sevdim, beni davet ettiğiniz için çok teşekkürler. Bir yemek bebeğim var.' Şişmiş karnımı gösterdim.

Ace tarifime sırtıttı. Yemek boyunca pek sohbet etmemiştik, muhtemelen karnımı doyurmakla meşgul olduğum için. "Peki, yemek seni kalmaya ikna etti mi? Ace suyundan bir yudum aldı. 'Yani, uzun sürmeyecek, değil mi? Yeni yıldan sonra Avustralya'ya gideceğini söylemiştin.

"Evet, gidiyorum. Sonunda pes ettim. "Eğer eminsen, bu harika olur.

"Güzel. Yalnızca bir şey rica edeceğim: Railay Plajı'ndaki kalabalıkla dost olduğunuzu biliyorum ama burada benimle kalacağınızı söylememenizi ya da evin nerede olduğundan bahsetmemenizi tercih ederim. Mahremiyetime gerçekten değer veriyorum.

Gözleri bana sıradan sözlerinin anlatmadığı her şeyi anlattı. "Tek kelime etmeyeceğim, söz veriyorum.

"Güzel. Peki, bana resminden bahset. Londra'da bir sanat okulunda yer bulduğuna göre gerçekten yetenekli olmalısın.

"Umm . . . Birkaç hafta sonra ayrıldım, çünkü öyle olmadığımı fark ettim. Ya da onların istediği şekilde olmadığımı.

"Yani, seni anlamadılar mı?

"yle de denebilir. Gözlerimi devirdim. "Hiçbir şeyi doğru yapamadım.

"Yani rneğin Monet gibi birinden daha "avant garde" olduğunu söyleyebilir misin?

"Diyebilirsiniz ama Monet'nin zamanında avangart olduğunu unutmamalısınız. Sanat hocalarımın suçu değildi, sadece bana öğretmek istediklerini öğrenemedim. Bütün bunları ona neden anlattığımı merak ederek ağzımı aniden kapattım. Muhtemelen çok sıkılmıştı. "Peki ya sen? Sen ne iş yapıyorsun?

"Oh, ilginç bir şey değil. Sıradan bir şehir insanıyım. Sıkıcı şeyler, anlıyor musun?

Bilmiyordum ama biliyormuş gibi başımı salladım. "Yani bir ..." - kelimeyi aradım - "sabbatical?

"Evet, onun gibi bir şey. Şimdi,' dedi esnemesini bastırarak, 'sana başka bir şey getireyim mi?

"Hayır, teşekkürler, böyle iyiyim.

'Personel gelip temizleyecek ama şimdi uyumaya çalışmalıyım. Bildiğiniz gibi şafaktan önce kalkıyorum. Bu arada, güvenlik görevlileri benimle kaldığını biliyor ve sahil tarafındaki kapının anahtar kodu 7777. Bana küçük bir gülümseme verdi. "İyi geceler, CeCe.

"İyi geceler.

O ayrılırken, muhtemelen yataklarına gitmeye hazır olan ve günü bitirmek isteyen personelin etrafta dolaştığını gördüm. Ace'in koruması altındayken Phra Nang'a doğru bir gezintiye çıkmaya karar verdim. Patikadan aşağı doğru yürüyerek kapının yan tarafındaki pedin üzerindeki kırmızı düğmeye bastım. Kapı geri kaydı ve ben de ıssız sahile salındım.

'*Sawadee krap!*

Soluma baktığımda, bu sabah saat altıda beni sahilde tartaklayan bodur güvenlik görevlisi Po'yu görünce sıçradım. Kapıyı çevreleyen yeşilliklerin arasına gizlice yerleştirdiği taburesinden kalktı ve sahte bir gülümsemeyle beni selamladı.

"*Sawadee ka,*" dedim, ellerimle geleneksel Tay selamlaması olan *wai* hareketini yaparak.

Taburesinin yanındaki küçük radyodan Tayland pop müziğinin teneke sesi geliyordu ve ben onun düzensiz, sararmış dişlerine bakarken, onu - kelimenin tam anlamıyla - çitin diğer tarafından gördüm ve kaç çocuğu beslemek zorunda olduğunu ve işinin ne kadar sıkıcı ve yalnız olduğunu merak ettim. Ancak, yeşillikler arasında yürürken, bir yanımın tüm *bunlara* sahip olduğu için onu kıskandığını düşündüm. Her gece güzelliği ve huzuru vardı. Sahilde yürürken, ne yazık ki sadece ayrıcalığın satın alabileceği bir özgürlük hissederek, bir gün dünyayı en muhteşem haliyle nasıl soluyacağımı ve sonra *herkesin* görmesi için tuvale nasıl resmedeceğimi hayal ettim.

Deniz kenarına doğru ilerledim ve ayak parmaklarımı mükemmel vücut sıcaklığındaki suya daldırdım. Bu gece yıldızlarla dolu olan gökyüzüne baktım ve düşündüklerimi kelimelere dökecek kelime dağarcığımanın olmasını diledim. Çünkü yaptığım resimler ya da son zamanlarda takıntı haline getirdiğim enstalasyon dışında açıklayamadığım şeyler hissediyordum.

Elbette doğru değildi - çok fazla şey hakkında çok fazla şey söylemeye çalışıyordu - ama nehir kenarındaki stüdyomda çalışmayı seviyordum. Star mutfakta bize akşam yemeği hazırlarken kendimi mutlu hissediyordum.

"Kes şunu, Cee! Kendime sertçe söyledim. Tekrar geriye bakmaya başlamayacaktım. Star hamlesini yapmıştı ve ben onun saçlarından kurtulmuş, kendi hayatımı yaşıyordum. Ya da en azından öyle yapmaya çalışıyordum.

Sonra Star'ın kendisini *benim* için bir yük olarak görüp görmediğini merak ettim. Onu eleştirmeye başlamak istemedim çünkü onu seviyordum ama belki de küçükken ve konuşmayı sevmezken bana nasıl ihtiyaç duyduğunu unutmuştu. Karar verme ve hissettiklerini söyleme konusunda da kötüydü, özellikle de bir grup güçlü iradeli kız kardeşin ortasında sıkışıp kaldığımız için. Suçu ona yüklemeye falan çalışmıyordum ama bir hikâyenin her zaman iki tarafı vardır ve belki de o benimkini unutmuştu.

Şaşırtıcı bir şekilde, kendime yeni bir arkadaş bulmuş gibiydim. Hikayesinin ne olduğunu, neden gerçekten burada olduğunu, neden sadece gün doğumunda ya da hava karardıktan sonra dışarı çıktığını ve yalnız olduğunu kabul etmesine rağmen hiçbir arkadaşını davet etmediğini merak ettim.

Kumların üzerinden yavaşça ağaçların arasındaki gizli saraya doğru yürüdüm. Her ne kadar güvenlik görevlisi Po numaraları tuşlamaya çalışsa da, oraya ilk ben vardım ve şifreyi bildiğimi anlaması için '7777'yi tuşlara sıkıca bastım.

Anahtarı saksıdan aldıktan sonra odamın kapısını açtığımda benden önce birinin gelmiş olduğunu gördüm. Yatakta yeni çarşaflar seriliydi ve daha önce attığım kıyafetler bir sandalyenin üzerinde düzgünce katlanmıştı. Görünmez temizlik perisi yeni bir takım kabarık havlu da bırakmıştı ve ayaklarımdaki kumu yıkadıktan sonra yatağa girdim.

Sorun şu ki, diye düşündüm, her zaman iki dünya arasında yaşamıştım. Kumsalda mutlu bir şekilde yatabilirdim ama aynı şekilde böyle bir odada da rahattım. Ve çok az şeyle hayatta kalabileceğime dair tüm itirazlarıma rağmen, bu gece hangi seçeneği tercih edeceğimi bilemedim.

Takip eden birkaç gün boyunca Ace ve ben sarayda bir rutine oturduk. O çok erken kalkıyordu, ben de çok geç kalkıyordum, sonra öğleden sonraları onu rahatsız etmemek için Railay Plajı'na geri dönüyordum. Railay kalabalığıma sahildeki bir otelde kaldığımı söylemişim ve onlar da bunu sorgulamadılar. Sonuç olarak, Ace ve ben sadece akşam yemeğinde omuz omuza verdik. Beni orada bekliyor gibiydi ve yemekler harika olduğu için bu benim için sorun değildi. Fazla konuşmuyordu ama Star'ın sessizliğine alışkın olduğum için bu bana tanıdık ve garip bir şekilde rahatlatıcı geliyordu.

Üç gün boyunca ondan birkaç metre uzakta yaşadıkdan sonra, üzerime atlaması gibi bir tehlikeyle karşı karşıya olmadığımı fark ettim. Erkeklerin hoşlanacağı türden bir kız olmadığımı biliyordum ve ayrıca, dürüst olmam gerekirse, seksten hiçbir zaman gerçekten hoşlanmamıştım.

Bekâretimi dokuz yıl önce burada, Railay Plajı'nda kaybetmişim. Birkaç bira içmişim, ki bu benim için her zaman tehlikeliydi ve Star yattıktan sonra da uyumamıştım. Adam bir boş yıl öğrencisiydi - sanırım adı Will'di - ve sahilde yürüyüşe çıkmıştık ve öpüşmek oldukça güzeldi. Bu bizi yatay olmaya ve sonuna kadar gitmeye götürmüştü, bu biraz acıtmıştı ama çok değil. Ertesi sabah akşamdan kalma bir halde uyandım ve tüm bu yaygaranın nedeninin *bu* olduğuna inanamadım.

Belki daha iyi olur diye birkaç kez daha farklı sahillerde, farklı bedenlerle yapmışım ama hiç olmadı. Milyonlarca kadının bana bir şeyleri kaçırdığımı söyleyeceğinden emindim, ama hiç sahip olmadığım bir şeyi özleyemezdim, bu yüzden bu konuda iyiydim.

İlginç olan şu ki, Star ve ben her zaman birbirimize çok bağlı olmamıza rağmen, birbirimize hiç sır vermediğimiz tek şey seksti. Hâlâ bakire olup olmadığına dair hiçbir fikrim yoktu. Yatılı okulda kızlar geceleri yatakta hoşlandıkları erkekler ve ne kadar ileri gittikleri hakkında mahrem ayrıntılarla sohbet ederlerdi. Yine de Star ve ben bu konuda sessiz kalmıştık, onlara ve birbirimize karşı.

Belki de bir erkekle her türlü yakın fiziksel ilişkinin ihanet olacağını düşünmüştük. En azından *ben* öyle düşünmüştüm.

Odamdan çıktım ve kilitleme zahmetine girmeden, çünkü görünmez temizlik perisinin ben çıkar çıkmaz içeri dalacağını biliyordum, Ace'in beni beklediği terasa doğru yürüdüm.

"Selam, CeCe. Ben geldiğimde kısa süreliğine ayağa kalktı ve oturdu. Belli ki ona görgü kuralları öğretilmişti ve bu jesti takdir ettim. İkimiz için sürahidenden biraz taze su doldurdu ve beni inceledi.

"Üstün yeni mi?

"Evet. Pazarlık ettim ve iki yüz elli baht'a indirdim.

'Gerçekten çok saçma, değil mi? Birçok insan Londra'daki bir tasarım mağazasından benzerlerini bu fiyatın yüzlerce katına satın alırken.

"Ben asla almazdım.

"Bir zamanlar bir el çantasına binlerce dolar harcamaktan çekinmeyen bir kız arkadaşım vardı. Ömür boyu kullanacağı bir şey olsaydı o kadar da kötü olmazdı ama sonra yeni sezon ürünleri çıkınca yeni bir çanta daha alır, eskisini de diğerleriyle birlikte dolaba kaldırır ve bir daha hiç kullanmazdı. Bir keresinde onu orada durmuş koleksiyonuna hayran hayran bakarken yakalamıştım.

"Belki de onun için birer sanat eseriymiş. Sizin için fark etmez ama benim için fark etmediği kesin. Her neyse, siz erkekler de arabalarınız konusunda bir o kadar kötüsünüz,' diye ekledim bu akşamki ziyafet hizmetçi tarafından masaya getirilirken.

Hizmetçi geldiği gibi sessizce uzaklaşırken, "Haklısın," dedi. "Sırf yapabildiğim için bir dizi gösterişli arabaya sahip oldum.

"Bu size kendinizi iyi hissettirdi mi?

"O zamanlar öyleydi, evet. Motorların sesini seviyordum. Ne kadar çok ses çıkarırsa o kadar iyiydi.

"Erkekler oyuncaklarıyla...

"Kızlar incileriyle," diye karşılık verdi gülümseyerek. "Şimdi yemek yiyelim mi?

Bunu arkadaşça bir sessizlik içinde yaptık. Karnımı doyurduktan sonra memnuniyetle arkama yaslandım. 'Avustralya'da tekrar basit bir sırt çantalı gezgin olduğumda bunu özleyeceğim. Burası cennetten bir parça gibi. Gerçekten çok şanslısın.

'Sanırım sahip olduklarının değerini onları kaybedene kadar anlayamıyorsun, değil mi?

"Ama bunu kaybetmedin. Ve *bu* inanılmaz.

"Henüz değil... hayır. Derin iç çekişlerinden birini yaptı. "Yarın akşam yılbaşı gecesi için ne yapıyorsun?"

"Bunu gerçekten düşünmedim. Jack beni kalabalıkla birlikte yeni yılı karşılamak için restorana davet etti. Gelmek ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim.

"Ne yapıyorsun? Nezaketen sordum.

"Hiçbir şey. Yani, bu insan yapımı bir takvim ve mesela Çin'de yaşıyor olsaydık, yılın farklı bir zamanında kutluyor olurduk.

"Doğru, ama yine de bir ritüel, değil mi? Kutlama yapman gerekirken orada tek başına oturup harika partilerdeki arkadaşlarından mesajlar aldığında kendini tam bir ezik gibi hissediyorsun. Sırıttım.

"Geçen yıl harika bir partideydim," diye itiraf etti Ace. 'St Tropez'de bir kulüpteydi. Tekneyle gelmiştik ve hostesler tanesi yüzlerce avro olan şampanya şişelerini açıp su gibi her yere püskürtüyorlardı. O zaman bunun harika olduğunu düşünmüştüm ama sarhoştum ve o zaman çoğu şey harika görünüyor, değil mi?

"Dürüst olmak gerekirse, çok sık sarhoş olmadım. Alkol bana uymuyor, bu yüzden çoğu zaman uzak duruyorum.

"Şanslısınız. Ben - ve sanırım çoğu insan - unutmak için kullanıyorum. Stresi azaltmak için.

"Evet, kesinlikle bazı şeylerin etkisini azaltıyor.

"İçki içerken gerçekten aptalca şeyler yaptım," diye itiraf etti Ace. Bu yüzden artık oraya gitmiyorum. Son iki buçuk aydır hiç içki içmedim, yani muhtemelen bir birayla sarhoş olurum. Eskiden en azından birkaç şişe şampanya ve birkaç votka ile sarhoş olurum.

"Vay canına. Özel günlerde bir kadeh şampanya içmeyi severim - doğum günleri falan.

"Bak ne diyeceğim. Öne doğru eğildi ve bana baktı, mavi gözleri birden canlandı. 'Yarın gece yarısı bir şişe şampanya açmaya ne dersin? Senin de belirttiğin gibi, bu özel günler için ve sonuçta yılbaşı gecesi. Ama kendimizi birer kadehle sınırlarız.

Kaşlarımı çattım ve o da bunu hemen anladı.

'Merak etmeyin, ben hiç alkolik olmadım. Ne yaptığımı fark ettiğim anda tamamen bıraktım. Aynı şekilde, bir köşede içki içmeyi reddeden ve sonra herkesin AA üyesi olduğunu varsaydığı üzgün kişi olmak istemiyorum. Bundan zevk almak istiyorum ama buna ihtiyaç duymak istemiyorum. Anladınız mı?'

Anlıyorum, ama-'

'Güven bana; birer bardak. Anlaştık mı?'

Ne diyebilirdim ki? O benim ev sahibimdi ve onu reddedemezdim ama işler kontrolden çıkarsa diye sırt çantamı hazırlamıştım.

"Anlaştık," diye kabul ettim.

* * *

Ertesi gün öğleden sonra Railay Plajı'nda otururken, tüm oteller akşamki şenlikler için verandalarını hazırlarken Noel öncesi elektriği havada hissedebiliyordum. Kireçtaşı sütunların karakalemle yaptığım acınası taslağına bakmaktan bıkip ayağa kalktım ve kumların üzerinden Railay Beach Hotel'e doğru yürüdüm.

"Selam Cee, nasıl gidiyor?"

"İyi," dedim uzun bir sehpa üzerine bardakları yerleştirmekte olan Jack'e. Birkaç gün önce onu son gördüğümünden çok daha neşeli görünüyordu, sayısız birasıyla barı destekliyordu. Sebebi arkasında belirdi ve sahiplenici bir eli omzuna koydu.

"Çatalımız kalmadı," dedi Nam, bana bakıp her zamanki ölüm bakışını atarak.

"Sanırım mutfakta birkaç tane yedek var.

'Git getir onları, Jack. Daha sonrası için masamızı kurmak istiyorum. 'Hemen geliyorum. Bu gece geliyor musun?'

Jack bana sordu.

"Daha sonra uğrayabilirim, evet," diye cevap verdim, 'daha sonra' derken İsa Mesih'in barda içki siparişi verip vermediğini bilmeyeceğini biliyordum.

Jack, Nam'ı mutfağa kadar takip etmeye başladı, sonra durakladı ve geri döndü. 'Bu arada, bir arkadaşım sahildeki gizemli adamın kim olduğunu bildiğini düşünüyor. Yeni yıl için Ko Phi Phi'ye gitti ama döndüğünde bana daha fazlasını anlatacak.

"Doğru.

"Görüşürüz, Cee," dedi mutfağa doğru ilerlerken, elinde tepsisiyle Bo Peep'in arkasındaki küçük bir kuzu gibi Nam'ı takip ediyordu. O iri yarı adam, bir kayanın tepesine tanıdığım herkesten daha hızlı tırmanabilirdi. Umarım

Gelecekteki hiçbir partnerime böyle davranmadım. Ama talepkâr kadınların patronluk tasladığı o kadar çok erkek görmüştüm ki, belki de bundan hoşlanıyorlardı.

Star'a patronluk mu tasladım? Bu yüzden mi gitti?

Bu düşünceyi kafama yerleştirdiği için beynimden nefret ediyordum, bu yüzden onu görmezden gelmeye ve yeni başlangıçların habercisi olması gereken bir güne devam etmeye karar verdim. Jack'in arkadaşı ona Ace hakkında her ne anlattıysa, bunun hiçbir şey olmayacağı konusunda kendimi rahatlattım. Burada, ıssızlığın ortasındaki bir yarımadada, birinin lolipop yerine dondurma yemiş olması bir haberdı. Küçük topluluklar dedikoduyla büyüdü ve Ace gibi içine kapanık insanlar en çok dedikoduya yol açardı. Ev sahibimin sarhoş bir sohbet sırasında kimseye ve herkese sesini çıkarmamış olması onu kötü bir insan yapmazdı. Aslında, söyleyecek akıllıca şeyleri olan çok ilginç bir insan olduğunu düşünüyordum.

Diğer hayatıma giden tezgâhlarla kaplı ara sokaktan aşağı doğru yürürken, Ace hakkında savunmacı hissetmeye başladığımı fark ettim, tıpkı insanlar bana iyi olup olmadığını sorduklarında Star hakkında hissettiğim gibi, çünkü o çok sessizdi ve çok fazla konuşmuyordu.

Odama geri döndüm ve duş alıp kremlendikten sonra - ki bu alışkanlığımdan tamamen vazgeçmem gerektiğinden endişe ediyordum - ve eski kaftanımı giydikten sonra terasa çıktım. Ace çoktan oradaydı, üzerinde bembeyaz keten bir gömlek vardı.

"Merhaba. İyi günler mi?" diye sordu bana.

"Evet, ama sanat hâlâ bir yere gitmiyor. Bırak başka bir şeyi, şu anda bir kare bile çizemiyorum.

'Geri gelecek, CeCe. Sadece söyledikleri tüm olumsuz şeyleri kafandan atman gerekiyor. Bu da zaman alır.

Evet, öyle görünüyor. Senin günün nasıldı?

Aslında aynı şey. Bir kitap okudum, sonra yürüyüşe çıktım ve ne dediğini düşündüm. Bu "kişisel gelişim" kitaplarının hiçbirinin gerçekten yardımcı *olamayacağını* fark ettim, çünkü günün sonunda kendinize yardım etmeniz gerekiyor. Yüzünde alaycı bir gülümseme vardı. "Kolay çözümler yoktur.

"Hayır, asla yoktur. Sadece devam etmek zorundasın, değil mi?

"Evet. Akşam yemeği için hazır mısın?" diye sordu sonunda, masanın üzerinde asılı duran sessizliği bozarak.

"Getir bakalım.

Kocaman bir ıstakoz, yanında sayısız garnitürle birlikte önümüzde belirdi.

"Vay canına! Istakoz benim bir numaralı favori deniz ürünümüdür," dedim mutlulukla yemeğimi yerken.

İkimiz de tabaklarımızı temizleyip taze meyve ve ev yapımı şerbetlerden oluşan tatlıya geçtiğimizde, 'Kumsalda uyurken tanıştığım bir gezgine göre ciddi anlamda lüks bir zevkin var gibi görünüyor,' diye dalga geçti. "Söylediklerinden babanın zengin olduğunu anlıyorum.

"Öyleydi, evet." Ace'e babamın ölümünden bahsetmediğimi fark ettim, ama şimdi tam zamanıydı, söyledim.

"Bunu duyduğuma üzuldüm, CeCe. Bu onsuz geçireceğin ilk Noel ve Yeni Yıl mı?

Evet, öyle.

"Bu yüzden mi buradasın?

Hem evet hem hayır. Yakın zamanda ben de bir yakınımı kaybettim. Ruh eşimi.

"Erkek arkadaşını mı?

"Hayır, aslında kız kardeşimi. Yani, o hala hayatta ama kendi yoluna gitmeye karar verdi.

"Anlıyorum. Biz bir çiftiz, değil mi?"

'Öyle miyiz? Sen de mi birini kaybettin?

'Son birkaç ayda hemen hemen her şeyimi kaybettiğimi söyleyebilirsiniz. Kendimden başka suçlayacak kimsem yok. Bir yudum su aldı. "Senin aksine.

"Babamın ölümü benim suçum değildi, hayır, ama sanırım kız kardeşimi ben uzaklaştırdım. Otoriter davranarak. Sonunda kelimeyi dile getirdim. "Ve belki biraz da kontrolcüydü. Öyle olmak istememiştim ama çocukken çok utangaçtı ve pek konuşmazdı, o yüzden

Onun adına ben konuştum ve sanırım bu hiç

değişmedi. "Yani kendi sesini mi buldu?

"Onun gibi bir şey, evet. Aslında kalbimi kırdı. O benim ... *kişiydi*, ne demek istediğimi anlıyorsanız.

"Evet, anlıyorum," dedi duygularını ifade ederek. "Birine çok güvendiğinizde ve o sizi hayal kırıklığına uğrattığında, bu çok zordur.

"Bu senin başına geldi mi? Yukarı doğru baktığında gözlerinde gerçek bir acı gördüm.

"Evet.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin? Ona sordum, beni her zaman ona *dertlerimi* anlatmam için cesaretlendirdiğini ama ne zaman kendi dertlerinden bahsetmeye başlasa aniden sustuğunu fark ettim.

"Korkarım anlatamam. Yasal olanlar da dahil olmak üzere her türlü nedenden dolayı . . . Gerçeği sadece Linda biliyor,' diye mırıldandı, 've senin bilmemen en iyisi.

İşte yine gizemli adam olmaya başlamıştı ve bu beni gerçekten rahatsız etmeye başlamıştı. Muhtemelen boşanma davasında milyonları için onu temizleyicilere götüren bir kadınla ilgili bir şey olduğuna karar verdim ve kendisi için bu kadar üzülmemesini diledim.

"Eğer konuşmak istersen burada olduğumu biliyorsun," diye teklif ettim, şu ana kadar eğlenceli bir akşam geçirdiğimizi düşünerek. Ama olmadı.

'Teşekkürler CeCe, bunu ve bu geceki arkadaşlığını takdir ediyorum. Yılbaşı gecesini yalnız geçirmekten korkuyordum. Dediğin gibi, bu da o gecelerden biri, değil mi? Neyse, babana kadeh kaldıralım. Ve eski ve yeni dostlara.' Su bardaklarımızı tokuşturduk. Sonra saatine baktı - bir Rolex'ti ve kesinlikle Bangkok'taki sahte tezgahlardan birinden alınmamıştı. 'Saat gece yarısına on var. İkimize de söz verdiğimiz bir kadeh şampanyayı doldurmama ve yeni yılı karşılamak için sahile doğru bir gezintiye çıkmamıza ne dersiniz?

"Olur.

O gittiğinde, Star'a mesaj atıp ona Mutlu Yıllar dilemek için bir dakikamı ayırdım. Ona yeni arkadaşından bahsetmek istiyordum ama muhtemelen yanlış anlayacağını düşünerek bunu yapmadım. Sonra anneme mesaj attım ve bu gece dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar diğer kız kardeşlerime yuvarlak robin bir mesaj gönderdim.

"Hazır mısın? Ace her iki elinde de birer kadehle orada duruyordu. "Hazır.

Kapıya doğru yürüdük ve Po atlayıp kapıyı bizim için açtı.

'Beş dakika kaldı. Yeni yıl kararların var mı? Kıyı şeridinde dururken Ace bana sordu.

'Vay canına, hiç düşünmedim. Biliyorum! Sanatıma geri dönmek ve Avustralya'ya gidip nereden geldiğimi keşfedecek cesareti bulmak.

"Yani, öz ailenizi mi?" "Evet.

"Vay canına! Bu bana anlatmadığın bir şey. "Peki ya kararın? Ay ışığında ona baktım.

"Olacakları kabul etmek ve zarafetle karşılamak," dedi bana bakmadan, gözlerini gökyüzüne dikerek. "Ve bunun bu gece içtiğim tek şampanya olduğundan emin olmak için," diye ekledi sırtarak.

Birkaç saniye sonra körfezde demirlemiş balıkçı teknelerinin korna seslerini duyduk, ardından yakındaki Railay Plajı'ndan gelen havai fişeklerin kireçtaşı sütunların tepesinde parladığını gördük.

Sahilin diğer ucundan gökyüzüne doğru nazikçe süzülen Çin fenerlerini gördüğümüzde "Vay canına!" diye soluk soluğa kaldım.

"Şerefe, CeCe!" dedi, şampanya kadehini benimkiyle tokuşturarak. Kadehi birkaç yudumda bitirini izledim. 'Tanrım, bu çok iyiydi! Mutlu yıllar! Sonra kollarını bana doladı ve şampanyanın çoğunu omzunun üzerinden kuma uçuran kocaman bir ayı sarılması yaptı. "Son birkaç gündür hayatımı kurtardın. Ciddiyim' dedi.

"Kurtardığımı sanmıyorum ama yine de teşekkürler.

Bir elini omuzlarıma koyarak beni nazikçe geriye doğru itti. "Evet, yaptın. Sonra ağzını ağzıma dayadı ve beni öptü.

Güzel bir öpücüktü, oldukça güçlü ama aynı zamanda yumuşak. Valium almış aç bir kurt adam gibiydi. Mantıklı beynim - normalde böyle bir hareketin tüm uyarı işaretlerini tanıyan kısım - yanıt vermedi, bu yüzden öpücük gerçekten uzun bir süre devam etti.

"Hadi ama. Ace sonunda ağzını benimkinden ayırdı ve beni elimden tutarak sahile doğru çekmeye başladı. Öpüştüğümüzü görmüş olacak ki Po'nun yanından geçerken ona gülümsedim ve Mutlu Yıllar diledim.

Ace beni odasına götürürken, eli hala benimkini tutuyordu, gerçekten de öyle olabileceğini hissettim.

O gece ... şey, ayrıntılara girmeden, Ace'in ne yaptığını bildiği açıktı. Aslında o biraz uzman gibi görünüyordu, ben ise kesinlikle değildim. Ama istediğinizde bir şeyi bu kadar çabuk öğrenebilmeniz şaşırtıcı.

"CeCe," dedi birkaç saat sonra yanağımı okşarken, çünkü kuşların hafif cıvıltılarını duyabiliyordum, "çok ... lezzetlisin. Teşekkür ederim.

"Sorun değil," dedim, her ne kadar bir dondurmanın tadını tarif ediyormuş gibi hissetsem de.

'Bu sadece şimdilik, değil mi? Yani, işin içinde bir gelecek olamaz. "Elbette yok," diye hafifçe cevap verdim, ona böyle bir izlenim verdiğim için endişeliydim.

yapışkandı.

'Güzel, çünkü seni ya da bir başkasını bir daha incitmek istemiyorum. İyi geceler, iyi uykular.

Bununla birlikte, benimkinden daha büyük ve daha rahat olduğunu tahmin ettiğim yatağında benden uzaklaştı ve yan yatarak uyumaya başladı.

Tabii ki sadece şimdilik, dedim kendi kendime, ben de kendi alanıma doğru yuvarlanırken, ilk kez bir erkekle aynı yatağı paylaştığımı fark ettim, çünkü önceki tüm beceriksizliklerim açık havada gerçekleşmişti. Karanlığa bakarak uzandım, pencerelerdeki panjurların yeni yıl ışığının küçük şeritlerini içeri almasına sevindim ve bunun tam da ihtiyacım olan şey olduğunu düşündüm. Mükemmeldi, dedim kendi kendime - hiçbir şarta bağlı olmayan bir moral takviyesi. Birkaç gün içinde Oz'a gidecektim ve belki Ace'le ara sıra mesajlaşarak görüşmeye devam edecektik. Namusunu feda eden ve sonra da evliliğe kilitlenen Viktorya dönemi kahramanı değildim. Benim kuşağıma bedenlerimizle istediğimizi yapma özgürlüğü verilmişti. Ve bu gece ben ... hoşlanmıştım.

Çok dikkatli bir şekilde parmaklarım ona doğru hareket etti, tenini bulup dokunmak ve onun gerçek olduğundan ve yanımda nefes aldığından emin olmak için. Kıpırdandığında parmaklarımı geri çektim ama o bana doğru döndü ve beni kollarıyla sardı.

Vücudunun ağırlığını üzerimde hissederken sıcak ve güvendeydim, sonunda uykuya daldım.

* * *

Yılbaşı gecesinin tek gecelik bir ilişki olmadığı ortaya çıktı. Sabah, öğleden sonra ve akşam düzenli bir ilişki olmuş... ya da daha doğrusu, bir yatış. Yatmadığımız zamanlarda da birlikte eğlenceli şeyler yaptık. Ace'in beni sabahın köründe yataktan kaldırıp, artık yiyecek bulmak için sarayı istila eden ve çatıya vurarak varlıklarını duyuran maymunları görmeye götürmesi gibi. Fotoğraflarını çektikten ve güvenlik görevlilerinden biri onları minyatür bir mancınıkla korkuttuktan sonra yatağıma geri dönüyordum. Sabahın ilerleyen saatlerinde beni bir tepsi dolusu güzel yiyeceklerle uyandırırды. Uzun, sıcak öğleden sonraları ananas ve mango parçalarını emer ve onun DVD koleksiyonunu karıştırırdık.

Bir gün doğumunda, sarayın önündeki denizin sığılıklarında gösterişli bir sürat teknesi belirdi. Po tekneye binmemize yardım etti, sonra bir fotoğraf makinesi çıkarıp fotoğrafımızı çekmeyi teklif etti, Ace hemen ve şiddetle

veto etti. Yola çıktığımızda Ace beni özel bir yere götüreceğini söyledi. Ailemin kendi sürat teknesini Cenevre Gölü'nde bir aşağı bir yukarı sürdükten sonra, kısa süre içinde dizginleri kaptandan devraldım, tekneyi dalgaların üzerinde zahmetsizce yönlendirdim ve sırf onu korkutmak için tek teker yaptım. Denizin ortasında kireçtaşı sütunlardan oluşan bir duvar tepemizde belirdiğinde, kaptanın tekrar kontrolü ele almasına izin verdim. Tekneyi ustalıklı, her tarafı dik kayalık duvarlarla korunan gizli bir lagüne doğru yönlendirdi. Su yeşil ve sakindi, hatta içinde mangrov ağaçları bile yetişiyordu. Buranın adı Koh Hong'du ve cennet gibiydi. Suya ilk atlayan bendim ama Ace de onu takip etti ve sanki okyanusun ortasına atılmış kendi özel yüzme havuzumuzmuş gibi suyun üzerinde yüzdük.

Daha sonra teknenin güvertesinde oturup sıcak, sert kahve içtik ve bu inanılmaz yerin huzur ve dinginliğinin tadını çıkardık. Sonra bizi eve bıraktım ve yatağa gidip seviştik. Harika bir gündü ve asla unutamayacağımı biliyordum. Benim gibi biri için bile hayatta bir kez yaşanabilecek türden bir gündü.

Yılbaşı gecesinden beri kendi odamı terk ederek Ace'in yanında yattığım beşinci gecede, bir 'ilişki' içinde olup olmadığımı merak ettim. Bir yanımda dehşete düşmüştü, çünkü niyetim bu değildi ve Ace de niyetinin bu olmadığını açıkça belirtmişti. Ama bir yanımda sahilde birbirimize romantik bir şekilde bakarken fotoğrafımızı çekip tüm kız kardeşlerime göndermek istiyordu, böylece ezik biri olmadığımı anlayacaklardı. Bu adam, her ne sebeple olursa olsun, benden *hoşlanıyordu*. Şakalarımı gülüyordu - ki ben bile gerçekten kötü olduğunu biliyordum - ve hatta komik küçük bedenimi 'seksi' buluyor gibiydi.

Ama en önemlisi, daha önce sadece Star'ın sahip olduğu bir şekilde beni 'anıyordu' ve tam da ona ihtiyacım olduğu anda hayatıma girmişti. İkimiz de bu dünyada sürükleniyorduk ve aynı kıyıya vurmuştuk, bundan sonra ne olacağından emin değildik ve kısa bir süre için bile olsa birine tutunmak rahatlatıcıydı.

Altıncı gün kendi isteğimle uyandım, saate baktım ve neredeyse öğleden sonra bir olduğunu gördüm. Ace'in her zamanki meyve, kruvasan ve kahve dağıtımını gecikmişti. Tam kalkıp onu bulmak üzereydim ki elinde bir tepsiyle kapıyı açtı. Yüzündeki ifade olmasa rahatlayacaktım.

"Günaydın, CeCe. İyi uyudun mu?"

Tepsiyi yere bırakırken, "Evet, bildiğin gibi dörtten şimdiye kadar," dedim.

Normalde gelip yanıma uzanırdı ama bugün öyle yapmadı. Onun yerine yatağın kenarına oturdu.

'Yapmam gereken bazı işler var. Öğleden sonra bir yerlere gitmek ister misin?

"Elbette," dedim neşeyle.

"Akşam sekizde yemekte görüşürüz? Ayağa kalktı ve beni başımın üstünden öptü.

"Evet, tabii.

El sallayarak ve gülümseyerek gitti ve ben bu ilişki işinde acemi olduğum için bunun normal olup olmadığını anlayamadım. 'Yapacak işleri' olduğu ve dünya nihayet yeni yıldan sonra yeniden ayağa kalktığı için miydi, yoksa paniğe kapılıp sırt çantamı mı toplamalıyım? Sonunda, gidecek hiçbir yerim yokmuş ve kendimi eğlendiremiyormuş gibi görünmek istemediğimden, çizim defterimle Plebs Yolu'ndan Railay'e doğru geri yürüdüm. Railay Beach Hotel'in verandasına çıktığımda plajın yılbaşında olduğundan daha az kalabalık olduğunu gördüm. Nam barda servis yapıyordu, ben de sırf benim için yapmak zorunda kalmasın diye bir mango shake sipariş ettim. Sonra bar taburesine oturdum ve gurur duymadığım kendini beğenmiş bir bakışla onu izledim.

Mangoyu soyup blendera atarken bana "Oda ister misin?" diye sordu.

"Hayır, böyle iyiyim,
teşekkürler. "Hangi otelde
kalıyorsun?" "Sunrise Resort.

Nam başını salladı ama gözlerinde bir parıltı gördüm. "Seni bir süredir
görmedim.

Kimse seni görmedi.

"Meşguldüm.

Jay seni Phra Nang'da bir adamla sürat teknesine binerken gördüğünü
söyledi.

"Gerçekten mi? Keşke. Kalbim küt küt atarken gözlerimi devirdim. Jay geçen yıldan tanıdığım bir adamdı - Jack'in bir arkadaşı. Bazen barın arkasına yardım ederdi ama tam zamanlı bir serseriydi ve para kazanabileceği her yere giderdi. Birisi bana uyuşturucu onu ele geçirene kadar bir zamanlar önemli bir gazeteci olduğunu söylemişti. Onu burada cesur bir şekilde oturmuş esrar içerken görmüştüm. Uyuşturucu onayladığım bir şey değildi ve burada, Tayland'da, ister esrar ister bir kucak dolusu eroin olsun, bulundurmanın cezası aynıydı.

Ayrıca Star'a karşı da bir şeyler hissediyordu, ne zaman sakın bir şeyler içmek için içeri girsek ona doğru bir adım atıyordu. Onu en az benim kadar ürkütücü buluyordu.

onunla asla yalnız kalmadığından emin oldu.

"Seni gördüğünü söylüyor," diye ısrar etti Nam mango shake'i uzatırken. "Yeni bir erkek arkadaşın mı var?"

Sanki eski bir sevgilim varmış gibi söyledi... ve sonra aklıma Jack'le aramızda bir şeyler olduğunu düşünmüş olabileceği geldi, onun odasında yattığım için. Tanrım, kadınlar bazen çok acınası olabiliyor. Jack'in onun küçük, ince ellerinde oyuncak olduğu herkesin malumuydu.

'Hayır,' dedim ve bardağımı olabildiğince hızlı bir şekilde boşalttım. 'Jay birlikte olduğun adamı tanıdığını söyledi.

Kötü bir adam. Ünlü biri.

'O zaman Jay'in yeni bir gözlüğe ihtiyacı var, çünkü o ben değildim. On baht bahşişle birlikte altmış bahtı saydım ve ayağa kalkarken barın üzerine bıraktım.

'Jay sonra gelir. O sana söyler.

Başımı salladım ve sanki delirmiş gibi gözlerimi devirerek ona bir kez daha baktım, sonra da rahat davranmaya çalışarak oradan ayrıldım. Sahil boyunca sağa, saraya dönmek yerine sola, Nam'a otelimin olduğu yere döndüm, her ihtimale karşı o, Jay ya da başka biri izliyor olabilirdi. Ayakkabılarımı ve havlumu kaldığımı söylediğim otelin önündeki sahile bıraktım ve yüzmek ve düşünmek için suya girdim.

Jay'in Ace'e 'kötü adam' dediğini söylerken ne demek istemişti? Nam'ın kitabında bu muhtemelen onun bir zampara olduğu anlamına geliyordu, başka bir şey değil. Ace'in Londra'da yaşarken kız arkadaş sıkıntısı çekmediğini biliyordum - sürekli iyi zamanlar geçirdiği farklı kadınlardan bahsediyordu. 'Ünlü' olmasına gelince, belki de öyleydi ama disleksim nedeniyle hiç gazete ya da dergi okumadığım için bilemezdim.

Derimin güneşte kuruması için kuma uzandım ve Ace'e söylemeli miyim diye düşündüm. Mahremiyeti konusunda paranoyak olduğu belliydi. Ya ünlü biri olsaydı? Electra'ya her zaman sorabilirdim - onun her gün yaşadığı dünya buydu. Ve eğer öyleyse, bu onun bir kez olsun susmasını sağlardı - çirkin D'Aplièse kız kardeşi, kendine ünlü bir erkek arkadaş bulmuştu. Neredeyse sırf tepkisini öğrenmek için mesaj atıp sormaya degecekti.

Ama Ace'e birinin onun peşinde olduğunu söylersem, bunun onu sadece endişelendireceğini biliyordum. Ayrıca Jay onun nerede yaşadığını bilmiyordu - ya da en azından ben bilmediğini umuyordum.

Belki de Ace'e söylemeliydim ama Avustralya'ya gitmeden önce burada sadece birkaç günüm kalmıştı ve birlikte geçirdiğimiz zamanı mahvetmek istemiyordum. Sonunda sarayın kapısından içeri girdikten sonra

Havaalanına gitme vaktim gelene kadar yerimden kıpırdamaz ve dışarı çıkmazdım. Ve bugün, geri dönerken kimsenin beni izlememesini ummak zorundaydım.

Gün batımından hemen önce Phra Nang Plajı'nın boşalmaya başladığı ama kalabalığın arasında hala göze çarpmayabileceğim bir zaman seçerek bir kez daha yüzmeye gittim, sonra havlunun üzerine Po'nun çok yakınına oturdum, Po beni görünce hemen içeri girmem için tuş takımına basmaya çalıştı. Onu görmezden geldim ve birkaç metre uzağa uzandım. Tüm gözler önümdeki gün batımına çevrildiğinde içeri süzıldüm.

Yirmi dakika sonra gösteri başladı ve ben de avlanmış bir hayvan gibi sarayın kapısına doğru koştum.

Odama giden yolda yürürken neyle karşılaşacağımı bilmiyordum ama en azından Ace aniden benden vazgeçip o gece taşınmamı istediye, yeni yıl telaşı sona ermişti ve sahil boyunca uzanan otellerde bolca yer vardı. Odamın kapısını açtığımda havada uçuşan çiçekli bir koku hissettim.

"Ben buradayım, gel ve bana katıl.

Banyoya girdim ve Ace'in, etrafı hafif kokulu bir parıltı yayan çok sayıda çay lambasıyla çevrili devasa oval küvette yattığını gördüm. Suyun üzerinde yüzlerce beyaz ve pembe çiçek yaprağı yüzüyordu.

"Bana
katılır
mısın?"
diye
kıkırdadım

"Bu kadar komik olan ne?

"Ölü Ophelia'nın o meşhur tablosunun sürrealist versiyonuna benziyorsun.

'Yani daha kıllı ve çirkin bir versiyonu mu? Şerefe,' dedi sırtarak. 'Ve ben de romantik olmaya çalışıyordum. Kabul, hizmetçi çiçekleri fazla abarttı ama asla bir Taylandlıdan banyonuzu yapmasını istemeyin, yoksa günlerce üzerinizden yaprak toplamak zorunda kalırsınız. Hadi, gir içeri.'

Ben de öyle yaptım ve başımı göğsüne yaslayıp kollarıyla beni sıkıca sararak uzandım. Bu harika bir histi.

"Daha önce olanlar için özür dilerim," diye fısıldadı kulağıma ve sonra yumuşak bir öpücük verdi. "Telefonda halletmem gereken bazı şeyler vardı.

"Özür dilemene gerek yok.

"Seni özledim," diye tekrar fısıldadı. "Bu akşam içeride yiyelim mi?" "Her zaman yeriz," diye gülümseyerek cevap verdim.

Çok sonra, nihayet banyodan çıktığımızda ve demirhindi soslu taze balığı mideye indirdiğimizde, sahile doğru bir yürüyüşe çıktık ve uzandık

Orada yıldızlara bakıyordum.

"Bana yıldızının hangisi olduğunu göster," diye sordu Ace.

Samanyolu kümesini buldum ve onu işaret ettim. "Ben en üstten üçüncü yıldızım, saat iki yönünde.

"Ben sadece altı tane sayabiliyorum.

"Yedi tane var ama sonuncusunu görmek gerçekten zor. "Adı ne?

Merope.

"Ondan daha önce bahsetmemiştin.

Hayır. Hiç gelmedi. Ya da en azından babam eve sadece altı kız kardeş getirdi. "Bu çok garip.

"Evet, şimdi düşünüyorum da, tüm çocukluğum tuhaftı."

"Neden hepimizi evlat edindiğini biliyor musun?

"Hayır, ama çocukken gerçekten merak etmiyorsun, değil mi? Sadece kabulleniyorsunuz. Star ve kız kardeşlerimin etrafımda olmasını seviyordum. Senin erkek ya da kız kardeşin var mı?

"Ben tek çocuğum, o yüzden hiçbir şeyi paylaşmak zorunda kalmadım. Keskin bir kahkaha attı, sonra bana döndü. "Diğer kız kardeşlerin hakkında pek konuşmuyorsun. Nasıllar?

"Maia ve Ally en büyükleri. Maia gerçekten çok tatlı ve çok zeki - milyonlarca dil konuşabiliyor - ve Ally inanılmaz, gerçekten cesur ve güçlü. Son zamanlarda kötü zamanlar geçirdi ama atlatıyor. Ona gerçekten hayranım, anlıyor musunuz? Onun gibi olmak isterdim.

"Yani Ally ailedeki rol modeliniz mi?

"Belki, evet, öyle. Ve Tiggy ...' Bir an için onu en iyi nasıl tanımlayabileceğimi düşündüm. "Star'dan sonra en yakın olduğum kız kardeşim o. O çok ... siz yüksek sesle söylemeden bir şeyleri anlıyor gibi görünen biri için ne denirdi?

"Sezgisel mi? Ace tahmin etti.

"Evet. Dünyaya inanılmaz derecede pozitif bir bakış açısı var. Eğer dünyayı onun gördüğü gibi resmedebilseydim, bu çok güzel bir şey olurdu. Bir de Electra var,' diye mırıldandım, 'ama anlaşıyoruz. Sonra sorgulamayı tekrar ona yönelttim. "Peki ya senin çocukluğun?

"Senin gibi ben de o zamanlar bunun tuhaf olduğunu düşünmemiştim. Annemi ve Tayland'da büyümeyi seviyordum, o öldükten kısa bir süre sonra İngiltere'deki okula gönderildim.

"Bildiğin her şeyden uzakta olmak zor olmalı.

"İyiydi.

"Peki ya baban? diye sordum.

"Sana söyledim, onu tanımıyorum.

Sesinin tınısı kısıktı ve gerçekten merak etmeme rağmen daha fazlasını sormamam gerektiğini hissettim.

"Salt Baba'nın gerçek baban olup olmadığını hiç merak ettin mi?" diye sordu sonunda karanlığın içinden.

"Bunu hiç düşünmedim bile," dedim, aniden aklıma *gelmesine* rağmen. "Bu, altı gayrimeşru kızını toplamak için dünyayı dolaştığı anlamına gelirdi.

"Bu garip olurdu," dedi Ace, "ama mutlaka bir nedeni olmalı." "Kim bilir?

Ve aslında, kimin umurunda? O artık öldü, bu yüzden asla öğreneceğim.'

"Haklısın. Geçmişe takılıp kalmanın bir anlamı yok, değil mi?

'Hayır, ama hepimiz yaparız. Hepimiz yaptığımız hataları düşünüyoruz ve onları değiştirebilmeyi dileriz.

'S e n değiştirecek bir hata yapmadın, değil mi? Seni bırakarak bunu yapan ailen oldu.

O sırada Ace'e bakmak için döndüm, belki ay ışığındandı ama gözleri çok parlak görünüyordu, sanki gözyaşlarını tutuyordu.

'Baban böyle mi yaptı? Seni terk mi etti?

"Hayır. O halde Avustralya'da öz aileni mi arayacaksın? Patentli Ace soru-tenisi yöntemi ve top ustalıkla bana geri gönderilmişti. Bunu yapmasına izin verdim çünkü biliyordum ki

üzgün.

"Belki," dedim omuz silkerek.

"Doğduğun yerin orası olduğunu nasıl öğrendin?

"Babam geçen Haziran'da öldüğünde, biz kızlara üzerinde bizi bulduğu yerin koordinatlarının kazılı olduğu bir küre bıraktı.

"Sizinki neredeydi?

"Broome diye bir yer. Avustralya'nın kuzeybatı kıyısında. "Doğru ya. Başka ne yazıyordu?

"Oraya gitmemi ve Kitty Mercer adında bir kadın hakkında bilgi edinmemi söyledi.

"Hepsi bu mu?

'Evet, en azından ondan, ama birkaç gün sonra bana bir miras kaldığını da öğrendim.

Alice'in bir keresinde dediği gibi, "Merak ve merak". Kitty Mercer'ı internette araştırmayı denedin mi hiç?" diye sordu.

"Hayır. Karanlık olduğu için kızardığımı göremediğine sevinmişim. Sorguya çekiliyormuşum gibi hissetmeye başlamışım. "Benim sorularımın hiçbirine cevap vermezken bana tüm bu soruları sorman hiç adil değil.

Sonra kıkırdadı. 'Sen harikasin, CeCe. Sadece olduğu gibi anlatıyorsun. Sonra beni üstüne yuvarladı ve öptü.

* * *

İki gün sonra uyandığımda tarihin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadığını ve zamanın nasıl geçtiğini anlamadığımı fark ettim. Yataktan çıktım ve sırt çantamı karıştırarak Bangkok'a ve Sydney'e dönüş biletlerimin çıktısını buldum. Sonra bugünün tarihi için cep telefonumu kontrol ettim.

'Kahretsin! Yarın gidiyorum,' diye inledim, bu ihtimal karşısında dehşete düşmüştüm. Ace elinde her zamanki tepsıyla kapıdan içeri girdiğinde yatağa yığıldım. Kruvasanların arasına tünemiş bir kitap vardı.

Tepsiyi yere bırakırken, "Sana bir şey getirdim," dedi.

Kitaba baktım. Ön kapakta güzel bir kadının siyah beyaz bir fotoğrafı vardı. Sıra sıra minik inci düğmelerle tutturulmuş, çok yüksek yakalı, eski moda bir elbise giymişti. Kapaktaki ismi çözmem birkaç saniyemi aldı.

"*Kitty Mercer, İnci Öncü,*" diye yüksek sesle okudum.

"Evet!" dedi Ace muzaffer bir edayla, benimle birlikte yorganın altına atladı ve bana bir fincan kahve uzattı. "Onu Google'da araştırdım - kendi Wikipedia sayfası var, CeCe!

"Gerçekten mi?" Aptalca başımı salladım.

'Kulağa inanılmaz geliyor. Okuduklarıma göre, kadınların yönetimde olmak için mücadele ettiği bir çağda çok şey başarmış. Bu yüzden biyografisini sipariş ettim ve Phuket'teki bir kitapçıdan sürat teknesiyle hızlı teslimat yaptırdım.

"Ne yaptın? Gözlerimi ona diktim.

'Şimdiden göz gezdirdim ve çok ilginç bir hikâye. Bayılacaksın, gerçekten. Kitabı alıp bana doğru itti ve hem ondan hem de kitaptan geri çekilmemek için kendimi zor tuttum. Kahveyi yan sehpaye bıraktım ve yataktan kalktım.

"Neden bu kadar zahmete girdin? Tişörtümü giyerken ona sordum. Bu seni ilgilendirmez. Eğer tüm bunları öğrenmek isteseydim

kendim yaptım.'

"Tanrım! Ben sadece yardım etmeye çalışıyordum! Neden kızılıyorsun?"

"Kızgın değilim," diye terslendim, ikimiz de kızgın olduğumu bildiğimiz halde. 'Henüz asıl ailem hakkında bir şey öğrenmek isteyip istemediğime bile karar vermedim!

"Peki, şimdi okumak zorunda değilsin, hazır olduğunda okumak üzere saklayabilirsin.

Ace kitabı tekrar bana uzatmaya çalıştı ama ben onu ittim.

"Belki de önce bana sormalıydın," dedim şortumu giyip dengemi kaybettiğimde, ki bu hiç de istediğim kadar asil görünmüyordu.

"Evet, belki de sormalıydım.

Odadan tepinerek çıktım ve çatı terasında oturmak için yukarı çıktım, bir süre yalnız başıma serinlemeye ihtiyacım vardı.

On dakika sonra ipek kanepede yanıma oturmaya geldi, bir eli hala kitabı tutuyordu.

'Gerçekten sorun ne, CeCe? Anlat bana.

Altımızdaki okyanusta yüzen insanlara bakarak bir süre dudağımı çiğnedim. "Bak, o kitabı almak için çaba sarf etmen gerçekten çok hoş. Bu kadar çabuk elde etmek kolay olmamıştır. Ben sadece ... Kitaplarla aram iyi değildir. Hiç olmadım. Bu yüzden Kitty Mercer hakkında hiçbir şey araştırmadım. Bende ... disleksi var, aslında çok kötü bir disleksi ve okumakta zorlanıyorum.

Ace kolunu omuzlarıma doladı. "Neden söylemedin ki?"

"Bilmiyorum," diye mırıldandım. "Utaniyorum, tamam mı?"

"Olmamalısın. Tanıdığım en zeki insanlardan bazıları disleksik. Hey, biliyorum, sana yüksek sesle okuyacağım.' Beni kendine çekti, böylece omzuna sokuldum. "Tamam," dedi ve ben onu durduramadan sayfaları çevirmeye başladı.

'Birinci bölüm. Edinburgh, İskoçya, 1906 . . . '

Kitty

Edinburgh, İskoçya

Ekim 1906

Kitty McBride yatağına uzandı ve küçük ev örümceğinin, tavanın bir köşesindeki tuzağına düşmüş talihsiz bir mavi leyleğin etrafına ağını örmesini izledi. Dün gece gaz lambasını söndürmeden önce, kışa dönen ılık bir sonbaharın son kalıntılarından biri olan mavi kelebeğin tavanda vızıldadığını görmüştü. Örümceğin bütün gece nasıl çalışmış olabileceğini, ipek iplikleri içinde mavi çiçeği nasıl mumyalamış olabileceğini düşündü.

Örümceğe, "Bu senin ve ailen için bir aylık akşam yemeği olacak," dedi ve kararlı bir nefes alarak yorganını üzerinden attı. Buz gibi odada titreyerek lavaboya doğru ilerledi ve annesinin onaylayacağından çok daha kısa bir süre kendini yalayıp tükürdü. Küçük pencereden, dar sokağın diğer tarafındaki teraslı evleri sabahın erken saatlerinde yoğun bir sisin örttüğünü gördü. Yün yeleşini giyip elbisesinin düğmelerini uzun, beyaz boğazına kadar ilikledikten sonra kumral saçlarını yüzünden kazıyarak başının tepesinde topladı.

"Gerçek bir hayalete benziyorum," dedi aynadaki yansımasına, allığını almak için iç çamaşırı çekmecesine doğru ilerlerken. Yanaklarına biraz sürdü, ovaladı ve sonra onları çimdikledi. Allığı iki gün önce Princes Caddesi'ndeki Jenners'tan satın almış, haftada iki kez verdiği piyano derslerinden kalan tüm şilinlerini biriktirmişti.

Babası elbette kibrin günah olduğunu söylerdi. Ama babam çoğu şeyin günah olduğunu düşünürdü; zamanını vaazlar yazarak ve sonra da düşüncelerini cemaatine duyurarak geçirirdi. Küfür, gösteriş, şeytani içki ...

ve en sevdiği şey: bedensel zevkler. Kitty sık sık kendisinin ve üç kız kardeşinin bu gezegene nasıl geldiklerini merak ederdi; doğumlarını mümkün kılmak için bu 'zevkleri' kendisinin de tatmış olması gerekmez miydi? Ve şimdi annesi bir bebek daha bekliyordu, bu da yakın zamanda birlikte bir *şeyler* yapmış olmaları gerektiği anlamına geliyordu.

Kitty, anne ve babasının çıplak görüntüsü bir anda aklına gelince irkildi. Yeleğini ve bluzunu herhangi birinin, hele de bir erkeğin önünde çıkarabileceğinden kuşkuluydu. Ürpererek değerli allığını çekmeceye yerleştirdi, böylece küçük kız kardeşlerinden biri olan Martha onu çalmaya kalkışmayacaktı. Sonra yatak odasının kapısını açtı ve kahvaltı için üç basamaklı ahşap merdivenleri hızla indi.

"Günaydın, Katherine. Masanın başında oturan babası Ralph ve masanın bir kenarında sessizce oturan üç küçük kızı başlarını kaldırıp ona baktılar ve sıcak bir gülümseme verdiler. Herkes onun, kıvrıcık kumral saçları, mavi gözleri ve yüksek elmacık kemikleriyle babasına benzediğini söylerdi. Kitty onun kırklı yaşlarının ortalarında olduğunu bilmesine rağmen soluk teninde neredeyse tek bir çizgi bile yoktu. Cemaatindeki bütün kadınlar ona sırlıslıkam aşıktı ve kürsüden söylediği her söze kulak kesiliyorlardı. *Ve aynı zamanda, diye düşündü, muhtemelen onunla yapmamaları gerektiğini söylediği her şeyi yapmayı hayal ediyorlardı.*

"Günaydın, Peder. İyi uyudun mu?"

"Ben uyudum ama zavallı annem uyumadı. Hamileliğinin ilk dönemlerinde hep olduğu gibi mide bulantısından muzdarip. Aylsa'ya onun için bir tepsi hazırlattım.

Kitty bunun annesinin çok hasta olduğu anlamına geldiğini biliyordu. McBride'ların evindeki kahvaltı rutinine genellikle sıkı sıkıya uyulurdu.

"Zavallı annem," dedi Kitty, babasının bir sandalye yanında otururken. "Kahvaltıdan sonra gidip onu göreceğim.

"Belki Katherine, bugün annenin cemaatini ziyaret etme ve ihtiyacı olan ayak işlerini yapma nezaketini gösterirsin?"

"Elbette.

Ralph şükranlarını sundu, kaşığını aldı ve koyu yulaf lapasını yemeye başladı, bu da Kitty ve kız kardeşlerinin de başlaması için bir işaretti.

Perşembe günü olduğu için bu sabah kahvaltı, Ralph'ın kızlarının toplama ve çıkarma becerilerini test etmesiyle noktalandı. Haftalık zaman çizelgesi kutsaldı: Pazartesi heceleme, Salı dünyanın başkentleriydi. Çarşamba günü ise dünyanın kral ve kraliçelerinin

İngiltere, babasının seçtiği bir biyografi ile tahta çıkmıştı. Cuma günü en kolayıydı çünkü İskoç monarşisini kapsıyordu ve İngiltere tahta geçtikten sonra çok fazla İskoç kral ve kraliçesi olmamıştı. Cumartesi günü her çocuk ezberden bir şiir okurdu ve Pazar günü Ralph en yoğun güne hazırlanmak için oruç tutar ve evdeki herkes uyanmadan önce kiliseye giderdi.

Kitty Pazar kahvaltılarını çok severdi.

Kız kardeşlerinin sayıları birleştirmek için çırpınışlarını, sonra da ağızları dolmadan cevabı vermek için yulaf lapasını hızla yutuşlarını izlerdi, bu da babalarının onaylamayan bir kaş çatmasına neden olurdu.

"On yedi!" diye bağırdı sekiz yaşındaki en küçük kardeş Mary, üç yaş büyük ablası Miriam'ın cevap vermesini beklemekten sıkılmıştı.

"Aferin, canım! Ralph gururla söyledi.

Kitty bunun zavallı Miriam'a büyük haksızlık olduğunu düşündü, sayılarla her zaman mücadele etmişti ve gergin kişiliği kendinden daha emin olan ablasının gölgesinde kalmıştı. Miriam Kitty'nin gizli favorisiydi.

"Öyleyse Meryem, kardeşlerinden önce cevap verdiğine göre, hangi kıssayı anlatacağıma sen karar verebilirsin.

"Savurgan Oğul! Mary hemen söyledi.

Ralph alçak, yankılanan sesiyle konuşmaya başladığında, Kitty keşke onlara İncil'den daha fazla benzetme öğretseydi, diye düşündü. Doğrusu, Ralph'ın tercih ettiği birkaç benzetmeden çok sıkılmıştı. Ayrıca, ne kadar uğraşırsa uğraşsın, ailesinin sofrasından yıllarca uzak kalan ve ailesinin yükünü üstlenmesi için başka bir oğul bırakan oğlun hikâyesinin ardındaki kıssadan hisseyi anlayamıyordu. Ve sonra, geri döndüğünde ...

'... besili danayı getir ve öldür. Ziyafet çekelim ve kutlayalım! Ralph onun için karar verdi.

Kitty babasına bunun herkesin istediği gibi davranabileceği ve yine de eve döndüğünde sevinçle karşılanacağı anlamına gelip gelmediğini sormak istiyordu, çünkü kulağa öyle geliyordu. Ralph'in ona cennetteki babalarının günahlarından tövbe eden herkesi affedeceğini söyleyeceğini biliyordu, ama gerçekte bu, burada kalan ve başından beri iyi davranan, ama kendisi için besili dananın öldürülmesine izin vermeyen diğer oğul için pek adil görünmüyordu. O zaman Ralph iyi insanların ödülleri cennetin krallığında alacaklarını söylerdi, ama başkaları dünyada alırken bu beklemek için çok uzun bir süre gibi görünüyordu.

"Katherine! Babası düşüncelerini böldü. "Yine hayal kuruyorsun. Dedim ki, lütfen kız kardeşlerini kreşe götürüp sabah etütlerini düzenler misin? Annen onlara ders veremeyecek kadar hasta olduğu için ben saat on birde kreşe geleceğim ve bir saat İncil çalışacağız. Ralph kızlarına iyi niyetle gülümsedi, sonra ayağa kalktı. "O zamana kadar çalışma odamda olacağım.

* * *

Ralph saat on birde çocuk odasında belirttiğinde, Kitty annesinin cemaatini ziyarete gitmeden önce halk kütüphanesine geri götürmeyi planladığı kitapları almak için yatak odasına koştu. Merdivenlerden giriş holüne inerken, malikânenin bunaltıcı atmosferinden kaçmak için aceleyle kalın şalını ve pelerinini askıdan aldı. Bonesinin kurdelelerini çenesinin altından bağlarken salona girdi ve annesini ateşin yanında otururken gördü, güzel yüzü gri ve bitkin bir haldeydi.

"Sevgili anneciğim, çok yorgun görünüyorsun.

"İtiraf etmeliyim ki bugün kendimi her zamankinden daha yorgun hissediyorum. "Dinlen anne, sonra görüşürüz.

"Teşekkür ederim canım. Kitty onu öpüp misafir odasından çıkarken annesi hüznle gülümsedi.

Sabahın serin havasına adımını atarak Leith'in dar sokaklarında ilerledi ve onu sık sık hatırlatmaktan hoşlandıkları gibi, bazıları onu 'ciyaklayan bir bebek' olduğundan beri tanıyan çok sayıda cemaat üyesi tarafından karşılandı. Bayan Dubhach'ın yanından geçerken her zamanki gibi pederin hatırını sordu ve Kitty'nin midesinin bulanmaya başladığı noktaya kadar geçen Pazar günü vaazdan bahsetti.

Kitty kadınla vedalaştıktan sonra Edinburgh'un merkezine giden elektrikli tramvaya bindi. Leith Walk'ta tramvay değiştirdikten sonra George IV Köprüsü yakınında indi ve Merkez Kütüphane'ye yöneldi. Gri tuğlalı devasa binanın merdivenlerini çıkarken sohbet eden ve gülen öğrencilere baktı, ışıklar çok sayıdaki tirizli pencereden kasvetli kış gökyüzüne doğru parlıyordu. Yüksek tavanlı ana salonun içi dışarıdan biraz daha sıcaktı ve kitaplarını iade masasına bırakırken, kütüphaneci evrak işleriyle uğraşırken şalına daha sıkı sarıldı.

Kitty sabırla durmuş, yakın zamanda ödünç aldığı özel bir kitabı düşünüyordu: Charles Darwin'in ilk baskısı kırk yıl önce *yapılan Türlerin Kökeni Üzerine adlı* kitabı. Bu kitap onun için bir keşif olmuştu. Aslında bu kitap, dini inancını ve babasının çocukluğundan beri ona aşıladığı öğretileri sorgulamasına neden olan katalizör olmuştu. Babasının, böyle küfür dolu sözlerle itibar etmek şöyle dursun, onları okuduğunu düşününce bile dehşete düşeceğini biliyordu.

Peder onun kütüphaneye düzenli olarak gitmesine sadece isteksizce göz yumuyordu, ama Kitty için kütüphane onun sığınağıydı - İncil derslerinden ya da annesinin temel İngilizce ve aritmetik derslerinden öğrendiklerinin çok ötesine geçen konularda eğitiminin büyük kısmını sağlayan yer. Darwin'le tanışması, babasının kilisenin en zengin hayırseveri olan Bayan McCrombie'nin Avustralya'daki akrabalarını ziyaret etmeyi düşündüğünden bahsetmesinin ardından tesadüfen olmuştu. Kitty'nin ilgisini çekmiş ve uzak kıta hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmediği için kütüphane raflarına göz atmış ve genç Darwin'in Avustralya'da geçirdiği iki ay da dahil olmak üzere beş yıllık dünya seyahati boyunca yaşadığı maceraları anlatan *Beagle*'ın *Yolculuğu*'na rastlamıştı. Kitaplarından biri diğerine yol açmış ve Kitty kendini Bay Darwin'in savunduğu devrimci teorilerden hem büyülenmiş hem de rahatsız olmuş bulmuştu.

Bu fikirleri tartışabileceği birilerinin olmasını diliyordu ama 'evrim' kelimesinden bahsetmeye cüret ederse babasının nasıl bir felç geçireceğini hayal bile edemiyordu. Yeryüzünü dolduran canlıların Tanrı'nın tasarımı olmadığı, bunun yerine çevrelerine uyum sağlamak için harcanan binlerce yılın sonucu olduğu fikri onun için kafirlik olurdu. Bırakın doğum ve ölümün Tanrı tarafından bahşedilmediği fikrini, çünkü 'doğal seleksiyon' her türden sadece en güçlü olanın hayatta kalmasına ve üremesine karar veriyordu. Evrim teorisi duayı oldukça keyfi gösteriyordu, çünkü Darwin'e göre dünyadaki en güçlü kuvvet *olan doğanın* ötesinde bir efendi yoktu.

Kitty duvardaki saate baktı ve kütüphaneciyle işini bitirdikten sonra normalde yaptığı gibi raflar arasında oyalanmadı, dışarı çıktı ve Leith'e giden bir tramvaya bindi.

O öğleden sonra, acımasız soğuk sokaklardan geçerek eve doğru aceleyle ilerledi. Uzun, sade binalar yolun her iki yanında sıralanmıştı, hepsi de gökyüzünün sabit griliğine karışan aynı donuk kumtaşıdan yapılmıştı. Gaz lambalarının katmanlı ışığından yoğun bir sisin olduğunu görebiliyordu.

şehre iniyordu. Öğleden sonrasını hem kendi listesindekileri hem de annesinin listesindekileri ziyaret ederek geçirdiği için yorgundu. Queen Charlotte Sokağı'ndaki bir apartmanın kapısına vardığında, babasının zina yaptığına ve sarhoş olup yoksulluğa düştüğüne yemin ettiği Bayan Monkton'un bir gün önce öldüğünü öğrenmişti. Babasının yorumlarına rağmen, Kitty her zaman Bayan Monkton'la haftalık ziyaretlerini dört gözle beklemişti, her ne kadar dış eksikliği ve bıçakla kesilebilecek bir aksanın birleşimi nedeniyle kadının söylediklerini çözmeye çalışmak ciddi bir konsantrasyon gerektiren bir görev olsa da. Bayan Monkton'ın yoksulluğa sürüklenişini iyi bir mizahla karşılaması, gözden düştükten sonra yaşadığı sefaletten *bir* kez bile şikayet etmemesi - *Evet, bir zamanlar bir hanımefendinin hizmetçisiydim, biliyorsun. Hanımefendi, efendinin gözünü bana diktiğini görene kadar çok büyük bir evde yaşadım*, diye kıkırdamıştı bir keresinde - Kitty'ye bir ölçüt sağlamıştı. Sonuçta, hayatının geri kalanı aynı dar yolda devam etse bile, en azından başını sokacak bir evi ve sofrasında yemeği vardı, oysa buralardaki pek çok kişinin yoktu.

Kitty, Henderson Caddesi'ni geçip yolun diğer tarafındaki malikâneye doğru ilerlerken gecenin yoğun havasına doğru, "Umarım ait olduğun cennettesindir," diye fısıldadı. Ön kapıya yaklaştığında bir gölge yolunu kesti ve Kitty gölgenin sahibiyile çarpışmamak için aniden durdu. Gölgenin genç bir kadına ait olduğunu gördü, genç kadın olduğu yerde donup kalmış ve ona bakıyordu. Yırtık pırtık atkısı başının etrafından kaymış, iri perili gözleri ve kaba kahverengi saçlarının çevrelediği soluk teniyle zayıf bir yüz ortaya çıkmıştı. Kitty zavallı yaratığın ancak kendi yaşlarında olabileceğini düşündü.

Kızın geçmesine izin vermek için beceriksizce kenara çekilirken, "İzninizle," dedi. Ama kız kıkırdamadı, Kitty bakışlarını ayırıp ön kapıyı açana kadar hiç kıkırdamadan ona bakmaya devam etti. Eve girdiğinde kızın gözlerinin sırtına dikildiğini hissetti ve kapıyı aceleyle çarptı.

Kitty pelerinini ve bonesini çıkardı, aynı zamanda o bir çift tekinsiz gözden kurtulmak için elinden geleni yaptı. Sonra okuduğu Jane Austen romanlarını ve İngiliz kırsalında keyifli bahçelerin ortasında oturan, sakinleri benzer şekilde ayrıcalıklı yaşamlar süren kibar komşularla çevrili pitoresk rektörlüklerin tasvirlerini düşündü. Bayan Austen'ın asla bu kadar uzağa gitmiş olamayacağına karar verdi.

ve *şehirli* din adamlarının Edinburgh'un kenar mahallelerinde nasıl yaşadıklarına tanık oldu.

Tıpkı sokaktaki diğer binalar gibi, malikane de Viktorya döneminden kalma dört katlı sağlam bir binaydı ve güzelliğe değil pratikliğe göre tasarlanmıştı. Yoksulluk, rıhtımın yakınındaki kiralık binalarda sadece bir kalp atışı uzaklıktaydı. Babam sık sık kimsenin onu cemaatinin üstünde bir yaşam sürdürdüğü için eleştiremeyeceğini söylerdi, ama en azından, diye düşündü Kitty şöminenin başında ellerini kızartmak için salona girerken, mahalledeki diğerlerinin aksine, malikane sakinleri sıcak ve kuruydu.

"Gyi akÇamlar anne," diye selamladı, Göminenin yanındaki sandalyesinde oturmuÇ, çoraplarını ve iğnedenliğini küçük yumruğuna dayamıÇ olan Adele'i.

"İyi akşamlar Kitty. Günün nasıl geçti? Adele'in yumuşak aksanı İskoç kibarlığına aitti, babası Dumfriesshire'da bir laird'di. Kitty ve kız kardeşleri her yaz büyükannelerini ve büyükbabalarını görmek için güneye gitmeyi çok severlerdi ve Kitty özellikle geniş kırlarda ata binebilmekten büyük keyif alırdı. Ancak babasının yaz gezilerinde onlara hiç eşlik etmemiş olması Kitty'yi hep şaşırtmıştı. Babası sürüsüyle birlikte kalması gerektiğini söylüyordu ama Kitty bunun nedeninin büyükanne ve büyükbabasının onu onaylamaması olduğundan şüphelenmeye başlamıştı. McBride'lar varlıklı olsalar da Kitty'nin 'ticaret' diye adlandırdığını duymuştu, oysa annesinin ailesi soylu Douglas Klanı'nın soyundan geliyordu ve kızlarının bir papaz eşi olarak bu kadar düşük koşullarda yaşamasından duydukları endişeyi sık sık dile getiriyorlardı.

"Bayan McFarlane ve çocukları en iyi dileklerini gönderiyorlar ve Bay Cuthbertson'ın bacağındaki apse iyileşmiş görünüyor. Yine de bazı üzücü haberlerim var anne. Korkarım Bayan Monkton dün öldü.

"Tanrı ruhunu şad etsin. Adele hemen istavroz çıkardı. "Ama belki de onun gibi yaşamak, kutsanmış bir rahatlamaydı...

"Komşusu cesedini morga götürdüklerini söyledi ama akrabaları olmadığı ve Bayan Monkton'ın da beş kuruşu bulunmadığı için cenaze töreni ya da düzgün bir mezar yeri için hiçbir şey yok. Tabii ...

"Babanla konuşacağım," diye kızını teselli etti Adele. "Gerçi şu anda kilise fonlarının azaldığını biliyorum.

"Lütfen yap, anne. Babam onun günaha düşüşü hakkında ne derse desin, sonunda kesinlikle tövbe etmişti.

"Ve çok hoş bir arkadaşı. Kışın başlamasından nefret ediyorum. Ölüm mevsimi... kesinlikle buralarda. Adele küçük bir ürperti duydu ve elini koruyucu bir şekilde karnına götürdü. "Baban bu akşam kilise komitesi toplantısında, sonra da Bayan McCrombie ile akşam yemeğine çıkacak. Bayan McCrombie'nin kilisemize bir kez daha bağışta bulunacağını umuyor. Tanrı biliyor ya, buna ihtiyacı var. Sadece ebedi kurtuluşla ayakta duramaz."

Ya da göremediğimiz, duyamadığımız ya da dokunamadığımız bir şeyin vaadi üzerine ...

"Evet, anne.

"Belki de üst kata, kız kardeşlerinin yanına çıkarsın, Kitty'ciğim? Geceliklerini giydiklerinde beni görmeleri için onları ağağıya getir. Bu gece kendimi çok yorgun hissediyorum, merdivenlerden çocuk odasına çıkamıyorum.

Kitty'nin içinden bir panik dalgası geçti. "Hâlâ iyi değil misin, anne?

"Bir gün canım, hamileliğin ne kadar yorucu olabileceğini anlayacaksın, özellikle de benim yaşımda. İkimiz sekizde yemek yiyeceğiz ve baban dışarıda olduğu için akşam yemeği için giyinmene gerek yok," diye ekledi.

Kitty bitmek bilmeyen merdivenleri tırmanırken bir papazın kızı ve yakında beş yaşına girecek olan dört çocuklu bir ailenin en büyüğü olmanın getirdiği çifte felakete lanet okudu. Çocuk odasına girdiğinde Martha, Miriam ve Mary'yi misket oynarken buldu.

"Ben kazandım!" dedi Martha, on dört yaşındaydı ve babasının dini inançları kadar inatçı bir mizaca sahipti.

"Ben kazandım! Mary suratını asarak karşılık verdi.

Miriam nazikçe, "Aslında sanırım o bendim," diye ekledi. Ve Kitty *bunun olduğunu* biliyordu.

o oldu.

"Her kimse, annem abdestinizi tamamlamanızı, geceliklerinizi giymenizi ve salona gidip ona iyi geceler öpücüğü vermenizi istiyor.

"Geceliklerimizle misafir odasına mı gideceğiz? Mary şok olmuş görünüyordu. "Babam ne der?

"Babam Bayan McCrombie ile yemek yiyor. Şimdi," dedi Kitty, Aylsa elinde bir lavaboyla çocuk odasına geldiğinde. "Yüzlerinizin ve boyunlarınızın durumunu görelim.

"Onları düzeltebilir misiniz, Bayan Kitty? Aşağıda akşam yemeğiyle ilgilenmeliyim," diye yalvardı Aylsa.

"Tabii ki hayır, Aylsa. Evin tek hizmetçisi olan Kitty, kızın gecenin bu saatinde çok yorgun olduğunu biliyordu.

"Teşekkür ederim, Bayan Kitty. Ona minnettar bir baş hareketiyle selam veren Aylsa koşarak çocuk odasından çıktı.

Üç kız kardeşi de beyaz muslin geceliklerini giydikten sonra Kitty onları alt kattaki salona götürdü. Annesi onlara teker teker iyi geceler öpücüğü verirken, Kitty en azından çocuk bakımı konusundaki bu erken deneyiminin kendi çocukları olduğunda işine yarayacağına karar verdi. Sonra annesinin büyüyen karnına ve yüzünden okunan yorgunluğa bakarak, belki de hiç çocuğu olmayacağını düşündü.

Kız kardeşleri yatağa gönderildikten sonra Kitty ve annesi yemek odasında oturup sert kızarmış biftek, patates ve lahanadan oluşan akşam yemeğini yediler. Kilise işlerini ve McBride ailesi için yılın en yoğun zamanı olan yaklaşan bayram sezonunu konuştular. Adele ona gülümsedi.

"Sen çok iyi bir kızsın Kitty ve hem evin içinde hem de dışarıda bana yardım ettiğin için çok memnunum. Elbette yakında bir kocan ve kendi ailen olacak. Gelecek hafta 18 yaşına basacaksın. Tanrım, buna inanamıyorum.

"Acelem yok anne," dedi Kitty, Kuzey Leith cemaatinin papazının karısıyla en son çaya geldiği ve onu oğlu Angus'la tanıştırdığı zamanı hatırlayarak. Genç adam kalın, ıslak dudaklarıyla babasının peşinden bakanlığa gideceğini söylediği her seferinde kızarmıştı. Onun çok iyi biri olduğundan emindi ama ne istediğini hâlâ tam olarak bilmesede, bunun bir bakanın karısı olmak olmadığı kesindi. *Ya da* Angus'un.

"Ve ben sensiz burada kaybolacağım," diye devam etti Adele, "ama bir gün öyle olacak.

Kitty bu anı değerlendirmeye karar verdi, çünkü annesiyle yalnız kaldıkları pek sık olmuyordu. "Sana bir şey sormak istiyorum.

"Neymiş o?

"Babamın öğretmenlik eğitimi almama izin verip vermeyeceğini merak ediyordum. Bir meslek sahibi olmayı çok istiyorum. Ve bildiğiniz gibi, kız kardeşlerime öğretmekten zevk alıyorum.

Adele kaşlarını çatarak, "Babanızın sizin deyiminizle bir "mesleğiniz" olmasını onaylayacağından emin değilim," dedi.

'Eminim bunu Tanrı'nın işi olarak görürdü. Daha az şanslı olanlara okuma yazma öğrenmeleri için yardım etmek,' diye ısrar etti Kitty. 'Kendi geçimimi sağlayabilseydim sana yük olmaktan kurtulurdum.

"Kitty canım, kocalar bunun için vardır," dedi Adele nazikçe. 'Baban kendini özveriyle Tanrı'ya adanmış ve onun yolu bizi buraya, Leith'e getirmiş olsa da, senin Douglas Klanı'nın soyundan geldiğini unutmamalıyız. Benim ailemden hiçbir kadın yaşamak için çalışmadı. Sadece ikimizin de şu anda yaptığı gibi hayır işleri için çalıştı.

"Büyükbabam ve büyükbabam ya da yukarıdaki Tanrı, bir kadının çalışmasının utanç verici olduğunu nasıl düşünür anlayamıyorum. *The Scotsman*'da genç kadınların öğretmen olarak yetiştirilmesi için bir ilan gördüm ve-'

'Elbette babana sor, ama eminim ki uygun bir koca bulana kadar kilisede iyi işler yapmaya devam etmeni isteyecektir. Şimdi, bu sert sandalyede sırtım ağrıyor. Gidip misafir odasında oturalım, orası daha sıcak ve rahattır.

Annesinin son birkaç haftadır aklından geçirdiği fikri desteklememesine sinirlenen Kitty söyleneni yaptı. Annesi doğacak bebek için örgü örmeye başlarken o da ateşin yanında oturup kitap okuyormuş gibi yaptı.

Yirmi dakika sonra, Rahip McBride'ın dönüşünü müjdeleyen ön kapının açıldığını duydular.

"Sanırım yatmaya gideceğim, anne," dedi Kitty, babasıyla sohbet edecek havada değildi. Koridorda yanından geçerken reverans yaptı. "İyi akşamlar, baba. Bayan McCrombie'yle güzel bir akşam yemeği yediğinizi umarım?"

"Evet, öyle.

"Peki o zaman, iyi geceler. Kitty merdivenlere yöneldi. "İyi geceler, canım.

Birkaç dakika sonra Kitty yatağına tırmandı, örümceğin ağını mavi şişenin etrafına öyle bir sardığını fark etti ki, neredeyse hiç görünmüyordu ve babasının kızını benzer bir evlilik tuzağına düşürmemiş olması için dua etti.

"Lütfen Tanrım, Angus'tan başkası olmasın," diye inledi.

* * *

Ertesi sabah Kitty babasının çalışma odasındaki masanın başına oturdu. Annesi rahatsız olduğu için kilise hesaplarını tamamlama görevini üstlenmeyi teklif etmişti; bu görev kilisedeki bağış tabağındaki miktarları ve diğer hayırsever bağışları toplamayı ve

Korkutucu derecede büyük görünen giderlere karşı dengeliyordu. Bu haftanın rakam sütunları üzerinde çalışırken, ön kapının yüksek sesle çalındığını duydu ve üst katta dinlenmekte olan annesini uyandırmadan önce kapıyı açmaya koştu.

Kapıyı açtığında, bir gece önce malikânenin önünde beliren kız olduğunu hemen anladığı genç bir kadınla karşılaştı.

"Günaydın. Yardımcı olabilir miyim?"

"Ralph'i görmem gerek," dedi genç kadın, sesindeki aciliyet belli oluyordu.

"Peder McBride cemaat üyelerini ziyarete gitti," dedi Kitty. "Bir mesaj iletebilir miyim?"

"Yalan söylemiyorsun, değil mi? Sanırım benden saklanıyor. Onunla konuşmam gerek. Hemen.

Dediğim gibi, evde değil. Bir mesaj iletebilir miyim? Kitty kararlı bir şekilde tekrarladi.

"Ona Annie'nin konuşmaya ihtiyacı olduğunu söyle. "Bekleyemeyeceğini söyle.

Kitty cevap veremedi genç kadın hızla döndü ve sokağın aşağısına doğru koşmaya başladı.

Ön kapıyı kapatırken Kitty kadının neden babasının Hristiyan adını kullandığını merak etti.

Ralph iki saat sonra eve geldiğinde, Kitty çalışma odasının kapısına belli belirsiz vurdu.

"Gel.

"Rahatsız ettiğim için üzgünüm baba, ama bu sabah eve genç bir bayan geldi.

"Gerçekten mi? Ralph başını kaldırdı, kalemini bıraktı ve okuma gözlüklerini çıkardı. 'Peki ne istedi? Birkaç kuruş, şüphesiz. Hepsi öyle yapar.' 'Hayır. Benden özellikle "Annie'nin konuşmaya ihtiyacı olduğunu" söylememi istedi.

Ve bu bekleyemez. Görünüşe göre,' diye ekledi Kitty beceriksizce. Ralph okuma gözlüğünü burnuna geri takıp kalemini bir kez daha eline almadan önce bir duraklama oldu. Kitty kapı aralığında beklerken yazmaya başladı.

"Sanırım kızı tanıyorum," diye cevap verdi sonunda. "Pazar günleri kilisenin dışında bekler. Bir keresinde ona acımış ve koleksiyondan biraz bozuk para atmıştım. Onunla ben ilgilenirim.

'Peki, Peder. Ben şimdi birkaç işimi halletmeye gidiyorum. Kitty çalışma odasından çıktı ve aceleyle bonesini, şalını ve pelerinini aldı.

Hissettiği ama tarif edemediği ani bir gerilimden kaçıyordu.

Elinde yumurta, süt, sebze ve babasının çok sevdiği, ailenin geri kalanının ise hoşgörüsüyle karşıladığı haggis ile dolu mumlu bir paketten oluşan ağır bir sepetle eve dönerken soğuk rüzgâr sertleşti. Kitty Henderson Sokağı'na kestirme bir yol olan dar bir ara sokakta yürürken şalını omuzlarına daha sıkı bastırdı. Derinleşen karanlığın içinde hemen ilerisinde tanıdık bir figür görünce olduğu yerde donakaldı. Babası, o gün erken saatlerde malikânenin kapısını çalan zavallı yaratıkla - Annie - birlikte kapının eşiğinde duruyordu. Kitty gölgelerin arasına çekildi, içgüdüleri ona kendini göstermemesi gerektiğini söylüyordu.

Kadının yüz hatları acı ya da öfkeyle çarpılmıştı ve Ralph'a kısık sesle fısıldıyordu. Kitty, Ralph'ın uzanıp Annie'nin ellerini sıkıca kavradıktan sonra eğilip kulağına bir şeyler fısıldamasını ve alnına şefkatli bir öpücük kondurmasını izledi. Sonra el sallayarak arkasını döndü ve uzaklaştı. Annie tek başına durdu, elleri Kitty'nin belirgin bir şekilde şişmiş olduğunu gördüğü karnının üzerinde bir sıkıp bir çözüyordu. Bir saniye sonra içeride kayboldu ve kapı sıkıca kapandı.

Beş dakika kadar bekledikten sonra Kitty eve doğru yürüdü, bacakları titriyordu. Mekanik bir şekilde işlerini yapmaya devam etti, ama zihni sürekli olarak gördüklerinin olası cevaplarıyla dönüp duruyordu. Belki de görüldüğü gibi değildi; belki de babası sadece zavallı kadını sıkıntısında teselli ediyordu.

Yine de aklının en karanlık köşesinde Kitty zaten biliyordu.

* * *

Takip eden birkaç gün boyunca babasından olabildiğince uzak durdu, on sekizinci yaş gününün hızla yaklaşıyor olması durumu daha da kolaylaştırdı. Ev, kutlama ihtimali nedeniyle sırlar ve heyecanla çalkalanıyor, kız kardeşleri onu odadan dışarı çıkarıp birlikte komplo kurarak fısıldaşıyor, anne ve babası kapısı sıkıca kapalı salonda birlikte vakit geçiriyordu.

Doğum gününün arifesinde, Ralph onu yatmak için üst kata çıkarken yakaladı.

"Sevgili Katherine, yarın artık bir çocuk olmayacaksın. "Evet, baba. Kitty onun bakışlarıyla karşılaşmaya cesaret edemedi.

"Sen hem benim hem de annenin gözünde bir övünç kaynağısın. Ralph eğildi ve onu yanağından öptü. "İyi geceler, Tanrı seni korusun.

Kitty başıyla teşekkür etti ve merdivenleri çıkmaya devam etti.

Yatakta, sonbaharın son ayazında titreyerek yorganı başına çekti.

"Tanrım, beni affet," diye iç geçirdi, "çünkü artık babamın kim olduğundan emin değilim.

* * *

Kitty ertesi sabah merdivenlerden indiğinde Aylsa ateşi yakmak için çoktan kalkmıştı. Kafa karışıklığının sisini ve huzursuz bir gecenin yorgunluğunu atmak için biraz temiz havaya ihtiyacı vardı, evden çıkıp rıhtım yönünde yürüdü.

Alçak bir duvarın üzerine oturup, mucizevi genişliği boyunca mor ve pembe tonlar gönderen gökyüzünün yavaş yavaş uyanışını izledi. Sonra az önce yürüdüğü sokaktan bir figürün çıktığını gördü. Bu Annie'ydi, Kitty onun sokaktan geçtiğini görmüş ve onu takip etmiş olabileceğini fark etti.

Kadın ona yaklaşırken bakışları kilitlendi.

"Beni görmeye geldi," dedi Annie huysuzca, gözlerinin altında yorgunluğun koyu lekeleri belirgindi. 'Artık Tanrı'nın arkasına saklanamaz. Evet, gerçeği biliyor!

'I . . .' Kitty ondan uzaklaştı.

"Ne yapmam gerekiyor? Annie sordu. "Bana birkaç bozuk para verdi ve gidip ondan kurtulmamı söyledi. Yapamam, çok ileri gittim.

"Bilmiyorum, özür dilerim, ben ...

"Och, üzgünsün! Bu bana çok iyi geldi! Asıl özür dilemesi gereken baban.

"Gitmek zorundayım. Gerçekten özür dilerim,' diye tekrarladı Kitty ayağa kalkıp eteklerini topladıktan sonra hızla eve doğru yürürken.

"O bir şeytan! Annie arkasından bağırdı. "Gerçek *bu*!

* * *

Kitty bir şekilde günün geri kalanını atlattı - kız kardeşlerinden gelen düşünceli ev yapımı hediyeleri açtı ve Aylsa'nın kendisi için özel olarak yaptığı pastanın üzerindeki mumları üfledi. Ralph pastayı üflerken bir ürperti bastırdı.

Onu öptü ve kucakladı - birkaç gün öncesine kadar zevk aldığı doğal bir hareketti bu. Şimdi ise bir şekilde kirli hissettiriyordu.

Adele gururla, "Canım, çok güzel bir genç kadın olmuşsun," dedi. "Umarım bir gün kendi ailen olur ve kendi evinin hanımı olursun.

Kitty sessizce, "Teşekkür ederim anne," diye cevap verdi.

"Sevgili Katherine, benim özel kızım. Doğum günün kutlu olsun ve Tanrı seni geleceğinde kutsasın. İnanıyorum ki O'nun aklında senin için özel bir şey var, canım.

O akşam ilerleyen saatlerde Kitty babasının evin arka tarafında, tuğla bir duvara bakan çıplak çalışma odasına çağrıldı. Her zaman manzarasızlığın vaazlarına odaklanmasına yardımcı olduğunu söylerdi.

"Katherine, gel ve otur. Ralph odanın köşesindeki sert arkalıklı tahta sandalyeyi iğaret etti. "Geçenlerde Bayan McCrombie'yle yemek yediğimi biliyorsun, değil mi?

"Evet, baba. Kitty ne zaman kilisede babasının koridorun karşısındaki patronuna baksa, çok daha fakir bir kalabalığın içinde eğreti duran, abartılı giyimli, tombul, orta yaşlı bir kadın görürdü. Bayan McCrombie onları evde hiç ziyaret etmemişti. Bunun yerine babası onu Princes Caddesi'nin hemen dışındaki büyük evinde görmeye giderdi. Bu nedenle, ayinden sonra yolları kilisenin dışında kesiştiğinde, ortak sohbetlerinin toplamı kibar bir 'günaydın'dan ibaretti.

Ralph, "Bildiğin gibi Katherine, Bayan McCrombie kilisemiz ve cemaatimiz için her zaman cömert bir hayırsever olmuştur," dedi. 'En büyük oğlu din adamı oldu ama Birinci Boer Savaşı'nda öldürüldü. Sanırım beni onun yerine geçmiş biri olarak görüyor ve tabii ki onun anısına kiliseye bağışta bulunuyor. O iyi bir kadın, kendinden daha az şanslı olanlara yardım etmek isteyen Hristiyan bir kadın ve hayır kurumu olarak benim kilisemi seçtiği için sonsuza kadar minnettarım.

"Evet, Peder. Kitty bunun nereye varacağını merak ediyor ve konuşmanın kısa sürede bitmesini umuyordu. Ne de olsa on sekizinci yaş günüydü ve şu anda onunla aynı havayı solumaya dayanamıyordu.

"Mesele şu ki, bildiğiniz gibi Bayan McCrombie'nin Avustralya'da yıllardır görmediği bir ailesi var, yani en küçük kız kardeşi, eniştesi ve iki yeğeni güney sahilinde Adelaide adlı bir kasabada yaşıyor. Hala sağlıklı yerindeyken onları ziyaret etmeye karar ver di .

"Evet, baba.

"Ve ... bu uzun yolculukta kendisine eşlik edecek bir arkadaş arıyor. Açıkçası, bu kızın iyi bir Hristiyan aileden gelmesi ve aynı zamanda gardiobunun bakımı, giydirilmesi ve benzeri konularda ona yardımcı olabilmesi gerekiyor. Yani . . . Seni önerdim, Katherine. Dokuz ay kadar uzakta olacaksın ve annenle konuştuktan sonra, bunun senin için gidip biraz dünyayı görmeyi ve aynı zamanda o huzursuz ruhunu yatıştırman için harika bir fırsat olduğunu düşünüyorum.

Kitty bu öneri karşısında o kadar şaşırılmıştı ki, ona nasıl cevap vereceğini bilemiyordu. 'Baba, gerçekten, ben burada oldukça memnunum. I-'

"O senin içinde Kitty, tıpkı Tanrı'yı bulmadan önce bir zamanlar benim de içimde olduğu gibi...

Kitty onun gözlerinin yüzünü terk edip geçmişinde çok uzak bir yere gitmesini izledi. Sonunda tekrar ona odaklandılar. "Bir amaç aradığını biliyorum ve bir gün iyi bir eş ve anne olarak bunu bulman için dua edelim. Ama şimdilik, ne diyorsun?

"Doğrusu ne diyeceğimi pek bilemiyorum," diye dürüstçe cevap verdi.

'Size atlastan Avustralya'yı göstereceğim. Tehlikeli ve keşfedilmemiş bir ülke olduğunu duymuşsunuzdur ve kesinlikle dinsiz yerlilerle doludur, ancak Bayan McCrombie bana Adelaide şehrinin Edinburgh kadar medeni bir toplum olduğunu garanti ediyor. İnancımıza mensup pek çok kişi 1830'larda zulümden kaçmak için oraya yelken açmış. Bana çoktan inşa edilmiş birkaç güzel Lüteriyen ve Presbiteriyen kilisesi olduğunu söyledi. Tanrı'dan korkan bir yer ve Bayan McCrombie'nin kanatları altında sizi oraya göndermekte hiç tereddüt etmiyorum.

"Hizmetlerim için para alacak mıyım?

Elbette hayır, Katherine! Bayan McCrombie senin için bir yatak ayarlıyor ve diğer tüm masraflarını karşılıyor. Böyle bir seyahatin ne kadara mal olduğu hakkında bir fikrin var mı? Ayrıca, yıllardır kilisemize cömertçe yaptığı bağışlar göz önüne alındığında, ailemizin yapabileceği en az şeyin bu olduğunu düşünüyorum.

Yani karşılığında ben yaşayan, nefes alan bir kurban olarak sunulacağım. . .

"Evet, canım. Bu konuda ne düşünüyorsun?

"Benim için en iyisinin ne olduğuna inanıyorsan, Peder," diyerek gözlerini, içindeki öfkeyi görmemesi için indirmeyi başardı. 'Peki ya bebek doğduğunda annem ne olacak? Onun da benim yardımına ihtiyacı olacağı kesin.

"Bu konuyu konuştuk ve annene, zamanı geldiğinde fazladan yardım alabilmesi için gerekli fonları sağlayacağıma dair güvence verdim.

Malikânede geçirdiği on sekiz yıl boyunca, 'fazladan yardımcı tutmak' için hiç 'fon' olmamıŒtı.

Ralph, "Katherine, konuş benimle," diye yalvardı ona. "Bu düzenlemeden memnun değil misin?

"Bilmiyorum. Bu . . . hepsi sürpriz oldu.

"Anlıyorum. Ralph eğildi ve kızın ellerini avuçlarının içine aldı, büyüleyici gözleri kızın gözlerinin içine bakıyordu. 'Doğal olarak kafan karışmış olmalı. Şimdi beni dinlemelisin. Annenle tanıştığım da 92^{nci} Highlanders'ta yüzbaşıydım ve geleceğimiz parlak görünüyordu. Sonra Boer Savaşı'na savaşmaya gönderildim. Birçok arkadaşımın - ve düşmanımın - başka adamların tüfeklerinin ateş iyle söndüğ ünü gördüm. Ve sonra Majuba Tepesi Savaşı'nda ben de vuruldum. Sonrasında hastanede bir aydınlanma yaşadım. O gece, eğer kurtulursam hayatımı Tanrı'ya adayacağı ma, gördüğ üm adaletsizliğ i ve kanlı cinayeti durdurmak için her nefesimi vereceğı me dair dua ettim. Ertesi sabah, doktorlar geceyi çıkarabileceğı mi düşünmezken uyandım. Ateş im düşmüş ve göğ sümdeki yara birkaç gün içinde iyileş miş ti. İşte o zaman gelecekteki yolumun ne olacağı nı biliyor ve anlıyordum. Annen de anladı; o da Tanrı'nın sevgisiyle dolu, ama yapmam gerektiğini hissettiğim şey i yaptığım için acı çekti, sen ve kız kardeşlerin de öyle. Anlıyor musun, Katherine?

"Evet, baba," diye cevap verdi Kitty otomatik olarak, ama anlamıyordu.

"Bayan McCrombie ile Avustralya'ya yaptığım bu yolculuk, annenin ailesinin de içinde bulunduğ u topluma bir aç ılım. Ruhları kurtarma ihtiyacı hissetmem kızlarımın geleceğ inin kısıtlanması gerektiğı anlamına gelmez. Eminim ki bu seyahatte başarılı olursanız Bayan McCrombie sizi hem burada hem de Avustralya'da, mütevaz ı mali durumumuz göz önüne alındığında benim yapabileceğ imden daha uygun bir eş olabilecek daha geniş bir genç beyefendi çevresiyle tanıştırmaktan mutluluk duyacaktır. Tanrı'nın iş ini ilerletmek için yaptığım fedakârlıkları ve annenizin Dumfriesshire'daki ailesinin isteklerini biliyor. Senin için elinden gelenin en iyisini yapmak istiyor, Katherine. Ben de öyle. Şimdi anlıyor musun?"

Kitty önce babasına, sonra da onu kavrayan yumuş ak ellere baktı ve buna benzer bir anın yasaklanmış anısı ellerini geri çekmesine neden oldu. Sonunda babasının aklındaki entrikaları ve kendisinden kurtulma planını çok iyi anladı.

"Evet baba, eğer uygun görürsen Bayan McCrombie ile Avustralya'ya gideceğ im.

'Harika! Tabii ki Bayan McCrombie ile tanışman gerekecek, böylece senin ne kadar iyi bir kız olduğunu kendi gözleriyle görebilecek. Ve öylesin, değil mi sevgili Katherine?

"Evet, baba. Kitty öfkesi taşmadan ve onun yüzüne tükürmeden önce odadan çıkması gerektiğini biliyordu. "Artık gidebilir miyim?" diye sordu soğuk bir tavırla, sandalyesinden kalkarak.

"Elbette.

"İyi geceler. Kitty bir reverans yaptı, sonra kuyruğunu kısıtırıp neredeyse koşarak çalışma odasından çıktı ve üst kattaki yatak odasına gitti.

Kapıyı kapatıp arkasından kilitledikten sonra kendini yatağına attı.

'İkiyüzlü! Yalancı! Hilekâr! Ve benim zavallı annem - senin *karın* - bir de çocuk bekliyor! Kelimeleri yastığına tükürdü. Sonra uzun uzun, bastırılmış çaresizlik hıçkırıklarıyla ağladı. Sonunda ayağına kalktı, geceliğini giydi ve aynanın önünde saçlarını taradı. Yansıması gaz ışığında solgun bir şekilde parlıyordu.

Senin içini gördüğümü biliyorsun baba. İşte bu yüzden beni gönderiyorsunuz.

"Babanız benim için büyük bir ilham kaynağı Bayan McBride, eminim sizin için de öyledir.

"Elbette," diye yalan söyledi Kitty, narin bir porselen fincandan aldığı Earl Grey çayını yudumlarken. Edinburgh'un en çok rağbet gören adreslerinden biri olan St Andrew Meydanı'ndaki büyük bir evin aşırı ısınmış geniş salonunda oturuyorlardı. Oda, Bayan Anderson'ın süs eşyaları mağazasında gördüğünden çok daha şık eşyalarla doluydu. Bir duvarı kaplayan vitrin, melek heykelcikleri, Çin vazoları ve dekoratif tabaklarla doluydu. Kristallerle süslü bir avize, cilalı maun mobilyaların üzerinde parıldayan yumuşak bir ışıkla her şeyi yıkıyordu. Bayan McCrombie belli ki servetini saklayacak biri değildi.

"Kendini sürüsüne o kadar adanmış ve hem kendisini hem de ailesini annenizin doğuştan sahip olduğu hakların ona sağlayabileceği tüm avantajlardan mahrum bırakmış ki.

"Evet," diye cevap verdi Kitty otomatik olarak. Sonra müstakbel patronunun buğulu gözlerine bakarak, yaşlı kadının aşık bir genç kıza benzediğine karar verdi. Ayrıca Bayan McCrombie'nin cildine sürdüğü bol miktarda pudrayı fark etti ve yüzünde kıvrıla kıvrıla ilerleyen çizgileri kapatmanın ne kadar mal olabileceğini düşündü. Yanaklarının ve burnunun yüksek rengi çok fazla viski içtiğini gösteriyordu.

"Bayan McBride? Kitty, Bayan McCrombie'nin hâlâ onunla konuştuğunu fark etti.

"Bağışlamanızı rica ediyorum. Ben de tam şu muhteşem tabloya bakıyordum," diye doğaçlama yaptı Kitty, bir kadının kasvetli ve sefil tasvirini göstererek

İsa çarmıhı omuzlarında Calvary'ye taşıyor.

"Bu resmi Rupert yaptı, sevgili oğlum, Tanrı ruhunu şad etsin. Boer Savaşı'na gitmeden ve kendini İsa'nın kollarında bulmadan hemen önce. Sanki biliyormuş gibi..." Sonra Kitty'ye sıcak bir şekilde gülümsedi. "Belli ki sanattan anlıyorsun.

"Güzel şeylerden kesinlikle hoşlanıyorum," diye cevap verdi Kitty, sadece doğru şeyi söylemeyi başardığı için rahatlamıştı.

"O zaman bu senin için bir övünç kaynağı, canım, sevgili babanın fedakârlığı nedeniyle çocukluğun boyunca etrafında bunlardan çok az olduğu düşünülürse. En azından bu seni Adelaide'de karşılaşılabileceğimiz şeylere hazırlamış olacak. Her ne kadar kız kardeşim Edinburgh'da benim sahip olduğum her türlü modern konfora sahip olduklarını söylese de, böylesine yeni bir ülkenin yüzyılların kültürüyle rekabet edebileceğine inanmakta güçlük çekiyorum.

"Adelaide'i görmek gerçekten de ilgimi çekecek.

Bayan McCrombie kesin bir tavırla, "Ve ben görmeyeceğim," dedi. 'Ancak, ölmenden önce kız kardeşimi ve genç yeğenlerimi en az bir kez ziyaret etmenin görevim olduğunu düşünüyorum. Buraya gelmeye isteksiz göründüklerine göre, oraya gitmeliyim. Kitty çayını yudumlarken Bayan McCrombie kederli bir iç çekti. "Yolculuk *Orient*'te en az bir ay sürecektir, kız kardeşim Edith'in bana her türlü konforu sağlayacağını garanti ettiği bir gemi. Ancak ...'

"Evet, Bayan McCrombie?

'Eğer bana eşlik ederseniz, gemide genç erkeklerle arkadaşlık etmek yok. Alt sınıf salonlarda eğlenmek ya da danslara katılmak yok. Bir başka genç bayanla aynı ranzayı paylaşacaksınız ve her zaman benim için hazır olacaksınız. Anlaşıldı mı?"

"Tamamen.

"Kız kardeşim de burada kış olmasına rağmen orada yaz olacağı konusunda beni uyardı. Bana birkaç muslin ve pamuklu elbise diken bir terzi var ve size de kendiniz için benzer kıyafetler bulmanızı öneririm. Özünde, hava sıcak olacak.

"Evet, Bayan McCrombie.

'Eminim çok güzel olduğunu biliyorsundur, canım. Umarım bir erkeğin bakışları karşısında kendinden geçen o güzellerden biri olmazsın.

Kitty onun çilli tenini gözünün önüne getirerek, "Kendimi hiç öyle görmedim," dedi, "ama görmeyeceğime seni temin ederim. Ne de olsa babam kilisede bir papaz ve bana alçakgönüllülük öğretildi.

'Baban bana dikiş dikebildiğini ve tamir edebildiğini söyledi? Ve saç nasıl toplanır biliyor musun?

"Annemin ve kız kardeşlerimin saçlarını yaparım," diye yalan söyledi Kitty, bir koyun için kuzu gibi asılabileceğini düşünerek. Avustralya'ya gidiyordu, o kadar.

"Sık sık hastalanır mısınız?" Bayan McCrombie Kitty'yi daha yakından incelemek için gözlüğünü kaldırdı.

"Annem difteri ve kızamık atlattığımı ve nadiren üşüttüğümü söyler.

"Avustralya'da en büyük sorunumuzun bu olacağını pek sanmıyorum, tabii göğsüm için yanıma biraz kafur yağı alacağım. Artık konuşacak pek bir şey kalmadı. Kasım'ın on üçünde tekrar buluşacağız. Bayan McCrombie ayağa kalktı ve elini uzattı. "Size de iyi günler Bayan McBride. Okyanusları macera duygusuyla birlikte aşacağız.

"Gececeğiz. Güle güle, Bayan McCrombie.'

* * *

Kitty sonraki iki haftayı babası tarafından kendisine alınan küçük sandığı hazırlamakla geçirdi. Kitaplarını okuduktan bu kadar kısa bir süre sonra Darwin'in ayak izlerini takip ediyor olması ona gerçeküstü geliyordu. Belki de korkması gerekiyordu: Ne de olsa Darwin'in kitaplarında Avustralya'daki yerlilerin beyaz adama karşı son derece düşmanca davrandıklarını ve hatta yamyamlık söylentileri olduğunu bilecek kadar okumuştı. Bayan McCrombie'nin böyle bir şeyin olabileceği bir yere yaklaşmaya cesaret edeceğinden şüpheliydi, özellikle de onu tenceresinde pişiren herhangi bir yerlinin geniş ailesi için iyi bir yemek yiyeceğinden.

Gece boyunca dikiş makinesinde çalışıp sıcağa uygun olacağını umduğu basit elbiseler dikerken ev sessizleşti. En azından bu faaliyet, Annie'yi ve babasını her düşündüğünde midesindeki kemirmeyi körelten bir odaklanma sağlıyordu. Gitmeden önce yapması gereken son bir şey olduğunu biliyordu.

* * *

Kitty ayrılacağı sabah şafak sökmeden uyandı ve kimse onu görmeden aceleyle evden çıktı. Sokaktan aşağı doğru yürürken

Rıhtımda, Leith'in görüntülerini ve seslerini son kez dinleyerek kendini sakinleştirmeye çalıştı. On sekiz yıl boyunca bildiği tek ev burasıydı ve onu bir daha görmesi için bir ömür geçmesi gerekecekti.

Annie'nin kapısına geldi, derin bir nefes aldı ve dikkatle kapıyı çaldı. Sonunda kapı açıldı ve Annie yırtık pırtık bir önlük ve önlük giymiş olarak görüldü. Gözleri Kitty'nin yüzünde kısa bir süre gezindikten sonra sessizce kenara çekilip geçmesine izin verdi.

İçerideki küçük oda seyrek döşenmişti ve çok soğuktu. Yerdeki lekeli at kılı şilte pek davetkâr görünmüyordu ama en azından yerler süpürülmüştü ve odanın ortasındaki kaba ahşap masa iyi temizlenmiş görünüyordu.

Kitty çekingen bir tavırla, "Nasıl olduğunu görmeye geldim," diye söze başladı. Annie başıyla onayladı. "Evet, iyiyim. Çocuk da öyle.

Kitty gözlerini zorla indirerek, yakında üvey kardeşi ya da kızkardeşi olacak bebeğin içinde bulunduğu düzgün yumruya baktı.

"Sana söz veriyorum, ben günahkâr değilim," dedi Annie boğuk bir sesle. Kitty başını kaldırıp onun gözlerindeki yaşları gördü. 'Ben sadece ... Pederle sadece iki kez birlikte oldum. Tanrı'nın sevgisine, babanın sevgisine güvendim, onun Ralph bana yol gösterecekti. I . . .' Bakışlarını Kitty'den ayırdı ve köşedeki şifonyere gidip çekmecede bir şey aradı.

Kitty'nin hemen tanıdığı bir çift okuma gözlüğüyle döndü. Babasının vaazlarını yazmak için taktığı gözlüklerin aynısıydı.

"Ralph en son beni görmeye geldiğinde onları burada bırakmıştı. Ona olanları kendime saklayacağıma söz verdim. Ve Tanrı'ya da söz verdim. Bunları ona geri ver. Artık çatımın altında ona ait hiçbir şey istemiyorum.

Kitty bardakları Annie'nin elinden aldı, acaba yere düşüp hastalanabilir mi diye düşündü. Sonra elini eteklerinin arasına soktu ve küçük, ipli bir kese çıkardı.

"Senin için de bir şeyim var. Kitty keseyi Annie'ye uzattı.

Annie açtı, içine baktı ve nefesi kesildi. "Bayan, bunu sizden alamam, alamam.

"Alabilirsin," diye ısrar etti Kitty. Son iki haftadır kilise bağışlarından aldığı bozuk paraları saklıyordu ve dün gece babasının çekmecede kilitli tuttuğu kutunun içinden bir deste para çıkarmıştı. Bu miktar Annie ve bebeğin gelecekteki geçimini sağlamaya yetecek kadar büyüktü, en azından

tekrar çalışabilirdi. Ralph kaybolduğunu anladığında Kitty dünyanın öbür ucuna doğru yola çıkmış olacaktı.

"O halde teşekkür ederim. Annie çantadaki diğer eşyayı çıkardı - zincire asılı küçük gümüş bir haç. Parmaklarını kararsızca üzerinde gezdirdi.

Kitty, "Bu bana vaftiz törenimde büyükannem ve büyükbabam tarafından verilmişti," diye açıkladı. "Çocuk için saklamamı istiyorum.

"Çok nazıksınız, Bayan McBride. Çok nazıksınız. Teşekkür ederim. Annie'nin gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu.

'Bugün Avustralya'ya gidiyorum. Birkaç aylığına gideceğim, ama döndüğümde nasıl olduğunuzu görmek için tekrar gelebilir miyim?

"Elbette, hanımefendi.

"Bu arada, kalacağım yerin adresini almanı istiyorum. Acil bir durum olursa diye," diye ekledi Kitty, bir zarf uzattı ve sonra kendini aptal gibi hissetti - kadının okuma yazma bilip bilmediğini bile bilmiyordu, başka bir ülkeye nasıl mektup postalanacağını bilip bilmeyeceği bir yana. Ama Annie sadece başını salladı ve zarfı aldı.

Kitty kapıya doğru ilerlerken, "Nezaketinizi asla unutmayacağız," dedi. "Güle güle bayan. Ve Tanrı seyahatlerinizde sizi korusun.

Kitty evden çıktı, sonra rıhtıma doğru yürüdü ve deniz duvarının kenarında durup martıların limana yanaşan bir geminin direği üzerinde süzülüşünü izledi. Eteğinin cebinden okuma gözlüğünü çıkardı, sonra da olabildiğince uzağa, altındaki gri suya fırlattı.

'Şeytan bile ışık meleği kılığına giriyor,' diye mırıldandı. "Tanrı babama ve zavallı, kandırılmış anneme yardım etsin.

* * *

"Her şey hazır mı? Adele, Kitty'nin yatak odasının kapısında belirdi.

"Evet, anne," diye yanıtladı Kitty, sandığının kilitlerini açıp kaputuna uzanırken.

"Seni çok özleyeceğim, sevgili Kitty. Adele ona doğru geldi ve onu kucakladı.

"Ben de seni anne, özellikle de bebek ablası olmadan doğacağı için. Ben burada olmadığım sürece lütfen kendine iyi bak.

"Endişelenme Kitty. Baban, Aylsa ve kız kardeşlerin yanımda. Baban ve kız kardeşlerin gelir gelmez sana bir telgraf göndereceğim.

dünyadaki görünüşü. Kitty, lütfen ağlama.' Adele kızının yanağındaki bir damla gözyaşını sildi. 'Eve döndüğünde bize anlatacağın hikâyeleri bir düşün. Sadece dokuz ay, küçük bir çocuğun doğması için gereken süre kadar.

Kitty annesinin rahatlatıcı omzuna yaslanarak, "Beni affet, sadece seni çok özleyeceğim," diye hıçkırdı.

Kısa bir süre sonra, bavulu Bayan McCrombie'nin arabasına yüklenirken ön kapıda duran Kitty kız kardeşlerine sarılmaya başladı. Özellikle Miriam teselli edilemez bir şekilde ağlıyordu.

"Sevgili Katherine, seni çok özleyeceğim.

Sonra Ralph onu kollarının arasına aldı. Katherine kollarının arasında gergin bir şekilde duruyordu. "Her gün dua etmeyi unutma ve Tanrı seninle olsun.

"Hoşça kal, Peder," demeyi başardı. Sonra kendini ondan kurtararak ve sevgili ailesine son bir kez el sallayarak arabaya tırmandı ve şoför kapıyı arkasından kapattı.

* * *

RMS *Orient* korna çalıp denize doğru yol almaya başladığında Kitty güvertede durmuş, gemi arkadaşlarının altlarındaki akrabalarıyla vedalaşmalarını izliyordu. Rıhtım Union Jacks ve ara sıra Avustralya bayrağı sallayan iyi dilekçilerle doluydu. Onu uğurlayacak kimse yoktu ama en azından, etrafındaki pek çok insanın aksine, İngiltere kıyılarına döneceğini biliyordu.

İyi dilekte bulunanlar ayırt edilemez figürlere dönüşürken ve gemi Thames Halici'nden aşağı doğru ilerlerken, yolcuların her biri verdikleri kararın büyüklüğünü anladıkça etrafındakilerin üzerine bir sessizlik çöktü. Onlar dağılırken, tek tük hıçkırıklar duydu - ve sevdiklerini bir daha görüp göremeyeceklerini merak ettiklerini biliyordu.

Leith limanına yanaşan büyük gemileri defalarca görmüş olmasına rağmen, iki huninin etkileyici yüksekliğine ve yelkenleri taşıyan direklere rağmen, bu buharlı geminin onları denizleri aşip dünyanın öbür ucuna güvenle taşınması göz korkutucu bir görev gibi görünüyordu.

Dar merdivenlerden inerek yatağının bulunduğu ikinci sınıf koridora çıkan Kitty, tüm bu deneyimi sanki başka biri yaşıyormuş gibi hissediyordu. Kapıyı açtı ve altındaki devasa motorların gürültüsüyle nasıl uyuyacağını merak ederek

Kapıyı arkasından kapatmak için kırk beş derecelik bir dönüş yaptı. Odada - eğer buna oda denebilirse, boyutları kısa, ince bir koridora benziyordu- tabut benzeri iki ranza ve giysileri koymak için küçük bir saklama dolabı vardı. Köşede bir lavabo duruyordu ve Kitty lavabonun ve diğer tüm eşyaların yere vidalanmış olduğunu fark etti.

"Ello. Sen benim yeni oda arkadaşım mısın?

Koyu kıvrıkcık saçların çerçevelediği bir çift parlak ela göz üst ranzanın tahta parmaklığının üzerinde belirdi.

"Evet.

"Adım Clara Dugan. "Ne iş yaparsınız?"

"Çok iyi, teşekkür ederim. Ben Kitty McBride. "İskoçya'dan, ha?

"Evet.

Ben Londra'nın eski güzel Doğu Yakası'ndanım. Nereye gittin?"

'Adelaide'e.'

"Hiç duymadım. Ben kendim Sydney'e gidiyorum. Çok şık giyinmişsin. Siz bir hanımefendinin hizmetçisi misiniz?

"Hayır. Yani... Ben bir refakatçiyim.'

'Ooo! Yakaladım seni,' dedi Clara, ama kaba bir tavırla değil. "Eğer soylular hakkında bir Gey biliyorsam, leydiniz bir hizmetçi de getirmediyse, gemideki bütün getir götür işlerini siz yapacaksınız. Ve dalgalı denizdeyken onun kusmuğunu kim temizleyecek. Kardeşim Alfie, fırtına çıktığında geminin günlerce koktuğunu söylemişti. O zaten orada, kendine iyi bir hayat kurmuş, öyle diyor. Bana para biriktirmemi, böylece kamaraya geçmek zorunda kalmayacağımı söyledi. 'Bu yolculukta beş kişi öldü,' diye ekledi Clara. 'İki yıl boyunca bir fabrikada gece gündüz çalıştım. Eğer oraya varırsak buna değecek.

'Tanrım! O zaman yolculuğumuzun daha sorunsuz geçmesini umalım.

'Oraya vardığımda istediğim kişi olabilirim. Özgür olacağım! En iyisi bu değil mi? Clara'nın parlak gözleri mutlulukla dans ediyordu.

Aniden kapıya vuruldu ve Kitty kapıyı açmaya gitti. Genç bir kamarot ona sırtıyordu.

"Siz Bayan McBride mısınız?" "Evet.

"Bayan McCrombie kamarasına gitmenizi rica etti. Bavulunu açarken yardıma ihtiyacı var.

"Elbette.

Kitty kamaradan çıkan görevliyi takip ederken, Clara alaycı bir gülümsemeyle arkasına yaslandı.

'En azından bazılarımız özgür,' diye bağırdı Kitty'nin ardından.

* * *

İlk gece ranzasında dönüp durduktan, fırtınalar, gemi enkazları ve yerliler tarafından canlı canlı yenmekle ilgili ateşli yarı rüyalar gördükten ve bunların hepsi üstündeki ranzadan gelen yüksek sesli horlamalarla noktalandıktan sonra, Kitty'nin günleri kısa sürede bir rutine girdi ve hızla geçti. Clara uyumaya devam ederken, Kitty yedide kalkıp yıkanıyor, giyiniyor ve saçlarını topluyordu. Sonra hafifçe inip çıkan koridor boyunca yürüyor ve merdivenlerden üst güverteadaki birinci sınıf bölüme çıkıyordu.

Neredeyse hemen denize ayak uydurmuştu ve hem Clara hem de Bayan McCrombie, mürettebatın 'hafif dalgalı' dediği bir durumla karşılaştıkları için yataklarına çekilmiş olsalar da, Kitty kendini çok iyi hissettiğini görünce şaşırmıştı. Bu durum mürettebatın, özellikle de Bayan McCrombie'nin özel kamarotu George'un övgüsünü kazanmasını sağlamıştı.

İkinci sınıf yatakların seyrek dekoruyla karşılaştırıldığında, birinci sınıf konaklama yeri kesinlikle görkemliydi. Ayakların altında karmaşık William Morris desenli pelüş halılar vardı, pirinç mobilyalar parıl parıl parlıyordu ve zarif oymalı ahşap paneller duvarları süslüyordu. Bayan McCrombie'nin keyfi yerindeydi; her akşam yemek için abartılı elbiseler giyiyordu.

Kitty sabahlarının çoğunu Bayan McCrombie'nin kişisel ihtiyaçlarıyla ilgilenerek geçiriyordu, bu da çok fazla tamirat gerektiriyordu. Korselerin ve korsajların yırtık dikişlerine bakıp iç geçiriyor, sonunda Bayan McCrombie'nin kibir yüzünden terzisine gerçek bedenini göstermeyi reddetmiş olabileceğini düşünüyordu. Öğle yemeğinde Kitty ikinci sınıf yemek salonuna gider ve Clara'yla birlikte yemek yedi. Yemeklerin tazeliğine ve garsonların içki tepsilerini ve tabakları bazen ağırlaşan zemin üzerinde taşıırken gösterdikleri maharete hayret ederdi. Öğleden sonraları gezinti güvertesinde yürüyüş yapar, ardından Bayan McCrombie ile birlikte birinci sınıf salona çekilerek bezik ya da cribbage oynarlardı.

Vapur Akdeniz'de güneye doğru ilerlerken, Port Said'e gitmeden önce Napoli'de kısa bir süre durdu ve daha sonra

Süveyş Kanalı'nda hava ısınmaya başladı. Bayan McCrombie 'yerlilerden birinden ölümcül bir veba kapabileceklerini' gerekçe göstererek gemi limana yanaştığında gemiden ayrılmayı reddetse de, bu inanılmaz egzotik yabancı kıyılara bakan Kitty maceranın ateşli pençesini hissetmeye başladı.

Hayatında ilk kez kuralları çiğnedi ve dumanlı, gaz lambasıyla aydınlatılmış üçüncü sınıf salonda düzenlenen coşkulu eğlencelerde dans etti. Clara onu ilkinde neredeyse sürüklemişti ve Kitty arkadaşının canlı Kelt orkestrası eşliğinde dans üstüne dans etmesini izlerken kenarda kibarca oturmuştu. Çok geçmeden katılmaya ikna oldu ve kendini hepsi de mükemmel birer beyefendi gibi davranan bir genç adamdan diğerine savrulurken buldu.

Ayrıca, kokteyl saatinde bir ya da üç viski içtikten sonra, babasına kalp krizi geçirecek şamatalı fıkralar anlatırken hınzır bir mizah anlayışı sergileyen Bayan McCrombie'ye de ısınmıştı. İşte bu akşamlardan birinde Bayan McCrombie küçük kız kardeşini tekrar göreceği için duyduğu endişeyi dile getirdi.

"Edith'i on sekiz yaşından beri görmedim, senden çok da büyük değil canım, sevgili Stefan'la evlenmek için Avustralya'ya gittiğinden beri. Benden neredeyse on beş yaş küçük - onun gelişi babam için bir şok oldu. Bayan McCrombie sırtıttı ve sonra gizlice geçirdi. "Bana da hiç benzemiyor," diye ekledi Bayan McCrombie garsona bardağını doldurmasını işaret ederken. 'Ve sanırım babanızın o günlerde ailem onu tanıdığında tam bir kadın avcısı olduğunu biliyorsunuzdur.

"Gerçekten mi? Tanrım," diye tarafsızca cevap verdi Kitty, Bayan McCrombie'nin biraz daha detay vermesini umarak, ama patronunun dikkati çoktan geminin bandosunun çalmaya başlamasıyla dağılmıştı ve konuşma devam etmedi.

Seylan'daki Kolombo Limanı'na yaklaştıklarında *Orient* gemisi ağır denizlerde savruluyordu. Kitty dimdik ayakta durarak hem Bayan McCrombie'ye hem de Clara'ya baktı, onlar yeşile dönüp yataklarına çekilirken. Deniz tutmasının gerçekten de en büyük sosyal eşitlik sağlayıcı olduğunu, çünkü hiçbir zenginliğin bunu engelleyemeyeceğini düşündü. Her sınıftan yolcu dalgaların merhametine kalmıştı ve geminin kamarotları mideyi rahatlatıldığı söylenen zencefil karışımlarını dağıtmakla meşguldü. Kitty, Bayan McCrombie'nin ilaçlı içeceklerine bol miktarda viski koymasına engel olamıyor ve "Hiçbir şey bu korkunç dönüşü durduramaz, bu yüzden ben de onunla koşabilirim, hayatım," diyordu.

Uçsuz bucaksız Hint Okyanusu'nu geçtiklerinde, Avustralya kıtası önlerinde vaat edilmiş bir ülke gibi dururken, Kitty hayal bile edemeyeceği kadar güçlü bir sıcaklık hissetti. Bayan McCrombie'yle birlikte geminin kütüphanesinden aldığı bir kitapla -esintiyi yakalamak için en iyi yer olan- gezinti güvertesinde oturdu ve nasıl olup da kendine ait bir kimlik edindiğini düşündü. Artık sadece Rahip McBride'ın kızı değil, kamarot George'un bir kadında görüp görebileceği en iyi deniz ayaklarına sahip olan ve anne ve babasının koruması olmadan da bu ayakların üzerinde durabilen yetenekli bir kadındı.

Bulutsuz gökyüzüne bakarken, ayrılmadan önce keşfettiği şeyin dehşeti, İskoçya ile birlikte neyse ki daha da uzaklaşıyordu. Bayan McCrombie varış noktalarına sadece bir hafta kaldığını açıkladığında, Kitty geminin hareketiyle hiçbir ilgisi olmayan bir mide yuvarlanması yaşadı. Burası Darwin'in ülkesiydi - kendi nedenlerini ya da inançlarını açıklamak için Tanrı'nın arkasına saklanmayan, doğanın gücünü ve yaratıcılığını kutlayan bir adamın ülkesi. En iyisi ve en kötüsü tüm güzelliği, çiğliği ve acımasızlığıyla herkesin görebileceği şekilde gözler önüne serilmişti. Doğa dürüsttü, bağnazlık ya da ikiyüzlülük yoktu.

Kitty, şu anda nasıl hissettiğine dair doğru bir benzetme bulabilseydi, bunun Bayan McCrombie'nin çok sıkı korselerinden sıyrılıp yeniden nefes almaya karar vermesine benzeyeceğine karar verdi.

* * *

Orient'in Avustralya'nın kıyı şeridini ilk kez görmeye yaklaştığı sabah yolcuların çoğu güvertede idi. Gemideki pek çok kişi için evleri ve yeni bir hayatın başlangıcı olacak bu yeri görmek için herkes boynunu bükerken heyecan ve endişe hissediliyordu.

Kıyı şeridi görünmeye başladığında güverteye garip bir sessizlik çöktü. Denizin mavisi ile parıldayan gökyüzü arasında ince, kırmızı renkli bir toprak şeridi uzanıyordu.

"Oldukça düz, değil mi? Clara omuz silkti. "Görebildiğim kadarıyla hiçbir kötü yanı yok.

"Evet, öyle," dedi Kitty hülyalı bir sesle, daha önce atlasta ulaşılmaz bir leke olarak görünen şeyi kendi gözleriyle gördüğüne inanamıyordu.

Gemi Fremantle limanına **y a n a ş t ı ğ ı n d a** ve limana yanaştığında tezahüratlar başladı. Kitty'ye Fremantle Limanı'ndan bile daha büyük görünmüştü.

Londra, ilk yola çıktıkları yerdı ve rıhtımda yer kapmak için birbiriyle yarışan inanılmaz uzunluktaki yolcu ve yük gemilerine ve altlarında işlerine devam eden her inançtan ve renkten kalabalığa hayret etti.

"Aman Tanrım! Clara kollarını Kitty'ye doladı. 'Gerçekten de Avustralya'ya gittik ve başardık! "O zaman?

Kitty gemiden inen yolcuların dünyevi eşyalarını ve çocuklarını kucaklarına alarak iskele iskelesinden aşağıya doğru yürümelerini izledi. Birkaçı arkadaşları ya da akrabaları tarafından karşılandı, ama çoğu bir görevli tarafından toplanıp götürülene kadar parlak güneşin altında sersemlemiş ve kafası karışmış bir halde rıhtımda durdu. Kitty her birine, doğdukları ülkedeki hayatı bırakıp burada yeni ve daha iyi bir hayat kurma cesaretlerinden dolayı hayranlık duydu.

Bayan McCrombie yemek salonunda kuzu pirzolası yerken, "Görebildiğim kadarıyla kaba saba bir kalabalık," dedi. 'Ama Avustralya başlangıçta İngiltere'den gönderilen toplumun süprüntüleri tarafından doldurulmuştu. Hükümlüler ve suçlular, hepsi. Tabii Adelaide hariç, o da aramızdaki daha kibar insanları orada bir hayat kurmaya teşvik etmek için bir plan dahilinde inşa edildi. Edith bana oranın iyi ve Tanrı'dan korkan bir kasaba olduğunu söyledi. Açık pencerelerden Avustralyalıların alışılmadık sesleri yükselirken endişeyle kulağını eğdi ve alnında boncuk boncuk terler belirirken kendini şiddetle yelpazeledi. 'Adelaide'deki sıcaklığın buradakinden daha serin olacağını ummaktan başka çare yok,' diye devam etti. 'Yüce Tanrım, yerlilerin üzerlerinde giysi olmadan dolaşmalarına şaşmamalı. Sıcak oldukça dayanılmaz.

Öğle yemeğinden sonra Bayan McCrombie biraz kestirmek için kamarasına gitti ve Kitty güverteye geri dönerek hâlâ tekneden indirilmekte olan sığırlara hayranlıkla baktı. Çoğu bir deri bir kemik kalmış ve şaşkın bir halde iskeleden aşağıya doğru tökezliyordu. "Evimin taze yeşil tarlalarından ne kadar da uzaktayım," diye fısıldadı kendi kendine.

Ertesi sabah gemi bir sonraki durağı Adelaide olmak üzere tekrar yola çıktı. Varışlarından önceki iki gün Bayan McCrombie'nin geniş gardırobunu sandıklarına yerleştirmekle geçti.

'Yerleştiğimde belki gelip beni Sydney'de ziyaret edebilirsiniz? Kasabalar arası o kadar uzak olamaz, değil mi? Haritada yakın görünüyordu," diye yorumladı Clara gemide birlikte yedikleri son öğle yemeğinde.

Kitty gecenin ilerleyen saatlerinde kamarot George'a bunun mümkün olup olmayacağını sordu ve George onun cehaletine kıkırdadı.

"Adelaide ile Sydney arasında düz bir hat üzerinde yedi yüz milden fazla mesafe olduğunu tahmin ediyorum. Ve o zaman bile mızrak taşıyan siyah kabileleri, 'roos'ları ve sizi bir ısırıkta öldürebilecek yılan ve örümcekleri görmemiz gerekir. Haritaya baktınız mı Bayan McBride ve Avustralya'nın iç kesimlerinde neden hiç kasaba olmadığını merak ettiniz mi? Hiçbir beyaz insan Taşra'da uzun süre hayatta kalamaz.

Kitty gemideki son gecesinde uyumak için yatağına uzandığında dua etti.

"Lütfen Tanrım, yılanlar, kangurular ve hatta vahşiler umurumda değil, ama lütfen beni bir tencerede canlı canlı pişirtme!

* * *

Orient Adelaide limanına yanaşırken Kitty ağlamaklı Clara'ya veda etti.

"Demek vedalaşıyoruz. Seni tanımak güzeldi, Kitty. Bana yazacağına söz verir misin?

İki kız birbirlerine sıkıca sarıldılar.

"Elbette yazacağım. Kendine iyi bak Clara ve umarım tüm hayallerin gerçek olur.

Kitty Bayan McCrombie'nin iskeleden inmesine yardım ederken, kendisi de gözyaşlarının eşiğindeydi. Ancak şimdi, gemiden ayrılma noktasında, gemideki arkadaşlarını ne kadar özleyeceğini fark etti.

"Florence! Kitty, maun rengi saçları olan ince, zarif bir kadının el sallayarak onlara doğru yürümesini izledi.

"Edith! İki kız kardeş birbirlerinin yanaklarına ölçülü birer öpücük kondurdular. Giyimli bir şoför onları arabaya götürürken Kitty arkalarından yürüdü. Edith'in kıyafetine baktı -boynuna kadar iliklenmiş brokar bir elbise, altındaki korse ve külottan bahsetmeye bile gerek yoktu- ve onun bu sığağa nasıl dayandığını merak etti. Kitty çırılçıplak serinliğe dalmak için can atıyordu.

sular rıhtıma vuruyordu.

Arabaya vardıklarında, Kitty'nin o güne kadar gördüğü en siyah tenli genç bir çocuk sandıkları arabanın arkasındaki askıya yüklüyordu.

"Tanrım! Bayan McCrombie aniden ona döndü. "Sevgili kardeşim, seni görmenin heyecanı içinde seni Bayan Kitty McBride ile tanıştırmayı unuttum, sevgili aile dostlarımızdan birinin en büyük kızı olan

Peder McBride. Yolculuk boyunca benim yardımcım ve kurtarıcım oldu," diye ekledi Bayan McCrombie sevgiyle, Kitty'ye bir bakış atarak.

"O halde sizinle tanıştığıma memnun oldum," diye cevap verdi Edith, Kitty'ye soğuk bir bakış fırlatarak. "Avustralya'ya hoş geldiniz ve umarım Adelaide'de bizimle geçireceğiniz zamandan keyif alırsınız.

"Teşekkür ederim, Bayan Mercer.

Kitty iki kız kardeşin arabaya binmesini beklerken, Edith'in karşılaşmasının kulağa geldiği kadar boş olduğuna dair güçlü bir hisse kapıldı.

Limandan boğucu sıcağın içinden geçen tozlu yolculuk, rıhtımın yakınındaki teneke çatılı barakalarla başlamış, sıra sıra bungalovlara ve nihayet zarif evlerin sıralandığı geniş bir caddeye ulaşmıştı.

Edith'in kayınvalidesinin adını taşıyan Alicia Hall, Victoria Caddesi üzerinde yer alan büyük beyaz bir kolonyal malikaneydi. Günün sıcağına dayanacak şekilde inşa edilmiş olan evin her tarafı serin, gölgeli verandalar ve narin kafeslerle çevrili teraslarla çevriliydi. Gün batımında Kitty'nin henüz adını koyamadığı böceklerden oluşan bir koro kakofonik bir ses çıkarıyordu.

Üç gün önce geldiğinden beri Bayan McCrombie -ya da Edith'in ona verdiği isimle Florence- zamanını ya odasında zorlu yolculuğun yorgunluğunu atarak ya da Edith'le verandada oturup birbirlerinin hayatlarını konuşarak geçiriyordu.

Şu anda Salon'un tek sakinleri üçüydü: Edith'in kocası ve evin efendisi olan Bay Stefan Mercer, görünüşe göre pek çok işinden biriyle ilgilenmek üzere uzaktaydı ve çiftin iki oğlu da yoktu. Kahvaltı, öğle ve akşam yemekleri dışında -ki bu zamanlarda iki kız kardeş de onu ilk selamlaşma ve ayrılırken "iyi günler" demenin ötesinde bir sohbete dahil etmiyordu- Kitty evin üst katındaki pastel boyalı, havadar odasına kapanmıştı.

Şimdiye kadar bu yalnızlık hiç de zor olmamıştı. Kitty alt kattaki kütüphaneden bir kitap alıp yatak odasından çıkılan terasta okumakla yetiniyordu. Ancak günler aynı rutin içinde geçmeye devam ederken ve Noel yaklaşırken Kitty'nin düşünceleri eve döndü. Bir mektup yazarken

Ailesine yazdığı mektupta, dondurucu sisli havayı neredeyse soluyabiliyor ve zihninde Princes Caddesi'ndeki, esintide sallanıp dans eden minik ışıklarla süslenmiş devasa Noel ağacını görebiliyordu.

"Hepinizi özlüyorum," diye fısıldadı not kâğıdını ikiye katlarken, gözleri yaşlarla ıslanmıştı.

Kahvaltıdan sonra normalde geniş ve yemyeşil bahçede bir tur atardı. Bahçe bölümler halinde düzenlenmişti, çimlerin arasına açık patikalar açılmış, bazıları salkımlarla dolu çerçevelerle gölgelenmişti. Koyu yeşil topiary çalılar, daha önce hiç görmediği parlak örnekler içeren otsu sınırlar gibi mükemmel bir şekilde budanmıştı - ateşli pembe ve turuncu çiçekler, parlak yeşil yapraklar, büyük mavi kelebeklerin tatlı nektarı içmek için daldığı bal kokulu mor çiçekler.

Bahçenin sınırları, alışılmadık hayalet beyazı kabukları olan devasa ağaçlarla kaplıydı. Ne zaman onlara yaklaşırsa, esintiyle yayılan muhteşem taze bir bitki kokusu alıyor ve Edith'e bunların ne olduğunu sormayı unutmuyacağına dair kendine söz veriyordu.

Yine de, ne kadar güzel bakılırsa bakılsın, Kitty Alicia Hall'un lüks bir hapisane olduğunu hissetmeye başlamıştı. Hayatında daha önce hiç bu kadar hareketten yoksun kalmamıştı; bir hizmetli ordusu ev sakinlerinin her ihtiyacıyla ilgileniyordu ve bahçe duvarlarının ardında onu bekleyen Avustralya ve onu meşgul edecek çok az şey varken, zaman ona ağır gelmeye başlamıştı.

Noel yaklaşırken Kitty sabah gezintisinden sonra bahçeden dönerken arka kapıdan bir adamın çıktığını gördü. Adamın belirsiz renkteki saçlarını kaplayan kıvılcık tozu, kirli giysilerini ve botlarını görünce olduğu yerde durdu. İlk içgüdüğü içeri dalıp hizmetçilere arazide bir gezginin dolaştığını söylemek oldu.

Verandadaki bir sütunun arkasına geçti ve hizmetlilerin girişine doğru ilerleyen adamı sütunun arkasından gizlice izledi.

"İyi günler," diye seslendi adam ve Kitty son derece iyi gizlendiği için onu nasıl görebildiğini merak etti. 'Gölgeni görebiliyorum, her kimsen. Neden saklanıyorsun?

Verandadan güvenli bir yere doğru koşarken adamın onu kolayca yakalayabileceğini biliyordu ama rıhtımdaki sarhoş İskoçlarla çok daha kötü durumlara düştüğünü hatırladı. Bu yüzden derin bir nefes aldı ve kendini gösterdi.

"Saklanmıyordum. Sadece güneşten korunuyordum.

"Yılın bu zamanı oldukça güçlüdür, ama kuzeydeki sıcaklıkla kıyaslanamaz bile.

"Bilemem. Daha yeni geldim. Gerçekten mi? Nereden?

İskoçya'dan. Bu evde bir işiniz mi var?" diye sordu. Adam bu soru karşısında eğlenmiş görünüyordu. "Umarım vardır, evet.

"O zaman Bayan Mercer'a döndüğünde bir ziyaretçisi olduğunu söyleyeceğim. "Bayan Mercer şu anda evde değil mi?

Kitty hatasını anlayarak, "Yakında d ö n e c e ğ i n d e n eminim," diye cevap verdi. "Ama evde bir sürü hizmetçi var.

"O zaman gidip onlarla işim hakkında konuşacağım," dedi ve mutfığa giden arka girişe doğru ilerledi. "Size iyi günler. Aceleyle içeri girip merdivenlerden odasına çıktıktan s o n r a terasa doğru yürürken, birkaç dakika sonra arka kapıdan bir at arabasının çıktığını gördü. Hizmetkârların onu görmüş olmasından dolayı rahatlamıştı. onu uzaklaştırdıktan sonra yatağına yığıldı ve kendini şiddetle yelpazeledi.

* * *

O akşam Kitty akşam yemeği için aşağı inmeye hazırlandı. Dünyanın öbür ucunda, dinsiz yerlilerin yaşadığı bir ülkede elektrik ışığının ve istediği gün doldurabileceği bir küvetin olmasına hâlâ hayret ediyordu. Kitty uzun bir serinleme banyosu yaptı, saçlarını topladı, çillerine lanet okudu ve sonra zarif, kavisli merdivenlerden aşağı indi. Aniden durdu, çünkü aşağıda çok zarif ve beklenmedik bir manzara vardı: tepesindeki avizenin yumuşak ışığında parıldayan minik süslerle bezeli bir Noel ağacı. Tanıdık çam kokusu ona ailesiyle geçirdiği Noel arifesini o kadar çok hatırlatmıştı ki gözleri yaşardı.

"Tanrı hepinizi korusun," diye fısıldadı aşağıya doğru inmeye devam ederken, gelecek yıl bu zamanlar evine döneceği için kendini rahatlatarak. Merdivenlerin dibine vardığında, akşam yemeği için resmi giyinmiş bir adamın ağaca son bibloyu astığını gördü.

"İyi akşamlar," dedi adam dalların arasından çıkarak.

"İyi akşamlar. Kitty adama bakarken sesinin tınısında tanıdık bir şeyler olduğunu fark etti.

"Ağacı beğendin mi?" diye sordu adam, ona doğru yürürken kollarını kavuşturmuş, yaptığı işe bakıyordu.

"Çok güzel.

"Bu benim ... için bir hediye. Bayan Mercer için." "Öyle mi? Ne kadar nazıksınız.

"Evet.

Kitty ona tekrar baktı, siyah saçları ışığın altında parlıyordu ve ... "Sanırım daha önce tanışmıştık, Bayan ... ?"

Kitty onun kim olduğunu ve neden tanıdığını anlayarak, "McBride," demeyi başardı.

"Ben Drummond Mercer, Bayan Mercer'ın oğluyum. Ya da en azından iki numaralı oğlu," diye ekledi.

"Ama ...

"Evet?"

"Sen ..."

Kitty onun gözlerinin eğlenceyle dolmasını izledi ve yüzünün utançla kızardığını hissetti.

"Çok özür dilerim. Düşündüm ki-'

"Evi soymaya gelen bir gezgin olduğumu mu?"

"Evet. Lütfen özürlerimi kabul edin.

'Siz de kendimi daha önce tanıtmadığım için benimkini kabul etmelisiniz. Alice Springs'ten deveyle geldim, bu yüzden bu kadar *perişan* görünüyordum.

"Deveyle mi geldiniz?"

Evet, deveyle. Avustralya'da onlardan binlerce var ve insanların size söylediklerinin aksine, tehlikeli arazilerimizde en güvenilir ulaşım aracıdır.

"Anlıyorum," dedi Kitty, bütün bunları anlamaya çalışarak. 'O zaman pis görünmene şaşmamalı. Demek istediğim, eğer Avustralya'yı atınızla geçtiyseniz. Ben buraya tekneyle geldim ve bu birkaç haftamı aldı ve ...' Kitty, babasının her zaman söylediği gibi 'saçmaladığının' farkındaydı.

"Affedildiniz, Bayan McBride. En pis serserinin bile bu kadar iyi temizlenebilmesi inanılmaz, değil mi? Buraya geldiğimde annem için rıhtımdan ağacımızı almak üzere bir midilli ve at arabası aldım. Her yıl Almanya'dan bir tane getiriyoruz ve mahsulün en iyisini aldığımdan emin olmak istedim. Geçen yıl iğneler bir gün içinde dökülmüştü. Pekala, şimdi bir şeyler içmek için salona geçelim mi?"

Kitty kendini tam boyuna çekti ve adamın uzattığı eli tutarken omuzlarını dikleştirdi. "Memnun olurum.

O akşam yemekte Drummond masadayken Kitty ortamın yumuşadığını hissetti. Drummond az önceki hatası yüzünden onunla acımasızca alay etti, Bayan McCrombie kahkaha gözyaşlarını yanaklarından silmek zorunda kaldı. Yalnızca Edith bu şamata karşısında yüzünde hoşnutsuz bir ifadeyle oturuyordu.

Neden bana karşı bu kadar soğuk? Kitty merak etti. *Ben yanlış bir şey yapmadım.*

"Ee, Bayan McBride, küçük, kaliteli kasabamıza gelmeye cesaret ettiniz mi? Drummond puding yerken ona sordu.

"Hayır, ama aileniz için Noel hediyeleri almadığım için kesinlikle çok isterim," diye fısıldayarak ona sır verdi.

'Şey, yarın bazı işlerim için gitmem gerekiyor. İsterseniz sizi at arabasıyla bırakmayı teklif edebilirim.

"Çok minnettar olurum Bay Mercer. Teşekkür ederim.

Talihsiz ilk tanışmalarından sonra Kitty, Drummond'un çok hoş bir arkadaş olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Rahat tavırları ve resmiyetten uzak duruşu Kitty'ye son derece çekici gelmişti. Ayrıca boyu, geniş omuzları, parlak mavi gözleri ve kalın, dalgalı siyah saçlarıyla o güne kadar gördüğü en yakışıklı adamdı. Kitty daha sonra yatağa girerken bunun konuyla ilgisi olmadığını düşündü. Fakir bir papazın kızı olan ve yüzlerce çili olan bu adamın ona bakması zordu. Ayrıca, herhangi bir erkeğin ona yaklaşması düşüncesi bile ürpermesine neden oluyordu. Fiziksel yakınlık söz konusu olduğunda, şu anda düşünebildiği tek şey babasının ikiye bölünmüşlüğüydü.

* * *

Drummond ertesi sabah onu arabaya bindirdi ve Kitty onun yanına yerleşti.

"Hazır mısın?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı. "Teşekkür ederim.

At kapılardan çıkıp geniş cadde boyunca kişneyerek ilerledi. Kitty ne olduğunu tam olarak çıkaramadığı o muhteşem kokuyu içine çekti.

"Bu koku da ne?" diye sordu ona.

'Okalıptüs ağaçları. Koalalar onları sever. Büyükbabam, 1860 yılında Alicia Hall inşa edildiğinde ağaçlarda yaşayan birkaç koala ailesi olduğunu söylüyor.

"Tanrım! Onlar hakkında sadece kitaplarda bir şeyler okumuştum.

"Yaşayan, nefes alan oyuncak ayılara çok benziyorlar. Eğer bir tane görürsem, size gösteririm. Ve eğer geceleri horlama ile hırlama arasında bir sese benzeyen garip bir böğürtü duyarsanız, arazide yaprak arayan ya da eş bulmak için sinsice dolaşan bir erkek koala olduğunu anlarsınız.

"Anlıyorum. Kitty yavaş yavaş Drummond'un tuhaf aksanına alışmaya başlamıştı - Alman tonlamasıyla İskoçların yumuşak çapaklarının bir karışımıydı bu, arada bir de Avustralya'ya özgü ifadeler ekleniyordu. Güneş tepesine vuruyordu ve yüzünü korumak için kaputunu indirdi.

"Sıcaklıkla mücadele ediyorsun, değil mi?

"Biraz, evet," diye itiraf etti, "ve güneş cildimi anında yakıyor.

"Yakında sertleşir ve söylemeliyim ki çok sevimli çillerin var.

Kitty, Drummond'un yine kendisiyle dalga geçip geçmediğini anlamak için ona bir bakış attı, ama Drummond giderek kalabalıklaşan yolda atı yönlendirmeye odaklandığı için yüz ifadesi sabitti. Kasabaya girdiklerinde Kitty sessizce oturdu, sokakların Edinburgh'dakinden çok daha geniş, binaların sağlam ve zarif olduğunu fark etti. İyi giyimli kasaba sakinleri yollarda yürüyor, kadınlar güneşin güçlü ışınlarından korunmak için şemsiyeler tutuyorlardı.

"Peki, şu ana kadar Adelaide hakkında ne düşünüyorsun? Drummond ona sordu. "Yargılamak için yeterince görmedim.

"İçimden bir ses düşüncelerinizi kendinize sakladığınızı söylüyor, Bayan McBride.

Bu doğru mu?

"Çoğunlukla. Çünkü diğer insanların bunlarla ilgileneneğinden şüpheliyim.

"Bazılarımız ilgilenirdi," diye önerdi. "Tam bir muamma, değil mi?

Kitty yine cevap vermedi, bunun bir iltifat mı yoksa hakaret mi olduğundan emin değildi.

"Bir keresinde Almanya'ya gitmiştim," diyerek bir başka sessizliği bozdu. "Şimdiye kadar Avrupa'ya yaptığım tek seyahatti. Soğuk, karanlık ve oldukça sıkıcı bulmuştum. Avustralya'nın sorunları olabilir ama en azından burada güneş parlıyor ve her şey dramatik. Biraz dramla başa çıkabilir misiniz Bayan McBride?

"Belki," diye tarafsızca cevap verdi.

'O zaman Avustralya'da iyi iş çıkaracaksınız, çünkü burası korkaklara göre değil. Ya da en azından şehir sınırları dışında öyle değil," diye ekledi midilli ve at arabasını durdururken. "Burası Kral William Caddesi. Ön cepheleri parlak renklerle boyanmış, pırıl pırıl tabelalarla mallarını tanıtan dükkânların sıralandığı bir caddeyi gösterdi. 'Olabildiğince medeni bir yer. Sizi burada, Beehive Corner'da bırakacağım ve iki saat sonra saat birde alacağım. Size uyar mı?

"Bana çok uygun, teşekkür ederim.

Drummond arabadan indi ve Kitty'ye inmesine yardım etmesi için elini uzattı. "Şimdi gidin ve siz hanımların en çok hoşuna giden şeyi yapın, eğer uslu bir kız olursanız sizi daha sonra Rundle Caddesi'nde Noel Baba'yı görmeye götüreceğim. İyi günler. Drummond arabaya geri dönerken ona göz kırptı.

Kitty tozlu caddede durmuş arabaları, at arabalarını ve geniş kenarlı şapkaları olan adamları taşıyan midillileri izliyordu. Başını kaldırdığında Drummond'un 'Arı Kovanı Köşesi' dediği yeri gördü - kemerli ve süslemeli, kırmızı beyaz güzel bir binaydı ve tepesinde incelikle boyanmış bir arı vardı. Onu tekrar bulacağından emin bir şekilde cadde boyunca yürüdü ve pencerelerden içeri baktı. Sıcaktan iyice terledikten sonra bir tuhafiye dükkânına rastladı ve şaşırtıcı derecede geniş bir yelpazede sunulan kurdele ve dantelleri incelemek için içeri girdi. Dükkânın içi, eğer mümkünse, dışından bile daha sıcaktı. Ensesinden aşağı ter damladığını hissederek hem Bayan McCrombie hem de Bayan Mercer için birer metre dantel, erkekler için de beyaz pamuklu kumaş aldı; bunları mendil haline getirip köşelerine İskoç devedikeni dikebileceğini düşünüyordu.

Ödemeyi yaptı ve kendini rezil etmeden ve o anda bayılmadan önce dükkânın bunaltıcı havasını terk etti. Umutsuzca güneşten korunacak bir yer ve serinletici bir bardak su arayışıyla yol boyunca aceleyle ilerlerken, uzakta bir tabela görene kadar sendeledi: *Edinburgh Castle Oteli*.

Kapıdan içeri girdiğinde kalabalık, dumanlı bir odadaydı ve başının üzerinde devasa vantilatörler havayı karıştırıyordu. Bara doğru ilerledi ve tüm odanın onun varlığıyla sessizleştiğini fark etmedi, bir tabureye çöktü ve vücudu aşırı sıcak için uygun bir şekilde dekolte görünen bir barmene "Su, lütfen," diye seslendi. Kız başıyla onayladı ve bir fiçiden bir bardağa biraz su doldurdu. Kitty bardağı kaptı ve hepsini içti.

sonra bir tane daha istedi. İçkisi bittiğinde ve duyuları kendine gelmeye başladığında başını kaldırıp baktığında kırk kadar erkek gözünün kendisini incelediğini gördü.

"Teşekkür ederim," dedi barmene. Ve ağırbaşlılığını toplayarak ayağa kalktı ve kapıya doğru yürümeye başladı.

"Bayan McBride! Tam eli pirinç kapı koluna uzanırken bir kol onu yakaladı. "Sizi burada görmek ne tesadüf.

Drummond Mercer'ın eğlenen gözlerine baktı ve yanaklarına bir kez daha sıcaklığın yükseldiğini hissetti.

"Susamıştım," diye cevap verdi savunmacı bir tavırla. "Dışarı çok sıcak.

"Evet, öyle. Geriye dönüp baktığımda, bu iklimlere yeni gelen biri olarak seni sokakta yalnız bırakmamalıydım.

"Şu anda gayet iyiyim, teşekkür ederim.

O zaman sevindim. Alışverişiniz tamamlandı mı?

'Olabileceği kadar tamamlandı. Bu sıcakta bir insan nasıl alışveriş yapabilir, gerçekten bilmiyorum," dedi kendini yelpazeleyerek.

Arkasından bir ses, "Sizin için küçük bir ölçü viski, bayan?" dedi. 'I . . .'

Drummond ona, "Sadece tıbbi amaçlı," diye güvence verdi. "Ben ona eşlik ederim, Lachlan," diye ekledi bara doğru ilerlerken. "Ve bu arada, bu genç bayan Edinburgh'dan geliyor.

'O zaman genç kızın istediği her dram müesseseden. 'Buraya ilk geldiğinizde şok oluyorsunuz, bayan,' diye devam etti adam tezgahın arkasına geçip bir şişe açarken. 'Evet, cehenneme geldiğime inandığım o ilk haftayı hatırlıyorum. Ve evdeki sisli, acı geceleri hayal ettim. Al, şunu iç ve eski ülkemize kadeh kaldıralım.

Daha önce hiç alkol almamış olmasına rağmen, Bayan McCrombie'nin *Orient* gemisinde her gece kocaman viskiler içtiğini görmüş olan Kitty, küçük bir kadehin kendisine zarar vermeyeceğinden *emindi*.

"Memlekete," diye kadeh kaldırdı Lachlan.

"Anavatana," diye karşılık verdi Kitty. İki adam altın rengi sıvıyı bir dikişte içerken, Kitty de küçük bir yudum alıp yuttu. Boğazından aşağı süzüldü ve hassas iç organlarını yaktı. Toplananlar onu ilgiyle izliyordu ve viskinin midesine iyice yerleştiğini hissedince kadehi geriye doğru eğip boşalttı. Sonra, yeni arkadaşlarının yaptığı gibi, bardağı bardağa çarptı.

"Evet, gerçek bir İskoç kızı. Lachlan ona sahte bir selam verdi ve seyirciler de alkışlayıp tezahürat yaptılar. "Hepimiz için bir dram daha!

Drummond ona yeni bir kadeh uzatırken, "Vay, vay," dedi, "ok etkileyici Bayan McBride. Sizi bir Avustralyalı yapabiliriz.

"Ben korkak değilim Bay Mercer, bunu artık bilmelisiniz," dedi Kitty ikinci viskiyi boğazından aşığı yuvarlarken, sonra kendini birkaç dakika öncesine göre çok daha iyi hissederek aniden taburesine oturdu.

"Bunu görebiliyorum, Bayan McBride. Drummond bilgece başını salladı.

Lachlan, "Şimdi, topraklarımızı özleyen bu güzel kız için "Over the Sea to Skye "dan bir koroya ne dersiniz?" diye bağırdı.

Bütün bar şarkıya boğuldu ve gerçekten de, diye düşündü Kitty, hayatını cılız bir kadın kilise korosunun parçası olarak geçirmiş biri olarak, oldukça akortlu erkek sesleri vardı. Bundan sonra bir kadeh viski daha aldı ve 'Loch Lomond'un coşkulu korosuna katıldı. Bir masaya götürüldü ve Drummond ile Lachlan'ın yanına oturdu.

"Peki, nerede yaşıyordunuz
küçük hanım?" "Leith'te.

"Evet! Lachlan masaya vurdu ve şişeden kendine bir viski daha doldurdu. "Ben güneyde doğdum. Halkın yaşadığı yerlerde tabii. Ama bu kadar eski ülke yeter, o nl İskoç cesaretini biraz daha görelim o zaman! Kitty'nin bardağına bir kadeh daha doldurdu ve kaşlarını kaldırarak ona baktı.

Kitty tek kelime bile karşılık vermeden kadehi ağızına götürdü ve gözlerini Drummond'unkilere dikerek içti.

Bir saat sonra, izleyicilerin alkışları arasında Lachlan'la birlikte çeşitli İskoç dansları gösterdikten sonra, Kitty tam bir kadeh daha içmek üzereydi ki Drummond eliyle kadehi kapattı. "Yeter artık, Bayan McBride. Sanırım sizi eve götürme zamanı geldi.

"Ama arkadaşlarım...

"Sizi başka bir gün buraya geri getireceğıme söz veriyorum, ama gerçekten eve dönmeliyiz, yoksa annem sizi kaçırdığı mı düşünebilir.

"Evet, birkaç yaş daha genç olsaydım," diye söze karıştı Lachlan, "ben de aynısını yapardım. Kitty'miz çok güzel. Ve endişelenme, küçük kız. Burada, Avustralya'da çok başarılı olacaksın.

Kitty ayağa kalkmaya çalışıp başaramayınca Drummond onu dik tuttu. Lachlan onun iki yanağına da sevgi dolu öpücükler kondurdu. "Mutlu Noeller! Ve unutma, eğer başın belaya girirse, Lachlan her zaman hizmetindedir.

Kitty at arabasına kadar olan yürüyüşü pek hatırlamıyordu, ama Drummond'un kolunun belini desteklediğini kesinlikle hatırlıyordu. Ondan sonra uykuya dalmış olmalıydı, çünkü bir sonraki hatırladığı şey, Alicia Hall'un girişinde, merdivenlerden yukarı taşınırken ve yavaşça yatağına indirilirken onun kollarında olduğuydu.

"Çok teşekkür ederim," diye mırıldandı, sonra hıçkırdı. "Sen çok nazik bir adamsın.

Kitty karanlıkta sersemlemiş bir halde uyandı ve kafasının içinde bir fil sürüsü dolaşıyormuş gibi hissetti. Doğrulup yüzünü buruşturdu, çünkü filler devasa ayaklarıyla beynine vuruyor ve midesinin içindekiler boğazına kadar yükseliyordu.

Kitty yatağın kenarına eğildi ve yere kustu. İnleyerek yatağının yanında duran su şişesine uzandı ve içindekileri hızla içti, sonra yastıkların üzerine çöktü ve kafasını boşaltmaya çalıştı. Ve bunu yaptığında, keşke yapmasaydım diye düşündü.

"Tanrım, ben ne yaptım?" diye fısıldadı, Bayan McCrombie'nin yüzünü düşününce dehşete kapılmıştı - kendisi de içkiye düşkün olabilirdi ama 'yol arkadaşının' barlarda viski içip eski İskoç türkülerinden coşkulu nakaratlar söylemesini kesinlikle onaylamazdı.

Her şey çok korkunçtu. Kitty gözlerini kapadı ve bilinçsizliğe geri dönmenin en iyisi olduğuna karar verdi.

Sesler ve odayı dolduran iğrenç kustumuk kokusuyla yeniden uyandı.

Hâlâ gemide miydi? Bir fırtına mı çıkmıştı?

Doğrulup ayağa kalktı ve en azından fil sürüsünün kafasından uzaklaşıp yeni otlaklara gitmiş gibi görünmesi onu rahatlattı. Oda zifiri karanlıktı ve Kitty yatağının yanındaki gaz lambasını yakmak için uzandı, hemen altında yerdeki kustumuk havuzunu gördü.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı, jöle gibi bacaklarının üzerinde ayağa kalkarken. Dik durmaya zorlarken başı zonkluyordu ama sallana sallana

Lavaboya gidip birkaç bez parçası ve emaye lavaboyu alarak pisliği temizlemeye çalıştı. Kirli bezleri leğene attı ve onlarla ne yapması gerektiğini düşündü. Kapı gıcırdayarak açıldı ve eşikte duran Drummond'u görmek için döndü.

"İyi akşamlar, Bayan McBride. Yoksa size İskoçya'nın ve Edinburgh Castle Hotel'in gururu Kitty mi demeliyim?

"Lütfen...

"Sadece takılıyorum Bayan McBride. Şüphesiz sizin de fark ettiğiniz gibi Avustralya'da bunu çok yaparız. Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

"Sanırım kendiniz için çok iyi görebilirsiniz. Dizlerinin üzerinde duran kendi hasta kâsesine baktı.

"O zaman daha fazla gelmeyeceğim, kısmen buradaki koku yüzünden - aşağıya indiğinizde terasınızın kapılarını açmanızı öneririm - ama çoğunlukla bir hanımefendinin yatak odasında bulunmanın son derece yakışksız olacağı için. Hem anneme hem de teyzeme, size yeterince özen göstermediğim için şehirde alışveriş yaparken güneş çarpması geçirdiğinizi ve bu nedenle akşam yemeğinde bize katılamayacak kadar hasta olduğunuzu söyledim.

Gözleri mahcubiyetle kısıldı. "Teşekkür ederim.

"Bana teşekkür etme Kitty. Aslında senden özür dilemeliyim. Glk viskiyi içmen için seni asla cesaretlendirmemeliydim, hele ikincisini ve üçüncüsünü, hele de bu sıcakta, her ikisine de alıGkın olmadığını bildiğim halde.

"Hayatımda bir damla bile içmedim," diye fısıldadı Kitty. 'Ve bu davranışımın dolayı çok utanıyorum. Ailem beni görseydi ...

!

"Ama görmediler ve bunu benim ağzımdan kimse duymayacak. Benden söylemesi Kitty, insan ailesinden uzaktayken bazen kendi gibi olabilmek çok hoştur. Agnes birazdan biraz et suyu getirecek ve Dickensvari bir yetim gibi bana doğru tuttuğun o leğeni de kaldıracak.

"Yaşadığım sürece bir damla daha içmeyeceğim.

"Her ne kadar bugün uzun zamandır yaşadığım en iyi eğlence olsa da, şu anda çektiğin acılardan kendimi sorumlu tutmalıyım. Dinlenmeye çalış ve biraz et suyu iç. Yarın Noel arifesi ve bunu kaçırman çok yazık olur. İyi geceler.

Drummond kapıyı kapattı ve Kitty kokuşmuş leğeni yere bıraktı, içini korku ve aşağılanma kaplamıştı.

Babam bu gibi durumlar için hep ne derdi? Belki *bu* özel durum için değil, diye yüzünü buruşturarak kabul etti Kitty, ama ona her zaman bir hata yaptığında başını dik tutması ve bundan ders çıkarması gerektiğini öğretmişti. Bu yüzden, bu gece burada yatıp Drummond'un kendisinin dayanıksız bir duvar çiçeği olduğuna inanmasına izin vermeyeceğine karar verdi. Bunun yerine, akşam yemeği için alt katta toplanan topluluğa katılacaktı.

Bu ona gününü gösterecek, diye düşündü derin bir nefes alıp gardırobuna doğru sallanırken. Hizmetçi Agnes kapıyı çaldığında giyinmiş ve terden keçeleşmiş saçlarını başının tepesinde düzgün bir düğüm haline getirmişti.

"Nasıl hissediyorsunuz Bayan McBride? Agnes ona sordu. Kız Kitty'nin kendisinden bile gençti ve güçlü bir İrlanda tonuyla konuşuyordu.

"Şimdi iyileştim, teşekkür ederim Agnes. Aşağıya döndüğünde lütfen Bayan Mercer'a akşam yemeği için masaya katılacağımı söyle.

'Emin misiniz, bayan? Söylediğim için özür dilerim ama üzerinizde hâlâ o yeşil renk var ve sofrada hasta olmanız hiç de iyi olmaz,' dedi Agnes, kokuşmuş leğene burnunu kırıştırıp üzerini temiz bir tülbentle örterken.

'Ben gayet iyiyim, teşekkür ederim. Ve bunun için özür dilerim. Kitty leğeni gösterdi.

Agnes gözlerini devirerek, "Canını sıkma, buraya bir hela yapılmadan önce çok daha kötülerini yaşadım," dedi.

On dakika sonra Kitty merdivenlerden ağır ağır inerken korkunç bir hata yapmadığını umuyordu, çünkü taze çam kokusu bile midesini bulandırıyordu. Aşağıda, kollarını kavuşturmuş, Noel ağacına hayran hayran bakan Drummond'u gördü.

Merdivenlerin dibine ulaştığında, "İyi akşamlar," dedi. "Her şeye rağmen akşam yemeğinde size katılabilecek kadar iyi olduğuma karar verdim.

"Gerçekten mi? Peki siz kimsiniz?

"Ben ... lütfen dalga geçmeyin," diye yalvardı ona. "Kim olduğumu çok iyi biliyorsunuz.

"Sizi temin ederim ki resmi olarak hiç tanıştırılmadık, ancak sizin teyzemin arkadaşı Bayan Kitty McBride olduğunuzu varsaymak zorundayım.

"Öyle olduğumu biliyorsunuz efendim, o yüzden lütfen oyun oynamayı bırakın. Eğer bu yeni bir şakaysa, daha öncekiler için bir cezaysa. . . I-

"Bayan McBride, geçirdiğiniz korkunç güneş çarpmasından sonra sizi ayakta görmek ne güzel!

Şimdi Kitty onun ne kadar hasta olduğunu anlıyordu, çünkü başka bir Drummond salondan çıkmıştı, gözlerinde eğlence ve uyarı ışıltıları vardı.

"Lütfen, size kardeşim Andrew'u tanıştırmama izin verin," diye devam etti. "Sizin de az önce fark ettiğiniz gibi biz ikiziz, ama Andrew benden iki saat önce doğmuğ.

"Ah," dedi Kitty, Tanrı'ya şükürler olsun ki Drummond tam zamanında gelmişti, yoksa her şeyi Andrew'a anlatabilirdi. "Bağışlayın efendim, fark etmemiştim.

'Lütfen hiç endişelenmeyin, Bayan McBride. Sizi temin ederim ki bu çok sık yapılan bir hata. Andrew ona doğru yürüdü ve elini uzattı. "Sonunda sizinle tanıştığıma çok memnun oldum ve bu akşam bize katılacak kadar iyi olmanıza çok sevindim. Şimdi size yemek odasına kadar eşlik edeyim mi? Sizi babamızla tanıştırmalıyız.

Kitty, Andrew'un uzattığı dirseği minnetle tuttu, bacakları hâlâ altından kıpırdamıyordu. Drummond'un ona sinsice göz kırptığını fark etti ama başını çevirip görmezden geldi.

Yemek masası şenlikli süslemelerle donatılmıştı: zarif altın peçetelikler ve içlerine kırmızı süsler yerleştirilmiş çam ağacı dalları mumların ışığında parıldıyordu. Kitty, Andrew masanın ortasında duran karmaşık çelenkteki dördüncü mumu yakmadan önce Mercers'in Almanca dua edişini hayranlıkla izledi.

Herkes otururken Andrew Kitty'nin merak dolu bakışlarını yakaladı.

"Bunlar Advent mumları," diye açıkladı. "Ailem Noel arifesinden önce sonuncusunu yakabilmem için eve dönmemi bekleyecek kadar nazikti - çocukken yapmayı en çok sevdiğim şeydi. Bu eski bir Alman Lutheran geleneğidir, Bayan McBride,' diye ekledi.

Çok küçük ısırlıklar alıp her birini iyice çiğnediğinde yutmayı başardığı sığır etinden oluşan akşam yemeğinde Kitty ikizleri gizlice inceledi. Koyu renk saçları ve mavi gözleriyle görünüşleri aynı olsa da, kişilikleri hiç de farklı değildi. Andrew ikisinden daha ciddi ve düşünceli görünüyordu, Kitty'nin yanında oturuyor ve ona Edinburgh'daki hayatıyla ilgili nazik sorular soruyordu.

"Kardeşim adına özür dilemeliyim. Öğle güneşinin genç bir bayan için, özellikle de bu kıyılara yeni gelmiş biri için fazla güçlü olduğunu bilmeliydi. Andrew kaşlarını çatarak masanın karşısındaki Drummond'a baktı, o da umursamaz bir omuz silkmeye karşılık verdi.

"Beni bilirsin, sevgili kardeşim. Ben tamamen sorumsuzum. İyi ki Andrew sizi korumak için yanınızda, Bayan McBride,' diye ekledi.

Masanın başında ikizlerin babası Stefan Mercer oturuyordu. Oğullarıyla aynı mavi gözlere sahipti ama biraz iri yapılıydı ve kafasının üstünde çillerle kaplı büyük bir kel yama vardı. Ona ailesinin yetmiş yıl önce Avustralya kıyılarına nasıl geldiğini anlattı.

"Atalarımızın birçoğunun Adelaide'e gelme nedeninin Tanrı'ya istedikleri dinde ibadet etmelerine izin vermesi olduğunu zaten biliyorsunuzdur. Büyükbabam Alman'dı ve Adelaide Tepeleri'ndeki Hahndorf adlı küçük bir yerleşime katılmıştı. Büyükbabam ise İngiltere'den gelen bir Presbiteriyendi ve burada tanışıp aşık oldular. Avustralya özgür düşünceli bir ülkedir Bayan McBride ve ben artık herhangi bir insan yapımı doktrine bağlı değilim. Aile olarak kasabadaki Anglikan katedralinde ibadet ediyoruz. Yarın gece yarısı ayini için oraya gideceğiz. Umarım siz de bize eşlik edebilirsiniz.'

"Memnuniyetle," dedi Kitty, Stefan'ın buranın bir Presbiteryen kilisesi olmamasından açıkça endişe duymasına dokundu.

Kitty pudingin -üzerinde gerçek krema olan nefis bir tatlı- üzerinde boğuşurken, üç adamın ailenin işleriyle ilgili konuşmalarını dinledi; bu işlerin 'mermi' denen bir şeyle ve mürettebatın 'luggers' dedikleri bir şeyle kaç ton mermi getirdiğiyle çok ilgisi var gibiydi. Drummond 'toplama'dan söz ediyordu ve bunun bir şekilde sığır 'başları'yla bağlantılı olduğunu tahmin ediyordu. En iyi 'çobanı' geri dönmemişti ve Drummond ironi yapmadan onun 'zenciler tarafından parçalara ayrıldığını ve akşam yemeği için bir tencereye konulduğunu' açıkladı.

Bu zarif ve konforlu evde oturan Kitty, Leith'in kaba sokaklarına kıyasla son derece kibar olan bir kasabanın sınırları dışında böyle şeylerin yaşanmasının olağanüstü olduğunu düşündü.

Drummond onun düşüncelerini yansıtarak, "Bu konuşmayı oldukça şaşırtıcı bulmuş olmalısın," dedi.

"Darw'ın bir kitabını okudum-" Kitty Drummond'un onaylayıp onaylamayacağını bilmeden kendini durdurdu. . bu kıyılarda zaman geçirmiş ve bundan bahsetmiş bir yazar. Yerliler gerçekten insanları mızraklıyorlar mı?

"Ne yazık ki evet. Drummond sesini alçalttı. 'Bana göre, sadece istenmeyen işgalcilerin ağır tahrikleri nedeniyle. Aborijin kabileleri binlerce yıldır topraklarındalar - belki de dünyanın en eski yerli nüfusu onlar. Toprakları ve yaşam biçimleri

burunlarının dibinden zorla alınmıştı. Ama-' Drummond kendini kontrol etti. "Böyle bir konu belki de başka bir zaman içindir.

"Elbette," dedi Kitty, Drummond'a biraz ısınarak. Sonra dikkatini tekrar Andrew'a çevirdi. "Nerede yaşıyorsun?

"Kuzeybatı kıyısında, Broome adında bir yerleşim yerinde. Yakın zamanda babamın incicilik işinin başına geçtim. Burası ülkenin ilginç bir bölgesi, uzun bir tarihi var. Bir kayaya kazınmış bir dinozor ayak izi bile var, gelgitin çok düşük olduğu zamanlarda görülebiliyor.

"Tanrım! Bunu görmeyi ne kadar isterdim. Broome çok uzakta mı? Belki trenle oraya bir yolculuk yapabilirim.

"Ne yazık ki hayır, Bayan McBride. Andrew gülümsemesini bastırdı. "Deniz yoluyla en az birkaç gününüzü alır, deveyle ise bundan çok daha fazlasını.

"Elbette," dedi Kitty, coğrafi saflığından utanarak. "Teoride ülkenin boyutlarını bilsem de, bir uçtan bir uca seyahat etmenin gerçekten bu kadar uzun sürebileceğine inanmak zor. Umarım buradaki kasabanın ötesine geçme şansım olur, sadece zamanın başlangıcından beri orada olan bir kayaya dokunmak için bile olsa. Birçoğunu süsleyen ilginç oymalar ve resimler olduğunu duydum.

'Gerçekten de var, ancak iç kısımlar -özellikle de Ayers Kayası'nı çevreleyen bölge- hakkında bilgi sahibi olmak kardeşimin görev alanı. En azından Avustralya şartlarında, sığır istasyonumuzu işlettiği yere yakın.

'Bir gün kayayı ziyaret etmeyi çok isterim. Hakkında çok şey okudum,' diye heyecanla ekledi Kitty.

"Anladığım kadarıyla antik tarih ve jeolojiyle ilgileniyorsunuz, Bayan McBride?

"Ben en çok nasıl-" Kitty ikinci kez kendini kontrol etti, ". . "Tanrı bizi buraya nasıl getirdi, Bay Mercer.

"Lütfen bana Andrew deyin. Ve evet, hepsi gerçekten büyüleyici. Belki de burada geçirdikleri süre boyunca," dedi Andrew, sesini yükselterek ve sorusunu Bayan McCrombie'ye yönelterek, 'Florence Teyze ve Bayan McBride kuzeybatı sahilinde bir gezintiden hoşlanırlar mı? Mart ayında yağışlı mevsim sona erdikten sonra tabii ki.

Edith aniden, "Florence canım, bunu aklından bile geçirme," diye araya girdi. "Broome'a son gidişimde bir kasırga oldu ve gemi Albany'nin hemen ötesinde karaya oturdu. En büyük oğlum siyahlar, sarılar ve Tanrı bilir başka nelerle dolu, tamamen medeniyetsiz bir kasabada yaşıyor.

milletler - hırsızlar ve serseriler çok! Buraya bir daha adımımı atmayacağıma yemin ettim.

"Şimdi, şimdi, hayatım. Stefan Mercer elini karısının koluna koydu. 'Hıristiyanlığa aykırı davranmamalıyız, özellikle de yılın bu zamanında. Broome kesinlikle alışılmadık bir yer Bayan McBride, tüm inançların ve renklerin kaynaştığı bir pota. Şahsen ben burayı büyüleyici buluyorum ve inci işimi kurarken on yıl boyunca orada yaşadım.

"Zenginlik peşinde koşmanın egemen olduğu, açgözlü adamlarla dolu, ahlaken yozlaşmış, Tanrı'nın unuttuğu bir kasaba! Edith yine araya girdi.

"Ama Avustralya da bundan ibaret değil mi, anne? Drummond yüksek sesle konuştu. "Ve" - devasa yemek odasını ve masanın içindekileri gösterdi - "biz de mi?

Edith, "En azından medeni bir şekilde davranıyoruz ve iyi Hıristiyan değerlerine sahibiz," diye karşı çıktı. 'İstersen oraya git, sevgili kardeşim, ama ben sana eşlik etmeyeceğim. Şimdi biz hanımlar salona çekilelim ve erkekleri sigaralarıyla baş başa bırakıp Avustralya'daki hayatın kötü yanlarından bahsedelim mi?

Kitty birkaç saniye sonra Edith ve Florence'la birlikte giriş holünde dururken, "Beni bağışlarsanız," dedi, "kendimi hâlâ tam olarak kendimde hissetmiyorum ve yarınki Noel arifesinde iyi olmak istiyorum.

"Elbette. İyi geceler Bayan McBride," dedi Edith biraz rahatlamış görünerek.

"İyi uykular, sevgili Kitty," diye seslendi Bayan McCrombie, kız kardeşini koridoru geçip misafir odasına kadar takip ederek.

Kitty üst kattaki terasa çıktı, yıldızlara baktı ve kız kardeşleriyle birlikte Noel arifesinde gökyüzünde hep izledikleri o özel Beytullahim Yıldızı'nı aradı. Belki de Adelaide'de İngiliz saatinin çok ilerisinde oldukları için burada gece gökyüzünde görememişti.

İçeri girerken terasa açılan kapıları aralık bıraktı, çünkü yatak odası hâlâ eski hastalığının kokusunu taşıyordu. Gece çok sıcak olduğu için Kitty cesaretle geceliğini bir kenara bırakıp kombinezonuyla çarşafın altına girdi.

* * *

Ertesi sabah göz kamaştırıcı bir güneş onu uyandırdı. Doğrulup bugünün Noel Arifesi olduğunu fark ederek yataktan çıkmak üzereydi ki tavandan devasa ve kahverengi bir şey kalçalarını örten çarşafın üzerine düştü. O şey hemen karnına doğru hızla sürünmeye başladı ve Kitty onun dev tüylü bir örümcek olduğunu anlayınca delici bir çığlık attı. Örümcek göğüslerine doğru ilerlerken olduğu yere çakılıp kaldı ve onu kimin duyduğunu umursamadan tekrar çığlık attı.

"Bu da ne böyle?!" dedi Drummond odada belirip ona baktıktan sonra sorunu hemen anladı. Elinin ustaca bir hareketiyle, rahatsız edici örümcek birçok bacağından biriyle onun üzerinden kalktı ve Drummond onunla birlikte terasa doğru yürürken kıvranmaya başladı. Drummond'un yarattığı korkuluklardan aşağı atmasını izledi, sonra içeri dönüp kapıları arkasından sıkıca kapattı.

"Kapıları açık bırakırsan böyle olur," diye uyardı Drummond, kısa bir süre önce bir yırtıcıyı başparmağıyla arasında tutan parmağını sallayarak.

"Onları açmamı söyleyen sendin! Kitty karşılık verdi, sesi tiz bir gıcırta olarak çıkıyordu.

"Kısa bir süre için demiştim, bütün gece için değil. Ne kadar da zenginmişsin. Adam ona ters ters baktı. 'Noel arifesinde başı dertte olan bir bayana yardım etmek için sabahın köründe uykumdan uyandırılıyorum ve bir teşekkür yerine sorunlarım için bir kulak dolgunluğu alıyorum.

"Zehirli miydi?

"Avcı örümcek mi? Hayır. Ara sıra sizi ısırırlar ama çoğunlukla istediğiniz kadar dost canlısıdırlar. Böcek nüfusunu kontrol altında tutmak için iyi bir iş çıkaran harika, çirkin şeyler. Bunlar yaşadığım Kuzey Bölgesi'nde karşılaştıklarımla kıyaslanamaz bile. Dışarıdaki "dunny" - sizin bildiğiniz şekliyle bir mahzen - onlarla dolup taşıyor ve bazıları tehlikeli. Daha önce birkaç avcımın zehrini emmek zorunda kalmıştım. O kızıl sırtlılar iğrenç yaratıklar.

Kitty, kalbi hâlâ çarpıyordu ama sonunda aklı başına gelmişti, Drummond'un onu şok etmekten büyük zevk aldığına karar verdi.

"Dışarıda farklı bir hayat var," dedi, sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi. 'Hayatta kalma meselesi. İnsanı sertleştiriyor.

"Eminim öyledir.

"Pekâlâ, saatin sabahın beş buçuğu olduğunu göz önünde bulundurarak sizi biraz daha dinlenmeniz için yalnız bırakayım. Ona başıyla selam verdi ve kapıya doğru yürüdü. 'Ve bu arada

Bu arada Bayan McBride, her zaman kombinezonunuzla mı uyuduğunuzu sorabilir miyim? Annem dehşete düşerdi. Drummond sırtarak yatak odasından çıktı.

* * *

Üç saat sonra, taze pişmiş ekmek ve lezzetli çilek reçelinden oluşan bir kahvaltının ardından Bayan McCrombie büyük bir paket hazırlayıp Kitty'ye uzattı.

"Senin için canım," dedi gülümseyerek. 'Annen bunu Noel'e kadar saklamamı istedi. Ne kadar vatan hasreti çektiğini biliyorum ve umarım bu İskoçya'ya olan özlemini dindirir.

"Ah... Kitty ağır paketi ellerinde tuttu. Gözlerinin kenarları yaşlarla doldu, ama onları geri kırıptı.

"Haydi, aç şunu çocuğum! Haftalardır bununla seyahat ediyorum, içinde ne olduğunu merak ediyorum!

"Yarına kadar beklemem gerekmez mi? Kitty sordu.

"Alman geleneğine göre hediyelerimizi Noel arifesinde açarız," diye yanıtladı Edith. 'Her ne kadar biz kendimizinkini akşamüstü için saklasak da. Lütfen canım, devam et.

Kitty kahverengi kâğıdı yırtarak açtı ve içinden çeşitli eşyalar çıkardı. Annesinin meşhur ev yapımı kurabiyesinden bir kutu, kız kardeşlerinden gelen kurdeleler, çizimler ve kartlar vardı. Babası deri ciltli bir dua kitabı göndermişti, Kitty içindeki yazıyı bile okumadan kutuya geri koydu.

Sabahın geri kalanını ev hizmetlerini sunarak, siyah mutfak hizmetçisine böreğin nasıl açılacağını göstererek ve Bayan McCrombie'nin yanında getirdiği kıymayı küçük börek kabuklarına doldurarak geçirdi. Görünüşe göre bu akşam menüde kaz vardı ve yarınki Noel Günü ziyafeti için serin odada bir hindi duruyordu. Öğleden sonranın yakıcı sıcağında Kitty Noel arifesinde uyanan ailesine sevgi mesajları gönderdi ve önümüzdeki iki gün boyunca olacaklar için çok heyecanlanacak olan kız kardeşlerini düşündü. Vücudu dün aldığı alkolün etkisiyle hâlâ bitkin olduğu için öğleden sonra biraz kestirdi ve kapının çalınmasıyla uyandı.

"Gel," dedi uykulu uykulu ve Agnes'in odaya girişini izledi, turkuaz ipek kıvrımları dikkatle kollarının üzerine asılmıştı.

"Bayan McCrombie'den, hanımefendi. Noel hediyesi ve bu akşam yemekte giymenizi söyledi.

Kitty, Agnes'in giysiyi gardırobunun dışına asmasını izledi. Hayatında gördüğü en güzel elbiseydi, ama koltuk altlarında ter lekeleri oluşmasından korktuğu için kollarını kaldıramayacağından endişe ediyordu.

Aile saat beşte misafir odasında toplandı ve Kitty burada ünlü Mercer aile reisi Büyükanne Alicia ile tanıştırıldı. Alicia hiç de Kitty'nin beklediği gibi biri değildi - Edith'i tanımlayan sürekli onaylamayan bakışlar yerine, Alicia'nın dolgun yüzü, mavi gözlerinin neşe içinde parıldadığı uygun kıvrımlarla kırışmıştı. Kitty, Alicia uzun yıllar Adelaide'de yaşamış olmasına rağmen çoğunlukla Almanca konuştuğu için onunla fazla sohbet edememesinin üzücü olduğunu düşündü. Andrew, Alicia'nın sınırlı İngilizcesi için özürlerini tercüme etti, ama ellerinin sıcak dokunuşu Kitty'ye aslında Alicia'nın kendi evi olan bu yerde hoş karşılandığını anlatmaya yetti.

Kitty ikizlerin diller arasında nasıl bu kadar rahat geçiş yapabildiklerine hayret etti, çünkü hem Almanca hem de İngilizce konuşuyorlardı. Ayrıca herkesin onu hediye verme törenine tatlı bir şekilde dahil etmesinden de çok etkilenmişti. Edith ve Stefan'dan fildişi bir tarak, Andrew'dan minik inci küpeler ve Drummond'dan bir paketin içinde el yazısıyla yazılmış bir not vardı.

Sevgili Bayan McBride,

Bu not size gerçek Noel hediyeğinizin yatak odanızdaki gardırobun altında saklı olduğunu söylemek içindir. Söz veriyorum canlı bir örümcek değil.

Drummond

Mektubu okurken adamın eğlenen yüz ifadesini izledi, sonra gök mavisi bir kurdele çıkardı ve gülümsedi. "Teşekkür ederim Drummond. Rengi çok güzel ve bunu daha sonra akşam yemeğinde saçımı düzeltmek için kullanacağım.

Edith'in kocasından aldığı Noel hediyesinin sunulmasıyla dikkatler başka yöne çevrilirken, "Gözlerine uyacak," diye fısıldadı.

"Canım, mutlu Noeller. Stefan karısını iki yanağından öptü. "Umarım hoşuna gidecek bir şeydir.

Kutunun içinde, narin bir gümüş zincire dizilmiş, gerçekten görkemli bir inci vardı. Pürüzsüz opalesan yüzeyi, hızlı güneşin son ışıklarıyla zengin bir şekilde parlıyordu.

batan güneş.

"Tanrım," dedi Edith, kız kardeşinin onu boynuna takmasına izin verirken. "Daha fazla inci.

'Ama bu çok özel, hayatım. Bu yılın en iyisi. Öyle değil mi, Andrew?

Evet, baba. T. B. Ellies'in kendisi de öyle söyledi anne. Bu yıl Broome açıklarındaki denizlerde daha büyüğü bulunmadı.

Kitty'nin gözleri Edith'in hatırı sayılır göğsünün üzerinde parıldayan, dans eden boncuğa takıldı. Hem böylesine değerli bir mücevherin büyüklüğüne, hem de Edith'in onu kayıtsızlıkla karşılaşmasına hayret etti.

"İncileri sever misin? Kadife kaplı bir şezlongda yanında oturan Andrew ona sordu.

"Onlara bayılırım," diye yanıtladı. "Leith'de sahilde bir tane bulabilmek için sürekli midye açardım ama tabii ki hiç bulamadım.

'Hayır ve senin de bunu yapabileceğinden şüpheliyim. Özel bir iklime ve istiridye türüne ihtiyaç duyarlar, meyvelerini vermeleri için uzun yıllar geçmesi gerektiğini söylemiyorum bile.

Hediyelerin açılmasından sonra herkes akşam yemeğinden önce üstünü değiştirmek için odalarına çekildi ve Kitty bu fırsatı değerlendirerek Drummond'un Noel için ona tam olarak ne vermeye karar verdiğine baktı. Onu tanıyan biri olarak, bir şişe viski ya da çerçeve içinde ölü bir avcı örümceği... Paket o kadar küçüktü ki, onu bulmak için gardırobunun dibini karıştırması biraz zaman aldı. Basit bir kurdeleyle bağlanmış, dikkat çekici olmayan bir kutuydu. Büyük bir hevesle açtı ve içinde küçük gri bir taş buldu.

Onu eline aldı ve sıcak avucunda serinliğini hissetti, bunu ona neden verdiğine dair kafası karışmıştı. Tıpkı Leith sahilinde bulabileceği herhangi bir çakıl taşı gibi, düz bir arduvaz grisiydi ve ışığa tuttuğunda bile içinde ilginç çizgiler göremedi.

Ama ters çevirdiğinde, diğer tarafının oyulmuş olduğunu gördü. Büyülenmiş bir halde parmaklarını, kenarları yaşlılıktan ve çok fazla kullanımdan dolayı yuvarlanmış olan çıkıntılar ve vadiler üzerinde gezdirdi ama ne bir şekil ne de bir kelime seçebildi.

Onu yatağının yanındaki dolaba yerleştirdi ve Drummond'un hediyesiyle ilgili daha önceki sert düşünceleri yüzünden kendini kötü hissederek, yeni elbisesini giymesine ve sırtının altından boynuna kadar uzanan küçük sedef düğmeleri iliklemesine yardım etmesi için Agnes'i içeri çağırdı. Şimdiden kendini çok sıcak hissediyordu ve

meşhur Noel hindisi gibi kıvrılmış olsa da aynadaki yansıması bunu telafi ediyordu. İpeğin rengi gözlerini mükemmel bir şekilde tamamlıyor, onları turkuaz renginde parlatıyordu. Agnes Drummond'un kurdelesini buklelerine bağlarken, Kitty yanaklarına biraz allık sürdü, sonra ayağa kalkıp partiye katılmak üzere aşağı indi.

"Vay, vay, bu gece çok güzel görünüyorsunuz, Bayan McBride," dedi Bayan McCrombie bir anne tavuğun gururlu havasıyla. "Bu rengin size yakışacağını gördüğüm anda anlamıştım.

"Çok teşekkür ederim Bayan McCrombie. Bu hayatımda aldığım en güzel Noel hediyesi," dedi Kitty hararetle, çünkü kapı zili Noel arifesi misafirlerinin geldiğini haber vermek için çalmıştı ve onlar da salona geçip yeni gelenlere katıldılar.

"En iyi hediye, ha?" dedi arkasından alçak bir ses. "Büyülendim, eminim.

Drummond'du bu, gece elbisesi içinde şık görünüyordu.

"Sadece kibarlık ediyordum. Kurdele ve taş için teşekkür ederim ama itiraf etmeliyim ki ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

'Bu, sevgili Bayan McBride, çok nadir ve değerli bir şeydir. Buna tjurunga taşı deniyor ve bir zamanlar Arrernte Aborijin kabilesinin bir yerlisine aitti. Erkekliğe adım attığında, özel sorumluluklarının bir sembolü olarak kendisine sunulan en değerli varlığı olmalıydı.

"Tanrım," diye nefes aldı Kitty. Sonra gözleri kısıldı. "Onu çalmadın, değil mi?

"Beni ne sanıyorsun sen? Aslına bakarsan, onu birkaç hafta önce sığır istasyonundan buraya gelirken Outback'i geçerken buldum. Bir mağarada uyudum ve işte oradaydı.

"Umarım ait olduğu kişi bunu kaçırmamıştır.

'Eminim çoktan ölmüştür ve şikayet etmeyecektir. Şimdi, Bayan McBride' - Drummond yanından geçen bir içki tepsisine uzandı ve içinden iki bardak aldı - 'size biraz şeri ikram edebilir miyim?

Kitty onun gözlerindeki parıltıyı gördü ve reddetti. "Hayır, teşekkür ederim.

"İtiraf etmeliyim ki, bu gece oldukça iyi temizlenmişsin," dedi adam bir kadehteki az miktarda şeri içerken, sonra Kitty'nin reddettiği kadehi de boşaltmaya başladı. "Mutlu Noeller Kitty," dedi usulca. "Şu ana kadar seninle tanışmak tam bir macera oldu.

"Bayan McBride...

Kitty döndü ve Andrew'u yanında buldu. Ve aynı odada bir çift tek yumurta ikizinin olmasının gerçekten çok rahatsız edici olduğunu düğündü; insan kendini çift görüyormuğ gibi hissediyordu.

"Gyi akÇamlar Andrew ve güzel küpelerim için teÇekkür ederim. Bu gece onları takacağım.

'Güzel elbisene çok yakıştıklarını görmek beni mutlu etti. Yuletide şerefine size küçük bir şeri ikram edebilir miyim?

Bayan McBride içki içmez. Bir damlasına bile dokunmaz, ya siz? Drummond onun yanında mırıldandı.

Adam odanın diğer ucuna doğru giderken Kitty, yüzündeki kendini beğenmiş gülümsemeyi silmek için ona bir tokat atmasının ne kadar süreceğini merak ediyordu. Konuklar kısa süre sonra yemek salonunda toplandılar ve onları görkemli bir ziyafet bekliyordu: kızarmış kaz, geleneksel kızarmış patates ve hatta Bayan McCrombie'nin yolculuk sırasında geminin soğuk odasında sakladığı bir haggis. Güzel giysilerinden ve kadınların mücevherlerinden Kitty, Adelaide sosyetesinin en seçkin kişileriyle bir Noel ziyafetini paylaştığını anladı. Sağında oturan ve mükemmel İngilizce konuşan hoş bir Alman beyefendisi ona bira işinden ve Adelaide Tepeleri'nde geliştiği anlaşılan üzüm bağlarından bahsetti.

'İklim Güney Fransa'ya benziyor ve üzümler iyi yetiştiriyor. Sözlerime kulak verin, birkaç yıl içinde tüm dünya Avustralya şarabı satın alacak. Bu' - bir şişeye uzandı ve ona gösterdi - 'bizimkilerden biri. Bir yudum denemeniz için sizi ikna edebilir miyim?

"Hayır, teşekkür ederim, efendim," dedi kısık bir sesle, masanın karşısında oturan Drummond'un bilmiş bakışlarına daha fazla dayanamayarak.

Yemek biter bitmez piyanonun etrafında toplanan kalabalık Almanca '*Stille Nacht*'ı ve ardından geleneksel İngiliz Noel şarkılarını söyledi. Repertuar tükendiğinde, piyanoda şaşırtıcı bir yetenek sergilemiş olan Edith en büyük oğluna döndü.

"Andrew, bizim için şarkı söyler misin?

Topluluk onu kibarca piyanonun başına oturttu.

"Beni bağışlayın, bayanlar ve baylar, çünkü paslanmışım. Tahmin edebileceğiniz gibi, Broome'da konser vermek için pek fırsatım olmuyor," dedi Andrew. Handel'in *Messiah*'ından "Ev'ry Valley "i söyleyeceğim.

"Ben de ona eşlik etmek için elimden geleni yapacağım," dedi Edith.

"Tanrım, ne ses ama," diye fısıldadı şarapçı komşusu, Andrew şarkısını bitirdikten ve salon alkışlarla çınladıktan sonra.

'Belki de profesyonel bir opera sanatçısı olabilirdi ama hayatın - ve babasının - başka planları vardı. İşte size Avustralya,' diye ekledi nefesinin altından. 'Koyun, sığır ve haram zenginlikte yüksek, ama kültürde düşük. Ülkemiz bir gün değişecek, sözümü unutma.

O sırada saat neredeyse on bir olmuştu ve konuklar damatları tarafından arabalara bindirilerek Gece Yarısı Ayini için Adelaide'in merkezine doğru yola çıkarıldılar.

St Peter Katedrali, gökyüzüne uzanan karmaşık Gotik sarmalları ve vitraylı pencerelerinden sızan sıcak mum ışığıyla heybetli bir manzaraydı. Drummond annesi ve teyzesine katedrale kadar eşlik ederken, Andrew da Kitty'nin arabadan inmesine yardım etti.

'Çok güzel bir sesiniz var,' dedi ona.

"Teşekkür ederim. Herkes bana bunu söylüyor, ama belki de sana kolay gelen şeylere hiç değer vermiyorsun. Ayrıca, bayramlarda annemle babamın misafirlerini eğlendirmek dışında hiçbir işe yaramıyor,' diye yorumladı Andrew, kalabalığı katedralin merdivenlerinden yukarı doğru takip ederlerken.

Kilisenin içi de bir o kadar etkileyiciydi; yüksek, tonozlu kemerler sıraları çevreliyordu. Babamın 'yüksek kilise' dediği ayın, tütsüler ve Ralph'ın alay edeceği türden altın işlemeli cüppeleri olan din adamlarıyla doluydu. Kitty Kutsal Komünyon için yukarı çıktı, Drummond ile Andrew'un arasındaki sunakta diz çöktü. En azından, diye düşündü, Noel arifesinde babamın Leith'teki kilisesinde genellikle olduğu gibi ayak parmakları ısıricı soğuktan kıvrılmıyordu.

"Hoşuna gitti mi? Alışkın olmadığın bir şey olduğunu biliyorum,' diye sordu Andrew.

Kitty nazıkçe, "Tanrı'nın, O'nun adını yücelttiğiniz sürece, nerede ve nasıl ibadet ettiğinize kesinlikle aldırmadığına inanıyorum," diye cevap verdi.

"Eğer bir Tanrı varsa tabii. Ki ben şahsen bundan şüpheliyim," diye cevap verdi Drummond'un sesi arkasındaki karanlıktan.

Daha sonra odasına çekildiğinde, teras kapılarının sıkıca kapalı olup olmadığını kontrol ettikten sonra tavanı ve köşeleri, yatağında kendisine katılmaya karar verebilecek sekiz bacaklı kılı canavarlara dair herhangi bir işaret var mı diye inceleyen Kitty, çok ilginç bir gün geçirdiğine karar verdi.

Noel ve Hogmanay -ya da buradaki insanların deyimiyle Yeni Yıl Arifesi- arasında Alicia Hall sakinlerini eğlendirmek için geziler düzenlenirdi. Elder Park'a pikniğe gittiler ve orkestranın çaldığı bando takımını dinlediler, ertesi gün de Adelaide Hayvanat Bahçesi'ne gittiler. Kitty geniş gözlü keseli sıçanlar ve sevimli koalalar gibi çeşitli tüylü hayvanları görmekten büyük keyif alırken, Drummond onu sürüngen evine doğru çekip bir dizi yılanı göstermekten daha çok zevk alıyordu. Hangilerinin iyi huylu, hangilerinin öldürebilecek türden olduğunu belirtmekten çekinmedi.

"Pitonlar çoğunlukla zararsızdır, ancak kazara üzerlerine basarsanız sizi fena halde ısırırlar. Yeryüzünde görülmesi zor olan Avustralya kahverengileri en zehirli olanlardır. Ve' - camı işaret etti - 'şu köşedeki dalın etrafına sarılmış çizgili olan. O bir kaplan yılanıdır ve ısırılırsanız aynı derecede kötüdür. Yılanlar sizi ancak siz onları rahatsız ederseniz rahatsız ederler," diye ekledi.

Drummond Kitty'ye Adelaide Hayvanat Bahçesi'nin en görkemli yeri olan bir file binmesini önerdi. Kitty beceriksizce atının yaşlanmış gri sırtına bindirildi. Kendini tıpkı bir kitapta resimlerini gördüğü Hintli maharani gibi hissederek üstüne oturdu.

Drummond ona, "Bir deveye binene kadar beklemelisin - işte o sarsıntılı bir yolculuktur," diye bağırdı.

O gece eve geldi ve hemen ailesine bir mektup yazarak en beklenmedik yerde bir file bindiğini söyledi.

Hogmanay geldiğinde Kitty'ye Edith'in her zaman büyük bir akşam partisine ev sahipliği yaptığı söylendi.

Drummond o sabah kahvaltıda, "Her yıl bize bunu yaşıyor," diye homurdandı. "Tartan giymemiz için ısrar ediyor.

"Edinburgh'da bütün yıl boyunca bu normaldir," diye karşılık verdi Kitty.

"İşte mesele de bu, Bayan McBride. Ben doğma büyüme Avustralyalıyım ve İskoçya'ya hiç adım atmadım, daha da önemlisi, atmaya da hiç niyetim yok. Eğer Kilgarra istasyonundaki çocuklar gece boyunca etek giyip kız gibi dolaştığını öğrenirlerse, bundan asla haberim olmaz.

"Annemi memnun etmek için çok şey istememeliyiz, değil mi? Andrew söze karıştı. 'Unutma, o orada doğdu ve eski ülkesini özleyiyor. Ve eminim Bayan McBride da bundan hoşlanacaktır.

"Klan tartanımı getirmeyi düşünmemiştim... Kitty dudağını ısırıldı.

"Eminim annem size kendininkilerden birini ödünç verebilir. Ekoselerle dolu bir gardırobu var. İzninizle. Drummond ayağa kalktı. "Avrupa'ya gitmeden önce kasabada yapmam gereken bazı işler var.

"Kardeşin Avrupa'ya mı gidiyor? Kitty, Drummond odadan çıktıktan sonra Andrew'a sordu.

"Evet. Yarın babamla birlikte," diye yanıtladı Andrew. "Drummond birkaç baş sığır satın almak istiyor - bu yıl kuraklık ve zencilerin mızrakları yüzünden hayvanları azaldı ve babamın bu yılki avından satması gereken muhteşem incileri var ve bunu onun için yapacak kimseye güvenmiyor. Ayrıca, kuzeyde yağışlı bir mevsim ve rahat bir yer değil. Broome'daki gemilerimiz kasırga mevsimi nedeniyle çoğunlukla limanda. Tabiri caizse gemiye adam yerleştirmek için yakında döneceğim. Son üç yılımı orada babamdan işin inceliklerini öğrenerek geçirdim ve bundan sonra, annem onu terk ettiği için boşamadan önce, onun yerine geminin yönetimini üstleneceğim. Andrew Kitty'ye acıklı bir gülümseme verdi.

"Broome'da geçirdiği zamandan hiç hoşlanmadığını söylediğini hatırlıyorum. 'Annem on yıl önce orada yaşarken, bir kadın için zordu, ama İnci endüstrisi büyüdükçe kasaba da büyüyor. Ve böylesine karışık bir toplumla, kesinlikle asla sıkıcı değildir. Sonradan edinilen bir zevk ama kendi adıma konuşacak olursam, heyecan verici buluyorum. Bence siz de öyle, çünkü maceracı bir ruhunuz var.

"Öyle mi?

Bana göre evet. Ve sen insanları olduğu gibi kabul ediyorsun.

'Babam - ve İncil,' diye ekledi aceleyle, 'asla inanç ya da renge göre yargılamayın, sadece bir insanın ruhuna göre yargılayın der.

Evet, Bayan McBride. Kendilerini gerçek Hristiyanlar olarak görenlerin tam tersi gibi davranabilmeleri oldukça ilginç, değil mi? Ah pekala.

.. " dedi ve sonra utanç verici bir sessizliğe gömüldü.

"Şimdi. Kitty ayağa kalktı. "Anneni aramalı ve bu geceki partinin hazırlıkları için yardım teklif etmeliyim.

"Çok nazıksın, ama buna ihtiyacı olacağından şüpheliyim. Yönettiği her şey gibi bu da iyi yağlanmış bir makine gibi çalışacaktır.

Kitty o akşam Agnes'in ter lekelerini yok etmek için ustalıkla buharda yıkadığı turkuaz elbisesini giyerken kapısı çalındı. Bayan McCrombie elinde uzun bir ekose kumaşla içeri girdi.

"İyi akşamlar, sevgili Bayan McBride. İşte bu akşamki şenlikler için kuşağınız. Benim ve zavallı merhum kocamın nezaketi. Sizi McCrombie ekosesini giyerken görmekten gurur duyacağım. Geçtiğimiz birkaç hafta içinde, benim için bir kızdan daha azı olmadın.

"Teşekkür ederim, Bayan McCrombie. Kitty onun sözlerinden çok etkilendi. "Bana karşı çok nazıksınız.

"Sizin için onu bağlama onurunu bana bahşeder misiniz?" "Elbette. Teşekkür ederim.

"Biliyor musun," dedi Bayan McCrombie tartanı Kitty'nin sağ omzuna örterken, "Edinburgh'dan ayrıldığımızdan beri geçen haftalarda senin çiçek açmanı izlemek büyük bir zevkti. Seninle ilk tanıştığımda tam bir fareydin. Ama şimdi şu haline bak! Bayan McCrombie Kitty'nin omzuna narin bir devedikeni broşu taktı. "Çok güzelsin ve ailen için bir övünç kaynağısın. Her erkeğin gurur duyacağı bir eş olacaksın.

"Ben ... ?" Kitty kendini aynaya doğru itilmesine izin verirken cevap verdi.

"Kendinize bir bakın, Bayan Katherine McBride; gururlu İskoç mirasınız, zeki beyniniz ve güzel fiziğinizle. İki yeğenimin farklı şekillerde sizin ilginizi çekmek için yarışmalarını izlemek beni çok eğlendirdi. Bayan McCrombie kız gibi kıkırdadı ve Kitty onun viskiyi çoktan içtiğini anladı.

"Peki," diye devam etti, "kendime sordum, hangisini seçecek? İkisi de çok farklı. Canım, hangi ikiz olacağına karar verdin mi?

Kitty, zengin ikizlerden birinin kendisini spordan (Drummond) ya da küçük kız kardeşten (Andrew) başka bir şey olarak gördüğünü hiç düşünmediği için dürüstçe cevap verdi.

'Gerçekten, Bayan McCrombie, yanıldığınıza eminim. Mercers'lerin Adelaide'deki en güçlü ailelerden biri olduğu çok açık...'

"Avustralya'nın değilse bile," diye ekledi Bayan McCrombie.

'Evet ve ben Leith'li bir papazın zavallı kızı olarak kendimi asla ikisi için de yeterince iyi göremezdim. Ya da aileleri için-'

Kapı zilinin sesi onu kurtarmaya geldi.

"Evet, hayatım. Bayan McCrombie onu sıcak ve samimi bir şekilde kucakladı. "Bakalım neler olacak, değil mi? Bu gece sana mutlu bir 1907 dileme fırsatını bulamazsam, bunu şimdi yapacağım. Mutlu bir yıl olacağını *biliyorum*."

Kitty, Bayan McCrombie'nin tam yol ilerleyen gerçek bir gemi gibi odadan çıkışını izledi. Kapı kapandıktan sonra rahatlama ve şaşkınlık içinde yatağına yığıldı.

* * *

Kitty'nin iyi olduğunu bildiği bir şey varsa o da makaralı dans etmektir. Ona ve kardeşlerine anneleri öğretmişti, kısmen Adele dans etmeyi sevdiği için, ama esas olarak Leith'de uzun bir kış akşamını geçirecek başka bir şey olmadığı için. Ayrıca hepsini sıcak tutma gibi bir yararı *da* vardı.

Ve tanrım, diye düşündü Kitty, 'Perth Dükü' dansını yaparken, bu gece kesinlikle bunu yapıyordu. Kendisi korseli ipek elbisesi ve ağır tartan kuşağıyla meşhur domuz gibi terlerken, en azından kiltlerinin içinde çıplak bacak lüksüne sahip olan erkekleri kiskanıyordu. Yine de bu gece, gece yarısından kısa bir süre önce dinlenmek için oturana ve Andrew susuzluğunu gidermek için ona büyük bir bardak meyve kokteyli getirene kadar sayısız partnerle makaradan makaraya dans ederek umursamadı.

'Vay, vay, Bayan McBride, bu gece kişiliğinizin bir başka yönünü daha gördük. Çok başarılı bir dansçısınız.

"Teşekkür ederim," dedi, hâlâ nefes nefese ve Andrew'un ona çok yaklaşmaması için dua ederek, çünkü berbat koktuğundan emindi.

Dakikalar sonra, Andrew onu diğer konuklarla birlikte giriş salonuna götürdü, böylece eski İskoç geleneği olan ilk kişiyi karşılama

gece yarısı eşiği görülebiliyordu. Dökülen çam iğneleri yerde yeşil su birikintileri oluşturmuş, hüzünlü görünen Noel ağacının etrafında toplanan Kitty, Andrew'un yanında durdu.

Kalabalıktan Stefan "On saniye kaldı!" diye bağırdı ve kalabalık tezahürat yapıp birbirlerine sevgi dolu yeni yıl selamları dileyene kadar sayıları geri saymaya başladılar.

Kitty birden kendini Andrew'un kucağında buldu. "Mutlu yıllar, Bayan McBride. Bir şey sormak istiyorum..." Kitty onun yüzündeki endişeyi gördü. "Evet?

"Bundan sonra sana Kitty dememde bir sakınca var mı?"

"Tabii ki var.

"Umarım 1907'de de arkadaşlığımızı sürdürebiliriz. Ben ... yani Kitty ..."

"Mutlu yıllar, oğlum! Stefan oğlunun sırtına bir tokat atarken konuşmalarını böldü. "Broome'da beni gururlandıracağından hiç şüphem yok.

"Elimden geleni yapacağım, efendim," diye yanıtladı Andrew.

'Size de mutlu yıllar, Bayan McBride. Ailemizin Noel'ini çok hoş bir şekilde süslediniz. Öne doğru eğildi ve Kitty'yi sıcak bir şekilde öptü, bıyıkları yanaklarını gıdıklıyordu. "Ve eminim ikimiz de Avustralya'da bizimle geçireceğin zamanı uzatmaya karar vermeni umuyoruz, değil mi oğlum?" Stefan diğer konuklarına yeni yıl tebriklerini sunmaya geçmeden önce oğluna göz kırptı.

Andrew annesini aramak için hemen izin istedi ve Kitty de biraz serin hava almak için verandaya çıktı.

Anında güçlü bir çift kol tarafından arkadan kavranarak daireler çizdirildi ve sonunda yere indirildi.

'Mutlu Yıllar, Bayan McBride, Kitty *Kat...* evet, bu lakap size çok yakışıyor, çünkü siz bir kedisiniz, ayaklarınızın üzerinde hafifsiniz ve sanırım çoğu insanın size verdiğiinden çok daha zekisiniz. Kısacası, sen hayatta kalmayı başaran birisin.

"Öyle miyim?" Kitty'nin başı dönüyordu ve kendini toparladı. Drummond'a baktı. "Sarhoş musun sen?"

'Hah! Bunu sizden duymak çok güzel, Bayan Kitty-Kat. Belki biraz, ama insanlar bana sevecen bir sarhoş olduğumu söylerler. Şimdi, size söyleyecek bir şeyim var.

"Peki bu ne olabilir?"

"Sen de benim kadar iyi biliyor olmalısın ki, ailemize daha kalıcı bir şekilde katılmanı sağlamak için planlar yapıyor.

'I . . .'

"Ne demek istediğimi bilmiyormuş gibi davranma. Andrew'un sana aşık olduğu herkes için oldukça açık. Annemle babamın bunu tartıştıklarını bile duydum. Babam her şeyi destekliyor; annem ise -her ne kadar kadınsı bir nedenle olsa da- daha az destekliyor. Ama bu evde babamın sözünün geçtiğini düşünürsek, bir teklifin gelmesinin çok uzun sürmeyeceğinden eminim.

"Sizi temin ederim ki aklımdan böyle bir düşünce geçmedi.

'O zaman ya sahte bir alçakgönüllülükle dolusun ya da sandığımdan daha aptalsın. Doğal olarak, en büyüğünüz olarak, ilk şansı o kullanacak, ama karar vermeden önce, şapkamı ringe atmak ve bir kadın için hayran olduğum bir dizi özelliğe sahip olduğunuzu söylemek istedim. Ve ...'

Kitty onu tanıdığından beri ilk kez Drummond'un gözlerinde belirsizlik gördü.

"Mesele şu. Sonra onu kollarına aldı ve dudaklarından sertçe öptü. Şoktan mı yoksa zevkten mi bilinmez, Kitty hemen geri çekilmedi ve tüm vücudu Avustralya güneşinde bırakılmış bir tereyağı gibi erimeye başladı.

Sonunda onu bırakırken, "İşte şimdi," dedi. Sonra eğilip kulağına bir şeyler fısıldadı. 'Şunu unutma: Kardeşim sana güvenlik sağlayabilir ama benimle macera yaşayacaksın. Ben Avrupa'dan dönene kadar bir karar vermeyeceğine dair bana yemin et. Şimdi, arkadaşlarımla şafak sökene kadar kutlama yapmak üzere Edinburgh Kalesi'ne gidiyorum. İyi geceler, Bayan McBride.'

Drummond el sallayarak onu verandada bıraktı ve evin arka tarafına yöneldi. Midilli ve at arabasının kapıdan çıktığını duyunca Kitty parmaklarını çekingen bir tavırla dudaklarına götürdü. Ve onun dokunuşuyla hissettiği zevkin her saniyesini yeniden yaşadı.

* * *

Kitty ertesi sabah Drummond'u görmedi - bavulların yüklenmesini denetlemek için erkenden vapura gitmişti. Kitty, Stefan Mercer'ın Avrupa'ya ulaştığında ailesine postalayacağını söylediği mektupları uzattı.

"Hatta," dedi göz kırparak, "bizzat gidip teslim edebilirim. Hoşça kal, canım. Onu iki yanağından öptü. Sonra da

ev halkı onu el sallayarak uğurladıktan sonra arabaya bindi.

Bayan McCrombie kendi odasında kahvaltı ettiği ve Edith de kocasıyla oğluna veda etmek için rıhtıma gittiği için Kitty kahvaltısını Andrew'la yalnız yaptı. Dün yapılan çeğitli konuğmalar göz önüne alındığında, onunla birlikte otururken kendini rahatsız hissetti. Adam alışılmadık derecede durgun görünüyordu.

"Bayan McBride ..." dedi sonunda.

"Lütfen Andrew, bana Kitty demen konusunda anlaşmıştık." "Elbette, elbette. Kitty, ata biner misin?"

"Binerim, daha doğrusu binerdim. Çocukken Dumfriesshire'daki büyükbabam ve büyükbabamın yanına gittiğimizde öğrenmişim. Kirlardan gelen midillilerin bazıları oldukça vahşiydi ve zamanımın çoğunu attan düşerek geçirdim. Neden sordunuz?"

"Örümcek ağlarını temizlemek için dörtnala koşmak gibisi yoktur diye düşünüyordum. Adelaide Hills'te küçük bir ahır olan bir bungalovumuz var. Bugün oraya gitmeye ne dersiniz? Hava daha temiz ve serin, sanırım hoşuna gider. Bu arada annem size refakat etmem için tam izin verdi.

İki saat sonra Mercer ailesinin bungalovuna vardılar. Bir kulübeden fazlasını beklemeyen Kitty, alçak evin yemyeşil bahçeler içinde ve üzüm bağlarıyla çevrili tek katlı bir malikâneden farksız olduğunu görünce şaşırdı. Üç yüz altmış derecelik bir dönüş yaptı ve yeşil tepelerin etraflarında nasıl alçalıp yükseldiğini gördü. Bu ona biraz İskoç ovalarını hatırlattı.

"Çok güzel," diye nefes aldı, bunu kastetmişti.

"Beğendiğinize sevindim. Şimdi size ahırları göstereyim.

Yarım saat sonra ikisi birlikte gezintiye çıktılar. Vadiden aşağıya doğru tırısla inip düzlüğe çıktıklarında, Kitty bir dörtnal koştu. Andrew ondan liderliği alarak tempo tuttu ve Kitty tenindeki temiz havadan ve etrafındaki yemyeşil alandan duyduğu zevkle yüksek sesle güldü.

Bungalova döndüklerinde, verandadaki masada hafif bir öğle yemeği hazırlandığını gördü.

"Çok lezzetli görünüyor," dedi Kitty, bir sandalyeye çökerken hâlâ nefes nefese kalmıştı ve daha fazla uzatmadan fırından yeni çıkmış, hâlâ sıcak bir dilim ekmek aldı.

"Sizin için taze limon likörü de var," diye önerdi Andrew.

"Bütün bunları kim yaptı?"

"Buradaki hizmetçi kadın. Bütün yıl boyunca burada yaşıyor.

"Buraya gelirken bana nadiren geldiğini söylemiş olmana rağmen mi?" "Evet. Babam çok zengin, ben de öyle olmak istiyorum.

Kitty bir an durakladıktan sonra, "Eminim öyle olacaksın," dedi.

"Elbette," diye devam etti Andrew aceleyle, bir hata yaptığını fark ederek, "asıl amacım bu değil, ama özellikle burada, Avustralya'da para yardımcı olabilir.

"Her yerde yardımcı olabilir ama mutluluğu satın alamayacağına gerçekten inanıyorum. "Aynı fikirdeyim Kitty. Aile ve ... sevgi, hepsi bu.

Öğle yemeğinin geri kalanını neredeyse sessizlik içinde yediler, Kitty sadece çevresinin tadını çıkarmaya odaklandı. Ve bu gezintinin olası nedenini düşünmemeye çalışıyordu.

"Kitty ... Andrew sonunda sessizliği bozdu. "Belki de seni buraya neden getirdiğimi biliyorsundur?

"Bana manzarayı göstermek için mi?" diye cevap verdi, kendi kulaklarına bile samimiyetsiz geliyordu.

'Bu, ve ... nasıl olduğunu bilmek senin için tam bir sürpriz olamaz. . . son on gün içinde sana düşün oldum.'

"Beni daha uzun süre tanısaydın, eminim benden sıkılırdın, Andrew.

"Bundan şüpheliyim, Kitty. Her zamanki gibi alçakgönüllü davranıyorsun.

Teyzemle uzun uzun konuştum, seni hayatının büyük bir bölümünde tanımış bir kadın ve senin hakkında söyleyecek kötü bir söz bulamadı. Onun gözünde de benim gözümde de mükemmel görünüyorsun. Ve babama ve teyzeme Niyetimi anneme anlattım ve ikisi de kabul etti ...'

Bunun üzerine Andrew aniden ayağa kalktı ve onun önünde diz çöktü. "Katherine McBride, sizden karım olma onurunu bana bahsetmenizi rica ediyorum.

"Tanrım! Kitty böyle bir tekliften habersiz olduğunu gösterdiğini umduğu uygun bir duraksamadan sonra, "Tanrım!" dedi. "Şok oldum. Hiç düşünmemiştim...'

"Çünkü sen olduğun kişisin, Kitty. Bir kız... aslında bir kadın, kendi güzelliğini ne içinde ne de dışında tanıyabilen. Sen çok güzelsin Kitty ve seni ilk gördüğüm anda karım olmanı istediğimi anlamıştım.

"Öyle mi?

"Evet. Romantik bir yapım olduğunu söyleyemem ama ... Andrew kızardı. 'Gerçekten de ilk görüşte aşk gibi bir şeydi. Ve sonra,' diye kıkırdadı kendi kendine, 'Broome'daki dinazor ayak izi için bu kadar heves gösterdiğinde bunun doğru olması gerektiğini biliyordum. Çoğu kız dinozorun ne olduğunu bile bilmez.

fosilleşmiş ayak iziyle ilgilenmek şöyle dursun, dinozor olduğunu bile bilmiyordum. Ne diyorsunuz?

Kitty Andrew'a, onun hiç şüphesiz yakışıklı olan yüzüne baktı, sonra başını kaldırıp bu adama miras kalacağı tahmin edilen güzel araziye inceledi. Düşünceleri Leith'e ve ona taptığını söyleyen ama sonra bildikleri yüzünden onu dünyanın öbür ucuna sürgün eden babasına gitti.

'I...'

İblis zihni Drummond'un canlı bir resmini çıkardı ve ardından kafasındaki bir çerçeve boyunca bir dizi anıyı oynatmaya başladı. Onunla nasıl dalga geçtiği, ona bir eşitten çok bir porselen bebek gibi davrandığı, kendine rağmen onu nasıl güldürdüğü ... ve en önemlisi, sadece birkaç saat önce onu öptüğünde neler hissettiği.

Asıl soru şuydu: Adam onun içindeki en iyiyi mi yoksa en kötüyü mü ortaya çıkarmıştı? Hangisi olursa olsun, onunla birlikteyken kesinlikle farklı bir insan oluyordu.

"Lütfen, bunun tanışmamızdan bu kadar kısa bir süre sonra gelmesinin bir şok olduğunu anlıyorum," diye devam etti Andrew onun sessizliğine. 'Ama Şubat ya da Mart ayında Broome'a dönmem gerekiyor ve annemin de belirttiği gibi, bu da herhangi bir düğüne hazırlanmak için çok az zaman bırakıyor. Yani, seni bir karar vermen için acele ettirmek istemiyorum ama...'

Andrew'un sesi kesildi ve onun ne kadar tatlı bir ruha sahip olduğunu düşündü. 'Bunu düşünmek için biraz zaman alabilir miyim? Eve gitmeyi planlamıştım.

İskoçya ve ailem. Bu da burada kalmak demek. Hayatımın geri kalanı için. Seninle birlikte.

"Sevgili Kitty, seni tamamen anlıyorum. İhtiyacın olan tüm zamanı ayırmalısın. Florence Teyze bana ne kadar yakın bir aileden geldiğini söyledi ve benimle evlenirsen yapacağın fedakarlığı biliyorum. Ve tabii ki, en azından önümüzdeki birkaç yıl boyunca Broome'da yaşayacaksın.

"Annenin nefret ettiği bir yer.

"Ve severek büyüyeceğinize inandığım bir yer. Son ziyaretinden bu yana çok değişti. Broome gelişiyor Kitty; dünyanın dört bir yanından her gün gelen gemiler inanamayacağın kadar lüks ve değerli şeyler getiriyor. Ama evet,' diye onayladı Andrew, 'burası hâlâ normal sosyal davranış kurallarının pek çoğunun bulunmadığı, biçimlenmemiş bir toplum. Yine de, sırf eşitlikçi ve cömert yapınız nedeniyle, annemin alay ettiği kadar güçlü bir şekilde benimseyeceğinizi hissediyorum. Şimdi, ayağa kalkmalıyım

diz kapağım ikiye ayrılmadan önce.' Andrew ayağa kalktı, sonra Kitty'nin ellerini kendi elleriyle kavradı. "Ne kadar zamana ihtiyacın var?"

"Birkaç gün mü?"

"Elbette. şu andan itibaren,' dedi, kızın ellerinden birini usulca sıkarak, 'seni kendi haline bırakacağım.

* * *

Takip eden üç gün boyunca Kitty durumu kendisiyle, bahçedeki muhteşem muhabbet kuşuyla ve tabii ki Tanrı'yla tartıştı. Hiçbiri ona bu konuda daha fazla fikir veremedi. Annesinin bilgeliğini özlüyordu, onun tavsiyeleri tamamen sevgiden ve kızının iyiliğinden kaynaklanıyordu.

Öyle olsa bile mi? Kitty yatak odasında bir aşağı bir yukarı volta atarken, Leith'te yaşadıkları tutumlu hayat göz önüne alındığında Adele'in kızını iyi ve varlıklı bir aileden gelen böylesine yakışıklı bir adamla evlenme fırsatına balıklama atlaması için teşvik etme ihtimalinin çok yüksek olduğunu fark ederek düşündü.

Gerçek şu ki, Kitty on sekiz yaşına geldiğinde hayatının bir sonraki aşamasının evlilik olacağını bilse de, bu hep uzak bir gelecek gibi görünmüştü. Oysa şimdi, işte buradaydı. Kendi kendine tekrar tekrar sorduğu soru, insanın müstakbel kocasını ilk gördüğü andan itibaren *sevmesi* gerekip gerekmediğiydi. Yoksa başlangıçta nişanlanmanın heyecanı çok daha pragmatik bir açıdan mı geliyordu: bekar genç kızlar ağacından koparıldığını bilmek - özellikle de onun kadar fakir olmak - ve hayatının geri kalanı için güvende olduğunu bilmek. Belki de aşk, bir gün bir aileyi de kapsayacak olan bir varoluşu birlikte paylaşarak büyüyecekti.

Kitty ayrıca, eğer Mercers'ler kendi ailesinin içinde bulunduğu zor koşulları görselerdi ve onun bir 'av' olmadığını fark etselerdi, bu birlikteliğe çok daha farklı bakabileceklerinden emindi. Yine de burası Edinburgh değıl, kendisinin ve tozlu kırmızı topraklarına ulaşan herkesin kendini yeniden keşfedebileceğı ve istediğı kişi olabileceğı Avustralya'ydı.

İskoçya'da onun için gelecekte ne *vardı* ki? Şansı yaver giderse Angus'la evlenecek ve bir din adamının karısı olarak ilk on sekiz yılından pek de farklı olmayan bir hayat yaşayacaktı, belki daha zor olması dışında.

Drummond'un onunla 'macera' yaşayacağına dair sözlerine rağmen, Kitty ikizlerden *biriyle* evlenmenin ve onları bu ülkenin kuzeyine kadar takip etmenin

geniş kara kütlesi bunu sağlayabilirdi.

Yine de Drummond onu öptüğünde vücudu eriyip gitmişti. Andrew onun elini tutup öptüğünde hiç de nahoş olmamıştı, ama ...

Sonunda, kendi kendine ikirciklenmekten tamamen yorulan Kitty, Bayan McCrombie'ye gitmeye karar verdi. Ne kadar önyargılı olursa olsun, Kitty'nin burada ailesine en yakın kişi oydu.

Edith'in bazı ev ziyaretleri için dışarı çıktığı bir anı seçti. Birlikte çay içtiler ve Kitty aklından geçenleri anlatırken Bayan McCrombie onu dinledi.

"Vay, vay. Bayan McCrombie bir kaşını kaldırdı, Kitty'yi şaşırtarak ne zevk ne de hoşnutsuzluk gösterdi. "Bunun olmasını beklediğimi zaten biliyorsun, ama canım, senin için üzülüyorum. Hiçbirimiz verdiği kararın hayatının geri kalanı üzerinde geri dönölmez bir etkisi olmayacağına inanacak kadar saf olamayız.

"Evet.

"Buraya geldiğinden beri Edinburgh'u ne kadar özledin?" "Ailemi özledim.

"Ama buranın kendisini değil?

"Güneş battığında soğuşu özlüyorum ama şu ana kadar Avustralya'da gördüklerim hoşuma gitti. Her şeyin olabileceğı bir olasılıklar ülkesi.

"İyi ya da kötü," diye araya girdi Bayan McCrombie. 'Genç bayan, benim bakış açımdan, Yılbaşı gecesi söylediklerimi tekrarlayacağım. Tek söyleyebileceğim, buraya geldiğinizden beri çiçek açtığınızdır. Avustralya'nın size, sizin de buraya yakıştığınıza inanıyorum.

"Burada kendimi kesinlikle daha özgür hissettim, evet," diye atıldı Kitty.

'Ancak Andrew ile evlenirsen, aileni belki de uzun yıllar boyunca bir daha görememeyi kabullenmelisin. Gerçi canım, kendi aileni kuracağından hiç şüphem yok. İster Edinburgh'da ister Avustralya'da olsun, bu doğal bir ilerlemedir. Öyle ya da böyle, bir kadın evlendiğinde hayatı değişir. Peki ya Andrew? Ondan hoşlanıyor musunuz?

"Hem de çok. Düşünceli, nazik ve zeki biri. Ve bana anlattığına göre çok da çalışkan.

'Gerçekten de öyle,' diye onayladı Bayan McCrombie. 'Dışarıdan bakan biri için nasıl görünürse görünsün, olağanüstü zengin bir babanın oğlu olmanın dezavantajları vardır. Hem Stefan'a hem de kendisine, onun kadar çalışkan olabileceğini kanıtlamak zorunda.

Başarılı. Drummond'un aksine, o doğuştan aynı sorumluluk duygusunu taşıyor. Mercer tahtının varisi ve yedeği,' diye kıkırdadı Bayan McCrombie. "Sorabilir miyim Kitty, Drummond Avrupa'ya gitmeden önce seninle konuştu mu?

"Evet. Kitty yüzünün kızarmasını engellemenin zamanı olmadığına karar verdi. "Benden onu beklememi istedi.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Seninle ilk karşılaştığı andan itibaren gözlerini senden alamadı. Tüm o aptalca sataşmalar ... dikkatini çekmek için çocukça bir yol. Peki sen ona ne söyledin?

Hiçbir şey demedim. Sonra gitti ve Avrupa'ya giden gemiye binmeden önce onu bir daha görmedim.

"Ne kadar dramatik. Yeğenlerimin avantajlarından bahsederek sana patronluk taslamak istemem ama Kitty canım, sana söyleyebileceğim şey, genç bir bayan evlenmeye karar verdiğinde, evleneceği kişiden beklediği şeylerin genç bir kızken hayal ettiklerinden çok farklı olduğudur. Bununla güvenliği, emniyeti kastediyorum - özellikle de böyle bir ülkede; korunmak için güvenebileceği, istikrarlı, güvenilir bir tip. Saygı duyduğunuz biri ve evet, siz sormadan söyleyeyim, aşk büyür. Ve Andrew'un *sizi* şimdiden sevdiğinden hiç şüphem yok.

'Çok akıllıca tavsiyeleriniz için teşekkür ederim Bayan McCrombie. Söyledikleriniz üzerinde düşüneceğim. Ve bunu hemen yapmalıyım, çünkü çok az zamanımız olduğunu biliyorum.

"Benim için zevktir, Kitty. Eminim farkındasıdır, sizinle resmi olarak akraba olmaktan daha iyi bir şey istemem, ama kararı sen vereceksin. Unutmayın, Andrew size sadece sevgisini değil, yepyeni bir hayat sunuyor ve bunu sadece siz dilediğiniz gibi şekillendirebilirsiniz.

* * *

O günün ilerleyen saatlerinde Andrew'un midilli ve tuzakla eve geldiğini görünce, fikrini değiştirmeden önce onu kapıda karşılamak ve kararını söylemek için hızla aşağı indi.

"Andrew, sizinle konuşabilir miyim?

Adam ona doğru döndü ve kız, adamın gözlerinde cevabı bulup bulamayacağını görmek için yüzünü incelediğini biliyordu.

"Elbette. Misafir odasına geçelim.

Odaya girip oturduklarında Kitty onun vücudundaki gerginliği fark etti.

"Andrew, teklifin hakkında düşünmek için biraz zaman ayırdığım için beni affet. Bildiğin gibi bu benim için çok önemli bir karar. Ancak kararımı verdim ve babamın da kabul etmesi koşuluyla senin karın olmaktan onur duyarım. Kitty bu sözleri söylemekten nefesi kesilmiş bir halde sustu ve Andrew'a baktı. Düşündüğü kadar mutlu görünmüyordu.

"Andrew, fikrini mi değiştirdin?

"Ben ... hayır. Yani, kesinlikle emin misin?"

"Kesinlikle eminim.

"Peki kimse sana bu konuda baskı yapmadı mı?

"Hayır!" Ona cevabını verdikten sonra, şimdi isteğini kabul etmesinin nedenleri konusunda onu sorguya çekiyor gibiydi.

"Ben ... şey, beni reddetmek için kendini zorladığına inanıyordum. Belki de başka biri vardı. I . . . !

"Yemin ederim, kimse yok.

"Peki, öyleyse...

Kitty, Andrew'un gözlerinden bulutların gözle görülür biçimde kalkışını izledi.

'Aman Tanrım! Bu beni dünyanın en mutlu adamı yapıyor! İznini istemek için hemen babana yazmalıyım, ama bunu telgrafla yapmama karşı çıkar mısın? Bildiğiniz gibi mektupların ulaşması çok uzun sürüyor ve zaman çok önemli. Ve elbette babama da bir tane göndereceğim ve Avrupa'dayken bir an önce ailenizin kapısına gelmesini isteyeceğim. Andrew heyecanla salonda bir aşağı bir yukarı volta atarken kelimeler ağzından dökülüyordu. "Umarım baban sevgili kızını bana emanet etmeye hazırdır. Ailemizi teyzem sayesinde tanıyor elbette. Andrew adımlarına ara vererek kızının ellerini avuçlarının içine aldı. "Şimdi sana söz veriyorum, Katherine McBride, seni seveceğim ve hayatının geri kalanında sana her şeyin en iyisini vereceğim.

Kitty başını salladı ve adam onu dudaklarından hafifçe öperken gözlerini kapattı.

* * *

İki gün sonra Andrew Kitty'ye yeni gelen telgrafi gösterdi.

ANDREW STOP KIZIMLA EVLİLİĞİNİZİ KUTSAMAKTAN MUTLULUK DUYUYORUM
STOP SANA VE KATHERINE'E ÇOK SEVGİLER STOP ANNEM VE AİLEM İKİNİZE DE
TEBRİKLER GÖNDERİYOR STOP RALPH STOP

"Son engel! Andrew sevinçle haykırdı. 'Artık bunu dünyaya duyurabilir ve düğün hazırlıklarına başlayabiliriz. Zamanın kısıtlı olduğu düşünülürse istediğin kadar görkemli bir düğün olmayabilir ama annem Adelaide'deki herkesi tanıyor ve en azından güzel bir gelinliğin olması için torpil yapabilir.

"Gerçekten Andrew, böyle şeyler benim için önemli değil.

"Öyle olabilir ama bu düğün annem için önemli. Bu yüzden ona ve Florence Teyze'ye hemen bu akşam söyleyeceğiz.

Kitty başını salladı, sonra ondan uzaklaştı ve gözlerinin yaşlarla dolduğunu bilerek üst kata doğru yürüdü. Odasına vardığında kendini yatağa atıp hıçkırığa hıçkırığa ağladı, çünkü babasının kendisinden sonsuza dek kurtulmak istediğine dair inandığı her şey doğru çıkmıştı.

* * *

Bir ay sonra Andrew'la evleneceği sabah Kitty gelinliğiyle uzun aynanın karşısında durdu. Edith gerçekten de ipleri eline almıştı ve üzerinde prenseslere layık beyaz bir gelinlik vardı. Beli fısıltıyla kıvrılmıştı ve yüksek yakası, Agnes'in başının üstüne güzelce yığıldığı kumral saçlarını ortaya çıkarıyordu. Zengin Alengon danteli, en ufak bir hareketle parıldayan ve ışıldayan yüzlerce küçük inciyle süslenmişti.

"Çok güzel görünüyorsunuz, Bayan Kitty. Ağlamak istiyorum..." dedi Agnes, Kitty'nin omuzlarındaki tül duvağı düzeltirken.

"Günaydın, Kitty.

Kitty arkasından odaya giren Edith'in yansımasını gördü. "Günaydın.

Agnes burnunu silerek, "Ne kadar güzel görünüyor, değil mi?" dedi.

"Gerçekten de öyle," diye yanıtladı Edith, sanki bu sözleri söylemek ona acı veriyormuş gibi sert bir sesle. "Katherine'le yalnız konuşabilir miyim?

"Elbette, m'um.

Agnes odadan dışarı fırladı.

"Sana iyi şanslar dilemeye geldim, Katherine," dedi Edith, müstakbel gelininin etrafında dolaşıp elbisenin mükemmel olup olmadığını kontrol ederek.

"Teşekkür ederim.

"Babanızı çok daha gençken tanımıştım. Onunla Highlands'de bir baloda tanışmıştım. Benim ona vurulduğum gibi onun da bana vurulduğuna inanmıştım. Ama baban her zaman büyüleyici biriydi, eminim sen de farkındasındır.

Kitty'nin kalbi daha hızlı atmaya başladı. Edith'in söyleyecek daha çok şeyi olduğunu bildiği için cevap vermedi.

"Tabii ki yanılmışım. Meğer o sadece bir büyücü değil, aynı zamanda bir dolandırıcıymış. Kadınları baştan çıkarmaktan zevk alan ve onlarla işi bittiğinde bir sonrakine geçen bir zamparaymış. Açıkça söylemek gerekirse, onun tarafından ortada bırakıldım. Ayrıntılara girmeyeceğim ama kalbimi kırmanın yanı sıra neredeyse itibarımı da mahvediyordu. Eğer Stefan Avustralya'dan gelmeseydi ve Londra'da tesadüfen karşılaşmasaydık - ve onun benim edindiğim "şöhretten" haberi olmasaydı... "kötü şöhret" edinmiş olmasaydım, gelecekteki beklentilerim mahvolurdu.

Derin derin nefes al, diye emretti Kitty, elbisesinin altındaki deride hem utancın hem de şokun sıcaklığını hissederken.

"Sizi temin ederim, anlattıklarım doğru. Umarım kız kardeşim bana mektup yazıp ona eşlik edeceğini ve seni evimde ağırlamam gerektiğini söylediğinde neden pek memnun olmadığımı anlayabilirsin. Elbette işin aslı halının altına süpürüldü ve kız kardeşimin aziz Ralph'in bana ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ve şimdi ...' Edith gelip onun önünde durdu. 'Sen - onun kızı - benim en büyük oğlumla evleneceksin ve akraba olacağız. Eminim baban gibi ben de bu ironiyi anlamışımdır.

Kitty zarif terlikli ayaklarının etrafında biriken metrelerce beyaz dantele baktı. "Bunu bana neden anlatıyorsun?" diye fısıldadı.

"Çünkü ailemize katılıyorsun ve aramızda daha fazla sır kalmasını istemiyorum. Ayrıca seni uyarmak için söylüyorum, eğer oğlumu babanın beni incittiği gibi incitirsen, seni avlar ve yok ederim. Anladın mı?

Anladım.

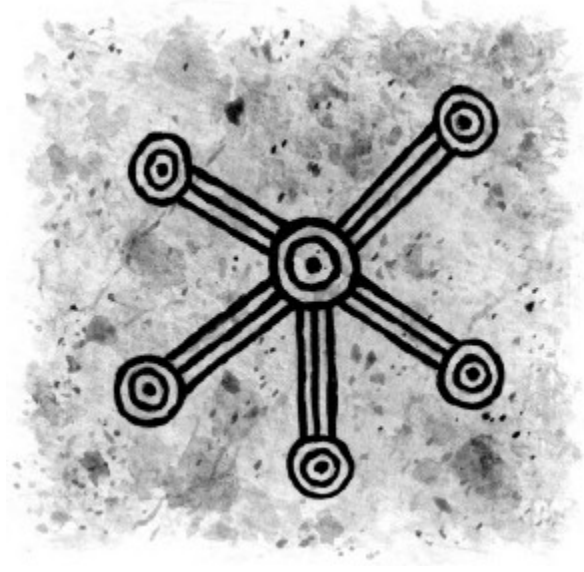
Söyleyeceklerim bu kadar. Tek umudum annenin doğasına sahip olman. Kız kardeşim bana onun çok tatlı bir kadın ve çok metanetli olduğunu söyledi. Geriye dönüp baktığımda şanslı bir kaçış yaşadığımı fark ettim, çünkü eminim ki annen de benim gibi o adamla evliliği boyunca acı çekmiştir. *O adam!* Bir bakan mı?!" Edith kısık sesle kıkırdadı, ama sonra Kitty'nin

belirgin bir üzüntüyle soğukkanlılığını yeniden kazandı. "O halde Kitty, bu konudan bir daha asla bahsetmeyeceğiz. Edith ona yaklaştı ve iki yanağından da belli belirsiz öptü. "Çok güzel görünüyorsun, canım. Mercer ailesine hoş geldin.'

CeCe

Phra Nang Plajı, Krabi, Tayland

Ocak 2008

*Bal karıncası
bölgesi için Aborjin
sembolü*

Ace kollarını iki yana açıp esnedi ve elindeki kitabı kanepeye bıraktı. Doğrudum ve az önce dinlediğim hikâyeyi düşünmeye başladım.

"Vay canına," diye mırıldandım. 'Kitty Mercer kulağa inanılmaz geliyor! Dünyanın öbür ucuna taşınmak, hiç tanımadığı bir adamla evlenmek ve kulağa cehennemden çıkmış bir kayınvalide gibi gelen bir mirasa konmak.

"Sanırım o günlerde pek çok kadın böyle yapıyordu, özellikle de geri dönmek istemedikleri bir hayatı olanlar. Ace uzaklara baktı. "Kitty'ninki gibi," diye ekledi sonunda.

"Evet, babası tam bir pislik gibi görünüyor. Sence Drummond yerine Andrew'la evlenerek doğru seçimi mi yaptı?

Ace ön kapaktaki Kitty'nin resmini inceledi. "Kim bilir? Her gün o kadar çok seçim yapıyoruz ki..."

O zaman yüzü kapandı, ben de onu sarayda saklanmasına neden olan kararları konusunda zorlamadım. 'Asıl soru şu,' dedim, 'onun benimle ne ilgisi var? Akraba olduğumuzu sanmıyorum - birbirimize hiç benzemiyoruz. Konuyu açıklamak için kitabı başıma kaldırdım ve onunla aynı sert ifadeyi takınmaya çalıştım. Ace kıkırdadı ve bir parmağını yanağımda gezdirdi.

'Akraba olmak için birbirinize benzemek zorunda değilsiniz. Beni ele alalım - benim babam Avrupalı ve bahse girerim sen de melezsın. Hiç merak etmedin mi?'

Elbette merak ettim. Dürüst olmak gerekirse, bunu hep kabullendim - insanlar evlatlık olduğumu söylediğimde nereli olduğumu tahmin etmeye çalışırlardı. Her türlü şeyi söylerlerdi.

- Güney Asyalı, Güney Amerikalı, Afrikalı ... Sanki herkes sizi bir kutuya koymak ve üzerinize bir etiket yapıştırmak istiyor ama ben sadece kendim olmak istedim.

Ace başını salladı. 'Evet, bunu ben de anlıyorum. Burada Tayland'da bize *luk kreung* diyorlar - kelimenin tam anlamıyla "yarı çocuk". Ama kanımın nereden geldiğini bilsem de, bu kim olduğumu ya da nereye ait olduğumu anladığım anlamına gelmiyor. Nerede olursam olayım kendimi yabancı hissediyorum. Acaba kendini Avustralya'ya ait hissedecek misin?

'I . . . Bilmiyorum. Kendimi kızarmış ve sıcak hissetmeye başlamıştım, bana sorduğu tüm sorular başımı döndürüyordu. Ayağa kalktım. Terastan merdivenlere doğru yürürken, "Son bir kez yüzmeye ve gün batımına gidiyorum," dedim. "Birkaç fotoğraf çekmek istiyorum.

"Ne demek "son" yüzüş?

"Yarın ayrılıyorum. Bikinimi almaya gidiyorum.

Birkaç dakika sonra fotoğraf makinemle kapıya vardığımda, Ace'i mayosu, güneş gözlükleri ve beyzbol şapkasıyla kapının yanında beklerken buldum.

"Ben de seninle geleceğim," dedi.

"Tamam. Kırmızı düğmeye bastığında şaşkınlığımı belli etmemeye çalıştım ve kameramı Po'ya uzattım, Ace son sürat denize doğru yüzerken ben de peşinden gittim. Uzun bir yol yüzdük, herkesten çok daha fazla yüzdük ve beni kollarına alıp öptü.

"Neden bana gideceğini daha önce söylemedin?

'Dürüst olmak gerekirse, günlerin nasıl geçtiğini anlamamıştım. Ancak bu sabah sırt çantamdaki uçak biletine baktığımda fark ettim.

"Sensiz çok garip olacak, CeCe.

"Eminim idare edersin. Hadi," dedim dışarı çıkarken, 'fotoğraf makinemi alıp gün batımının birkaç fotoğrafını çekmeliyim.

Po'dan fotoğraf makinemi aldım ve Ace yeşilliklerin arasında gizlenmiş beni izlerken gün batımını çekmek için sahile geri döndüm.

'Fotoğraf mı istiyorsun? Ben çekerim,' diye teklif etti Po.

"İçinde olman sorun olur mu? Ace'e sordum. 'Arkamızda gün batımı falan varken mi? Sadece anı olsun diye mi?

'I . . .' İsteksizce kabul etmeden önce gözlerinde bir korku titreşimi vardı.

Po'ya hangi düğmeye basması gerektiğini söyledim ve sırtımız sahile dönükken Ace kolunu bana doladı ve Phra Nang'da batan güneşin önünde poz verdik. Po, Ace onu durdurmak için elini kaldırıp kapıdaki şifreye basmadan ve kapıdan geçip kaybolmadan önce hevesle bir şeyler atıştırdı. Ben de onu takip ettim.

fotoğraf makinemi almak için durdu.

'Hanımefendi, sizin için alışveriş yapıp baskı alabilir miyim? Kuzenim Krabi kasabasında iyi bir yer işletiyor. Şimdi oraya gidiyorum, resimler yarın sabah geri gelir,' diye teklif etti Po.

'Tamam, teşekkürler,' diye kabul ettim film rulosunu makineden çıkarırken. "İki set baskı yapalım, olur mu?" Ace'e bırakmak için iyi bir hatıra olacağını düşünerek parmaklarımla işaret ettim.

"Sorun değil, hanımefendi. Po bana gülümsedi. "Benim için bir zevk. İki set için üç yüz baht mı?

"Anlaştık. Neden bu kadar yardımcı olduğunu merak ederek oradan uzaklaştım ve belki de vicdan azabının hâlâ onu rahatsız ettiğini düşündüm. Belki de insanoğlu ara sıra geçmişteki kabahatlerini telafi etmek istiyordu.

O akşam, acaba ben mi kendimde değildim diye düşündüm, ama genellikle akşam yemeğinde akıp giden sohbet artık yapmacık ve doğal değildi. Ace garip bir şekilde sessizdi ve ne kadar kötü olursa olsun normalde yaptığı şakalarıma bile gülmedi. Bıçağımı ve çatalımı bırakır bırakmaz esnedi ve erken yatmamız gerektiğini söyledi, ben de kabul ettim. Yatakta, karanlığın içinde sessizce bana uzandı ve benimle sevişti.

"İyi geceler, CeCe," dedi onun uyuması ve benim uyanık kalmam için yerleştiğimizde.

"İyi geceler.

Uyuduğunu anlamak için nefes alış verişindeki değişikliği dinledim ama duymadım. Sonunda iç çektiğini duydum ve karanlığın içinde belli belirsiz bir el beni bulmak için uzandı.

"Uyuyor musun?" diye fısıldadı.

"Nadiren uyuduğumu biliyorsun.

"Buraya gel, sarılmaya ihtiyacım var.

Beni kendine çekti ve o kadar sıkı sarıldı ki burnum göğsüne bastırdı ve zar zor nefes alabildim.

'Daha önce söylediklerimde gerçekten ciddiydim. Seni özleyeceğim,' diye mırıldandı karanlığın içinde. 'Belki Avustralya'ya gelirim. Sana cep telefonu numaramı vereceğim. Bana bir adres göndereceğine söz verir misin?

"Evet, tabii ki.

"Biz bir çiftiz, değil mi?"

"Öyle miyiz?

"Evet, ikimiz de bir yol ayrımındayız ve nereye gideceğimizi bilmiyoruz. "Sanırım.

En azından senin için doğru. Ne yazık ki ben nereye gideceğimi çok iyi biliyorum.

Eninde

sonunda...'

'Nereye?'

"Önemli değil, ama sana şunu söylemek istiyorum, eğer her şey farklı olsaydı .

.. ' Dudaklarının başımın üstünü hafifçe okşadığını hissettim. 'Sen tanıdığım en gerçek insansın, Celaeno D'Aplièse. Asla değişmeyeceksin, değil mi?

"Yapabileceğimi sanmıyorum.

"Hayır," diye kıkırdadı. "Muhtemelen yapamazsın. Sadece bana bir konuda daha söz vermeni istiyorum.

"Neymiş o?

'Eğer . . gelecekte benim hakkımda bir şeyler *duyarsan*, lütfen beni yargılamamaya çalış. Biliyorsun ki hiçbir şey görüldüğü gibi değildir. Ve ...' Kelimeleri bulmakta zorlandığını biliyordum. "Bazen sevdiklerini korumak için bir şeyler yapman gerekir.

"Evet, Star için yaptığım gibi.

"Evet tatlım, Star için yaptığın gibi.

Bununla birlikte beni tekrar öptü ve yuvarlandı.

* * *

Tabii ki o gece gözüme uyku girmedi. Her türlü duygu - bazıları yeni - kafamın içinde yarışıyordu. Keşke birine açılabilseydim, Ace'in bana söyledikleri hakkında onun fikrini sorabilseydim. Ama gerçek şu ki, Ace benim 'biris'i' olmuştu... arkadaşım. Bu kelimeyi zihnimde evirip çevirdim. Daha önce kız kardeşim olmayan doğru dürüst bir arkadaşım olmamıştı ve belki de arkadaşlığın nasıl işlediğini bile bilmiyordum. Ben de *onun* arkadaşı mıydım? Yoksa o beni yalnızlığını hafifletmek için mi kullanıyordu ve ben de aynısını mı yapıyordum? Yoksa arkadaştan daha fazlası mıydık?

Yatakta uykusuz yatmaktan vazgeçtim ve güneşin doğuşu için çok erken olmasına rağmen sahile doğru süründüm. Ace'le birlikte yarattığımız küçük evrenin güvenliğinden ayrılacağımı düşündükçe kalbim çarpmaya başladı. Onu - ve bu cenneti - çok özleyecektim.

Ben son kez saraya girmek için kapıya doğru yürürken Po gündüz vardiyası için görev yerine dönüyordu.

"Fotoğraflarınızı aldım, madam. Parlak renkli fotoğraf zarflarını almak için naylon sırt çantasına uzandı. Dört tanesini karıştırdı.

İçindekileri kontrol ederken, bunun fazladan birkaç baht kazanmak için Phra Nang Plajı'nın diğer sakinlerine sunduğu bir hizmet olup olmadığını merak ettim.

"Bunlar senin," diye onayladı ve diğer iki paketi sırt çantasına geri koydu.

'Teşekkürler,' dedim, ayrılırken ona ödeme yapacağımı ve iyi bir bahşiş vereceğimi kendime hatırlatarak, sonra toparlanmak için odama doğru yürüdüm.

Bir saat sonra sırt çantamı sırtıma geçirdim ve kapıyı arkamdan kapattım. Ace'in bir aşağı bir yukarı volta attığı terasa doğru sefilce tepindim. Onun da en az benim kadar depresif ve tedirgin görüldüğünü görünce çok sevindim.

"Çıkıyor musun?"

"Evet." Arka cebimden fotoğraf zarfını çıkardım ve masanın üzerine koydum. "Bunlar senin için."

"Bu da benim cep telefonu numaram," dedi ve karşılığında bana bir kağıt parçası uzattı.

Orada garip bir şekilde durduk, birbirimize bakıyorduk. Ve ben sadece o anın bitmesini istiyordum.

"Her şey için çok teşekkürler."

'Bana teşekkür etmene gerek yok, CeCe. Benim için bir zevkti.'

"Tamam o zaman. Sırt çantasını tekrar omuzlarıma almak için hamle yaptım ama o kollarını açtı."

"Buraya gel. Beni kendine çekti ve kocaman sarıldı, çenesini başımın üstüne dayadı. "İrtibatı koparmayacağına söz veriyor musun?"

"Evet, elbette."

'Ve asla bilemezsin, belki Avustralya'ya gidebilirim,' dedi sırt çantamı kapıya doğru taşıırken.

"Bu harika olur. Hoşça kal o"

zaman. "Güle güle, CeCe."

Po beni dışarı çıkarmak için kırmızı düğmeye bastı ve ben de ona fotoğraflar için para verdikten sonra bahşiş teklif ettim. Şaşırtıcı bir şekilde reddetti, başını salladı ve o suçlu ifadesiyle bana baktı.

"Güle güle, hanımefendi."

Plebs Yolu'ndan Railay'e doğru yürüdüm, Jack ve çeteye veda edemeyecek kadar üzgün hissediyordum. Beni özleyeceklerini de sanmıyordum. Barın önünden geçerken, Jay'in verandanın kenarında, parmaklarına kalıcı olarak yapışmış gibi görünen bir aksesuar olan Singha birasıyla oyalandığını gördüm. Doğruca yanından geçip gittim - havamda değildim.

"Selam, CeCe," diye önümü kesti. "Gidiyor musun?" "Evet.

"Yeni erkek arkadaşını da yanında götürmüyor musun? İçkiden sıırılsıklam olmuş gözlerinde bir parıltı ve dudaklarında daha çok alaycı olmayı başaran bir gülümseme gördüm.

"Yanlış anladın Jay. Benim erkek arkadaşım yok.

"Hayır, tabii ki yok.

'Gitmem gerek, yoksa uçağımı kaçıracağım. Güle güle.' "Kız kardeşin nasıl?" diye seslendi arkamdan.

"İyi," diye bağırdım, yürümeye devam ederken.

"Ona en iyi dileklerimi ilet, olur mu?

Duymamış gibi yaptım ve yolcuları Krabi kasabasına geri götürmek için bekleyen uzun kuyruklu teknelere doğru kumların üzerinde ilerledim.

* * *

Uçak Suvarnabhumi havaalanındaki pistten Sydney'e doğru yola çıkarken, son birkaç saattir kafamın Ace ile dolu olmasının iyi tarafının, en azından on iki saatlik uçak yolculuğu *ya da* oraya vardığımda bulabileceklerim üzerinde durmamış olmam olduğunu düşündüm. Ayrıca yolculuğuma yardımcı olması için havaalanı eczacısının 'uyku hapi' dediği haplardan almayı da başarmıştım. Uçağa biniş anonsu yapıldığında tedbir olsun diye iki tane almıştım ama şimdi kendimi normalde hissettiğimden daha uyanık ve tetikte hissediyordum ve bu hapların uyku iksirinden ziyade kafein içerip içermediğini merak ediyordum.

Neyse ki uçak nispeten boştu ve yanımda iki boş koltuk vardı, bu yüzden emniyet kemeri işareti kapanır kapanmaz onlara uzandım ve kendimi rahat ettirdim, beynime yorgun ve uyuşturulmuş olduğumu ve lütfen bana bir iyilik yapıp uyumasını söyledim.

Belli ki dinlemiyordu ve biraz huzursuzca dönüp durduktan sonra oturdum ve Taylandlı hostesin sunduğu uçak yemeğini kabul ettim. Düşüncelerimi sakinleştirmek için bir bira bile içtim. O da işe yaramadı. Kabin ışıkları söndüğünde tekrar uzandım ve kendimi önümde neler olduğunu düşünmeye zorladım.

Sabahın erken saatlerinde Sydney'e indikten sonra, Avustralya'nın kuzey ucunda Darwin adında bir kasabaya doğru yola çıktım. Oradan da başka bir uçakla Broome kasabasına gitmem gerekiyordu. Uçuşlarım için rezervasyon yaptırdığımda beni gerçekten rahatsız eden şey, her iki yerin üzerinden geçerek Avustralya'nın dibine kadar inmek ve sonra da tüm yolu geri dönmek zorunda olmamdı.

tekrar. Bu, Sydney havaalanında aktarma sırasında geçen süre bir yana, havada fazladan saatler anlamına geliyordu.

Havaalanındayken internetten Broome'a baktım ve fotoğraflardan gerçekten harika bir sahili olduğunu gördüm. Bugünlerde her Şeyden çok turistik bir yerdi ama uzun zaman önce Kitty Mercer'ın biyografisinden öğrendiğim kadarıyla inci endüstrisinin merkezi olduğunu biliyordum. Acaba benim mirasım da buradan mı geliyordu?

Son birkaç haftanın bana öğrettiği bir Şey varsa o da paranın mutluluğu satın alamayacağı kliŐesinin kesinlikle doğru olduğuydu. Çok zengin olduğu belli olan ama yalnız ve mutsuz olan Ace'i düşündüm. Acaba beni özlüyor muydu? Bu gece onu gerçekten özlüyordum. Onsuz yaŐayamayacaėım ya da elinin elime değmesini özlediğim gibi duygusal bir Şekilde değil. Yani, seks iyiydi ve daha önce yaŐadıklarımдан çok daha iyiydi, ama en çok zevk aldığım Şey Star'la yaşadığım gibi yakınlıktı.

Ace onun geride bıraktığı büyük boşluğu doldurmuştu. O benim arkadaşım ve hatta bir noktaya kadar sırdaŐım olmuştu. *Onu işte böyle özlüyorum*, diye düşündüm, *sadece yanımda olduğu gerçeğini*. Sarayın dışındaki gerçek dünyada yollarımızın asla kesiŐmeyeceėini biliyordum. O zengin bir Şehir çocuğuydu, tasarım çantalar satın alan ve beş inçlik stiletolar giyen sarışın kadınlara alışkındı.

Zamanın içinde bir andı: bir sahile sürüklenen iki yalnız insan, birbirlerine yardım ediyorlardı. O hayatına devam edecekti, ben de öyle, ama her zaman arkadaş kalacağımızı umuyordum.

Bu noktada ya bira ya da 'uyku hapları' devreye girdi, çünkü hostes beni uyandırıp kırk beş dakika sonra Sydney'e ineceğimizi söyleyene kadar başka hiçbir Şeyin farkında değildim.

İki saat sonra, çok daha küçük bir uçakla, Avustralya'yı boydan boya geçen önceki uçuş rotamı takip etmek üzere tekrar havalandım. Sydney'i geride bıraktığımızda aşağıya baktım ve boşluğu gördüm. Hiçbir Şey, kelimenin tam anlamıyla *hiçbir Şey*, kırmızı dışında. Ancak bu gerçekten kırmızı olmayan bir kırmızıydı... Altımdaki toprağın rengini tanımlamak için bulabildiğim en yakın Şey Star'ın bazen yemeklerinde kullandığı kırmızı biber baharatıydı.

Hemen bu rengi bir resimde nasıl taklit edebileceğimi merak ettim. Bir süre sonra bunu düşünmek için uzun zamanım olduğunu fark ettim, çünkü kırmızı biber toprağı altımda uzayıp gidiyordu. Çoğunlukla düzdü, manzara bana bitmiş bir domates çorbasını anımsatıyordu: kenarları kahverengileŐmiŐ,

Bir yol ya da nehir olduğunu belirtmek için üzerine dökülmüş tek tük ince krema damlacıkları.

Yine de Darwin'e yaklaştıkça, son varış noktam yaklaştıkça, kalbimin daha hızlı atmasına neden olan ani bir tutuş hissettim. Kendimi garip bir şekilde coşkulu ve ağlamaklı hissettim, tıpkı dokunaklı ama moral verici bir film izlediğimde hissettiğim gibi. Sanki yumruğumu Perspex pencereye vurmak, dışarı atlamak ve içgüdüsel olarak bir şekilde benim bir parçam olduğunu hissettiğim o sert, acımasız kırmızı toprağa inmek istiyordum. Ya da daha doğrusu ben *onun* bir parçasıydım.

İndikten sonra, bir tür plastik oyuncak uçağa benzeyen bir şeye bindiğimde hissettiğim sevincin yerini kısa süre sonra büyük bir korku aldı, o kadar küçüktü ki. Hava akımlarında sarsılıp zıpladıktan sonra daha önce hiç duymadığım ve kesinlikle Broome olmayan Kununurra adında bir yere inerken etrafımdaki hiç kimse endişeli görünmüyordu. İnmek istediğimde, sanki bir otobüsteymişiz ya da trendeymişiz gibi, bunun sadece bir durak olduğu ve bir sonraki durağın Broome olacağı söylendi. Korkunç uçan otobüs tekrar havalandı ve sinirlerimi yatıştırmak için bir uyku hapi daha aldım. Sonunda ortalama bir Cenevre araba yolundan çok daha uzun görünmeyen bir uçak pistine indiğimizde, gerçekten istavroz çıkardım.

Küçük havaalanının yolcu salonunda bilgi merkezini aradım ve bir masa gördüm; masanın arkasında teni benimkiyle hemen hemen aynı renkte olan bir kız oturuyordu. Simsiyah buklelerden oluşan saçları bile birbirine benziyordu.

"İyi günler, yardımcı olabilir miyim? Bana sıcak bir şekilde gülümsedi.

"Evet, şehirde birkaç gece kalacak bir yer arıyorum. "O zaman doğru yere geldiniz," dedi ve bana bir yığın broşürler.

"Hangisini tavsiye edersiniz?

"Benim favorim Carnarvon Caddesi'ndeki Pearl House, ama kişisel tercihlerde bulunmam doğru olmaz," diye ekledi sırtarak. "Odaları olup olmadığını öğreneyim mi?

"Bu harika olur," diye cevap verdim, bacaklarımın altımda seğirdiğini hissederek - belli ki beni dünyanın binlerce mil ötesine taşımaktan bıkmışlardı. 'Birinci katta olabilir mi? Ya da ikinci? Sadece yerde olmasın.

"Endişelenme.

O bir telefon görüşmesi yaparken, kendime saçmaladığımı söyledim; örümcekler yukarı tırmanabilirdi, değil mi? Ya da gider boruları boyunca duşlara ...

"Evet, Bayan Cousins'ın boş bir odası var," dedi telefonu bırakıp detayları yazıp bana uzatırken. "Taksi durağı hemen ön tarafta.

"Teşekkürler.

"Fransız mısın?" diye sordu.

"İsviçreliyim aslında.

"Buraya akrabalarını görmeye mi geldin?

"Belki," dedim omuz silkerek, nereden bildiğini merak ediyordum.

'Şey, benim adım Chrissie ve işte kartım. Yardıma ihtiyacın olursa beni ara, belki görüşürüz.

"Evet, teşekkürler," dedim çıkışa doğru yürürken, hem samimiyetine hem de algısına şaşırmıştım.

Bir taksiye bindiğimde çoktan terlemiştim ve şoför bana şehre sadece kısa bir yolculuk olduğunu söyledi. Büyük bir yeşile bakan alçak bir binanın önünde durduk, geniş yol küçük dükkanlar ve evlerin karışımıyla kaplıydı.

Otel basitti ama odama girdiğimde tertemiz *olduğunu* ve detaylı bir inceleme yaptıktan sonra örümceklerden arınmış olduğunu görmekten memnun oldum.

Cep telefonumdan saati kontrol etmeye gittim ama belli ki şarjı tamamen bitmişti. Tek yapabildiğim akşam karanlığının çökmekte olduğuydu, bu da muhtemelen saatin gece altı civarında olduğu anlamına geliyordu. Cep telefonum söyleyemese bile vücudum bana uyku vaktinin geldiğini söylüyordu.

Uçak kıyafetlerimi çıkardım, çarşafların arasına girdim ve sonunda uykuya daldım.

* * *

Uyandığımda çıplak pencereden içeri parıldayan çok parlak bir güneş gördüm. Duş aldım, giyindim ve yiyecek bir şey olup olmadığına bakmak için aceleyle aşağı indim.

"Biraz kahvaltı alabilir miyim? Resepsiyondaki bayana sordum.

'O saatler önce temizlendi. Saat neredeyse öğleden sonra iki, canım.'

"Doğru. Yakınlarda bir şeyler yiyebileceğim bir yer var mı?

"Yolun aşağısında pizza ve benzeri şeyler yapan Runway Bar var. Günün bu saatinde yapabileceğinin en iyisi. Daha sonra açık olan başka yerler de var.

"Teşekkürler.

Gittim ve otelin dışında durdum. Güneş benim için bile kavurucu derecede sıcaktı, sanki gece boyunca dünyaya birkaç bin mil daha yaklaşmış gibiydi. Akıllı olan herkes belli ki içeride ondan saklanıyordu, çünkü sokak ıssızdı. İleride, bir otoparkın yanında dört bronz heykel gördüm ve bakmaya gittim. Üçü takım elbiseli adamlardı, kırıksıklıklarına bakılırsa hepsi de yaşlıydı ve dördüncüsü - bir tulum, ağır botlar ve tüm yüzünü kaplayan yuvarlak bir kask giymişti - bir astronota benziyordu. Üzerlerinde muhtemelen bu adamları bu kadar özel yapan şeyin ne olduğunu anlatan küçük yazılar olan plaketter vardı ama güneşten midem bulanmaya başlamıştı ve yemeğe ihtiyacım olduğunu biliyordum. Runway Bar'a vardığımda nemden ter içinde kalmıştım.

Tezgâha gittim ve hemen su sipariş ettim, bana uzatılır uzatılmaz tüm şişeyi yudumladım. Bir burgerde karar kıldım ve soluk plastik bir masaya oturmadan önce kasabadaki turistik yerleri gösteren ücretsiz haritalardan birini aldım.

"Turist misin?" diye sordu hamburgeri bana getiren genç adam.

"Evet.

"Cesursun, canım. Yılın bu zamanlarında sizden burada pek olmaz. Bu Büyük Islak, görüyorsun. Benim tavsiyem şemsiyesiz fazla uzağa gitmemen. Ya da bir yelpaze,' diye ekledi. "Gerçi yağışlı mevsimde ikisi de pek işe yaramaz.

Hamburgerimi yaklaşık dört lokmada yedim, sonra şehrin haritasını tekrar inceledim. Her zamanki gibi kelimelerdeki harfler gözümün önünde karmakarışıkta ama yılmadım ve sonunda aradığım yeri buldum. Ödeme yapmak ve biraz daha su almak için tezgâha geri dönerken garsona haritadaki yeri işaret ettim.

"Burası ne kadar uzakta?

"Müze mi? Buradan yaklaşık yirmi dakikalık bir yürüyüş mesafesinde. "Tamam, teşekkürler. Gitmek için arkamı döndüm ama beni durdurdu. 'Bu akşam kapalı ama. Yarın dene.'

"Denerim. Hoşça kal.

Öğleden sonra Broome'daki her yer kapalıymış gibi hissediyordum. Odama döndüğümde, çalışmayan cep telefonumu hatırladım ve şarj etmek için yatağın yanına taktım. Banyodayken tekrar tekrar çaldığını duyunca şaşırdım ve hemen geri dönüp baktım.

"Vay canına!" Ekranda Star ve diğer kız kardeşlerimden gelen mesajlar görüntülenirken nefesimin altında homurdandım. Telefonumdaki metin sayfasını açtım ve kaydardım

ve mesajlar gelmeye devam etti. Çok s a y ı d a cevapsız arama olduğunu da gördüm.

Önce mesajlara başladım.

Star: Cee! AMAN TANRIM! Ara beni. Xx

Maia: CeCe, neredesin? Neler oluyor? Ara beni! X

Sensin, değil mi? Ara beni. X

Tiggy: İyi misin? Seni düşünüyorum. Ara beni. Xx

Electra . . .

Electra bana mesaj atmıştı.

Tüm kız kardeşlerimin neden aniden benimle iletişime geçtiğine dair büyük bir panik içinde Electra'nın mesajını çözmeye odaklandım.

Seni karanlık at seni!

Mesajının sonunda ne bir öpücük ne de bir 'ara beni' vardı ama ben de beklemiyordum.

Aşağı kaydırıp tanımadığım bir numaradan gelen mesajı gördüğümde kendi kendime 'Bir şeyler dönüyor,' diye mırıldandım.

Sana güvenmiştim. Umarım mutlusundur.

Sırt çantama atladım ve Ace'in cep telefonu numarasını yazdığı kâğıt parçasını çıkardım ve ekrandaki numarayla eşleştğini gördüm.

'Aman Tanrım, Cee . . .' Avuç içlerimi dikkatim dağılmış bir şekilde yanaklarımda aşağı yukarı gezdirdim. 'Ne yaptın sen? Tanrım! Tayland'dan ayrıldığımdan beri attığım adımları zihnimde yeniden gözden geçirdim ve bunun ne olabileceğine dair ipuçları aradım.

Çoğu zaman bir uçaktaydın.

Hayır, hiçbir şey yoktu. Ace hakkında söylediğim ya da *düşündüğüm* hiçbir şey kötü değildi. Aslında tam tersi. Ayağa kalktım ve küçük, fayans döşeli odada volta attım, sonra cep telefonuma döndüm ve sesli mesaj numarasını çevirdim, güçlü bir Avustralya aksanıyla bunun doğru numara olmadığı söylendi, ama doğru numaranın ne *olduğu* söylenmedi. Sinirle telefonu yatağın üzerine fırlattım.

Bir servete mal olacak olsa da, ne olduğunu öğrenmem gerekiyordu. Bunun en iyi yolu da doğrudan Ace'in ağzından duymaktı.

Keşke bir kez olsun içki içebilseydim - birkaç kadeh viskinin ardından bir ya da dört tekila parmaklarımdaki titremeyi yatıştırabilirdi - Ace'in numarasını tuşladım. Sanki fiziksel bir kavgaya girecekmişim gibi vücudumu dikleştirerek bağlanmasını bekledim.

Farklı bir Avustralyalı ses bana 'bu numaraya ulaşamadığını' bildirdi. Belki de yanlış anladığımı düşünerek on, hatta on beş kez daha denedim ama cevap yine aynıydı.

'Kahretsin! Peki, şimdi ne yapacağım?' diye sordum kendime.

Star'ı ara, o bilir.

Biraz daha volta attım, çünkü bu sessizliği bozmak anlamına gelecekti ve haftalardır ilk kez onun sesini duymanın *beni* de bozabileceğini biliyordum. Yine de başka seçeneğim olmadığını biliyordum. Bu gece ne yaptığımı bilmeden uyuyabilmemin hiçbir yolu yoktu.

Star'ın numarasını çevirdim ve sonunda çaldı, bu da bir şeydi. Sonra kız kardeşimin sesini duydum ve merhaba dediğinde duygularımı yutmak için elimden geleni yaptım.

"Benim, Sia... Onunla konuşurken kullandığım evcil hayvan ismine otomatik olarak geri dönerek söyledim.

"Cee! Sen iyi misin? *Neredesin?*

'Avustralya'da . . . ıssız bir yerin ortasında. Kıkırdamayı başardım.

"Avustralya mı? Ama sen oraya gitmeyi hep reddettin!

"Biliyorum, ama işte buradayım. Dinle, neden herkesten mesajlar alıyorum biliyor musun?

Telefonun diğer ucunda bir sessizlik oldu. Sonunda, "Evet. Sen bilmiyor musun?" "Hayır. Gerçekten bilmiyorum." dedi.

Bir duraklama daha oldu ama ben onun bu tür mesajlarına alışmışım ve kelimelerini seçmesini bekledim. Sonuç hayal kırıklığıydı.

"Oh," dedi. "Anlıyorum.

"Neyi anlıyorsun? Cidden, Sia, gerçekten bilmiyorum. Bana anlatabilir misin?" "Evet. "Birlikte fotoğraf çektiğin adamla ilgili.

"Fotoğrafı çekilen mi? Kiminle?

"Anand Changrok, Berners Bank'ı batıran ve sonra ortadan kaybolan haydut tüccar.

"Kim? *Ne?!* "Anand Changrok" diye birini *tanımıyorum*

bile. "Doğulu gibi görünen, uzun boylu, siyah saçlı bir adam mı?

Tanrım. *Kahretsin*. Bu Ace!

"O zaman onu tanıyorsun?" dedi Yıldız.

'Evet, ama ne yaptığını değil. Ne yaptı?' 'Sana söylemedi mi?'

'Tabii ki söylemedi! Yoksa öğrenmek için seni aramazdım, değil mi? "Banka soydu" da ne demek?

Ayrıntıları bilmiyorum ama yasadışı ticaretle ilgili. Her neyse, dolandırıcılığı ortaya çıktığında çoktan İngiltere'yi terk etmişti. Dün *The Times*'da okuduğuma göre, dünyanın dört bir yanındaki istihbarat servisleri onu arıyormuş.

"Tanrım, Sia! Tek kelime bile etmedi.

"Onunla nasıl tanıştın?

"Phra Nang Plajı'nda bir adamdı - hatırlarsın, gerçekten -" "as" demekten kendimi alıkoydum - "kireçtaşı sütunları olan güzel bir plaj.

"Tabii ki hatırlıyorum.

Bunu söylerken sesinde hafif bir tutukluk duyduğumu sandım.

"Ama nasıl oluyor da dünyadaki herkes onu tanıdığını biliyor gibi görünüyor? Devam ettim.

"Çünkü İngiltere'deki her gazetenin ön sayfasında ikinizin bir plajda kollarınızı birbirinize dolamış bir fotoğrafınız var. Bu sabah kitapçının yanındaki gazete bayiiinde gördüm. Sen ünlüsün, Cee.'

Düşünmek için durakladım ve beynime bir sürü anı yüklendi: Ace'in gündüzleri insan içine çıkmayı reddetmesi, nerede yaşadığını kimseye söylememem konusundaki ısrarı ... ve en önemlisi, fotoğrafı çeken güvenlik görevlisi Po ...

"Cee? Hâlâ orada mısın?

"Evet," dedim sonunda, Po'nun benim ve Ace'in birlikte fotoğraflarını çekmeye ne kadar hevesli olduğunu düşünürken. Son gecemizde ona fotoğraf makinemi vermekle aynı zamanda eline mükemmel bir fırsat da vermiştim. Film rulomu Krabi kasabasındaki 'kuzenine' götürmek için bu kadar hevesli olmasına şaşmamalı. Belli ki kopyalarını da çıkarmıştı, bu da sırt çantasında gördüğüm ekstra fotoğraf cüzdanlarını açıklıyordu. Sonra eski gazeteci Jay'i hatırladım ve ikisinin işbirliği içinde olup olmadığını merak ettim.

"Sen iyi misin? Yıldız bana sordu.

'Pek sayılmaz, hayır. Hepsi bir hataydı,' diye ekledim gevşekçe, Ace için masaya bıraktığım fotoğraf zarfını da hatırladım. Eğer ruhumun en iyi yanından gelip de en kötü yanından gelmiş gibi yorumlanabilecek bir hareket varsa, o da buydu.

"Cee, bana nerede olduğunu söyle. Ciddiyim, bu gece bir uçağa atlayıp yarın senin için orada olabilirim. Ya da en azından ertesi gün.

"Hayır, sorun yok. Ben iyi olacağım. Sen iyi misin?" Ben idare ettim.

"Evet, seni özlediğim gerçeği dışında. Gerçekten, yardım edebileceğim bir şey olursa, bana söylemen yeterli.

"Teşekkürler. Şimdi gitmeliyim,' dedim tamamen yıkılmadan önce. "Hoşça kal, Sia.

Aramayı sonlandırmak için düğmeye bastım ve cep telefonumu kapattım. Yatağıma uzandım ve gözlerimi tavana diktim. Ağlayamıyordum bile - gözyaşlarını çoktan geçmiştım. Bir kez daha, güzel bir arkadaşlığı mahvetmeyi başarmışım gibi görünüyordu.

Ertesi gün uyandıgımda, babam Salt'ın ölüm haberini aldığım sabahki gibi hissediyordum. Gerçekliğin tufanı başımdan aşağı dökülmeden önce bilincimin ilk birkaç saniyesi iyiydi. Yuvarlandım ve yüzümü ucuz köpük yastığa gömdüm. Uyanık olmak istemiyordum, gerçekte yüzleşmek istemiyordum. Neredeyse -ama tam olarak değil- komikti, çünkü Ace'in aranan bir suçlu olduğunu bilsem bile, bundan bir şey çıkaramayacak kadar aptaldım. Gerçi başkaları bunu yapacak kadar zekiymi ve suç benim üzerime kaldı.

Ace benden nefret ediyor olmalıydı. Ve buna hakkı da vardı.

Şu anda benim hakkımda ne düşünüyor olabileceğini hayal etmek bile midemi bulandırmaya yetiyordu. Gerçekten, tuvalete koşup kusarken fark ettim. Ayağa kalkarak ağzımı yıkadım ve biraz su içtim, yapabileceğim tek şeyin gidip kanıtlarla yüzleşmek olduğuna karar verdim. Giyinip aşağıya, resepsiyona inerken kendime 'Korkularınla yüzleş' dedim.

"Buralarda bir internet kafe var mı?" diye sordum masanın arkasındaki kadına.

'Evet, tabii. Sağa dönün ve yaklaşık iki yüz metre yürüyün. Bir ara sokak var, orada göreceksiniz.

"Teşekkürler.

Dışarı çıktığımda engibeli kaldırımlarda biriken devasa kırmızı biber rengi su birikintilerinin içine girdim ve dün gece bardaktan boşanırcasına yağmur yağmış olması gerektiğini fark ettim. Yürürken kendimi sarhoş gibi halsiz hissediyordum, bunun nedeni muhtemelen

Bilgisayar ekranının bana gösterebileceği şeylere karşı duyduğum korku ve sefaletin ölümcül kokteyli.

Kafenin önündeki kadına birkaç dolar ödedikten sonra bir kabin gösterdi ve ben de oraya gidip oturdum, kendimi yine hasta hissediyordum. Bana verdiği kodla oturma açtım, sonra neye girmem gerektiğini merak ederek web tarayıcısına baktım. Star bana Ace'in gerçek adını söylemişti ama ne olduğunu bir türlü hatırlayamıyordum. Hatırlayabilseydim bile heceleyemezdim.

"Bank crash.

Enter'a bastım ama 1929'da Wall Street'le ilgili bir şey çıktı. *"Kremenal banka adamı arıyor.*

Bu da John Wayne'in oynadığı bir kovboy filmini getirdi.

Sonunda *'Tayland'da saklanan banka adamı'* yazdım ve 'enter'a bastım. *The Times'tan New York Times'a* ve bir Çin gazetesine kadar uzanan manşetlerden oluşan bir ekran belirdi. Herkesin ne gördüğünü görmek istediğim için önce 'Görseller'e bastım.

Ve işte oradaydı: Phra Nang Plajı'nda gün batımında ikimizin fotoğrafı - *Ben!* John Wayne'in deyiimiyle tek atlı kasaba da dahil olmak üzere tüm dünyanın görmesi için tam renkli olarak bana bakıyordu.

"Tanrım. Resmi daha yakından inceleyerek nefesimin altında yemin ettim. Gerçekten de gülümsediğimi gördüm, ki fotoğraflarda bunu pek sık yapmazdım. Ace'in kolları arasında mutlu görünüyordum, o kadar mutluydum ki neredeyse kendimi tanıyamayacaktım. *Aslında o kadar da kötü görünmüyorum,* diye düşündüm, içgüdüsel olarak şu anda omuzlarımın etrafında sıkı halkalar halinde toplanmış olan saçlarımı okşayarak. Star'ın neden uzun saçı daha çok sevdiğini şimdi anlıyordum; en azından fotoğrafta çirkin bir çocuğa değil de bir kıza benziyordum.

Kes şunu, dedim kendi kendime, çünkü şu an gerçekten de kibirli olmanın sırası değildi. Yine de fotoğrafın sayısız reproduksiyonuna tıkladığımda - bir sürü Avustralya gazetesindekiler de dahil - kendime acımasız bir kıkırdamaya izin verdim. D'Aplièse kardeşler arasında bir sürü ulusal gazetenin baş sayfasına çıkma ihtimali en düşük olan bendim. Electra bile bu kadar dolu bir evi asla başaramamıştı.

Sonra gerçekçi oldum, makalelere tıkladım ve ne dediklerini çözmeye çalıştım. İyi haber, en azından 'isimsiz bir kadın' olmamdı, yani aileme utanç getirmiyordum. Ama Ace ...

İki saat sonra kafeden ayrıldım. Bacaklarım daha önce su birikintisinde zıplamama izin vermiş olsa da, şimdi tek yapabildiğim bir ayağımı diğerinin önüne koymaktı.

diğer. Otelin lobisine dönerek resepsiyon görevlisine plaja nasıl gidebileceğimi sordum. Biraz havaya ve biraz boşluğa ihtiyacım vardı, hem de çok.

'Sana bir taksi çağırayım,'
dedi. "Gerçekten yürüyemez
miyim?"

"Hayır hayatım, bu sıcakta çok uzak.

"Tamam. Bana söyleneni yaptım ve taksi gelene kadar lobideki sert, ucuz bir kanepeye oturdum. İçine tırmandım ve ben arkada uyuşuk bir şekilde otururken yola çıktık. Pencereden görünen manzara insan yaşamından yoksun gibiydi - sadece geniş yolun kenarındaki kırmızı toprak ve uzun gölgeli ağaçlarda beyaz kuş bulutlarının oturduğu, taksi geçerken başlarını hep birlikte çevirdiği bir sürü boş bina vardı.

'Al bakalım aşkım. Yedi dolar tutuyor,' dedi şoför. 'Geri dönmek istediğinde şuradaki Sunset Bar'a uğrarsan bana seslenirler.

"Elbette, teşekkürler," dedim ve para üstünü beklemeden ona on dolarlık bir banknot verdim.

Ayaklarımı yumuşak kumlara daldırdım ve büyük mavi kütleye doğru koştum, üzüntülerini boğmaya ihtiyacı olan biri varsa onun ben olduğumu biliyordum. Kıyı şeridine vardığımda ayak parmaklarım suyun serinliğini hissetti ve üzerimde hala şortum ve tişörtüm olmasına rağmen doğruca suya daldım. Muhteşem suda yüzdüm ve yüzdüm, o kadar berraktı ki yukarıda uçan deniz kuşlarının gölgelerinin su altındaki kumda titreştiğini görebiliyordum. Bir süre sonra tamamen bitkin bir halde kıyıya geri döndüm ve hiçliğin ortasındaki bu ıssız cennet parçasında sırtüstü uzandım. Sağımda ve solumda kumsal kilometrelerce uzanıyor gibiydi ve kasabada çok bunaltıcı hissettiren sıcaklık okyanus esintisiyle silinip gitmişti. Görünürde başka bir insan yoktu ve yerel halkın neden kapılarının önündeki bu mükemmel havuzda yüzmek için sıraya girmediğini merak ettim.

"Ace ... Sıkıntımı ifade etmek için gökyüzüne anlamlı bir şeyler söylemem gerektiğini hissederek fısıldadım. Ama her zamanki gibi doğru sözcükler bir türlü gelmiyordu, ben de bunun yerine duygularımın içimden geçmesine izin verdim.

Sonunda internetteki tüm makalelerden Ace'in 'kötü şöhretli' olduğu sonucunu çıkarmıştım. Star'ın bana öğrettiği gibi bu kelimeyi internetteki bir sözlükte aramak zorunda kaldım: *yaygın ve olumsuz olarak bilinen ...*

Benim Ace'im, güvendiğim ve arkadaş olduğum adam, kötü olan her şeydi. Dünyadaki hiç kimsenin onun hakkında söyleyecek iyi bir sözü yoktu. Yine de, gezegendeki en parlak aktör olmadığı sürece, bu adamın

tarif eden, birkaç gün öncesine kadar birlikte yaşadığım ve güldüğüm kişiyle aynıydı.

Görünüşe göre bir sürü hileli ticaret yapmış. 'Kumarda kaybettiği' meblağ o kadar astronomikti ki, ilk başta rakamları yanlış hesapladıklarını düşünmüştüm. Bir insanın bu kadar para kaybedebilmesi çok çirkindi - yani tam olarak nereye gitti? Kanepenin arkasına gitmediği kesin.

Herkesin iki kat öfkeli olmasının nedeni, her şey ortaya çıkar çıkmaz kaçmış olması ve Kasım ayından bu yana kimsenin ondan haber alamamış olmasıydı. Tabii ki şimdiye kadar.

Benim sayemde kimliği açığa çıkmıştı. Yine de bir yıl kadar önce Savile Row takım elbiseleri içinde, sinekkaydı tıraş olmuş ve saçları benimkilerden çok daha kısa olan fotoğraflarını gördüğümde, Krabi'deki herhangi birinin sahildeki sıska kurt adamı bankacılık dünyasının en çok aranan adamı olarak tanınması pek olası görünmüyordu. Şimdi düşünüyorum da, ödünç aldığı Tayland cenneti saklanmak için mükemmel bir yerdi: orada, binlerce genç sırt çantalı gezginin arasında, mükemmel bir sis perdesine sahipti.

Bugünkü *Bangkok Post* gazetesi İngiliz yetkililerin şimdi de Taylandlı yetkililerle onun 'iade edilmesi' için görüşmeler yaptığını yazıyordu. Yine internet sözlüğüne döndüm ve bunun aslında onu İngiltere'ye götürüp yargılayacakları anlamına geldiğini öğrendim.

Yüzümde birkaç keskin iğne batması hissettim ve başımı kaldırıp tepemde kızgın gri kümeler halinde toplanan fırtına bulutlarını gördüm. Tam zamanında plaj barına gittim ve doğal ışık gösterisini izlemek için bir ananas shake ile oturdum. Bu bana yarı tutuklanmadan önce Prensesin Mağarası'ndan gördüğüm fırtınayı hatırlattı ve şimdi Ace İngiltere'ye döndüğünde gerçekten tutuklanacakmış gibi görünüyordu.

Keşke her şey farklı olsaydı. .

O zamanlar Ace'in sorunlarının başka bir kadınla ilgili olduğunu düşünmüştüm ama gerçek bundan daha farklı olamazdı. Eğer yollarımız bir daha kesişirse, bana sarılmak yerine bıçaklamak isteyeceğinden emindim.

O aptal yumrunun boğazıma geri gelmesine neden olan şey, bana güvenmiş olmasıydı. Hatta bana sayısız filmde bildiğim, sahibinin yerini bulmak için takip edilebilen değerli cep telefonu numarasını bile vermişti. Bu riski göze aldığına göre benimle iletişimde kalmayı gerçekten istiyor olmalıydı.

O serseri Jay'in de bu işin bir parçası olduğunu biliyordum, sadece *biliyordum*. Muhtemelen Ace'i köhne gazeteci gözleriyle tanımış, sonra onu saraya kadar takip etmiş ve Po'ya kanıt olarak fotoğraf çekmesi için rüşvet vermişti. Fotoğrafı ve Ace'in nerede olduğunu en yüksek teklifi verene sattığından ve şimdi önümüzdeki elli yıl boyunca Singha birası içmeye yetecek kadar parası olduğu için kutlama yaptığından şüphem yoktu.

Artık bunun bir önemi yoktu. Ace benim olmadığımı asla inanmazdı, ben de onun yerinde olsaydım inanmazdım. Özellikle de Jay'in onu tanıdığını ona bilerek söylemediğim için, gerçi sadece endişelenmesin diye. Kulağa acınası bir bahane gibi gelirdi. Zaten şu anda ona ulaşamazdım bile; SIM kartının Phra Nang Plajı'nda balıklarla birlikte yüzdüğüne dair hayatım üzerine bahse girerdim.

"Ah Cee," diye azarladım kendimi ıssızlık beni yutarken. 'Yine her şeyi berbat ettin. İşe yaramazın tekisin!

Eve gitmek istiyorum.

"İyi günler," dedi arkamdan bir ses. "Nasılsın?

Arkamı döndüm ve turist danışma masasındaki kızın arkamda durduğunu gördüm.

"İyiyim.

"Birini mi bekliyorsun?" diye sordu. "Hayır, burada henüz kimseyi tanımıyorum. "O zaman size katılmamın bir sakıncası var mı?

"Elbette olmaz," dedim, her ne kadar havamda olmasam da aksini söylemenin kabalık olacağını düşünerek.

"Az önce yüzmeye mi gittin? Kaşlarını çatarak bana baktı. "Saçların ıslak.

"Ee, evet," dedim, gergin bir şekilde okşadım, acaba yukarı mı çıkıyor diye merak ettim.

ya da öyle bir şey.

'Strewth! Kimse seni denizaneları konusunda uyarmadı mı? Yılın bu zamanı çok acımasızlar - burada Mart ayına kadar, sahil temizlendikten sonra denize girmiyoruz. O zaman şanslısın. Bir irukandji'nin sokmasıyla ölebilirdin. Yani öldürdün,' diye tercüme etti.

"Anlattığın için teşekkürler. Bilmem gereken başka tehlikeli şeyler var mı?

'Derelerdeki timsahlar ve yılın bu zamanlarında etrafta dolaşan zehirli yılanlar dışında, hayır. Peki, akrabalarınla bağlantı kurabildin mi?

"Akrobalarımı mı kastediyorsun? Avustralya argosuna ayak uydurmaya çalışarak iki kez kontrol ettim. "Hayır, henüz değil. Yani, burada yaşayan bir akrobam olduğunu sanmıyorum. Aile geçmişimin izini sürüyorum ve Broome bana başlamam söylenen yer.

"Evet, uyuyor. Adını hatırlamakta zorlandığım kız, sevimli kehribar gözlerini bana dikti. "Buralardan olmanın tüm özelliklerini taşıyorsun.

"Öyle mi?

"Evet. Saçın, teninin rengi ve gözlerin... Eminim nereden geldiklerini söyleyebilirim.

"Gerçekten mi? Nereden?

"Aborijin kanı taşıdığını ve içine biraz beyaz karıştığını tahmin ediyorum ve belki de o gözler benimkiler gibi Japtown'dan gelmiştir. Belli belirsiz iç kısımları işaret etti. "Broome birkaç nesil önce Japonlarla dolup taşıyordu ve etrafta bizim gibi bir sürü karışık çocuk var.

"Yarı Aborijin misin? Avustralya hakkında daha fazla araştırma yapmak için biraz zaman ayırmış olmayı dileyerek sordum, çünkü gerçekten bir aptal gibi konuşuyordum. En azından birden adını hatırladım. Chrissie'ydi.

'Aborijin büyükanne ve büyükbabam var. Onlar Yawuru - bu bölgedeki ana Aborjin kabilesi. CeCe neyin kısaltması?" diye sordu bana.

"Celaeno. Biliyorum, garip bir isim.'

"Çok güzel! Hayretle bakma sırası Chrissie'deydi.

"Öyle mi?

'Evet, tabii ki öyle! Adını Ülker Takımyıldızı'nın Yedi Kız Kardeşi'nden biri olan *Gumanyba*'dan almışsın. Bizim kültürümüzde tanrıça gibidirler.

Nutkum tutulmuştu. Daha önce *hiç* kimse adımın nereden geldiğini bilmiyordu.

"Ataların hakkında pek bir şey bilmiyorsun, değil mi?" dedi. "Hayır. Hiçbir şey. Sonra kendimi hem kaba hem de aptal hissederek ekledim, 'Ama ben gerçekten daha fazlasını öğrenmek istiyorum.'

'Büyükannem tüm bu konularda gerçek bir uzmandır. Nesilden nesile aktarılan Dreamtime hikayelerini size anlatmak için sabırsızlanacağını tahmin ediyorum. Ne zaman istersen beni ara ve seni onunla tanıştırayım.

"Evet, bu harika olurdu. Sahile baktım ve yağmurun artık bir anı olduğunu, yerini hızla batan altın-mor bir güneşe bıraktığını gördüm.

ufukta. Barın önündeki kumsalda gezinen bir adam ve bir deve dikkatimi çekti.

Chrissie de onlara bakmak için döndü. "Hey, bu benim arkadaşım Ollie - deve turu şirketinde çalışıyor," dedi adama heyecanla el sallayarak.

Ollie merhaba demek için kafeye geldi, devesini sahilde uykulu ve uysal yüzüyle bekler halde bıraktı. Ollie bizden daha koyu tenliydi, uzun yüzü yakışıklıydı ve Chrissie'yi kucaklamak için eğilmek zorunda kaldı. Sohbet etmeye başladıklarında, birbirleriyle İngilizce değil de daha önce hiç duymadığım bir dilde konuştuklarını fark ederek garip bir şekilde orada oturdum.

"Ollie, bu CeCe - Broome'a ilk kez geliyor.

"İyi günler," dedi ve nasırlı eliyle elimi sıktı. "Hiç deveye bindin mi?

"Hayır," dedim.

'Şimdi denemek ister misin? Gobbie'yi biraz terbiye etmek için gezintiye çıkarıyordum - yeni ve vahşi olduğu için henüz diğerlerine bağlamadık. Ama eminim siz Sheila'lar onu kontrol altında tutabilirsiniz. Bize göz kırptı.

"Gerçekten mi?" dedim endişeyle.

"Elbette, Chrissie'nin herhangi bir arkadaşı ve hepsi bu," dedi sıcak bir şekilde.

Ollie'yi deve Gobbie'ye kadar takip ettik, Ollie diz çökmesini emrettiğinde şımarık bir çocuk gibi başını başka tarafa çevirdi. Onuncu seferden sonra Gobbie sonunda kabul etti.

"Bunu daha önce hiç yaptın mı? İkimiz de sırtına tırmanırken Chrissie'ye fısıldadım. Üzerinden yayılan koku çok baskındı; özünde, leş gibi kokuyordu.

"Evet," diye fısıldadı, nefesi kulağımı gıdıklıyordu. "Sarsıntılı bir yolculuğa hazır ol.

Gobbie aniden ayağa kalktı ve Chrissie'nin ellerinden birinin beni sabitlemek için belime dolandığını hissettim. Güneş okyanusa doğru alçalmaya başlamıştı ve devenin vücudu altın sarısı kumların üzerinde uzun bir gölge oluşturuyordu, bacakları Dali tablolarından fırlamış gibi cılızdı.

"İyi misin?

'Evet, iyiyim' diye cevap verdim.

Gobbie kaçmak için elinden geleni yapıyor gibi görüldüğünden, yolculuk kesinlikle pürüzsüz değildi. Kumun üzerinde sarsıldığımızda, ikimiz de çığlık attık.

Gobbie dörtnala koşmaya başladı ve ben de develerin ne kadar hızlı hareket edebildiğini fark ettim.

"Geri gel, seni drongo! Ollie ona ayak uydurmak için koşarak bağırdı ama Gobbie aldırmadı. Sonunda Ollie deveyi yavaşlatmayı başardı ve Chrissie çenesini omzuma dayayıp rahat bir nefes aldı.

'Strewth! Çok güzel bir gezintiydi!" dedi daha sonra sahil boyunca daha sakın bir şekilde yürürken. Batmakta olan güneş gökyüzünü pembeler, morlar ve koyu kırmızılarla aydınlatmış ve bunlar aşağıdaki okyanusa mükemmel bir şekilde yansımıştı. Kendimi bir tablonun içinde süzölüyormuş gibi hissediyordum, bulutlar bir paletin üzerindeki yağlı boya havuzları gibiydi.

Gobbie bizi Sunset Bar'a geri götürdü ve burada bizi beceriksizce kumların üzerine bıraktı. Ollie'ye el sallayarak veda ettik ve verandanın merdivenlerinden yukarı çıktık.

Chrissie bir sandalyeye çökerken, "Sanırım bu kadar heyecandan sonra soğuk bir şeyler içebiliriz," dedi. "Ne içmek istersin?"

Ben bir portakal suyu istedim, o da istedi, sonra birlikte barda oturup kendimize geldik.

"Peki aileni nasıl bulacaksın?" diye sordu. "Hiç ipucu var mı?"

"Birkaç tane," dedim pipetikle oynayarak, "ve onlarla ne yapacağımı gerçekten bilmiyorum. Beni buraya getiren kadının adı dışında, biri yaşlı diğeri çok daha genç iki adamın siyah beyaz bir fotoğrafı var ama kim oldukları ya da benimle ne ilgileri olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

'Burada kimseye gösterdin mi? Belki birileri onları tanıyabilir,' diye önerdi Chrissie.

'Hayır. Yarın müzeye gideceğim. Oradan bazı cevaplar alabileceğimi düşündüm.

"Bir göz atmamın sakıncası var mı? Eğer buralardansa, onları tanıyor olabilirim.

Neden olmasın? Fotoğraf oteldeki odamda.

"Merak etme. Seni bırakayım, sonra birlikte bakarız.

Dışarıya, alacakaranlığın beraberinde binlerce böceğin havada vızıldama sesini getirdiği, sadece yarasaaların avlarını yakalamak için üzerlerine çullandığı caddeye doğru yürüdük. Boş yoldan bir gölge geçti, önce kedi sandım ama donup bana baktığında kocaman gözleri ve pembe sivri bir burnu olduğunu gördüm.

"Bu bir keseli sıçan, Cee," diye yorumladı Chrissie. 'Burada haşarat gibidirler.

Büyükannem onları tenceresine koyar ve akşam yemeği için pişirirdi.

"Oh," dedim onu otoparkta paslanmış, hırpalanmış bir mopedin yanına kadar takip ederken.

"Motosikletin arkasında iyi misin?" diye sordu.

"O deve yolculuğundan sonra cennet gibi geliyor," diye şaka yaptım.

"Atla o zaman. Bana eski bir kask uzattı ve ellerimi ortasına dolamadan önce taktım. Sallantılı bir başlangıçtan sonra yola koyulduk. Yüzümde hoş bir esinti vardı - ağır havayı karıştıracak tek bir rüzgar nefesinin bile olmadığı, inanılmaz derecede nemli bir akşamdan sonra bir soluklanma.

Otelin önünde durduk ve Chrissie motosikleti park ederken ben de fotoğrafı almak için içeri koştum. Resepsiyona döndüğümde Chrissie tezgâhın arkasındaki kadınla sohbet ediyordu.

"Aldım," dedim ve fotoğrafı ona doğru salladım. Resepsiyonun dışındaki küçük sakın salonuna yerleştik ve yapışkan deri koltukta birlikte oturduk. Chrissie resmi incelemek için başını eğdi.

'Çok kötü bir resim, çünkü güneş tam arkalarında ve siyah beyaz,' dedim.

"Yani içindeki insanların ne renk olduğunu söyleyemiyor musun? Chrissie sorguladı. "Yaşlı adamın siyah, çocuğun ise daha açık tenli olduğunu söyleyebilirim. Fotoğrafı bir lambanın ışığı altında tuttu. "1940'larda ya da 50'lerde çekildiğini tahmin ediyorum. Arkalarındaki kamyonetin yan tarafında bir yazı var. Görebiliyor musunuz? Fotoğrafı bana geri uzattı.

"Evet, görünüşe göre "JIRA" yazıyor.

"Vay anasını! Chrissie arabanın önünde duran uzun boylu adamı işaret etti. "Sanırım bu adamın kim olduğunu biliyorum.

O heyecanla bana bakarken bir duraksama oldu ve ben de boş gözlerle ona baktım.

"Kim?

"Albert Namatjira, sanatçı - Avustralya'daki en ünlü Aborijin. Alice Springs'in birkaç saat dışında, Hermannsburg'daki bir misyonda doğdu ve orada çalıştı. Seninle bir akrabalığı olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?

İçimden bir ürperti geçti. 'Nereden bilebilirim ki? O öldü mü?'

"Evet, 1950'lerin sonunda, epey bir süre önce öldü. Beyazlarla aynı haklara sahip olan ilk Aborjin'di. Toprak sahibi olabiliyor, oy kullanabiliyor, alkol içebiliyor ve hatta İngiltere Kraliçesi ile tanışabiliyordu. Harika bir ressamdı - yatak odamın duvarında *Hermannsburg Dağı'nın* bir baskısı var.

Belli ki Chrissie bu adamın hayranıydı. "Yani o zamandan önce Aborijinlerin bu hakları yok muydu?"

"Hayır, altmışlı yılların sonuna kadar yoktu," diye açıkladı. 'Ama Namatjira sanatsal yeteneği sayesinde haklarını erkenden aldı. Ne adam ama. Sizin akrabanız olmasa bile, nereden gelmiş olabileceğinize dair büyük bir ipucu. "Kaç yaşındasın?"

"Yirmi yedi.

"Yani ... Chrissie'nin zihinsel aritmetik yapmasını izledim. "Yani 1980'de doğmuşsun, bu da onun senin büyükbaban olabileceği anlamına geliyor! Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?" dedi bana gülümseyerek. 'Bir dahaki sefere Alice Springs'e gitmelisin. Vay be CeCe, fotoğraftakinin o olduğuna inanamıyorum! Chrissie kollarını bana doladı ve beni sıkıca kavradı.

"Tamam," diye yutkundum. 'Aslında bana miras bırakan avukatla konuşmak için Adelaide'e gitmeyi planlıyordum. Alice Springs nerede?"

'Ülkenin tam ortasında - bizim Never Never dediğimiz yerde. Hep oraya gitmek istemişimdir - Uluru'ya yakın. Yüzümdeki şaşkın ifadeyi görünce gözlerini devirdi. "Ayers Rock senin için aptal.

"Peki bu adam ne tür resimler yapıyordu?"

"Aborjin sanatında tam anlamıyla bir devrim yarattı. Bu inanılmaz suluboya manzaraları yaptı ve yepyeni bir resim ekolü başlattı. İyi bir suluboya resim yapmak, boyayı tuvale akıtmaktan ziyade ciddi bir beceri gerektirir. Manzaralarına parlaklık kazandırdı - ışık oyunlarını doğru şekilde elde etmek için suluboyaları nasıl katmanlandıracağını gerçekten biliyordu.

"Vay canına. Bütün bunları nereden biliyorsun?"

"Sanatı her zaman sevmişimdir," dedi Chrissie. Turizm eğitimimin bir parçası olarak Avustralya kültürü üzerine çalıştım ve üniversitede bir dönemimi Aborijin sanatçılar üzerine çalışarak geçirdim.

Ben de üniversitede sanat eğitimi aldığımı ama bıraktığımı itiraf etmeye hazır değildim. "Peki, bu adam hiç portre gibi başka şeyler de çizdi mi? Daha fazlasını öğrenmek için merakla sordum.

'Portreler bizim kültürümüzde karmaşıktır. Birinin özünü kopyaladığınız için büyük bir tabudur; yukarıdaki ruhları üzecektir çünkü onlar burada işlerini yapmışlardır ve huzur içinde bırakılmak isterler. İçimizden biri öldüğünde, onun adını bir daha anmamamız gerekiyor.

"Sahi mi?" Star'la birlikte babam Salt öldüğünden beri ondan ne kadar sık bahsettiğimizi düşündüm. "Sevdiklerini ve özlediklerini hatırlamak iyi değil mi?"

"Elbette, ama onların adını anmak onları geri çağırıyor ve onlar da yukarıdan bize yardım etmekten mutluluk duyuyorlar.

Başımı salladım, her şeyi anlamaya çalışıyordum ama zaten uzun bir gün olmuştu ve kocaman bir esnemeyi gizleyemiyordum.

"Seni sıkıyorum, değil mi?" diye bana takıldı. "Üzgünüm, sadece seyahat etmekten çok yoruldum.

"Endişelenme, güzellik uykunu almana izin vereceğim. Ayağa kalktı. "Büyükannemle tanışmak istersen yarın beni ara.

Ararım. Teşekkürler, Chrissie.

El sallayarak otelden çıktı ve ben merdivenleri tırmandım, yeni keşfettiğim şeyi sindiremeyecek kadar yorgundum ama fotoğraftaki adamın tıpkı benim gibi bir sanatçı olduğu gerçeğinden dolayı içimde bir heyecan vardı.

Ertesi sabah garip bir şekilde erkenden uyanmışım. Belki de bir rüya gördüğüm içindi - o kadar gerçek ve canlıydı ki kendimi gerçeğe döndürmekte zorlandım.

Yaşlı bir kadının dizinde oturan küçük bir kızdım, kadın nedense çıplaktı, en azından üstü çıplaktı. Beni elimden tutarak kırmızı bir çölde, altında bir çeşit böcek yuvası olan bir bitkiye götürmüştü. Onu işaret etti ve onlara bakmanın benim görevim olduğunu söyledi. Balla ilgili bir şey olduğundan oldukça emindim ama asıl garip olan, benden çok daha fazla bacağı olan her şeyden nefret etmeme rağmen, böceklerden birini evcil bir hamster gibi tutmamdı. Avucumun içinde gezinirken küçük parmaklarımla onu okşamışım. Bacaklarındaki gıdıklanma hissini bile hatırlıyordum. O her neyse, düşmanım değil dostum olduğunu biliyordum.

Dün öğrendiklerimin etkisiyle otelin telefonunu elime aldım ve Adelaide'deki avukatlık bürosunun numarasını çevirdim. Oraya gitmeyecek olsam bile, bazı cevaplar alabileceğimi düşündüm. Birkaç kez çaldıktan sonra net bir kadın sesi geldi.

"Angus ve Tine, size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Merhaba, Bay Angus Junior ile görüşebilir miyim lütfen?"

"Korkarım birkaç ay önce emekli oldu," dedi kadın. Ama Talitha Myers onun davalarını üstlendi. Sizin için bir randevu ayarlayayım mı?

'Aslında Broome'dayım ve sadece birkaç hızlı soru sormak istiyorum. Müsait olduğunda tekrar arayayım mı yoksa-'

"Bekleyin lütfen.

'Ben Talitha Myers,' dedi farklı bir ses. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Merhaba, geçen yıl Bay Angus'tan bana bir miras kaldı.

Babamın İsviçre'deki avukatı. Adım Celaeno D'Aplièse.

"Peki. Mirasın babanızın avukatına gönderildiği tarihi tam olarak biliyor musunuz?"

"Geçen yıl Haziran ayında babam öldüğünde aldım, ancak avukatının ne kadar süre önce aldığından emin değilim.

"Peki avukatın adı neydi?" "Cenevre'deki

Hoffman and Associates.

"Tamam, işte burada. Bir duraklama oldu. "Peki sizin için ne yapabilirim?"

"Ailemin izini sürmeye çalışıyorum ve mirasın kimden geldiğine dair bir kaydınız olduğunu umuyordum.

"Bilgisayardaki notlara bakmama izin verin, ancak ne yazık ki bana pek bir şey söylemeyecekler, çünkü Bay Angus her şeyi yazmayı tercih etti, tüm yaşlıların yaptığı gibi Hayır, hiçbir şey yok. Bekle, defterlerde yazılı bir şey olup olmadığını kontrol edeceğim.

Bir tıkırtı duydum ve ardından sayfaların çevrilme sesini duydum.

İşte burada. Toparlayabildiğim kadarıyla - Ocak 1964 notlarına bakın diyor - "merhum Katherine Mercer tarafından kurulan vakıf".

Katherine, Kitty. Şok içinde neredeyse telefonu düşürüyordum. "Kitty Mercer?"

"Onu tanıyor musun?"

"Biraz," diye mırıldandım. "Kimin için vakıf kurduğu hakkında bir fikrin var mı?" "Korkarım bu notlardan bir şey çıkaramıyorum ama 1964 defterine bir göz atmak için kasalara. Öğrendikten sonra sizi arayayım mı?"

"Bu harika olur, teşekkürler. Ona cep telefonu numaramı verdim, sonra da kalbim boğazıma düğümlenerek aramayı sonlandırdım. Kitty ile bir şekilde akraba mıydım?"

Albert Namatjira'yı araştırmak için biraz zaman harcamak üzere otelden çıkıp internet kafeye doğru yürüdüm. *The Australian*'ın ön sayfasında tanıdık bir yüz görünce bir gazete bayiiinin önünde durdum.

'CHANGROK TESLİM OLDU VE EVİNE UÇTU'

"Kahretsin!" Fotoğrafi daha yakından incelerken nefesim kesildi: Ace kelepçeliydi, bir uçağın merdivenlerinden indiriliyordu ve etrafı üniformalı bir sürü adamla çevriliydi.

Altındaki paragrafta ne yazdığını çözmenin uzun zaman alacağını bilerek gazeteyi aldım. Ayrıca 'dördüncü sayfada devam' yazıyordu. Kuyruğumu kıstırdım ve otele geri döndüm. İnternet kafeye devam etmek anlamsızdı - beynim en iyi zamanlarda bile birden fazla görevi yerine getiremiyordu ve Albert Namatjira'yı da araştırmanın zamanı değildi.

Odama döndüğümde, Star'ın gazete kağıtlarını, e-postaları ve kitapları benim için tercüme etmesine ne kadar güvendiğimi fark ettim. Gece boyunca iyi olup olmadığımı kontrol etmek için bana birkaç kez mesaj atmış olmasına ve yardım etmekten mutluluk duyacağından emin olmama rağmen, tek başıma üstesinden gelebileceğimi kendime kanıtlamamın önemli olduğunu hissettim. Bu yüzden yatağında bağdaş kurup oturdum ve gazetede As'ım hakkında yazılanları çözmek için elimden geleni yaptım.

Geçtiğimiz Kasım ayında Berners Yatırım Bankasını batıran haydut tüccar Anand Changrok bugün Tayland'da saklandığı yerden evine uçtu ve Heathrow'da teslim oldu. Changrok polis tarafından götürülürken yorum yapmayı reddetti. İngiltere'nin en eski bankalarından biri olan Berners Bank, kısa bir süre önce Çinli bir yatırım bankası olan Jinqian tarafından 1 Sterlin karşılığında satın alınmıştı.

Changrok'un tutuklanması haberiyle birlikte kızgın yatırımcılardan oluşan kalabalıklar, kaybettikleri fonlarını protesto etmek için Londra'daki Strand'da bulunan bankanın girişini kuşattı. Birçoğu emekli maaşlarını Berners tarafından yönetilen fonlara yatırmış ve hayatları boyunca biriktirdikleri paraları kaybetmişlerdi. Berners'in İcra Kurulu Başkanı David Rutter, yatırımcılara ne düzeyde tazminat teklif edileceği konusunda yorum yapmayı reddetti, ancak yönetim kurulu, durumun fark edilmeden gelişmesine nasıl izin verildiğine dair kapsamlı bir soruşturma yürütüldüğünü duyurdu.

Bu arada Changrok Wormwood Scrubs cezaevine konuldu ve önümüzdeki Salı günü dolandırıcılık ve belge sahteciliği suçlamalarıyla mahkemeye çıkacak. Kaynaklar kefaletle serbest bırakılma ihtimalinin düşük olduğunu belirtiyor.

Yani Ace şu anda Londra'daki bir hapishanede bir hücrede kilitliydi. Po'dan o fotoğrafı çekmesini hiç istememiş olsaydım, belki de Avustralya'da bana katılırdı ve ikimiz birlikte Outback'te kanun kaçağı olurduk diye düşünerek tedirginlikle dudağımı çiğnedim. Belki de gidip onu ziyaret etmeliydim,

Gerçeği yüz yüze anlatmaya çalışmak... Bulunduğu yere bakılırsa kaçması zordu. Ama beni görmeyi reddederse uzun bir yol kat etmiş olacaktı.

Saatime baktım ve saatin on biri geçtiğini ve Broome Tarih Müzesi'nin açık olması gerektiğini gördüm.

Elimde Broome'un turist haritasıyla yola koyuldum. Geniş cadde boyunca yürürken vitrinlere baktım ve tepsiler dolusu inci gördüm - sadece beyaz olanlar değil, kolyelere dizilmiş ya da narin küpeler şeklinde tasarlanmış siyah ve pembe inciler. Yanından geçerken ağaçlardan birinde müthiş bir gürültü koptu.

Solumda, sık mangrovlardan oluşan bir şerit boyunca, ufukta gökyüzüyle kusursuz bir şekilde birleşen uçsuz bucaksız okyanus vardı. Sonunda Tarih Müzesi'ni gördüm. Broome'daki diğer pek çok binaya benziyordu: tek katlı, oluklu çatılı ve önü boyunca uzanan bir verandası vardı.

İçeri girdiğimde, tek ziyaretçi olduğum için hemen dikkat çektiğimi hissettim. Bir kadın masanın arkasında bilgisayar başında oturuyordu ve çilli yüzünü kaldırıp bana gülümsedi.

Etrafta dolaştım ve buradaki her şeyin inci endüstrisiyle ilgili olduğunu gördüm. Çok sayıda tekne maketi ve üzerinde yelken açan insanların siyah beyaz resimleri vardı. Gözlerim, üzerlerinde küçük harflerle açıklamalar yazılı plaketteerde kaydı ve eski görünümlü ekipmanlarla dolu bir köşeye yöneldim. Bronz astronot heykelindekiinin aynısı olan başka bir giysi vardı, metal kasktaki yuvarlak delikler boş gözler gibi bana bakıyordu. Gözlerimi kısarak altındaki karta baktım ve sonunda bunun neopren günlerinden çok önce inci dalgıç kıyafeti olduğunu anladım.

Bir sonraki vitrinde inciler, küçük ahşap kutulardaki kırmızı kadife minderlerin üzerinde duruyordu. Birçoğu şekilsiz görünüyordu, yere yeni düşmüş parlak gözyaşı damlaları gibiydiler. Hiçbir zaman bir mücevher kızı olmamıştım, ama bu kremsi kürelerde uzanıp onlara dokunmak istemenize neden olan bir şey vardı.

"Yardımcı olabilir miyim?"

Yanlış bir şey yapmamış olmama rağmen suçluluk duygusuyla vitrinden geri çekildim.

"Kitty Mercer adında birini duyup duymadığınızı merak ediyordum.

Kitty Mercer mı? Elbette duydum aşkıım. Broome'da yaşayıp da duymayan yoktur herhalde. Burada yaşamış en ünlü insanlardan biridir.

'Oh, bu iyi o zaman,' dedim. "Onun hakkında herhangi bir bilgin var mı?" "Elbette, hayatım. Okul projesi falan mı yapıyorsun?"

"Aslında üniversite," diye doğaçlama yaptım, beni bu kadar genç bulmasına sinirlenmişim.

"Kitty Mercer'ı araştırmak için buraya gelen çok sayıda kız öğrencim var. Avustralya'nın en büyük kadın öncülerinden biriydi. Yirminci yüzyılın başlarında bu kasabayı aşağı yukarı o yönetti. Rafta onun bir biyografisi var - yerel bir tarihçi tarafından bir süre önce yazılmış. Okudum ve onun hakkında bilmediğim pek çok şey öğrendim. Tavsiye ederim.

Ace'in benim için aldığı biyografiyi görünce aceleyle, "Ah evet, sanırım onu zaten almıştım," dedim. Kitty hakkındaki tek bilgi kaynağının bu olup olmadığını merak ettim; belki de onun hakkında izleyebileceğim bir TV belgeseli olup olmadığını soracaktım çünkü kitabı tek başıma bitirmem gerçekten yıllarımı alacaktı. Sonra gözlerim rafın yanındaki küçük bir sesli kitap seçkisi sunan masaya takıldı. İçlerinden birinin ön yüzündeki kapağı tanıdım.

"Bu biyografinin CD'si mi?"

"Evet.

"Harika, teşekkürler, alacağım," dedim, içim rahatlamıştı.

'Yirmi dokuz dolar tutuyor, canım. Buralardan değilsin, değil mi?" dedi ben üç tane on dolarlık banknot sayarken.

"Hayır.

"Kendi geçmişini araştırmak için mi geldin?" diye sordu.

"Evet. Bu ve üniversite kompozisyonu.

"Daha fazla yardıma ihtiyacınız olursa bana haber verin.

Söylerim. Hoşça kal o zaman.

Güle güle, canım. Birinizin üniversiteye gittiğini gördüğüme sevindim.

Müzeden minnetle ayrıldım, çünkü kadının bana sempati ve rahatsızlık karışımı bir bakışla bakmasında hoşuma gitmeyen bir şeyler vardı. Yolda gördüğüm bir indirim mağazasına girip taşınabilir bir CD çalar ve bir çift ucuz kulaklık almayı başarırken bunu aklımdan çıkarmaya çalıştım, çünkü otelin diğer sakinlerinin Kitty Mercer'ın hayat hikayesinin ince yatak odası duvarlarından çalınan sonsuz saatlerini dinlemekle ilgilenmeyeceklerinden emindim.

Öğle yemeği için kafeden bir hamburger daha aldım ve otele geri dönerken yeşil alanda çömelmiş birkaç siyah tenli çocuk fark ettim. Aslında,

Bir tanesi dümdüz uzanmıştı ve uyuyor gibiydi. Uyanık olan bana başıyla selam verdi ve bir diğerinin bira şişesinden höpürdeterek içişini izledim.

Bir kadının etraflarında dönüp durduğunu gördüm, sanki güpegündüz ona saldıracaklarmış gibi. Bana iyi göründüler - bir şehir, kasaba veya köydeki herhangi bir sokak köşesinde bulabileceğiniz gibi bir grup genç.

Otel odama henüz dönmüştüm ki cep telefonum çaldı ve arayanın annem olduğunu gördüm. Mesajlarına cevap vermediğim için kendimi kötü hissederek telefonumu açtım.

"Alo?"

Uzun bir duraklama oldu, muhtemelen İsviçre'den yarım yamalak bağlantı vardı.

"CeCe?"

Evet. Selam anne.

Chérie! Nasılsın?' 'İyiyim.

Her neyse, iyiyim.'

"Star bana Avustralya'da olduğunu söyledi. "Evet, Avustralya'dayım.

"Tayland'dan mı ayrıldın?" "Evet.

Bir duraklama daha oldu ve bu kesinlikle annem tarafından yapılmıştı. Bana Ace hakkında soru sorup sormayacağına karar verirken beyninin döndüğünü duyar gibiydim.

"Peki sen iyi misin?" dedi sonunda.

"Ben her zaman iyiyim anne," dedim, ne zaman sadede geleceğini merak ederek. "*Chérie*, bana ihtiyacın olursa yanında olduğumu biliyorsun.

"Biliyorum. Teşekkür ederim.

"Avustralya'da ne kadar kalacaksın?"

"Dürüst olmak gerekirse emin değilim.

"Sadece sesini duyduğuma sevindim. "Ve ben," dedim.

"Öyleyse hoşça kal diyeceğim.

"Anne. Belli ki o bu konuyu açmak istemiyordu ama ben açmak zorunda olduğumu biliyordum. "Evet, *canım?*

"Sence babam o fotoğrafa kızarmıydı?" "Hayır. Yanlış bir şey yapmadığına eminim.

Yapmadım. Ace'i ve yaptıklarını gerçekten bilmiyordum. Sizinle temasa geçen oldu mu? Yani, gazeteler gibi?

"Hayır, ama arasalar bile hiçbir şey söylemeyeceğim. "Söylemeyeceğini biliyorum. Teşekkürler anne. İyi geceler. "İyi geceler, *canım*.

O kadını ne kadar çok sevdiğimi düşünerek aramayı sonlandırdım. Avustralya'ya yaptığım yolculuk biyolojik annemin kim olduğunu öğrenmemle sonuçlansa bile, annemden daha nazık, anlayışlı ve destekleyici birini hayal edemezdim. Biz kızları tüm kalbiyle sevmiştii - ki bu öz annemin sevdiğinden çok daha fazlaydı, çünkü babam beni kollarından çekip almadığı sürece, o beni başkasına vermişti. Muhtemelen bir açıklaması vardı; belki hastaydı ya da fakirdi ve benim Salt Baba'yla daha iyi bir hayata gideceğimi düşünüyordu.

Ama anne ile çocuk arasındaki bağın tüm bunlardan daha güçlü olması gerekmez miydi?

Yatağa geri oturdum, beni ele veren insanları *bulmak* için bu tuhaf yolculuğa devam etmek isteyip istemediğimi merak ediyordum. Belki de beni geri *istemiyorlardı*. Oysa Maia, Ally ve Star izlerini takip ettikleri için yeni ve daha mutlu hayatlar bulmuş görünüyorlardı.

Telefonum tekrar çaldı ve arayanın Chrissie olduğunu gördüm. Cevap verirken, tam da kendimi kötü hissettiğim bir anda nasıl olup da hep yanımda olduğunu merak ettim.

"Merhaba, CeCe? Bugün müzeye gittin mi?" "Evet.

Bir şey öğrendin mi?

"Epey bir şey, ama henüz benimle ne ilgisi olduğundan emin değilim.

"Daha sonra buluşmak ister misin? Büyükannemle konuştum ve seninle tanışmayı çok istiyor.

"Elbette.

"Saat üçte otelinin önünden geçip seni onu görmeye götürmeme ne dersin?

"Kulağa hoş geliyor, Chrissie, zahmet olmadığı sürece.

"Hiç zahmet olmaz. Güle güle, CeCe.'

Tam cep telefonumu şortumun cebine sokuyordum ki tekrar çaldı ve arayanın Star olduğunu gördüm.

"Merhaba. Star'ın sesi biraz soluk soluğaydı. "İyi misin?" "Evet. İyiyim. Sen iyi misin?

Evet, iyiyim. Dinle Cee, bugün bir telefon g ö r ü ş m e s i yaptığım konusunda seni uyarmalıyım diye düşündüm. Bir gazeteden.'

"Ne?

"Numaramı nereden bulduklarından emin değilim ama bana nerede olduğunu bilip bilmediğimi sordular. Bilmediğimi söyledim tabii ki.

"Tanrım," diye mırıldandım, birden kendimi Ace kadar avlanmış hissettim.

"Gerçekten hiçbir şey bilmiyorum, Sia.

"Sana inanıyorum, sevgili Cee, elbette inanıyorum. Sadece tam adının ellerinde olduğunu bilmeni istedim. Nasıl olduğunu biliyor musun?

'Bahse girerim Railay'deki Jay denen adamdır - senden hoşlanan adam, hatırladın mı? O eski bir gazeteci ve sanırım fotoğrafı gazetelere satan da oydu. Railay Beach Otel'de Jack'le arkadaş ve giriş yaptığımız andan itibaren tüm bilgilerimiz - telefon numaraları, adresler ve diğer şeyler - onlarda var. Jay'in Ace'i tanıdığını bana söyleyen de Jack'in kız arkadaşıydı. Orada resepsiyon görevlisi. Jay muhtemelen evraklarına bakması için ona rüşvet vermiştir.

Hattın diğer ucundan ani bir kıkırdama duydum. "Bu kadar komik olan ne?

"Hiçbir şey. Yani, tüm bunların komik bir tarafı olmalı, değil mi? Bankacılık dünyasının en çok aranan adamıyla birlikte bütün gazetelerin baş sayfasına çıkabilirsin ve onun kim olduğunu bile bilmezsin!

Yine kıkırdadığını duydum ve birden sesi eski Star gibi çıkmaya başladı.

"Evet, bahse girerim Electra gerçekten kıskanıyordur," diye kıkırdadım.

'Eminim öyledir. Muhtemelen şu anda telefonda halkla ilişkiler uzmanlarıyla konuşuyordur.

Bırakın hepsini, bir tanesini bile ön sayfaya çıkarmak zor. Oh Cee. . .'

Star gülmeye devam etti ve sonunda ben de ona katıldım, çünkü tüm durum çok çılgınca ve gülünçtü; ortak bebek dilimizde kullandığımız gibi 'terrics' atağı geçirirken yanlarımı tuttum.

Sonunda ikimiz de sakinleştik ve tekrar konuşmadan önce derin nefesler aldım.

"Ondan gerçekten hoşlanıyordum," diye feryat ettim. "Gerçekten iyi bir adamdı.

'Resimden sevdiğini görebiliyordum. Gözlerinden okunuyordu. Gerçekten mutlu görünüyordun. Bu arada saçına ve giydiğin bluza bayıldım.

'Teşekkürler ama artık hiçbirinin önemi yok çünkü benden nefret ediyor. Medyaya nerede olduğunu benim söylediğimi düşünüyor, çünkü fotoğraf benim kamera rulomdaydı. Güvenlik görevlisi benim için banyo ettirdi ve hatta

Veda hediyesi olarak bir set. Sanki onun burnunu sürtüyormuşum gibi.'

'Bu korkunç, Cee. Yıkılmış olmalısın.' "Evet, ama ne yapabilirim?

"Ona sen olmadığınızı mı söyleyeceksin?

Bana asla inanmaz. Gerçekten, Sia, hiç de gazetelerin anlattığı gibi biri değildi.

Onun yaptığını mı düşünüyorsun?

"Belki, ama bir şeyler uyuşmuyor.

"Eğer seni daha iyi hissettirecekse, Mouse Ace'in sadece bir suç ortağı olduğuna ikna olduğunu söylüyor. Bankadaki başka biri neler olup bittiğini biliyor olmalı.

"Doğru," dedim, erkek arkadaşı 'Mouse'un benim tarafımda olmasına sevineyim mi üzüleyim mi bilemeden, zira Star'la aramdaki sorunlarda onun da büyük payı vardı.

"Bak, eğer yardım etmek için yapabileceğimiz bir şey varsa, lütfen ara. 'Biz' kelimesini kullanması beni daha da sinirlendirdi.

"Teşekkürler. Arayacağım." "Kendine dikkat et, canım Cee. Seni seviyorum.

Ben de seni seviyorum. Hoşça kal.

Telefonu kapattım ve ikimiz eski günlerdeki gibi gülerken kendimi çok daha iyi hissederken, şimdi tek bir kelimenin bana ne kadar çok şeyin değiştiğini hatırlattığı gerçeğiyle depresif hissediyordum. Yıldız'ın, her gece kollarıyla onu sıkıca saran Faresi vardı. O geçmişe olan yolculuğunu bitirmiş ve geleceğine başlamıştı, ben ise ikisini de yapmanın yakınından bile geçmiyordum.

* * *

Saat tam üçte Chrissie resepsiyona geldi. Sıcağa rağmen üzerinde solmuş bir kot pantolon ve dar bir tişört vardı, kırmızı bandanası buklelerini yüzünden uzak tutuyordu.

"İyi günler CeCe, kurbağayı vurmaya hazır mısın - yani yola çıkmaya?

Motosikletinin arkasına bindim ve yola çıktık. Piste paralel ilerlerken havaalanını tanıdım, sonra keskin virajları dönerek tozlu bir yola ulaştık, yolun gerisinde teneke çatılı kulübeler vardı. Burası bir gecekondu kasabası değildi ama barakalarda yaşayan insanların evlerini güzelleştirecek paraları olmadığı belliydi.

"İşte burası. Chrissie bisikleti durdurdu ve ben inerken onu benim için sabit tuttu. 'Seni uyarıyorum, büyükannem sana biraz tuhaf gelebilir ama söz veriyorum deli değil. Hazır mısın?'

"Hazırım.

Chrissie beni teknik olarak ön bahçe olan ama daha çok bir oturma odasına benzeyen bir patıkaya götürdü. Yıpranmış kahverengi bir kanepe, çeşitli ahşap sandalyeler ve üzerinde bir yastık ve çarşaf olan bir şezlong vardı, sanki biri orada uyuyormuş gibiydi.

"Merhaba Mimi," diye seslendi Chrissie kanepenin arkasındaki bir noktaya. Onu takip ettiğimde yerde bağdaş kurmuş oturan ufak tefek bir kadın gördüm. Teni koyu çikolata rengindeydi ve yüzünde yüzlerce çizgi vardı. Şimdiye kadar gördüğüm en yaşlı insandı ama alnına tıpkı torunu gibi modaya uygun bir bandana takmıştı.

'Mimi, *ngaji mangan*? Bu Celaeno, sana bahsettiğim kız,' dedi Chrissie ona.

Yaşlı kadın bana baktı ve gözlerinin inanılmaz derecede parlak ve berrak olduğunu gördüm, sanki genç bir kız yanlışıyla yaşlı bir insanın derisinin içine konmuş gibiydi. Bana beyaz süt havuzlarında oturan iki fındığı hatırlattılar.

"*Mijala juyu*," dedi ve az önce ne söylediği hakkında hiçbir fikrim olmadan orada garip bir şekilde durdum. Yanındaki yere vurdu ve ben de boş kanepe ve sandalyeler karşısında kafam karışmış bir şekilde yanına oturdum.

"Neden yerde oturuyor? Chrissie'ye sordum. "Çünkü altındaki toprağı hissetmek istiyor. "Doğru.

Yaşlı kadının gözlerinin hâlâ ruhumu tarıyormuş gibi üzerimde olduğunu hissedebiliyordum. Yanağımı okşamak için boğumlu bir elini uzattı, teni yanağımda şaşırtıcı derecede yumuşaktı. Sonra buklelerimden birini çekti ve gülümsedi. İki ön dişi arasında büyük bir boşluk olduğunu gördüm.

"*Gumanyba*'nın Dreamtime hikayesini biliyor musun?" dedi kesik kesik bir İngilizceyle.

"Hayır... Ona boş boş baktım.

'Yedi Kız Kardeş'ten bahsediyor, Cee. Bizim dilimizde onlara böyle deniyor,' diye tercüme etti Chrissie.

'Evet, biliyorum. Babam bana onlar hakkında her şeyi anlatmıştı. "Onlar bizim *kantrimenimiz*, Celaeno.

"Yani akrabalarımız," diye araya girdi Chrissie.

"Biz bir aileyiz, aynı *kantri*'den gelen insanlarız. "Doğru.

"Ne demek istediğini başka zaman açıklarım," diye fısıldadı Chrissie. "Her şey Rüya Zamanı'nda başlar," diye başladı yaşlı kadın.

"Ne başladı?

"Yedi Kız Kardeş hikâyesi," dedi Chrissie. "Şimdi sana anlatacak. Ve Chrissie'nin çevirmenliğinde hikâyeyi dinledim.

Görünüşe göre, Yedi Kız Kardeş gökyüzündeki yerlerinden aşağı uçar ve mağara gibi içi boş olan yüksek bir tepeye inerlermiş. Bu tepenin içinde gizli bir geçit varmış ve bu sayede kız kardeşler göklerle yeryüzü arasında görünmeden gidip gelebiliyorlarmış. Burada bizimle birlikteyken mağarada yaşarlardı. Bir gün yiyecek aramaya çıktıklarında yaşlı bir adam onları gördü ama onlar avlanmakla meşgul oldukları için onu fark etmediler. Onları takip etmeye karar vermiş, çünkü genç bir kadını karısı olarak istiyormuş. Bir dere kenarında dinlendiklerinde, dışarı atlamış ve en küçük kız kardeşi yakalamış. Diğerleri panik içinde mağaralarına geri koşmuşlar, sonra da gizli geçitten geçip tepeye ve gökyüzüne uçmuşlar, zavallı en küçük kız kardeşi yaşlı adamdan kaçmaya çalışırken bırakmışlar.

Bunu duyduğumda, diğerlerinin onu geride bırakmalarının gerçekten çok kötü olduğunu düşündüm.

Her neyse, en küçük kız kardeş kaçmayı başardı ve mağaraya geri koştu. Diğerlerinin çoktan uçup gittiğini ve yaşlı adamın hala onu kovaladığını fark edince, o da gizli geçide tırmanmış ve diğer kız kardeşlerinin peşinden uçup gitmiş. Görünüşe göre bu yüzden en küçük kız kardeş -ben ona Merope diyordum ama yaşlı kadın başka bir şey diyordu- sık sık görüleliyordu, çünkü 'ülkesine' dönüş yolunu kaybetmişti.

Yaşlı kadın konuşmasını bitirdiğinde derin bir sessizliğe gömüldü, gözleri hala benim üzerimdeydi.

Sonunda Chrissie'ye, "Asıl tuhaf olan," dedim, "biz sadece altı kız kardeşiz, çünkü babam eve yedinciye hiç getirmede.

"Bizim kültürümüzde her şey yukarının aynasıdır," diye cevap verdi Chrissie.

"Bence büyükannenin bahsettiği yaşlı adam, babamın bize Yunan hikâyelerinde anlattığı Orion olmalı.

"Muhtemelen," dedi Chrissie. "Kız kardeşler hakkında farklı geleneklerden bir yığın efsane var ama bu bizimki.

Dünyanın dört bir yanından gelen bu hikâyeler nasıl bu kadar benzer olabiliyor? Birden düşündüm. Yani, binlerce yıl önce anlatıldıklarında Yunanlılar Aborjinlere e-posta gönderemiyor ya da Meksika'daki Mayalar Japonlarla telefonda konuşamıyordu. Cennet ile dünya arasında düşündüğümünden daha büyük bir bağlantı olabilir miydi? Belki de Tiggy'nin dediği gibi, biz kız kardeşlere gökyüzündeki ünlülerin adlarının verilmesi ve yedincinin kayıp olmasıyla ilgili *mistik* bir şeyler vardı.

"Nerelisin?" diye sordu yaşlı kadın ve ben de gerçekliğe geri döndüm.

"Bilmiyorum. Evlat edinildim.

"Sen buralısın. Üzerinde işaretler olan uzun bir sırığa benzeyen şeyi aldı ve sert tozlu toprağa vurdu. "Seni *kantrimen*.

"Aile," diye hatırlattı Chrissie bana, sonra büyükannesine döndü. "Onu gördüğüm anda bir parçasının o olduğunu anladım.

'En önemli parçası: kalbi. Ruh. Yaşlı kadın göğsünü yumrukladı, fındık gözleri sıcaklıkla doluydu. Elini uzattı ve beklenmedik bir güçle benimkini sıktı. 'Eve geldin. Buraya aitsin.

Elimi tutmaya devam ederken birden başımın döndüğünü ve gözyaşlarına boğulmak üzere olduğumu hissettim. Belki de Chrissie fark etmişti, çünkü ayağa kalktı ve nazikçe ayakta durmama yardım etti.

"Artık gitmeliyiz Mimi, çünkü CeCe'nin bir randevusu var.

Chrissie'ye minnetle başımı salladım, destek için koluna istediğimden çok daha fazla tutundum. "Evet, öyle. Bana hikâyeyi anlattığın için çok teşekkürler.

'Sana çok daha fazlasını anlatacağım. Geri gel,' diye beni cesaretlendirdi kadın.

"Geleceğim," diye söz verdim, aksanının şimdiye kadar duyduğum en tuhaf aksan olduğunu düşünerek - birkaç İngilizce kelimeyi Avustralya ağızıyla söylüyordu ama onları yumuşatan fazladan sessiz harflerle tamamlıyordu. "Güle güle.

"*Galiya*, Celaeno. Chrissie beni bahçe/oturma odası boyunca motosikletine doğru götürürken bana el salladı.

'Bir şeyler içmek ister misin? Köşeyi dönünce bir servo var.

'Evet, harika olur,' diye cevap verdim, 'servo'nun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama henüz sallanan mopedime geri dönmeye hazır değildim.

Küçük bir marketin de bulunduğu bir benzin istasyonu olduğu ortaya çıktı. İkimiz de birer kola aldık ve dışarıda bir banka oturduk.

'Büyükannem için üzgünüm. O gerçekten çok gergin.'

"Üzülme. Çok ilginçti. Sadece kendimi tuhaf hissettim, hepsi bu. Tüm bunları duymak' - kelimeyi aradım - 'ait olabileceğim bir *kültür*. Buraya gelmeden önce hakkında çok az şey biliyordum.

"Kötü hissetmene gerek yok. Neden bilesin ki, Cee? Bebekken evlat edinildin ve Avrupa'ya götürüldün. Ayrıca, yaşlılar hikayelerinin anlatıldığından emin olmak ister, özellikle de bizim kültürümüzde. Hepsi ağızdan ağıza aktarılır, anlıyor musun? Nesilden nesile. Hiçbir şey yazıya dökülmez.

"İncil ya da Kur'an olmadığını mı söylüyorsunuz? İncil ya da Kur'an yok mu diyorsunuz, içinde tüm hikayeler, kurallar falan yazılı olan?

"Hiçbir şey yok. Aslına bakarsanız, eğer insanlar bunları yazarsa çok kızarız. Hepsi konuşulur ve çokça da boyanır. Cee. Yüzümdeki şaşkın ifadeye baktı. "Çok şaşırılmış görünüyorsun, ne oldu?

"Sadece, şey ... Yutkundum, her şeyin her saniye daha da garipleştiğini hissediyordum. "Ben gerçekten disleksik biriyim, bu yüzden babamın bana verebileceği en iyi eğitimi almış olmama rağmen düzgün okuyamıyorum. Harfler gözümün önünde zıplıyor ama ben bir sanatçıyım.

"Öyle misin? Şaşkın şaşkın bakma sırası
Chrissie'deydi. "Evet.

'O zaman neden bana daha önce söylemedin? Bu çok acayip! Özellikle de Namatjira ile akraba olabileceğin için!

'Ben özel biri değilim, Chrissie . . . '

"Bütün sanatçılar özeldir. Merak etme, ben de daha çok işitsel ve görselim. Belki de bu sadece genlerimizde vardır.

Belki de. Chrissie, sana bir şey sorabilir miyim? Elbette sorabilirsin, ne istersen.

"Her zamanki gibi aptal gibi konuşacağımı biliyorum, ama . Avustralya'da Aborijinlere karşı bir önyargı var mı?

Chrissie güzel yüzünü bana doğru çevirdi ve yavaşça başını salladı. 'Çok haklısın dostum, ama bu şimdilik bir servonun önünde oturup kola içmek için değil. Yani, herhangi bir beyaz adamla konuşursan sana öyle bir şey olmadığını söyleyecektir. En azından bizi binlerce kişi öldürüp topraklarımızı çalmıyorlar - bunu birkaç yüz yıl önce çaldılar ve hala çoğunu geri vermediler. Beyazlar her Ocak ayında, İngiliz gemilerinden oluşan bir filonun ülkemize "sahip çıkmak" için geldiği gün olan "Avustralya Günü"nü kutluyorlar. Biz buna "İstila Günü" diyoruz, çünkü halkımızın soykırımının başladığı gün. Elli bin yıldır buradayız ve onlar bizi ve yaşam biçimimizi yok etmek için ellerinden geleni yaptılar.

Her neyse,' diye ekledi omuz silkerek, 'bu eski bir haber, ama size başka bir zaman daha fazlasını anlatırım.

"Tamam," dedim. 'Soykırım'ın ne anlama geldiğini sormak istemedim ama kulağa gerçekten kötü geliyordu.

"Bu seni korkutuyor mu?" diye sordu bir süre durakladıktan sonra. "Bizden biri olduğunu ya da bir parçanın öyle olduğunu fark etmek gibi mi?

'Hayır. Ben hep farklıydım. Bir yabancı, anlıyor musun?

"Anlıyorum. Koluma sıcak bir el koydu. "Pekâlâ, hadi seni otele geri götürelim.

Chrissie beni bıraktıktan ve bir şeye ihtiyacım olursa aramamı söyledikten sonra odama girdim ve yatağa uzandım. Hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez yattığım yerde hemen uyudum.

Uyandığımda tek gözümü açıp cep telefonumdaki saate baktım. Saat akşamın sekizini geçiyordu, bu da aralıksız üç saat uyuduğum anlamına geliyordu. Belki de son iki günün aşırı bilgi yüklemesi uyku hapıyla aynı etkiyi yaratmıştı: beynim başa çıkamayacağımı anladı ve beni kapattı. Ya da belki, sadece belki ... buraya gelme cesaretini toplayarak gerçekte kim olduğumu öğreniyor olmam bir tür derin rahatlamaydı.

Eve döndün.

Geldiğime inansam bile, gen havuzumda olan ama yetiştirilme tarzımın bir parçası olmayan bir şeyle etiketlenmek ister miydim? Ayağa kalkıp işemeye gittim, sonra aynada düz burnuma baktım ve bunun hem yaşlı kadının hem de yeni arkadaşım Chrissie'nin burnu olduğunu anladım. Kendilerine dair derin bir hisleri ve kültürleriyle gururları olduğu kesindi ve belki de benim ihtiyacım olan şey de buydu: biraz gurur. Artık Star'a ait olmayabilirdim - kimseye *sahip* olamayacağımı zor yoldan öğrenmişim. Ama belki de hem kendime hem *de* beni tanımlayan bir kültüre ait olabilirdim.

Dış dünyada ezik biriydim ama bugün Chrissie ve büyükannesiyle otururken onlar benim mirasımı bir güç olarak görmüşlerdi. Başka bir deyişle, yanımda beni anlayan insanlar vardı, çünkü onlar da benim gibiydiler. Benim .

..

. kantrimen. Ailem.

Kendimi enerjik hissederek yatak odasına döndüm. Chrissie'yi aramaya ve bana Aborjin kültürü hakkında daha fazla bilgi verip veremeyeceğini sormaya karar verdim. Cep telefonumu elime aldığımda on iki yeni kısa mesaj ve birkaç sesli mesaj olduğunu gördüm.

İlk iki mesaj Star'dan gelmişti:

Dün gece konuşmak ve gülmek çok güzeldi. Bana ihtiyacın olursa nerede olduğumu biliyorsun. Seni seviyorum, S xxx

Yine ben, başka gazeteler aradı! TELEFONUNA CEVAP VERME!!

O zaman . . .

Bu CeCe D'Aplièse için bir mesaj. Merhaba, ben Katie Coombe. Benim adım Katie Coombe. *Daily Mail*'de gazeteciyim. Anand Changrok ile olan ilişkiniz hakkında sizinle röportaj yapmak istiyorum. Hikayeyi kendi açınızdan anlatmak için beni istediğiniz zaman cep telefonumdan arayabilirsiniz.

Ve başka bir . . .

Londra'daki BBC1 Haber Masası'ndan CeCe D'Aplièse için bir mesaj. Sizinle Anand Changrok hakkında konuşmak istiyoruz. Lütfen aşağıdaki numaradan Matt'i arayın. Teşekkürler.

Ve başka bir

Merhaba, bu CeCe'nin cep telefonu numarası mı? Ben News of the World'den Angie. Sizinle tam bir röportaj için şartları konuşalım.

Vesaire, vesaire.

"Kahretsin!" Gazeteciler belli ki peşimdeydi. Ace hapisteyken, polis ve mahkeme koruması altındayken ondan alabilecekleri hiçbir şey yoktu, bu yüzden bana geliyorlardı. Bir an için Wormwood Scrubs'ı arayıp Ace'le konuşup konuşamayacağımı ve onun adına medyaya söylememi istediği bir şey olup olmadığını sormayı düşündüm.

Aptal olmayı bırak Cee, dedim kendi kendime. *Ona bir sahil kafesinden mango shake getirmen için sana güvenmezdi. . .*

Linda gerçeği biliyor, demişti bana bir keresinde.

Peki Linda kimdi? Kız arkadaşı mı? Ya da belki bir eş, gerçi gazetelerde bir partneri olduğundan hiç söz edilmemişti. Elbette benim dışımda, ama magazin gazetelerinden biri bana '*günün kız arkadaşı*' dediğine göre, belli ki beni daha önce gitmiş bir yığından biri olarak etiketliyorlardı.

Yine de içimden bir ses onun için bir şeyler yapmam gerektiğini söylüyordu. Ne de olsa ihtiyacım olduğunda bana yardım etmişti. Soru şuydu: Ne? Ve nasıl?

Yapabileceğim tek bir şey vardı.

Cep telefonumdan SIM kartı çıkardım, ardından ahizenin adres defterinden ihtiyacım olan tüm numaraların orada kayıtlı olduğunu kontrol ettim. SIM kartı tuvalete götürdüm, bir parça tuvalet kağıdına sardım ve klozete attım. Sonra da sertçe sifonu çektim. Artık kimsenin izimi süremeyeceğinden emin bir şekilde odadan çıktım, köşedeki dükkâna doğru yürüdüm ve yerel bir SIM kart aldım. Star'a ve anneme yeni numaramı mesaj attım. Otuz saniye sonra cep telefonum çaldı.

"Merhaba Sia," dedim.

"Sadece çalışıp çalışmadığımı kontrol ediyordum.

"Çalışıyor ama kullandığın kadar öde sistemi var ve dükkândaki kadın yurt dışından gelen aramalar için ödeme yapmam gerektiğini söyledi, yani yirmi dolarımın bitmesine otuz saniye falan kaldı.

'SIM kartınızı çöpe atmak iyi bir fikirdi. Bugün bir sürü telefon daha aldım. Mouse, eğer akıllılarsa muhtemelen havayolu kayıtlarından da izinizi sürebileceklerini söyledi, yani-'

Star aniden kesildi ve telefonumun üst kısmında kredimin bittiğini söyleyen bir metin banner'ı gördüm.

Sokaktan otele doğru yürürken 'Bu iş iyice saçma olmaya başladı,' diye homurdandım. Ben James Bond değildim, hatta Pussy Galore ya da ona her ne deniyorsa o da değildim.

"Merhaba Bayan D'Aplièse," diye karşıladı resepsiyon görevlisi beni. "Daha ne kadar kalacağınıza karar verdiniz mi?

"Hayır.

"Peki, karar verdiğinizde bana haber verin. Resepsiyon görevlisinin beni dikkatle incelediğini fark ettim. 'Daha önce burada kalmadınız, değil mi? Yüzünüz tanıdık geliyor.

"Hayır, hiç kalmadım," diye cevap verdim, sesimi sabit tutmaya çalışarak. "Teşekkürler, hoşça kalın," dedim ve ağır adımlarla üst kattaki odama çıktım.

Açık pencereimin ötesinde kurbağalar hâlâ akşam korosunu seslendiriyordu. Odamdaki tepe ışığını açtım ve komodinin üzerinde duran CD çaları gördüm, bana Kitty'nin hikayesini biraz daha dinlemem gerektiğini hatırlattı, çünkü dikkatimi dağıtmaya ihtiyacım vardı. Yatağa uzandım, makineye yeni piller yerleştirdim ve ikinci diski taktım. Üzerime

kulaklıklar, arkama yaslandım, oynat tuşuna bastım ve Kitty Mercer'a ne olduğunu öğrenmek için gözlerimi kapadım.

Kitty

Broome, Batı Avustralya

Ekim 1907

Andrew onu alnından öptüğünde Kitty kıpırdandı.

"Ben iskeleye gidiyorum," dedi. 'Bir saat kadar sonra bir yük gemisi gelecek ve ben de yüke bakıp o lanet olası Koepanger'ların hiçbirinin sinsi ve kurnaz kişiliğinde inci saklamadığından emin olmak istiyorum. Bugün iyi dinlen, olur mu canım?

"Dinleneceğim. Kitty her zamanki gibi şık inci ustası üniformasını giymiş olan kocasına baktı: Mandarin yakalı, sedef düğmeli, pırıl pırıl beyaz bir takım elbise ve tepesinde beyaz bir kask. Öğle yemeği için eve döndüğünde, takım elbisenin kaçınılmaz olarak kırmızı tozla kaplanacağını ve tekrar dışarı çıkmadan önce değiştirmesi gerekeceğini biliyordu. Burada, Broome'da sürekli çamaşır yıkama günüydü, ama kendisi sıcak su dolu tencerelerin başında ter dökmek yerine, takım elbiseler hizmetçisi tarafından katlanır ve iki haftada bir gelen buharlı gemi döndüğünde yıkanmak üzere Singapur'a gönderilirdi.

Bu, Broome'da artık bir papazın kızı değil, zengin bir inci ustasının karısı olduğu için çabucak kabullenmek zorunda kaldığı pek çok tuhaflıktan yalnızca biriydi.

Evlendikten kısa bir süre sonra Andrew'la birlikte Fremantle'dan *Paroo* adlı kıyı vapuruna binmiş ve denizde geçen birkaç zorlu günün ardından nihayet uzaktan kıyı şeridi görünmüştü. Kitty düz, sarı bir kumsal ve sıkışık bir şekilde bir araya toplanmış teneke çatılı evler görmüştü. Gemi neredeyse bir mil uzunluğunda bir iskeleye demirlemişti, koyu kahverengi su ahşap desteklerine vuruyordu. Yoğun mangrov ormanı kıyıyı kucaklıyor, arkasında ise bir sıra oluklu demir baraka bulunuyordu. Kötü şöhretli inci gemileri

Körfezin ön tarafında, geniş, parlak mavi gökyüzüne karşı direkleri bir araya toplanmıştı.

Gemiden ayrıldıktan sonra Andrew'la birlikte midilli ve tuzaklarla kasabanın küçük yerleşim bölgesine götürülmüşlerdi ve Kitty pek de cesaretli değildi. Buharlı gemilerin ve yük gemilerinin gelişiyile birlikte, kasabanın ana caddesi olan Dampier Terrace boyunca uzanan barları ve otelleri piyano müziği, kaba sesler ve puro dumanıyla dolduran gürültülü bir insan akını başlamıştı. Kitty, hakkında okuduğu Amerika'nın Vahşi Batısı'nı anımsamıştı. Hava hayal edebileceği kadar sıcaktı ve yıkanmamış vücutların kokusu nemli, rüzgârsız havaya sinmişti.

Kayınpederinin, incicilik işini kurarken Edith'le başlarını sokacak geçici bir çatı sağlamaktan başka bir şey düşünmeden inşa ettirdiği teneke çatılı bungalov pek de cazip değildi. Andrew, Kitty'ye daha konforlu bir ev sağlayacağına söz vermişti ve inşaat çalışmaları sadece birkaç ay önce tamamlanmıştı.

Kitty gelişinden yedi ay sonra, bir tarafı denizle, diğer tarafı uçsuz bucaksız kıvıllı çölle çevrili bu garip, ıssız kasabaya yavaş yavaş alışmaya başlamıştı. Zengin beyaz nüfusun çoğunlukla oturduğu, tozlu ve sık sık su basan Robinson Caddesi boyunca uzanan birkaç ev, aşırı kalabalık gecekondular kasabasına sadece birkaç dakika uzaklıktaydı. Broome'un canlı çok kültürlü karışımında tek bir zarif ya da zarif kemik yoktu, ancak dünya inci endüstrisinin merkez üssüydü. Aborijin damadı Fred tarafından şehre götürüldüğünde, o gün gemilerden inen ve eğlence bulmanın yollarını arayan farklı ırklardan bir karmaşayla karşılaşmıştı. Burada para su gibi akıyordu ve bunu kucaklamaktan mutluluk duyan pek çok işletme vardı. Yamasaki ve Mise, harika Japon hazinelerinin yanı sıra balo sezonunda inci ustalarının eşleri tarafından sergilenmek üzere güzel balo elbiselerine dönüştürülebilen yumuşak ipeklerden oluşan bir seçki stokluyordu.

Kitty yatakta dik durmaya çalışıyor, GıgmiGı karnının ağırlığından sırtı ağrıyor ve sadece bebeğin üç aydan kısa bir süre içinde burada olacağı için Tanrı'ya Gökrediyordu. Kitty'nin çeGıtlı sosyal etkinliklerde karGılaGıtığında viski GıGesini yudum yudum içerken izlediği Dr. Blick, zamanı geldiğinde ona en iyi bakımı sağlayacağına dair güvence vermiGti. Ne de olsa Andrew - ya da en azından babası- her yıl limana yüzlerce ton deniz kabuğu taşıyan otuz altı gemilik bir filoyla Broome'daki en büyük inci çıkarma işinin sahibiydi.

Buraya ilk geldiğinde, Andrew'un sık sık kullandığı 'luggers', 'lay-ups' ve 'shell grades' gibi ifadeler ona yabancı gelmişti, ama akşamları birlikte yemek yerken başka pek az şeyden bahsettiği için, zihni yavaş yavaş işin işleyişini özümsemişti.

Mercer Pearling Company sezona zor bir başlangıç yapmış, bir lugger ve içindeki tüm mürettebat bir kasırgada kaybolmuştu. Burada insan hayatının kırılğan ve değiştirilebilir olduğunu çabucak öğrenmişti. Bu gerçeği hâlâ kabullenmekte zorlanıyordu. Broome'daki yaşamın acımasızlığı ve sertliği - özellikle de yerel Aborijin nüfusuna yapılan muamele - asla tam olarak kabul edemeyeceğini bildiği bir şeydi.

Kısa süre önce bir kasırga nedeniyle yıkılmış bir evin enkazını temizleyen bir grup Aborijini boyunlarından zincirlenmiş ve tüfekli bir muhafız tarafından denetlenirken ilk kez gördüğünde dehşete kapılmıştı. Kız dehşet içinde ağlamaya başladığında Andrew onu yanından uzaklaştırmıştı.

"Broome'un yöntemlerini henüz anlamıyorsun canım," diye onu teselli etmişti Andrew. 'Bu onların iyiliği için. Bu şekilde toplum için üretken olabilirler.

"Zincirlerle mi? Kitty gizli bir öfkeyle titriyordu. "Özgürlüklerinden mahrum bırakılarak mı?

"Bu insancıl bir yöntem. O zincirlerle hâlâ iyi bir yol yürüyebilirler. Lütfen sevgilim, sakın ol.

Kitty, Andrew'un anlattıklarını çaresizce dinlemişti. Yetkililer, 'siyahların' fırsatını buldukları anda çöle geri kaçacaklarına inanıyorlardı. Bu yüzden onları birbirlerine zincirlemişler ve gece boyunca bir ağaca bağlamışlardı.

'Bu çok zalimce, Andrew. Bunu göremiyor musun?

'En azından çalışırlarsa, ailelerine götürmeleri için tütün ya da un çuvalları veriliyor.

"Yine de geçimlerini sağlayacak bir ücret değil mi?" diye yalvarmıştı ona.

"İhtiyaçları olan şey bu değil canım. Bu insanlar kendi eşlerini ve çocuklarını bir çırpıda satabilirler. Vahşi hayvanlar gibiler ve ne yazık ki öyle muamele görmeleri gerekiyor.

Kitty ve Andrew bu konuda haftalarca tartıştıktan sonra, aynı fikirde olmadıklarını kabul etmişlerdi. Kitty, nezaket ve anlayışla ve bu kişilerin aynı evde yaşadıkları gerçeğine biraz saygı göstererek

Avustralya'da beyaz yerleşimcilerden çok daha uzun süre yaşamışlardı, daha yumuşak bir anlaşmaya varılabilirdi. Andrew bunun daha önce de denendiğini ve başarısızlıkla sonuçlandığını söylemişti.

Yine de bu eşitsizliğin yanlış olduğu bilgisi vicdanını kemiriyordu. Hatta Fred'i geceleri tesiste tutmak için polis memurundan özel izin almak zorunda kalmıştı, aksi takdirde diğerleriyle birlikte toplanıp şehrin dışındaki bir kampa, beyaz 'efendilerinden' uzağa sürülecekti.

Bu durum ve aşırı kalabalık gecekondü kasabasında ve okyanusta mide bulandırıcı bir şekilde düzenli olarak yaşanan can kayıpları, Broome'daki herkesin ortalamanın çok üzerindeki ücretler için ödemek zorunda olduğu bedeldi. Ve çok azı için nihai ödül vardı: mükemmel inciye bulmak.

Kitty safça, her deniz kabuğunda bir tane olacağını düşünmüştü ama yanılmıştı. Endüstri esas olarak sedef astarlarla ayakta duruyordu. Deniz dibine karışan çirkin, alacalı kahverengi kabukların içinde, taraklarda, kutularda ve düğmelerde süs olarak kullanılmak üzere dünyanın dört bir yanında tonlarca satılan parlak bir malzeme gizliydi.

Nadiren muzaffer bir kaptan inci kutusunu bir çingirakla birlikte inci ustasına takdim ederdi. Ve içine inci düştükten sonra açılmayan, anahtarı sadece inci ustasının kendisinde olan kutunun içinde muhtemelen çok değerli bir hazine olurdu. Kitty, Andrew'un her gece rüyasında onu sadece zengin değil, aynı zamanda ünlü de yapacak en muhteşem inciye bulduğunu biliyordu. *Onu* -babasından ziyade- Broome'un baş inci ustası yapacak bir inci. Ve dolayısıyla dünyanın.

Birkaç kez eve büyük bir bilye büyüklüğünde bir inciyle gelmiş, çoğu zaman garip şekilli olan mücevheri karısına gösterirken gözleri heyecanla parlamıştı. Sonra da Andrew'un bulduğunun iyi olup olmadığını görmek için Carnarvon Caddesi'ndeki T. B. Ellies'in dükkânına giderdi. T. B. dünyanın en yetenekli inci dericisi olarak ün salmıştı.

Elmaslar gibi incilerin de gerçek güzelliklerini ortaya çıkarmaları için işlenmeleri ve parlatılmaları gerekiyordu. Kitty incilerin tıpkı bir soğanınki gibi ince katmanlardan oluştuğunu öğrendiğinde ilgisini çekmişti. T. B.'nin becerisi, her kusurlu tabakayı bir altındakinin parlaklığına zarar vermeden törpüleyebilmesinde yatıyordu. T.B.'nin bir inciye ışığa tutuşunu izlemişti, sanki keskin kahverengi gözleri incinin özüne kadar bakabiliyordu. Hassas parmakları daha sonra

Kuyumcu gözlüğüyle gözlerini kısarak eğelerini ve bıçaklarını kullanırken minik çıkıntıları siliyordu.

Kitty onu çalışırken izlerken, "Bu sadece istiridye tükürüğü," demişti kesin bir ifadeyle. 'Hayvan bir tahriş hisseder -belki de bir kum tanesi- ve kendini korumak için etrafında tükürük katmanları oluşturur. Ve işte, en güzel mineral ortaya çıkar. Ama bazen ...' Burada kaşlarını çattı ve bir şerit daha tıraşladı. "Bazen katmanlar bir çamur cebinden başka bir şeyi korumaz. Kitty ve Andrew'un görmesi için inciye havaya kaldırdı ve gerçekten de bir delikten küçük bir kahverengi nokta sızıyordu. T.B. çalışmaya devam ederken Andrew bir iniltiyi güçlkle bastırdı. "Kabarcıklı bir inci. Yazık olmuş. Belki güzel bir şapka iğnesi olur. İşine devam ederken ağzının köşesi bıyığının altından alaycı bir gülümsemeye dönüştü.

Kitty bu sessiz Singalese'li adamın Broome'daki herkesten daha fazla güce sahip olduğunu bilip bilmediğini merak etti. O bir hayal üreticisiydi - mütevazı, ahşap cepheli dükkânında incinin ince katmanlarını dikkatle yüzerek hayat değiştiren görkemli bir mücevheri ortaya çıkarabilir ya da umudu tezgâhının üzerinde bir inci tozu yığınınna dönüştürebilirdi.

Broome, orada yaşayan her ruhu kapsayan, kendine özgü ve yoğun bir mikro-evrendi. Kitty de artık bu makinenin bir başka dişlisiydi ve inci ustasının karısı rolünü oynuyordu.

Andrew, T. B.'nin dükkânında yaşadığı bir başka hayal kırıklığının ardından Kitty'yi kollarına alırken, "Bir gün hayatım," demişti, "sana en muhteşem inciye getireceğim. Ve bunu herkesin görmesi için takacaksın."

* * *

Kitty, Andrew'un kendisi için seçip dizdiği küçük, narin incilerden oluşan ipi parmakladı. Böylesine özel bir hazineyi bulma takıntısının yanı sıra, onu memnun etmek için hiçbir şey fazla sorun değildi; Kitty hayallerini dile getirmemeyi öğrenmişti, aksi takdirde Andrew onları gerçekleştirmek için elinden geleni yapardı. Evi Asya'nın dört bir yanından gelip Broome'a yavaşan teknelerden satın aldığı güzel antika mobilyalarla doldurmuştu. Bir keresinde güllere olan sevgisini dile getirmişti ve bir hafta sonra Andrew onun elinden tutup verandaya götürmüş ve o uyanmadan önce verandanın etrafına dikilmiş olan gül fidanlarını göstermişti.

Düğün gecelerinde ona karşı nazik ve kibar davranmıştı. Eylemin kendisi Kitty'nin boyun eğdiği bir şey olsa da

aktif olarak zevk almaktan çok, kesinlikle dayanılmaz olmamıştı. Andrew belki de beş ay önce hamileliğini ona açıkladığında, çocuk karnında bir inci tanesinden biraz daha büyükken ondan daha fazla heyecanlanmıştı. Andrew ona 'oğlunun' nasıl babasının izinden giderek Adelaide'deki Immanuel Koleji'ne, oradan da üniversiteye gideceğini anlatmıştı. Bir hafta sonra Kitty güzel oymalı maun bir beşik ve sayısız oyuncak teslim almıştı.

Kendini yataktan kaldırıp ipek bornozuna uzanırken, "Broome ne kadar da ikilemli," diye iç geçirdi. Kasabanın yüzde doksan dokuzu korkunç koşullarda yaşarken, daha zengin sakinlerin istediği her şey birkaç hafta içinde bu küçük izole karakola ulaştırılabiliyordu.

Kitty, örümceklerin ve hamamböceklerinin rahat iç kısımlarında saklanmayı sevdiklerini öğrendiği ev terliklerini eline aldı ve iyice silkeledi. Onları yere attı ve şişmiş ayaklarını içlerine sıkıştırdı. Aktif olmaya alışkındı, karnı büyüdükçe kendini eve hapsedmeyi reddetti, bunu yaparsa sıkıntıdan delireceğini biliyordu.

Kahvaltı ederken kasabadan alması gereken şeylerin bir listesini yaptı. Hamileliğinden önce, Dampier Terrace'a ve Rusya'dan getirilen havyardan Hylands Star'daki kasapta yeni kesilmiş etlere kadar her şeyin satıldığı mağazalara on dakikalık yolu yürüyerek giderdi. Leith'te bulunanlardan çok daha üstün bir seçenek ve kaliteyle iyi ve bol bol yemek yiyorlardı. Malay aşçıları Tarık onu köri ile tanıştırmış, Kitty de bu köriyi çok lezzetli bulmuştu.

Güneş bonesini taktıktan sonra sepetini ve şemsiyesini aldı, sonra evin yanından geçerek Fred'in samanların üzerinde uyuduğu ahıra doğru yürüdü. Ellerini çırpı ve Fred saniyeler içinde uyandı ve ayağa kalktı. Fred ona gülümsedi, ön dişlerinden biri yoktu, Kitty bunun Aborijin erkeklerinde yaygın olduğunu ve bir ayinle ilgili olduğunu öğrenmişti.

"Kasaba mı? Kitty şehri işaret etti, çünkü Fred'in İngilizce bilgisi en iyi ihtimalle basitti. Broome'un yerlisi olan Yawuru kabilesinin dilini konuşuyordu.

Kitty onun midilliyi arabaya bağlayışını izlerken, "Kasabaya git," diye onayladı, gerçekten burada olduğu için rahatlamıştı. Fred, kendi deyimiyle, 'gezintiye çıkmak için ortadan kaybolmaya meyilliydi, Bayan Patron'. Kayıp diş gibi, Kitty de Aborjinlerin çoğunun bunu yaptığını, haftalarca yabani ve vahşi topraklarda kaybolduğunu öğrenmişti.

kasabanın ötesindeki tehlikeli hinterland. Fred'in ahırda bir saman paletinin üzerinde uyuduğunu fark ettiğinde ilk başta dehşete kapılmıştı.

'Hayatım, siyahlar içeride yaşamak istemez. Ona bir barınak yapsak bile dışarıda uyur. Ay ve yıldızlar Aborijinlerin başının üzerindeki çatıdır.

Yine de Kitty bu düzenlemeden rahatsızlık duymuş ve kendi evleri yenilenirken Andrew'a Fred'in istediği gibi kullanabileceği, içinde çamaşır yıkama olanakları, bir yatak ve küçük bir mutfak bulunan basit bir barınak inşa etmesi için ısrar etmişti. Şimdiye kadar Fred bu olanaklardan yararlanmayı tercih etmemişti. Üniformasının yeni yıkandığından emin olmasına rağmen, birkaç adımda bile kokusunu alabiliyordu.

Kitty, Fred'in arabaya tırmanmasına yardım etti ve midilli kasabaya doğru hızla ilerlerken yüzüne vuran hafif esintinin tadını çıkararak onun yanına oturdu. Tek dileği Fred'le konuşabilmek, onu ve halkının yöntemlerini *anlayabilmekti*, ama İngilizcesini geliştirmesi için ona yardım etmeye çalışmış olsa da, Fred hiç oralı olmamıştı.

Dampier Terası'na vardıklarında Kitty elini kaldırdı ve "Dur!" dedi. Fred aşağı inmesine yardım etti.

"Burada mı kalacağım?"

"Evet. Kitty ona gülümsedi ve kasaba doğru yürümeye başladı.

O gece akşam yemeği için alışverişini tamamladıktan sonra bir başka inci ustasının karısı olan Bayan Norman'la sohbet etmek için durdu ve parlak güneş ışığına çıktı. Bunaltıcı sıcakta kendini baygın hissederek, kendini yelpazelerken nispeten gölge sağlayan dar bir sokağa saptı. Tam midilli ve at arabasına geri dönmek üzereydi ki sokağın karşı tarafından gelen alçak bir inilti duydu.

Belki de yaralı bir hayvanı örtüyordur diye düşünerek atılmış çöp yığınının doğru yürürken, kokuşmuş bir sandığı kaldırdı ve arkasında top gibi kıvrılmış bir insan gördü. Ten rengi ona bunun bir Aborijin olduğunu, dış hatları ise kadın olduğunu söylüyordu.

"Merhaba?"

Yanıt gelmeyince Kitty eğildi ve abanoz derisine dokunmak için elini uzattı. İnsan topu irkildi ve kendini çözerek gözlerinde dehşetle ona bakan genç bir kadını ortaya çıkardı.

"Ben yanlış bir şey yapmadım, bayan..."

Kız kokuşmuş çöp yığınının içine doğru büzüldü. Bunu yaparken Kitty karnındaki büyük şişkinliği fark etti.

"Biliyorum. Buraya seni incitmeye gelmedim. İngilizce biliyor musun?" 'Evet, hanımefendi. Speaka bit.'

'Sana ne oldu böyle? Aynı durumda olduğumuzu görebiliyorum. Kitty kendi yumruğunu gösterdi.

'Seninle benim bebeğimiz olacak, ama en iyisi ben öleyim. Uzaklara gideceğim. Buradaki hayat bizim için iyi değil, hanımefendi.

Kitty büyük bir çabayla diz çöktü. "Korkmayın. Size yardım etmek istiyorum. Kıza dokunmak için tekrar elini uzatma riskini aldı ve bu kez kız irkilmedi. "Nerelisin sen?

"Büyük evden geliyorum. Büyük patron, o gördü' - kız karnını sıvazladı - 'artık bana ev yok.

'Pekala, burada kalacaksın. Yolda bir midillim ve arabam var. Sana yardım etmek için seni evime götüreceğim. Anladın mı?

Bırakın beni, hanımefendi. Kötü haberlerim var.

Hayır. Seni evime götürüyorum. Kalabileceğin bir yerim var. Tehlikede değilsin.'

"Ölsem daha iyi," diye tekrarladı kız, kapalı gözlerinden yaşlar süzülürken.

Kitty ayağa kalktı ve kızı doğru söylediğine ikna etmek için ne yapabileceğini düşündü. Boğazında duran inci kolyenin klipslerini açtı, sonra eğilip kolyeyi kızın ellerine verdi, eğer 'kötü biriye' döndüğünde kızın çoktan gitmiş olacağını düşünüyordu, ama değilse ...

"Ben gidip arabayı getirene kadar buna göz kulak ol. Bana güvenmen gerektiği gibi ben de sana güveniyorum.

Kitty, Fred'i bulmak ve arabayı dar sokağın girişine götürmesini sağlamak için hızla yürüdü. Fred'e aşağı inmesini ve kendisini takip etmesini işaret etti. Kitty rahatlamıştı, kız hâlâ oradaydı, elinde sıkıca tuttuğu inci dizisiyle dimdik oturuyordu.

"Şimdi Fred, bu kızın arabaya binmesine yardım edebilir misin? Kitty kelimeleri hem söyledi hem de taklit etti.

Fred şaşkınlık içinde hanımına baktı. Onun kıza, kızın da ona bakışını izledi.

"Dediğimi yap Fred, lütfen!

Sonra Yawuru'da bir konuşma başladı, Fred çöpün içinde oturan ve Bayan Boss'un elini tutan kızı sorguya çekmeyi kendine görev edindi.

inciler. Zaman zaman oldukça hararetili bir hal aldı ama sonunda Fred başını salladı. "O iyi, Bayan Patron.

"O zaman acele et ve arabaya binmesine yardım et.

Fred çekingen bir tavırla elini uzattı ama kız bunu reddetti. Yavaşça ve gururla sendeleyerek kendi başına ayağa kalktı.

Kitty'nin yanından geçerken, "Yürümeyi ben yaparım," dedi, başı dikti. "Onu nereye koydun? Fred sordu.

"En iyisi arkaya uzansın, biz de üzerine bir branda örtelim.

Kitty bu düzenlemeyi yaptıktan sonra, Fred onunla birlikte arabanın ön tarafına tırmanmasına yardım etti.

"Şimdi bizi eve götür, Fred.

Eve vardıklarında Kitty, Fred'in hiç kullanmadığı kulübeden temiz çarşaf lar getirdi ve bu sırada ayakta zor duran kızın yatağa uzanmasına yardım etti. Biraz cadı fındığı getirerek kızın gözünün etrafındaki şişliği yıkadı, bunu yaparken yanağında ve çenesinde başka çürükler de gördü.

Yatağın yanına bir sürahi su bırakan Kitty ona gülümsedi. "Şimdi uyu. Burada güvendesin," diye seslendi.

"Kimse gelip beni dövmedi mi?

"Hiç kimse. Kitty ona kilidin içindeki büyük demir anahtarı gösterdi. "Ben dışarı çıkıyorum," diye eliyle işaret etti, "sonra sen kapıyı kilitliyorsun. Sen güvendesin. Anladın mı?

"Evet, anladım.

Kapıyı açarken, "Size daha sonra çorba getireceğim," dedi. "Neden bu kadar nazıksınız, hanımefendi?

"Çünkü sen bir insansın. Şimdi uyu. Kitty kapıyı yavaşça arkasından kapattı.

* * *

O akşam Camira'ya -kız adının bu olduğunu söylemişti- biraz et suyu verdikten sonra Kitty, Andrew'un yemeğine eşlik etmesi için iyi bir şişe kırmızı şarap açmıştı. Andrew iki büyük kadeh içtikten sonra, şu anda kulübelerinde yaşayan genç kız konusunu açtı.

"Bana Herbert Sokağı'ndaki bir evde hizmetçi olduğunu söyledi. Durumu ortaya çıkınca onu evden atmışlar. Ayrıca çok kötü dövülmüş.

"Efendisinin kim olduğunu biliyor musun?" diye sordu Andrew. "Hayır, bana söylemedi.

"Şaşırmadım," dedi şarabından bir yudum daha alarak. "Ona gidip gerçek hikâyeyi öğrenebileceğimizi çok iyi biliyor.

'Andrew, sanırım bize gerçek hikayeyi anlatıyor. Kimse hamile bir hizmetçi istemez. Büyük ihtimalle tecavüze uğramıştır. Kitty bu kelimeyi hiç düşünmeden söylemişti. Broome'da bu tür olaylar olağandı, sarhoş denizciler Aborijin kadınların deyimleriyle 'siyah kadife'ye açlardı.

"Bunu bilemezsin.

'Hayır, bilemem ama kızın bana Beagle Bay'deki Hristiyan misyonunda eğitim gördüğünü ve nispeten iyi İngilizce konuştuğunu söylediğini söyleyebilirim. Kesinlikle fahişe değil.

Andrew sandalyesinde arkasına yaslandı ve şaşkınlıkla ona baktı. 'Hamile bir Aborjin kızını mülkümüzde barındıracak ve besleyecek miyiz? Yüce Tanrım! Biz dışarıdayken eve girip sahip olduğumuz her şeyi çalabilir!

'Ve eğer çalarsa, yerine koyacak paramız var. Ayrıca, çalacağına da inanmıyorum. Andrew, Tanrı aşkına, kız hamile! Yeni bir hayat bekliyor. Hristiyan bir kadın olarak onu orada bırakmam mı gerekiyordu?

"Hayır, tabii ki hayır, ama şunu anlamalısın ki-

'Yedi aydır buradayım ve bu kasabada anlamadığım hiçbir şey yok. Lütfen Andrew, bana güvenmelisin. Kızın bizden çalacağına inanmıyorum ve eğer çalarsa, bunun tüm sorumluluğunu üstleniyorum. Zamanına benden daha yakın olduğu neredeyse kesin. İki ruhun ölümünü vicdanımıza mı yükleyeceğiz?

"Ve size şunu söyleyebilirim ki doğum yaptığı anda yola koyulacaktır.

"Andrew, lütfen. Kitty parmaklarını alnına götürdü. "Çekingenliğini anlıyorum, ama böyle bir yerde başkalarının kötü durumlarına karşı katılışmanın ne kadar kolay olduğunu da biliyorum. Onun yerinde olduğumu düşünsene...'

"Pekâlâ," diye başını salladı sonunda. 'Durumunuz sizi kendinizden daha şanssız olanları aynı durumda görmeye karşı savunmasız hale getirdi. En azından bu gece kalabilir,' diye ekledi.

'Teşekkür ederim! Teşekkür ederim, sevgilim. Kitty ayağa kalktı ve onun yanına giderek kollarını omuzlarına doladı.

"Ama seni uyarmadığımı söyleme. Yarın taşıyabileceği her şeyle birlikte gidecek,' dedi, her zaman son sözü söyleme ihtiyacı duyarak.

* * *

Ertesi sabah Kitty kulübenin kapısını çaldı ve Camira'yı klostrofobik bir dingo gibi odada volta atarken buldu.

"Günaydın, sana kahvaltı getirdim. "Beni burada mı tutuyorsun? Camira kapıyı işaret etti.

"Hayır, sana anahtarın kilitte olduğunu söyledim. İstedğin zaman çıkmakta özgürsün.

Kız ona baktı, yüz ifadesini inceledi. "Şimdi gitmekte özgür müyüm?"

"Evet, eğer istersen. Kitty kapıyı ardına kadar açtı ve eliyle yolu gösterdi.

Camira sessizce kapıdan içeri girdi. Kitty onun eşikte duraksayışını, sağa sola ve midilliyi tımar etmeye çalışırken tütün çiğneyen Fred'e bakışını izledi. Dışarı çıktı ve kırmızı toprakta temkinli adımlarla yürüdü, ani bir saldırıya karşı hisleri tetikteydi. Hiçbiri gelmeyince, yola çıkan arabaya doğru yürümeye devam etti. Kitty kulübeden çıktı ve eve geri döndü.

Misafir odasının penceresinden izlerken Camira'nın küçük figürünün uzaklara doğru çekildiğini gördü. Andrew'un muhtemelen haklı olduğunu anladığında bir iç geçirdi. Bebeği aniden içinde tekmelendi ve oturmak için salona doğru yürüdü. Bugünkü sıcak bunaltıcıydı.

Bir saat geçti ama tam umudunu yitirmek üzereyken Camira'nın eve doğru yürüdüğünü gördü, sonra bir an tereddüt ettikten sonra tekrar yola çıktı. On dakika daha bekledikten sonra Kitty kulübeye doğru yürüdü ve Tarık'ın yeni getirdiği bloktan tıraşlanmış buzla yaptığı bir bardak soğuk limonatayı da yanına aldı.

Kulübenin kapısı aralıktı ama yine de kapıyı çaldı.

Camira kapıyı açtı ve Kitty daha önce içeri aldığı kahvaltı tepsisindeki her şeyin yenmiş olduğunu fark etti.

"Sana bunu getirdim. Bebek için iyilik dolu.

"Teşekkür ederim, hanımefendi. Camira, Kitty'den limonatayı aldı ve sanki zehirliymiş gibi belli belirsiz yudumladı. Sonra hepsini bir dikişte içti. "Beni tutsak etmek yok mu?"

"Tabii ki hayır," dedi Kitty hızlıca. "Sana yardım etmek istiyorum. 'Neden bana yardım etmek istiyorsunuz, hanımefendi? Hiçbir beyaz kadın istemez.

"Çünkü ... Kitty en basit cevabı aradı. "İkimiz de aynıyız. Karnını işaret etti. "Ne kadar zamandır görevdesin?"

"On yıldır. Öğretmenim iyi bir öğrenci olduğumu söylüyor. Camira'nın kara gözlerinden küçük bir gurur ifadesi geçti. "Almanca da biliyorum.

"Şimdi biliyor musun? Kocam konuşuyor ama ben bilmiyorum. "Ne istiyorsunuz, hanımefendi?"

Kitty 'hiçbir şey' diyecekti ama sonra Camira'nın şu anda bir 'beyaz kadın'dan gelen nezaket kavramını kavrayamadığını fark etti.

"Başlangıç olarak, eğer burada kalırsan, belki Fred'e biraz İngilizce öğretebilirsin.

Camira burnunu kırıstırdı. "Kokuyor. Yıkanmıyor. "Belki ona bunu da öğretebilirsin.

"Ben mi öğretmen olacağım, patron?"

"Evet. Ve ayrıca" - Kitty ayaklarının üzerinde düşündü - "bebek doğduğunda yardımcı olacak bir bakıcı arıyorum.

"Bebekler hakkında bilgim var. Görevdeyken bakmıştım.

"O zaman anlaştık. Burada kalacaksın" - kulübeyi gösterdi - "ve yardım karşılığında sana yiyecek vereceğiz.

Camira'nın ciddi yüzü Kitty'ninkini inceledi. "Kapıyı kilitlemek yok. "Kapıyı kilitlemek yok. Al. Kitty anahtarı ona uzattı. "Anlaştık mı? Sonunda Camira'nın yüzünde bir gülümseme pırıltısı belirdi. "Anlaştık.

* * *

Andrew öğle yemeği için döndüğünde, "Eee, senin küçük siyahın sen arkayı döndüğünde çalabileceği her şeyi alıp kaçtı mı?" diye sordu.

'Hayır, yürüyüşe çıktı ve sonra geri geldi. İngilizce'nin yanı sıra biraz Almanca da bildiğine inanabiliyor musun? Ve bir Hristiyan olarak yetiştirilmiş.

'Bunun bir deri bir kemik kalmaktan öteye gittiğinden şüpheliyim. Peki onunla ne yapacaksınız?

"Bana misyona getirilen bebeklere baktığını söyledi. Yeni bebek konusunda bana yardım etmesi ve Fred'e biraz temel İngilizce öğretmesi karşılığında kulübede kalabileceğini önerdim.

'Ama Kitty, canım, kız hamile! Büyük ihtimalle beyaz bir adamın çocuğu. Yarı kastlarla ilgili kuralları biliyorsun.'

"Andrew! Kitty bıçağını ve çatalını tabağına çarptı. "Camira benden büyük olamaz! Onunla ne yapmamı isterdin? Onu bulduğum çöplüğe geri mi atayım? Kurallara gelince. . . acımasız ve barbarca. Bir anneyi bebeğinden koparmak..."

"Bu onların kendi güvenliği için, hayatım. Hükümet bu çocukların sokaklarda ölmemesi için elinden geleni yapıyor. Onları toplayıp Hristiyanlığı öğretmek istiyorlar.

'Çocuğumuz fiziksel olarak elimden alınsa ne hissedeceğimi hayal bile edemiyorum. Kitty şimdi titriyordu. 'Ve en azından onlardan birine yardım edebilecekken, bunu yapmayı neden reddedelim? Bu bizim Hristiyanlık görevimizden başka bir şey değil. Affedersiniz, kendimi ... iyi hissetmiyorum. Kitty ayağa kalktı, sonra yatak odasına doğru yürüdü ve kalbi küt küt atarak uzandı.

Melez çocuklar için konulan kuralları biliyordu; yerel Protektora'nın uşaklarının bir at arabasıyla Broome'da dolaşıp, açık tenli oldukları hemen anlaşılan bebekleri ya da çocukları aradıklarını görmüştü. Sonra bebekler ve çocuklar bir misyon yetimhanesine götürülmek üzere arabaya atılırken ağlayan annelerin sesini duyardı; orada Aborijin mirasları içlerinden sökülüp alınır ve yerlerine, bir annenin sevgisiyle büyümektense O'na sahip olmanın daha iyi olduğuna inanan bir Tanrı konurdu.

Birkaç dakika sonra kapı çalındı ve Andrew içeri girdi. Gelip yatağın üzerinde onun yanına oturdu ve elini tuttu.

"Kendini nasıl hissediyorsun?

"Biraz halsizim, hepsi bu. Bugün çok yakın.

Andrew komodinin üzerindeki yığından bir tülbent aldı ve su dolu sürahiye daldırdı. Alnına doğru katladı. 'Senin de zamanın yaklaşıyor, sevgilim. Benzer durumdaki bir anneye yardım etmek seni memnun edecekse, ben kimim ki seni reddedeyim? En azından çocuğunu doğurana kadar kalabilir. O zaman bir karar veririz.

Kitty onun 'bebeğin ne renk olduğunu görelim' demek istediğini biliyordu, ama kabalaşmanın sırası değildi.

"Teşekkür ederim, sevgilim. Bana karşı çok naziksin.

"Hayır, asıl nazik olan sensin. Çok uzun zamandır Broome'dayım. Ve belki de etrafımızdaki acılara alıştım. Yeniden görmek için taze bir çift göz gerekiyor. Bununla birlikte, korumam gereken bir konumum ve itibarım var. Ben - ve sen - yasaları çiğnerken görülemeyiz. Anlıyor musun, Kitty?"

"Anlıyorum.

"Peki, senin küçük siyahınla ne zaman tanışacağım?

Kitty onun sözleri karşısında dişlerini sıktı. "Adı Camira. Onun için birkaç elbise diktireceğim. Sadece ayağa kalkarken giydiği kıyafetleri var ve onlar da çok kirli.

"Yerinizde olsam onları yakardım. Nereye gittiklerini Tanrı bilir, ama yakında nasıl olsa öğreneceğiz. Eğer hizmetçi olarak çalışıyorsa, eski işverenlerini öğreneceğiz. Şimdi. Andrew onu alnından nazıkçe öptü ve ayağa kalktı. Kasabaya gitmeliyim. Bir avukatla randevum var.

T. B. *Edith* özellikle iyi bir mal getirdi ve derisini yüzmesini istediğim birkaç inci var. Bunlardan biri çok özel olabilir. Andrew'un gözleri zevk ve açgözlülükle parlıyordu.

Zaten yeterince malımız yok mu? Andrew odadan çıkarken Kitty iç çekerek düşündü.

Bu kasabadaki gerçek Tanrı'yı tanıyordu - ve onun adı Money idi.

Ocak ayında, salonun duvarındaki barometre yağışlı mevsimin başladığını gösterecek şekilde düşerken, Kitty alnından damlayan terle uyandı. Her an doğum yapabilirdi ve bunun bir an önce olması için Tanrı'ya dua etti. Nem çorbamsı, havasız bir battaniye gibi asılı duruyordu ve nefes almak için derinlere daldı. Ayağa kalkamayacak kadar bitkin bir halde, hem fırtına çıkmasını hem de sularının gelmesini dileyerek uzandı. Mutfığa kahvaltı istediğini belirtmek için zili çaldı. Son birkaç gündür yataktaydı, durumu için özel olarak yapılmış olsa da korsesini, sayısız kombinezonunu ve bunların üzerine bir elbise giymeyi aklına bile getiremiyordu. Burada geceliğiyle yatmak daha kolaydı, göbeği kısıtlanmamıştı ve teni nispeten serindi.

Düşünceleri tekrar Camira'ya döndü ve Kitty hayal kırıklığıyla dudağını sertçe ısırdı. Her şey çok iyi gidiyordu; Andrew bile ona Almanca birkaç soru sorduktan sonra ne kadar zeki bir kız olduğunu söylemişti. Ŗki kadın arasında bir "anlaŖma" yapıldığından beri, Camira da ne bir yere kapatılacağını ne de gece vakti bilinmeyen bir suçtan dolayı yerel hapishaneye götürölmeyeceğini anladığından beri, elinden gelen her türlü yardımı yapmaya istekli ve hevesli olduğunu kanıtlamıştı. Daha önce onu işe alan kişi onu iyi eğitmişti. Çok geçmeden evin işleriyle meşgul olmuş, temizlikten çok aynada yüzüne bakarak vakit geçiren Medha adındaki huysuz gözlü Singalli hizmetçinin geç kaldığını düşünerek söylenmeye başlamıştı.

Kitty, Camira kontrolü ele alıp bitmek tükenmek bilmeyen tozu temizlemek için yerlerin günde en az üç kez süpürülmesini ve her seferinde fırçalanmasını emrederken eğlendiğini gizledi. Maun mobilyalar balmumu katmanları sayesinde pırıl pırıl parlıyordu ve yüksek köşelere yerleşmiş örümcek ağları da sakinleriyle birlikte süpürölüp atılmıştı. Camira salonda bir kelebek kadar hafifçe salınırken Kitty yazı masasından onu izliyor, dolmakalemini almak için güçlölkle enerji toplayabiliyordu. Camira'nın hamileliğinin kendisinden daha ileride olduğu neredeyse kesin olmasına rağmen, bu durum onu etkilemiş benzemiyordu.

Hatta on gün önce Kitty, Andrew'la Medha'dan kurtulup yerine Camira'nın geçmesi fikrini bile tartışmıştı.

'Bekleyelim ve bebek doğduktan sonra ne olacağını görelim. Acele bir şey yapmanın anlamı yok. Eğer kalkıp giderse, alabileceğiniz her türlü yardıma ihtiyaç duyacağınız bir anda başımız belaya girer.

Ve ertesi gün, sanki Camira Andrew'un sözlerini duymuş gibi, Kitty kulübeye gitmiş ve orayı terk edilmiş bulmuştu.

"Fred, Camira nerede?" diye sormuştu ona dışarı çıkarken. "Gitti.

"Nerede olduğunu söyledi mi?

"Hayır, Bayan Boss. Gitti,' diye bilgilendirmişti Fred onu.

"Seni uyarmıştım, sevgilim. Bu siyahlar bizimle aynı kurallara göre oynamıyorlar,' demişti Andrew daha sonra. "İyi ki Medha'yı işten atmamışız.

Kitty, Andrew'un başından beri haklı olduğuna dair bariz memnuniyeti karşısında yoğun bir kızgınlık hissetmişti. Camira'nın kaybolduğu günden beri Kitty her gün kulübeye gitmiş ve orayı bir gün önceki gibi terk edilmiş bulmuştu. Ve Andrew'a Camira'nın evlerindeki varlığının reklamını yapmayacağına dair söz verdiği için, Kitty onu gören olup olmadığını öğrenmek için kasabaya soramıyordu.

Fred'in söyleyeceğı tek şey, "Gezintiye çıktı, hanımefendi," olacaktı.

Kitty, Camira'nın bir hoş geldin bile demeden gitmesine duyduğu öfke bir yana, özellikle de kıza yaptığı iyilikten sonra onu özlemişti. Camira'nın çok iyi İngilizce bildiğini ve hınzır bir espri anlayışı olduğunu keşfetmişti. Broome'a geldiğinden beri ilk kez kendini küçük şeylere gülerken bulmuş ve Camira'nın -aralarındaki büyük kültürel farklılıklara rağmen- neredeyse akraba bir ruh olduğunu hissetmişti. Kitty'nin zamanı yaklaştıkça, kızın sakin ve becerikli tavrının onu rahatlattığını hissetmişti.

"Endişelenmeyin Bayan Patron, bebeğinizi dünyaya getireceğim, sorun yok. Kitty de ona inanmış, Andrew bile farkı fark edip Camira'nın orada olmasına sevinene kadar rahatlamış ve gülümsemişti.

Kitty'nin gözlerinden bir damla yaş süzüldü. Aynı hatayı bir daha yapmayacaktı.

Kapı kısa bir süre çalındı. Kitty kapı açılınca kalkıp oturur pozisyona geçti.

"Günaydın, Bayan Patron, size kahvaltı getirdim. Medha, hâlâ işte uyuyor."

Kitty, beyaz üniformasını kusursuzca giymiş, parlak kuzguni buklelerini tutan bir saç bandına sahip, yeni zayıflamış Camira'nın elinde tepsiyle ona doğru dans edişini şaşkınlıkla izledi. "Tarık bana senin yaramaz bir kız olduğunu ve yemeğini iyi yemediğini söyledi. Sana yumurta yapıyorum ve bebeğin için süt getiriyorum," diye cıvıladı kahvaltı tepsisini Kitty'nin kalçalarına yerleştirirken.

"Nerede . . . ?" Kitty yutkundu, kelimeleri bulmaya çalışıyordu. "Nerelerdeydin?"

"Gezintiye çıktım, bebeğim. Sanki fırına ekmek almaya gitmiş gibi omuz silkti. 'İyi ve kolay geliyor. Kadınlar onun güzel ve sağlıklı olduğunu söyler. Yine de çok yiyor. Camira gözlerini devirdi ve göğüslerini gösterdi. "Bana uyku yok.

"Neden bana nereye gittiğini söylemedin, Camira? Onu görünce rahatlamamanın yerini öfke almaya başlamıştı. "Çok endişelendim!"

"Endişelenmeyin, Bayan Patron. Sakin ol. Kabuğundan salyangoz gibi fırladı!" "Demek istediğim bu değildi, Camira. Yine de tabii ki mutlu oldum.

"Sen ve bebeğin iyi ve sağlıklısınız.

"Kahvaltıdan sonra kulübeye gel ve sana bebeği göstereyim. Yemene yardım edeyim mi? Camira haşlanmış yumurtanın üstünü bıçakla ustalıkla dilimledikten sonra kaşığı uzattı.

"Hayır, teşekkür ederim. Kendimi besleyebilecek durumdayım.

Kitty yumurtayı yerken Camira odanın içinde koşuşturuyor, eşyaları düzeltiyor ve son geldiğinden beri yerde biriken kırmızı toz tabakasından şikâyet ediyordu. Kitty kızın nereye gittiğini muhtemelen hiçbir zaman öğrenemeyeceğini fark etti. Camira'nın doğum sancısı sona erdiği için rahatlamıştı ve onun inanılmaz iyileşme sürecini kıskanıyordu.

O sabah Kitty, Camira'yı kulübeye kadar takip etti ve kız kapıyı dikkatle açtı. Yerde, Camira'nın sandıktan çıkardığı bir çekmecenin içinde, var gücüyle inleyen küçük bir bebek vardı.

Camira çocuğu kucağına alıp yatağa oturdu ve hemen bluzunun önündeki düğmeleri tutan ilmekleri çözdü. Kitty, Camira bebeği üzerine yerleştirirken meme ucundan süt gibi bir sıvı damlayan kocaman memeyi gördü. Bebek emerken ciyaklamalar anında kesildi ve Kitty'nin gözleri bu sürece takıldı. Daha önce hiç başka bir kadının göğüslerini görmemişti - kendi bebeği bir hemşire tarafından biberonla besleniyordu çünkü emzirmek sadece vahşiler için düşünülüyordu. Yine de Kitty anne ve bebeğin böylesine doğal bir ritüele katılmalarını izlerken, bunun kendine has bir güzelliği olduğuna karar verdi.

Bebeğin dudakları sonunda meme ucunu bıraktığında ve başı Camira'nın göğsüne yaslandığında, kız onu hızla omzuna yerleştirdi ve sırtını kuvvetlice ovmaya başladı. Bebek geçirdi ve Camira başıyla onayladı.

"Tutar mısın? Bebeği Kitty'ye doğru uzattı. "Küçük bir kız mı demiştin?"

"Adı Alkina - ay demek.

Kitty çıplak bebeği kollarına aldı ve yumuşak, mükemmel tenini okşadı. Annesine kıyasla Alkina'nın renginin daha açık olduğuna hiç şüphe yoktu. Bebek birden gözlerini açtı ve ona doğru baktı.

"Tanrım! Onlar ..."

"Kadınlar yella der," dedi Camira bluzunu bağlarken. "Japtown'daki yella bir adamdan. O kötü adam.

Kitty, bu küçük kıza hayatında gördüğü en muhteşem gözleri bahşeden bir mirasın izlerine baktı. Neredeyse altın sarısına çalan kehribar rengindeydiler ve badem şekilleri küçücük yüzlerinde daha da büyük görünmelerini sağlıyordu.

Kitty minyatür kulağına, "Dünyaya hoş geldin Alkina, Tanrı seni korusun," diye fısıldadı.

Belki de bu onun fantezisiydi ama bebek onun sözleri karşısında gülümsüyor gibiydi.

Sonra inanılmaz gözlerini kapadı ve Kitty'nin kollarında huzur içinde uyudu.

"O çok güzel, Camira," diye nefes aldı Kitty sonunda. "Gözleri bana bir kediye hatırlatıyor.

"Kadınlar da öyle diyor. Bu yüzden ona lakap olarak "Kedi" diyorum," diye kıkırdadı Kitty'den çocuğu nazıkçe alıp etrafına bir bez parçası sıkıştırırken.

iki taraftan bağlamadan önce alttan.

Bir keresinde biri bana da böyle demişti. Kitty düşündü. Bebeği derme çatma beşiğine geri yerleştiren Camira kızının alnını okşadı ve tenine anlaşılmaz bir şeyler fısıldadı. Sonra gözleri karardı ve bir parmağını dudaklarına götürdü. 'Kedi sırrı, evet? Yoksa kötü bebekler gelip onu alır. Anladın mı?'

'Söz veriyorum Camira, Cat burada bizimle güvende olacak. Sen evde çalışırken Fred'e onu korumasını söyleyeceğim.

"Hâlâ kötü kokuyor ama Fred iyi bir adam.

'Evet, Fred iyi bir adam,' diye onayladı Kitty.

* * *

İki hafta geçmesine rağmen hâlâ fırtına dinmemiş ve Kitty'nin artan rahatsızlığını hafifletecek bir bebek dünyaya gelmemiştir. Andrew, T. B. Ellies'in maharetli ellerine emanet ettiği iki incinin gözleri önünde yontularak toz haline getirilmesini izlemekten başka bir şey yapmıyordu.

Bu hiç adil değil. Babam her zaman bana, luggers'ların neden eskiden komuta ettiği hazineleri hiç bulamadıklarını soruyor. Tanrı aşkına Kitty, Broome'a ilk geldiğinde Cable Plajı boyunca yürünebilir ve sığırlıklardan elle toplanabilirdi! O zamandan beri tüm dünyanın buraya taçındığını ve balık avladığını anlamıyor mu? Her geçen gün daha derin ve daha tehlikeli sulara doğru ilerliyoruz. Daha geçen hafta vurgun yüzünden bir dalgıcımızı daha kaybettik.

Kitty artık bu hastalığı ve belirtilerini soğuk algınlığını bildiği kadar iyi biliyordu. İlk kez bir dalgıcı, Andrew'un İngiltere'den sipariş ettiği yeni dalgıç giysisini giymekte olan genç bir Japon'u gördüğünde çok şaşırmıştı. Ufak tefek adam devasa bej kanvas elbisenin içine tırmanmış ve ağır, küre şeklindeki bronz bir kask başının üzerine indirilerek yakasından sıkıca vidalanmıştı. Ayakları kurşuni çizmelerle ağırlaştırılmıştı ve mürettebat arkadaşları ince borudan geçen hava akışının doğru çalışıp çalışmadığını kontrol ederken ona destek oldular.

Yirmi kulaç aşağıya daldığında, sadece dayanıksız branda ve cankurtaran halatından akan değerli hava tarafından korunan adamın vücuduna baskı yapan tonlarca suyu düşündükçe ürperirdi. Yoğun basınç kulaklara ve eklemlere ciddi zarar verebilirdi ve eğer bir dalgıç

Devam ederse, felce ve ölüme yol açabilir, bu durum vurgun olarak bilinir.

"Tanrı ruhunu şad etsin. Kitty istavroz çıkardı. "Onlar cesur adamlar.

"Cesur *olmaları* için bir servet ödeniyor," diye belirtti Andrew. "Maaşlarının artırılması için bir talep daha aldım ve hala Broome'da bu saçma "siyahlara hayır" politikasının gerçekten uygulandığına dair konuşmalar duyuyorum. Beyazların bu işi yapmak için kaydolduğunu hayal edebiliyor musunuz?

"Hayır," diye cevap verdi, "ama ten rengi ne olursa olsun, para kazanmak için her gün ölümü göze alan birini hayal edemiyorum.

"Canım, sen açlığı ya da bu adamların aileleri için mümkün olduğunca çok kazanma sorumluluğunu hiç tatmadın.

"Haklısın," dedi sessizce, Andrew'un birkaç kısa cümleyle hem açgözlülüğü hem de ahlakı nasıl kapsayabildiğine sinirlenerek. Ayağa kalktı. "Sanırım biraz kestireceğim.

"Elbette. Bu akşam sizi ziyaret etmesi için Dr. Blick'i çağırayım mı?

"Bana bebeğin henüz dünyaya gelmeye hazır olmadığından başka bir şey söyleyebileceğinden şüpheliyim ve bunu çok iyi biliyorum.

"Annem bana ilk bebeklerin çoğunun geç doğduğunu söyledi.

Ama annelerin çoğu Broome'da yaşamıyordu ve yağışlı mevsim yaklaşıyordu, diye düşündü Kitty başıyla onu onaylayıp odadan çıkarken.

Camira o akşam onu uyandırdı ve komodinin üzerine bir fincan zehirli kokulu bir şey koydu.

'Bayan Patron, bebek gelmiyor. Hiç iyi değil. Küçük dostumuza yardım edelim, olur mu?' Fincanı Kitty'ye uzattı. "Kadınlarım bunu içer. Bayan Patron, zamanı geldi.'

"İçinde ne var?

"Doğal. Topraktan. Zararı yok. Şimdi iç.' Kitty çaresiz bir halde söyleneni yaptı.

Sancılar birkaç saat sonra başladı ve Kitty tuvaleti kullanmak için ayağa kalktığı anda bir şırıltı sularının geldiğini haber verdi. O sırada yan taraftaki soyunma odasında uyumakta olan Andrew'u çağıran Kitty, yatak odasına geri döndü ve uzandı.

"Bebek geliyor," dedi Andrew kapıya geldiğinde ona.

"Hemen Dr. Blick'i çağıracağım.

"Ve Camira," dedi Kitty, içinden bir kasılma dalgası geçerken. "Camira'yı yanımda istiyorum.

Andrew aceleyle giyinip yola çıkarken, "Onu şimdi getireceğim," diye söz verdi.

O uzun ateşli gece boyunca, Broome'un üzerinde gök gürültülü bulutlar toplanırken, Kitty acı ve Camira'nın yatıştırıcı sesi dışında pek az şey hatırlayabildi.

Dr. Blick gelmişti - yüzündeki ifadeye bakılırsa, Sheba Lane'deki bir içki barından çıkmıştı.

"Bir zencinin doğum odasında ne işi var?" diye geveledi Andrew.

"Bırakın onu! Kitty bağırdı, Camira nefesinin altında mırıldanıp Kitty'nin sırtını ovarken.

Andrew doktora omuzlarını silkti ve başını salladı. Hızlı bir muayeneden sonra Dr. Blick ona gitmek için bolca zamanı olduğunu ve ihtiyacı olursa aramasını söyledi. Sonra da odadan çıktı. Camira onu ayağa kalkması ve 'ben burada şarkı söylerken bebeği oradan çıkarması' için cesaretlendirdi.

Sabahın dördünde bulutlar nihayet patladı ve yağmur teneke çatıya vurmaya başladı.

"O geliyor, o geliyor, Bayan Patron, çok yakında... endişelenmeyin.

Ve tepelerinde çakan şimşek dışarıdaki bahçeyi ve Camira'nın trans halindeki yüz ifadesini aydınlatırken, büyük bir itiş ve gök gürültüsüyle Kitty'nin bebeği dünyaya geldi.

Kitty orada öylece yatıyordu, acının sona ermesinin verdiği rahatlamayla nefes almaktan başka bir şey yapamıyordu. Bebeğini görmek için başını kaldırdı ama onun yerine bacaklarının arasında bir şeyi ısırın Camira'yı gördü.

"Ne yapıyorsun?" diye fısıldadı kısık sesle.

"Onu serbest bırakıyorum, Bayan Patron. Buyurun. Bebeği kollarının arasına aldı, avucunun içinde ters çevirdi ve poposuna sert bir tokat attı. Bu hakaret karşısında bebek yüksek sesle bir çığlık attı ve ağlamaya başladı.

'İşte şimdi, Bayan Patron. Bebeğinizi tutun. Doktor çağıracağım. Sonra Kitty'nin alnını okşadı. "Kocaman, güçlü bir çocuk. Seni zeki kadın.

Ve bu sözlerle odadan çıktı.

Dün geceki eğlencenin etkisiyle salonda uyuduğu belli olan Dr. Blick sendeleyerek kapıdan içeri girdi.

'Yüce Tanrım! Hızlı bir doğum oldu,' diye yorumladı, bebeği Kitty'nin kollarından çekip çıkarmaya çalışırken.

"O iyi, Doktor ve benimle kalmasını istiyorum.

"Ama onu kontrol etmeliyim. O bir "erkek"
mi? Evet ve mükemmel.

"O zaman seni aşağıda toparlayayım.

Dr. Blick'in Camira'nın üzerine örttüğü temiz çarşafı kaldırmasını izledi.

"Görüyorum ki buna gerek yok. Dr. Blick tüm olay boyunca uyuduğunu fark
edince kızarma nezaketini gösterdi.

"Kocamdan oğlunu görmesi için içeri gelmesini ister misiniz?

'Elbette, sevgili bayan. Bu kadar sorunsuz ve hızlı bir süreç olduğu için
herkes adına memnunum.

Evet, öyleydi, çünkü Camira buradaydı ve sen yoktun, diye düşündü Kitty.

Andrew yatak odasına girdiğinde Kitty, Camira ona geri döndüğü için
gökyüzündeki tüm yıldızlara teşekkür etti.

Broome, Batı Avustralya

Aralık 1911

"Hayatım, seninle bir şey konuşmam gerekiyor," dedi Andrew, *Northern Times*'in kopyasını katlayıp kahvaltı tabağının yanına düzgünce koyarak.

"Peki bu ne olabilir?"

"Babam yeni yılda Singapur'a gitmemi ve oradan da onunla birlikte Avrupa'ya geçmemi istiyor. Almanya, Fransa ve Londra'daki bağlantılarıyla görüşmemi istiyor, çünkü artık seyahat etmekten bıktı ve incilerin satış kısmını da benim üstlenmemi istiyor. Yaklaşık üç ay boyunca uzakta olacağız. Senden bana eşlik etmeni istemeyi düşünmüştüm ama denizlerin çok dalgalı olduğu yılın bu zamanında zorlu bir yolculuk olacak. Özellikle de henüz dört yaşında olmayan bir çocuk için. Sanırım Charlie'yi Camira ile geride bırakmaya hazır değilsiniz?"

"Yüce Tanrım, hayır!" diye yanıtladı Kitty. Charlie onun sabahları güneşi, geceleri ise ayıydı. Bırakın üç ayı, bir saat sonra bile onu özliyordu. "Bizimle gelemeyeceğinden emin misin?"

"Senin de bildiğin gibi, gemide hayat sıkıcı ve tatsız olabilir. Hiçbir limanda bir ya da iki günden fazla durmayacağız. Yeni sezonun başlaması için Mart sonuna kadar dönmüş olmalıyım."

"O zaman belki ben de Charlie'yle Londra'dan yola çıkıp Edinburgh'a kadar gidebilirim? Annemin ve ailemin geri kalanının onunla tanışmasını çok isterim. Yeni kardeşim Matthew neredeyse beş yaşında ve henüz ablasıyla hiç tanışmadı."

"Sevgilim, söz veriyorum, gelecek yıl, nihayet kendi zaman çizelgemin efendisi olduğumda, biz birlikte geri İskoçya'ya seyahat edeceğiz. Belki için

Noel mi?

"Ah evet! Kitty zevkle gözlerini kapadı.

"O zaman ben iğlerimi hallederken ikinizi de birkaç haftalığına Edinburgh'da bırakabilirim. Ama bu yıl, babam da yanımdayken, bu mümkün değil.

Kitty, Andrew'un babasının küçük bir çocuğun peşlerine takılmasını istemediğini kastettiğini biliyordu. Aynı şekilde, Andrew'un ona karşı çıkmayacağını ve ısrar etmeyeceğini de deneyimlerinden biliyordu. "Charlie'yi bırakamam, o kadar.

'O zaman ben yokken Charlie ile Adelaide'e gitmeyi düşünür müsün? En azından annem ve Alicia Hall'un arkadaşlığına - ve güvenliğine - sahip olursun? Andrew önerdi.

'Hayır. Ben burada kalacağım. Beni koruyacak Camira ve Fred var ve üç ay o kadar da uzun bir süre değil.

"Seni burada yalnız düşünmek istemiyorum Kitty, özellikle de yağışlı mevsimde.

'Gerçekten, Andrew, iyi olacağız. Bana göz kulak olacak dostlarımız da var. Ve Dr. Suzuki kasabaya gelip yeni hastanesini kurduğuna göre, benim ve Charlie'nin sağlığı güvence altında,' diye ekledi.

'Belki de seyahati gelecek yıla ertelemeliyim, o zaman birlikte seyahat edebiliriz, ama babamın sürekli omzumun üzerinden baktığını hissetmeden özerk olmak için çok hevesliyim.

"Sevgilim, seni özleyecek olsak da burada güvendeyiz, değil mi? Kitty aralarında oturmuş yumurtasını ve tostunu yiyen Charlie'ye döndü.

"Evet, anne! Charlie -yüzüne yumurta sarısı ve kırıntıları bulaşmış küçük sarışın bir melek- kaşığını tabağına vurdu.

"Sus, Charlie. Andrew kaşığı onun elinden aldı. 'Şimdi ofise gitmek için ayrılmalıyım. İkinizle de öğle yemeğinde görüşürüz.

O ayrılırken Camira Charlie'yi temizlemek ve Cat ile bahçede oynamaya götürmek için yemek odasına geldi. Fred becerikli bir marangoz olduğunu kanıtlamıŒ, tahtadan bir bebek salıncağı yapmıŒ ve iki sağlam halatla boab ağacına asmıŒtı. Aslında, diye düşündü Kitty memnuniyetle, Fred neredeyse tanınmayacak kadar değişmişti. Artık kokmuyordu ve Camira'nın yorulmak bilmeyen vesayeti sayesinde yavaş yavaş İngilizce öğrenmeye başlamıştı.

Fred ve Camira'nın ilişkilerindeki kırılma noktası neredeyse dört yıl önce, Charlie'nin doğumundan hemen sonra gerçekleşmişti. Ev sahiplerinden birinin eşi olan Bayan Jefford

Şehrin en güçlü inci ustası, habersizce eve gelmeye karar vermişti - bu tür şeyler normalde en az bir hafta öncesinden ayarlandığı için başlı başına alışılmadık bir olaydı.

"Tam da geçiyordum, Kitty canım, oğlun doğduğundan beri sana saygılarımı sunmadığımı fark ettim. İngiltere'deydim, ailemi ziyaret ediyordum.

"Bizi düşünmeniz çok nazik bir davranış. Kitty onu misafir odasına götürdü. "Size içecek bir bardak soğuk bir şey getireyim mi?" diye sordu Bayan Jefford'un boncuk gözlerinin odada dolaşmasını izlerken.

"Evet, teşekkür ederim. Burası ne kadar sevimli bir yer," diye yorumladı Kitty, Medha'ya bir sürahi limonata getirmesini işaret ederken. "Çok ... ev gibi.

Kitty otururken pencereden dışarı baktı ve Camira'yı gördü, gözleri korku doluydu, eliyle boğaz kesme işareti yapıyordu. Bayan Jefford Kitty'ye yakın zamanda kendi evinde edindiği hazineleri anlatmaya başlamıştı. "Vazonun Ming'e ait olabileceğini düşünüyoruz," diye mırıldandı.

Kitty, Broome'daki en başarılı inci ustası tacını almak için kocalarından bile daha çok yarışan inci ustalarının eşlerinin teke tek mücadelesine alışkındı.

'Bay Jefford geçen yıl çok şanslıydı, sekiz tane enfes inci buldu ve bunlardan birini geçenlerde Paris'te bir kralın fidyesi karşılığında sattı. Eminim bir gün kocanız da aynı başarıyı yakalayacaktır ama tabii ki o henüz genç ve deneyimsiz. Bay Jefford değerli incilerin çoğunun eline geçmediğini zor yoldan öğrendi. Ve bunu sağlamak için çeşitli yollar ve yöntemler geliştirdi.

Kitty kendine ve kocasına yaptığı bu övgünün ne kadar süreceğini merak ediyordu. Bayan Jefford son zamanlarda yaptığı savurganlıkların listesini nihayet bitirdiğinde Kitty ona bebek Charlie'yi görmek isteyip istemediğini sormuştu.

"Şu anda uyuyor, ama eminim onu erkenden uyandırabilirim. Sadece bir kereliğine,' diye eklemişti.

'Canım, benim de üç bebeğim oldu, uyuyan bir bebeğin ne kadar değerli olduğunu bilirim, o yüzden lütfen benim yüzümden bunu yapma. Ayrıca, Bayan Donaldson geçenlerde bana ona bakması için siyahi bir bakıcı tuttuğunuzu söyledi?

"Evet, öyle.

'O zaman sizi onu çocukla yalnız bırakmamanız konusunda uyarmalıyım. Siyahlar beyaz bebeklerin başına ödül koyuyor, daha az değil!

"Gerçekten mi? Onları bir tencereye koyup pişirmek mi istiyorlar? Kitty yüzünü ekşitmeden sormuştu.

"Kim bilir, canım! Bayan Jefford ürperdi. "Ama tekrar ediyorum, onlara güven olmaz. Daha birkaç ay önce son hizmetçimi kovmak zorunda kaldım, gelirini Japtown'daki genelevlerde fahişelik yaparak sağladığını fark ettiğimde. Dikkatimi çekti derken, kızın birkaç ay önce gittiğini kastediyorum. Elbette bunu benden ve Bay Jefford'dan saklamak için elinden geleni yaptı ama sonuçta fark etmemek mümkün değildi. Hizmetlerine artık ihtiyaç olmadığını söylediğimde, kelimenin tam anlamıyla bana saldırdı, onu affetmem ve kalması için yalvardı. Onu defetmek zorunda kaldım. Sonra da bir daha görülmemek üzere gecekondu mahallesinde kayboldu.

"Gerçekten mi? Ne kadar korkunç."

"Öyleydi. Bayan Jefford Kitty'nin yüz ifadesini inceledi. "Taşıdığı çocuğun melez olduğu neredeyse kesin ve şimdi doğmuş olacağına göre, Protektora tarafından bulunup bir misyona götürülmesi gerekiyor.

"Tanrım! Ne trajik bir hikâye. Kitty artık Bayan Jefford'un neden ziyarete geldiğini tam olarak anlamıştı.

"Gyi bir çalığan olduğunu ve o zamandan beri onu özlediğimi söyleyebilirim, ama Hıristiyan bir kadın olarak çatım altında gayri meğru bir çocuğa göz yumamazdım. Bayan Jefford ona boncuk gibi bir bakış fırlattı.

"Eminim yapamazsınız. Sanırım az önce Charlie'nin ağladığını duydum. Bana izin verir misiniz? Kitty sandalyesinden kalkarak olabildiğince sakın bir şekilde kapıya doğru yürüdü. Kapıyı arkasından kapatarak mutfağa girdi, Medha'ya Charlie'yi uyandırmasını söyledi, sonra ocağın yanındaki karartıcıyı kapıp aceleyle arka bahçeye çıktı. Kapıyı çalmadan kulübeye giren Kitty, Camira'yı karyolanın altına saklanmış, kız bebeğini göğsüne bastırmış halde buldu.

"Bebegi siyah yap. Kitty kararmayı ona doğru itti. "*Kocan* Fred, anladın mı?

Karanlıkta Kitty'nin görebildiğı tek şey Camira'nın dehşet içindeki gözleriydi. "Anladın mı?" diye fısıldadı.

Sonra Medha'nın çığlık atan Charlie'yi tuttuğı mutfağa koştı. Kitty bebeğı kucağına alıp Bayan Jefford'a doğru yürürken, "Lütfen salona bir şişe getir," diye emretti.

"Bu kadar uzun sürdüğü için beni bağışlayın. Medha biberonla geldiğinde, 'Peçetesi doluydu,' demişti.

"Eminim bakıcınız bu tür şeylerle ilgileniyordur? Bayan Jefford sordu.

"Elbette, ama Camira tuhafiyeden biraz daha tülbent almaya gitti, kocası da arabasıyla kasabadan buz topladı. Daha yeni döndüler.

Charlie biberonunu içtenlikle emerken Bayan Jefford, "Ne kadar yakışıklı bir ocuk," diye yorum yaptı. "Bakıcınızın adının Camira olduğunu söylemiş miydiniz?"

"Söyledim ve ona sahip olduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum. Beagle Bay misyonunda eğitim görmüş ve kreşteki bebeklere bakmış.

"Biliyor musunuz," dedi Bayan Jefford bir süre durakladıktan sonra, "Camira'nın işten çıkarmak zorunda kaldığım hamile hizmetinin adı olduğundan neredeyse eminim. Ona "Alice" diyorduk tabii.

"Elbette," dedi Kitty. "Bu tür şeyleri hâlâ öğreniyorum. "Evli olduğunu mu söylüyorsun?"

"Evet, yıllardır hem kayınpederim hem de kocam için alışan Fred'le. Tuzağı sürüyor, midillilere bakıyor ve araziyi kontrol altında tutuyor. Ve yeni doğan kıızıyla çok gurur duyuyor. Alkina, Charlie'den sadece iki hafta önce dünyaya geldi. Sadık bir aile ve İncil'i düzenli olarak okuyorlar," diye araya girdi Kitty.

"Vay vay, Alice'in bir kocası olduğunu bilmiyordum.

"O zaman belki de bu mutlu aileyle tanışmak istersiniz?"

"Evet, tabii ki Alice'i ve yeni çocuğunu görmekten memnun olurum. "O zaman benimle gelin. Kitty, Bayan Jefford'u arka bahçeye götürdü.

"Fred? Camira?" Kulübenin kapısına vururken Kitty'nin kalbi göğsünde çarpıyordu, Camira'nın talimatlarını anlayıp anlamayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Son derece rahatlamıştı, 'mutlu aile' - Fred, Camira ve annesinin kucağındaki bebek - kulübenin kapısında belirmişti.

Kitty, Camira'nın gözlerindeki korkuyu yatıştırmaya çalışarak, "Sevgili arkadaşım Bayan Jefford kocanızla tanışmak ve yeni bebeğinizi görmek istedi," dedi. 'Bebek çok güzel değıl mi? Bence tıpkı babasına benziyor.

Camira Fred'i drtt ve ona bir şeyler fısıldadı. Fred gururlu bir baba gibi kollarını kavuşturdu ve başını salladı.

"Şimdi," dedi Kitty, bebeğin yüzündeki siyah lekelerin sıcaktan lekelenmeye başladığını fark ederek, "Fred, neden ben Charlie'yi beslemesi için Camira'ya verirken sen de Alkina'yı almıyorsun? İtiraf ediyorum, çok yorgunum!"

"Evet, hanımefendi," diye ciyakladı Camira. Bebekler değiş tokuş edildi ve Fred kulübenin içinde kayboldu.

"Tanrı beni korusun! Bayan Jefford, Camira'yı eve doğru takip ederlerken sıcaktan bunalmış bir halde kendini yelpazeleyerek, "Tanrı aşkına!" dedi. 'Alice'in evli olduğunu bilmiyordum. Genelde evlenmezler, bilirsiniz, ve ...'

"Tamamen anlıyorum, Bayan Jefford. Kitty rahatlatıcı bir kolunu onunkinin üzerine koymuş, kadının rahatsızlığının her anının tadını çıkarıyordu. "Beni ve Charlie'yi ziyaret etme zahmetine katlanmanız da çok düşünceli bir davranış.

'Önemli değil, hayatım. Şimdi, Bayan Donaldson'la briç oynayacağım için korkarım hemen gitmeliyim. Seni ve Andrew'u çok yakında yemeğe davet etmeliyiz. Güle güle. Kitty, Bayan Jefford'un ön yoldan arabasına doğru aceleyle gidişini izledi. Sonra Camira'nın oturduğu, Charlie'ye biberonunun kalanını yedirirken gözle görülür biçimde titrediği mutfağa girdi.

'Buna inandı! I . . .' Kitty kıkırdamaya başlamıştı, sonra Fred'in çaresiz yüzü mutfak kapısında belirip bebek Cat'i bir kurban töreni gibi uzatınca Kitty onu içeri almış ve kararmış bebeği ondan almıştı. "Bayan Jefford Fred'i kocam mı sanıyor? Camira'nın yüzündeki tiksinti ifadesi Kitty'nin daha da çok gülmesine neden oldu. 'Bir adamla evlenmem ben.

onun gibi kötü kokuyor.'

Fred göğsünü dövmüştü. "Ben bir kocayım!

Ve üçü de yanları ağrıyana kadar güldüler.

O andan itibaren Fred hayali görevlerini ciddiye almaya başladı. Camira evin içinde Charlie'ye bakarken Fred de Cat'in başında nöbet tutuyordu, sanki Bayan Jefford'un ziyaret ettiği gün üçü gerçek bir aile olmuşlardı. Yıkanmaya başlamış ve epeyce şıklaşmıştı; bugünlerde Camira'yla eski evli çiftler gibi didişiyorlardı. Fred'in ona taptığı çok açıktı, ama Camira buna izin vermiyordu.

"Birbirinize uygun değilsiniz, Bayan Kitty. Camira'nın metresine 'patron' yerine Hristiyan ismiyle hitap etmesi için aylarca ikna edilmesi gerekmişti.

Kitty bunun ne anlama geldiğini ya da Camira'nın dini bağlılığının gerçekte nereye dayandığını bilmiyordu: Bir an gökyüzündeki 'atalarına' fısıldıyor ve çocuklardan biri ateşlendiğinde yüksek, tatlı sesiyle garip şarkılar söylüyordu. Bir sonraki an ise ahırda Fred'le oturmuş ona İncil okuyordu.

Bayan Jefford'un ziyaretinden bu yana yerel Protektora'dan hiçbir tehdit gelmemişti. Camira, Broome'da istediği yerde yürümekte özgürdü, Cat ve Charlie de perambulatörde birbirlerine sokulmuşlardı. Beyazlar için o artık 'kocasının' koruyucu bayrağı altında evli bir kadındı.

* * *

Kitty annesine bir mektup yazmak için oturdu ve Andrew ve Charlie ile birlikte kasabadaki fotoğrafçı tarafından çekilen son fotoğrafını da mektubuna ekledi. Ailesinden bu kadar uzakta Noel'i yılın en zor zamanı olarak görüyordu, özellikle de Camira'nın deyiimiyle 'Büyük Islak'ın başlangıcına denk geldiği için. Andrew'un Ocak ayında Avrupa'ya gideceğini düşündü ve Charlie ile birlikte Edinburgh'daki annesini ve kız kardeşlerini ziyaret etmek için onunla seyahat edebilmeyi diledi, ancak deneyimlerinden ona tekrar yalvarmanın anlamsız olduğunu biliyordu.

Son dört yıl içinde kocası işine daha da bağlanmıştı. Kitty onun yüzündeki gerginliği, bir lugger'la bir vurgun yapılırken ve aynı günün ilerleyen saatlerinde hiç hazine çıkmadığında yaşadığı hayal kırıklığının stresini okuyabiliyordu. Yine de işlerin iyi gittiğini ve babasının işlerin gidişatından memnun olduğunu söylüyordu. Daha geçen ay filolarına bir lugger ve mürettebat daha eklenmişti. Kitty kendisini meşgul edecek bir Charlie'si olduğu için memnundu, çünkü kocasının dikkati sürekli başka yerlerdeydi. Her şeyden çok arzuladığı bir şey vardı - mükemmel bir incinin keşfi.

Zarfı mühürleyip Camira'nın daha sonra postalaması için bir yığının üzerine koyarken kendi kendine, 'Çok azimli,' dedi. "Keşke sahip olduklarıyla yetinebilse.

* * *

Andrew o akşam yemekte, "Drummond'a mektup yazdım," dedi, "ve ben Avrupa'dayken Broome'da kalmak için ısrar ettiğinizi anlattım. Kendisi genellikle Ocak ayında Darwin'de olur ve sığırlarının denizaşırı pazarlara sevkiyatını denetler. Eğer durum böyleyse, işi bittikten sonra sizi ziyaret edebileceğini söyledim.

Drummond'un adını duyunca Kitty'nin midesi bir anda takla attı. "Seni temin ettiğim gibi, bize bir şey olmayacak. Kardeşini rahatsız etmene gerek yok.

'Bu onun için iyi olur. Henüz yeğeniyle tanışmadı ve o Allah'ın belası sığır istasyonunda yaşarken yerlileşmesinden endişe ediyorum, medeni bir arkadaşlıktan o kadar yoksun ki.

"Hâlâ bekâr mı?

"Şans iyi bir şey olurdu," diye homurdandı Andrew. "Sığırlarının başına bir eş bulamayacak kadar vurgun.

"Eminim öyle değildir," dedi Kitty, kayınbiraderini neden savunduğunu merak ederek. Neredeyse beğ yıldır onu ne görmüştü ne de ondan tek kelime duymuştu - Charlie'nin doğumunu kutlamak için bir telgraf bile çekmemişti.

Ancak bu, o yılbaşı gecesi kendisini nasıl öptüğünü hatırlamasına engel olmamıştı, özellikle de kocasıyla evlilik ilişkileri oldukça azalmışken. Çoğu zaman Andrew ondan önce yatar ve o yatak odasına geldiğinde günün stresinden bitkin düşmüş bir halde çoktan uyumuş olurdu. Charlie'nin neredeyse dört yıl önce doğumundan bu yana, Kitty onun kendisine kaç kez uzandığını ve kaç kez seviştiklerini bir elin parmakları kadar sayabiliyordu.

İkinci bir çocuğun olmaması, inci ustalarının eğlilerinden oluşan dedikoducu çevre tarafından gerektiği gibi yorumlanmıştı. Kitty, Charlie'den bir hamilelik daha geçiremeyecek kadar çok zevk aldığını ve ayrıca hâlâ genç olduğunu söyledi. Gerçek şu ki, başka bir bebeği özlüyordu; kendisinin de içinde büyüdüğü büyük aileyi özlüyordu. Ve dürüst olmak gerekirse, bir erkeğin sevgi dolu dokunuşunu da...

"Alicia Hall'a gitmek yerine burada kalmaya kesinlikle kararlı mısın? Camira yemek tabaklarını masadan kaldırırken Andrew ona soruyordu.

"Son kez söylüyorum sevgilim, evet.

'O zaman babamla seyahati onaylayacağım. Ve sana söz veriyorum Kitty, gelecek yıl seni ve Charlie'yi ailenizi ziyarete götüreceğim. Andrew ayağa kalktı ve karısının omzunu sıvazladı.

* * *

Bir ay sonra *Koombana*'nın güvertesinde, karısını ve çocuğunu kucaklarken Andrew'un gözlerini suçluluk ve pişmanlık doldurdu.

'*Auf wiedersehen, mein Kleiner. "Pass auf deine Mutter auf, ja? Koombana'nın çanı gemiyi terk etmeyen tüm yolcuları uyarmak için çaldığında Andrew Charlie'yi yere bıraktı.*

"Hoşça kal Kitty. Fremantle'a vardığımızda bir telgraf göndereceğim. Ve eve senin için olağanüstü bir şeyle döneceğime söz veriyorum. Kitty Charlie'yi kollarının arasına alırken ona göz kırptı ve burnuna dokundu.

"Kendine iyi bak, Andrew. Şimdi Charlie, babana hoşça kal de.

"*Auf wiedersehen*, Papa," diye cıvıldadı Charlie. Andrew'un ısrarı üzerine kendisiyle hem İngilizce hem de Almanca konuşulmuş ve iki dil arasında kolaylıkla geçiş yapmıştı.

İskeleden aşağı indikten sonra Kitty ve Charlie rıhtımda bir grup iyi dilekçiyle birlikte beklediler. *Koombana'nın* Broome'daki varlığı bölge sakinlerini her zaman şenlik havasına sokardı. Gemi Adelaide Buharlı Gemi Şirketi'nin gurur kaynağıydı - lüksün zirvesi ve bir mühendislik harikasıydı, gelgitte bile Roebuck Körfezi'ne süzülebilmesi için düz bir tabanla inşa edilmişti. Korna çaldı ve bölge sakinleri *Koombana*'ya yoluna devam etmesi için el salladı.

Kitty ve Charlie üstü açık trene binip bir kilometre uzunluğundaki iskele boyunca kasabaya dönerken, Kitty altındaki köpüklü suya baktı. Gün o kadar dayanılmaz derecede nemliydi ki, tüm giysilerini çıkarıp suya dalmak için dayanılmaz bir istek duydu.

Bir kez daha davranışlarla ilgili toplumsal kuralların ne kadar saçma olduğunu düşündü; beyaz bir kadın olarak denizde yüzme fikri kesinlikle kabul edilemezdi. Denizanalarının olmadığı zamanlarda Camira'nın sık sık Cat'i Cable Beach'in muhteşem yumuşak kumlarına ve sıg sularına götürdüğünü biliyordu ve Charlie'yi de götürmeyi teklif etmişti. Kitty bunu Andrew'a önerdiğinde, o bunu kesin bir dille reddetmişti.

"Gerçekten, sevgilim, bazen çok saçma fikirlerin oluyor! Çocuğumuz siyahlarla mı yüzecek?"

"Lütfen onlara öyle deme! İkisinin de adını çok iyi biliyorsun. Çocuğumuz da senin ve benim gibi deniz kenarında yaşadığına göre, ona yüzme öğretilmesi gerekmez mi? Glenelg'de öğrendiğine eminim.

"O farklıydı," dedi Andrew, ama Kitty'nin neden farklı olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu. "Üzgünüm, Kitty, ama bu sefer ayağımı yere basıyorum.

Charlie sıcaktan ve heyecandan bitkin düşmüş bir halde onun omzuna yaslanıp uyuklarken, Kitty küçük bir gülümseme verdi.

Kocası uzaktayken, 'Kat' oynayabilir . . .

* * *

Ertesi gün Kitty Camira'ya Charlie'nin suya girebileceği gizli bir koy olup olmadığını sordu. Camira'nın kaşları hanımının isteği karşısında kalktı ama başını salladı.

"İğnesi olmayan iyi bir yer biliyorum.

O öğleden sonra Fred midilli ve at arabasını yarımadanın diğer tarafına götürdü. Kitty Avustralya'ya geldiğinden beri ilk kez ayaklarını Hint Okyanusu'nun muhteşem serin sularına daldırmanın mutluluğunu hissetti. Riddell Plajı, Cable Plajı'nın sahip olduğu uçsuz bucaksız kumluk alan değildi, ama büyük kırmızı kaya oluşumları ve balıklarla dolu küçük havuzlarıyla çok daha ilginçti. Bluzunu ve eteğini bir çocuk gibi masumca çıkarmış olan Camira'nın nazikçe teşvik etmesiyle Charlie kısa süre içinde Cat'le birlikte çığlık atmaya ve suda mutlu bir şekilde sıçramaya başladı. Kitty sık sularda kürek çekerken, iç etekliklerini tutarak, o da aynı şeyi yapmak için şiddetle cezbedildi.

Sonra Camira gökyüzünü işaret etti ve havayı kokladı. "Fırtına geliyor. Eve gitme zamanı.

Gökyüzü Kitty'ye tamamen açık görünse de, Camira'nın içgüdülerine güvenmeyi öğrenmişti. Fred midilliye ve arabayı arabalarına doğru sürerken bir gök gürültüsü duyuldu ve yaklaşan Büyük Islak'ın ilk yağmur damlaları düşmeye başladı. Kitty, Charlie'yi eve götürürken içini çekti, çünkü fırtınayla birlikte gelecek olan havanın mutluluk verici serinliğini ne kadar özlemiş olsa da, birkaç dakikadan kısa bir süre içinde bahçe kırmızı bir çamur nehrine dönüşecekti.

Yağmur bütün gece ve ertesi gün de sürdü ve Kitty Charlie'yi evin içinde kitaplar, kağıtlar ve boyama kalemleriyle eğlendirmek için elinden geleni yaptı.

"Kedi'yle oynamak mı, anne?" Charlie ona kederle baktı.

"Kedi annesinin yanında, Charlie. Gidip onu sonra görebilirsin. Charlie suratını astı ve gözleri yaşlarla doldu. "Şimdi gitmek istiyorum.

"Sonra!" diye tersledi onu.

Son zamanlarda Kitty, ikisine birlikte ne kadar heyecan verici şeyler yapmalarını önerirse önersin, Charlie'nin tek istediğinin Cat'le birlikte olmak olduğunu fark etmişti. Elbette, Camira'nın kızı olağanüstü sevimli bir kızdı ve Kitty'nin daha hiperaktif oğlunu sakinleştiren nazik bir doğası vardı. Parlak maun rengindeki yumuşak teni ve büyüleyici kehribar gözleriyle zaten güzel olduğuna şüphe yoktu. Ayrıca son birkaç ay içinde Charlie'nin sadece iki dilli olmadığını, aynı zamanda

üç dilli. Bazen çocukların bahçede birlikte oynarken Cat'in anadili olan Yawuru dilinde konuştuklarını duyuyordu.

Kitty bu konuda Andrew'a hiçbir şey söylememiştir; ama Charlie'nin, kendisi bazen bir dilde doğru kelimeyi bulmakta zorlanırken, üç dili anlayıp konuşabilecek kadar zeki olması onu gururlandırıyor. Yine de Charlie'nin mutfak penceresinden dışarı bakıp umutsuzca Cat'i aramasını izlerken, Charlie'nin onunla olması gerekenden daha fazla zaman geçirmesine izin verip vermediğini merak etti.

Kırmızı çamur değerli güllerini boğmuş olsa da yağmur sonunda durdu ve Fred'in yardımıyla ertesi sabahı elinden geldiğince yatakları temizleyerek geçirdi. O öğleden sonra, gelgitin az olduğunu bildiğinden ve oğluyla biraz yalnız zaman geçirmenin önemli olduğunu düşündüğünden, Charlie'yi arabasıyla Gantheaume Noktası'na götürerek ona dinozor ayak izini gösterdi.

"Canavarlar!" dedi Charlie, Kitty devasa dinozor ayak izlerinin Çok altlarındaki kayalardaki oyuklar dev bir ayak tarafından açılmıştı. "Onları Tanrı mı yaptı?

"*Onları* Tanrı mı yaptı, Charlie," diye azarladı onu, Cat ve Camira'nın pidgin İngilizcesinin etkili olduğunu fark etmişti. "Evet, yaptı.

"Bebek İsa'yı yarattığında.

"Bebek İsa'yı *yaratmadan* önce," dedi Kitty, Charlie'nin bu tür felsefi sorularla boğuşmak için çok genç olduğunu biliyordu. Eve dönerlerken, hayatın ancak masum bir çocuğun gözünden bakıldığında daha da kafa karıştırıcı hale geldiğini düşündü.

O akşam Kitty Charlie'yi yatırdı ve ona bir hikâye okudu, sonra Andrew orada olmadığı için akşam yemeğini salonda bir tepsiye koydu. Raftan bir kitap alırken, dışarıda bir gök gürültüsü daha duydu ve daha fazla yağmurun yolda olduğunu ve Büyük Islak'ın ciddi bir şekilde başladığını anladı. Duyularını her açıdan serinleten *Kasvetli Ev'i* okumaya koyulduğunda, yağmurun teneke çatıya dökülmeye başladığını duydu. Andrew gelecek yıl çatıyı kiremitle kaplatacağına söz vermişti, böylece üstlerindeki o müthiş şangırtı da azalacaktı.

"İyi akşamlar, Bayan Mercer.

Kitty neredeyse yerinden fırlayacaktı. Arkasını döndü ve Andrew'un ya da en azından onun yarı boğulmuş ve kırmızı çamur sıçramış bir versiyonunun salonun kapısında durduğunu gördü.

"Sevgilim!" dedi ayağa kalkıp ona doğru koşarken. "Burada ne işin var senin?

"Seni görmeyi çok istiyordum tabii ki. Adam ona sarıldı ve kadın adamın ıslak giysilerinin kendi giysilerini ıslattığını hissetti.

"Peki ya Singapur yolculuğu? Avrupa yolculuğu? Ne zaman geri dönmeye karar verdin?

'Kitty, seni bir kez daha kollarıma almak ne kadar güzel bir duygu. Seni ne kadar özlemişim, aşkım.

Adamın kokusuyla ilgili bir şeydi - misk kokulu, duyusal - sonunda onu uyaran.

"Aman Tanrım! Bu *sensin!*

"Haklısınız Bayan Mercer, gerçekten de *benim*. Kardeşim yokluğunda iyi olup olmadığınızı görmek için gelmemi istedi. Ben de oradan geçerken ...'

"Tanrı aşkına! Kitty vücudunu onunkinden ayırdı. "Şaka yapmaktan zevk mi alıyorsun? Senin Andrew olduğuna inanmıştım!

"Ve çok güzeldi...

"Kendini doğru dürüst tanıtmalıydın. Birbirinize benzemeniz benim suçum mu?!" Kitty onun bu küstahlığı karşısında mantıklı düşünemeyerek yüzüne sert bir tokat attı. 'I . . .' Sonra yaptıklarından dehşete düşerek bir sandalyeye çöktü. "Affet beni Drummond, hiç gereği yoktu," diye özür dilerken, onun kızaran yanağını ovuşturmasını izledi.

'Daha kötülerini de yaşadım ve seni affedeceğim. Gerçi ben bile Andrew'un akşam yemeğini ve karısının arkadaşlığını aramak için kapıdan içeri girdiğinde size "Bayan Mercer" dediğine inanmıyorum. Ama tabii ki haklısınız,' diye kabul etti. "Kapıdan girer girmez kendimi tanıtmalıydım ama -kibirimi bağışlayın- beni tanıyacağınızı düşündüm.

"Seni hiç beklemiyordum-

"Andrew beni ziyarete davet ettiğini söylemiştir herhalde?"

"Evet, ama o gittikten hemen sonra değil.

"Aralık ayında telgraf bana gönderildiğinde ben zaten Darwin'deydim. Sığır istasyonuna geri dönmenin pek bir anlamı olmadığına karar verdim, sadece geri dönüp kardeşimin bana söylediğini yapmak için. Hiç konyağınız var mı acaba? Bu sıcakta kulağa tuhaf geliyor ama gerçekten de titriyorum.

Kitty ondan damlayan ve yerde bir su birikintisi oluşturan kırmızı damlaları gördü. 'Tanrım, sırlıslık olmuştun ve muhtemelen bitkin düşmüşken seni orada beklettiğim için beni affet. Hizmetçimi çağıracağım ve

Küveti senin için doldururum. Bu arada ben de konyak bulayım. Andrew bir yerlerde misafirler için bir şişe saklıyor.

"O zaman hâlâ içki içmiyorsun?"

Adam ona orantısız bir sırtışla baktı ve Kitty kendine rağmen gülümsedi. "Elbette. Dolaptan bir bardak ve bir şişe aldı ve Drummond'un dediğini yaptı. "Şimdi banyonu doldurayım.

"Hizmetçini çağırmana gerek yok. Bana suyun ve küvetin yerini göster yeter. Drummond konyağı bir dikişte içtikten sonra bardağı tekrar doldurması için ona uzattı.

"Aç mısın?" diye sordu ona.

"Açlıktan ölüyorum ve elinizde ne kadar yağlı dana varsa seve seve yerim. Ama önce bu ıslak kıyafetlerden kurtulmam gerek.

Drummond'u Andrew'un soyunma odasına götürüp küveti dolduracağı sürahileri gösterdikten sonra mutfağa gidip öğle yemeğinden kalan ekmek, peynir ve çorbadan oluşan bir tepsi hazırladı.

Drummond yirmi dakika sonra beline sardığı bir havluyla mutfağa girdi. 'Yanımdaki bütün giysiler kirli. Giymek için kardeşimin bir şeyini ödünç alabilir miyim?

"Elbette, ne istersen alabilirsin. Kitty onun çıplak göğsüne bir göz atmaktan kendini alamadı - göğsü boyunca gerilmiş kaslar ve omuzlarının derin bronzluğunun altında yatan ve ağır bir el işçiliğinin izlerini taşıyan kaslar.

Andrew'un ipek bornozu ve terlikleriyle salona geldi. Çorbayı sessizce ve iştahla içti, sonra kendine biraz daha konyak doldurdu.

"Darwin ile Broome arasında gemiyle mi seyahat ettiniz?" diye sordu kibarca.

"Karadan seyahat ettim, yolun bir kısmını at sırtında gittim. Sonra Ord Nehri'nin kıyısında kamp kurmuş olan Ghan cameleers'a rastladım. Nehir kabarmıştı, bu yüzden develerin güvenli bir şekilde karşıya geçirilebilmesi için suların çekilmesini bekliyorlardı. Zavallılar, yüzmeye pek hevesli değiller. Yolculuğuma onlarla birlikte devam ettim, bu tek başıma seyahat etmekten çok daha eğlenceliydi. Bu deveçilerin anlatacak hikayeleri var ... ve bunları anlatmak için dünya kadar zamanları var. Buraya gelmek günler sürdü.

"Broome'un ötesindeki çölün tehlikeli bir yer olduğunu duymuştum.

'Gerçekten de öyle, ama engerek yılanı kadar ölümcül olmadığını tahmin ediyorum.

bazı kadın komşularının dilleri. Bana bir siyah mızrak ya da

"Sömürgeci orta sınıfların boğucu sohbetlerinin ötesinde, her gün yılan.

Kitty sinirli bir sesle, "Buradaki hayatımızı çok sıkıcı ve sıradan gösteriyorsun," dedi. "Neden her zaman bana patronluk taslamak istiyorsun?"

"Affet beni, Kitty. Her şeyin göreceli olduğunu anlıyorum. Şu anda burada, medeniyetten binlerce mil uzakta, cinayet ve tecavüzün sıradan olduğu bir kasabada yalnız ve korunmasız bir kadın olarak oturuyor olman, gücün ve cesaretin için bir övgüdür. Özellikle de küçük bir çocukla.

'Ben korumasız değilim. Camira ve Fred var.'

"Peki Camira ve Fred kim olabilir?"

"Fred araziyle ve atlarla ilgileniyor, Camira da evde ve Charlie'yle bana yardım ediyor. Onun da oğlumla aynı yaşta bir kızı var.

"Sanırım onlar zenci?"

"Bu terimi kullanmamayı tercih ederim. Onlar Yawuru.

"Aferin size. Sizin için çalışan böyle bir aile birimine sahip olmak alışılmadık bir durum. "Onlara tam olarak öyle demezdim. Durum biraz karışık.

"Her zaman öyledir," diye onayladı Drummond, "ama senin adına sevindim. Bu tür insanlar bir kez bağlandıklarında, en sadık hizmetkârlar ve koruyucular olurlar. Dürüst olmak gerekirse, kardeşimin böyle bir çifti işe almanıza izin vermesine çok şaşırdım.

"Onlar bir çift değil.

"Aralarındaki anlaşmanın ne olduğu önemsiz. Önemli olan Andrew'un önyargılarını bir kenara bırakıp onların yakınlaşmasına izin vermiş olması. Artık burada, Broome'da tek başına olman konusunda o kadar da endişeli değilim. Telgrafı aldığım da dehşete düştüğümü itiraf etmeliyim. "Kardeşim seni neden yanında götürmedi?"

"Bunun bir iş gezisi olduğunu ve Charlie'nin gemide huzursuz olacağını söyledi. Adelaide'e gidip annenle kalmamı istedi ama ben reddettim.

"Bu seçeneğin ölümden daha kötü bir kader olduğunu düşündün, şüphesiz. Drummond kaşlarını kaldırdı ve konyak bardağını yeniden doldurdu. "Andrew için önemli olan tek şeyin babama kendini kanıtlamak olduğunu şimdiye kadar anlamışsındır eminim. Ve tabii ki ondan daha zengin olmak.

'Bunlar onun için önemli, tabii ki önemli, her insan için önemli olduğu gibi.

.'

"Bana değil.

"O zaman diğer bütün erkeklere. Kitty, Drummond'un konyak bardağını bir kez daha boşaltmasını izlerken öfkesini bastırdı.

"Belki de zengin bir adamın en büyük oğlu olmanın baskısını hiç tatmadım. Andrew'un peşinden dünyaya gelmem için gereken o iki kısa saatin bir lütuf olduğu gerçeğini sık sık düşünmüşümdür. Mercer tacını almasından dolayı mutluyum. Fark etmiş olabileceğiniz gibi, ben medeni toplum için uygun olmayan, kayıp bir davayım. Andrew'un aksine, o her zaman bu toplumun sağlam bir direği olmuştur.

"O benim için kesinlikle iyi bir koca ve Charlie için de şefkatli bir baba. Hiçbir şey istemiyoruz, hiçbir şikayetim yok.

"Benim var. Drummond birden bardağını masaya çarptı. "Andrew'a evet demeden önce benim Avrupa'dan dönmemi beklemeni istemiştin. Ve sen bunu yapmadın.

Kitty ona baktı, kibrine öfkelenmişti. "Ciddi olduğunu düşündüğüme gerçekten inanıyor musun? Senden tek kelime daha duymadım!

"Kardeşim evlenme teklif ettiğinde teknedeydim. Nişanlısının neden benim isteklerime uymadığını soran bir telgraf göndermeyi pek uygun bulmadım!

Drummond, o gece de şimdi olduğu gibi sarhoştun!

"Sarhoş ya da ayık, ne fark eder ki?! Seni istediğimi *biliyordun!*"

Hiçbir şey bilmiyordum! Yeter artık! Kitty ayağa kalktı, şimdi öfkeden titriyordu. "Bu saçmalığı daha fazla dinlemeyeceğim. Ben Andrew'un karısıyım. Bir çocuğumuz ve birlikte bir hayatımız var ve bu iş burada biter.

Aralarına sessizlik çöktü; odadaki tek ses, üstlerindeki çatıda şakırdayan yağmurdu.

"Özür dilerim Kitty. Uzun bir yoldan geldim. Yorgunum ve medeni bir arkadaşlığa alışık değilim. Belki de yatmalıyım.

"Belki de yatmalısın.

Drummond hafifçe sallanarak ayağa kalktı. "İyi geceler. Kapıya doğru yürüdü, sonra dönüp ona baktı. "En çok hatırladığım şey o yeni yıl öpücüğü. Ya sen?

Bununla birlikte odadan ayrıldı.

Kitty o gece neredeyse hiç uyumadı, Drummond'un sözleri bir leşle beslenen sinek sürüsü gibi kafasının içinde dönüp duruyordu.

Ertesi sabah kahvaltıda, "Lütfen söylediklerimi dikkate almayın, yorgunluktan ve içkiden sayıklıyordum," dedi. Sonra Charlie'yi kollarına aldı ve havaya fırlattı, gülen çocuğu yakaladı ve tombul bacaklarını kendi geniş omuzlarına yerleştirdi.

'Evet, yeğenim, biz erkekler birbirimize destek olmalıyız. Bana buralarda neyin gösterilmesi gerektiğini göster.

Hemen arabanın yanından kayboldular ve o kadar uzun süre ortalıkta görünmediler ki, sonunda geri döndüklerinde Kitty endişeden kendini kaybetmişti.

Drummond onu ayağa kaldırarak, "Charlie bana kasabayı gezdirdi," dedi. Kitty oğlunun yüzünün çikolata, dondurma ve Tanrı bilir daha neler yüzünden kirlenmiş olduğunu fark etti.

"Gösterdim anne ve herkes onu babam sandı! Aynı görünüyor! "Aynı görünüyor, evet Charlie.

"Birkaç kişiyi kandırdık, değil mi Charlie? Drummond çocuğun kirli ağzını silmeye koyulurken güldü.

"Kandırdık, Drum Amca.

"Kocanızın seyahatinden erken döndüğünü düşünen şaşkın komşulardan bazı ev telefonları alabiliriz. Şahsen ben sabırsızlanıyorum. Drummond Kitty'ye göz kırptı.

Takip eden günlerde kasaba halkı akın akın onun kapısına gelmeye başladı. Drummond her seferinde onları kibarca selamladı,

mükemmel bir ev sahibi gibi davranıyordu. Kardeşinden çok daha neşeliydi, onlarla hataları hakkında nazıkçe şakalaşüyor ve onunla tanışan herkesi büyüleyordu. Sonuç olarak posta kutusuna bir sürü akşam yemeği daveti geldi.

"Bir tane daha," dedi Kitty açarken. 'Ve Jeffords'lardan!

Gerçekten Drummond, hepsini reddetmeliyiz.

'Neden? Ben senin kayınbiraderin değil miyim? Charlie'nin amcası ve babamın oğlu değil miyim? Buraya ikiz kardeşimin özel isteği üzerine davet edilmedim mi?

'Daha geçenlerde bir yılan ısırığının, bir kadın komşunun engerek dilinden daha az ölümcül olduğunu söylemişsiniz. Böyle bir olayı spor olarak göreceksiniz ve "sömürgeci orta sınıf" tanıdıklarımızı ne kadar sıkıcı bulursanız bulun, onları gücendirmenizi istemem,' diye karşılık verdi Kitty.

'Sana o akşam sarhoş olduğumu söyledim. Hiçbir şey hatırlamıyorum,' diye seslendi arkasından, koridor boyunca yürüyüp salona girerken.

"Sorun nedir, Bayan Kitty? Üzgün görünüyorsunuz. Camira elindeki tüylü toz beziyle onu inceledi.

"Yok bir şey, sanırım yorgunum. "Bay

Drum sizi üzdü mü?

"Hayır. Kitty iç çekti. "Açıklaması çok karmaşık.

"O gökyüzündeki ışığı sever; Bay Andrew ise yeryüzündeki karanlıığı. İkisi de iyi, sadece farklılar.

Kitty, Camira'nın ikizler hakkındaki değerlendirmesinin ne kadar doğru olduğunu düşündü.

"Charlie onu sever, ben ve Fred onu severiz. Şimdi burada bizim için iyi.

Ama benim için değil . . .

'Evet, burada olması iyi oldu. Ve haklısın, Charlie ona bayılıyor gibi

görünüyor. "Bay Drum hayatı sizin için daha iyi hale getiriyor, Bayan Kitty.

O komik

dostum.'

Kitty ayağa kalktı. 'Sanırım biraz kestireceğim, Camira. Ben uyurken Charlie'ye bakabilir misin?

Camira onu şüpheyle inceledi. "Evet. Küçük dostumdan ben sorumluyum.

Kitty uzanmaya gitti ve hasta olup olmadığını merak etti. Kendini kesinlikle ateşler içinde hissediyordu ve tüm iyi niyetine rağmen, Drummond'un kâğıt gibi ince bir duvarın arkasından sadece birkaç metre ötede olduğunu düşünmek bile duyularını harekete geçirmişti. İlk gecedan beri ona tek bir samimi kelime bile söylememişti ve o zaman da sarhoş olduğunu itiraf etmişti.

Kitty rahatlamak ve yorgun zihnini biraz dinlendirmek için yuvarlandı. Belki de gerçekten iyi niyetle buradaydı: kardeşinin ondan yapmasını istediği gibi yengesine bakıyordu.

* * *

SINGAPUR'DA STOP HEAR DRUMMOND WITH YOU STOP YALNIZ OLMADIĞINA
SEVİNDİM STOP İŞLER İYİ GİDİYOR STOP SANA VE CHARLIE'YE SEVGİLER STOP
ANDREW STOP

Kitty kahvaltı ederken telgrafı okudu ve inledi. Kocasını bile Drummond'un onlarla kalmasının harika bir şey olduğunu düşünüyor gibiydi. Ve şu ana kadar misafiri ayrılmak için hiçbir hareket yapmamıştı. Sonunda bazı akşam yemeği davetlerini kabul etmekten başka çaresi kalmamıştı ve geçen hafta içinde üç kez yemeğe çıkmışlardı. Drummond'un her seferinde kusursuz davranması, kadınları büyülemesi ve kocalarına Outback'teki hayatıyla ilgili kabadayı hikâyeleri anlatması onu çok şaşırtmıştı. Ve en önemlisi, bütün gece boyunca ayık kalmıştı.

"Tekrar ziyarete gelin! Drummond vedalaşırken elini öptüğünde Bayan Jefford mırıldanmıştı. "Belki gelecek hafta pazar öğle yemeğine?"

Kitty kibarca, "Teşekkür ederim Bayan Jefford, günlüğüme bakar bakmaz müsait olup olmadığınızı size haber veririm," diye cevap verdi.

"Yap. Drummond'un yanında kalması senin için garip olmalı. Kocanıza çok benziyorsunuz, ama çok *daha fazlası...*" Bayan Jefford genç bir kız gibi kızardı. "İyi geceler, canım.

Aralıksız yağmur yağıyordu ama Drummond yine de Charlie ve Cat'i eğlendirmenin bir yolunu bulmuştu. Evin içinde saklambaç oynuyorlardı, üçü evin içinde koştururken evin içi heyecan çığlıklarıyla çınlıyordu. Giriş holü boyunca minyatür bir kriket sahası kurulmuştu - Drummond, Andrew'un oğluna oyunun temel kurallarını henüz öğretmemiş olmasından dehşete düştüğünü itiraf ediyordu. Fred'e birkaç kütük ve bir sopa yontması için emir verilmişti ve Drummond'un dediği gibi 'çok iyi bir iş' çıkarmıştı.

Yağmur yağmaya devam ederken, Drummond'un Charlie'ye hediye olarak bakkaldan aldığı topla ön kapı çukurlaştı ve Cat kaleci ya da saha oyuncusu olmaya zorlandı,

Kitty koşuları ve sayıları sayıyordu. Seansın sonunda, Kitty'nin dikkatli puanlamasına rağmen, Drummond her zaman beraberlik ilan ederdi.

Camira bir öğleden sonra aşırı heyecanlı çocukları çay için mutfağa toplarken, "O buradayken ev mutlu," diye duyurdu. "Ne zaman gidiyor, Bayan Kitty?"

"Kesinlikle hiçbir fikrim yok," diye dürüstçe cevap verdi, onun bilmesini isteyip istemediğini bilmeden.

* * *

"Yağmurlar durduğunda sanırım," dedi Drummond, Kitty ertesi akşam yemekte ona sorduktan sonra.

Kitty tabağındaki fazla pişmiş tavukla oynayarak, "Haftalar sürebilir," diye cevap verdi. Tarık hâlâ bir tavuğun ne kadar süre kızartılacağına karar veremiyordu.

'Bu sizin için bir sorun mu? Eğer burada istenmiyorsam, giderim.

"Hayır. Sorun o değil.

"O zaman sorun ne? Drummond ona baktı.

"Hiçbir şey. Belki de bu gece yorgunum.

'Belki de varlığımı rahatsız edici buluyorsun. Seni hiç bu kadar gergin görmemiştim. Bütün arkadaşlarının önünde çok iyi davrandığıma inanan ve Charlie ile Cat'i eğlendirmek için elimden geleni yapan ben vardım - ne kadar sevimli bir çocuk. Büyüyünce çok güzel olacak. Fred'e yolu çamurdan arındırması için yardım etmemi boş verin.

'Dur! Lütfen, sadece dur.' Kitty başını ellerinin arasına aldı. "Tanrı aşkına Kat, ben ne yaptım? Drummond ona baktı, üzüntüsü karşısında gerçekten şok olmuştu. "Lütfen söyle bana, düzeltmeye çalışacağım. İçkiyi bile bıraktım çünkü sevmediğini biliyorum. I-

"Anlamıyor musun?!"

"Ne?"

'Neden burada olduğunuzu ya da ne istediğinizi bilmiyorum! Her ne ise, ben sadece ... tükendim!

"Anlıyorum," diye iç geçirdi. "Beni affet. Buradaki varlığımın sizi bu kadar üzdüğünü bilmiyordum. Yarın sabah ilk iş buradan ayrılacağım.

"Drummond. Kitty elini alnına götürdü. "Senden yarın gitmeni istemedim, ne zaman *gideceğini* sordum. Neden seninle olan her şey bir dram olmak zorunda? Geceleri yatağınıza girdiğinizde herkesi nasıl kandırdığınızı mı düşünüyorsunuz? Yoksa gerçek sen ve diğer Drummond bu mu?"

numara mı? Ya da belki de bunun buradaki hiçbirimizle bir ilgisi yoktur ve her ne kadar olmadığını iddia etseniz de, kardeşinizden iki saat sonra doğduğunuz ve onun istediğiniz her şeye sahip olduğu gerçeğini asla değiştiremeyeceğiniz içindir!

"Yeter! Drummond yumruğunu masaya vurdu ve gerçeküstü bir orkestra izlenimi veren porselen, bardak ve çatal-bıçak seslerinden oluşan bir kakofoni başladı.

"Eee? Ne oldu? Burada olmanızın gerçek nedeni ne? Kitty ona tekrar sordu. Adam ona bakmadan önce uzun bir süre sessiz kaldı. "Belli değil mi?"

"Benim için değil, hayır.

Drummond ayağa kalktı ve kapıyı arkasından çarparak odadan çıktı. Kadın onun eşyalarını toplamaya gittiğini ve hemen çıkıp gitmeyeceğini merak etti. Bu tam da onun eğilimli olduğu türden dramatik bir jestti.

Birkaç saniye içinde elinde bavuluyla değil, bir sürahiyle geri döndü.

"Size bir bardak getirdim ama istemediğinizi tahmin ediyorum.

"Hayır, teşekkür ederim. En azından bana öğrettiğin için sana teşekkür edebileceğim bir ders. "Başka yok mu?"

"Şu anda aklıma gelmiyor. Gerçi krikette gol atmayı öğrendim, sonucu hep sen belirlesen bile.

Bunun üzerine gülümsedi ve konyağından bir yudum aldı. "O zaman en azından bir şey başardım. Haklısınız tabii ki.

'Ne konuda? Lütfen Drummond,' diye yalvardı ona, 'daha fazla bilmece sorma. "O zaman size açıkça söyleyeyim. Birkaç dakika önce belki de benim

Kardeşimin sahip olduğu her şeyi gizlice istiyordum. Haklıydın, çünkü benim de çok istediğim bir şey vardı ve *var*. O Noel'de seninle ilk tanıştığımda, ruhuna hayran kaldım ve evet, seni çekici buldum, ama hangi erkek bulmaz ki? Sen çok güzel bir kadınsın. Sonra ağabeyimin şapkasını sana dikmesini izledim ve şimdi itiraf ediyorum ki seni ne kadar çok istediğini görebilmem cazibeni artırdı. Kardeşler kardeştir Kitty, özellikle de tek yumurta ikizleri hep böyle olmuştur. Drummond brendisinden bir yudum daha aldı. "Ancak, eğer bir oyun olarak başladıysa, özür dilerim, çünkü o Noel'de, bizim yöntemlerimize nasıl uyum sağladığını, anneme ve teyzeme karşı nasıl sabırlı olduğunu, bir kez bile aileni özlemekten şikayet etmediğini ve sana sunulan her şeye kendini tüm kalbiyle verdiğini izledim. O filin üzerine tırmanışını asla unutmayacağım.

Görünüşünüzü ya da alçakgönüllülüğünüzü umursamadan. İşte o anda her şey değişti. Çünkü ruhunu gördüm; benimki gibi özgür olduğunu, geleneklerle sınırlanmadığını gördüm. Sevebileceğim bir kadın gördüm.

Kitty gözlerini onunkilere dikmeye cesaret edemeyerek su bardağının içindekilere dikkatle odaklandı.

"Senden beni beklemeni istediğimde son derece ciddiydim ama çok az ve çok geçti. Çekip gittiğimde bunu biliyordum ve itiraf ediyorum, senin yerinde olsaydım ben de aynı kararı verirdim. İki kardeş, aynı görünümlü, biri ayyaş ve şakacı, diğeri ... şey ..." Omuz silktili. "Andrew'un kim olduğunu biliyorsun. Kaçınılmaz olan gerçekleştiğinde ve kardeşimle evleneceğini duyduğumda, kaybettiğimi biliyordum. Zaman geçti ve hepimizin yaptığı gibi hayatımı yaşadım. Sonra Andrew'dan bir telgraf aldım, seni Broome'da görmek için aramamı istiyordu. Saatlerce düşündüğümü itiraf ederek sizi şok edeceğim. Sonunda, hayaleti dinlendirmek ve yoluma devam etmek için buraya gelmenin en iyisi olduğuna karar verdim. Yağmurun altında, bitkin ve yorgun bir halde buraya geldim, sana bir kez baktım ve hiçbir şeyin değişmediğini hemen anladım. Aksine, bırakın kadınları, çoğu erkeğin bile ürkütücü bulacağı düşmanca bir ortamda kendiniz ve çocuğunuz için bir hayat kurma gücünüze ve kararlılığınıza tanık oldukça, size olan hayranlığım ve saygım arttı. Basitçe söylemek gerekirse, sevgili Kat, sen şimdiye kadar karşılaşma talihsizliğine uğradığım en cesur, inatçı, zeki, sinir bozucu ve muhteşem kadınsın. Ve anlayamadığım olağanüstü bir nedenden ötürü, senin o güzel vücudundaki her kemiği seviyorum. Yani' -kadehini ona doğru kaldırdı- 'işte bu kadar.

Kitty az önce duyduklarına inanmakta ya da güvenmeye cesaret etmekte güçlük çekiyordu. Adamın söylediği her kelime onun duygularını aynen yansıtıyordu. Yine de pragmatik bir cevap vermesi gerektiğini biliyordu.

"Ben kardeşinin karısıyım ve sen onun sahip olduklarına imrendiğini itiraf ettin. Bana karşı *hissettiğini* söylediğin bu *duygunun* bununla ilgisi olmadığına emin misin?

'Yüce Tanrım! Kalbimi az önce önünüzdeki tabağa koydum, bu yüzden keskin dilinizle onu küçük parçalara ayırmaktan kaçınmanızı rica ediyorum. Ancak önemli olan sizin bana inanıp inanmamanız değil, benim kendime inanıp inanmamamdır. Bana neden hala burada olduğumu sordunuz ve ben de size gerçeği söyledim: Ben sizinim. Eğer gitmemi istiyorsanız, giderim.

'Elbette kalabilirsin. Sizi bizzat kocam davet etti. Lütfen, bu geceki tuhaf ruh halimi görmezden gelin. Muhtemelen yediğim bir şey yüzündendir.

Adam gerçeği bulmak için kadının yüzünü aradı ama kadın gerçeği derinlere itti.

Ben babam gibi olmayacağım.

"Yorgunum, Drummond. İzin vererseniz, yatmaya gidiyorum. İyi geceler.

Kapıya doğru yürürken onun gözlerini üzerinde hissetti. 'İyi geceler, Bayan Mercer,' dedi.

* * *

Büyük Islak Broome'u etkisi altına alınca sokaklar sular altında kaldı ve geçit vermez hale geldi. Dampier Terrace boyunca uzanan dükkânlar kum torbalarıyla desteklendi ve Fred erzak almak için cesurca çamurun içinden geçti. Kitty pencereden dışarı baktı ve değerli bahçesinin şimdi kırmızı bir çamur nehrinin altına gömüldüğünü gördü. Evinden küçük bir parçayı yeniden yaratmak için harcadığı sevgiyi düşündükçe gözleri yaşardı.

Eve bağlı oldukları gerçeği Drummond'la aralarındaki durumu daha da gerginleştirmişti. Gitmek istese bile, hava böyle olduğu için, burada kalmaktan başka çaresi yoktu. Kitty'nin hayal kırıklığı ve arzudan delireceğini düşündüğü birkaç uzun günden sonra yağmur nihayet durdu ve hepsi göz kırpan köstebekler gibi parlak güneş ışığına çıktılar. Birkaç dakika içinde Charlie ve Cat dizlerine kadar kırmızı çorbamsı toprağa batmış, birbirlerinin yüzlerine ve vücutlarına sıçratırken bağıırıp çığlık atıyorlardı.

Hava daha taze ve serin geliyordu ama lağıım suyunun nahoş kokusu havada asılı kalmıştı.

'Dikkatli olsak iyi olur, kolera mevsimindeyiz. Çocukları iyice fırçala, olur mu Camira?' dedi Charlie'yi çamurdan çıkarırken.

'Evet, Bayan Kitty. Yağmurlar durduktan sonra büyük hastalıklar için kötü zaman.

Çok geçmeden Dr. Suzuki'nin hastanesine beş kolera vakasının getirildiği haberi geldi ve ardından çok daha fazlası rapor edildi.

Drummond bacaklarını esnetmek için kasabada bir gezintiye çıktıktan sonra, "En azından şimdilik gecekondlu kasabasıyla sınırlı," diye onu teselli etti. "Şimdiye kadar hiç beyaz vakası bildirilmedi.

Ama çok geçmeden bu vakalar ortaya çıktı ve evlerinden kaçan kasaba sakinlerinin kapıları bu kez ölümcül bir vebaya karşı bir kez daha sıkı sıkıya kapandı.

Mercer'ların evinde ilk ölen Fred oldu ve ahırdaki saman paletinin üzerinde sayıklıyordu. Camira hastaneye götürülmesine izin vermek yerine onunla kendisi ilgilenmekte ısrar edince Kitty şaşırıldı.

"Bana karşı çok iyiydi ve o doktorlara güvenmiyorum," dedi kesin bir tavırla.

"Elbette," dedi Kitty, Aborjinlerin hastane bakımı için en son öncelik olduğunu biliyordu. Camira'nın ellerini sıktı. "Yardım etmek için ne yapabileceğimi bana bildirmelisin.

Eve dönerken, Fred'in Charlie'yle her gün ne kadar çok görüştüğünü düşünen Kitty'nin kalbi küt küt atmaya başladı.

"Endişelenmemeye çalış. Aborjinlerin koleraya karşı direnci bizden çok daha düşük. Batılı hastalıklarımız bizimle birlikte Avustralya'ya geldi ve binlerce yerliyi katletti," dedi Drummond.

'Bu her ne kadar korkunç olsa da, Charlie'nin hatırı için beni rahatlatıyor. Ona zayıf bir gülümseme verdi. "Burada olmana sevindim.

"Günlerdir bana söylediğin ilk olumlu şey bu. Benim için zevkti, hanımefendi. Drummond sahte bir selam verdi.

Fred sonraki iki gece boyunca ter dökerken, Camira 'başarabilir mi bilmiyorum' diye rapor verdi ve mutfaktan aldığı kötü kokulu karışımlarla kulübeye geri döndü.

Drummond, "Çocukları arabaya bindirip sahile götürmeye ne dersiniz?" diye önerdi.

"Elbette olmaz?

'Riddell Plajı kasabadan oldukça uzakta. Ve bence temiz hava almak hepimize iyi gelecektir," diye ekledi.

Kitty de en az onun kadar evden ayrılmak istiyordu, bu yüzden küçük bir piknik hazırladı ve yola koyuldular, Drummond kasabanın içinden geçmemek için uzun yolu tercih etti.

Drummond giysilerini çıkarıp bir çift uzun donla suya girerken Kitty yumuşak kumların üzerine oturdu.

"Üzgünüm, ama bunu yapmak zorundayım," diye alay etti onunla. "Haydi çocuklar, suya kadar yarışalım!

Drummond sığ sularda onlarla oynarken Charlie ve Cat'in bağırıp çağırmaalarını izledi. Evin bunaltıcı atmosferinden kurtulduğu için mutluydu ama toplum kurallarına boyun eğmeyen, Andrew'a benzeyen ama Andrew olmayan bir adamla yaptığı aile gezintisinin taklidi onu rahatsız ediyordu. Gülmeyi ve anı yaşamayı bilen bir adam.

Ve evet, Kitty sonunda kendine itiraf etti, her şeyin farklı olmasını tüm kalbiyle diliyordu.

Eve döndüklerinde Camira çoktan mutfağa girmişti, yüzü rahatlamıştı. "Fred şimdi iyi olacak.

"Tanrıya şükür," dedi Kitty Camira'ya sarılırken. "Pekâlâ, çocukları küvete sokalım ve akşam yemeğini düşünelim.

Gecenin ilerleyen saatlerinde Kitty kendini hasta ve ateşli hissetti. Sonra midesine kramplar girmeye başladı ve ancak tualete kadar gidebildi; ertesi sabah Camira onu yere yığılmış halde buldu.

"Bay Drum! Çabuk gelin!

Belki de rüyasında Camira'nın Drummond'a bağırdığını görmüştü: "Nottum hastanesi, Bay Drum! Bir sürü insan hasta! Git ilaçları getir, biz burada Bayan Kitty'ye bakıyoruz.

Gözlerini açtığında Andrew'un yüzünü gördü - ya da belki Drummond'un yüzüydü - öğürmesine ve sonra kusmasına neden olan tuzlu bir sıvıyı yudumlamasını istiyordu ve havada sürekli asılı duran kötü, asidik bir koku olduğunu fark etti.

Midesi tekrar tekrar kasılırken nazik eller onu soğuk suyla yıkadı. Daha sonra Camira'nın gökyüzünde yaşayan atalarına ya da belki de Tanrı'nın kendisine katılmak için süzüldüğünü hayal etti. Bir keresinde gözlerini açtığında karşısında bembeyaz parıldayan bir melek ona elini uzatıyordu. Güzel ve tiz bir ses kulağına şarkı söylüyordu.

Acıdan kurtulmak güzel olurdu, diye düşündü gülümseyerek.

Sonra meleğin önünde başka bir figür belirdi ve ona 'Savaş, sevgili Kitty'm' dedi. Beni şimdi bırakma, seni seviyorum, seni seviyorum . . .'

Tekrar uyumuş olmalıydı, çünkü gözlerini açtığında panjurların arkasından görünen küçük yatay ışık aralıklarını görebiliyordu.

"Neden kimse perdeleri kapatmadı?" diye mırıldandı. 'Ben her zaman kapatırım. Sıcağı dışarıda tutmaya yardımcı oluyor ...'

"Majesteleri, lütfen gecikmemi bağışlayın. Son zamanlarda aklımda başka şeyler vardı.

Drummond ellerini beline kavuşturmuş, onun karşısında duruyordu. Korkunç görünüyordu: solgun ve bitkin, gözlerinin altında koyu mor halkalar görünüyordu.

"Yaşayanlar diyarına tekrar hoş geldin," dedi ona.

"Rüyamda bir meleğin beni cennete götürmeye geldiğini gördüm...

"Eminim görmüşsündür. Seni neredeyse kaybediyorduk Kitty. Pes ettiğini sanmıştım. Ama bana öyle geliyor ki Tanrı seni henüz istemedi ve geri gönderdi.

"Belki de her şeye rağmen bir Tanrı vardır," diye fısıldadı oturmaya çalışırken, ama sonra korkunç bir baş dönmesi hissetti ve tekrar yastıkların üzerine uzandı.

'İşte *bu* konuşmayı ben biraz kestirdikten sonra başka bir zaman yaparız. Aklın başında görünüyor - bir noktaya kadar - ve on iki saattir yatağı kirletmedin,' dedi Drummond.

"Yatağı kirletmek mi?! Kitty gözlerini kapadı ve korku ve utançla dolu bir şekilde ondan uzaklaşmak için sahip olduğu azıcık enerjiyi kullandı.

"Kolera pis bir hastalıktır. Merak etme, sen ve çarşafar değiştiğinde ben odadan çıktım. Bütün bunları Camira yaptı. Yine de itiraf etmeliyim ki, eğer ölmüş olsaydın, karakola gidip metresini öldürmekten onu tutuklamaları için ısrar edecektim. Seni hastaneye götürmeye çalıştığımda, beni engellemek için bir kaplan gibi savaştı. "Whitefella" hastanelerinin hastalık dolu olduğuna inanıyor, ki aslında muhtemelen öyledir. Eğer bir salgında kendi bakterilerinizden ölmezseniz, muhtemelen komşunuzun bakterilerinden ölürsünüz. Sonunda beni yıprattı ve ben de kabul ettim, Tanrı yardımcım olsun.

"Burada bir melek vardı, yemin ederim...

"Yine mi sayıklıyorsun, Kitty? Umarım değildir. Drummond bir kaşını kaldırdı. "Pekâlâ, seni meleklerle ilgili konuşmanla baş başa bırakıp Hemşire Camira'ya hayatta olduğunu ve yakında iyileşebileceğini söyleyeceğim.

Kitty, Drummond kapıya doğru yürürken onu izledi. "Teşekkür ederim," diyebildi.

"Benim için zevkti, hanımefendi. Her zaman hizmet etmek için buradayım.

"Bir melek gördüm," diye ısrar etti, konuşmadan yorulmuş bir halde gözlerini kapatıp tekrar uyurken.

* * *

"Mister Drum gece gündüz seninle. Hiç yanından ayrılmadım. Sadece seni ve kokuşmuş çarşafarını değiştirdiğimde. Camira burnunu kırıştırdı. "O iyi beyaz adam, ben hastane yok dediğimde beni dinler.

Yatakta doğrulup önündeki tepside duran sulu ve tuzlu çorbayı yudumlamak için elinden geleni yapan Kitty, Camira'nın hülyalı ifadesini inceledi. Bakıcısı ve yardımcısının da 'Bay Drum'ın büyüüne tamamen kapıldığını fark etti.

"Sizi seviyor, Bayan Kitty. Başını sertçe salladı.

"Tabii ki sevmiyor! Ya da en azından' - Kitty Camira'nın sözlerine verdiği tepkiyi yumuşatmaya çalıştı - 'beni her kayınbiraderin sevmesi gerektiği gibi seviyor.

Camira aynı fikirde değilmış gibi gözlerini devirdi. "Şanslı kadınsın, Bayan Kitty. Çoğu erkek onun gibi iyi değildir. Şimdi yemeğini ye ve oğlun için güçlen.

İki gün sonra Kitty, Charlie'yi korkutmadan onu görebilecek kadar kendine güveniyordu.

"Anne! Daha iyi misin?" dedi Charlie kollarına koşarken ve Kitty onun içindeki yaşam gücünü hissetti.

'Çok daha iyiyim, Charlie sevgilim. Ve seni gördüğüme çok sevindim.

"Drum Amca hasta olduğunu telgrafla bildirince babam eve geleceğini söyledi.

Kitty'nin midesi içgüdüsel olarak altüst oldu, tıpkı son hastalığının en kötü döneminde olduğu gibi. "Öyle mi? Çok nazikti.

"Evet, ama sonra sen iyileştin, Drum Amca da babama haber vermek için telgrafhaneye gitti, o yüzden geri gelmiyor.

"Hayal kırıklığına uğramış olmalısın, Charlie.

"Evet, ama bize bakacak Drum Amca var ve tamamen aynı görünüyor, ama daha komik ve kriket oynuyor ve bizimle yüzüyor. Babam neden bizimle yüzmüyor?

"Güzelce sorarsak belki yüzer.

"Yüzmez, çünkü hep işle meşgul. Charlie onu yanağından ıslak bir şekilde öperken tombul elleri boynuna dolandı. "Ölmediğine sevindim. Ben ve Cat, Fred'in bahçede bir kulübe yapmasına yardım edeceğiz.

"Ne kulübesi?

"Kendi evimiz. İçinde birlikte yaşayabilir ve belki bazen akşam yemeğimizi orada yiyebiliriz. Charlie'nin gözleri annesine yalvarıyordu. "Yapabilir miyiz?

"Bazen, belki," diye kabul etti Kitty, tartışamayacak kadar bitkin bir halde.

"Ve bir gün biz de sen ve babam gibi evleneceğiz. Güle güle anne. Çorbanı iç ve güçlen.

Kitty, adam odanın öbür ucuna doğru yürürken onu izledi. Son birkaç gün içinde bile hem olgunluk hem de boy açısından büyümüş görünüyordu.

Çocukluk oyunlarında yanlış bir şey olmamasına rağmen, Kitty bir kez daha Charlie'nin bakımını bu kadar çok Camira'ya emanet ederek hata yapıp yapmadığını merak etti, ama bunların hepsi başka bir zaman içindi. Kitty çorbasını bitirmeye odaklandı.

Ertesi sabah, banyo yapacak ve giyinecek kadar iyi olduğu konusunda ısrar etti. Yemek hâlâ bir sorundu - her seferinde midesi bulanıyordu.

ona baktı - ama yemek için elinden geleni yaptı. Charlie ve Cat bahçede, oyun kulübelerini kesip çivileyen Fred'le meşguldüler.

Drummond kahvaltı sırasında, "O iyi bir adam," diye yorum yaptı. "Ona ve Camira'ya saygılı davrandın ve onlar da sana bunun karşılığını on kat fazlasıyla ödediler.

'Sen de iyi bir adamsın. Hastalığım sırasında benimle ilgilendiğin için teşekkür ederim. Sen burada olmasaydın ne yapardım bilmiyorum.

'Benim için bir zevkti, ya da en azından görevimdi. Benim gözetimim altında ölmene izin veremezdim, değil mi? Kardeşim beni asla affetmezdi. İyi haber şu ki, salgın kasabada sona ermiş gibi görünüyor, ancak Dr Suzuki bana hastanede bir düzine can kaybettiklerini söyledi ve muhtemelen gecekondlu kasabasında bunu üçe katlayabilirsiniz. Ne yazık ki Bayan Jefford da onlardan biriydi.

"Ne kadar trajik. Hemen kocasına yazmalıyım.

"Ölüm hepimizi aziz yapıyor, değil mi? Drummond ona alaycı bir gülümseme verdi. "Her neyse, sen iyi olduğuna ve hava da düzeldiğine göre, muhtemelen önümüzdeki bir iki gün içinde izini süreceğim.

"Eminim daha çok yağmur yağacak?

"Belki, ama artık ayaklarının altında olmak istemiyorum.

"Lütfen hava biraz daha sakinleşene kadar kal," diye yalvardı, onun gitme düşüncesi dayanılmazdı. Ölümün eşiğindeyken onu geri çağıranın *onun* sesi olduğundan emindi. "Charlie sana tapıyor.

"Bunu söylemen çok nazikçe. Peki ya sen?

"Anne! Drum Amca!" Charlie kapıdan fırladı. 'Kulübemiz bitti. Şimdi gelip görecek misin?

"Elbette. Kitty ayağa kalktı, oğlu anı bozduğu için minnettardı.

Küçük kulübeye doluştular, çay içtiler ve Tarık'ın yaptığı buzlu çörekleri yediler. Kurşun kıvamındaydılar ama kimsenin umurunda değildi.

"Bu gece burada uyuyabilir miyiz anne? Charlie yalvardı.

'Üzgünüm hayatım, ama olmaz. Cat annesiyle uyuyor, sen de kendi odanda uyuyacaksın.

Yetişkinler ayağa kalkıp klostrofobik alanı terk etmek için çömelirken Charlie somurttu.

O akşam Kitty'nin tuvaletini yapması normalden daha fazla zaman aldı. Drummond'un onu emzirme şeklinden mi, sesinin onu hayata geri çekmesinden mi, yoksa Charlie ve Cat'le bu kadar doğal bir şekilde oynamasından mı, artık bunu inkâr edemiyordu. Sivrisinekleri çektiğini bildiği halde boynuna biraz parfüm sürdükten sonra aynadaki yansımasına baktı.

"Onu seviyorum," dedi aynaya. "Tanrı beni korusun, elimde değil.

O akşam birlikte yemek yediler, Kitty'nin elleri titreyerek üç yemeği bitirmeye çalıştı. Drummond'un havadaki ani elektriği hissedip hissetmediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Andrew'un Adelaide'den getirttiği bir şişe şarabın tadını çıkararak iyi bir yemek yedi. Drummond onun içindeki sismik değişimden habersiz görünüyordu.

"Bana şaraptan küçük bir bardak uzatabilir misin?" diye sordu.

"Sence bu akıllıca mı? Drummond onun bu isteği karşısında kaşlarını çatı. "Sağlığınızın hassas durumu göz önüne alındığında bunun iyi bir fikir olduğunu pek sanmıyorum.

"Belki değil, ama hâlâ endişelenecek bir sağlığım olduğu ve zavallı Bayan Jefford gibi morgda yatmadığım için kadeh kaldırmak istiyorum.

"Pekâlâ. Ona bir yüksük dolusu
doldurdu. "Biraz daha, lütfen.

"Kitty . . .

"Tanrı aşkına, ben yetişkin bir kadını! Bir kadeh şarap içmek istersem içerim.

"Daha iyi olduğunu görebiliyorum. Bir kaşını kaldırdı. "Otoriter tavırlarına geri döndün.

"Ben otoriter miyim?" diye sordu ona.

"Şakaydı Kitty. Söylediğim çoğu şey öyledir. Bu gece seni ne ısırdı?
Kırkılmamış bir kısırak kadar ürkeksin.'

Kitty şarabından bir yudum aldı. "Sanırım neredeyse hayatımı kaybetmek beni değiştirdi.

"Anlıyorum. Nasıl değiştirdi?

"Sanırım bunun ne kadar geçici olabileceğini fark ettim.

Gerçekten de öyle. Ve burada, bu büyük yeni dünyamızda, diğer pek çok yerden daha fazla.

"Geçmişte Tanrı'nın varlığından şüphe ettiğimi de itiraf edeceğim, ama o gece onu hissettim. Onun sevgisini hissettim.

"Tanrı'nın yemini! Drummond kadehini şarapla doldurdu. 'Bir aydınlanma yaşadın. Yakında yerel pederden cüppeyi giyen ilk kadın olması için yalvaracak mısın?

"Bir kez olsun benimle alay etmeyi keser misin! Kitty şarabını içti, şimdiden başının döndüğünü hissediyordu. "Mesele şu ki ben ... yani ...

"Tanrı aşkına Kitty, çıkar ağzındaki baklayı.

"Tıpkı O'nun sevgisini hissettiğim gibi, ben de seni seviyorum Drummond. Ve sanırım tanıştığımız ilk andan beri bunu yapıyorum.

Kitty şarap şişesine uzandı ama Drummond onu elinden kaptı. 'Daha fazla içme, küçük hanım. Çok fazla kötü anıyı hatırlatıyor. Ve' -bileğini kavradı- 'söylediklerinde ciddi olduğuna inanmak istiyorum.

"Ciddiyim. Evet. Kitty aniden güldü. "Ve hayır, bir yüksük dolusu şarapla değil, rahatlamayla sarhoş oldum! Son birkaç haftadır duygularımı inkar etmenin ne kadar yorucu olduğunu biliyor musun? Lütfen, sana yalvarıyorum Drummond, sadece hayatta olmanın sevincini kutlayabilir miyiz? Şu anda? Ve yarın için, neyin doğru neyin yanlış olduğu için endişelenmeyelim...'

Uzun bir sessizlikten sonra nihayet konuştu. "İtirafının beni ne kadar mutlu ettiğini tahmin bile edemezsin. Ancak, az önce içtiğin küçük kadeh şarabı bir kenara koyarsak, bence sen belki de hayatın kendisinden daha çok sarhoşsun, yakın zamanda neredeyse onu kaybediyordun. Her ne kadar seni mümkün olan her şekilde sevmek için yanıp tutuşsam da, senin iyiliğin için bir ara vermeni öneriyorum. Gücünü yeniden kazanman ve bu gece bana söylediklerini düşünmen için biraz zaman. Ve bunun ikimiz ve ailemiz için doğuracağı sonuçları.

Kitty ona inanamayarak baktı. 'İşte buradayım, sana bedenimi ve ruhumu ahlaksızca sunuyorum ve sen duyarlı olmak için bu anı seçiyorsun! Zaman sınırlı bir lüks ve Tanrım, bir saniyesini daha boşa harcamak istemiyorum.

'Ve söyledikleriniz hakkında düşünmek için biraz zaman ayırırsanız, boşa gitmeyecektir. Eğer birkaç gün içinde hala aynı fikirde olursanız, iyi-'

'Şimdi *ben* kalbimden konuşuyorum, siz kafanızdan. Aman Tanrım! Kitty ellerini sıktı. 'Her zaman aykırı olmanın bir yolunu mu buluyorsun? Yoksa beni bu kadar hasta ve vücudumu kontrolden çıkmış görmek mi fikrini değiştirdi?

"Vücudunun her santimini gördüm, seni temin ederim ki oldukça güzel. Drummond elini ona doğru uzattı, ama o bunu reddetti ve hâlâ zayıf olan bacaklarının üzerinde ayağa kalktı.

"Ben yatmaya gidiyorum. Sırtını olabildiğince dik tutarak kapıya doğru yürüdü ama bir kol onu yakaladı ve Drummond'a doğru çekti.

"Kat, ben ... Sonra onu kabaca öptü ve zaten sersemlemiş olan başı daha da döndü. Adam dudaklarını çekip elini bıraktığında Kat neredeyse yere yığılacaktı.

"Bir bez bebek kadar dayanıksızsın," dedi nazikçe, kollarıyla onun ağırlığını desteklerken. "Gel, sana koridor boyunca ve yatak odana kadar eşlik edeyim.

Kapının dışında durakladı. "Kendi başına soyunacak gücün var mı yoksa sana yardım edeyim mi?" Ona alaycı bir gülümseme verdi.

"Gücüm var," diye cevap verdi.

"Emin olduğunu bilmeliyim Kitty, çünkü bir kez başladıktan sonra geri dönemem. Asla.

"Anlıyorum. İyi geceler, Drummond.'

* * *

İstediği birkaç gün, büyük bir kayanın kuma dönüşmesini izlemek kadar yavaş geçti. Neyse ki çocukların oynayabilecekleri bir kulübeleri vardı - Kitty'nin orada birlikte ne yaptıkları hakkında pek bir fikri yoktu ama ne zaman onları kontrol etmeye gitse kulübeden tiz kıkırdamalar yükseliyordu.

Drummond babası için kasabada yapması gereken bazı işler olduğunu söyleyip zamanın çoğunda evden uzaklaşmış, Kitty'yi de bunaltıcı sıcaktan ve ateşli arzulardan çıldırmış bir halde huzursuzca yürümek zorunda bırakmıştı. Babasının ondan istediği gibi kendine kaç kez 'düşünmesini' söylediye de, mantıklı beyni onu tamamen terk etmiş gibiydi. Ve Andrew'dan sevgi dolu bir telgraf geldiğinde bile, hain düşüncelerine hükmetmek için gerekli suçluluk duygusunu toplayamadı.

TEKRAR İYİ OLDUĞUNUZ İÇİN GERÇEKTEN RAHATLADIM STOP DRUMMOND'UN
ORADA OLMASINA SEVİNDİM STOP KRALİÇEYE YAKIŞIR BİR HEDİYE İLE DÖNMEYİ
UMUYORUM STOP ANDREW STOP

* * *

İki gün sonra Kitty buna daha fazla dayanamadı. Yatağında uzanırken Drummond'un kapısının kapandığını duydu. Andrew'un gidişinden beri çıplak yatmaya alışmış, iffetini korumak için sadece bir çarşafı yetinmişti. Giriş holündeki büyükbabasının saati gece yarısını vurana kadar bekledikten sonra ayağa kalktı ve bornozunu giydi. Charlie'yi rahatsız etmemek için kapıyı yavaşça arkasından kapatarak koridor boyunca parmak uçlarında ilerledi. Kapıyı çalmadan Drummond'un odasına girdi. Panjurları kapatmamıştı ve cam bölmelerden sızan ay ışığında onu yatağın üzerinde çıplak yatarken gördü.

Bornozunu çözdü ve yere bıraktı. Yatağa doğru yürüyerek ona elini uzattı.

"Drummond?

Gözlerini açtı ve ona baktı. "Düşündüm.
Ve ben buradayım.'

Camira bir hafta sonra, "Artık iyisiniz, Bayan Kitty," diye yorum yaptı. "İyi tamir ettin, değil mi?"

Kitty verandada bir fincan çay içerken, yıkılan gül tarhına bakıp yeni bir gül dikmek için harcayacağı çabaya değip değmeyeceğini düşünürken, "İyi tamir ettim," diye tekrarlardı. Hülyalı gözlerle, kırmızı çamura su döküp sert bir fırçayla ovalayarak temizleyen Camira'ya baktı.

"Sen farklısın. Camira fırçasına yaslandı ve metresini düşündü. "Bir yıldız gibi parlıyorsun!" dedi ve fırçalamaya devam etti.

"Tekrar iyi olduğum için kesinlikle rahatladım ve belki de bu yılki şiddetli yağmurların sonuncusunu gördük.

"Mutlu olmak için iyi bir neden, ama sanırım Bay Drum sizi de mutlu ediyor, Bayan Kitty. Camira burnuna vurdu, göz kırptı ve yeni bir kova su getirmeye gitti.

Kitty'nin kalbi Camira'nın sözleri karşısında küt küt atmaya başladı. Nereden biliyordu ki? Elbette bir şey görmüş olamazdı - ikisi de çok dikkatliydi, her türlü sevgi dolu kucaklaşmayı Camira'nın Cat'le kulübesinde, Charlie'nin de yatağında uyuduğu zamana bırakıyorlardı. Yine de Drummond'un Camira'yı sevecenlikle okşaması ya da Charlie'yi merhamet dileyene kadar gıdıklamasından çıkan kahkaha sesleri farklıydı. Evin yeni bir enerjisi vardı, Kitty'nin de öyle. Aslında, diye düşündü Kitty, hayatında ilk kez kendini gerçekten canlı hissediyordu.

Gece gündüz, vücudu Drummond'a duyduğu özlemle karıncalanıyordu, ister odada onunla birlikte olsun, ister hayalinde saklı kalsın. Hatta

Artık en basit uğraşlar bile o yanındayken ona zevk veriyordu. Onun elinin en ufak bir dokunuşu bile içinden bir elektrik dalgası geçiriyor ve sabah uyandığında, ona gidip gizli coşku dünyalarını paylaşabilmek için akşamın gelmesini sabırsızlıkla bekliyordu.

O ilk geceden sonra, sadece anı yaşamak, gelecekle ilgili düşüncelerin birlikte buldukları şeyi yok etmesine izin vermemek için bir anlaşma yapmışlardı. Kitty bunu ne kadar kolay yapabildiğine şaşırmış ve utanmıştı. Aklının mantıklı kısmı Andrew'un bir aydan kısa bir süre içinde döneceğini bilse de, çok daha güçlü olan duygusal 'ikizi' ona baskın çıkmıştı. Drummond'un uzun yağmur mevsimindeki varlığının sadece kendi hayatını kurtarmakla kalmayıp Charlie için de bir lütuf olduğunu düşünerek yaptıklarını haklı çıkardı. Drummond'un yaratıcı zekâsı bir sandalyeyi korsanlarla dolu bir gemiye ve denizde savrulan bir hazineye ya da bir masayı dışarıda aslanların ve kaplanların dolaştığı bir orman kulübesine dönüştürebiliyordu. Andrew'un yağmur yağdığında her zaman önerdiği monoton kart oyunlarından hoş bir değişiklik yaptı.

Drummond'un kendisi de bir çocuk, diye düşündü Kitty kendi kendine, onun koridorda sürünerek ilerleyişini, hırıltılar çıkarışını izlerken. Ama geceleri tam bir erkek gibiydi.

Hava açtığından beri Riddell Plajı'na da gidiliyordu ve kayalıkların koruduğu en uzak köşede Kitty, Cat, Drummond ve artık usta olan Charlie'yle birlikte muhteşem akuamarin sularında yüzüyordu.

'Anne! Pantolonunu çıkar!' Charlie ona bağırmıştı. "Drum Amca giysilerin seni ağırlaştırdığını söyledi.

Kitty Charlie'nin önünde o kadar ileri gitmemiş ve yüzme gezileri hakkında sır saklayacağına yemin etmişti, ama birkaç kez Charlie'yi kasabada bir işi olduğu gerekçesiyle Camira'yla bırakmıştı. Drummond'la birlikte arabayı sahile götürmüş ve birlikte çıplak yüzmüşlerdi. Onu kollarına alıp yüzünü, boynunu öperken ve kumlara geri döndüklerinde göğüslerindeki tuzlu suyu yalarken, gelecekte yaşayacağı hiçbir anın daha fazla mutluluk barındıramayacağını biliyordu.

* * *

"Sevgilim," dedi Drummond Şubat sonunda yatağında birlikte uzanırlarken, Kitty sevişmelerinin etkisiyle yarı uyuşmuş haldeydi. "Bir telgraf aldım.

Babamdan. Önümüzdeki haftanın sonunda Avrupa'dan döndüklerinde Adelaide'de Andrew ile kendisine katılmamı istiyor. Mercer iş imparatorluğu ile ilgili. Ölümü halinde herhangi bir karışıklık olmaması için menfaatlerini hem Andrew'a hem de bana paylaşmak istiyor. Alicia Hall'a gidip avukatla yasal belgeleri imzalamalıyım, Andrew ve ben de kendi vasiyetnamelerimizi hazırlayacağız.

"Anlıyorum. Kitty'nin son zamanlarda sevgi ve memnuniyetle dolu olan kalbi midesine kadar indi. "Ne zaman gideceksiniz?

"İki gün sonra gemiye bineceğim. Bana ne verdiğini sormayacak mısın? Beklentilerimin ne olduğunu öğrenmeyecek misin?

'Biliyorsun, bu zerre kadar umurumda değil. Gerekirse seninle bir sakız ağacında hiçbir şeyim olmadan yaşarım.

Yine de size söyleyeceğim. Tahmin edebileceğiniz gibi, Andrew şu anda aile gelirinin yüzde yetmişini oluşturan Mercer incicilik işini kendisine devredecek. Bana da bin mil karelik kurak bir çöl ve yarı aç sığırlar, başka bir deyişle Kilgarra sığır istasyonu verilecek. Bir de Adelaide'in birkaç saat dışında birkaç dönümlük bir arazi. Bölgede bir tür madencilikten bahsediliyor ve babam da buna usulüne uygun olarak katıldı. Hiçbir şey çıkmayabilir, ama babamın para söz konusu olduğunda ölü bir düvenin kokusunu alan bir dingoya benzeyen içgüdüsel burnunu bildiğimden, muhtemelen karlı çıkacaktır. Ayrıca Adelaide Hills'te bir bungalov ve onu çevreleyen üzüm bağı da bana miras kaldı. Annemle babamın ölümünden sonra Alicia Hall kardeşime miras kalacak.

'Oh! Ama bungalov çok daha güzel! Oraya gitmiştim ve manzarası muhteşemdi! Kitty orayı çok iyi hatırladığını söyledi. "Andrew'un evlenme teklif ettiği yer... Sesi utançla kesildi.

"Şimdi mi? Ne kadar tuhaf.

"Bağışlayın beni. Düşüncesizce davrandım.

"Tamamen katılıyorum. Drummond bir tutam saçı kadının yüzünden geriye doğru süpürdü. "Ne yazık ki Bayan Mercer, bana öyle geliyor ki gerçekler tanrının unuttuğu aşk yuvamıza tecavüz ediyor. Her ne kadar bu mutlu birkaç hafta boyunca bundan kaçınmak için elimizden geleni yapmış olsak da, bazı kararlar vermeniz zamanı geldi.

Bunu çok iyi biliyordu. 'Ve eminim sen de? Ne de olsa Andrew senin kardeşin.

"Evet, küçükken en sevdiğim oyuncaklarımı elimden almaktan çekinmeyen bir ağabey.

Kitty, "Umarım ben onun geçmişteki kabahatlerinin bir tür intikamı değilimdir," diye karşılık verdi.

Drummond kıkırdarak, "Eğer öyleysen, ne mutlu sana," dedi. Sonra Kitty'nin yüz ifadesini görünce yumuşadı. 'Kitty... Kat'im, her zamanki gibi sana takılıyorum. Gerçi Andrew'un giriştiği hiçbir savaşı kazanamamış olmam beni endişelendiriyor.

"Evet, kazandın. Kitty uzandı ve onu yanağından nazikçe öptü. 'Nasıl mutlu olunacağını biliyorsun. Ve bu yüzden ben de mutluyum.

"Eğer geleceğimiz hakkında konuşmazsak çok mutsuz olacağım, aşkım. Drummond onun yüzünü avuçlarının arasına aldı. "Adelaide'e gittiğimde, bunun sonsuza dek sürmesini ister misin?

"Ah Drummond. Kız umutsuzca başını salladı. "Bilmiyorum.

"Eminim b i l m i y o r s u n d u r . Tanrım, kendimizi nasıl bir karmaşanın içinde bulduk.

Belki de size ne düşündüğümü söylemem yardımcı olabilir. "Lütfen anlat.

"Çok basit: Seni terk etme düşüncesine dayanamıyorum. Eğer kardeşimle kalmakta ısrar edersen senin önünde bir kız gibi ağlayabilirim. Drummond ona zayıf bir gülümseme verdi.

"Peki ne öneriyorsun?

"Charlie'yle birlikte kaçmamızı.

"Nereye?

"Ay tercih edilirdi, ama orası benim sığır istasyonumdan bile uzak olduğu ve oraya gitmek için kanatlanmamız gerekeceği için Kilgarra muhtemelen en iyi seçenek.

"Seninle gelmemi mi istiyorsun?

"Evet, ama seni uyarıyorum Kat, orada hayat çok sert ve acımasız. Broome'u medeni toplumun merkez üssü gibi gösteriyor. Ghan deve treni yılda ancak iki kez erzak taşıyor ve en yakın yerleşim yeri olan Alice Springs iki günlük bir yolculuk mesafesinde. Doktor ya da hastane yok ve ihtiyaçlar için sadece dışarıda bir tuvalet var. Tek bir avantajı var.

"Neymiş o?

"En yakın komşu bir günlük mesafede, yani artık bitmek tükenmek bilmeyen akşam yemeği partileri olmayacak.

Kitty gülümsemeyi başardı, Drummond'un ortamı yumuşatmak için elinden geleni yaptığını biliyordu.

Peki ya Andrew? Bunu ona nasıl *yapabiliriz*? Bu onu mahveder. Bırakın sevgili oğlunu, karısını bile kaybetmek ...' Başını iki yana salladı.

"O bunu hak etmiyor.

'Hayır, hak etmiyor ve evet, bu onu derinden yaralayacaktır, özellikle de Andrew'un hayatında hiçbir şey kaybetmediği düşünülürse. Okulda her zaman günü kurtarmak için son vuruşu yapan o şerefsizdi.

"Ben bir rugby topu değilim, Charlie de öyle. Ona baktı. "Bunun senin kazanmanla ilgili olmadığından kesinlikle emin misin?

"Bu şartlar altında, kesinlikle hayır. Sana yemin ederim Kat, şakalarım rağmen onu seviyorum. O benim ikizim ve ona zarar vermemek için bin mil yürürüm ama bu ölüm kalım meselesi ve elimden bir şey gelmez.

"Ne demek istiyorsun?

"Fiziksel olarak sensiz yaşayamam. Talihsiz bir durum, ama işte böyle. İşte, benim durduğum yer burası. Ve şimdi, Kitty-Kat'im, rugby benzetmesini kullanırsak, top tamamen senin ellerinde. Karar vermek size kalmış.'

* * *

Kitty kendini bir kez daha kararsızlık içinde buldu, çünkü düşünmesi gereken sadece kendi geleceği değildi. Drummond'la birlikte giderse, Charlie'nin babasıyla birlikte büyüme hakkını elinden almış olacağını biliyordu. Andrew'un Charlie'yi geri almak için onunla savaşımaya çalışabileceği düşüncesi daha da rahatsız ediciydi. En azından Drum Amca'sına hayran olduğuna ve büyürken onu yönlendirecek sevgi dolu bir amca ve baba figürüne sahip olacağına şüphe yoktu. Charlie büyüdüğünde ona ne söyleyeceğini ancak Tanrı bilirdi; Kitty, insanın idolleştirdiği bir ebeveyn hakkındaki acı gerçeği öğrenmenin şokunu çok iyi biliyordu.

Bir ileri bir geri gitti, hatta yerel kiliseyi ziyaret edip rehberlik istemek için diz çöktü.

"Lütfen Tanrım, bana her zaman Tanrı'nın sevgi olduğu öğretildi. Drummond'u ruhumun her zerresiyle seviyorum ama Charlie'yi de seviyorum ...'

Diz çökerken bir kez daha babasının kapının eşiğinde Annie'nin ellerini tuttuğunu gördü. Zavallı masum annesi de hamileydi ve kocasının ikiyüzlülüğünden habersizdi.

"Ben ikiyüzlü değilim ve yalancı olamam," diye fısıldadı ölüleri cennete uçuran meleklerin kederli resmine. *Gerçi şimdi bile*, diye düşündü ayağa kalkarken, *her gece kocamın kardeşinin yatağında yatan babamdan daha iyi değilim.*

"Tanrım, bir aydınlanma yaşamış olabilirim," diye iç geçirdi, "ama o zamandan beri Senin emirlerinin çoğunu çiğnemiş gibiyim.

Kitty dışarıda, güneşin altında, ölenlerin mezarlarını incelemeye gitti.

"Dünyadan ayrılmadan önce hiç benim gibi sevdin mi?" diye fısıldadı.

Isobel Dowd'un kalıntıları. Zavallı şey yirmi üç yaşında ölmüştü - şu anda olduğu yaşta.

Kitty gözlerini kapadı, içinden derin bir iç çekiş yayıldı. 'Artık çok ileri gitti ve hayatımızın geri kalanında kocamı aldatmayacağım. Bu nedenle' - sertçe yutkundu - 'Tanrı bana yardım etsin, ama sonuçlarına katlanmalıyım.

* * *

O akşam Drummond'la yemek yerken Kitty sakince, "Adelaide'deki toplantınızdan döndüğünüzde sizinle Kilgarra'ya gelmeye karar verdim," dedi.

Drummond şaşkınlıkla ona baktı. 'Aman Tanrım, kadın! Tam da Charlie'yi son bir kez yüzmesi için sahile götürüp götürmemeyi tartışıyorduk ki, sen *bu konuyu* açtın!

"Bilmen gerektiğini düşündüm," dedi, en azından Drummond'un yüzündeki şaşkın ifadenin tadını çıkarıyordu.

"Evet, haklısın, bilmem gerekirdi. Drummond boğazını temizledi. "Peki o zaman. Bir plan yapsak iyi olur.

'Ayrıca Andrew eve döndüğünde ona kendim söylemeye karar verdim. Bir korkak gibi davranmayacağım Drummond. Camira Charlie'yi önceden dışarı çıkaracak ve ben de bir bavul hazırlayacağım. Hemen yola çıkacağım, Charlie'yi Camira'dan alacağım ve nerede olursa olsun seninle buluşmak için yola çıkacağız.

"Görünüşe göre her şeyi çoktan planlamışsınız.

"Pratik bir yapım var ve zor durumlarda organize olmanın yardımcı olduğunu gördüm. Kitty onun sakın dış görünüşünün altında dönen duyguları görmesini istemiyordu.

"Kararınızdan duyduğum mutluluğu ifade etmeme izin var mı?" diye sordu.

"İznin var, ama aynı zamanda işi bitirdikten sonra nerede buluşmamız gerektiğini de bilmek istiyorum.

"Pekâlâ. Drummond masanın üzerinden ona doğru bir el uzattı. "Kitty, Andrew'a söylediğinde yanında olmamı istemediğine emin misin?"

"Tamamen. Korkarım seni oracıkta vurabilir. "Seni de vurabilir.

"Ve bu benim hak ettiğimden daha azı olmaz. Kitty sertçe yutkundu. "Ama bundan şüpheliyim. Karısını vurmak Broome sosyetesindeki itibarına kesinlikle zarar verir.

İkisi de kendilerine boş bir gülümseme bıraktı.

"Bundan emin misin Kat'im?"

"Başka seçeneğim yok çünkü Andrew onu asla sevemeyecek sadakatsiz bir eşten çok daha iyisini hak ediyor.

"Eğer içini rahatlatacaksa, Broome'un incili annelerinin, namuslu kızlarını onun kapısına giden yol boyunca sıraya dizmelerinin uzun sürmeyeceğinden eminim. Şimdi, bu kadar yeter. Hem babama hem de Andrew'a planladığımı söylediğim gibi, Darwin'e gemiyle gitmeyi öneriyorum. Sonra sen ve Charlie bir sonraki gemiyle Darwin'e kaçarsınız ve benimle orada buluşursunuz.

"Andrew peşimizden gelebilir.

"Gelebilir, gelirse de icabına bakarız. Drummond onun elini sıktı. "O zamana kadar senin yanında olacağım.

"Adelaide'e gitmek zorunda mısın? Babanla yapacağın bu iş görüşmesini başka uygun bir tarihte yapabilirsin, değil mi? Kitty duygusallıktan uzak durma kararlılığının yavaş yavaş eridiğini hissedebiliyordu.

"Dünyada yapmak istediğim son şey seni burada bırakmak; her şeyden önce, ben yokken fikrini değiştirmenden korkuyorum. Ona acımasız bir gülümseme verdi. 'Ancak, üçümüzün herhangi bir geleceği olması için gidip Kilgarra istasyonunun ve diğer varlıkların tapularına imzayı atmalıyım. Babamın gerçeği öğrendikten sonra onları devretmeye hevesli olduğundan şüpheliyim.

"Peki ya Charlie? Kitty gözlerinin yaşardığını hissetti. "Bütün bunları ona nasıl açıklayacağım?"

"Ona sadece Drum Amca'yı ve binlerce ineğini ziyaret etmek için Outback'e geldiğini söyle. Ona Kilgarra hakkında pek çok hikâye anlattım ve orayı kendi gözleriyle görmek için sabırsızlandığını biliyorum. Sonra' - Drummond geniş omuzlarını silkti - 'zaman geçer ve sen eve dönmezsin. Sonra durakladı.

"Bütün bunlardan emin misin Kat?"

"Hayır. Drummond elini dudaklarına götürüp şefkatle öperken Kitty başını hafifçe salladı.

"Elbette emin değilim. Neden olası ki?"

* * *

Kitty gitmeden önceki gece Drummond'un omzuna yaslanarak usulca ağlamış, sonra o uyurken her santimini içine çekmiş ve hafızasına kazımıştı. Şu andan onu bir sonraki görüşüne kadar yüzleşmek zorunda olduğu şeylerin korkunçluğu düşünölemeyecek kadar büyüktü.

Ertesi sabah rıhtımda herkesin önünde ayrılmaları olması gerektiği gibiydi - onu iki yanağından iffetle öptü ve iyi dileklerini ilettil. Hissettiği tüm duygular teselli bulamayan Charlie tarafından bastırılmıştı.

Drummond iskeleden yukarı çıkarken, "Yakında beni ziyarete gel," diye seslendi.

"Yapacağım Drum Amca, söz veriyorum. Charlie açık açık ağlıyordu.

"Seni seviyorum," diye bağırarak karşılık verdi, ama gözleri Kitty'nin üzerindeydi. "Seni düşündüğünden daha çabuk göreceğim.

Ve Drummond son bir el sallayıyla gözden kayboldu.

Kitty meşgul olmak için elinden geleni yapıyor, evi bahar temizliğine tabi tutuyor, hatta Fred'den birkaç gül fidanı dikmesine yardım etmesini istiyordu.

Bunların tutup tutmayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu ve tutsa bile sonucu görmek için burada olmayacaktı. Yine de kararlılığından hiç şüphesi yoktu. Bir yalanı yaşamaya devam edemezdi. Sanki Andrew ile olan hayatı kabarcıklı bir inci gibiydi - yüzeyde çok parlak ve büyük, ama özünde donuk çamurdan başka bir şey yoktu. Şimdi Drummond'la birlikte kendi mükemmel incilerini yaratmışlardı, kenarları neşeyle pürüzsüzleşmişti, ve tam merkezinde aşılmaz bir aşk.

Birkaç gün sonra iki telgraf aldı: Biri kocasından, Adelaide'e sağ salim yanaştığını ve Stefan'ın torununu görmek için Drummond'la birlikte *Koombana* gemisiyle Broome'a döneceğini bildiriyordu.

Diğer telgraf Drummond'dan geliyordu ve aynı şeyi söylüyor ve 'yasal işlemlerin' iyi gittiğini ekliyordu. Mercer'ların 22 Mart'ta Broome'da olmaları gerekiyordu- *sadece on gün sonra*, diye düşündü Kitty.

O gece bavulunu toplamaya başladı, şu anda gerçeküstü gelen şeyi gerçek kılmak istiyordu.

"Ne yapıyorsun, Bayan Kitty?" diye bir ses geldi arkasından.

Bir mil havaya sıçradı ve bir kez olsun Camira'nın bir kedi sessizliğiyle hareket etmemesini diledi.

"Charlie'nin bebek kıyafetlerinden bazılarını paketliyorum," diye doğaçlama yaptı ve bagajın kapağının kapanmasına izin verdi.

"Ama bu gömlek ona hâlâ çok yakışıyor.

Kitty ayağa kalkarken Camira'nın onu izlediğini hissetti. "Çocukların yatma vakti gelmedi mi?

"Evet. Camira uzaklaşmaya çalıştı, sonra Kitty'ye döndü. 'Her küçük şeyi görüyorum, o bavulu neden topladığını biliyorum. Sadece bizi unutma. Biz seninle geliyoruz ve Fred seni kötü zencilerden koruyor. Bu sözlerle odadan çıktı.

Kitty şaşkınlık ve kızgınlıkla başını salladı. Camira görünmez bir osmozla onun içsel duygusal entrikalarını seziyor gibiydi.

Geceleri kafası hummalı planlarla dönüyor, yanlış gidebilecek her şeyi düşünmeye ve hesaba katmaya çalışıyordu. Kesin olarak bildiği tek şey Drummond'un onu asla hayal kırıklığına uğratmayacağı ve Darwin'de onun kollarında güvende olduğunda her şeyin yoluna gireceğiydi.

Annesine ve Bayan McCrombie'ye affetmelerini ve anlayış göstermelerini isteyen içten mektuplar yazdı, sonra da bunları sandığın astarına gizledi. Daha sonra Edith'e bir mektup yazmaya başladı ama durumu daha iyi hale getirmek için söyleyebileceği hiçbir şey olmadığı için bundan vazgeçti. Edith en azından başından beri haklı olduğunu bilmenin rahatlığını yaşayacaktı. Kitty her şeyiyle babasının kızıydı.

"Daha hazırlıklı olamazdım," diye fısıldadı.

Ertesi sabah Andrew'dan ona bir telgraf daha geldi.

VARIŞTA SENİ HER TÜRLÜ ŞEKİLDE ŞAŞIRTACAK STOP BABA AÇIKLAYABILIR STOP
SON DAKIKA İŞİ AMA SAĞ SALIM EVDE OLACAK STOP SANA VE CHARLIE'YE
SEVGİLER STOP

Kitty, Andrew'un ne demek istediğini merak ederek kaşlarını çattı, ama sonra Charlie kucaklaşmak ve bir hikâye anlatmak için içeri girdi ve bu konu hakkında daha fazla düşünmedi.

* * *

Planladığı kaçıştan önceki gece hava Kitty'nin çalkantılı duygularıyla uyum içindeydi. Bulutlar gökyüzünde siyah ve önsezili bir şekilde asılı duruyor, gök gürültüsü yeryüzünü sarsıyor, şimşekler gökyüzünü yırtarcasına

dikiş. Kitty evin içinde volta atıyor, panjurlu pencereler hava koşullarından korunmak için harcanan çabayla tıkırdıyordu.

Ertesi gün kasabanın geri kalanıyla birlikte kalktı ve rahatlamış bir şekilde dışarı çıktığında fırtınanın sadece havladığını ama ısırmadığını gördü. Gülleri hâlâ ayakta ve Fred rüzgârların güneydeki Pindan kumları üzerinde kendilerini tükettiğini söyledi. Gerçi gözüne uyku girmemişti - *Koombana* o akşam Broome'a varacaktı ve Andrew'a ayrılacağını söyledikten sonra bile Darwin'e kadar önünde uzun ve zorlu bir yolculuk olduğunu biliyordu. Ve hâlâ ara sıra midesinin bulandığını, midesinin bulandığını hissediyordu; Dr. Suzuki bunun hastalığının bir sonucu olduğunu söylemişti.

Andrew'a bu gece mi söylesem, yoksa yarın sabah mı? Kitty kendi kendine bilmem kaçınıcı kez sordu. Stefan'ın da burada, Broome'da olması işleri pek kolaylaştırmıyordu ve o yoldan çekilene kadar beklemesi gerekecekti. Yıkınıp giyinirken Kitty'nin elleri gözle görülür biçimde titriyordu. Camira'yı mutfakta Charlie'nin kahvaltısı için yumurta hazırlarken buldu.

"Bembeyaz görünüyorsunuz, gökyüzündeki ruhlar gibi, Bayan Kitty," diye yorum yaptı, sonra da omzunu sıvazladı. "Merak etme, ben ve Fred, Bay Patron'la konuşmak istediğinde sahilde Charlie'yle ilgileniriz.

"Teşekkür ederim. Kitty Camira'nın elini kendi eliyle kapattı. "Kilgarra'ya sağ salim vardığımızda sana ve Fred'e haber göndereceğime söz veriyorum.

Camira başını sallayarak, "Biz sizi dul bırakmaya geldik," dedi. "Sizin için buradayız, Bayan Kitty.

"Teşekkür ederim, Camira. Gerçekten, sensiz ne yapardım bilmiyorum."

* * *

Koombana'nın akşam gelgitiyle birlikte limana yanaşması gerekiyordu, ama Kitty -şimdiye kadar sınırlarını yatıştırmak için bir yudum konyak içmek zorunda kalacak kadar telaşlanmıştı- limana vardığında körfezde gemiden eser yoktu.

"Bir kasırga oldu," diyordu liman başkanı zaten orada toplanmış olanlara. "Fırtınayı beklemek için Derby'ye sığınmış olabileceğini düşünüyoruz. Burada oyalanmanın bir anlamı yok, bayanlar ve baylar. Evlerinize gidin ve daha sonra geri gelin.

Kitty, tam da kendini özenle hazırladığı günde ortaya çıktığı için kötü havaya lanet okudu. Trenle iskele boyunca geri dönerken komşular

Onu selamladı, bir gece önceki fırtına ve teknelerin kaçının sığındığı hakkında havadan sudan konuştular. Andrew'un inci ustası arkadaşlarından biri olan Bay Pigott onun yanına oturdu.

'Umarım o gemi yakında gelir. İçinde ailemin yarısı var. Duyduğuma göre seninki de.'

'Evet. Sence *Koombana* güvende mi? Ne de olsa filodaki en yeni gemi.

"Eminim öyledir," diye cevap verdi Bay Pigott, "ama dün gece müthiş bir fırtına vardı Bayan Mercer ve daha önce *Koombana*'dan daha büyük gemilerin battığını biliyorum. Yapabileceğimiz tek şey en iyisini ummak. Ve dua etmek. Onun elini okşadı ve tren durduğunda ayağa kalktı. Kitty korkunun ilk ürpertisinin omurgasından ipeksi bir iplik gibi süzüldüğünü hissetti.

Eve döndüğünde, Camira onu yemek yemeye ikna etmeye çalışırken salonda volta atıyordu, ama Kitty reddetti. Rıhtımda beklemesi ve gemi görüldüğünde onu uyarması için gönderdiği Fred gece yarısı eve döndü.

"Hayır, bir gemi, Bayan Patron.

Kitty yatağına çekildi, ama zihni kaygı içinde dönüp dururken uyku onu kabul etmedi.

Ertesi sabah Fred onu rıhtıma doğru götürürken, kasabada toplanmış, *Koombana*'nın kaderini fısıltılarla tartışan insan kalabalığının arasına karıştı. Kitty onları Dampier Terrace'ın sonunda, sakinlerin Roebuck Körfezi'ne baktığı tepeye kadar takip etmeye karar verdi.

"Nerede olduğunu bilmiyoruz, Bayan Mercer," dedi bir başka inci ustası Bay Rubin. 'Posta müdürü Derby'deki telgraf hatlarının patladığını düşündüğünü söylüyor, bu yüzden cevap vermiyorlar. Eminim yakında haber gelir.

Altındaki hain okyanus artık bir değirmen gölü gibiydi ve dürbünü olanlar hiçbir gemi izi göremediklerini bildirdiler. Birkaç inci gemisi de kayıptı ve günün sıcaklığı arttıkça tepedeki kalabalığa daha fazla arkadaş ve akraba katılıyordu. Kitty kendini kalabalıkla birlikte tepeden aşağıya, posta müdürünü sorgulamak için telgrafhaneye doğru çekilirken buldu. Kalabalığa Derby ofisine mesaj göndermeye devam ettiğini söyledi ama gelen tek yanıt sessizlik oldu.

Sonunda, gün batımında, telgraf makinesi canlanırken kulübenin dışındaki kalabalığın üzerine bir sessizlik çöktü. Duyulabilen tek şey

Alacakaranlıkta böcekler ve makinenin tıkırtısı.

Posta müdürü kulübeden çıktı, yüzü kasvetliydi. Dışarıdaki panoya bir ilan astı ve sonra geri çekildi.

Koombana Derby'de değil, diyordu siyah bordürlü sayfadaki kelimeler.

Liman müdürü Kaptan Dalziel tüm adamları gemiyi aramaya katılmaya çağırdı ve Kitty, Mercer Pearling Şirketi'nin müdürü Noel Donovan'ın gemilerine yardım sözü verdiğini duydu. Eve döndüğünde, dehşet ve yorgunluktan zihni bulanıklaşan Kitty, Camira tarafından yatağına yatırıldı ve Camira onun saçlarını nemli alnından geriye doğru düzeltti.

Kitty kafasından geçen dayanılmaz düğünceleri dile getiremeyerek elini sıkıca tutarken Camira, "Seninle kalıyorum, uyu," diye onu yatırttı.

* * *

Sonraki birkaç gün boyunca, yeni bir haber gelmediği için Kitty kapısına gelip durum hakkında bilgi verenleri uyuşuk bir şekilde dinledi. Manşetlere bakmayı bile reddettiği için *Northern Times*'ın sayıları kapının önünde yığılmıştı.

Koombana'nın Broome'a yanaşmasından yaklaşık iki hafta sonra Kitty mutfağa girdi. Fred'in omzunda ağlayan Camira'yı görünce yüzü düştü.

"Ne oldu?"

"*Koombana*, Bayan Kitty. Battı. Herkes kayboldu. Herkes gitti.

* * *

Geriye dönüp baktığında Kitty o günün geri kalanını pek hatırlayamıyordu; belki de yaşadığı şok hafızasını silmişti. Fred'in onu bir arabaya bindirip ağlayan bir kalabalığın toplandığı liman müdürünün ofisine götürdüğünü hayal meyal hatırlıyordu. Kaptan Dalziel sessizlik çağrısında bulunarak Adelaide Vapur Şirketi'nden gelen telgrafı okudu:

"Şirket, SS Gorgon ve SS Minderoo tarafından bulunan ve SS Koombana'ya ait olduğu tespit edilen enkazın, Koombana'nın yirmi ve yirmi birinci Mart'ta meydana gelen kasırga sırasında Bedout Adası yakınlarında tüm mürettebatıyla birlikte kaybolduğunun kanıtı olduğunu düşündüklerini derin bir üzüntüyle bildirmek zorundadır.

Yolcu listesini perişan haldeki dinleyicilerine okudu.

'... McSwain, Donald,
Mercer, Andrew,
Mercer, Drummond,
'Mercer, Stefan ...'

Kadınların oturabilmesi için birkaç şezlong bulundu. Kalabalıktan pek çok kişi çoktan oldukları yere yığılmıştı.

Bay Pigott ilk yere yığılanlardan biriydi ve yüksek sesle hıçkırarak ağlıyordu. Kendi duygu ve düşüncelerini bir türlü anlayamayan Kitty, en azından çocuğunu kaybetmediği için Tanrı'ya şükretti. Bay Pigott karısını ve iki kızını kaybetmişti.

Sonunda, yıkıma uğrayan kasaba halkı, akrabalarına kurtulan olmadığını söylemek için sendeleyerek evlerine gitmeye başladı. Yüzbaşı Dalziel konuştuğu sırada kurbanların en yakınlarıyla telgrafla temasa geçildiğini söylemişti. Fred onun arabaya binmesine yardım ederken Kitty söylemesi gereken tek kişinin oğlu olduğunu düşündü. Yine de eve vardığında dolmakalemini eline aldı ve Edith'e kısa bir başsağlığı notu yazdı. Kaderin acımasız bir cilvesiyle kocasını ve iki oğlunu kaybetmiş bir kadını teselli edecek hiçbir şey söyleyemeyeceğini biliyordu. Fred'den notu telgrafhaneye götürmesini istedi, sonra yatak odasına gitti, kapıyı arkasından kapattı ve boşluğa bakarak oturdu.

*Andrew gitti. Drummond
gitti ...*

Kelimeler anlamsızdı. Kitty her ikisiyle de paylaştığı yatağa giyinik bir şekilde uzandı, gözlerini kapadı ve uyudu.

* * *

"Charlie, hayatım, seninle bir şey hakkında konuşmam gerek. "Nedir anne? Babam eve ne zaman gelecek?"

"Şey, Charlie, mesele şu ki, babam eve gelmeyecek. En azından bizim için."

"O zaman nereye gidiyor?"

"Baban, Drum Amcan ve Mercer Deden meleklerle birlikte olmak üzere cennete çağrıldılar. Kitty gözlerinin arkasında ilk kez yaşlar hissetti. Haberi duyduğundan beri gözyaşı dökememişti, şimdi de oğlunun önünde kesinlikle ağlamaması gerektiğini ve ağlayamayacağını biliyordu. "Onlar özeller, görüyorsunuz ve Tanrı onların orada kendisiyle birlikte olmasını istedi."

'Yani atalarıyla birlikte olmalarını mı? Geri kalan ruhlarla birlikte mi? Anne' - Charlie ona parmağını salladı - 'Cat, biri gökyüzüne çıktığında adını söylemememiz gerektiğini söylüyor. Parmağını dudaklarına götürdü. "Şşşt.

"Charlie, onların isimlerini söylememizde hiçbir sakınca yok. Ve onları hatırla.'

"Cat öyle olmadığını söylüyor-

"Cat'in ne dediği umurumda değil! Kitty'nin bastırılmış tüm gerginliği onun sözleriyle ortaya çıktı. "Ben senin annenim Charlie ve beni dinleyeceksin!

"Üzgünüm, anne. Charlie'nin alt dudağı titredi. 'Yani cennete mi gittiler? Onları bir daha göremeyecek miyiz?

Korkarım hayır, hayatım. Ama onları her zaman hatırlayacağız," dedi Kitty daha nazikçe, böyle bir anda ona bağırduğu için kendini çok kötü hissederek. "Ve onlar bizi gökyüzünden izleyecekler.

"Bazen gidip onları ziyaret edebilir miyim?

"Hayır sevgilim, henüz değil, ama bir gün onları tekrar göreceksin.

Belki buraya gelirler. Cat atalarının bazen rüyalarında bunu yaptığını söylüyor.

"Belki, ama sen ve o farklısınız, Charlie, ve ... Kitty başını salladı. "Artık bunun bir önemi yok. Çok üzgünüm, sevgilim. Charlie'yi kollarının arasına aldı ve ona sarıldı.

"Onları özleyeceğim, özellikle de Drum Amca'yı. Çok güzel oyunlar oynardı. Charlie ondan uzaklaştı ve elini annesinin koluna koydu. "Unutma, bizi izliyorlar. Cat diyor ki-' Charlie kendini durdurdu ve başka bir şey söylemedi.

"Belki de gidip Adelaide'de Büyükanne Edith'in yanında kalırsınız? Kitty umutsuzca dengesini toparlamaya çalıştı. Dört yaşındaki çocuğu *onu* teselli ediyor gibiydi.

"Hayır. Charlie burnunu kırıştırdı. "Burada Cat ve Camira'yla olmayı seviyorum.

Onlar bizim ailemiz.

"Evet, benim cesur oğlum. Ona zayıf bir gülümseme verdi. "Onlar.

* * *

Drummond gitti!

Kitty korkunç bir kâbustan kurtulduğu için rahatlamış bir halde dimdik oturdu. Sonra, duyuları kendine geldiğinde, bunun bir kabus olmadığını fark etti. Ya da, en azından,

Öyleydi ama bilinci geri geldiğinde dağılacak bir şey değildi, çünkü Drummond bir daha asla bilinçli olmayacaktı.

Ya da Andrew. Kocanı bir düşün. O da öldü.

Ya da belki de, diye düşündü, ölen kendisiydi; belki de yaptıklarının cezasını çekmek üzere cehenneme gönderilmişti.

"Lütfen Tanrım, bunun olmasına izin verme. Bu *olamaz...*' Yüzünü yastığa gömdü ve dayanılmaz bir acının büyük yudumları gibi gelen gözyaşı dökmeyen hicrıkları boğmaya çalıştı.

Ve Andrew - onun aldatılmasını hak edecek ne yapmıştı ki? Onu bildiği tek şekilde sevmişti. Heyecanla mı? Hayır, ama bunun bir önemi var mıydı? Artık herhangi *bir şeyin* önemi var mıydı?

'Hiçbir şeyin önemi yok, hiçbir şeyin önemi yok. I . . .' Kitty bir avuç çarşafı ağzına tıkarırken çığlık atmak üzere olduğunu fark etti. 'Ben bir orospuyum, bir fahişe! Babamdan daha iyi değilim! Bununla yaşayamam, kendimle yaşayamam! Tanrım!

Sonra ayağa kalktı, yerde volta atıyor ve başını iki yana sallıyordu. "Yaşayamam. Yaşayamam!

"Bayan Kitty, dışarı gelin ve benimle yürüyün.

Görüşü mor ve kırmızı ışıklarla doluydu ve başı dönüyordu ama bir kolun omzuna dolandığını ve onu ön kapıya doğru yönlendirdiğini hissetti. Sonra bahçeye çıktı, Fred'in serptiği taze kırmızı toprak ayaklarının altında kurumuş kan gibi nemli hissediyordu.

"Çığlık atacağım, çığlık *atmalıyım*!

"Bayan Kitty, altımızda toprakla yürüyeceğiz, yukarı bakacağız ve o adamların aşağı baktığını göreğiz.

"İkisini de farklı şekillerde öldürdüm. Kocam olmayan ama onun ikiz kardeşi olan bir adamla yattım. Onu sevmiştim! Tanrı yardımcım olsun, onu çok sevdim. Onu *şimdi* de seviyorum...' Kitty toprağa dizlerinin üzerine çöktü.

Camira yavaşça çenesini yukarı doğru çekti. "Kaderi senin yaratmadığını anla. Dem yukarıda yapıyor. Camira işaret etti. "O adamı sevdiğini biliyorum. Ben de onu seviyorum. Ama onu öldürmeyeceğiz, Bayan Kitty. Kötü şeyler olur. Bir sürü kötü şey görüyorum. Bu adamların iyi bir hayatı var. Hayat, başlar ve biter. Kimse bunu değiştiremez.

"Bunu kimse değiştiremez. Kitty başını dizlerinin üzerine koydu ve ağladı.

"Bunu kimse değiştiremez...

Sonunda, vücudundaki her bir damla sıvının gözlerinden akıp gittiğini hissettiğinde, Camira onun ayağa kalkmasına yardım etti.

"Seni Şimdi uyutacağım, Bayan Kitty. Genç adamın yarın sana ihtiyaı var. Ondan sonraki gün de.

'Evet, haklısın Camira, davranıŐım için beni affet. Ben sadece ...' Kitty başını salladı. Başka söze gerek yoktu.

"Büyük lde aya ve yıldızlara istediğin kadar uluyabiliriz. Senin için iyi, kötü Şeyleri dışarı at. O zaman kendini daha iyi hissedersin.

Camira Kitty'nin yatmasına yardım etti, sonra yanına oturup elini tuttu. "Endişelenme. Arkadaşları eve gönderiyorum.

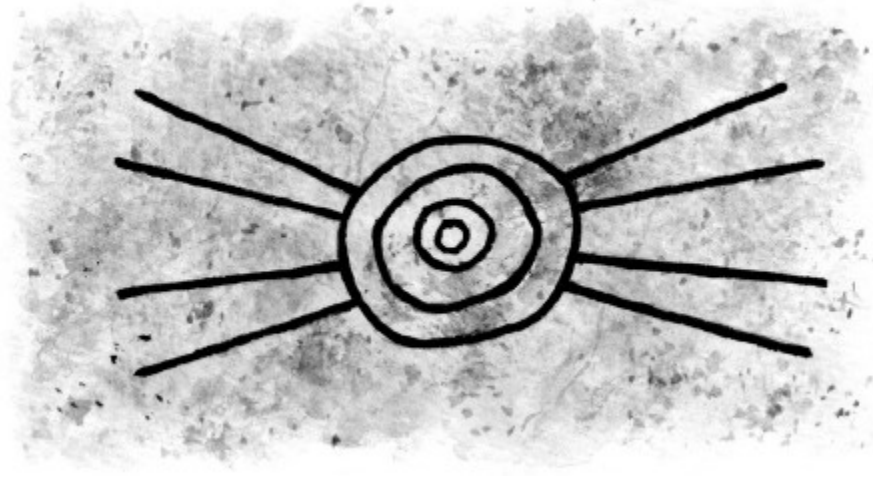
Kitty yorgun gözlerini kapatırken, Camira'nın tatlı sesinin yumuşak, monoton bir melodi mırıldandığını duydu.

"Tanrı yaptığım Şey için beni affetsin," diye mırıldandı, sonunda uyku onu ele geçirmeden önce.

CeCe

Broome, Batı Avustralya

Ocak 2008

*Bir buluşma yeri için
Aborijin sembolü*

Gözlerimdeki yaşları sildim ve kalp atışlarımı durdurmaya çalışarak doğruldum.

Babam öldüğünde onun için hissettiğim acıyı düşündüm ve bunu Kitty'nin *Koombana*'da kaybettiği tüm insanlarla çarpmaya çalıştım. Bu kasabanın kaybettiği tüm insanlarla...

Kulaklıkları çıkardım ve ağrıyan kulaklarımı ovuşturdum, sonra biraz temiz hava almak için pencereyi açmaya gittim. Bu kasabadaki herkesin, benim de yürüdüğüm bir cadde olan Dampier Terrace'ın sonundaki tepede toplandığını ve hayatlarının en kötü haberini duymayı beklediklerini hayal etmeye çalıştım.

Gece vakti vahşi yaşam korosunu engellemek için pencereyi kapattım. Klima sonuna kadar açık olmasına rağmen yine de sıcak ve terli hissediyordum. Kitty'nin yüzyıl önce burada, Broome'da, özellikle de korse, bloomers ve Tanrı bilir kaç tane kombinezonla nasıl başa çıktığını düşünmeye bile başlayamadım. Sıcakta doğum yapmak zorunda kalmayı bir kenara bırakın - ki bu kesinlikle bir insanın yaşayabileceği en terli süreçti.

Buraya gelmeden önce Kitty'nin benim için ne ifade ettiğini tam olarak düşünmemiş olsam da, şu anda içimde onunla akraba olmak isteyen bir parça vardı. Sadece en başta Avustralya'ya gitme cesaretinden dolayı değil, aynı zamanda oraya vardığında karşılaştığı şeylerle nasıl başa çıktığından dolayı. Onun deneyimleri benim sorunlarımı bir hiç gibi hissettirdi. Yüz yıl önce Broome'da yaşayarak yaptığı şeyi yapmak gerçekten cesaret isterdi. *Ve* onu nereye götürürse götürsün kalbinin sesini dinlemişti.

CD'nin kapağındaki resmine bakınca, bu kadar iyi bir kız olduğumu düşünemedim.

Avukat, mirasımın onunla akraba olduğunu belirtmiş olsa da

Aslen ondan geliyordu. Hizmetçi Camira ile akraba olmam çok daha muhtemeldi. Özellikle de kızı Alkina, görünüşe göre Japon olan babasının gözlerine sahip olduğu için. Sesleri benimkilere benziyordu.

Camira ve kızı buradan gelmişlerdi - ayak izleri bir zamanlar benim yürüdüğüm sokaklardan geçmişti. Yarın daha fazlasını öğrenmeye çalışacaktım. Uzanırken, Kitty'nin hikâyesini dinlerken dünyanın kıyısındaki bu sessiz küçük kasabanın benim için nasıl canlandığını düşündüm. Bir zamanlar, o buradayken, burası insanlarla dolup taşmıştı. Onun gördüğü şeyleri görmek istiyordum ama onlardan geriye ne kadar kaldığını bilmiyordum.

* * *

Ertesi sabah erkenden çalan telefonla uyandım. Arayan otelin resepsiyonistiydi.

Bayan D'Aplièse? Sakinler salonunda sizi bekleyen bir adam var. *The Australian*'dan geldiğini söylüyor.'

Doğru, teşekkürler. Ona beş dakika içinde aşağıda olacağımı söyleyin.

Ahizeyi yerine koyarken elim titredi. Demek basın beni takip etmişti. Kaybedecek bir dakikam bile olmadığını bilerek yataktan fırladım, aceleyle giyindim, sonra kalan eşyalarımı sırt çantama tıktırıp sırtımda taşıdım. Kaldığım süre için borçlu olduğum dolarları sayarak, faturamı ödemediğim için tutuklanmamak için anahtarla birlikte yatağın yanındaki komodinin üzerine bıraktım. Sonra koridor boyunca, dün gece ötesinde sigara içen birini gördüğümde fark ettiğim acil çıkışa doğru koştum. Kapının demirini ittim ve rahatlardım, alarm çalmadan açıldı. Otelin arka tarafındaki bahçeye inen bir dizi basit demir basamak gördüm. Ağır botlarımla olabildiğince sessiz bir şekilde aşağı indim. Avlunun duvarı alçaktı, ben de sırt çantamı duvarın üzerinden atıp onu takip ettim. Birkaç arka bahçe sonra kendimi diğer uçtaki sokakta buldum.

Tamam, şimdi ne yapacağım?

Chrissie'yi aradım, ilk zilden sonra açtı.

"Neredesin?" diye sordum. Ona sordum, hâlâ nefes nefese kalmıştı. "Havaalanındaki masamdayım. Ne var ne yok?"

"Buradan uçuş rezervasyonu yapmak kolay mı?"

"Havayolu satış kontuarının karşısındaki turist bilgilendirme masasında çalışıyorsanız, evet. Nereye gitmek istiyorsunuz?"

Alice Springs. Oraya gitmenin en iyi yolu nedir?

"Darwin'e giden bir uçağa binmeniz ve oradan Alice'e aktarma yapmanız gerekecek.

"Beni bugün o uçaklara bindirebilir misiniz?

"Birkaç saat içinde buradan Darwin'e bir uçuş olduğunu biliyorum. Gidip çocuklara hiç yer kalıp kalmadığını soracağım.

'Eğer varsa, bana da yer ayırt. Bir taksi bulur bulmaz orada olacağım.

"Hemen bir tane gönderiyorum. Yolun sonundaki bronz heykellere doğru yürü, on dakika içinde orada olur.

Teşekkürler,

Chrissie. "Merak etme.

Havaalanında, Chrissie giriş kapısının yanında beni bekliyordu.

Kolumu koluma dolayıp beni Qantas check-in masasına doğru götürürken, "Rezervasyonlarınızı teyit ettikten sonra bana neler olduğunu anlatabilirsiniz," dedi. "Bu benim arkadaşım, Zab. Chrissie masanın arkasında duran adamı gösterdi. 'Rezervasyonların hepsi hazır. Sadece ödeme yapmanız gerekiyor.

Kredi kartımı çıkardım ve bankonun üzerine bıraktım. Zab ödemeyi aldı, sonra bana biniş kartlarımı ve makbuzumu uzattı.

"Teşekkürler, Chrissie.

'Seninle birlikte güvenlikten geçeceğim,' dedi. 'Kafede takılabiliriz ve sen de bana Tayland hakkında her şeyi anlatabilirsin.

Lanet olsun! Demek Chrissie de biliyordu, masasının bir kioskla karşı karşıya olması hiç de şaşırtıcı değildi. Muhtemelen günlerce orada oturup gazetelerin ön yüzündeki yüzüme bakmıştı. Yine de tek kelime etmemişti.

Güvenlikten birlikte geçerek küçük bir kafeye gittik ve Chrissie iki şişe su ve birer sandviçle geri geldi. Ben her ihtimale karşı köşede duvara dönük oturmayı tercih etmiştim.

"Peki, neden bu kadar çabuk ayrılmak istedin?

'*The Australian*'dan bir muhabir bu sabah otelime geldi. Muhtemelen neden benimle röportaj yapmak istediğini biliyordur. Ona baktım.

"Evet, biliyorum. Masamın önünden geçtiğin ilk anda seni tanıdım. Ve . . . ?"

'Tayland'da bir plajda bir adamla tanıştım ve onunla biraz takıldım. Bir çeşit banka dolandırıcılığından arandığı ortaya çıktı. Anand Changrok mu?

"Ya da benim bildiğim adıyla "Ace". Sonra Chrissie'ye onunla nasıl tanıştığının hikâyesini anlattım.

"Nasıl biriydi?" diye sordu bitirdiğimde.

"Harikaydı. İhtiyacım olduğunda bana yardım etti.

"İkiniz birlikte miydiniz?

"Evet. Ondan gerçekten hoşlanıyordum ve hoşlanmasaydım bile asla böyle alçakça bir şey yapmazdım. Onun kim olduğunu bilseydim bile.

"Yapmayacağını biliyorum, Cee. Chrissie'nin gözlerinde şüpheden ziyade sempati vardı. "Yani gazetelere haber verenin sen olduğunu düşünüyor.

"Bana güvenebileceğini düşündüğünü söyleyen bir mesaj gönderdi. Kendimi tam bir serseri gibi hissettim, hâlâ da öyle hissediyorum ama açıklasam bile bana inanmasına imkân yoktu. Sanırım Jay adındaki bu adam fotoğraf çektirmek için güvenlik görevlisine rüşvet verdi ve ben de ona mükemmel bir fırsat sundum.

"Hapisteyken ona her zaman yazabilirsin.

"Söylemem gerekenler için yeterince iyi değil. Ona zayıf bir sırtış attım.

"Ben disleksik biriyim, unuttun mu?

"Senin için yazabilirim?"

"Belki. Teşekkürler."

Sence o mu yaptı?

"Nereden bileyim? Dünyanın geri kalanı öyle düşünüyor. Bilmiyorum, Chrissie, sadece uymayan bir şeyler var. Bana söylediği küçük şeyler. Bu sadece bir içgüdü, ama sanırım hikayesinde anlattığından daha fazlası var.

"Belki de ne olduğunu bulmaya çalışmalısın.

"Bunu nasıl yapabilirim ki? Ben dedektif değilim ve bankalar hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

"Sen zekisin, bir yolunu bulursun," dedi gülümseyerek.

Hiç kimse bana 'akıllı' demediği için kızardım. "Her neyse, ailem hakkında daha fazla bilgi edinmeye odaklanacağım.

Chrissie aniden, 'Alice'te sana yardım edecek bir dedektif arkadaşına ihtiyacın olursa, ben senin kızınım,' dedi. 'Zaten biraz tatile çıkmam gerekiyor ve burada yılın sakın bir zamanı, o yüzden seninle orada buluşmaya ne dersin?

'Gerçekten mi? Yani, zamanınızı almak istemem ama eğer başarabilirsiniz, yardımınızı almak harika olur,' dedim, bu düşünce beni gerçekten heyecanlandırmıştı. "Avustralya ile ilgili her konuda ne kadar bilgisiz olduğumu gördün.

'Hayır dostum, sadece sana yol gösterecek birine ihtiyacın var. Harika olacak ve her zaman Alice'e gitmek istemişimdir. Chrissie yukarı baktı

tahta. "Gitme zamanı.

Benimle birlikte kalkış kapısına doğru yürürken, 'Uçaklardan nefret ederim,' dedim. "Ya sen? Hep gidip dünyanın geri kalanını görmek istemişimdir.

Mesaj atarım

"Gelip seninle tanışabileceğimden emin olduğumda. Kollarını bana doladı. "İyi yolculuklar.

"Her şey için teşekkürler.

Uçağa binerken birden kendimi kaybolmuş hissettim, çünkü Chrissie ile bir arkadaş edinmiştim. Sadece Ace ile yaptığım gibi berbat etmediğimden emin olmalıydım.

* * *

Alice Springs'e doğru inmeye başladığımızda, altımdaki manzarada belirgin bir değişiklik gördüm. Gökyüzünden bakıldığında çölde yeşil bir vaha gibi görünüyordu -ki öyle olduğunu tahmin ediyordum- ama renkleri çok daha dramatikti. Puslu ışıktaki mor renkte parlayan bir dizi dağ gördüm, düzensiz taşları yerden yükselen devasa bir diş setini andırıyordu. Uçak kısa pistte hızlı ve sarsıntılı bir şekilde gıcırdayarak durdu, ardından tüm yolcular pistteki merdivenlerden aşağı indik.

"Vay canına!" diye mırıldandım, çünkü muhtemelen bir kibriti havaya dikerek yakabilecek yakıcı bir ısı dalgası bana çarptı. Nefes alırken burun deliklerimi yakıt ve klimalı terminale girdiğim için gerçekten memnun oldum.

Havaalanı Broome'dakinden çok daha büyük değildi ama turistlerle dolup taşıyordu. Bir şişe su ve oteller ve ilgi çekici yerler için birkaç broşür aldıktan sonra, nerede kalacağıma karar vermeden önce bunları okumaya çalışmak için plastik bir sandalyeye oturdum. Tüm turistlerin burada olduğunu fark ettim çünkü Alice Springs, Ayers Rock'a - ya da Chrissie'nin söylediğine göre Aborijin halkı tarafından Uluru olarak adlandırılan yere - açılan bir kapıydı. Broşürde buranın en kutsal yerlerinden biri olduğu ve arabayla sadece altı saat uzaklıkta olduğu yazıyordu.

Daha sonra Alice Springs - ya da sevgiyle anıldığı şekliyle 'Alice' - hakkında bir şeyler okudum. Burada yerli sanatının çok önemli olduğu açıktı. Kasabanın içinde ve dışında Aborijin sanatçılar tarafından işletilen Many Hands Centre'dan, çölün ortasına düşmüş bir uzay gemisine benzeyen modern Araluen Sanat Merkezi'ne kadar pek çok galeri vardı.

İçimde bir heyecan titremesi daha oldu ve bir içgüdü bana eğer herhangi bir yerde cevaplar bulacaksam burası olacağını söyledi.

"*Kantri*'m," diye mırıldandım, Chrissie'nin büyükannesinin bu kelimeyi söylediğini hatırlayarak. Daha sonra Hermannsburg misyonu ile ilgili broşürü açtım; broşürde buranın artık bir müze olduğu ve şehirden arabayla birkaç saat uzaklıkta olduğu yazıyordu. Ayrıca Albert Namatjira'nın orada doğduğu yazıyordu. Düne kadar adını bile duymamıştım ama broşürlerden adının buradaki galeriler, sokaklar ve binalar için kullanıldığını görmüştüm. Daha fazla okumaya çalıştım ama kelimeler sayfada polka yapıyordu, özellikle de çoğu Aborjin ismi olduğu için.

Sonra telefonumu tekrar açmam gerektiğini hatırladım ve iki mesaj geldi, ikisi de Chrissie'den.

Merhaba! Size bir otel ayarladım - ASP havaalanındaki turist danışma masasından Keith'e sorun, size detayları verecektir! C x

**Az önce Qantas masasıyla konuştum. Personel, turistler için ayarladığım tüm uçuşlar için bir hediye olarak bana ücretsiz bir seyahat veriyor. ŞOK!! Yarın sabah iniyorum. Görüşürüz o zaman!!
x**

Hiç tanımadığım bu kızın benimle tanışmak için yüzlerce mil uçmak için çaba göstermesine şaşırmıştım. Ailemin kim olduğunu asla öğrenemesem bile Avustralya'ya gelmeme değmişti çünkü Chrissie ile tanışmıştım.

Turist danışma masasına doğru yürüdüm; uzun boylu, çilli, sarı saçları omuzlarına kadar inen bir adam bilgisayarın başında oturuyordu.

"Merhaba, siz Keith misiniz?
diye sordum. "Evet, kim soruyor?"

'Sanırım Broome'daki arkadaşım Chrissie seninle daha önce konuştu - benim için bir otel rezervasyonun olduğunu söyledi?

'Ah, Chrissie'nin arkadaşı, CeCe! Size özel bir teklifim var. Al bakalım. Bana rezervasyon kağıdını uzattı. "Taksiyle Leichhardt Terrace'a git, Todd Nehri'nin yanında.

"Yardımlarınız için teşekkürler.

"Chrissie'nin herhangi bir arkadaşı," dedi dostça bir sırıtışla. "İyi eğlenceler!

Taksideyken Chrissie'nin tanıştığı herkesle kurduğu kolay ilişkiye hayret ettim. Kendi derisinin içinde, olduğu kişiyle tamamen rahat görünüyordu.

Tanrı'nın lütfuyla, ben neysem oyum.

İlk kez, Pa Salt'ın arillary sphere ile ilgili sözü anlamlı gelmeye başladı, çünkü ben de böyle olmak istiyordum.

Yarım saat sonra, en azından düzgün bir duşu ve su ısıtıcısı olan bir 'delüks oda'ya yerleştirildim. Keith'in söylediği gibi bir nehir görmeyi umarak pencereden dışarı baktım ama sadece kuru, kumlu bir nehir yatağı ve etrafta birkaç budaklı ağaç görünce şaşırdım. Birden çölün ortasında olduğumu fark ettim.

Dışarı çıktığımda alacakaranlık çöküyordu ve havanın burada farklı koktuğunu fark ettim - Broome'un çorba gibi nemi yerine kuru ve hoş kokulu. Todd nehri yatağından geçen bir köprü boyunca yürüdüm ve sohbet edip gülen ailelerle dolu bir restoranda tek başıma pizza yedim. Chrissie'nin arkadaşlığını özlemiştim ve yarın bana katılacağı için kendimi çok mutlu hissettim.

Otele geri döndüğümde resepsiyon alanındaki sehpanın üzerinde bir gazete gördüm. Elime aldım ve bir günlük English *Times* gazetesi olduğunu gördüm ve Ace olayında yeni bir gelişme olup olmadığını merak ettim. Haber ön sayfada çok daha küçük bir manşete indirilmişti:

'CHANGROK DOLANDIRICILIKTAN SUÇUNU KABUL ETTİ'

Ace'in - ya da en azından başının ve omuzlarının arkasının - mahkemeye girdiği ve öfkeli bir kalabalık tarafından çevrelendiği bir fotoğraf vardı. 'Hikayenin tamamını [burada](#)' okuyabilirdim, bu yüzden gazeteyi odama götürdüm ve kelimeleri çözmeye çalıştım.

Anand Changrok bugün Woolwich Crown Mahkemesi'nde dolandırıcılık suçlamasıyla hakim karşısına çıktı. Zayıf ve bitkin görünen Bay Changrok tüm suçlamaları kabul etti. Hakim tarafından kefalet verilmedi ve Bay Changrok Mayıs ayında gerçekleşmesi beklenen duruşmasına kadar gözaltında tutulacak. Mahkeme dışında, yüzlerce Berners Bank müşterisi kendisine yumurta fırlattı ve zararlarının tazmin edilmesini talep eden pankartlar taşıdı.

Berners'in İcra Kurulu Başkanı Bay David Rutter, müşterilerin korkularını gidermeye çalıştı.

'Müşterilerimizin içinde bulunduğu üzücü ve zor durumun farkındayız. Bu durumdan etkilenenlerin zararlarını telafi etmek için elimizden gelen her şeyi yapmaya devam ediyoruz.

Bay Changrok'un kayıpları bu kadar uzun süre nasıl örtbas edebildiği ve bugün suçunu itiraf etmesi sorulduğunda Bay Rutter yorum yapmaktan kaçındı.

Yatağa tırmandım ve sonunda Ace'i ince bir hapishane yatağında kıvrılmış halde hayal ederek sıkıntılı bir uykuya daldım.

* * *

Çalan telefonun sesiyle irkilerek uyandım ve telefona cevap verdim.

"Lo?"

"Cee!"

"Chrissie?"

Evet, buradayım! Hadi uykucu, saat öğleden sonra üç buçuk oldu bile! Bir saniye içinde kalkacağım.

Telefonu kapatırken bir tık sesi duydum ve giyinmek için yataktan çıktım. Birkaç dakika sonra anahtarı kilide soktuğunu duydum ve kapı açıldı.

"Merhaba hayatım. Seni görmek güzel. Chrissie beni parlak bir gülümsemeye karşıladı ve sırt çantasını diğer ikiz yatağın üzerine bıraktı.

'Benimle yatmak sorun değil, değil mi? Keith başka boş oda olmadığını söyledi.

"Sorun değil, hayatım boyunca kız kardeşimle aynı odayı paylaştım.

"Şanslısın. Ben iki erkek kardeşimle paylaşmak zorunda kaldım. Chrissie güldü ve sonra burnunu kırıştırdı. "Her zaman "erkek" kokardı, biliyor musun?"

'Benim beş kız kardeşim var, hatırladın mı? Koridorumuz parfüm kokardı.

"Bu da neredeyse o kadar kötü," dedi sırtarak. "Al, biraz atıştırmalık da getirdim.

Bana plastik bir kutu uzattı ve kutuyu açtığımda hindistan cevizi serpilmiş kare şeklinde çikolata kaplı kekler buldum. Cennet gibi kokuyorlardı.

"Hadi," diye ısrar etti. 'Bunlar lamington, kendim yaptım. Kahvaltıda bir tane ye, sonra dışarı çıkıp keşfe çıkabiliriz.

Ağzım zil takılmış Victoria süngerine benzeyen leziz pastayla doluyken dışarı çıktık; öğleden sonra güneşi başımın tepesine ateş gibi vuruyordu. Haritaya bakılırsa, Alice Springs çok küçük olduğu için gezinmesi kolay görünüyordu. Tek katlı sanat galerileri, manikür salonları ve palmye ağaçlarının altında sandalyeleri olan kafelerin sıralandığı Todd Caddesi'nde yürüdük. Bunlardan birinde bir şeyler içmek ve bir şeyler atıştırmak için durduk ve karşıdaki galerinin penceresinde asılı duran kocaman bir nokta resmini fark ettim.

'Vay canına, bak Chrissie! Bu Yedi Kız Kardeş!'

'Buralarda büyükler,' dedi sırtarak. 'Onlardan birinin adını taşıdığından bahsetmesen iyi olur, yoksa yerel halk etrafına bir tapınak inşa etmeye gelir!

Chrissie'nin verdiği güvenceden sonra, Tiggy'nin öğrenmesi halinde beni asla affetmeyeceğini düşünerek ilk kanguru eti tabağını denedim. Babamın bize okuduğu *Winnie the Pooh* hikayelerindeki 'Baby Roo'yu çok severdi ve o sıralarda vejetaryen olmaya karar vermişti.

"Roo hakkında ne düşünüyorsun? Chrissie beni dürttü.

'Güzel, biraz geyik eti gibi. Nesli tükenmekte olan bir tür değil mi?"

"Hayır, Avustralya'nın her yerinde binlerce var. "Ben hiç görmedim.

"Buralarda mutlaka görürsün, Outback'te bir sürü var. Albert Namatjira hakkında daha fazla bilgi edinme fırsatın oldu mu? Chrissie bana baktı, parlak gözleri beklenti içindeydi.

'Hayır, buraya daha dün geldim, unutma. Ve nereden başlayacağımı gerçekten bilmiyorum.

'Sanırım yarın Hermannsburg misyonuna bir yolculuk yapacağız. Gerçi şehrin biraz dışında, yani arabayla gitmemiz gerekecek.

"Ben araba kullanmam," diye itiraf ettim.

'Otomatik olduğu sürece kullanırım. Eğer araç kiralayacak paranız varsa, şoförünüz ben olurum. Anlaştık mı?"

'Anlaştık. Teşekkürler, Chrissie,' dedim minnetle.

'Biliyor musun, eğer gerçekten Namatjira ile akrabaysan, buralarda senin için bir tapınak yapacaklar ve ben de onlara yardım edeceğim! Eserlerini görmek için sabırsızlanıyorum, Cee. Kendine biraz tuval ve fırça almalısın, Namatjira'nın yaptığı gibi buradaki manzarayı boyamaya çalışmalısın.

"Belki, ama son altı aydır yaptığım resimler berbat.

"Aş artık kendini, Cee. Kimse Londra'daki en iyi sanat okullarından birine boktan resimler yaparak giremez," diye karşılık verdi Chrissie, son kangurusunu da mideye indirirken.

'Benim üniversitede yaptığım resimler öyleydi. Hocalar bir şekilde kafamı karıştırdı. Şimdi neyin resmini yapmam gerektiğinden emin değilim,' diye itiraf ettim.

"Anlıyorum. Chrissie sıcak bir elini benimkinin üzerine koydu. 'Belki de ne resmetmek istediğini bulmadan önce kim olduğunu bilmen gerekiyordur.

Yemekten sonra Chrissie yüzüme bir turist broşürü salladı.

"Anzak Tepesi'ne çıkmaya ne dersin?" diye önerdi. 'Sadece kısa bir yürüyüş ve Alice Springs'in ve gün batımının en iyi manzarasına sahip olması gerekiyor.

Ona bu gezide zaten gün batımına doyduğumu söylemedim ama enerjisi bulaşıcıydı, bu yüzden sığağa doğru ilerledik ve kolay bir tempoyla tepeye tırmanmaya başladık.

Tepede fotoğrafçılar gün batımını yakalamak için tripodlarla uğraşmaya başlamışlardı ve biz de oturmak için batıya bakan sakin bir yer bulduk. Gün batımını izlerken Chrissie'ye baktım, yüzünde altın ve mor ışığın yumuşak tonları belirirken memnuniyet ifadesi vardı. Altımızda Alice Springs parıldayan sokak lambalarıyla aydınlandı ve güneş dağların arkasına yerleşerek çivit mavisi gökyüzünde sadece koyu kırmızı bir çizgi bıraktı.

Dönüş yolunda kasabada bir kola molası verdikten sonra otele döndük ve Chrissie bana ilk duşu teklif etti. Suyun serin akışının terli tenimi ıslattığını hissettiğimde yüzümü suyun içine doğru eğdim ve gülümsedim. Chrissie'nin yanımda olması harikaydı çünkü her konuda çok hevesliydi. Etrafıma bir havlu sararak yatak odasına geri döndüm ve bir kez daha düşündüm. Nasıl olduysa, gittiğim on dakika içinde Chrissie'nin sağ bacağı düşmüş ve dizinin altında sadece küçük bir parça kalmıştı. Bacağın geri kalanı ondan birkaç santim uzakta duruyordu.

Ben aval aval bakarken, 'Evet, bir "falsie "m var,' dedi kayıtsızca. "Nasıl? Ne zaman?"

"On beş yaşımdan beri. Bir gece çok kötü oldum, ama annem Whitefella doktoruna güvenmedi, bu yüzden ateşim için bana sadece birkaç parasetamol verdi. Ertesi sabah beni yatakta baygın halde buldu. Bununla ilgili hiçbir şey hatırlamıyorum ama Uçan Doktor Servisi tarafından uçakla Darwin'e götürüldüm ve oradaki hastanede menenjit teşhisi konuldu. Bacağımı kurtarmak için çok geçti çünkü septisemi başlamıştı ama en azından hayatımı kurtardım. Bunun oldukça iyi bir takas olduğunu düşünüyorum, sizce de öyle değil mi?"

"Evet, eğer olaya bu açıdan bakarsan," diye kabul ettim, hala şoktaydım.

'Başka türlü bakmanın bir anlamı yok, değil mi? Ben de gayet iyi idare ediyorum. Fark etmedin, değil mi?"

'Hayır, ama ben şortla domuz gibi terlerken senin neden hep kot pantolon giydiğini merak ettim.

'Tek kötü yanı eskiden Batı Avustralya'nın en iyi yüzücüsüydim. Birkaç kez gençler şampiyonasını kazanmıştım.

2000 Sydney Olimpiyat takımı. Ben ve Cathy Freeman dünyaya biz Aborjinlerin neler yapabileceğini göstermiştik. Chrissie sıkı bir gülümseme verdi. "Her neyse, bu geçmişte kaldı," dedi, sanki ağırlığını taşımak için iki ayağını da yere sağlamca basmış gibi, tek bir yalpalama olmadan kendini ayağa kaldırırken. "Pekâlâ, duş alma sırası bende. Her iki güçlü koluyla eşyaları ustalıkla kavradı ve kendini banyoya doğru savurarak kapıyı arkasından kapattı.

Yatağa uzandım, sanki bacaklarım lapa birikintisine dönmüş gibi hissediyordum. Beynim - ve kalbim - saniyede bir milyon düşünce ve atım hızında koşarken bir dizi duygudan *geçtim*: sadece inanılmaz derecede ayrıcalıklı değil, aynı zamanda güçlü bir vücuda sahipken kendim için üzüldüğüm için suçluluk; bu kadının ihtiyaç duyduğu acil tıbbi bakımı alamadığı için öfke. Ve hepsinden önemlisi, Chrissie'nin başına gelenleri kabullenme biçimine ve hayatının geri kalanını kendine acıyarak geçirebilecekken, hayatına devam etme cesaretine ve yürekliliğine hayranlık duydum. Tıpkı benim son zamanlarda yaptığım gibi.

Banyonun kapısı açıldı ve Chrissie havluya sarınmış bir halde zahmetsizce yatağına doğru ilerledi ve gece çantasından bir pantolon ve tişört çıkardı.

"Ne? Arkasını döndü ve gözlerimin üzerinde olduğunu gördü. 'Neden bana öyle bakıyorsun?

'Sadece senin inanılmaz olduğunu düşündüğümü söylemek istiyorum. Bunu atlatma şeklin... Kayıp uzvu belli belirsiz işaret ettim.

"Sadece bunun beni tanımlamasını hiç istemedim, anlıyor musun? Kayıp parçanın beni ben yapmasını istemedim. Gerçi bazı faydaları da oldu. Yatağa tırmanırken güldü.

"Ne gibi?

"Üniversite için başvurduğumda, bir sürü teklif aldım.

"Muhtemelen hak etmişsindir.

'Hak etsem de etmesem de, istediğimi seçebilirdim. Engelli bir Aborijin, hükümetin kota formlarında iki kutuyu işaretlemeyi başarıyor. Üniversiteler benim için kavga ediyordu.

Ben de yatağa girdiğimde, 'Bu kulağa ciddi anlamda alaycı geliyor,' diye karşılık verdim. 'Belki, ama iyi bir eğitim alma şansını yakalayan bendim ve ben

en iyi şekilde değerlendirdi. Peki burada kazanan kim?" diye sordu başucundaki ışığı kapatmak için uzanırken.

"Sen," diye cevap verdim.

Sen. . tüm pozitifliğin, gücün ve yaşama sevincinle.

Karanlıkta öylece uzandım, onun yabancı ama tanıdık enerjisini sadece birkaç adım ötemde hissediyordum.

"İyi geceler, Cee," dedi. "Burada olduğuma memnunum. Gülümsedim. "Ben de öyleyim.

"Uyanacak mısın yoksa?

Yüzümde birinin nefesini hissettim ve her zamanki sabah uykumun derin sisi içinde kendime gelmeye çalıştım.

"Tanrım, Cee, sabahın yarısını boşa harcadık bile!

"Özür dilerim. Gözlerimi açtığımda Chrissie'nin karşımdaki yatakta oturduğunu gördüm, yüzünde biraz sinirli bir ifade vardı. "Doğam gereği geç uyurum.

'Son üç saat içinde kahvaltı ettim, kasabada biraz dolaştım ve resepsiyonda ödemeniz gereken bir araba kiraladım. Hemen Hermannsburg'a gitmemiz gerekiyor.

"Tamam, tekrar özür dilerim. Çarşafı geriye attım ve sendeleyerek doğruldum. Şortumu giyip sırt çantamdan temiz bir tişört ararken Chrissie şaşkınlıkla beni izledi.

"Ne oldu?" diye sordum, gözleri beni aynaya kadar takip ederken elimi saçlarımda gezdirdim.

"Sık sık kâbus görür müsün?" diye sordu.

'Evet, bazen. Kız kardeşim öyle olduğunu söylemişti zaten,' dedim gelişigüzel. "Rahatsız ettiysem özür dilerim.

"Onları hatırlamıyor musun?

"Bazılarını, evet. Pekâlâ,' dedim cüzdanımı şortumun cebine sokarak, 'Hermannsburg'a gidelim.

Kasabadan çıkıp iki tarafı kırmızı toprakla çevrili geniş, düz bir yola girdiğimizde, güneş küçük teneke arabamızın üzerine vuruyordu. Sıcaktan patlamadığına hayret ediyordum.

"Bunlara ne deniyor? Uzaktaki sivri dağları işaret ederek sordum.

"MacDonnell Sıradağları," dedi Chrissie hiç duraksamadan. "Namatjira onların bir sürü resmini yaptı.

"Mor görünüyorlar.

"Onları bu renge boyamıştı.

"Ah, doğru. Sonra dünyada gördüklerimi gerçekçi bir şekilde resmedip *edemeyeceğimi* merak ettim. "İnsan burada nasıl hayatta kalabilir ki?" diye düşündüm, pencereden dışarı, uçsuz bucaksız manzaraya bakarak. "Kilometreler boyunca hiçbir şey yok.

"Uyum sağlıyorlar, bu kadar basit. Hiç Darwin okudun mu?" 'Okumak mı? Darwin'in bir şehir olduğunu sanıyordum.

"Öyle, aptal, ama Darwin adında bir adam da kitaplar yazdı - en ünlüsünün adı *Türlerin Kökeni Üzerine*'ydi. Tüm bitkilerin, çiçeklerin, hayvanların ve insanların binlerce yıl boyunca çevrelerine nasıl uyum sağladıklarını anlatıyor.

Chrissie'ye bakmak için döndüm. "Sen gizli bir ahmaksın, değil mi?

"Hayır. Chrissie başını sertçe salladı. 'Ben sadece bizi neyin yarattığıyla ilgileniyorum, hepsi bu. Sen ilgilenmiyor musun?

"Evet, bu yüzden Avustralya'dayım.

"Ailelerimizden bahsetmiyorum. Bizi *gerçekten* neyin yarattığından bahsediyorum. Ve neden.

Kız kardeşim Tiggy gibi konuşuyorsun. O da yüce bir güçten bahsediyor.

"Kız kardeşinle tanışmak isterim. Kulağa hoş geliyor. Ne iş yapıyor?" 'İskoçya'da bir geyik barınağında çalışıyor.'

"Kulağa değerli geliyor. O da öyle düşünüyor.

"Bir şeyden ya da birinden sorumlu olmak ruha iyi gelir. Mesela Aborijin çocuklarımız kabul törenlerinde sünnet edilirler ve sonra onlara bir taş verilir - buna *tjurunga* denir - ve üzerinde Bush'ta neye bakmaları gerektiğini gösteren özel bir işaret vardır. Bu bir su birikintisi ya da kutsal bir mağara, bir bitki ya da bir hayvan olabilir. Her ne ise, onu korumak ve bakımını yapmak onların sorumluluğundadır. Eskiden Outback boyunca ihtiyaçlara bakma sorumluluğu olan bir insan zinciri vardı. Bu sistem kabilelerimizin çölü geçerken hayatta kalmalarını sağlıyordu.

"Kulağa inanılmaz geliyor," diye nefes aldım. 'Sanki geleneklerin bir anlamı varmış gibi. Peki, o *tju*'lardan sadece erkekler mi *alıyor*-'

"*Tjurunga* taşları. Evet, sadece erkekler bir tane alır - kadınların ve çocukların onlara dokunmasına izin verilmez.

"Bu biraz haksızlık.

"Öyle," dedi omuz silkerek, "ama biz kadınların da erkeklerden ayrı tuttuğumuz kendi kutsal geleneklerimiz var. On üç yaşımdayken büyükannem beni Bush'a götürmüştü ve şaka yapmıyorum, çok korkmuştum ama aslında çok güzeldi. Su ya da böcek bulmak için kazma çubuğumu nasıl kullanacağımı, hangi bitkilerin yenilebilir olduğunu ve onları nasıl kullanacağımı gibi bazı yararlı şeyler öğrendim. Ve' - Chrissie kulaklarını çekiştirdi - 'geri döndüğümde, sokağın yarısından birinin hapşırdığını duyabiliyor ve tam olarak kim olduğunu söyleyebiliyordum. Dışarıda tehlikeyi, yakınlardaki su damlalarını ya da bizi ailemize götürecek sesleri dinliyorduk.

"Kulağa harika geliyor. Bu tür şeyleri hep sevmişimdir.'

"Bakın! Chrissie aniden bağırdı. "Bir grup 'roos var!

Chrissie arabayı yolun tozlu kenarına çekti ve frene basarak kafalarımızı geriye doğru savurdu.

'Üzgünüm ama onları kaçırmamanızı istemedim. Kameran var mı?' 'Evet.

Kangurular beklediğimden çok daha büyüktü ve Chrissie beni onların önünde aptalca pozlar vermeye teşvik etti. Arabaya doğru yürürken, tenimizi inceleyen bitmek tükenmek bilmeyen sinekleri uzaklaştırırken, fotoğraf makinemi en son ne zaman kullandığımı ve içindeki film rulosuna ne olduğunu hatırlamadan edemedim. Hiçliğin ortasında bir grup kanguru ve Chrissie ile birlikte dururken Tayland bana dünyalar kadar uzak görünüyordu.

"Şimdi ne kadar uzakta? Tekrar yola koyulduğumuzda sordum. "En fazla kırk dakika, sanırım.

Sonunda toprak bir yoldan sapıp beyaz badanalı binalar kümesini görene kadar en az bu kadar zaman geçmişti. Elle boyanmış ahşap bir tabela Hermannsburg misyonuna vardığımızı söylüyordu.

Dışarı çıktığımızda, bizim - ve girişe yakın park etmiş bir kamyonetin içindekilerin - arabayla gelen tek insanlar olduğumuzu gördüm. Buna şaşırmadım. Küçük kulübe kümesi, Mars'ın yüzeyi gibi kilometrelerce hiçlikle çevriliydi. Neredeyse tamamen sessiz olduğunu fark ettim, bir esinti fısıltısı bile yoktu, sadece ara sıra böceklerin vızıltısı duyuluyordu. Huzuru ve geniş açık alanları seven ben bile burada kendimi yalnız hissediyordum.

Giriş doğru yürüdük ve teneke çatılı bungalovun içine daldık, gözlerimiz kör edici güneş ışığından sonra yavaş yavaş alıştıyordu.

"İyi günler," dedi Chrissie tezgâhın arkasında duran adama. "İyi günler. Sadece ikiniz misiniz?"

"Evet.

"Kişi başı dokuz dolar.

Parasını öderken Chrissie, 'Bugün burası sakın,' diye yorum yaptı.

'Yılın bu zamanında bu sıcakta buraya pek turist gelmez.

"Eminim öyledir. Bu arkadaşım Celaeno. Sana göstermek istediği bir fotoğrafı var. Chrissie beni dürttü ve ben de fotoğrafı çıkarıp adama verdim. Şöyle bir baktı, sonra gözleri üzerimde gezindi.

"Namatjira. Bu fotoğrafı nereden buldun?"

'Bana gönderildi.

"Kimden?"

"Adelaide'deki bir avukatlık bürosundan. Öz ailemi bulmaya çalıştığım için asıl gönderenin izini sürme aşamasındalar.

"Anlıyorum. Peki, ne bilmek istiyorsun?"

"Emin değilim," dedim, kendimi sahtekârmışım gibi hissediyordum. Belki de adam her gün burada Namatjira'nın olası 'akrabalarıyla' karşılaşıyordu.

"Bebekken evlat edinilmiş," diye ekledi Chrissie. "Doğru.

"Babam birkaç ay önce öldü ve bana biraz para bıraktığını söyledi," diye açıkladım. 'İsviçreli avukatını görmeye gittiğimde, bana verdiği zarfın içinde o fotoğraf vardı. Avustralya'ya gelip fotoğrafı bana kimin gönderdiğini öğrenmem gerektiğine karar verdim. Adelaide'deki avukatla konuştum ama Namatjira'nın kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, daha önce adını bile duymamıştım ve-' Chrissie koluma bir el koyup sözü devralana kadar saçmalamaya devam ettim.

"CeCe buraya geldi çünkü resimdeki Namatjira'yı tanıdım.

Bunun ailesinin gerçekte kim olduğuna dair bir ipucu olabileceğini düşünüyor. Adam fotoğrafı tekrar inceledi.

"Bu kesinlikle Namatjira ve fotoğrafın Heavitree Gap'te, 1940'ların ortalarında, Albert kamyonetini aldığı anda çekildiğini söyleyebilirim. Yanında duran çocuğun kim olduğunu bilmiyorum.

Chrissie, "Neden ben ve Cee etrafa bir göz atmıyoruz?" diye önerdi. "Belki bir düşünürsünüz. Burada arşiviniz var mı?"

'Burada doğan ya da misyonda bize getirilen her bebeğin defteri var. Ve bunun gibi bir sandık dolusu siyah beyaz resim. Adam

fotoğrafımı işaret etti. "Gerçi onları incelemek günlerimi alır. "Baskı yok, bayım. Gidip etrafa bir göz atacağız.' Chrissie

Beni bir kartpostal yığınının ve soğuk içeceklerle dolu bir buzdolabının yanından geçirerek müzenin girişini ilan eden tabelaya götürdü. Tozlu bir patikadan daha aşağıya doğru yürüdük ve kendimizi beyaz kulübelere dönüşen belli belirsiz bir L şekliyle çevrili geniş bir açık alanda bulduk.

"Pekâlâ, şapelden başlayalım. Chrissie binayı işaret etti.

Kırmızı toprağın üzerinde dolaştık ve sıra görevi gören cılız bankların ve kürsünün üzerinde asılı duran çarmıhtaki İsa'nın büyük bir resminin bulunduğu küçük şapelin içine adım attık.

"Carl Strehlow adındaki bu adam Aborjinleri Hristiyanlığa döndürmek için bu misyona geldi. Chrissie bilgi panosundaki kelimeleri yüksek sesle okudu. "1894 yılında ailesiyle birlikte Almanya'dan geldi. Sıradan bir Hristiyan misyonu gibi başladı, ama sonra o ve bir sonraki papaz yerel Arrernte kültürüne ve geleneklerine hayran kaldılar,' diye açıkladı Chrissie, ben resimlerdeki beyaz giysili karanlık yüzlere bakarken.

"Arrernte kim?

"Yerel Aborijin çetesi.

"Hala buralarda mı yaşıyorlar?" diye sordum.

"Evet, aslında 1982'de arazinin resmi olarak onlara iade edildiği yazıyor, yani Hermannsburg artık geleneksel sahiplerine ait.

"Bu iyi bir şey, değil mi?

Evet, harika. Hadi, gidip geri kalanını görelim.

Teneke çatılı uzun bir binanın, kara tahtasına hala yazılar ve resimler karalanmış bir okul binası olduğu ortaya çıktı. "Burada ayrıca hiçbir yarı kast Aborijininin Koruyucu Devlet tarafından buraya zorla getirilmediği yazıyor. Herkes kendi özgür iradesiyle gelip gitmiş.

"Ama gerçekten Hristiyan olmaya zorlandılar mı?

"Tam olarak öyle demiyor çünkü hepsi ayinlere ve İncil okumalarına katılmak zorundaydı, ama görünüşe göre papazlar kendi kültürlerini kutlamak istediklerinde görmezden gelmişler.

"Yani aslında iki farklı dine inanıyorlardı - ya da inanıyormuş gibi yapıyorlardı?" "Evet. Biraz benim gibi,' diye sırtı Chrissie. 'Ve Oz'daki diğer tüm çetelerimiz gibi.

Hadi, gidip Namatjira'nın kulübesinde bir şeyler yiyelim.

Kulübe birkaç basit beton odadan oluşuyordu ve Namatjira'nın yüzünü şöminenin üzerindeki bir resimden tanıdım. İri yarı bir adamdı.

Güçlü, ağır yüz hatları, sırtarak ve gözlerini kısarak güneşe bakıyor, başörtülü, ağırbaşlı bir kadının yanında duruyordu.

"Albert ve Rosie" diye okudum. "Rosie kimdi?"

"Karısı. Ona verilen isim Rubina'ydı. Dokuz çocukları oldu, ancak dördü Albert'ten önce öldü.

"Bu sıcakta ateşe ihtiyaç duyduklarına inanamıyorum," dedim fotoğraftaki şömineyi göstererek.

"İnan bana, Never Never'da geceleri hava oldukça soğuk olur.

Duvardaki bir tablo gözüme çarptı ve incelemeye koyuldum.

"Bu Namatjira'nın kendisi tarafından mı yapılmış? Chrissie'ye sordum.

"Öyle yazıyor, evet.

Tabloya hayranlıkla baktım, çünkü tipik bir Aborjin tablosu gibi görünmektense, bir tarafında beyaz bir hayalet sakız ağacının yer aldığı, ardından mor MacDonnell Sıra dağları'nın desteklediği bir manzarayı tasvir eden muhteşem yumuşak renklerle güzelce biçimlendirilmiş bir suluboya manzaraydı bu. Bana empresyonist bir tabloyu hatırlattı ve hiçliğin ortasında büyümüş bu adamın - doğuştan Aborijin, yaşamda Hristiyan - kendine özgü tarzını nasıl ve nerede bulduğunu merak ettim.

"Beklediğiniz gibi değil miydi? Chrissie yanımda durdu.

"Hayır, çünkü kasabada gördüğümüz Aborjin sanatının çoğu geleneksel nokta resimleriydi.

"Namatjira, Rex Battarbee adında beyaz bir ressam tarafından eğitilmişti, kendisi Empresyonistlerden etkilenmiş ve buraya manzara resimleri yapmak için gelmişti. Albert suluboya resim yapmayı ondan öğrendi.

"Vay canına, etkilendim. İşini biliyorsun, değil mi?"

Sadece ilgimi çektiği için. Sana sanatın -özellikle de Namatjira'nın- benim için bir tutku olduğunu söylemiştim.

Onu kulübeden çıkarken takip ederken, sanatın benim de tutkum olduğunu ama son zamanlarda bir yerlerde kaybolduğunu düşündüm. Onu *gerçekten* geri istediğimi fark ettim.

Günün göz kamaştırıcı sıcağına geri dönerken, "Tuvalete gitmem gerek," dedim.

"Tuvalet şurada," diye işaret etti Chrissie. Avludan geçip oraya doğru yürüdüm ve kapıda asılı resimli bir tabela gördüm.

YILANLAR SUYU SEVER! KAPAKLARI AŞAĞIDA TUTUN!

Hayatımın en hızlı işemesini yaptım ve kendimi içeri girdiğimden daha terli hissederek dışarı fırladım.

"Harekete geçmeliyiz," dedi Chrissie. "Gidip dönüş yolculuğu için biraz su alalım.

Bilet gişesi ve hediyelik eşya dükkanından oluşan kulübenin içinde, Chrissie ve ben ödeme yapmak için kasaya gittik.

"Fotoğrafi aldınız mı hanımefendi?" dedi yolda karşılaştığımız adam. 'Sanırım onu yaşlılardan birine gösterebilirim. Yarın akşamki aylık toplantımız için buraya gelecekler. Namatjira'nın yanında duran çocuğu tanıyabilirler. En büyükleri doksan altı yaşında ve çok zeki. Burada büyüdü.'

"Ee ... Chrissie'ye tereddütle baktım. "Onu almak için buraya geri dönmemiz mi gerekecek?

"Cumartesi günü Alice'te olacağım, eğer bana cep telefonu numaranızı ve kaldığımız yerin adresini verirseniz size geri getirebilirim.

"Tamam," dedim, Chrissie'nin beni cesaretlendirmek için başını salladığını gördüm, böylece ona uzattım, sonra istediği ayrıntıları karaladım.

Adam gülümseyerek, 'Merak etme canım, senin için güvende tutacağım,' dedi. "Teşekkürler.

Ayrılırken 'Eve güvenli yolculuklar' diye seslendi.

"Peki, bir şey hissettin mi? Geniş, ıssız yolda medeniyete geri dönerken Chrissie sordu.

"Ne demek istiyorsun?

"İçgüdülerin sana Hermannsburg'dan gelmiş olabileceğini söyledi mi?"

"İçgüdülerimden emin değilim, Chrissie.

"Elbette var, Cee. Hepimizin vardır. Sadece onlara biraz daha güvenmelisin, anlıyor musun?

Alice Springs'e yaklaştığımızda güneş mükemmel bir reverans yapıyor, MacDonnell Sıradağları'nın sonunda eğiliyor ve altındaki kıvılcık çöle ışık parçaları saçıyordu.

"Burada dur! Aniden emrettim.

Chrissie keskin frenlerinden birini yaptı ve arabayı yolun kenarına çekti.

"Üzgünüm ama bir fotoğraf çekmem

gerekıyor. "Merak etme, Cee.

Fotoğraf makinemi aldım, kapıyı açtım ve yolun karşısına geçtim.

'Aman Tanrım! Muhteşem,' dedim fotoğraf çekerken ve birden parmaklarımın karıncalanmaya başladığını hissettim, bu vücudumun bana verdiği işaretti

Bir şey boyamam gerektiğinde. Çok uzun zamandır hissetmediğim bir duyguydu bu.

Tekrar içeri girdiğimde Chrissie, "Mutlu görünüyorsun," diye yorum yaptı. "Öyleyim," dedim, "çok.

Ve ciddiymdim.

* * *

Ertesi sabah, Chrissie'nin odada parmak uçlarında dolaştığını duyunca uyandım. Normalde yine uyuyakalırdım ama bugün garip bir beklenti beni yataktan kaldırdı.

'Uyandırdığım için özür dilerim. Ben de tam kahvaltıya iniyordum.' "Sorun değil, ben de seninle geleceğim.

Sert bir fincan kahve, pastırmalı yumurta ve vicdanımı rahatlatmak için meyve eşliğinde günün geri kalanında ne yapacağımızı konuştuk. Chrissie gidip Araluen Sanat Merkezi'ndeki kalıcı Namatjira sergisini görmek istiyordu ama benim başka fikirlerim vardı çünkü beni bu kadar erken uyandıran şeyin ne olduğunu fark etmiştim.

"Mesele şu ki ... dün eve dönerken ilham geldi. Acaba beni dün gece güneşin batışının fotoğraflarını çektiğim noktaya geri götürür müsün? Orayı boyamak istiyorum.

Chrissie'nin yüzü aydınlandı. 'Bu harika bir haber. Elbette seni oraya götüreceğim. "Teşekkürler ama biraz kağıt ve boya bulmam lazım.

"Burada şanslısın," dedi Chrissie, pencereden dışarıyı göstererek ve cadde boyunca uzanan galerileri işaret ederek. 'Onlardan birine uğrar ve malzemeleri nereden aldıklarını öğreniriz.

Kahvaltıdan sonra cadde boyunca yürüdük ve karşımıza çıkan ilk galeriye girdik. İçeride, Chrissie resepsiyondaki kadına kağıt ve boyaları nerede bulabileceğimi sordu ve Londra'daki Kraliyet Sanat Koleji'nden bir öğrenci olduğunu ekledi.

"Burada kalıp resim yapmak ister misin?" Kadın, galerinin yan tarafındaki, bir dizi Aborijin sanatçının masalarda ya da yerde çalıştığı büyük bir odayı işaret etti. Birçok pencereden içeriye ışık sızıyordu ve birinin kahve yaptığı küçük bir mutfak alanı vardı. Eski sanat okulumdaki ortak çalışma odalarından çok daha rahat görünüyordu.

"Hayır, Bush'a gitmeyi planlıyor, değil mi Cee? Chrissie bana göz kırptı. "Gerçek adı Celaeno," diye ekledi Chrissie iyi bir önlem olsun diye.

"Doğru. Resepsiyonist bana gülümsedi. "Yağlıboya ve tuvalerim var, yoksa suluboya mı yapıyor?" diye sordu, sanki dört yaşında bir çocukla tartışıyorlarmış gibi beni Chrissie'ye bakarak.

"İkisi de," diye araya girdim, "ama bugün suluboyayı denemek istiyorum.

"Tamam, ne bulabileceğime bakarım.

Kadın tezgahın arkasından çıktı ve sarı kaftanının altında büyükçe bir şişlik gördüm. O yokken galeride dolaşıp geleneksel Aborijin eserlerine baktım.

Duvarlar Yedi Kız Kardeş'in farklı tasvirleriyle doluydu. Noktalar, kesikler, sanatçıların kızları ve onları gökyüzünde kovalayan 'yaşlı adam' Orion'u tasvir etmek için kullandıkları garip görünümlü şekiller. Garip bir Yunan efsanesinin ve birkaç milyon ışık yılı uzaklıktaki bir yıldız kümesinin adını taşıyor olmaktan her zaman utanç duymuştum ama bugün kendimi özel ve gururlu hissediyordum. Sanki onların bir parçasıymışım, özel bir bağım varmış gibi. Ve burada, Alice'te, kendimi onların Yüksek Tapınağı'nda gibi hissettim.

Ayrıca, Londra'daki nehir kenarındaki gösterişsiz dairemde sanat okuluna gitmediklerine bahse girebileceğim bir grup sanatçının arasında durduğum gerçeğini de sevdim. Yine de hepsi buradaydı ve hissettiklerini resmediyorlardı. Galerinin etrafında dolanıp onları izleyen turistlerin sayısına bakılırsa iyi de ticaret yapıyorlardı.

"Al bakalım, Celaeno. Kadın bana eski bir kutu suluboya, birkaç kullanılmış fırça, biraz bant, bir tomar kağıt ve ahşap destekli bir tuval uzattı. Ödeme yapmak için cüzdanımı karıştırırken bana "İyi misin?" diye sordu.

Chrissie, ben daha konuşmak için ağzımı açmadan, sanki menajerimmiş gibi, "O harika biri," diye cıvıldadı. "Çalışmalarından bazılarını görmelisin.

Terli tenimin altında kıpkırmızı kesildim. "Boyalar ve kâğıtlar ne kadar?" diye sordum.

"Takasa ne dersin? Bana bir resim getirirsin, eğer iyiye galeriye asarım ve kârı paylaşıyoruz. Benim adım Mirrin ve galeriyi patron için işletiyorum.

"Gerçekten mi? Çok nazıksınız ama-

"Teşekkürler Mirrin," diye araya girdi Chrissie yine. "Bunu yapacağız, değil mi Cee?

"Evet, teşekkürler.

Galerinin dışındaki kör edici güneş ışığında ona doğru döndüm. 'Tanrım, Chrissie, yaptığım hiçbir resmi görmedin! Suluboyada her zaman berbat olmuşumdur ve bu sadece bir deneydi, biraz eğlence ve-'

'Kapa çeneni, Cee. Zaten harika olduğunu *biliyorum*. Kalbinin olduğu yere dokundu. "Sadece kendine olan güvenini geri kazanmalısın.

'Ama o kadın,' diye nefes nefese kaldım heyecan ve sıcaklıktan, 'benden ona bir şey getirmemi bekleyecek ve-'

'Dinle, eğer berbat bir şeyse, boyaları iade eder ve gazetenin parasını öderiz, tamam mı? Ama olmayacak, Cee, olmayacağını biliyorum.

Şehir dışına çıkarken Chrissie bana Namatjira'nın resme nasıl yaklaştığı konusunda bir ders vermeye karar verdi.

"Dün onun manzara resmi yapmasına şaşırdığını söylemiştin, çünkü çoğu Aborjin ressam Dreamtime hikayelerini tasvir etmek için semboller kullanarak resim yapar.

"Evet, şaşırdım" dedim.

'Peki, daha yakından bak, çünkü Namatjira da aynısını yapıyor, sadece farklı bir biçimde. Tam olarak ne demek istediğimi size göstermem gerek ama onun boyadığı hayalet sakızlara baktığınızda asla sadece bir ağaç olmadığını görürsünüz. İçlerinde her türlü sembolizm var. Manzaralarında Dreamtime hikayelerini anlatıyor. Anladınız mı?'

Sanırım anladım.

"İnsan formunu doğanın içine çizdi - yani yakından bakarsanız, bir mulga ağacındaki budaklar gözdür ve resimlerinden birinde manzara kompozisyonu - gökyüzü, tepeler ve ağaçlar - hepsi değişir ve dönüşür, böylece aniden yeryüzünde yatan bir kadın figürüne bakarsınız.

"Vay canına!" Bunu hayal etmeye çalıştım. "Sanat bilginle bir şeyler yapmayı hiç düşündün mü Chrissie?

"Yirminci yüzyılın Avustralyalı sanatçılarını konu alan bir bilgi yarışması programı gibi mi?" diye kıkırdadı.

"Hayır, yani profesyonel olarak.

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Sanat dünyasını yöneten adamlar küratör ya da menajer olmak için yıllarca çalışıyorlar. Beni kim ister ki?

"Ben isterim," dedim. 'Bugün harika bir satış işi yaptın. Ayrıca, galerideki o kadın sanatta milyonlarca derecesi varmış gibi görünmüyordu, ama yine de burayı yönetiyordu.

"Yeterince doğru. Pekâlâ, geldik. Nereye yerleşmek istersiniz?

Chrissie otel odasından gizlice çıkardığımız battaniye ve minderleri sermeme yardım etti. Hayalet bir sakızın gölgesine oturduk ve biraz su içtik.

'Bir süre dolaşacağım, olur mu? Seni rahat bırakayım mı?

"Evet, teşekkürler. O galerideki sanatçıların aksine, bir başkası izlerken resim yapabilecek aşamaya yakın bile değildim. Kâğıdı ahşap destekli tuvalin üzerine bantlayarak bağdaş kurup oturdum. Panik, son birkaç ay içinde elime fırça almaya çalıştığım her seferde olduğu gibi beni sardı.

Gözlerimi kapadım ve yaslandığım sakız ağacından gelen naneli, neredeyse şifalı bir kokuyla belli belirsiz kokan sıcak havayı içime çektim. Kim olduğumu düşündüm - Baba Salt'ın kızı, Yedi Kız Kardeş'ten biri - ve göklerden yeryüzüne indiğimi ve mağaradan çıkıp bu muhteşem, güneşli manzaraya adım attığımı hayal ettim .

..

Gözlerimi açtım, fırçamı su şişesine daldırdım, biraz renkle karıştırdım ve boyamaya başladım.

* * *

"Nasılsın?

Sıçradım, neredeyse şişedeki çamur rengindeki suyu tablonun üzerine döküyordum.

'Üzgünüm, Cee. Kendi küçük dünyanda kaybolmuştun, değil mi? Chrissie su şişesini dik tutmak için eğilirken özür diledi. 'Acıktın mı? Birkaç saatir resim yapıyorsun.

"Öyle mi? Sanki derin bir uykudan yeni uyanmışım gibi sersemlemiş hissediyordum.

"Evet. Son kırk dakikadır arabada oturuyorum ve klimanın sesi sonuna kadar açık. Stewth, burası çok sıcak. Sana arabadan bir şişe soğuk su getirdim.' Chrissie şişeyi bana uzattı ve ben de kafam karışmış bir halde sıvıyı geri yuttum. "Eee? Chrissie bana şaşkınlıkla baktı.

"Ne oldu?"

"Nasıl gitti?

"Ee ...

Cevap veremedim, çünkü bilmiyordum. Dizlerimin üzerinde duran kâğıda baktım ve tam bir kâğıt gibi görünen kâğıdı görünce şaşırdım.

oluşan resim bir şekilde üzerine gelmişti.

'Vay canına, Cee . . .' Chrissie ben onu durdurmaya vakit bulamadan omzumun üzerinden baktı. 'Sadece ... vay canına! Aman Tanrım! Ellerini sevinçle birbirine kenetledi. 'Biliyordum! Bu inanılmaz! Özellikle de elinde sadece o boktan küçük suluboya kutusunun olduğunu düşünürsek.

"Ben olsam o kadar ileri gitmezdim," dedim resmi incelerken. "MacDonnell Sıradağları'nın perspektifini tam olarak yakalayamadım ve gökyüzü biraz çamurlu mavi çünkü bir noktada temiz suyum bitmiş olmalı.

Ama ona bakarken bile, bunun şimdiye kadar yaptığım en iyi suluboya olduğunu biliyordum.

"Bu bir mağara mı? Chrissie yanıma çömelmişti. "Girişte duran gölgeli bir figür var gibi görünüyor.

Daha yakından baktım ve haklı olduğunu gördüm. Bulanık bir beyaz bulut vardı, tıpkı bir bacadan çıkan duman gibi. "Evet" dedim, ama resmini hatırlayamıyordum.

'Ve hayalet sakızın kabuğundaki şu iki budaklı parça - figürü gizlice izleyen gözler gibi görünüyorlar. Cee! Sen sadece gittin ve yaptın! Chrissie kollarını bana doladı ve sıkıca sarıldı.

"Yaptım mı? Nasıl olduğunu bilmiyorum.

"Bunun bir önemi yok. Önemli olan, bunu yapmış olman.

"Bir daha yapmak istersem fark eder. Ve kesinlikle mükemmel değil. Her zaman olduğu gibi insanlar bana bir şeyde iyi olduğumu söylediğinde, eleştirel gözüm onu daha yakından incelemeye ve hatalarını görmeye başladı. 'Bakın, sakız ağacının dalları dengesiz ve yaprakları gerçekten dağınık ve tam olarak doğru yeşil değil. Ve-'

Chrissie resmi dizimden çekti ve sanki onu parçalara ayıracağımdan korkuyormuş gibi ulaşamayacağım bir yere koydu. "Sanatçıların kendilerini en kötü eleştirenler olduğunu biliyorum, ama iyi ya da kötü olduğuna izleyiciler karar verir. Ve ben izleyici ve gizli bir sanat meraklısı olduğum için, özellikle böyle resimlerde, size harika bir şey çizdiğinizizi söylüyorum. Bunun fotoğrafını çekmeliyim, kameran yanında mı?"

"Evet, arabada.

Birkaç fotoğraf çektikten sonra toparlandık ve şehre geri döndük. Alice'e kadar yol boyunca Chrissie resim hakkında konuştu. Aslında sadece konuşmakla kalmadı, ölümüne analiz etti.

"En heyecan verici şey ise Namatjira'nın tarzını alıp kendi tarzınız haline getirmiş olmanız. Mağaradan çıkan o küçük yosun, mağaranın içine gizlenmiş gözler

Ağacı, onu seyretmeyi, altı bulutun gökyüzünde süzülmesini ...'

"Resme başlamadan hemen önce büyükannenin bana Yedi Kız Kardeş'in Rüya Zamanı hikayesini anlattığı zamanı düşünüyordum," diye itiraf ettim.

"Biliyordum! Ama sen söyleyene kadar söylemek istemedim. Her nasılsa, tıpkı Namatjira gibi, muhteşem bir manzaraya bir katman daha eklemeyi başardın. Ama kendi tarzında, Cee. O semboller kullandı, sen de bir hikaye kullandın. Bu harika! Kendimden geçtim!"

Onun yanında oturdum, yarı övgüsünün tadını çıkarıyor yarı da çenesini kapatmasını diliyordum. Destekleyici olmaya çalıştığını anlıyordum ama alaycı sesim bana Namatjira konusunda ne kadar bilgili görünürse görünsün bir sanat uzmanı olmadığını söylüyordu. Bunun da ötesinde, eğer resim umut vaat ediyorsa, onu bir daha kopyalayabilir miydim?

Arabayı ana caddeye park etti ve iyi kanguru yediğimiz kafeye geri döndük. Onun tavşan konuşmasını dinlerken bizim için hamburger sipariş ettim.

'Araba kullanmayı öğrenmen gerekecek, çünkü oraya tekrar gitmen gerekiyor. Benim de yarın sabah erkenden Broome'a dönmem gerekiyor. Gözleri karardı. 'Gerçekten istemiyorum. Alice'i seviyorum. Pek çok insan bana orası hakkında kötü hikayeler anlattı, beyazlarla aramızdaki sorunlar hakkında. Ve evet, bazılarının doğru olduğuna eminim ama buradaki sanat hareketi inanılmaz ve daha Papunya'ya başlamadık bile.

"Neymiş o?"

"Namatjira'nın zamanından hemen sonra ortaya çıkan bir başka sanat ekolü. Daha önce galeride gördüğün nokta resimlerinin çoğu gibi.

Muazzam bir esnemeyi bastırmaya çalıştım ama başaramadım. Neden bu kadar bitkin hissettiğimi anlamıyordum.

"Dinle, neden otele dönüp biraz kestirmiyorsun?" diye önerdi.

'Evet, olabilir,' dedim, itiraz edemeyecek kadar uykuluydum. "Benimle geliyor musun?" "Hayır, Namatjiras'ı görmek için bir gezintiye çıkabilirim diye düşündüm.

Araluen Sanat Merkezi.'

"Tamam. Öğle yemeğini karşılamak için gerekli parayı masaya koydum ve ayağa kalktım. "Çiftlikte görüşürüz.

* * *

Birkaç saat sonra kendime geldim ve dimdik oturdum.

Resim nerede? Kendimi silkeleyip kendime geldiğimde hemen düşündüm. Zihnim hafıza dosyalarını taradı ve öğle yemeği bulmaya gittiğimizde onu arabanın bagajında bıraktığımızı fark ettim.

Ve araba bu akşam saat altıda kiralama şirketine geri verilecekti.

"Kahretsin!" Saatin kaç olduğuna bakarken yemin ettim ve saatin yaklaştığını gördüm.

Yedi buçuk. Ya Chrissie bunu unuttuysa? Botlarımı giydim ve merdivenlerden koşarak indim, bu muhtemelen sabırla asansörü beklerken geçirdiğim birkaç saniyeden çok daha uzun sürdü. Resepsiyona ulaştım ve onu cam kapıların ardında, küçük sakın salonundaki bir kanepede otururken gördüm. Namatjira üzerine bir kitap okuyordu ve kapıları itip ona doğru yürüdüğümde paniğim arttı. Yanındaki tabloda hiçbir iz yoktu.

"Uyuyan Güzel uyanıyor. Başını kaldırıp bana baktı ve sırtıttı. Yüzümü görünce sırtışı soldu. "Ne oldu?"

"Tablo," diye nefes nefese kaldım. "Nerede o? Bagajdaydı, hatırladın mı? Araba saat altıda dönecekti ve saat yedi buçuk oldu ve-"

"Vay canına, Cee! Gerçekten *unutmuş* olabileceğimi mi düşündün?"

"Hayır, ama nerede? Ellerimi hırsla kalçalarımaya koyduğumda, o resmin benim için ne kadar önemli olduğunu fark ettim. Harika ya da berbat - ya da büyük olasılıkla ikisinin arasında bir yerde - önemli olan bu değildi. Önemli olan, bunun bir başlangıç olmasıydı.

"Merak etme, tamamen güvenli, söz veriyorum. "Nerede?" diye tekrar sordum.

"Güvenli olduğunu söyledim. Ayağa kalktı, şimdi bana ters ters bakıyordu. 'Güvenle ilgili gerçekten bir sorunun var, değil mi? Ben yürüyüşe çıkıyorum.'

"Tamam, üzgünüm ama bana sadece nerede olduğunu söyleyebilir misin?"

Sessizce omuz silkti ve salondan çıktı. Bacaklarım harekete geçip onu resepsiyona kadar takip ettiğimde otelden ayrılmıştı. Dışarı çıkıp sokağa baktım ama ortadan kaybolmuştu.

Üst kattaki odama geri döndüm ve yatağıma uzandım, kalbim bir tamtam gibi atıyordu. Sonunda sakinleştim ve kendime aşırı tepki verdiğimi söyledim, ama resmimin nerede olduğuna dair ondan açık bir cevap beklemek yeterince adil değil miydi? Çünkü bu, sonsuza dek kaybetmiş olabileceğimi düşündüğüm bir şeyin geri dönüşüne işaret ediyordu. *Benim olan, bana ait olan, benden başka hiç kimsenin elimden alamayacağı bir şeyin.*

Hem mecazi anlamda hem de gerçek hayatta onu elimden kaçırdığım için geri almam gerekiyordu. Benimle olmadığı sürece 'güvende' değildi. Bunu anlayamıyor muydu? Düşüncelerimi bastırmak için uzun ve sıcak bir duş aldım, sonra yatağıma uzanıp onun gelmesini bekledim.

İki saat sonra odaya girip anahtarını masanın üzerine atarken 'Merhaba' dedi.

"Merhaba," diye cevap verdim.

Oturup botlarını çıkarmasını, ardından pantolonunu sıyırıp sağ bacağının yarısını çıkarmaya başlamasını izledim. Benimle konuşmadı, yanlış bir şey söylediğimde ya da yaptığımda Star'ın yaptığı gibi bana sessiz davranıyordu. Yatağıma uzandım ve gözlerimi kapattım.

"Otelden çıkarken ne dediğimi duydun mu?" diye sordu sonunda.

"Evet, aptal ve disleksik olabilirim ama sağır değilim," dedim, gözlerim hâlâ kapalıydı.

"Tanrım! Chrissie uzun bir hayal kırıklığı iç çekişi yaptı ve banyoya doğru manevra yaptığını duydum. Kapı arkasından çarptı ve duşun açıldığını duydum.

Böyle anlardan *nefret ederdim*, benim dışımda herkesin neyi yanlış yaptığını biliyor gibi görüldüğü anlardan. Sanki dünyaya düşmüş ve oyunun kurallarını anlamamış bir uzaylıyım. Bu gerçekten sinir bozucuydu ve daha önce hissettiğim tüm o coşkudan sonra tam bir moral bozukluğuydu.

Sonunda Chrissie'nin banyodan çıktığını ve yatağın üzerine otururken çıkardığı gıcırtyı duydum.

"Işığı söndüreyim mi, yoksa soyunmak için ışığa ihtiyacın olacak mı?" diye sordu soğuk bir sesle.

"Nasıl istersen. Her türlü iyiyim." "Tamam.

İyi geceler. Işığı söndürdü.

Konuşmak zorunda kalmadan önce yaklaşık beş dakika - aslında muhtemelen daha az - idare ettim.

"Derdin ne senin? Ben de sana tablomun nerede olduğunu soruyordum.

Yanımdaki yataktan bir sessizlik geldi. Yine tutabildiğim kadar tuttum ama sonra ağızımdan kaçırıldım: "Neden bu kadar önemli?

Işık açıldı ve Chrissie yatağının kenarındaki oturuş pozisyonundan bana ters ters baktı.

"Pekâlâ! Size tablonun nerede olduğunu söyleyeyim! Şu anda muhtemelen Tangetyele Galerisi'nin arka tarafındaki dükkânda

Mirrin bana yarına kadar çerçeveleneceğine dair söz verdi. Ve belki de ertesi gün galerinin duvarına asılacak, satış fiyatı da pazarlık ettiğim altı yüz dolar olacak. Tamam mı?"

Işık tekrar kapandı ve ben ve heyecanım - şaşkınlığım da eklenince - tekrar karanlığa gömüldük.

"Onu galeriye mi götürdün? Nefes almaya çalışarak yavaşça söyledim.

"Evet. Anlaşma buydu, değil mi? Eser hakkındaki naçizane fikrime asla değer vermeyeceğinizi biliyordum, bu yüzden onu bir profesyonele götürdüm. Bilgin olsun,' dedi dişlerini sıkarak, 'Mirrin bayıldı. Neredeyse elimden kaçacaktı. Daha fazlasının ne zaman geleceğini bilmek istiyor.

Bu cümlelerde beynimin alamayacağı kadar çok şey vardı, bu yüzden hiçbir şey söylemedim. Elimden geldiğince nefes aldım.

"Resmimi satın mı aldı? Sonunda başardım.

"Öyle demezdim - hiç para vermedi - ama bir müşteri satın alırsa, o zaman sen üç yüz elli dolar alırsın, galeri de iki yüz elli. Yarı yarıya yapmak istedi ama ben daha fazla Celaeno D'Aplièses sözü vererek onu ikna ettim.

Celaeno D'Aplièse ... bu ismin sanat dünyasında ünlü olmasını kaç kez hayal etmiştim? Bu kadar ağız dolusu olduğu için kimsenin unutabileceği bir isim değildi.

"Ah. Teşekkürler.

"Önemli değil.

"Yani," diye ekledim, neden bu kadar üzgün olduğunu anlamaya başlamıştım, "gerçekten, teşekkürler.

"Sorun değil dedim," diye cevap verdi karanlığın içinden.

Gözlerimi kapattım ve uyumayı düşünmeye çalıştım ama bu imkansızdı. Sol sahneden çıkma sırasının bende olduğunu hissederek dik oturdum. Şortumu ararken ve sakarlığım yüzünden yatakların arasında bubi tuzağı gibi duran Chrissie'nin takma bacağına takıldım.

"Özür dilerim," dedim, karanlıkta el yordamıyla onu tekrar dik tutmaya çalışarak. Işık tekrar açılmıştı.

"Teşekkürler," diye tekrarladım ayakkabılarımı ararken. "Benden kaçıyor musun?" diye sordu.

"Hayır, sadece yorgun değilim. Öğleden sonra uzun süre uyudum.

"Evet, ben seninle anlaşma yapmaya gitmişken. Chrissie başını dirseğine dayamış bana bakıyordu. "Bak, Cee, bu benim buradaki son gecem ve aramızın bozulmasını istemiyorum. Bana güvenmediğin için çok üzüldüm.

tüm söylediklerimden ve yaptıklarımından sonra o resme baktım. Ve bugün, ne tür bir sanatçı olabileceğini gördüm ve çok heyecanlandım. Ama salona girip tablonun nerede olduğunu öğrenmek istediğinde bunların hiçbirini görmedin. Bu beni sarstı. Gerçekten bana güvenmeye başladığını düşünmüştüm. Mirrin tabloyu beğendiğinde çok sevinmişim ve sana anlatıp kutlamaya gitmek için sabırsızlanıyordum. Ama sen bana o kadar kızgın geldin ki o an mahvoldu.

"Gerçekten üzgünüm, Chrissie. Seni üzmemiştim."

Anlamıyor musun? Buraya Alice'e geldim çünkü seninle olmak istedim. Broome'dan ayrıldığında seni özledim. Özledin mi?

"Evet. Hem de çok," diye ekledi utangaçça.

"Ve geldiğin için gerçekten çok mutluyum," dedim mülayim bir şekilde, zihnimin duyduklarımı doğru bir şekilde işleyip işlemediğini merak ederek. Ya da daha önemlisi, alt akıntısını. "Tekrar özür dilerim," dedim, her şeyi unutmak istiyordum, çünkü şu anda bununla gerçekten başa çıkamazdım. "Bazen tam bir aptal oluyorum.

"Bak, bana Star'dan, onunla olan ilişkiden ve seni nasıl hayal kırıklığına uğrattığından bahsettin.

"Aslında bırakmadı, sadece hayatına devam etmesi gerekiyordu," dedim sadakatle.

"Her neyse. Güvenmeyi zor bulduğunu biliyorum, özellikle de aşkta... Chrissie'nin derin bir iç çektiğini duydum. 'Sanırım gitmeden önce bilmeni isterim ki ben ... şey, sanırım seni seviyorum, Cee. Nasıl ya da neden diye sorma ama durum böyle. Tayland'da bir erkek arkadaşın olduğunu biliyorum ve .

. .' Chrissie'nin gözlerinin yaşarmasını izledim. "Ama ben sadece dürüst davranıyorum, tamam mı?

"Tamam, anlıyorum," dedim gözlerimi kaçırarak. "Sen harikaydın Chrissie ve-

"Başka bir şey söylemene gerek yok. Ben de anlıyorum. En azından uyumadan önce arkadaş olabiliriz."

"Evet.

"İyi geceler o zaman. Tekrar ışığı kapatmak için uzandı.

"İyi geceler. Yatağıma geri uzandım, beynim Chrissie'nin söylediklerinin anlamını kavrarken aniden hareket edemeyecek kadar bitkin düştüm.

Görünüşe göre beni *seviyordu*. Ve ben bile bunu sadece bir arkadaş olarak söylediğini düşünecek kadar saf olmayacaktım.

Asıl soru, ben onu *seviyor* muydum? Yani, sadece birkaç hafta önce Ace'le birlikteydim. Star gittiğinden beri, kadın ya da erkek, her türden insana bağlanıyor gibi göründüğümü fark ettim. . .

Omzumda nazik bir el hissettim. 'Uyan Cee, hemen havaalanına gitmem gerekiyor. Uyuyakalmışım.

Kendimi hemen uykudan kaldırdım ve dik oturdum.

"Gidiyor musun? Şimdi mi?

"Evet, az önce öyle dedim.

"Ama ... Yataktan çıktım ve şortumu aradım. "Ben de seninle geleceğim.

"Hayır. Bu tür şeylerde iyi değilimdir. Sonra beni kendine çekti ve sarıldı. Beni bırakıp kapıya doğru yürürken, "Kim olduğunu bulmada iyi şanslar," dedi. Sözlerinin ardındaki çifte anlamı kaçırmadım.

'İrtibatı koparmayacağım, söz veriyorum,' dedim.

'Evet, bu hoşuma gider. Ne olursa olsun,' dedi ve kapının koluna uzandı.

Bu manzara beni harekete geçirdi ve ona doğru yürüdüm. 'Bak, seninle birlikte olmaktan gerçekten keyif aldım, Chrissie. Son birkaç gün hayatımın en güzel günleriydi'.

"Teşekkürler. Dün gece için özür dilerim. Yapmamalıydım... şey. Kasvetli bir şekilde gülümsedi. "Gitmem gerek.

Sonra bana uzandı, sıcak dudakları ağzıma değerek beni öptü. Çekilmeden önce birkaç saniye öylece durduk. "Hoşça kal, Cee.

Kapı arkasından çarparak kapandı ve sanki Chrissie tüm sıcaklığı, sevgiyi ve kahkahayı da yanında götürmüş gibi aniden yalnız ve üzgün hissettiğim bir odada durdum. Ne düşüneceğimi ya da hissedeceğimi bilemeden yatağa uzandım. Arkama yaslandım ama sessizlik kulaklarımda çınlıyordu. Kendimi tıpkı Star'ın Kent'e yeni ailesinin yanına gitmek için ayrıldığı zamanki gibi hissediyordum: terk edilmiş.

Ama, diye düşündüm, terk edilmemiştim. Az önce olanlar şok etkisi yaratmış olsa da, Chrissie beni sevdiğini söylemişti.

İşte bu gerçekten bir keşifti. Daha önce hayatımda çok az insan bana bu sözleri söylemişti. Ona karşı içimin yapış yapış olmasının nedeni bu muydu? Yoksa . . . ? *Ben* mi . . . ?

"Kahretsin!" Kafam tamamen karışmış bir halde başımı salladım. Duygularımı çözme konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştım - psikolojik adımlarımda bana yol gösterecek bir Şerpa'ya ve yanan bir meşaleye ihtiyacım vardı. Yatağımın yanındaki telefon çaldığında belki de Batı dünyasının çoğuna katılmam ve her şeyi bir profesyonele devretmem gerektiğini düşünüyordum.

"Merhaba, Bayan D'Aplièse. Aşağıda sizi görmek isteyen bir adam var." "Adı nedir?"

Bay Drury. Sizinle Hermannsburg misyonunda tanıştığını söyledi.

"Ona hemen geleceğimi söyle. Ahizeyi kapattım, botlarımı giydim ve odadan çıktım.

Hermannsburg'dan gelen adamı resepsiyonda dolaşırken buldum, bana küçük bir kafese konmuş ve bundan hiç hoşlanmayan büyük bir vahşi hayvanı hatırlatıyordu. Tozlu giysileri ve güneşten yıpranmış yüzüyle modern plastik mobilyaların arasında her şeyin üzerinde yükseliyordu.

"Merhaba Bay Drury. Geldiğiniz için teşekkürler," dedim, annemin çocukken bize her zaman telkin ettiği nezaketi göstererek elimi uzattım.

"Merhaba, Celaeno. Bana Phil de. Bir şeyler içmek için gidebileceğimiz bir yer var mı?" "Sanırım kahvaltı hâlâ devam ediyor. Resepsiyon görevlisine baktım.

başıyla onayladı.

"Büfe yirmi dakika içinde kapanacak," dedi ve biz de içeri girdik.

"Burası mı?" Yarı boş yemek salonunda pencere kenarındaki bir masayı gösterdim. "Bana uyar," dedi ve oturdu.

"Açık büfeden bir şey ister misin?"

"Varsa bir kahve alacağım. Sen yiyeceklerle devam et.

İki kahve sipariş ettikten sonra - ikisi de sert ve sade - yemeklerin yanına koştum ve bir tabağı kolesterolle doldurdum.

Tabağı karşısına koyduğumda Phil, "Yemekten zevk alan kadınları severim," diye yorum yaptı.

"Severim," dedim yerken. Bana bakma şekline bakılırsa, beyin gıdasına ihtiyacım olabileceğini düşündüm.

"Dün gece Hermannsburg'da yaşlılarla toplantımız vardı," dedi, zarif fincan kahveyi bir dikişte mideye indirdikten sonra.

"Evet, gideceğinizi söylemişsiniz," dedim.

"Toplantının hemen başında fotoğrafınızı dağıttım. "Fotoğraftaki genç adamı tanıyan oldu mu?

"Evet. Phil garsona bir kahve daha koyması için işaret etti. "Öyle de denebilir.

"Ne demek istiyorsun?

"Şey, neden hepsinin ona bakıp işaret ettiklerini ve sonra da güldüklerini anlayamadım.

"Neden gülüyorlardı? Sadede gelmek için endişelenerek sordum.

"Çünkü Celaeno, fotoğraftaki adam toplantıda hazır bulunuyordu. Yaşlılardan biri. Diğerleri ona fotoğraf hakkında bilgi veriyordu.

Derin bir nefes aldım ve ardından kahvemden bir yudum aldım, çığlık mı atacağımı, sevinçten zıplayacağımı yoksa az önce mideye indirdiğim devasa kahvaltıyı kusacağımı mı merak ediyordum. Yirmi dört saat içinde bu kadar heyecan yaşamaya alışık değildim.

"Doğru," dedim, devam etmek için beklediğini biliyordum.

"Kahkahalar sonunda kesildi ve şu fotoğraftaki adam diğerleri gittikten sonra benimle konuşmaya geldi.

"Ne söyledi?

"Dürüst olmamı ister

misin?" "Evet.

"Peki. Phil yutkundu. "Daha önce hiç ağlayan bir ihtiyar görmemiştim. Dün gece ben ağladım.

"Ah," dedim, nedense boğazımda kocaman bir yumruyu yutkunarak.

'Onlar büyük, güçlü adamlar, görüyorsunuz. O kız gibi duygulara sahip değiller. Şöyle söyleyeyim, senin kim olduğunu çok iyi biliyordu. Ve seninle tanışmak istiyor.'

"Oh," dedim yine. "Ee, kim olduğunu sanıyor? Yani ...' Saçma sapan bir dil kullandığım için başımı salladım. "Benim için kim o?

"Kendini büyükbaban sanıyor.

"Doğru.

Bu sefer gözyaşlarımı durduramadım yoksa gerçekten kahvaltımı kusacaktım. Bu yüzden tanımadığım bu adamın önünde gözlerimden akmalarına izin verdim. Cebini karıştırmasını ve masanın üzerinden bana tertemiz beyaz bir mendil uzatmasını izledim.

"Teşekkürler," dedim burnumu silerken. 'Şok yüzünden, yani...' "Uzun bir yoldan geldim ve ailemi bulmayı hiç beklemiyordum.

"Hayır, eminim. Ben kendimi toparlayana kadar sabırla bekledi.

"Özür dilerim," diye teklif ettim ve başını salladı.

"Anlıyorum.

Vıcık vıcık mendilini elimde tuttum, bırakmak istemiyordum. "Peki, neden benim büyükbabam olabileceğini düşünüyor?

"Sanırım bunu size söylemek onun görevi. "Ama ya yanlış anladıysa?

"O zaman yanılmıştır," diye omuz silkti Phil, "ama bundan şüpheliyim. Bu adamlar sadece gerçekler üzerinde çalışmazlar. Sana anlatmaya başlayabileceğim şeylerin çok ötesinde bir içgüdüleri var. Ve Francis, tüm yaşlılar arasında, etrafta dolaşacak biri değil. Biliyorsa biliyordur, o kadar.

"Doğru. Mendil artık o kadar ıslaktı ki, elimin tersiyle hâlâ damlayan burnumu silmeye başladım. "Benimle ne zaman buluşmak istiyor?

'Mümkün olan en kısa zamanda. Sana benimle Hermannsburg'a gelmek için zaman ayırıp ayıramayacağını soracağımı söyledim.

"Şimdi mi?

'Evet, eğer uygunsa. Yakında Bush'a gidecek, bu yüzden şimdiki zamandan daha iyi bir zaman olmadığını söyleyebilirim.

"Tamam," dedim, "ama buraya dönmek için herhangi bir ulaşım aracım yok.

'Gerekirse bu gece bende kalabilirsin, ne zaman istersen seni kasabaya geri bırakırım,' diye yanıtladı.

"Tamam. O zaman eşyalarımı toplamam lazım.

"Elbette," diye başını salladı. 'A c e l e etme. Zaten kasabada yapmam gereken bazı işler var. Yarım saat sonra burada görüşsek nasıl olur?

"Tamam, teşekkürler.

Resepsiyonda ayrıldık ve ben koşarak merdivenlerden odama çıktım. Başımın döndüğünü söylemek bile bunu tarif etmeye yetmezdi. Eşyalarımı sırt çantama yerleştirirken kendimi saatlerce süren bir filmin içinde hapsolmuş gibi hissettim - yani bu sabahtan önceki hayatımın içinde. Ve sonra, birdenbire

Birçok şey aynı anda gerçekleşecek şekilde ileri sarıldı. Hayatım şu anda böyle hissediyordu.

Avustralya, Chrissie, büyükbabam ...

Ayağa kalktım ve kendimi o kadar sersemlemiş hissettim ki duvara yaslanarak kendimi sabitlemek zorunda kaldım. Başımı salladım ama bu sadece daha da kötüleştirdi, bu yüzden onun yerine uzandım, kendimi bir pısrık gibi hissettim.

"Çok fazla heyecan," diye mırıldandım, kendimi sakinleştirmek için derin nefes almaya çalıştım. Sonunda tekrar ayağa kalktım ve Phil'le aşağıda buluşmama sadece on dakika kaldığını gördüm.

Dişlerimi acımasızca fırçalarken ve aynadaki yansıma bakarken, *"Akışına bırak Cee,"* diye düşündüm. *Sadece akışına bırak.*

Resepsiyon görevlisi bana ödenecek bir şey olmadığını söyledi ve Chrissie'nin kazandığı azıcık parayı faturayı temizlemek için kullanmış olması gerektiğini fark ettim. Bunu düşünmediğim ve oraya ilk ben gittiğim için kendimi çok kötü hissettim. Belli ki o da benim gibi gururluydu ve avantaj sağlıyormuş gibi hissetmek istemiyordu.

Hermannsburg'daki otoparkta gördüğüm tozlu, hırpalanmış kamyonet otelin dışındaydı.

Phil bana, 'Çantayı kamyonetin arkasına at ve bin,' diye talimat verdi.

Yola çıktık ve arabayı sürerken onu sinsice inceledim. Kir pas içindeki kocaman botlarının uçlarından, kaslı kollarına ve başındaki Akubra şapkasına kadar tam bir Avustralyalı bushman tipiydi.

"Demek sizin için güzel bir an yaklaşıyor, genç bayan," diye yorum yaptı.

"Evet. Eğer bu adam gerçekten büyükbabamsa. Onun kesinlikle ben olduğumu nasıl bilebildiğini anlamıyorum. Yani, benim bir resmimi ya da başka bir şeyimi görmedi ve bana isim verenin üvey babam olduğunu biliyorum.

"Francis'i hayatımın yarısından beri tanıyorum ve dün ona senden bahsettiğimde normalde böyle tepki verecek biri değil. Ayrıca, sende onun bir fotoğrafı vardı, hatırladın mı?

"Evet, belki de onu gönderen ve bana mirası veren oydu?" "Belki.

"Nasıl biri? Bir insan olarak yani?

"Francis mi? Phil kıkırdadı. "Onu tarif etmek oldukça zor. Benzersiz demek daha doğru olur. Artık yaşılanıyor tabii - sanırım otuzlu yılların başında doğdu, yani yetmişli yaşlarında ve son zamanlarda resim yapması biraz yavaşladı ...'

"O bir sanatçı mı?

"Evet, buralarda oldukça iyi tanınır. Çocukken misyonda yaşamış. Dün gece yaşlıların ona takılmalarına bakılırsa, Namatjira'yı evcil bir dingo gibi takip ediyormuş.

"Ben de bir sanatçıyım. Gözyaşlarımın yeniden kabardığını hissederken dudağımı ısırdım.

"İşte böyle. Yetenek aileden geliyor, değil mi? Yaşlı babamın bana ne aktardığından emin değilim, şehirlerden ve insanlardan nefret etmek dışında. Kusura bakmayın hanımefendi ama ben tavuklarımla ve köpeklerimle insanlarla olduğumdan çok daha rahatım.

"Yani kesinlikle Namatjira ile akraba değilim? Chrissie'nin ne kadar hayal kırıklığına uğrayacağını düşündüm.

"Öyle görünmüyor, hayır, ama Francis Abraham yine de dolabında bulundurmak için iyi bir akrabadır.

"Abraham" mı? diye sordum.

"Evet, misyonda ona bir soyadı verdiler, tüm yetim bebeklere olduğu gibi.

"O bir yetim miydi?

"En iyisi sana anlatması. Ben sadece temel bilgileri biliyorum. Bilmen gereken tek şey onun iyi, sağlam bir adam olduğu, buralardaki bazı molozlar gibi olmadığı. Komiteden emekli olduğunda onu özleyeceğim. Diğerlerini hizada tutuyor, ne demek istediğimi anlıyorsanız. Ona saygı duyuyorlar.

Sonunda Hermannsburg otoparkına girdiğimizde kalp atışlarım hızlanmaya başladı ve Chrissie'nin beni sakinleştirmek için yanımda olmasını diledim.

"Pekâlâ, onu beklerken gidip kendimize soğuk bir içecek alalım," dedi Phil kamyondan fırlayarak. "Eşyalarını olduğu yerde bıraksan iyi olur - sırt çantana istenmeyen ziyaretçilerin girmesini istemezsin, değil mi?

Ürperdim ve içimdeki panik yükselirken kalp atış hızım doksan bin atım daha arttı. Ya gerçekten geceyi burada geçirmek zorunda kalırsam? Taşrada, en kötü sekiz bacaklı kâbuslarımla çevrili bir yerde?

Hadi, Cee, cesur ol. Phil'in arkasındaki sert kırmızı zeminde yürürken kendime, *korkularınla yüzleşmen gerektiğini* söyledim.

"Kola? Soğutucu dolabına uzandı.

"Teşekkürler. Ben dolabın kapağını açarken Phil de kitapların olduğu rafa gidip bir şeyler aradı.

"İşte burada.

Yirminci Yüzyılda Aborjin Sanatı adlı büyük ciltli kitabı karıştırmasını izledim ve bana okumam için kocaman bir makale vermeyeceğini umdum.

"Burada olduğunu biliyordum. Parmağıyla bir sayfayı işaret etti ve ona dokundu. "Bu Francis'inkilerden biri. Şimdi Canberra Ulusal Galerisi'nde.

Parlak resme baktım ve gülümsemekten kendimi alamadım. Muhtemel büyükbabamın Namatjira'dan öğrendiği göz önüne alındığında, suluboya bir manzara bekliyordum. Bunun yerine, babamın on sekizinci yaş günümde Atlantis'in bahçesinde kurduğu Catherine çarkını hatırlatan canlı bir nokta resmi -ateş kırmızısı, turuncu ve sarıdan oluşan yuvarlak bir girdap gibi görünen- duyularımı uçurdu.

Daha yakından baktığımda, mükemmel spiralin içindeki şekilleri seçmeye başladım. Belki bir tavşan, belki de çemberin içinden merkeze doğru ilerleyen bir yılan. . .

"Bu harika," dedim, ilk kez yetenekli bir sanatçının noktalarla neler yapabileceğini anlamıştım.

"Bunun adı *Ateş Çarkı*," diye yorumladı Phil tezgahın arkasından. "Ne düşünüyorsunuz?"

"Bayıldım ama beklediğim gibi değildi çünkü Namatjira'dan öğrendiğini söylemiştin.

"Evet, ama Francis de Geoffrey Bardon sahneye çıkmadan çok önce Clifford Possum ile Papunya'ya gitti. İkisi Papunya hareketinin başlamasına yardım etti. İşte, sana Clifford Possum'un çalışmalarını göstereyim.

Bu adam benimle yepyeni bir dil konuştuğu için utanmıştım. Geoffrey Bardon ya da Clifford Possum'un kim olduğu ya da Papunya'nın nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. *Ne sanat bilginiyim*, diye düşündüm.

"İşte. Phil bir sayfaya dokundu ve gözlerimin önünde bir başka muhteşem resim belirdi. Ressam yumuşak pastel renklerle bir resim yaratmıştı, şekiller en küçük ve en narin binlerce noktadan oluşuyordu. Biraz Monet'nin *Nilüferler* tablosunu anımsadım, ama sanki ressam iki farklı resim ekolünü almış ve benzersiz bir şey üretmek için bunları karıştırmıştı.

"Bunun adı *Warlugulong*. Geçen yıl iki milyon doların üzerinde bir fiyata satıldı. Phil bir kaşını kaldırdı. "Ciddi para. Şimdi izinle Celaeno, tuvaleti kontrol etmem gerekiyor - dün orada bir Batı kahverengisi buldum.

"Doğru ya. Büyükbabam ne zaman geleceğini söyledi mi?"

Phil belli belirsiz, "Bugün bir ara," dedi. "Buzdolabından istediğini al canım, birazdan görüşürüz.

Elime bir şişe su alarak kitabı aldım ve oturup göz gezdirecek bir yer aradım. Tezgâhın arkasında sadece yüksek bir tabure vardı, ben de onun üzerine tünedim ve kitabı en başından açtım.

Aslında sadece muhteşem resimlere değil, resimlerin Aborijin isimlerini ve anlamlarını çözmeye çalışmaya da o kadar dalmıştım ki, ancak kulübenin kapısının açıldığını duyduğumda başımı kaldırdım, belli ki bir araba sesini kaçırmıştım.

"Merhaba," dedi kapının girişinde duran figür.

"Merhaba.

İlk başta onun Hermannsburg'u ziyarete gelen bir turist olduğunu düşündüm, çünkü büyükbabam olamazdı - fotoğraflarda gördüğüm tüm yaşlı Aborijin erkekler küçük ve çok esmerdi, ciltleri güneşten kurumuş erik gibi kırışıklıklar ve çatlaklar halinde kavrulmuştu. Bu adamın o olamayacak kadar genç görünmesinin yanı sıra, uzun boylu ve zayıftı, teni benimkiyle aynı tondaydı. Akubra şapkasını çıkarıp bana doğru yürürken, inanılmaz bir çift göze sahip olduğunu gördüm. Parlak maviydiler ve üzerlerinde altın ve kehribar benekleri vardı, öyle ki irisleri az önce baktığım nokta resimlerine benziyordu. Sonra onun da benim ona baktığım kadar sert bir şekilde bana baktığını fark ettim ve bakışlarının yoğunluğu altında yanaklarımın renginin açıldığını hissettim.

"Celaeno?" Sesi bal gibi derin ve ölçülüydü. "Ben Francis Abraham.

Gözlerim bir tanıma anında onunkilerle kilitlendi.

"Evet.

Daha fazla duraklama ve bakışmalar oldu ve bu anı nasıl oynayacağını onun da benim kadar bilmediğini fark ettim, çünkü ikimiz de bunun BÜYÜK olduğunu biliyorduk. "Biraz su alabilir miyim?" diye sordu bana, buzdolabını göstererek. O anı bozduğu için minnettardım ama neden *bana* sorduğunu da merak ediyordum. Ne de olsa o bir 'yaşlı'ydı, her ne demekse, bu yüzden oldukça istediği kadar su alabileceğinden emindi.

Soğutucu dolabına doğru adım atışını izledim. Yürüme şekli ve sonra cam kapıyı açmak için kaslı kolunu uzatışı Phil'in bana söylediği yaşı yalanlıyordu. Bu güçlü ve canlı adam nasıl yetmişli yaşlarında olabilirdi? OAP'den çok Crocodile Dundee'ye benziyordu, bunu baş ve işaret parmağının en hafif dokunuşunu kullanarak

şişenin kapağını kapattı. Derin derin içişini izledim, belki de bu hareketi zamana oynamak ve ne söyleyeceğini düşünmek için yapıyordu.

Şişeyi boşalttıktan sonra çöp kutusuna attı, sonra bir kez daha bana döndü.

"Sana o fotoğrafı ben gönderdim," dedi. "Geleceğini umuyordum. "Ah, teşekkürler.

Uzun bir sessizlik oldu, sonra derin bir iç çekti, başını hafifçe salladı ve tezgâhın etrafından dolaşarak bana doğru yürüdü.

'Celaeno . . gel ve büyükbabana bir sarıl.

Tezgahın arkasındaki daracık alanda bir yere gidecek yer olmadığı için ona doğru uzandım ve o da beni kollarının arasına aldı. Başımı kalbine yasladım ve kalbinin göğsünde sürekli attığını duydum, yaşam gücünü hissettim. Ve sevgisini.

Sonunda ayrıldığımızda ikimiz de gizlice gözyaşlarımızı sildik. Anlamadığım bir dilde bir şeyler fısıldadı, sonra gökyüzüne baktı. Şimdi daha yakın olduğu için, derisini çaprazlama kesen ince kırışıklıkları ve boynundaki ipleri görebiliyordum, bu da onun ilk izlenimimden daha yaşlı olduğunu ortaya koyuyordu.

"Eminim bir sürü sorunuz vardır," dedi. "Evet, var.

"Phil nerede?

"Tuvalette yılan aramaya gitti.

"Eminim sohbet etmek için onun uyku kulübesini kullanmamızın bir sakıncası yoktur. Kolunu uzattı. "Gelin, konuşacak çok şeyimiz var.

Phil'in uyku kulübesi tam da üzerinde yazdığı gibiydi. Küçük, alçak tavanlı bir odaydı ve eski bir vantilatör, lekeli şiltenin üstünde sadece bir uyku tulumu bulunan kaba ahşap bir yatağın üzerinde sallanıyordu. Francis yatak odasından ötesindeki gölgeli verandaya açılan kapıyı açtı. Benim için eski bir tahta sandalye çıkardı, sandalyeyi yerleştirirken sallanıyordu.

"Oturmak ister misin?" diye sordu.

"Teşekkürler. Oturduğumda, önümdeki manzaranın içerideki tesislerin eksikliğini hemen telafi ettiğini gördüm. Ön plandaki kesintisiz kırmızı çöl bir dereye kadar uzanıyordu. Diğer tarafta, hayatta kalmak için sınırlı su kaynağını emmeye bağlı olan gümüş yeşili çalılardan oluşan küçük bir çizgi kenarlarda büyüyordu. Ve bunun ötesinde ... kırmızı toprak mavi ufukla buluşana kadar hiçbir şey yoktu.

Bir süre o dere boyunca yaşadım. Coğumuz yaşadık. Girdik ama çıktık, ne demek istediğimi anlıyorsanız.

Anlamadım ama yine de başımı salladım. O anda, aradan iki yüz yıl geçmesine rağmen hâlâ birbirleriyle uzlaşmaya çalışan iki kültürün kesiştiği noktada durduğumu fark ettim. Avustralya - ve ben - henüz gençtik ve kendimizi çözmeye çalışıyorduk. İlerleme kaydediyorduk ama sonra hatalar yapıyorduk, çünkü yüzyılların bilgeliği ve bize rehberlik edecek yaş deneyimine sahip değildik.

İçgüdüsel olarak karşımda oturan adamın çoğundan daha fazla bilgiğe sahip olduğunu hissettim. Gözlerimi tekrar onunkilerle buluşturmak için kaldırdım.

"Ah, Celaeno, nereden başlamalıyız? Parmaklarını büktü ve uzaktaki ufka baktı.

"Sen söyle.

"Biliyor musun," dedi bakışlarını tekrar bana çevirerek, "bugünün geleceğini hiç hayal etmemiştim. İnsanın dilediği pek çok an gerçekleşmiyor.

"Biliyorum," diye kabul ettim, keşke onun tuhaf aksanını çözebilseydim, çünkü o kadar farklı tonlamaların bir karışımıydı ki, ne zaman çözdüğümü düşünsem yanıldığımı anlıyordum. Avustralya aksanı, İngiliz aksanı ve hatta bir parça Alman aksanı bile vardı.

"Demek Adelaide'deki avukattan mektubu ve fotoğrafı aldınız?" diye sordu.

"Evet, aldım.

"Ve onunla birlikte gelen meblağ?

"Evet. Teşekkür ederim, eğer gönderen sizseniz gerçekten çok nazıksınız.

'Gönderilmesini ben ayarladım, evet, ama onu kazanmak için bu elleri kullanmadım. Yine de, bu sizin hakkınız. Benim ... ailemiz aracılığıyla. Gözleri kırışarak sıcak bir gülümsemeye dönüştü. "Büyük büyükannene benziyorsun. Tıpkı onun gibi...'

"Camira'nın kızı mıydı o? Kehribar gözlü bebek?" CD'de o ana kadar dinlediklerimden yola çıkarak bir tahminde bulundum.

'Evet. Alkina benim annemdi. Ben ... şey. Sanki ağlayacakmış gibi görünüyordu. "Ah," dedim.

"Yani. Francis gözle görülür bir şekilde kendini toparladı. "Bana şu ana kadar akrabaların hakkında neler keşfettiğini anlatır mısın?

Ona bildiklerimi anlattım, utangaç ve kararsız hissediyordum çünkü bu adamın öyle bir *varlığı*, sakın ve karizmatik bir aurası vardı ki, normalde olduğundan daha fazla dilim tutulmuş gibi hissediyordum.

"Sadece *Koombana*'nın battığı yere kadar gidebildim. Baba ve iki kardeş denizde kaybolmuştu. Kitabı yazan kişi, Kitty'nin kocasının erkek kardeşiyle - Drummond'du değil mi? - yakın bir ilişki olduğunu söylüyordu.

"Okudum. Bir ilişkileri olduğunu öne sürüyor,' diye kabul etti.

"İnsanların kitap satmak için nasıl bir şeyler yazdıklarını bilirim, o yüzden ille de inanmam gerekmiyor," diye geveledim, onun *-ailemizin-* yakın bir üyesine iftira atıyor olabileceğim için kendimi çok kötü hissediyordum.

"Celaeno, bu biyografi yazarının Kitty Mercer'ın hayatını sansasyonelleştirmiş olabileceğini düşündüğünü mü söylüyorsun?

"Belki de, evet," dedim endişeyle. "Celaeno.

"Evet mi?

"Sana söyleyeceklerimi duyduğunda, yeterince sansasyonelleştirmediğini anlayacaksın!

Francis'in başını geriye atıp gülüşünü hayretle izledim. Gözleri tekrar bana döndüğünde eğlence doluydu. "Şimdi size gerçek hikâyeyi anlatacağım. Bana sadece büyükannemin ölüm döşeğinde anlatılan bir gerçeği. Ve bu konuda gülmüyoruz, çünkü o tanıdığım en sevgili, en değerli insanlardan biriydi.

'Anlıyorum ve lütfen istemiyorsan bana söyleme. Belki de birbirimizi daha iyi tanımalıyız, böylece bana güvenebileceğini bilirsin?

"Seni kızımın rahmindeki bir tohum olduğun zamandan beri hissediyorum. Senin için endişeleniyorum, Celaeno. Köklerini, nereden geldiğini asla bilememek...' Francis derin bir iç çekti. 'Ve akrabalarının hikâyesini bilmelisin. Sen akrabasın. Onların kanından - ve benim - kanımdan.

"Beni nasıl buldun?" diye sordum. "Bunca yıldan sonra mı?

"Rahmetli eşimin -büyükannenin- son arzusu kızımızı bir kez daha aramamdı. Onu bulamadım ama onun yerine seni buldum. Daha iyi anlamana yardımcı olmak için seni geçmişe götürmeliyim. *Koombana*'nın batışına ve tüm Mercer adamlarını beraberinde götürmesine kadar olan hikayeyi biliyor musun?

"Evet ama nasıl uyum sağlayacağım?

"Sabırsızlığınızı anlıyorum, ama anlamak için önce dikkatle dinlemelisiniz. Bu yüzden size Kitty'ye bundan sonra ne olduğunu anlatacağım.

Kitty

Broome, Batı Avustralya

Nisan 1912

Kitty sık sık insanların en karanlık kayıp anlarını nasıl atlattıklarını merak ederdi. Leith'te kiralık evlerde yaşayan aileleri ziyaret etmiş, ancak onların bir grip ya da kızamık salgını yüzünden yok olduklarını öğrenmişti. Onlar Tanrı'ya iman etmişlerdi, çünkü iman edecekleri başka bir yer yoktu.

Ve ben kesinlikle cehenneme gidiyorum, diye düşündü sürekli.

Takip eden hafta boyunca, günlük rutininde bir değişiklik olmasa da, Kitty sanki kendisi de bu dünyadan ayrılmış gibi bir hayalet gibi dolaştı. Dampier Terrace boyunca uzanan dükkânların vitrinlerine siyah bezler asılmıştı ve kasabada felaketten etkilenmemiş neredeyse tek bir aile yoktu. Yaşadıkları şoka bir de 'batmayan' *Titanik*'in de okyanus tarafından yutulduğu ve çok az kişinin kurtulduğu haberi eklenmişti.

Koombana'nın nasıl battığı ve değerli yükünü denizin dibine nasıl götürdüğü konusunda kimsenin bir fikri yoktu. Bir kamara kapısı, Fas derisinden bir kanepenin minderi ... bunlar yüzeye sürüklenen yetersiz kalıntılardı. Henüz hiçbir ceset bulunamamıştı ve Kitty asla da bulunamayacağını biliyordu. Aç köpekbalıkları birkaç saat içinde etleriyle ziyafet çekerlerdi.

Kitty ilk kez küçük topluluğundan ve ortak kederinden memnundu. İnsanlar sokakta buluşup birbirlerine sarılırken ve gözyaşlarının kontrolsüzce akmasına izin verirken olağan sosyal kurallar göz ardı edildi. Kitty gördüğü nezaket ve kendisini rahatsız etmemek için mektup kutusuna itilen taziye kartları karşısında alçakgönüllü davrandı.

İlk tepkisi çok sakin olan Charlie, annesinin kendisine haber vermesinden birkaç gün sonra onun dizinde ağlamıştı.

'Cennete gittiklerini biliyorum anne ama onları özlüyorum. Babamı ve Drum Amca'yı görmek istiyorum...'

Oğlunun çektiği acılar Kitty'ye en azından odaklanacak bir şey veriyordu ve onunla olabildiğince çok zaman geçiriyordu. Babasının, büyükbabasının ve amcasının kaybıyla Mercer soyu bir anda yok olmuştu ve Charlie artık tek varisti. Kitty bunun ileride onun için nasıl bir yük olacağından korkuyordu.

Charlie'yi gece yatağına yatırdıktan ve uyuması için saçlarını nazikçe okşadıktan sonra Kitty yazı masasının üzerindeki açılmamış mektup ve telgraf yığınının eliyle yokladı. Onları açmaya, yazarların sempatilerini kabul etmeye dayanamıyordu, çünkü bunların hiçbirini hak etmediğini biliyordu. İkiyüzlü kalbini dizginlemeye ve üzüntüsünü Andrew'a odaklamaya çalışmasına rağmen, Drummond için durmadan yas tutmaya devam etti.

Verandaya çıktı ve uçsuz bucaksız yıldızlara bakarak bir cevap aradı.

Her zaman olduğu gibi, hiç yoktu.

* * *

Gömülecek cenaze olmadığı için Piskopos Riley Nisan sonunda Müjde Kilisesi'nde bir anma töreni düzenleneceğini duyurdu. Kitty yas kıyafeti almak için yerel terzi Wing Hing Loong'a gittiğinde siyah elbise kumaşının çoktan tükendiğini gördü.

"Endişelenmeyin, Bayan Mercer," dedi ufak tefek Çinli. 'Elinde ne varsa onu giy, kimse nasıl görüldüğünü umursamaz' dedi. Kitty acımasız bir gülümsemeyle kalabalık dükkândan çıktı, bunun kimsenin işine yaramayan kötü bir rüzgâr olduğunu kendi gözleriyle görmüştü.

İnci filosundaki luggerlerin çoğu yatma sezonu için çekilmiş olsa da, birkaçı kasırgaya yakalanmıştı. Mercer Pearling Company'nin nazik İrlandalı yöneticisi Noel Donovan, kayıpların ayrıntılarını vermek için eve geldi.

"Yirmi adam," diye iç geçirdi. 'Ailelerine yazabilmem için adresleri sizde var mı? İçlerinde Broome'da akrabası olan var mı? Eğer varsa, onları şahsen ziyaret etmek isterim.

"Ofisten alabildiğim kadar adres alacağım, Bayan Mercer. *Koombana*'nın battığı gün olan yirminci Mart'ın tarihe geçeceğini tahmin ediyorum. Bize asla rehavete kapılmamamız gerektiğini öğretiyor, değil mi? İnsanoğlunun kibri, okyanuslara hükmedebileceğine inanmasına neden oluyor. Doğa daha iyisini bilir.

"Ne yazık ki, geride kalan tüm ruhlar için, gerçekten haklısınız Bay Donovan.

"Pekala, şimdi sizi yalnız bırakayım. Sandalyesinden kalktı, sonra ellerini gergin bir şekilde birbirine kenetledi. "Böyle bir zamanda söylediğim için kusura bakmayın ama Bayan Mercer Senior'dan hiç haber aldınız mı?

"Korkarım bana gönderilen telgrafları açacak cesareti henüz bulamadım. Ya da kartları ve mektupları. Kitty masasının üzerinde giderek büyüyen yığını gösterdi.

"Ben de ondan haber almadım ve onu rahatsız etmekten hiç hoşlanmıyorum, ama merak ettim de inci iğnin akıbeti hakkında bir fikrin var mı? Üç Mercer'ın da gitmesiyle ...' Noel başını salladı.

"İtiraf etmeliyim ki hiçbir fikrim yok, ama işi yürütecek kimse kalmadı ve Charlie hala çok genç, sadece satılacağını hayal edebiliyorum.

'Ben de öyle düşünmüştüm ve sizi uyarmalıyım Bayan Mercer, akbabalar şimdiden etrafınızda dolaşmaya başladı. İlk önce size geleceklerini tahmin ediyorum, bu yüzden Adelaide'deki aile avukatıyla iletişime geçmenizi tavsiye ederim. Özellikle bir beyefendi var, Japon sanırım, en çok ilgilenen kişi. Bay Pigott da her şeyi satmayı planlıyor. Bu endüstrimiz için gerçekten büyük bir darbe. Pekala, iyi günler Bayan Mercer, anma töreninde görüşürüz.

Tören sabahı Kitty, Camira ve Fred'i kendisine ve Charlie'ye eşlik etmeleri için ikna etmeye çalıştı. Camira dehşetle baktı.

'Hayır, Bayan Kitty, o beyaz adamların yeri. Bize göre değil.

'Ama orada olmayı hak ediyorsun, Camira. Sen ve Fred... siz de onları seviyordunuz.

Camira metanetle reddetti, Kitty de Charlie'yle birlikte arabaya binip yola koyuldu. Küçük kilisede insanlar Kitty'nin Charlie'yle birlikte ön tarafa yakın oturmasına izin vermek için kenara çekildiler. Cemaat bahçeye taşı ve birçoğu piskoposun vaazını duymak için panjurlu pencerelerden içeri baktı. Tören boyunca ve acıklı hıçkırık sesleri arasında Kitty kuru gözlerle oturdu. Kaybedilen birçok ruh için dua etti ama kendisi için gözyaşı dökmedi. Çektiği acı ve suçluluk duygusunun her saniyesini hak ettiğini biliyordu.

Daha sonra Roebuck Bay Otel'de bir cenaze töreni düzenlendi. Bazı adamlar üzüntülerini inci ustalarının içtiği alkolde boğdular.

ve İskoç ve İrlanda deniz şarkıları söylemeye başladı, bu da Kitty'yi Edinburgh Castle Hotel'e tesadüfen girdiği güne geri götürdü.

Daha sonra eve döndüğünde, misafir odasında oturdu ve alışkanlıktan olsa gerek, nakışını eline aldı. Dikiş dikerken kendisinin ve Charlie'nin geleceğini düşündü. Hiç şüphesiz Noel Donovan'a söyledikleri doğrudu ve işletmeler satılacak, elde edilen para Charlie'ye emanet edilecekti. Edinburgh'a dönüp dönmemesi gerektiğini düşündü ama Edith'in tek torununun Avustralya'dan ayrılmasından memnun olacağından şüpheliydi. Belki de ikisinin de Adelaide'de yaşamak için geri dönmelerinde ısrar edecek ve Kitty reddederse Charlie'nin gelecekteki servetini fidye olarak isteyecekti.

Kitty sandalyesinden kalktı ve masasına doğru yürüdü. Anma töreni bittiğine göre artık gelecekle yüzleşmeye başlaması gerekiyordu. Mektupları açılmamış telgraflardan ayırdı, oturdu ve okumaya başladı.

Broome kasabası halkının cömertliği ve düşünceliliği karşısında gözyaşları yüzünden akmaya başladı.

... *Ve Drummond, o ne hoş b i r soluktu.*
Zekâsı ve esprileriyle yemek masamızı aydınlatıyordu.

Kitty ön kapının çarpıldığını duyunca sıçradı. Giriş holünde ağır ayak sesleri duyuldu ve misafir odasının kapısı gıcırdayarak açıldı. Kitty nefesini tuttu, artık tehlikeli bir kasabada yalnız bir kadın olduğunu çok geç fark etti. Masasına döndü ve orada dikilen bir figür gördü, pislik ve kırmızı tozla kaplı olsa bile fazlasıyla tanıdık bir figür. Kitty halüsinasyon görüp görmediğini merak etti, çünkü bu *olamazdı*.

...

Gözlerini kapadı, sonra tekrar açtı. Adam hâlâ oradaydı ve ona bakıyordu.

"Drummond?" diye fısıldadı.

Adamın gözleri kısıldı ama cevap vermedi.

'Aman Tanrım, Drummond, yaşıyorsun! *Buradasın!* Ona doğru koştu ama adam onu sertçe itince irkildi. Mavi gözleri çelik gibiydi ve kırmızı çerçevesiydi.

"Kitty, o Drummond değil, Andrew, kocan!

'I . . .' Başı döndü ve kusma isteğiyle savaştı, ama derinlerdeki bir içgüdü ona bir açıklama getirmesi için zihnini taraması gerektiğini söyledi.

"Kederden kendimi öyle kaybettim ki, kendi adımları bile zor hatırlıyorum. Elbette sensin Andrew, evet, şimdi görüyorum ki sensin. Elini onun yanağını, saçlarını okşaması için zorladı. "Bu nasıl olabilir? Kocam bana nasıl ölümden dönebilir?"

"Hiç bilmiyorum ... ah Kitty ... Yüzü buruştu ve duvara yaslandı. Kadın onu kolundan tutup bir sandalyeye götürdü, başı ellerinin arasına düştü ve omuzları ağır hıçkırıklarla sarsıldı.

"Ah sevgilim," diye fısıldadı, kendi gözlerine de yaşlar geliyordu. Büfeye gitti, ona bir ölçü konyak doldurdu, sonra da titreyen parmaklarına tutuşturdu. Sonunda adam bir yudum aldı.

"Buna dayanamıyorum," diye mırıldandı. 'Kardeşim ve babam gittiler. Ama ben hâlâ buradayım. Tanrı *nasıl* bu kadar acımasız olabilir? Başını kaldırıp ona baktı, gözleri çaresizdi. "*Koombana*'da olmalıydım. Onlarla birlikte ölmeliydim...'

"Sus, sevgilim, seni tekrar aramızda görmek bir mucize. Lütfen, nasıl hayatta kaldın?"

Andrew konyağından bir yudum daha aldı ve gücünü topladı. Acı, genç yüzündeki çizgileri derinleştirmiş gibiydi ve çamurun kırmızı çizgilerinin altında, cildi yorgunluk ve şoktan grileşmişti.

"Fremantle'dan kısa bir süre sonra gemiden ayrıldım. İlgilenmem gereken bazı işlerim vardı. Karadan seyahat ettim ve ancak iki gün önce Port Hedland'a ulaştığımda haberleri duydum. O zamandan beri uyumadım...' O anda sesi kesildi ve yüzünü ondan sakladı.

"Bütün bunlar senin için büyük bir şok oldu aşkım," dedi kendini toparlamaya çalışarak, "ve bunu sindirecek zamanın olmadı. Sana yiyecek bir şeyler getireyim. Ve ıslak giysilerini çıkarmalısın. Senin için kuru olanları hazırlayacağım. Zihni yerinde duramadığı gibi, bedeni de bir şeylerle meşgul olmak istiyordu. Adam onun elini tuttu.

"Telgrafımı almadınız mı? Sana son dakikada halletmem gereken bir işim olduğunu söylemiştim.

"Evet, aldım. Babanın bana ne demek istediğini söyleyeceğini söylemiştin, ama Andrew, o gelmedi...' Kitty'nin sesi kesildi.

Yüzünü buruşturdu. "Elbette. Annem nasıl? Yıkılmış olmalı.

"Bilmiyorum. Olaydan hemen sonra ona yazdım, ama ...' Kitty suçlulukla hâlâ açılmamış telgraf yığınının işaret etti. "Noel Donovan daha dün beni görmeye geldi ve ondan da haber almadığını söyledi.

"Tanrı aşkına, Kitty! Andrew öfkeyle titreyerek ayağa kalktı. 'Noel Donovan sadece personelimin bir üyesi. Böyle bir zamanda böyle bir adama cevap vermesi çok zor. Sen onun gelinisin! Senden daha fazla yanıt alması gerekebileceğini düşünmedin mi?' Telgrafları yırtıp açmaya başladı, kısaca okudu, sonra birini yüzüne doğru salladı.

ADELAIDE'A BİR AN ÖNCE GEL STOP ORAYA G İ D E M E M ÇÜNKÜ İŞİM BİTTİ STOP
NE OLDUĞUNU BİLMELİ STOP DÖNÜŞLE CEVAP STOP EDITH STOP

Andrew onu yere fırlattı. 'Yani sen yerel halk tarafından teselli edilirken, anma törenlerine katılırken ve taziye mektupları alırken, annem binlerce kilometre ötede acısıyla baş başa kaldı.

'Haklısın ve çok üzgünüm. Beni affet Andrew.

'Ve babamın ve kardeşimin öldüğünü öğrendikten sonra karımı görme beklentisiyle eve geldiğim için *beni* affet. Ama sen geçen haftalar boyunca zavallı annemi düşünme basiretini bile göstermeden burada oturdun.

Bundan sonra pek konuşmadılar. Andrew Kitty'nin getirdiği ekmek ve soğuk et tabağını mideye indirirken, Kitty onun gözlerinden geçen çeşitli duyguları dikkatle izledi, ama bunları onunla paylaşmadı.

"Andrew, yatağa gelecek misin? Kitty sonunda ona sordu. "Çok yorulmuş olmalısın. Kitty ona elini uzattı ama o elini geri çekti.

"Hayır. Banyo yapacağım. Git ve uyu.

"Senin için bir tane çizeceğim.

Hayır! Ben yaparım. İyi geceler, Kitty. Sabah görüşürüz.' "İyi geceler. Kitty odadan çıktı ve yatak odasına varınca kapıyı kapattı. göğsünde biriken hıçkırıkları durdurmak için dudağını ısırarak kapıyı arkasından kapattı.

Buna dayanamıyorum...

Soyunduktan sonra uzandı ve yüzünü yastığa gömdü.

Ona Drummond dedim... Tanrım! Bunu nasıl yapabildim?

"O biliyor mu?" diye fısıldadı kendi kendine. 'Bu yüzden mi bu kadar kızgın?

Tanrım, ben ne yaptım?"

Sonunda ayağa kalktı ve derin nefesler aldı. "Andrew yaşıyor," dedi yüksek sesle. 'Ve bu harika bir haber. Charlie, Edith... çok mutlu olacaklar. Herkes bana ne kadar şanslı olduğumu söyleyecek. Evet. Şanslıyım.

Andrew o gece yatağına gelmedi. Ertesi sabah onu kahvaltıda buldu, Charlie de yanındaki sandalyede oturuyordu.

"Babam cennetten döndü," diye mutlulukla gülümsedi oğlu. "O artık bir melek, kanatlanıp geri döndü.

"Ben de evde olduğum için mutluyum," dedi Andrew.

Camira onlara hizmet ederken Kitty onun gözlerindeki şaşkın ifadeyi gördü. "Harika değil mi? Andrew eve döndü!

"Evet, Bayan Kitty," dedi aceleyle başını sallayarak ve odadan çıktı.

Andrew üç dilim kızarmış ekmek ve domuz pastırmasını mideye indirirken, "Küçük siyahın pek kendinde görünmüyor," diye yorum yaptı.

"Muhtemelen hepimiz gibi o da mucizevi dönüşünüze şaşırmış ve çok şaşırmış durumda.

'Kasabaya kadar bana eşlik etmeni istiyorum Kitty. İnsanların bizi yeniden bir araya gelmiş olarak görmelerinin önemli olduğunu düşünüyorum.

"Evet, elbette Andrew.

"Daha sonra ofise gideceğim, çünkü orada yapacak çok iş olacağını tahmin edebiliyorum. Yolda anneme bir telgraf çeker ve yakında hep birlikte Alicia Hall'a ziyarete gideceğimizi söylerim.

Camira Charlie'yi mutfığa götürdükten sonra Andrew ayağa kalktı ve Kitty'yi inceledi.

"Dün gece banyodan sonra kasaba halkından gelen taziye mektuplarını okudum. Babam, ben ve zavallı yaşlı Drummond hakkında çok naziktiler. Özellikle de burada çok sevildiği belliydi.

"Öyleydi, evet.

"Ben yokken ikiniz birlikte oldukça fazla sosyalleşmişsiniz.

"Davetler geldi ve ben de kabul etmem gerektiğini düşündüm. Bana hep bunun ne kadar önemli olduğunu söylersin.

"Ve geçmişte kaç kez davetleri geri çevirmek için bir bahane bulunduğunu hatırlıyorum. En azından benim için.

'Ben ... yani, bu yıl yağmurlar her zamankinden daha kötüydü. Sanırım hepimiz kabin hummasından muzdariptik ve yağmurlar durduğunda dışarı çıkmamız gerekiyordu,' diye doğaçlama yaptı Kitty.

"Eh, artık ölümden döndüğüme göre kutlama yapabiliriz. Ve umarım Tanrı ruhunu şad etsin, kardeşim yerine kendim olarak komşularımızı hayal kırıklığına uğratmam.

"Andrew, lütfen böyle konuşma.

'Kendi oğlum bile "Drum Amca" şöyle, "Drum Amca" böyle demekten başka bir şey söylemiyor. Görünüşe göre kendini herkese sevdirmiş. Buna sen de dahil misin, canım?

'Andrew, lütfen, kardeşin öldü! O sonsuza dek gitti! Hayatının son birkaç haftasını burada ailesi ve yeni arkadaşlarıyla geçirmiş olmasına içerleyemezsin herhalde?

"Tabii ki hayır. Beni ne sanıyorsunuz? Ancak, ölmüş olmasına rağmen, sanki ben yokken evime ve hayatıma girmiş ve her ikisini de ele geçirmiş gibi hissediyorum.

"Ve Tanrı'ya şükür ki buradaydı, özellikle de ben hastayken.

"Evet, tabii ki. Andrew başıyla onayladı. "Bağışla beni Kitty, her şey oldukça bunaltıcı oldu. Şimdi, saat onda kasabaya gitmek istiyorum. Hazır olabilir misin?

"Elbette. Charlie'yi de alacak mıyız?"

"En iyisi onu burada bırakalım," diye karar verdi Andrew.

Dampier Terrace'a doğru giderlerken Kitty, Andrew'un mümkün olduğunca çok sakinin onun döndüğünü görmesini istediğini tahmin edebiliyordu. Etrafında toplanan esnafın ve yoldan geçenlerin tepkilerini izledi, sulu mezarından nasıl kaçmayı başardığını öğrenmek için yanıp tutuşuyorlardı. Andrew aynı hikâyeyi birkaç kez anlattı ve insanlar Kitty'ye sarılıp ona ne kadar şanslı olduğunu söylediler.

Limanın yakınındaki ofise doğru yola çıktıklarında Kitty sessizce "*Ben şanslıyım*" diye tekrarladı.

Duygusal bir Noel Donovan patronunu kucaklarken Kitty önce şaşkınlığa sonra da sevince tanık oldu. Bir şişe şampanya tedarik edildi ve doğaçlama bir parti başladı. Görünüşe göre kasabadaki herkes Andrew'un hayatta kalma mucizesini kutlamak istiyordu ve insanlar ona sarılıp kocasının dönüşü karşısında mutluluktan ağlarken Kitty yüzüne sıkı bir gülümseme yerleştirdi. Andrew'un da etrafı sürekli insanlarla çevriliydi ve hepsi de sanki gerçek olup olmadığını anlamak istercesine sırtını sıvazlıyordu.

O akşam parti Roebuck Bay Hotel'e taşınırken Andrew, "Belki de bana Lazarus adını vermeliler," diye şaka yaptı. Bu onun nadiren yaptığı bir espri anıydı ve Kitty bundan memnundu.

Sonraki hafta boyunca, Andrew'un gemiyi Geraldton'da terk etme kararıyla ilgili hikâyesini dinlemek için akın akın gelen ziyaretçileri evlerinde ağırladılar.

"Bir imgelem mi gördünüz?" diye sordu Bayan Rubin. "Neler olacağını biliyor muydunuz?"

"Elbette hayır," dedi Andrew, "yoksa geminin devam etmesine asla izin vermezdim. Tesadüften başka bir şey değildi."

Ama öyle olduğuna kimse inanmak istemiyor gibiydi. Andrew Mesih rolünü üstlenmişti, onun hayatta kalması Broome kasabasını iyi bir talihin beklediğinin işaretiydi. Son kayıplardan beri umutsuzluğa kapılmış olan lugger kaptanlarını ve dalgıçları canlandırmıştı. Mercer Pearling Company'nin çöküşünü görmek için neredeyse can atan diğer inci ustaları bile haftalık yemek toplantısı yeniden başladığında masanın başında Andrew'u kucakladılar.

Bu kasırganın arasında Kitty kendini günler boyunca bir kukla gibi hareket ederken buldu, kolları ve bacakları sanki dış güçler tarafından çalıştırılıyormuş gibi hissediyordu, zihni sahip olmaması gereken bir hayatın tanığı olarak kapana kısılmıştı. Suçluluk duygusu uyanıkken ve uyurken düşüncelerini sürekli rahatsız ediyordu. Andrew gündüzleri etrafındakilere karşı nazik, kibar ve minnettar davranıyordu ama geceleri akşam yemeğinde onunla neredeyse hiç konuşmuyordu. Daha sonra yatağına çekiliyor, artık soyunma odasındaki tek kişilik karyolayı tercih ediyordu.

"Yatak odamızda daha rahat edemez misin?" diye sormuştu Kitty bir gece ona.

"Kendimi huzursuz hissediyorum ve sadece seni rahatsız ederim, canım," diye soğuk bir cevap vermişti.

Hafta sonunda Kitty'nin sinirleri iyice bozulmuştu. Kahvaltıda Andrew ve Charlie'yle birlikte otururken oğlunun bile babasının yanında durgunlaştığını fark etti. Belki de Andrew'un kabullenmekte zorlandığı korkunç kayıp ona karşı tutumunu etkilemişti, ya da ... başka bir nedeni düşünmeye dayanamıyordu.

"Kitty, bugün bazı ayak işlerinde bana eşlik etmeni istiyorum," diye söze girdi Andrew ona bakmadan.

"Elbette," diye kabul etti.

Kahvaltıdan sonra arabaya binmesine yardım etti ve arabayı yoldan çıkarırken sert bir şekilde yanına oturdu. Ama Andrew kasabaya giden yolu kullanmak yerine Riddell Sahili'ne giden yolu kullandı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu kadın.

"Seninle konuşmamız gerektiğini düşündüm. Yalnız.

Kitty'nin kalbi göğsünde gümbürdedi ama sessiz kaldı.

"Charlie bana ben yokken sık sık plaja gittiğini söyledi," diye devam etti Andrew. "Görünüşe göre yüzmeye gitmişsin. Pantolonlarınla.

"Evet, ben ... şey, çok sıcaktı ve ... Kitty gözyaşlarını kırıştırdı. "Yüce Tanrım! Dünya ne h a l e geliyor? Karım pantolonunun içinde yüzüyor.

"Bir yerli gibi pantolon. Andrew arabayı durdurdu ve midilliği bir direğe bağladı. "Yürüylim mi?" Altlarındaki sahili işaret etti.

"Nasıl istersen," dedi kadın, Andrew ona ilişkisini bildiğini söyleyecekse, daha haftalar önce kardeşiyle yatıp seviştiği yeri seçmiş olduğunu düşünerek. Andrew daha önce hiç sahilde yürümeyi önermemiştir; ayakkabılarına kum kaçmasından her zaman nefret etmişti.

Hoş bir meltem hafifçe esiyordu ve Kitty'nin aşkını elinden alan aynı deniz şimdi uyuyan bir bebek kadar sakindi. Andrew önden okyanusa doğru yürürken, Kitty -çizmelerini çıkarmaya ve Andrew'un onaylamayışıyla yüzleşmeye cesaret edemeyen Kitty- onun arkasında tökezleyerek ilerledi. Kitty'nin kısa süre önce bir kayanın üzerine tırmanıp suya atladığı kayalık girişe ulaştılar. Andrew sudan birkaç santim uzakta duruyordu, dalgalar ayakkabılarına yaklaşıyordu.

"Babam ve kardeşim orada bir yerde yatıyor. Andrew okyanusu işaret etti. "Ben yaşarken sonsuza dek gittiler.

Kitty onun başını eğip ellerini yüzüne götürürken bir kayanın üzerine yığılmasını izledi. "Çok üzgünüm, sevgilim. Şimdi onun buraya neden geldiğini anlıyordu: babası ve kardeşi için özel olarak ağlamak ve yas tutmak için. Omuzlarının titrediğini gördü ve kalbi onunla birlikte attı.

"Andrew, hala Charlie'ye, bana, annene ve ... sahipsin. Diz çöktü ve onu tutmaya çalıştı, ama adam ondan ayrıldı, ayağa kalktı ve kumsal boyunca sendeledi.

"Oh, affet beni, lütfen affet beni, Tanrım, ama ...

Kitty şaşkın şaşkın onu izliyordu. Ağlamak yerine neredeyse gülüyor gibiydi.

"Andrew, lütfen! Dalgalar son derece cilalı ayakkabılarını yalamaya başladığında ve adam kuma yığıldığında, omuzları titrerken, gözleri hâlâ büyük kahverengi ellerinin arkasında saklıyken Kitty arkasından koçtu. Sonunda başını kaldırdı ve ellerini gözlerinden çekti. Gözlerinden yaşlar akıyordu.

"Tanrı beni affetsin," dedi sonunda, "ama bunun yapılması gerekiyordu. Benim için, senin için ve Charlie için. Kitty'm için. Kat'im..."

"Andrew, anlamıyorum... Ona baktı ve aslında gözyaşlarının üzüntüden değil, neşeden olduğunu fark etti. "Neden gülüyorsun?"

"Komik olmadığını biliyorum, tam tersi, ama ... Birkaç derin nefes aldı ve gözlerini ona dikti. "Kitty, beni gerçekten tanımıyor musun?"

"Elbette tanıyorum, sevgilim. Kitty şimdiden Andrew'u arabaya nasıl geri götürebileceğini ve doğruca Dr. Suzuki'ye nasıl götürebileceğini düşünüyordu. Aklını tamamen yitirdiği çok açıktı. "Sen benim kocamsın ve çocuğumuzun babasısın, Charlie.

"O zaman gerçekten yaptım!" diye bağırdı havayı yumruklayarak. "Tanrı aşkına Kitty, *benim!*"

Sonra onu kendine çekti ve açlıkla, tutkuyla öptü. Ve vücudu onunkinin içinde eridiğinde, onun kim olduğunu tam olarak anladı.

"Hayır!"

Şok ve şaşkınlıkla hıçkırarak kendini onun elinden kurtardı. "Kes şunu! Lütfen, kes şunu! Sen Andrew'sun, benim kocam... benim *kocam!* Dizlerinin üzerine çöktü. "Lütfen, oyun oynamayı bırak," diye yalvardı ona. 'Kabul etmemi istediğin her neyse, kabul edeceğim. Sadece lütfen, dur!"

Bir çift güçlü kol omuzlarına dolandı. "Beni affet Kitty, ama sen dahil herkesin kocan *olduğuma* inanmasını sağlamak için bunu yapmak zorundaydım. Bizi en iyi tanıyan kişiyi kandıracak kadar inandırıcıysam, herkesi kandırabilirdim. Eğer bilseydin, en ufak bir bakış ya da dokunuş bizi ele verebilirdi. Şimdi Charlie bile babası olduğuma inanıyor. Oh, sevgili kızım ...' Parmakları kızın kollarında gezindi ve terleyen boynunu nazikçe öptü.

"Hayır! Kitty geri çekildi. "Bunu bana nasıl yaparsın?! Nasıl yapabildin? Ölümünden dönen öz kardeşinin kılığına girerek! Bu çok çirkin."

"Kitty, anlamıyor musun? Bu aşk!"

Hiçbir şey anlamıyorum! Tek bildiğim hepimizi kandırdığın! Ölü kocamın kılığına girdin, çocuğumun babasının mezardan döndüğüne inanmasını sağladın, kasaba halkına kendini gösterdin ve ofisinde kendini Andrew olarak tanıttın!

"Ve bana inandılar, Kitty. Onlar da senin gibi Andrew olduğuma inanıyorlardı. Bu fikir aklıma en son ne zaman ziyarete geldiğimi düşündüğümde geldi.

Kasaba halkı - ve ilk başta sen - benim Andrew olduğuma inandın. Evet.' Kollarını kadının omuzlarından çekti. "Yalan söyledim - korkunç bir yalan - ama bu fırsatı değerlendirmek zorundaydım. Olanları duyduğumda ve karaya çıktığımda planımı yaptım.

"Yani Port Hedland'dan önce biliyordun?

Elbette *biliyordum*! Tanrım, buradan yüzlerce mil ötedeki kookaburralar bile ağaçlardan bağırarak haber veriyorlardı. Bu, on yıllardır bölgeyi vuran en büyük trajedi.

"Yani kardeşini taklit etmeye mi karar verdin?

'Tek yumurta ikizine sahip olmanın bir avantajı olmalı. Daha önce hiç görmemiştim ama sonra belki de her şeyin bir nedeni olduğunu fark ettim. Çölde kamp ateşimin başında tek başıma otururken tavsiye almak için göklere danıştım. Bana bu dünyada hayatın çok kısa olduğunu söylediler. Her ne kadar bir gün seninle evlenebilme imkânım olsa da, şimdi geri dönüp seni benim olarak kabul edebileceksen, senden ayrı geçireceğim yılları boşa harcama düşüncesi bana anlamsız geliyordu. Karı koca olarak birlikte olabilirdik ve herkes benim kurtulduğuma sevinirdi.

..'

"Drummond. Kitty ilk kez onun adını kullandı. "Bence sen delirmiş olmalısın. Yaptığın şeyin sonuçlarını anlamıyor musun?

'Belki hepsini değil, ama çoğunu, evet. Ben sadece seninle birlikte olmak istedim. Bu çok mu yanlış?

"Yani kimliğini değiştirmeye ve benden başka herkese gerçekte kim olduğun konusunda yalan söylemeye hazır mısın?

"Eğer gereken buysa, evet. Dürüst olmak gerekirse, Andrew hakkındaki izleniminin bu kadar mükemmel olmasına ve kimsenin bunu sorgulamamasına hala hayret ediyorum!

'Bana karşı çok sert davrandın. Aslında, son derece korkunç davrandın.

"O halde bundan sonra sana karşı davranışlarımı yumuşatacağım.

"Drummond ... Kitty onun bu acayip saygısızlığı karşısında söyleyecek söz bulamadı.

yaptığı maskaralığın ciddiyetini anladı.

"Şu andan itibaren bana Andrew demelisin," diye yanıtladı.

'Ben sana istediğim gibi hitap edeceğim. Yüce Tanrım! Bu bir oyun değil Drummond. Yaptığın şey tamamen ahlak dışı, hatta yasadışı! Aldatmacanı nasıl bu kadar hafife alabiliyorsun?

"Bilmiyorum ama dışarıya bakıyorum ve babamla kardeşimin okyanusun dibinde, köpekbalıkları tarafından çoktan yok edilmiş ölümlerini hayal ediyorum. Ve düşünüyorum da

Sen hastayken neredeyse beni de terk ediyordun Kitty. Hayatın ne kadar değerli olduğunu şimdi anlıyorum. O yüzden evet," diye kabul etti, "bunu hafife alıyorum. Kitty ondan uzaklaştı, yaptığı şeyin sonuçlarını düşünmeye çalışıyordu.

Onunla birlikte olmak ...

"İtiraf etmeliyim ki, fiziksel olarak senden uzak durmak için elimden geleni yapmama rağmen tahmin etmemene şaşırdım. Drummond ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarmış, pantolonundan dışarı adım atıyordu. "Öncelikle, Andrew'u asla at arabasıyla karadan seyahat etmeyeceğini anlayacak kadar iyi tanıdığınıza eminim. Aslında Broome'a her z a m a n k i gibi deveyle gitmiştim ama at arabasının daha gerçekçi olduğuna karar verdim.

"Evet, bunu tuhaf bulmuştum ama o zamanlar kocamın yalan söyleyeceğine inanmak için hiçbir nedenim yoktu," diye soğuk bir şekilde cevap verdi. "Belki şimdi bana nasıl kurtulduğunuzu anlatabilirsiniz.

'Geraldton'daki *Koombana*'dan ayrılmamı isteyen Andrew'du. Bana bir çanta dolusu para verdi ve bağlantısıyla nerede buluşmam gerektiğini söyledi ve karşılığında alacağım şeyin bir fotoğrafını gösterdi. Kısacası, bu yolculuğu kendi başına yapamayacak kadar korktuğunu itiraf etti ve benim Avustralya'nın iç bölgelerinde çok daha fazla deneyimim olduğunu biliyordu. Döndüğümde karısı ve oğluyla kaçmak üzere olduğumu göz önünde bulundurarak, en azından bunu yapabileceğimi düşündüm. Son bir iyilik de diyebilirsiniz.

"Peki toplamam gereken şey neydi?

"Kitty, bu başka bir zaman anlatılacak bir hikâye. Andrew'un son dakika korkaklığının benim hayatımı kurtardığını ve bu *yüzden kendi* hayatını kaybettiğini söylemek yeterli. Eğer telgraflarını açmış olsaydın, planladığım gibi Darwin'e doğru yola çıkmadan önce Andrew'la burada, Broome'da buluşacağımı bildiren bir telgraf bulacaktın. Birkaç gün gecikeceğimi ve ben gelene kadar beni orada beklemenizi yazmıştım. Şimdi izninizle, ama serinlemek için yüzmem gerekiyor.

Kitty kumsalda oturdu, başı dönmekten çok girdap gibi dönüyordu. Adamın Andrew'a hiç benzemeyen bir şekilde dalgalara dalışını izlerken, kandırıldığına inanmakta güçlük çekiyordu. Ama kasabanın geri kalanıyla birlikte o da kandırılmıştı.

Yaptığı şeyin ve aldığı riskin sonuçları bir lanet gibi üzerinde asılı duruyordu. Yine de artık evli bir çift olarak -yasal olarak- paylaşabilecekleri mutluluğu hayal etmekten kendini alamıyordu.

Nasıl böyle düşünebiliyorsun Kitty? Vicdanı onu dürttü ve kendini gerçeğe döndürmek için avuçlarını kuma gömdü.

Onu en çok kızdıran şey, planını onunla paylaşmamış olması, onun da aynı şeyi isteyeceğini varsaymasıydı.

Ve o da istemişti. Tanrı yardımcısı olsun, istiyordu.

Ama bedeli neydi?

Kitty bunun yüksek bir bedel olduğunu biliyordu ama son birkaç haftanın katliamından sonra bunun ne önemi vardı ki? Avustralya'da yaşamak ona bir şey öğretmişse, o da insan hayatının kırılgan olduğuydu; doğa iş başındaydı ve yeryüzünü dolduranlara verdiği zararı zerre kadar umursamıyordu.

Ayrıca, diye düşündü, ailesi Andrew'la hiç tanışmamıştı bile; Edinburgh'a dönerken kolunda Drummond'la vals yapması ve onların bundan hiç haberdar olmaması da mümkündü. Avustralya hâlâ genç bir ülkeydi ve orada yaşayacak kadar cesur olanlar kuralları kendileri koyma yeteneğine sahipti - ve Drummond da tam olarak bunu yapmıştı.

Drummond denizden ona doğru yürürken, üzerindeki damlaları bir köpek gibi silkeliyordu - istediğini elde etmek için her şeyi yapabilecek bir düzenbaz ve büyücü gibi görünüyordu - Kitty sonunda geleceğinin gerçekliğini gördü:

Drummond'la birlikte olabilmek için hayatının geri kalanında bir yalanı yaşayacak, iki ölü adama, kederli bir eşe ve anneye ihanet edecekti. Tüm bunların içinde masum olan ve amcasının babası olduğuna inanarak büyüyecek olan biricik oğlu bir yana...

Hayır! Hayır! Bu yanlış, yanlış.

Drummond ona yaklaşırken Kitty ayağa kalktı. Sahil boyunca yürüdü, aniden öfkesini kontrol edemez hale gelmişti.

"Bu ne cüret!" diye bağırdı denize ve başının üzerinde hafifçe süzülen bulutlara. "İğrenç maskaralığına *beni* de bulaştırmaya nasıl cüret edersin! Bunun senin küçük oyunlarından biri olmadığını göremiyor musun Drummond? Yaptığın şey' - Kitty kelimeyi aradı - 'müstehcenlikten başka bir şey değil! Ve ben bunun bir parçası olmayacağım.

'Kitty, sevgilim Kat, benimle bir hayat yaşamak istediğini sanıyordum. Bunu bizim için yaptım-'

'Hayır, yapmadın! Bunu *kendin* için yaptın! Kitty kumların üzerinde bir ileri bir geri yürüyordu. 'Bana önceden ne düşündüğümü sorma nezaketini bile göstermedin! Eğer biri gerçeği öğrenirse, hapse gireceğinden hiç şüphem yok!

"Eminim bunu benim için istemezsiniz?"

"Bu senin hak ettiğinden daha azı değil. Yüce Tanrım, ne karmaşa. Ne karmaşa ama!"

Ve ben bir çıkış yolu göremiyorum.

"Bir çıkış yolu olmak zorunda mı? Drummond ona her an saldırabilecek köşeye sıkışmış bir akrep gibi yaklaştı. 'Benim ya da senin adının ne olduğu önemli mi? Bu şekilde her zaman birlikte olabiliriz. Aceleci davrandıysam beni affet Kitty. Ona bir adım daha yaklaştı. "Lütfen?"

Kitty hayatında ikinci kez onun yanağına sert bir tokat atarken yüksek bir *gümbürtü* duyuldu ve kendini ona saldırmaktan ve onu yumruklayarak yere sermekten ancak alıkoyabildi.

"Görmüyor musun? Sadece bekleseydin, biraz sabırlı olsaydın, her zamanki aceleci tavrınla hareket etmeseydin, belki bir gün birlikte *olabilirdik*. Yasal olarak, Tanrı'nın gözünde. Herkes dul bir kadının kayınbiraderine yakınlaşmasının doğal olduğunu düşünürdü. Ama hayır Drummond, kanunu kendi ellerine almalısın ve kasabadaki herkese kendini Andrew olarak tanıtmalısın!"

'O zaman onlara kafama bir darbe aldığımı söylerim, ya da-'

'Saçmalama! Kimse buna bir an bile itibar etmez ve bu sadece beni iğrenç yalanınıza dahil eder. İnsanlar gerçekten kendi kocamı tanımadığıma mı inanacaklar?"

"O zaman belki de ilk plana sadık kalmalıyız," diye teklif etti Drummond, artık çaresizdi. 'Sen ve Charlie benimle sığır istasyonuna gelin. Orada kimse sizin kim olduğunuzu bilmez. . .'

'Hayır! Kocam öldü ve onun anısını onurlandırmalıyım. Ah Drummond, şeytanla bir anlaşma yaptığını ve artık aramızda hiçbir şeyin düzelemeyeceğini göremiyor musun? Kitty kumların üzerinde dizlerinin üzerine çöktü ve başını ellerinin arasına aldı. Aralarında uzun bir süre sessizlik oldu. Sonunda Drummond konuştu.

'Haklısın, elbette, Kitty. Aceleci davrandım. Seni sahiplenmek için bir fırsat gördüm ve durup düşünmedim. Bu benim büyük bir hatam, kabul ediyorum. Anı yaşamaya o kadar hevesliyim ki, gelecekteki sonuçlarını düşünmüyorum. Peki, ne yapmamı isterdin?"

Kitty gözlerini kapadı ve bir nefes alarak söylemesi gereken sözleri söyleyecek cesareti topladı.

"Gitmelisin. Mümkün olduğunca çabuk. "Nereye gitmek için?"

"Bu beni ilgilendirmez. Düşüncesizce verdiğin kararlar ilgili fikrimi sormadın ve gelecekte vereceğin diğer kararlarda da taraf olamam.

'O zaman belki de gidip annemi görürüm. Bırakalım ortalık sakinleşsin. Hangi oğlu olursam olayım, bir oğlunun kalmış olması onu rahatlatacaktır. Kim olmalıyım?

"Sana az önce söyledim, bu konuyla daha fazla ilgilenmek istemiyorum. Kitty ellerini ovuşturdu.

"Peki ya Broome'daki insanlar? Kocanızın neden bu kadar çabuk gelip gittiğini merak etmeyecekler mi?

"Eminim bir babanın ve ağabeyin ölümünden sonra bağıka bir yerde yapılacak çok iş olduğunu anlayacaklardır.

"Kitty ... Adamın eli ona doğru uzandı ve Kitty onun dokunuşunun kararlılığını kıracağını bildiği için irkildi.

Drummond elini geri çekti. "Beni hiç affedebilecek misin?

"Seni şimdi affediyorum Drummond, çünkü aptallığına rağmen zarar vermek istemediğini biliyorum. Seni artık sevmediğimi de söyleyemem, çünkü her zaman seveceğim. Ama yaptıklarına asla göz yumamam ya da sadece bizim için değil, Charlie için de uydurduğun yalanı yaşayamam.

"Anlıyorum. Drummond ayağa kalktı ve Kitty bu kez onun gözlerinde tam bir yıkım gözyaşları olduğunu gördü. "İstediğin gibi gideceğim. Ve -şu anda nasıl yapacağımı pek bilemesem de- bencilce davranışlarımın sana ve Charlie'ye yaptığı yanlışları düzeltmeye çalışacağım. O babasız büyüyecek-

"Ya da bir amca.

"Bu sonsuza kadar mı sürecek?

'Oğluma asla yalan söyleyemem. Babasının anısını kutsal tutmalı.'

"Ama beni daha bu sabah gördü...

"Zaman her şeyin ilacıdır Drummond ve eğer gidersen, bir gün ona babasının öldüğünü söylemek o kadar da zor olmayacaktır.

"Beni tekrar öldürmek mi istiyorsun?" "Tek yol bu.

'O zaman' - Drummond derin bir nefes aldı - 'bu gece gideceğim. Ve sana ne kadar yalvarmak istesem de - *yalvarsam* da - fikrini değiştirmen için, şu anda elimizin altında duran mutluluk şansını değerlendirmen için, yapmayacağım. Kitty, asla bu ana dönüp bakma ve herhangi bir şekilde suçlu olup olmadığını merak etme. Suçlu değilsin. Geleceğimizi mahveden bendim.

"Geri dönmeliyiz. Hava kararıyor. Kitty ayağa kalktı, uzuvları sanki iç organları çıkarılmış bir oyuncak gibi gevşekçe sarkıyordu.

"En azından sana son bir kez sarılabilir miyim? Veda etmek için?

Kitty'nin evet ya da hayır diyecek gücü yoktu. Adamın kendisini kollarına almasına izin verdi ve son kez birbirlerine yakın durdular.

Sonunda onu bıraktı, elini uzattı ve kumların üzerinde birlikte geri yürüdüler.

Kitty eve vardıklarında Charlie'nin çoktan yatmış olmasına sevindi. Yatak odasına kaçtı ve kapıyı kapattı, sonra mahkûm bir kadın gibi bir sandalyeye oturup Drummond'un koridordaki ayak seslerini ve gittiğini haber verecek ön kapı tıkırtısını bekledi. Onun yerine penceresinin dışında gölgeler ve sesler gördü. Yatağından kalkıp dışarı baktığında Drummond'un bahçede Camira'yla konuştuğunu gördü. Beş dakika sonra Kitty'nin kapısı çalındı.

"Rahatsız ettiğim için beni bağışla Kitty, ama gitmeden önce sana bir şey vermeliyim. Drummond ona küçük bir deri kutu uzattı. "Bugün hâlâ hayatta olmamın nedeni bu. Biz Fremantle'dan yola çıkarken Andrew bir telgraf aldı. Bana bir inci olduğunu söyledi - çok ünlü bir inci - bağlantıları aracılığıyla satılık olduğunu duymuştu. Kaynağını doğrulamak için çok fazla dedektiflik çalışması yapmış ve satıcı adına hareket eden üçüncü tarafla temasa geçmişti. Karşılığında aldığı telgrafta parayı belirlenen yere, Geraldton'dan birkaç saatlik yolculukla getirmesi gerektiği yazıyordu. Bildiğiniz gibi, onun kuryesi olmayı kabul ettim, gemiden ayrıldım ve inciyi almaya gittim. Andrew'un inciyi gördüğümde neye bakmam gerektiği konusunda bana tavsiyede bulunmasıyla, gerçek olduğunu anladım. Bu yüzden,' diye iç geçirdi, 'kardeşime son jestim, Roseate İncisi'ni istediği gibi karısının ellerine teslim etmek olacak. Bir kralın fidyesi değerinde -neredeyse iki yüz tahıl ağırlığında- ve Andrew onu boynunda görmek için sabırsızlanıyordu, hem sana olan sevgisini hem de başarısını tüm Broome'a göstermek için.

'I-'

Bekle, Kitty. Dahası da var. Efsaneye göre incinin lanetli olduğunu biliyor olmalısın. Her yasal sahibinin ani ve şok edici bir ölümle öldüğü iddia ediliyor. Andrew incinin şu anki sahibiydi ve denizin dibinde yatıyor. Kitty, kardeşimin isteğini yerine getirmek zorunda olsam da, en kısa zamanda ondan kurtulman için sana yalvarıyorum. Asla sahiplenme. Aslında, onu senin eline vermeyeceğim, ama güvenli olduğunu düşündüğün bir yere bırakacağım. Yalvarırım ona dokunmayın.

Kitty önce kutuyu, sonra Drummond'un yüzünü inceledi ve onun gözlerinde en ufak bir neşe belirtisi görmedi. Son derece ciddiydi.

"En azından görebilir miyim?"

Drummond kutuyu açtı ve Kitty inciye baktı. Büyük bir mermer büyüklüğündeydi ve gül sarısı rengindeydi. Muhteşem opalesansı kendi ışığını yayıyor ve insanın gözlerini kendisine doğru çekiyordu.

Kitty nefesini tuttu. "Bu çok güzel, şimdiye kadar gördüğüm en zarif inci... Parmaklarını inciye doğru uzattı ama Drummond kutuyu onun elinden aldı.

"Sakın ona dokunma! Yaptığım diğer korkunç şeylerle birlikte senin ölümünün de vicdanımda yer etmesini istemiyorum. Kutuyu kapattı. "Saklamak için nereye koyayım?"

"Şuraya. Kitty yazı masasına gitti ve altındaki gizli çekmecenin kilidini açtı. Drummond kutuyu içeri kaydırıp ve sıkıca kilitleti.

"Ona dokunmayacağına dair bana yemin et," diye yalvardı anahtarı Kitty'nin eline tutuştururken.

'Drummond, böyle bir hikâyeye herkesten çok sen inanıyor olamazsın. Broome'daki bazı inciler hakkında ortalıkta dolaşan pek çok hikâyeye var. Hepsi hayal ürünü. 'Ne yazık ki, son birkaç haftadan sonra buna inanıyorum. O inciye taşırken, Hayatımı kurtardığına inanıyordum. Ve o elimdeyken planımı yaptım. Kendimi yenilmez hissediyordum, sanki imkansız mümkünmüş gibi. Coşkuluydum. Ve şimdi, önemli olan her şeyi kaybettim. Ruhum da babam ve kardeşim gibi öldü. Bu yüzden veda etmeliyim. Ve eğer bir daha karşılaşsak, umarım size bu korkunç hatamdan ders aldığımı gösterebilirim. Lütfen beni affetmeye çalış. Seni seviyorum, Kat'im. Sonsuza dek. Drummond döndü ve kapıya doğru yöneldi.

Kitty'nin içindeki tüm içgüdüler ona doğru birkaç metre gitmesi, onu kendisine geri getirmesi, *yaşaması* ve şimdi karı koca olarak yatak odasına yürümeleri için yarattığı şansı kullanması için ayaklarına yalvardı. Ama o kararlı durdu.

"Güle güle. Adam ona son bir kez gülümsedi. Ve sonra gitti.

Alicia Hall
 Victoria
 Caddesi
 Adelaide
 5^{inci} Haziran
 1912

Sevgili Kitty,

Size bunu içim burkularak yazıyorum, çünkü Andrew'un Broome'dan gönderdiği ve hayatta kaldığına dair mucizevi haberi bildiren telgrafi aldığımda duyduğum sevinci ancak siz tahmin edebilirsiniz.

Canım, son birkaç haftadır yaşadığım duygu yoğunluğunun nasıl bir şey olduğunu gerçekten anlayan tanıdığım tek kişi sensin. Doğrusu, trajediden sonraki günler boyunca devam etmek için bir neden bulmakta zorlandım. Birkaç saat içinde tüm dünyamı kaybetmiştim ama neyse ki Tanrı'ya sahiptim.

Andrew'un bize geri dönmesi, çok zor elde edebileceğimiz bir mucizeydi. Ama bunu başardık, her ne kadar yukarıda da söylediğim gibi bu mektubu mutlu bir şekilde bitiremeyecek olsam da.

Andrew'un beni burada, Adelaide'de ziyaret etmesini ve böylece biricik oğlumu kendi gözlerimle görebilmeyi bekliyordum. Ancak dün ailenin avukatı Bay Angus beni ziyaret ederek Andrew'un kendisini görmeye geldiğini ve yazdığı bir mektubu bana iletmesini istediğini söyledi. Bay Angus'a göre, Andrew'un kendisinin de katılması gereken bir yolculukta hem babasını hem de ağabeyini kaybetmesinin

onu derinden etkiledi. Onlar götürülürken kendisinin hâlâ yeryüzünde dolaşıyor olmasından dolayı korkunç bir suçluluk duyuyor. Sevgili Kitty, belki de bu şok onun için çok fazlaydı, çünkü Bay Angus onun tüm yeteneklerine sahip olmadığı ve kendisinden oldukça farklı görüldüğü sonucuna vardı.

Andrew Bay Angus'tan bana -ve sana- iyileşmek için uzaklara gitmeye karar verdiğini söylemesini istedi. Kendini toparlamak için, eğer isterseniz. Keşke bana şahsen gelseydi, kalması için ona yalvarırdım. Sinirsel bir çöküş yardımcı olabilecek pek çok iyi doktor var - çocukken her zaman çok gergindi - ama Andrew görünüşe göre bunu tek başına yapması gerektiğinde ısrar etti. Ayrıca Bay Angus'tan, döndükten hemen sonra sizi terk ettiği için af dilemesini istemiş, ancak kafası karışık ruh halini size yansıtmak istememiş.

Keşke bize ne zaman döneceğini söyleyerek sizi rahatlatabilseydim ama Bay Angus'a hiçbir işaret vermedi. Ayrıca - her ne kadar bunu yapmanın delilik olduğuna inansam da - Mercer'in tüm ticari çıkarlarını Charlie için bir tröste koymakta ısrar etti. Bay Angus belgeleri bana göstermek için getirdi ve imzanın Andrew'unkine neredeyse hiç benzemediğini görmek oldukça korkunçtu. Andrew geri dönmezse, işler yirmi bir yaşına geldiğinde Charlie'ye geçecek.

Andrew mektubunda, Broome'dan ayrılmadan önce Noel Donovan'ı ziyaret ettiğini ve kararını ona anlattığını söylüyor. Bay Donovan yetenekli bir adam ve işi verimli bir şekilde yürüteceğine şüphe yok. Andrew ayrıca seni, Kitty, Charlie'nin vakfının tek vasisi yaptı. Yine kararını sorguladım - bu sorumluluk sana ağır bir yük yüklüyor - ama Andrew bana senin kararlarına çok güvendiğini söyledi.

Şunu da belirtmeliyim ki, Bay Angus sevgili kocam ve Drummond'un birkaç hafta önce burada, Adelaide'deyken yaptıkları vasiyetnamelerini okuduğunda, Charlie'nin sevgili amcası da tüm dünyevi mallarını yeğenine bağışlamıştı, bu da sevgili oğlumuzun Mercer servetinin ruhani varisi olduğu anlamına geliyor. Onun genç omuzlarında ne büyük bir yük var ama şu haliyle biz kadınların Andrew'un isteklerini değiştirmek için yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Mektubunda, Broome'daki hesabınıza her ay yüklü bir meblağ yatırılacağı ve bunun da geçim masraflarınızı fazlasıyla karşılayacağı konusunda sizi temin etmemi istedi. Ancak bunun -en azından şimdilik- kocanızı bir kez daha kaybetmiş olmanız karşısında soğuk bir teselli olduğunun farkındayım.

Sevgili Kitty, eminim ki bu zaten hırpalanmış olan sinirlerine bir şok daha yaşatacaktır. Kendini ve torunumu Alicia Hall'da yaşamaya geri getirmeyi düşünmen için sana yalvarıyorum, böylece bu yeni fırtınayı atlattırken birbirimizden teselli ve güç alabiliriz.

Tek yapabileceğimiz Andrew ve onun bir an önce geri dönmesi için dua etmek. Lütfen kararınızı en kısa sürede bana bildirin.

Edith

Kitty mektubu yere bıraktı, vücudunda boncuk boncuk terler oluştuğunu ve boğazına safra kaçtığını hissederek yatak odasındaki leğene koştu ve içine kustu. Ağzını ve yüzünü bir havluyla silerek leğeni tuvalete taşıdı ve Drummond'un aldatmacasının son zehirli bağırsaklarını da atıyormuş gibi leğene boşalttı. Camira onu mutfakta leğeni yıkarken buldu.

"Yine mi hastalandınız, Bayan Kitty? Hasta mısınız? Doktor arkadaş gelip seni görsün. Bir deri bir kemik kalmışsın," diye söylenirken bir sürahidenden bir fincan su doldurup Kitty'ye uzattı.

"Teşekkür ederim. Ben iyiyim, gerçekten.

'Son zamanlarda aynaya baktınız mı, Bayan Kitty? Ruh gibisin.

"Camira, Charlie nerede?

Cat ile kulübede.

"O zaman size Bay Patron'un bir süreliğine gittiğini söylemeliyim. Camira ona şüpheyile baktı. "Hangi "Bay Patron"?"

"Andrew - kocam tabii ki.

"Belki de en iyisi. Camira bilerek başını salladı. 'Ben ve Fred seninle ve Charlie'yle ilgileniyoruz. Adamlar' - Camira'nın kaşları birbirine yaklaştı - 'büyük sorun çıkarıyorlar.

"Kesinlikle öyle. Kitty, Camira'nın az bile söylediğini düşünerek zayıfça gülümsedi. "Bayan Kitty, ben ...

Charlie ve Cat mutfak kapısına geldiler ve Camira içini çekerek başka bir şey söylemedi.

O öğleden sonra Kitty verandada oturup kayınvalidesinin mektubunu tekrar okudu. Drummond'un 'Andrew'un hayatta kaldığını bildiren bir telgraf gönderdiği düşünülürse, Kitty Drummond'un bu maskaralığı sonuna kadar sürdürmekten başka çaresi olmadığını düşündü. En azından ona verdiği sözü tutmuş ve ortadan kaybolmuştu. Kitty'yi özellikle duygulandıran şeylerden biri de

Drummond vasiyetinde kendisine ait olan her şeyi Charlie'ye bırakmıştı bile.

Kitty ilk baştaki dehşeti geçtikten sonra, bu kadar aceleci davranmamış olmayı dileme tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu biliyordu. Önce öfke, sonra üzüntü ve en sonunda da pişmanlık gelmişti. Uzun, acı veren yalnız geceler boyunca Kitty, ortalığın yatışması için biraz zaman tanınması gerekip gerekmediğini düşündü. Artık çok geçti - Drummond ondan istediği gibi sonsuza dek gitmişti.

Onun yasını bir kez tutmuştu, şimdi bir kez daha tutması gerekiyordu.

Charlie, 'Baba'nın yine bir iş için gittiği söylendiğinde göz ucuyla bile bakmamıştı. Andrew'un yokluğuna alışmış ve Cat'le birlikte kendi çocuksu hayal dünyasına dalmış olduğundan, bu durumu hınç duymadan kabullenmişti. Yürek parçalayıcı bir şekilde, Charlie 'Drum Amca'dan çok daha fazla söz ediyordu.

"Tanrı istediği için cennete gittiğini biliyorum ama oyunlarını özlüyoruz, değil mi Cat?

"Evet, özlüyoruz," dedi Cat ciddiyetle başını sallayarak.

Kitty küçük kızın konuşmasına gülümsedi. Kitty onunla doğduğundan beri İngilizce konuşmuştu ve hatta biraz Almanca da biliyordu. Çok sevimli bir çocuktü: kibar, terbiyeli ve annesinin gözbebeği. Yine de Kitty, Cat'in geleceğinin ne getireceğini merak ediyordu. Çünkü güzelliğine ve zekâsına rağmen o melez bir çocuktü; her iki ebeveyninin kültüründen de dışlanmıştı ve bu nedenle onları yöneten toplumun merhametine kalmıştı.

Kitty yazı masasının çekmecesini açarak Edith'e mektup yazdı ve Charlie'yle birlikte Alicia Hall'da yaşamaları için yaptığı teklifi reddetti. Dul bir kadın olarak Broome'da kalmanın ne kadar zor olacağının farkında olsa da, en azından burada bağımsızlığı vardı. Belki de önümüzdeki birkaç hafta içinde Charlie'yi İskoçya'ya götürüp ailesiyle tanışabileceğini ve oraya kalıcı olarak dönüp dönmeyeceğine karar verebileceğini düşündü.

Parmakları gizli çekmecenin kilidini açan pirinç anahtarın serinliğini hissetti. Duygularının karmaşası arasında Drummond'un gitmeden hemen önce ona verdiği inciye unutmıştu. Çekmecenin kilidini açtı, kutuyu çıkardı ve kapağını açtı. İnci orada duruyordu, ışıktta parlıyordu, muhteşem pembe parlaklığı ve büyüklüğü onun çok değerli bir inci olduğunu gösteriyordu. Sahip olduğu söylenen her türlü kötülük, ışıltılı güzelliğini doğuran kum tanesinin derinliklerinde gizliydi. Tıpkı şeytani ama

Çocukluk masallarının güzel kraliçesi, dış kabuğu özünde ne sakladığına dair hiçbir ipucu vermiyordu.

Drummond'un ona dokunmaması ve asla 'sahiplenmemesi' yönündeki uyarısına kulak veren Kitty, onu yere bırakıp odada volta atmaya başladı. Bir anlamda bu Andrew'un ona son hediyesiydi ve boynuna asılarak sergilenmeli ve değer verilmeliydi. Öte yandan, eğer Drummond haklıysa, ölümcül bir lanet ona bağlıydı.

Kapı çalındı. "Gel," diye seslendi

Kitty, hâlâ düşünüyordu.

"Bayan Kitty, çocuklar huzursuzlar ve Fred'le bana sahilde koşmak istediklerini söylüyorlar. I . . .' Camira'nın bakışları incinin üzerine düştü ve siyah kaşları birbirine yaklaştı. "Bayan Kitty, ona dokunmayacaksınız! Camira kendi kendine bir şeyler mırıldandı ve bir güneş ışığı inciden yansıyan parıltıları gönderirken gözlerini başka yöne çevirdi. 'Kutuyu kapat! Şimdi! Bakmayın, Bayan Kitty! Kapat kutuyu!

Camira masanın arkasındaki pencereyi açarken Kitty otomatik olarak söyleneni yaptı.

"Merak etmeyin, Bayan Kitty, sizi kurtarıyorum. Kitty şaşkınlık içinde bakarken Camira anlaşılmaz bir şeyler daha mırıldanarak eteğindeki tülbenti avucunun içine aldı, kutuya vurdu ve açık pencereden içeri fırlattı.

"Ne yapıyorsun sen?! O inci çok değerli, Camira! Son derece değerli. Ya onu bulamazsak? Kitty boynunu pencereden dışarı uzattı.

"Görüyorum," dedi Camira, kutunun düştüğü yeri göstererek. 'Bayan Kitty, o inciye satamazsınız. Onun için para almayacaksınız. Anladın mı?'

"Kocam ona bağlı bir lanetten söz etmişti ama bu sadece bir kocakarı masalı değil mi?

"O zaman bana Bay Boss'un neden öldüğünü söyler misiniz? Ve ondan öncekilerin de.

"Yani Bay Drum, Camira," diye sertçe düzeltti. "Bayan Kitty," dedi iç çekerek, "siz bilmeseniz bile ben bu adamları birbirlerinden tanıyorum.

'I . . .' Kitty, Camira söz konusu olduğu sürece maskaralığı sürdürmeye çalışmanın bir anlamı olmadığını fark etti. "Lanete inanıyor musun?

"Ruhlar açgözlü adamları bulur ve onları öldürür. O kutunun etrafındaki kötü ruhları hissedebiliyorum. Bay Drum'ın iyi olmadığını söylüyorum.

"Eğer satamazsam, onunla ne yapmamı önerirsin, Camira? Andrew'dan aldığım son hediye olması dışında, bir servet değerinde. Onu öylece çöpe atamam.

"Sen bana ver. Kutuyu götürürüm, böylece zarar gelmez.

"Nereye? Kitty'nin gözleri bir an için kısıldı, Camira'yı ne kadar sevse ve ona ne kadar güvense de kızın fakir olduğunu ve incinin kendisi ve çocuğu için yepyeni bir hayat değerinde olduğunu düşündü.

Camira onun yüz ifadesini inceledi ve her zamanki gibi düşüncelerini okudu. "O kötü lanetli inciye saklıyorsun ve büyük zengin adamdan para karşılığı satıyorsun ve Charlie üç ay içinde yetim kalıyor. Kollarını kavuşturdu ve gözlerini başka tarafa çevirdi.

"Pekâlâ," diye kabul etti Kitty. Ne de olsa paraya ne kendisinin ne de oğlunun ihtiyacı vardı. "Bu hepimize çok kötü bir şans getirdi. Eğer lanete ben de inansaydım, ailemizi yok ettiğini söyleyebilirdim. Kitty sertçe yutkundu ve Camira'ya baktı. "Belki de ne kadar erken giderse, hepimiz yeniden nefes almaya başlayabiliriz.

"Fred beni bildiği bir yere götürdü. Ben ve Cat onunla bir günlüğüne gideceğiz. Camira kapıya doğru yürüdü. "En iyisi bu, Bayan Kitty. "Kötü şeyi zarar veremeyeceği bir yere koy.

'Zarar vermeyeceğinden emin ol. Teşekkür ederim, Camira.'

* * *

Birkaç gün sonra Kitty'yi Noel Donovan ziyaret etti.

"Tekrar rahatsız ettiğim için beni bağışlayın Bayan Mercer, hem de aileniz için böylesine zor bir zamanda, ama kocanızın Mercer Pearling Şirketi'nin yönetimini ya kendisi dönene ya da küçük Charlie reşit olana kadar benim ellerime bıraktığını bildiğinizden eminim.

"Dua edelim de birincisi olsun," diye cevap verdi Kitty.

'Elbette, bundan hiç kuşku yok. Sizin için çok zor bir dönem, Bayan Mercer. Benim ailem de geçen yüzyıldaki patates kıtlığında on kişisini kaybetti. Bizden geriye kalanları buraya getiren de bu oldu. Bu kıyıları trajediyle gelmiş pek çok kadın ve erkek var.

"Ben onunla gelmedim, ama görünüşe göre o beni buraya kadar takip etmiş," dedi Kitty kaba bir tavırla. "Şimdi, Bay Donovan, sizin için ne yapabilirim?

"Mesele şu ki, Andrew'un aklından neler geçtiğini bilmeye en yakın kişi sizsiniz. Merak ediyorum da, tam olarak ne zaman

geri dönecek mi?"

"Bana hiçbir işaret vermedi, Bay Donovan.

"Eşimle benim yaptığımız gibi yemek masanızda konuşmadı mı? Noel onu sıkıştırmaya devam etti. "İşin geleceğiyle ilgili düşüncelerini bilen biri varsa o da sizsiniz.

"Evet, elbette. Kitty'nin içindeki bazı derin içgüdüler ona olumlu cevap vermesini söylüyordu. "Ayrılmadan önce pek çok şey konuştuk.

"O halde kocanızın ölmeden sadece birkaç gün önce şirketin banka hesabından yirmi bin pound çektiğini biliyorsunuzdur?

Kitty, Andrew'un bu parayı neredeyse kesinlikle ne için kullandığını anlayınca midesi bulandı. "Evet. Ne için?

"Belki de yeni bir lugger içindi?"

"Evet, doğru.

"Peki onu kimin inşa ettiğini biliyor musunuz? Defterlerde hiç kayıt yok gibi görünüyor.

"Korkarım yok, ancak İngiltere'de bir şirket olduğuna inanıyorum.

"Olabilir. Gerçek şu ki Bayan Mercer, kasırgada üç luggers kaybettik. Tanrı'ya şükürler olsun ki o dönem karaya oturma sezonuydu, yoksa daha fazla olurdu. Sorun şu ki, yirmi bin sterlinlik açıkla birleştiğinde, bankada önemli bir kredili mevduatımız olduğu anlamına geliyor.

"Gerçekten öyle mi? Kitty şok olmasına rağmen şaşkınlığını belli etmedi. "Bu borç, Şirket zararını telafi ederken kararlaştırılan bir süre içinde geri ödenebilir mi?

'Yirmi bin sterlin ve üç geminin batması telafi edilecek çok şey, Bayan Mercer. Önümüzdeki aylarda iyi bir vurgun yapsak bile, tekrar kâra geçmeden önce bunu ödememizin üç yıl alacağını söyleyebilirim. Tabii ki şansımız yaver gitmezse...' Noel'in sesi kesildi ve Noel onun normalde sakin olan yüz hatlarındaki endişeyi okudu.

"Anlıyorum.

"Bir diğer sorunumuz da, eğer söylememde bir sakınca yoksa, mürettebatın moralinin düşük olması. Bu çifte kayıp, bakın. Kocanız ne kadar sıkı çalışırsa çalışsın, birçoğu hala Bay Stefan'ı patron olarak görmeye devam edecek. Bay Andrew'un yokluğunda en iyi adamlarımızdan bazıları başka şirketlerden teklif almaya başladı. Daha dün, en deneyimli dalgıcımız Ichitaro, bana kendisinin ve ihalesinin

Rubin şirketi. Bu büyük bir darbe ve sadece diğer erkekleri de aynı şeyi yapmaya teşvik edecek.

"Tamamen anlıyorum, Bay Donovan. Bu gerçekten de çok endişe verici bir durum.

"Pekâlâ. Noel ayağa kalktı. 'Sizin bu kadar çok şey kaybettiğiniz bir zamanda ben sizi iş konusunda rahatsız ediyorum. Ben yoluma gideyim.

"Bay Donovan. Kitty de ayağa kalktı. "Bana öyle geliyor ki, dediğiniz gibi, adamlar moralsiz ve lidersiz. Belki de ofise gelip onlarla konuşmam iyi bir fikir olabilir. Mercer Pearling Company'nin hâlâ devam eden bir şirket olduğunu ve paniğe kapılmalarını gerektirecek bir durum olmadığını anlatsam?

Noel kuşkulu görünüyordu. "Sizi kırmak istemem ama Bayan Mercer, bir kadını dinleyeceklerinden emin değilim.

"Erkekler karılarını dinlemezler mi ya da evde onlardan teselli almazlar mı? Kitty karşılık verdi ve Noel kızardı.

"Belki de haklısın. Zarar vereceğini de söyleyemem. Çekicilerimiz yarından sonraki gün yola çıkacak. Yedek mürettebat bulmaya çalıştığımız için geciktik.

"Ayrılacağını söyleyen adamlara ödeme yaptınız mı?" "Hayır.

Sabah son maaşlarını almaya gelecekler.

"O zaman lütfen barlardan ve genelevlerden toplayabildiğiniz kadar tayfayı bir araya getirin ve onlara Mercer Pearling Company'nin yeni patronunun yarın saat on birde hepsine hitap etmek istediğini söyleyin.

Noel bir kaşını kaldırdı. "Bana Andrew'un işi size devrettiğini mi söylüyorsunuz Bayan Mercer?

"Özünde evet. Şu anda işin bağlı olduğu vakfın yöneticisiyim, yani bir "patrona" en yakın kişi benim.

Şimdi, bir şey var. Sizi uyarıyorum, Bayan Mercer, onlar rengarenk bir ekip, yani öyleler ve hepsi bir adam bekliyor olacak.

"Beş yıldır Broome'da yaşıyorum Bay Donovan ve bunun farkında bile değilim. Yarın saat tam on birde görüşürüz." Kitty yazı masasındaki çekmeceye gitti ve bir deste Avustralya poundu saydı. "Yamasaki ve Mise'ye git ve en iyi şampanyalarından yirmi dört şişe al.

"Şirketin mali durumu göz önüne alındığında bunun mantıklı olduğuna emin misiniz Bayan Mercer?" "Bu şirketin parası değil Bay Donovan. Benim param.

"Pekala. Noel parayı cebine koydu ve ona bir gülümseme sundu. "Öyle ya da böyle, çalışanlarımızı büyük bir şok bekliyor diyebilirim. Noel gittikten sonra Kitty Fred'e onu kasabaya götürmesini söyledi. Wing Hing Loong'un terzi dükkânına girdi ve inci ustalarının takım elbiseleri için kullanılan beyaz pamuklu kumaştan uzun kollu bir korse ve etek dikip dikemeyeceğini sordu. Korse, önden bağlanan beş büyük inci düğmeye ve mandarin yakaya sahip olacaktı. Giysilerin ertesi sabah saat dokuzda hazır olmasını sağlamak için normal fiyatın iki katını teklif ettikten sonra eve döndü ve öğleden sonrayı salonda volta atarak erkeklere hitap ederken ne söyleyeceğini düşünerek geçirdi. Ne yapacağını şaşırılmış bir halde ve bunu yapmakla delilik edip etmediğini düşünürken, her Pazar günü kürsüde duran babasını hatırladı. Kalabalığı sık sık büyülenmiş bir halde izlerdi, babasının sözleriyle değil ama Onlara olan inancının gücü ve şüphesiz karizması.

Andrew için, Charlie için ve Drummond için denemeye değer, dedi kendi kendine, birden aklına bir fikir geldi.

* * *

Kitty ertesi sabah aynadaki görüntüsünü inceledi. Andrew'un tertemiz beyaz ceketinden aldığı, usta bir incicinin simgesi olan küçük altın zinciri taktı. Beyaz taşlı kaskı aldı, başına geçirdi ve yansımasına bakıp kıkırdadı. Belki biraz fazlaydı ama yine de Andrew'un ofis ve ev arasında evraklarını taşımak için kullandığı deri çantasının yanına koydu.

Yansımasına son bir kez bakarak derin bir nefes aldı.

'Kitty McBride, babanın kızı olarak boşuna doğmadın.

!

* * *

"Beyler," diye söze başladı Kitty, altındaki erkek yüzleri denizine bakarken, kaç farklı milletten insana hitap ettiğini merak ediyordu. Japon, Malay, Koepanger ve aralarına serpiştirilmiş bir sürü daha beyaz yüz. Bazılarının çoktan kıs kıs gülmeye ve birbirlerine fısıldamaya başladığını görebiliyordu.

"Öncelikle beni tanımayanlara kendimi tanıtmak istiyorum. Adım Katherine Mercer ve Bay Andrew Mercer'in eşiyim.

Mercer. Yakın zamanda babasını ve kardeşini kaybeden Bay Mercer, ailemizin işleriyle ilgilenmek üzere Broome'dan izin almak zorunda kalmıştır. Umarım hepimiz ona seyahatlerinde başarılar diler ve kendisi için zor bir zamanda bu tür meselelerle başa çıkabilecek gücü bulması için dua ederiz.

Kitty yalanı tekrarlarlarken sesinde hafif bir titreme duydu.

Zayıflık belirtisi gösterme Kitty, bunun kokusunu bir mil öteden alırlar.

"Kendisi yokken, benden onun yerine hareket etmemi istedi, Bay Noel Donovan'ın yardımlarıyla işleri günü gününe yürütmeye devam edecek.

Birkaç kaşın havaya kalktığını gördü ve seyircilerden gelen protesto fısıltılarını duydu. Devam etmek için sahip olduğu tüm gücü topladı.

"Beyler, son zamanlarda kasabada Mercer Pearling Company'nin kasırgada üç gemimizi kaybetmemiz nedeniyle mali açıdan zor durumda olduğuna dair söylentiler duydum. Bazıları iflas edebileceğimizi iddia ediyor. Eminim ki bugün burada bulunan hiçbiriniz, sadece ailemizin değil tüm Broome kasabasının başına gelen trajediyi göz önünde bulundurarak bu tür söylentileri yayacak kadar kalpsiz olamazsınız. Ve her biriniz tüm bunları başlatan adamı, Bay Stefan Mercer'i sevgiyle hatırlıyorsunuz. Mercer Sedefçilik Şirketi kasabamızın en eski ve en köklü şirketlerinden biridir ve birçoğunuza kendiniz, eşleriniz ve çocuklarınız için bir gelir sağlamıştır.

'Size mali sıkıntı söylentilerinin tamamen asılsız olduğunu söylemek için buradayım. Bu söylentiler, mirasımızı kıskanan ve başarısız olmamızı isteyenler tarafından ortaya atılmıştır. Mercer imparatorluğu Avustralya'nın en zengin ve en başarılı imparatorluklarından biridir ve buradaki herkesi temin ederim ki ne inci şirketinde ne de daha geniş ölçekte nakit sıkıntısı yoktur. Bu sabah itibariyle, Bay Donovan ve ben, inşa edilecek üç yeni luggers için bir sözleşme imzaladık. Yıl sonuna kadar iki tane daha eklemeyi umuyoruz.

Kitty bir nefes aldı ve dinleyicilerinin nabzını ölçtü. Bazı adamlar söylediklerini tercüme etmesi için bir komşularına dönmüşlerdi. Birçoğu şaşkınlıkla başını sallıyordu.

Neredeyse onları ...

'İşin çökmesinden ziyade, tam tersine, önümüzdeki birkaç ay içinde bize katılmaları için Broome'daki en iyi adamları işe almaya çalışacağız. Benim

Benim ve eşimin arzusu Mercer Pearling Company'yi dünyanın en iyisi yapmaya devam etmektir.

Bunun üzerine adamlardan birkaç alkış yükseldi ve bu da Kitty'ye devam etme cesareti verdi.

"Bugün burada bulunan bazılarınızın çoktan yola devam etmeye karar verdiğini kabul ediyorum. Elbette size ödenmesi gereken her şey ödenecek. Eğer tekrar düşünmek ve kalmak isterseniz, Bay Stefan Mercer'in vasiyetinde tüm personeli için talep ettiği, maaşlarınız üzerinden yüzde on ikramiye alacaksınız.

'Beyler, Mercer ailesi adına, son birkaç haftadır sizi kuşatan belirsizlik için affınıza sığınıyorum. Broome'daki pek çok aile gibi bizim de yaşadığımız kayıpla mücadele ettiğimizi anlayışla karşılamanızı rica ediyorum. Bazılarınız bir kadın bakıcının yeteneklerinden de şüphe duyacaktır. Yine de, kendi ailenizdeki kadınlara bakmanızı ve onların güçlü yanlarını kabul etmenizi rica ediyorum. Onlar evlerinizi idare ediyor, şüphesiz aile hesaplarını tutuyor ve birçok kişinin ihtiyaçlarını karşılıyorlar. Her birinizin her gün sergilediği okyanusa açılma gücünü ya da cesaretini dışarıdan gösteremiyor olabilirim ama her ikisiyle de dolu bir kalbim var. Ve Mercer Pearling Company'yi geleceğe taşımak için sevgili kayınpederimin ve eşimin kutsamalarına sahibim.

Duygu ve stresten nefes nefese kalmamaya çalışan Kitty, dinleyicilerine baktı ve şimdi sessiz olduklarını, söylediği her kelimeyi yakalamaya çalıştıklarını gördü. İsteği üzerine, içinde şampanya bulunan bardak tepsileri odanın dört bir yanına dağıtılıyordu. Noel yanında belirdi ve ona bir kadeh uzattı, o da aldı.

"Yarın, hâlâ bizimle olanları denize uğurlamak için rıhtımda olacağım. Size iyi şanslar dilemek ve dönüşünüzde güvenli bir limanda olmanız için dua etmek için. Son olarak, hepimizin kadehlerimizi son kasırgada kaybettiğimiz tüm insanlarımız için kaldırmamızı istiyorum. Ve özellikle de kurucumuz Bay Stefan Mercer için. Kitty kadehini kaldırdı. "Stefan'a!

Kitty onlarla birlikte şampanyadan bir yudum alırken erkekler koro halinde 'Stefan'a' diye bağıldılar.

Bir sessizlik daha, sonra seyircilerden biri bağırdı, 'Bayan Mercer için üç kez şerefe. Hip hip!

"Yaşasın!

"Hip hip!

"Yaşasın!

"Hip hip!

"Yaşasın!

Kitty hafifçe sendeledi ve Noel onu deponun kenarındaki bir sandalyeye oturtup minnetle oturmasına yardım ederken güçlü bir kolun ona sarıldığını hissetti.

Adamların kadehlerini yeniden doldurup kendi aralarında konuğmaya bağılamalarını izlerken, "Ne konuğmaydı ama," dedi. "Ben bile ikna oldum," diye gülümseyerek ona fısıldadı. 'Aralarında ikna olmayan bir adam olduğundan şüpheliyim. Yine de verdiğiniz sözlerin bedelini nasıl ödeyeceğimizi sadece Tanrı bilir.

"Bir yolunu bulmalıyız Noel," dedi ona, "ve bir yolunu bulacağız.

"Bitkin görünüyorsunuz Bayan Mercer. Neden şimdi eve gidip dinlenmiyorsunuz? Burada üzerinize düşeni yaptınız, bu kesin. Şimdi bardaklarını boşaltmak ve onlara teklif ettiğiniz ikramiye de dahil olmak üzere paralarını almak isteyeceklerdir ve Bayan Mercer, hesaplar çoktan tükendi ...'

Kitty kararlı bir tavırla, "Fazladan para yanımda," dedi. "ğimdi, eğer bir itirazınız yoksa, adamların her biriyle tek tek selamlağmak ve alacaklarını ödemek istiyorum.

"Elbette hiçbir itirazım olmaz. Noel ona hayretle baktı, küçük bir selam verdi ve aceleyle arka ofisteki memura gidip maaşları aldı.

* * *

O öğleden sonra saat dörtte Kitty'nin arabadan inmesine Fred yardım etti. Sendeleyerek evin ön kapısından içeri girdi.

Giriş holünde yanından geçerken Camira'ya, "Biraz dinleneceğim," dedi. "Odama taze bir sürahi su getirebilir misin?

"Evet, Bayan Kitty. Camira her zamanki reveransını yaptı, sonra da hanımını inceledi. "Yine mi hastasın?

"Hayır, sadece çok, çok yorgunum.

Kitty yatağına uzandı ve açık pencereden gelen taze esintinin tadını çıkardı. Her bir adamla selamlaşp halini hatırlını sormak için geçen üç saat boyunca hiçbiri son maaşını istememişti. Bunun yerine mahcup bir gülümsemeyle ona gelmişler, Mercer Pearling Company'ye olan inançlarını anlatmışlar ve son kaybı için - bazen bir çevirmen aracılığıyla - sempatilerini sunmuşlardı.

Şirketin şu anda bankada daha da büyük bir açığı vardı, ancak tam bir mürettebat, dalgıçlar ve ihaleciler servetlerini geri kazanmak için yarın yelken açacaklardı.

...şirketinin bir parçasıydı.

Kitty gözlerini kapadı ve çocukken babasının ısrarla verdiği Çarşamba kahvaltıları için Tanrı'ya şükretti. İskoç kuzeni Mary'yi öldürmüş olsa da Elizabeth Tudor'un biyografisi bugünkü konuşmasına ilham vermişti.

Zayıf ve çelimsiz bir kadının bedenine sahip olmama rağmen. Elizabeth, Tilbury Rıhtımı'nda İspanyol Armadası'nı yenmeye hazır ordularına hitap ederken şöyle demişti.

Affet beni Andrew, bugün senin için elimden geleni yaptım.

* * *

Sonraki iki hafta boyunca Kitty erkenden kalktı ve Noel'den önce ofiste oldu. Babasının kilise hesaplarını tutarken edindiği temel tecrübeyi kullanarak defterleri dikkatli bir gözle inceledi. Çeşitli tutarsızlıklar vardı - çekilen nakit miktarlarını kâtime sordu.

"Bay Noel'e sorun. O onayladı," dedi adam ona.

"Bazen bir dalgıcın elinde gizli bir inci olur - yani, gemiden kaçırıldığı bir inci. Eğer değerli olabileceğine inanırsa ..." Noel sinirli bir şekilde sıkıp açtığı ellerine baktı. "Dalgıcın onu çalıp değerini tamamen kendine saklamasındansa, Bay Andrew -ve ondan önce Bay Stefan- özellikle özel bir inci olduğuna inandıkları şeyi kendilerine getirecek herhangi bir adama nakit olarak bir miktar teklif ederlerdi. Bazılarının kabarcıklı incilerden başka bir şey olmadığı ortaya çıktı, ancak bu şekilde risk paylaşılmış oldu. Anlıyor musunuz?"

"Evet, tamamen anlıyorum.

Kitty o öğleden sonrası için bankadan bir randevu aldı ve Bay Harris'in masasının karşısına oturdu. Kitty ona durumu açıklarken yüzü acı içindeydi.

"Sizi temin ederim ki kaynak sıkıntısı yok Bay Harris. Mercer imparatorluğu bir servet değerinde.

"Öyle olabilir Bayan Mercer, ama korkarım bankanın acil kefalete ihtiyacı var. Belki de bu tür fonları Mercer imparatorluğunun başka bir bölgesinden transfer edebilirsiniz. Banka müdürünün yüzü asıktı, bir kasabada yaşamaya alışkındı.

aylarca daha kredi alabilmek için her yolu deneyecek ruhlarla doluydu.

Kitty'nin Mercer'ların banka hesaplarında ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını ve bunu öğrenmek için Adelaide'e gidip aile avukatını ziyaret etmesi gerektiğini bildiğinden başını salladı.

"Bunun farkındayım. Bana bir aylık bir süre tanıyabilir misiniz?

"Korkarım hayır, Bayan Mercer. Kredili mevduatımız şu anda yirmi üç bin sterline ulaşmış durumda.

"Belki de evimiz sizin için geçici bir kefalet sağlayabilir?" diye önerdi. 'Broome'un en iyi yerinde ve görkemli bir şekilde döşenmiş. Ben daha fazla fon ayarlayana kadar bunu kabul eder misiniz?

"Bayan Mercer," dedi banka müdürü kaşlarını çatarak, "size tavsiyede bulunmak bana düşmez ama bunun akıllıca olduğundan emin misiniz? Belki de inci endüstrisinin ne kadar kaprisli olabileceğinin farkında değilsiniz. Gelecekte sizi ve oğlunuzu başınızı sokacak bir eviniz olmadan bulursam çok üzülürüm.

'Bu gerçekten de kaprisli bir iş Bay Harris ve eğer bir kumarbaz olsaydınız, Mercer ailesinin böylesine zor bir dönemden sonra şansının yaver gideceğine dair bahse girebilirdiniz. Tapuları yarın size getireceğim.

"Nasıl isterseniz, Bayan Mercer. Banka geri kalan paranın da önümüzdeki altı ay içinde yerine konmasını talep edecektir.

"Anlaştık. Ancak," dedi Kitty ayağa kalkarken, 'bu kasabanın herhangi bir mahallesinde bu işlemle ilgili bir fısıltı bile duyarsam, sizinle olan tüm işlerimiz derhal geri çekilecektir. Anlaşıldı mı?

"Anlaşıldı.

"Güzel. Yarın evrak işlerini tamamlamak için geri geleceğim.

Kitty başını dik tutarak ofisten çıktı, bunu yaşamasına gerek olmadığını tamamen farkındaydı - isterse Charlie'yle birlikte Alicia Hall'a geri dönebilir ve Edith'le lüks içinde yaşayabilirdi.

"Ölümünden daha kötü bir kader. Bankadan çıkıp yakıcı öğle güneşine doğru yürürken Drummond'un sözlerini tekrarladı. *Burada* tek başına bir yalanı yaşamak bir şeydi, ama bunu her gün en büyük oğlunun hayatta olduğuna ve bir gün geri döneceğine inanan bir kadının çatısı altında yaşamak başka bir şeydi.

Eve döndüğünde Kitty'nin kafası bir kez daha allak bullak oldu ve bir deri bir kemik kalmış bedenine lanet okudu, işinin ayakta kalabilmesi için güçten başka bir şey göstermemesi gerektiğini biliyordu. Masasına oturup Andrew'un deri çantasında eve getirdiği defterleri çıkardı ve tekrar inceledi.

"Yüce Tanrım. Kitty başını masaya yasladı. "Neye başladım ben?

Kapı çalındı ve Camira, Kitty'nin istediği çay demliğini t a ş ı y a n bir tepsiyle içeri girdi.

"Teşekkür ederim," dedi Kitty, tepsiyi almak için masasından kalkarken.

'Bayan Kitty, siz de ölmüş gibi görünüyorsunuz. Dinlenin, dinlenmeniz gerek. "Sadece sıcaktan ve ben ...

Camira sevgili hanımının yere yığılmasını dehşet içinde izledi.

*

"Madam, en son ne zaman yemek yediniz?

Kitty başını kaldırıp Dr. Suzuki'nin zeki ve karanlık gözlerine baktı. Hatırlamaya çalışırken kağlarını çattı ve hala yorgunluktan ve yakın zamanda geçirdiği kolera nöbetinin kalıntılarından muzdarip olduğu ortadayken neden bunu bilmek istediğini merak etti.

"Belki de iki ay önce. Gerçekten bilmiyorum, Dr. Suzuki.' "O zamandan beri hiç kanamadınız mı?

Kitty onun bu nezaketsizliği karşısında ürperdi. Onun daha iyi bir doktor olduğunu bilse de, Dr. Blick asla böyle açık seçik konuşmazdı. Çabucak düşündü. "Nisan ayının ortalarıydı," diye yalan söyledi Kitty. "Şimdi hatırlıyorum. "Gerçekten mi? Bu beni şaşırttı. Ben olsam bebeğinizin yaklaşık dört aylık hamileyim.'

"Hamile miyim? Emin misiniz?"

'Oldukça eminim.'

Bu doğru olamaz.

"Durumunuz dışında, sağlığınızın mükemmel olduğunu söyleyebilirim. Tebriklerimi sunabilir miyim hanımefendi ve umarım kocanız yakında size döner de bu mutlu haberi onunla paylaşırsınız.

Kitty uyuşmuş bir halde, "Teşekkür ederim," dedi.

"Korkunç bir kayıp yaşadınız, ama Tanrı sizden aldığını size geri verir. Şimdi size sadece mümkün olduğunca dinlenmenizi önerebilirim. Çok zayıfsınız ve bebek de belli ki iri. Önümüzdeki bir ay boyunca yataktan çıkmayın ve içinizde büyüyen hayatı koruyun.

Kitty şaşkın bir sessizlik içinde Dr. Suzuki'nin aletlerini toplamasını izledi.

"Size iyi günler, Bayan Mercer. Bana ihtiyacınız olursa hizmetinizdeyim. Ona küçük bir selam verdi ve yatak odasından çıktı.

"Hayır, lütfen... Kitty protesto için gözünden küçük bir damla yaş süzülürken soluk soluğa kaldı. "Yapacak çok işim var.

Başını kaldırıp tavana baktı ve büyük bir örümceğin tavanda ilerlediğini gördü. Ve Drummond'un yıllar önce onu kurtarmak için yatak odasında nasıl belirdiğini hatırladı.

"Senin çocuğuna hamileyim..." diye nefes aldı, sonra gökyüzündeki yıldızlara şükretti, en azından son aldatmacası herkesin bunun kocasının bebeği olduğuna inanmasını sağlayacaktı. Hatırladığı kadarıyla son kanaması Şubat ayının ortalarında olmuştu. . .

"Aman Tanrım. Kitty dudağını ısırdı. "Bu ne karmaşa," diye fısıldadı. Çekingen bir tavırla karnına dokundu.

"Beni affet," diye yalvardı tüm günahlardan arınmış bu yeni hayata. "Çünkü babanın kim olduğu gerçeğini asla öğrenemeyeceksin.

Broome

Ocak 1929

17 yıl sonra

Kitty yorgun gözlerini önündeki defterden kaldırdığında güneş batalı çok olmuştu. Okuma gözlüklerini çıkararak dirseğini masasına dayadı ve yorgun bir ifadeyle burnunun kenarını ovuşturdu. Ofisin duvarındaki saate baktığında saatin sekizi çoktan geçtiğini gördü. Çalışanların hepsi şimdiye kadar binadan ayrılmış olmalıydı ve muhtemelen kendisinin de ayrılması gerektiğini biliyordu, ama dürüst olmak gerekirse, burada oturup gece yarısı yağın yakmak onun için oldukça normaldi.

Sevgili oğlu Charlie'yi düşününce bir iç geçirdi. Onunla daha önce teknede buluşmak istemişti ama bir römorkör beklenmedik bir şekilde zengin bir deniz kabuğu yüküyle gelmişti ve dikkati dağılmış ve onu kaçırmıştı.

Bir yandan da, on yedi yıl boyunca Mercer imparatorluğunu sadece restore etmekle kalmayıp büyüttüğü için çok gururluydu. Ve Charlie iki gün sonra yirmi bir yaşına bastığında emeğinin meyvelerini miras olarak alacaktı. Öte yandan, Charlie'nin bu iş ve ona olan bağlılığı yüzünden sanal bir yetim haline gelmesinden dolayı kendini suçlu hissediyordu.

En azından, kendisi ofiste çalışırken onun evde Camira'nın koruyucu kanatları altında, Cat'in de oyun arkadaşı olarak her zaman yanında olduğunu bilmek suçluluk duygusunu kısmen hafifletiyordu. Yıllar boyunca aralarında gelişmeye devam eden özel bağ Kitty'nin gözünden kaçmamıştı. Andrew'un isteğini yerine getirerek Adelaide'deki yatılı okula gittiğinde bile, bu şartlar altında en iyi çözüm olarak, ikisi tatillerini birlikte geçirmişlerdi.

Ailesiyle birlikte Broome'a yeni gelen, olağanüstü güzel ve görgülü genç bir hanım olan Elise Forsythe'ın, Charlie'nin tam zamanlı olarak işin başına geçmesiyle birlikte şirkete sekreter olarak katılacak olması belki de çok iyi olmuştu. Kitty bu pozisyon için Elise'i kendi elleriyle seçmişti. Çöpçatanlık yaptığı için zihinsel olarak kendini azarlasa da, Charlie'nin Mercer imparatorluğunun başına geçerken onu sevebilecek ve destekleyebilecek uygun bir eş seçmesi hayati önem taşıyordu.

Kendisine gelince, henüz kimseye kendi planlarından bahsetmemişti ama sonunda dizginleri oğluna devrettiğinde ne yapacağına dair net bir fikri vardı. Gelecekte işinin dikkatini dağıtmamasından endişe ediyordu, çünkü ne zaman akli Drummond'a ve on yedi yıl önce olanlara gitmeye başlasa, ona gidecek başka bir yer veriyordu. Onun kaybından duyduğu yıkım, beş ay sonra aynı derecede acı veren bir kayıpla ikiye katlanmış, onu neredeyse yok etmişti.

Broome'daki en başarılı inci işletmesinin genç, güzel ve çok zengin sahibiyle evlenmek isteyen çok sayıda talip olmasına rağmen, o zamandan beri başka kimse olmamıştı. Drummond gittikten sonra bir daha asla aşık olmayacağına dair kendine söz verdiğinde, sözünü tutmuştu. Sevgilisi onun işiydi; yatak arkadaşları ise hesap defterleriydi.

'Aman Tanrım! Erkek oldum,' dedi acımasız bir kıkırdamayla. Sonra gözlüklerini tekrar takarak dikkatini deftere verdi.

* * *

"Teşekkür ederim, Alkina. Hem ona hem de annesine kahvaltı servisi yaparken Charlie ona gizlice göz kırptı. Alkina her zamanki gibi annesinin fark etmesinden korktuğu için bunu görmezden geldi ama Kitty'nin burnunun her zamanki *gibi Northern Times*'ın sayfalarına gömülü olduğu düşünülürse, tavan kafasına düşse bile fark etmesi pek olası değildi.

"Aman Tanrım," dedi Kitty gazetesinin sayfalarını çevirirken iç çekerek. 'Port Adelaide'de bir isyan çıkmış. Zamanında gittiğin için şanslısın. Başını salladı ve Charlie'yle konuşmak için gazeteyi yere bıraktı. 'Perşembe akşamı doğum günü yemeğin için davetli listesini inceleme fırsatın oldu mu? Broome'daki büyük ve iyi kişileri davet ettim. Birkaç gün içinde doğum gününü kutlayacağına inanamıyorum.

Onların arasında hak ettiği yeri aldı. Zaman nasıl da akıp gidiyor,' diye iç geçirdi Kitty. "Kollarımda bir bebek olduğun daha dün gibi geliyor.

Charlie son yirmi bir yılın sanki dayanılmaz bir yavaşlıkta geçtiğini, bu anı çok uzun zamandır beklediğini söylemek istedi. "Hayır, henüz değil ama eminim kimseyi dışarıda bırakmayacaksın anne.

'Bu öğleden sonra Bay Soi inci ustanızın üniformalarını getirecek. Bir düzine sipariş verdim, ancak seni son gördüğümde beri kilo vermişsin gibi görünüyor. Adelaide'de ne yiyordunuz acaba? Ve bu sabah bana ofiste eşlik etmenizi istiyorum. Sekreteriniz olması için Bayan Forsythe adında çok becerikli genç bir bayanı işe aldım. Kendisi Broome'un en iyi ailelerinden birinden geliyor ve çok tavsiye ediliyor.

"Evet, anne," diye cevap verdi Charlie, onun şehre gelen yirmi beş yaşından küçük her kadını kendisine ayarlamaya çalışmak gibi sinir bozucu alışkanlığına alışkındı. Bakışları Alkina'nın kıvrak vücudunu takip ederek odadan çıkarken, annesinin onun sadece bir kadında gözü olduğunu bildiğini düşündü. Duyurusunu yaptığında ve tüm bu maskaralık sona erdiğinde ne kadar rahatlayacaktı.

"Otuz dakika sonra arabanın yanında buluşalım mı?

"Evet, anne," dedi onun sandalyesinden kalkışını izlerken. Yerlilerin onun mutlu olup olmadığını merak ettiklerini, kocasının ortadan kaybolmasının üzerinden neredeyse on yedi yıl geçtikten sonra, terk edilme gerekçesiyle evliliğin feshi için başvuruda bulunmanın nasıl mümkün olabileceği hakkında yorum yaptıklarını biliyordu. Ne de olsa kırklı yaşlarına yeni girmişti. Birkaç yıl önce konuyu geçici olarak ona açmış ve babasıyla olan evliliğini resmen sona erdirmek istiyorsa kendini suçlu hissetmemesi gerektiğini vurgulamıştı.

'Gerçekten umurumda değil. Sadece senin mutlu olmanı istiyorum anne,' diye bitirmişti.

"Duygularını anlıyorum ve bunun için teşekkür ediyorum ama bir daha asla evlenmeyeceğim. Annesinin odadan çıkarken yüzünde beliren ifadeyi gören Charlie konuyu daha fazla uzatmadı.

Annesi o günkü iş defterlerini toplamak için çalışma odasına gittiğinde, Charlie de Alkina'yı aramaya koyuldu. Mutfakta Camira ile karşılaştı. "Kedi dışarı çıktı, Bay Charlie," dedi Camira, o daha sormadan. 'Ayak işleri varmış.

Merak etme, sonra döner. Sen git buradan.' Camira onu mutfaktan kovdu ve

Charlie umutsuzca yatak odasına doğru yürüdü.

ofise gitmek için hazırlan.

Adelaide'den eve son gelişinin üzerinden dört ay geçmişti, bu Alkina'yla ayrı kaldıkları en uzun süreydi ve onu kollarına almak için yanıp tutuşuyordu. Kasım sonunda son üniversite sınavlarını bitirdiğinde, Broome'a dönmek üzere eşyalarını toplamıştı bile. Ancak annesinden gelen ve büyükannesi Edith'in bir gece önce öldüğünü bildiren bir telgraf onu tam anlamıyla kapıda durdurdu. Gemiye binmek yerine, gerekli düzenlemeleri yapması için annesini Adelaide'de beklemesi emredilmişti.

Edith'i defnetmişler ve ardından Noel'i Alicia Hall'da geçirmişlerdi. Kitty daha sonra Charlie'yi Adelaide Tepeleri'ndeki üzüm bağlarına götürmüş ve işi devralmaya hazırlanırken oradaki müdürle ilişki kurması için onu teşvik etmişti. Daha sonra annesinin ona opal madenini gösterebilmesi için Coober Pedy'ye gitmişlerdi. Kendisi Broome'a geri dönerken, endüstrinin işleyişini öğrenmesi için iki hafta orada kalması konusunda ısrar etmişti.

En azından Adelaide'de geçirdiği uzun süre ona en eski arkadaşı Ted Strehlow ile düzenli olarak görüşme şansı vermişti. Ted'i on bir yaşından beri tanıyordu; Immanuel Koleji'nin yatakhanesinde yan yana yatmışlardı. Her ikisi de Adelaide Üniversitesi'ne devam etmişti ve Charlie Ekonomi diploması için çabalarırken, Ted Klasikler ve İngilizce okumuştı ama antropolog olmaya ve Aborjinlerin tarihini incelemeye kararlıydı. Bu, başkalarının emeğinden para kazanma işinden çok uzak bir dünyaydı ve Charlie bu yüzden ona gıpta etmekten kendini alamıyordu. Önündeki sorumluluklardan kurtulmak için her şeyi yapardı.

"Charlie, gitmeye hazır mısın? Kitty ona seslendi. "Evet anne," diye içini çekti, "hemen geliyorum.

* * *

Charlie gün boyunca, ilk inci ustasının takım elbiselerini dikme onuruna sahip olmaktan gurur duyan bir terzinin yanında zihinsel olarak hazır bulunmaya çalıştı. Sonra da yeni sekreteri Elise Forsythe ile tanışmak üzere limandaki ofisine gitti. Gerçekten de güzeldi, ama Charlie'nin Cat'in karanlık, egzotik güzelliğinin eline su dökemeyeceğini düşündüğü yavan bir İngiliz tarzında. Daha sonra Noel Donovan ve diğer çalışanlarla bir toplantıya katıldı.

kıdemli personel. Yönetim kurulu odasındaki maun masada oturmuş, Japon rakipleri hakkındaki konuşmaları dinliyordu.

"Buna "kültür" incisi diyorlar, ama nasıl oluyor da "kültür" kelimesinin, sadece doğa tarafından şekillendirilmek yerine, kaba bir kopya olan bir şeye eklenebileceğine inanabiliyorlar?" Annesi küçümseyici bir kahkaha attı.

Şirketin muhasebecisi, "Mikimoto'nun piyasayı doldurduğunu duydum, hanımefendi," dedi. 'Küresel incileri doğal incilerden neredeyse ayırt edilemiyor ve yakın zamanda Paris'te bir mağaza daha açtı. Bunlara Güney Denizi incileri deniyor ve-'

"Eğer insanlar gerçeğinin ucuz taklitlerini almak istiyorlarsa, bırakalım alsınlar," diye karşılık verdi Kitty. 'Eminim burada böyle bir şeye asla izin verilmez. Şimdi beyler, eğer başka bir iş yoksa, oğlumu yeni ofisini görmeye götüreceğim. Kadın ayağa kalktı ve adamlar da onu takip etti, sandalyelerinin ayakları ahşap zemine sürtünüyordu. Kadın odadan hızla çıktı ve Charlie de onu koridorda takip etti; koridor boyunca kâğıt tepsileriyle dolu ofisler vardı. İçlerindeki memurlar Kitty ve Charlie yanlarından geçerken başlarını salladılar. Annesi koridorun sonundaki bir kapının kilidini açtı ve onu içeri buyur etti.

'Şimdi, hayatım, bunun hakkında ne düşünüyorsun? Senin için sürpriz olarak hazırlattım.

Charlie pırıl pırıl bir çalışma masasına, güzel bir antika küreye ve altın kelebeklerle zarif bir şekilde boyanmış siyah lake bir büfeye bakıyordu.

'Tanrım, anne, bu harika, teşekkür ederim. Umarım herkesin beklentilerini karşılayabilirim. Charlie pencereye doğru yürüdü ve rıhtıma baktı, kasabaya doğru bir mil boyunca ilerleyen küçük trenin durmadan yoluna devam ettiğini gördü.

'Elbette yapacaksın. İnci işi senin kanında var.

"Anne. Charlie yüksek arkalıklı deri koltuğa ağır ağır oturdu. 'Bütün bunlara hazır mıyım bilmiyorum. Bunca yıldır bu işi muhteşem bir şekilde yürüttün.

'Sevgilim, ben sadece baban ve amcan tarafından sana miras bırakılan Mercer imparatorluğunun bekçiliğini yaptım. Senin büyümeni izlediğim yirmi bir yıl boyunca, bana uygunluğundan şüphe etmem için hiçbir neden vermedin. Babana layık bir halef olacaksın.

"Teşekkür ederim anne. Charlie, annesinin kendine hiç pay çıkarmadığını fark etmekten kendini alamadı.

Parlak mavi gözleri onu dikkatle inceliyordu. "Sen benim, büyükannenin ve babanın bir varis olarak isteyebileceği her şeye sahipsin. Seninle gurur duyuyorum, Charlie. Sadece bir uyarı..." Annesinin bakışları pencereye ve pencerenin ötesindeki denize kaydı.

"Evet, anne?

"Aşkın seni kör etmesine asla izin verme. Bu hepimizin çöküşüdür. Şimdi' - yüzüne zorla bir gülümseme yerleştirdi ve ayağa kalktı - 'mürettebat yatma sezonu boyunca luggers'ları hazırlıyor. Rıhtıma gelin ve çalışmalarını benimle birlikte inceleyin.

"Elbette anne.

Ayağa kalkıp onu ofisten çıkarken takip eden Charlie, kadının sözleri karşısında midesinin bulandığını hissetti.

* * *

O gece, saat tam on birde, annesinin yatak odasındaki ışığın söndüğünü gören Charlie, buluşacağı kedi gibi gizlice evden çıktı ve terastan bahçeye geçti. Fred'in sürekli bakımının ve annesinin, bir gün Büyük Yağış sırasında akan kırmızı çamura yenik düşmeyecek bir bahçe yaratabileceğine dair sürekli iyimserliğinin sonucu olarak, çimenler ayaklarının altında yayılıyordu. Ancak gül tarhlarından vazgeçmişti ve bugünlerde güller terasın etrafındaki büyük saksılara dikiliyor ve bir fırtına tehdidi anında sığınağa taşınıyordu. Onun haberi olmadan, gül barakası iki gencin buluşması için kuru ve özel bir alan sağlamıştı. Fred tarafından her gece titizlikle kilitlenen anahtarı Cat 'ödünç' almayı başarmış, Charlie de çilingire götürüp bir kopyasını yaptırmıştı.

Daha önce dışarıda duran taş kırmızı taraftan yeşil tarafa çevirmişti. Bu, o akşam herkes yattıktan sonra buluşacaklarını belirtmek için kullandıkları işaretti. Kulübenin içinde pek çok fırtınaya göğüs germişler, güller kokulu bir çardak oluşturmuş, yerdeki kaba bir battaniyenin üzerine uzanıp birbirlerine aşklarını ilan etmişlerdi. Ve bu gece, ona verecek çok özel bir şeyi vardı.

Yeni yılı kutlamak için bira içtikleri sırada Ted'in dairesinde görmüştü. Saplantılı bir koleksiyoncu olan Ted'in odaları

Seyahatleri sırasında topladığı her türlü taş, deniz kabuğu ve kabile eseriyle doluydu. Bu parça küçük, pırıl pırıl parlayan bir kehribar taşıydı ve içinde binlerce yıldır hapsolmuş minicik bir karınca olduğu anlaşılıyordu. Ted, Charlie'nin hevesli ilgisini görünce bu taşı ona vermiş ve hemen ertesi gün de Cat için bir nişan yüzüğü yaptırmak üzere King William Caddesi'ndeki bir kuyumcuya götürmüştü. Taşın rengi onun gözleriyle mükemmel bir uyum sağlayacaktı.

Charlie, Cat'e ilk evlenme teklif ettiği zamanı hatırlayarak gülümsedi. Adelaide'deki yatılı okula gitmeden önceki akşamdı. On bir yaşındaydı ve Charlie korkudan ve kaybindan ağlarken Cat ona sarılıp küçük, yumuşak omzuna yaslamıştı.

"Bir gün annemin dediğini yapmak zorunda kalmayacağım, buraya geri döneceğim ve evleneceğiz. Sensiz ne yapacağım ben?" diye inledi. "Beni bekle, olmaz mı, Kedim?"

"Seni bekleyeceğim, Charlie. Bekleyeceğim.

Ve on uzun yıl boyunca, onun kendisini beklediği gibi beklemişti. Her Pazar günü yatılı okuldan ona mektup yazmış, etrafındaki diğer çocuklar ailelerine hızlıca birkaç kelime yazarken o içini dökmüştü. Resmi bir eğitim almadığı için okumayı zor bulduğunu biliyordu, ancak ona yazma süreci bile onu rahatlatıyordu. Karşılığında, ona bol miktarda damgalı ve adresli zarf verdiğinden, kısa ve korkunç bir şekilde yazılmış mektuplar alıyordu, ancak her mektubu, gördüğü çiçeklerin ya da denizin üzerinde alçakta asılı duran ayın özenle çizilmiş resimleriyle, sayfaların kenarlarında sarmaşıkla bir araya getirilmiş bir kalp zinciriyle resmediyordu. Ona olan aşkını dile getiremiyorsa bile çizebiliyordu.

Ve bu gece - nihayet - ona gerçekten evlenme teklif edecekti.

Charlie hafif bir gök gürültüsü duyduğunda gökyüzüne baktı. Sıcak boğucuydu ve bir saat içinde sağanak yağacağından hiç şüphesi yoktu. Kulübenin kapısını açmak için kola uzandığında, kapının kilitli olmadığını görmeyi beklerken, kapı açılmayınca kalbini bir endişe kapladı. Kedi her zaman önce gelirdi, çünkü anahtar ondaydı. Tekrar denedi ama yerinden oynamadı. Karanlığı araştırdı ve bahçede onun hafif ayak seslerini dinledi. Belki de sadece hayal gücüydü ama o sabah kahvaltıda ona baktığında, kehribar rengi gözlerinde her zamanki sıcaklık yoktu. En büyük korkusu her zaman onun kendisini beklemekten bıkmaması ve başka birini bulması olmuştu. Ama şimdi, ona sadece saatler kalmıştı.

Niyetini tüm dünyaya ilan etmek ve ikisinin de birbirlerini alenen sevmekte özgür olmaları.

Aklı Cat'e ve dört ay kadar önce onunla birlikte kulübeye girdiği o son geceye gitti. Birlikte büyüdüleri için, olgunlaştıkça birbirlerinin vücutlarından utanç duymuyorlardı. Charlie, onun altı yaşındayken oyun kulübelerinde çırılçıplak oturduğunu ve minyatür bir porselen fincanda kendisine bir fincan çay ikram ettiğini hatırlayınca kıkırdadı. Onu küçüklüğünden beri her santimetrekaresinden tanıyordu ve onun büyüleyici bir çocuktan güzel bir genç kadına dönüşmesine sadece hayret edebiliyordu.

İlk yetişkin öpüşmelerini on altıncı yaş gününde gerçekleştirmişlerdi ve bu hayatının en harika ama bir o kadar da sinir bozucu anıydı çünkü Charlie onu sadece dudaklarından değil, mükemmel vücudunun her yerinden öpmek istemişti. Ancak, ikisi de böyle samimi bir hareketin nereye varabileceğini biliyorlardı ve Charlie bir keresinde eli göğsüne doğru gittiğinde onun yüzüne attığı tokadı hatırlayınca kızardı.

"Yapamam," diye feryat etmişti. "Beni zorlama.

Charlie, doğal fiziksel dürtülerini kontrol etmek için elinden geleni yapmış, evlendiklerinde onun bedeninin kendi hakkı olduğunu sürekli kendine hatırlatmıştı.

Ve sonra ... üniversitedeki son birkaç haftası için Adelaide'e döneceği o Eylül gecesini, içki dolabından bir şişe şampanya çalmış ve kulübede onunla birlikte açmıştı. Mantarı patlatıp iki bardak doldurduktan sonra ona şüpheyle bakmıştı.

"Annem bu şeyin bizim için iyi olmadığını söylüyor.

Charlie ona, "Sadece bir bardak dene, baloncukların dilini gıdıklamasına bayılacaksın," diye ısrar etmişti. "Yemin ederim, sana hiçbir zararı olmaz.

Sırf onu memnun etmek için bir yudum aldı ve yeni tadı özümsemek için gözlerini kapattı.

"Hoşuma gitti!" demişti sonunda, gözlerini açıp ona gülümserken. Kadın o bardağı bitirdi ve adam ona bir bardak daha doldurdu. Kalanını da kendisi bitirdi ve kaba battaniyenin üzerine uzanıp gelecekte konuşurlar.

Onu öpmek için dönen kadın olmuştu, onun üstüne yuvarlanan ve elini bluzunun düğmelerini açmaya yönlendiren kadın. Ondan sonra, Cat'in çıplak tenini kendi teninde hissetmenin verdiği mutluluk, her türlü mantıklı düşüncenin birbirlerini sevmelerine engel olmasını engellemişti. Cat hemen ardından uykuya dalmıştı ama Charlie uyanık kalmış, onun her muhteşem santimini yakalamıştı.

Onun yanında çıplak yatışını. Birkaç ay içinde karı koca olacaklarını düşünerek kendini teselli etmişti ve bu olay erken gerçekleşmiş olsa bile, tüm farklı tanrılarının onları affedeceğinden emindi. Ne de olsa onlar yetişkindi ve aşk eylemi tamamen doğaldı.

Kulübenin dışında yirmi dakika daha geçti ama Cat'ten hiçbir iz yoktu. Charlie ayağa kalktı ve çimlerin üzerinde volta attı. Eve girdi ve Cat'in orada gecikip gecikmediğini görmek için mutfak kontrol etti ama bütün ev karanlıktaydı. Cat ve annesinin paylaştığı kulübeye doğru yürürken, Fred'in ahırdaki paletinde uyuduğunu gördü ve eline bir yağmur damlası değdiğini hissetti. Fred, fırtınanın yaklaştığına dair bir işaret görmediği sürece hep dışarıda uyur, o zaman da korunmak için içeri çekilirdi. Kulübenin kapısına geldiğinde içeriyi dinledi ama içeriden hiçbir ses duyamadı. Kapının kolunu tutarak olabildiğince sessizce çevirdi. İçeride, panjurlu pencereden süzülen ay ışığının sadece çift kişilik yatakta uyuyan Camira'yı aydınlattığını gördü.

Kapıyı kapattığında içini bir panik dalgası kapladı. Camira *nerede*ydi? Arazilerinin geri kalanını gözden geçirdikten sonra, o yokken birbirlerini özleyip özlemediklerini merak ederek gül kulübesine döndü. Kapıyı denedi ama hâlâ kilitliydi. Charlie kalçalarının üzerine çöktü ve yıllardır hayalini kurduğu şeye bu kadar yaklaşıpken neden onun burada olmadığını merak etti.

Belki de başka biriyle tanışmıştır... Luggers'dan bir dalgıçla, diye düşündü.

Charlie midesinin bulandığını hissetti, sonra midilliyi ve arabayı alıp onu aramak için kasabaya gitmesi gerekip gerekmediğini düşündü. Belki de annesi onu gece yarısı bir iş için dışarı göndermişti ve işine devam ederken saldırıya uğramış, hatta tecavüze uğramıştı.

Hava, suları nihayet kırılmadan önce hamile bir fırtınanın tam sessizliğiyle durgunlaştı ve kulübenin içinden ani bir ses duydu. Küçük bir öksürük, belki bir hıçkırık ya da bir çığlık... Emin değildi ama onu harekete geçirmeye yetmişti.

Yumruğunu kapıya vururken gök gürültüsü tepesinde gümbürdüyordu.

'Cat, orada olduğunu biliyorum. Beni hemen içeri al!

Tepesinden bir gök gürültüsü daha geldi ve kapıyı bir kez daha çarptı. "Eğer yapmazsan kıracağım!

Sonunda anahtar çevrildi ve Charlie içeri girdiğinde Cat'i güzel gözlerinde korkuyla ona bakarken buldu.

"Tanrı aşkına! Charlie nefes nefese kapıdan içeri düştü. 'Bunca zamandır orada mıydın? Kilidi denediğimi duymadın mı?'

Kadın gözlerini Charlie'nin bakışlarından kaçırdı.

Charlie kapıyı arkasından kapatıp kilitledi ve onu kollarına almak için yanına gitti. Kadın ona boyun eğmedi; bu bir tahta parçasını tutmaya benziyordu.

"Ne oldu sevgilim? Ne oldu?

Ondan uzaklaştı, sonra döndü ve battaniyenin üzerine oturdu. Bir şeyler söyledi ama duyamadı çünkü gök gürültüsü tam tepelerindeydi ve alçak sesini bastırıyordu.

"Özür dilerim, ne dedin?

"Hamile olduğumu söyledim. Bir bebeğim olacak. *Jalygurr*.

Charlie, Cat'in çılglık atmasını engellemek için yumruğunu ağzına tıkamasını izledi. Tepeden tırnağa titriyordu. Bir gök gürültüsü daha duyuldu ve yağmur üstlerindeki teneke çatıya yağmaya başladı.

'I . . .' Adam onu kucaklamak için ona doğru gitti ama kadın dehşet içinde geri çekildi. 'Cat, sevgili Cat... lütfen, benden korkma. Ben düşman değilim, gerçekten, ben-'

'Annem öğrenirse beni döver, sokağa atar! Ona söz verdim, *söz verdim* ...'

"Aşkım. Charlie ona doğru birkaç belirsiz adım attı. "Neden bu kadar üzgün olduğunı anlayabiliyorum ve evet, biraz erken ama-" "Ona söz verdim, onun yaptığı şeyi yapmayacağıma söz verdim," diye feryat etti Cat, daha da geri çekilerek. 'O beyaz adamlara asla güvenme, asla güvenme, asla
"Onlara güvenin.

Charlie onun dizlerini koruyucu bir şekilde önüne çekişini izledi. "Ve annen haklıydı," dedi ona doğru bir adım daha atarak. 'Ama ben sıradan bir "beyaz adam" değilim. Ben senin Charlie'nim, sen de benim Cat'imsin.

Evleneceğimizi ve bir aile kuracağımızı hayal ettiğimiz zamanları bir düşünsene. Evet! Ama biz çocuktuk, Charlie. Oyun oynuyorduk. Gerçek hayat değil.

Ve şimdi öyle. Ondan kurtulmak, doğar doğmaz boğmak istiyorum. O zaman bu büyük sorunu yaşamayacağım.

Charlie onun sözleri karşısında dehşete kapıldı. "Lütfen, Cat. Ona doğru son iki adım attı. Gök gürültüsü, sanki göklerin tüm gücü hoşnutsuzluğunu dile getiriyormuş gibi başlarının tam üzerinde çakmaya devam etti. 'Burada

"Cebimde senin için bir şey var. Onun yanına çömeldi ve kehribar yüzüğü çıkardı. 'Her şey yolunda aşkım. Beni dinle. Charlie onun küçük sağ elini avucunun içine aldı. "Sevgili Cat'im" - dördüncü parmağına uzandı - "benimle evlenir misin?" Yüzüğü kızın parmağına geçirdi, sonra gözlerinin yüzüğe kaymasını ve sessizce incelemesini izledi.

"Kehribardan yapılmış ve içinde bir çeşit böcek var. Gözlerinle uyumlu olacağını düşündüm. Beğendin mi?

'I . . .' Cat dudağını ısırıldı. "Çok güzel bir hediye, Charlie.

"Gördün mü? Her şey yoluna girecek. Mümkün olan en kısa sürede evleneceğiz, aşkım.

"Hayır. Cat ona baktı. "Seninle evlenemem, Charlie. Ben senin hizmetçimim. 'Bunun umurumda olmadığını biliyorsun! Seni seviyorum. Seninle evlenmek istedim.

Küçük bir çocuk olduğumdan beri.

Cat gözlerini gökyüzüne dikti. Bakışları ona döndüğünde hüznü doluydu. 'Charlie, yirmi dört saat içinde Broome'daki en önemli beyaz adam olacaksın. Mercer Pearling Şirketi'ni devralacak ve büyük patron olacaksın. Benim bilmediğim çok şey biliyorsun, çünkü iyi eğitim almışsın. Sen beyazların dünyasına aitsin ama ben değilim.

"Sana öğretebilirim Cat, tıpkı geçmişte öğrettiğim gibi.

'Hayır! Ben senin eşin olursam kimse masamıza yemek yemeye gelmez. Sen ... olacaksın. Cat kelimeleri ararken kaşları birbirine çarptı. "Bir gülme kabı.

"Stok," diye düzeltti Charlie otomatik olarak.

"Stok, evet. Ve bizim stoklarımız aynı değil. Hayır. Alkina başını sertçe salladı. 'Senin beyaz bir kadına ihtiyacın var, bana değil. Seni gururlandıramam, olmadığım bir şey olamam. Beyazların arkamdan gülmesini, aptal olduğumu söylemesini istemiyorum. Ve bana gülerler. Ben iyi bir insanım, sadece farklıyım.

"Biliyorum, ama ... Charlie kelimeleri bulmak için yine derinlere indi. 'İçeride' - karnını işaret etti - 'ikimizin de sevgimizle yaptığı bir şey var. Elbette, bunu ilk sıraya koymalıyız? Eğer çabucak evlenirsek kimsenin haberi bile olmaz, çünkü bebek erken doğar ve-'

Yine rüya görüyorsun. Herkes benimle neden evlendiğini bilecek. Zaten dört ay oldu. Alkina elini geri çekti ve başını dizlerine yasladı. "Aşkımıza asla inanmazlar.

"Ama anlıyorum," dedi Charlie, sesi gök gürültüsünün üzerinde güçlü ve netti. 'Son on yıldır beni ayakta tutan tek şeyin sen olduğunu anlıyorum. Bu

Final sınavlarım sırasında bile seni düşünmediğim birkaç dakikadan fazla zaman olmadı. Yapma...' Avuçlarını kızın yanaklarına bastırdı ve başını dizlerinden kaldırdı. "Tekrar ediyorum, beni asla diğer erkeklerle aynı kategoriye koyma. Seni tüm kalbimle seviyorum. Sen benim *jarndu nilbanjun*'umsun - biz birbirimize söz verdik. Sen ve doğacak bebeğimiz olmadan hayatım bir hiç olurdu. Ona doğru uzandı, kollarının arasına aldı ve kabaca, tutkuyla öptü, ama kadın ondan uzaklaştı.

'*Marlu!* Hayır, hayır! Kes şunu! Lütfen dur! Tüm eğitim için, anlamıyorsun! Senin karın olamam. Bizim için bir gelecek yok.'

Var, sevgilim. Ve evet, haklısın, belki zor olacak ve belki de herkes birlikteliğimiz karşısında şok olacak, ama kesinlikle bu ülkedeki gelecek nesil erkek ve kadınlara bir duruş sergilemeyi borçluyuz? Ve ben bunu yapmak için mükemmel bir konumdayım. Yirmi dört saat içinde büyük bir servetin sahibi olacağım. Para konuşur - özellikle de bu şehirde. Charlie tekrar ona uzandı ve gergin vücudunu kendi vücuduna yasladı. 'Sevgilim, biz zaten bir aileyiz, görmüyor musun? Böyle olması gerekiyordu.

'Hayır! Ben ... sen ve bu' - Cat karnını okşadı - 'deney değiliz. Biz insanız ve bu bizim hayatımız, Charlie. Yan yana yaşadık, değil mi? Her zaman birbirimize çok yakındık, ama gerçek şu ki, birbirimizden çok uzaktık. Dünyayı gözlerine perde çekmiş bir beyaz olarak dolaşıyorsun. Dünyanın geri kalanının beni nasıl gördüğünü, tenimin rengi yüzünden bana nasıl davrandıklarını görmüyorsun. Dünyanın büyük bir kısmının bana nasıl kapalı olduğunu görmüyorsun, çünkü sen özgürsün, ben değilim. Ve bebeğimiz de özgür olmayacak.

'Cat, biz karı koca olacağız ve yasalar buna izin verecek! *Senin* ve bebeğimizin güvende olması için elimden *gelen her şeyi* yapacağım, tıpkı annemin Camira ve *senin* için yaptığı gibi! Charlie onun anlamasını sağlamaya çalışırken ellerini sıktı. "Sensiz hiçbir şeyim yok.

İkisi de yağmurun çatıya vuruşunu dinlerken sessizlik oldu. Cat'in dudaklarından uzun bir iç çekiş çıktı. 'Charlie, sanırım burada yaşamıyorsun Uzun zamandır Broome'dayım. Nasıl olduğunu anlamıyorsun.

'Nasıl olduğu umurumda değil! Bebeği tüm kasabanın önünde vaftiz edeceğiz! Bu konuyu Ted ile tartışıyordum - size bahsettiğim, babası Alice Springs yakınlarındaki Hermannsburg misyonunu yöneten arkadaşım. Ted bana çok şey öğretti, Arrernte bile konuşuyor ve bana misyondaki Aborjinlerin istedikleri gibi gelip gitmekte özgür olduklarını söylüyor. Beyazlar kültürünüze saygı duyuyor ve-'

"Benden haberi var mı?

"Tabii ki biliyor.

"Benim gibi bir "kaymakla" evlenir mi?" "Tanrım, bilmiyorum, ona hiç sormadım ...

"Hah! Diğer erkeklerin size söylediği ama kendilerinin yapmayacağı şeyler ..."

'Hayır! Bu doğru değil. Ted Strehlow iyi bir adam, Avustralya'da bir değişiklik yapmak isteyen bir adam.

"Yapmadan çok önce ölmüş olacak. Cat kehribar yüzüğü kopardı ve ona uzattı. "Bunu alamam. Lütfen geri al, Charlie." Yüzüğü adamın avucunun içine bastırdı. Tam yüzüğün onda kalması için yalvaracaktı ki kapı aniden gürültüyle vuruldu. İkisi de neredeyse yerlerinden sıçrayacaktı.

'İçeride biri mi var? Yüce Tanrım, burada boğuluyorum, güllerim de öyle! Anahtarım neden kilide girmiyor?'

Jidu! Saklan! Charlie Cat'e tısladı.

Cat çoktan ayağa kalkmış ve mumları üfleyerek battaniyeyi zeminin ortasından kaldırmaya başlamıştı.

"Kusura bakma anne, benim," diye seslendi Charlie neşeyle kapıdan. "Fırtınayı duydum ve güllerinizi toplamaya başladım bile. Cat'in gölgelerin arasında iyice gizlendiğinden emin olduktan sonra anahtarı olabildiğince sessiz bir şekilde kapıda çevirdi ve kolu defalarca çeviriyormuş gibi yaparak Cat'in eline tutuşturdu. "Hay Allah, bu kilit yapış yapış, Fred'e yağlatmamız lazım," dedi yüksek sesle.

Gölgelerdeki figüre dönerek, "*Seni seviyorum,*" diye mırıldandı. Sonra abartılı bir sarsıntıyla kapıyı çekti ve açtı.

'Anne! Sırılsıklam olmuşsun!'

"Gerçekten de öyle, ama yakında kuruyacağım. Kitty arkasından bir gül fiçisini sürükleyerek kulübeye girdi. 'Bu kapının daha önce hiç sıkıştığını görmemiştim. Neredeyse içeriden kilitlediğini düşünecektim. 'Bunu neden yapayım ki? Tamam, ben dışarı dalayım ve kalanını kurtarmaya çalışayım. "Charlie kıkırdadı ve kulübeden çıkıp bardaktan boşanırcasına yağın yağmura karıştı.

Kitty birkaç dakika sonra son güller de güvenli sığınaklarına getirilirken, "Teşekkür ederim," dedi. "Fırtınanın ne zaman geleceğini bildiğim için kendimle gurur duyuyorum, ama bu gece," diye içini çekti, "çok yorgundum.

"Elbette anne. Çok fazla çalışıyorsun.

'Ve bu yükü devretmek beni gerçekten rahatlatacak,' diye cevap verdi Kitty. "Bu arada Elise Forsythe'ı doğum gününe gelmesi için davet ettim.

Kutlama. O çok hoş bir genç kadın. Bugün siz gittikten sonra bana büyükbabasının İskoçya'dan geldiğini söyledi.

"Ne tesadüf. Şimdi anne, eve gidip kurulanalım mı?"

'Evet. Teşekkür ederim sevgilim. Sana her zaman güvenebileceğimi biliyorum. 'Her zaman, anne,' dedi Charlie, kapıyı arkalarından kapatırken ve

Kitty kapıyı kilitledi.

Ayak sesleri geri çekildiğinde, kulübenin içindeki gölgelerden bir figür çıktı. Parmak uçlarında kapıya doğru yürüdü ve Charlie'nin ona attığı anahtarla kilidi açtıktan sonra kapıyı açtı ve gecenin içine doğru ilerledi.

Fırtına dinmişti, en azından bir süreliğine. Kulübeye sırtını yaslayan Cat, ellerini karnının etrafında koruyucu bir şekilde tutarak gökyüzüne baktı.

"Hermannsburg," diye nefes aldı yanağından bir damla yaş süzülürken. "Sığınak.

İsmi aldığını kedi kadar sessiz bir şekilde annesinin yanındaki yatağa giren Alkina, nefes alıp verişini durdurmaya çalıştı.

Yardım edin bana ... lütfen, Atalarım, yardım edin bana, diye yalvardı.

O gece rüyasında *gumanyba*'nın mağaralarına geldiğini gördü. Ormandan geçerken onları izlemiş ve Yaşlı Adam ortaya çıkmış. Mağaralarına geri dönmüşler ama en küçükleri geride kalmış. Birden Yaşlı Adam *onu* takip etmeye başlamış ama mağaraya vardığında kırmızı toprağın altında gömülü olan bir şeyi bulması gerektiğini anlamış. Kız kardeşleri ona sesleniyor, acele etmesini, Yaşlı Adam'ın neredeyse üzerine geldiğini ve onu kendine alacağını söylüyorlardı. Yine de, ayaklarının yerde gürlediğini duyabilse bile, kazmaya devam etti çünkü toprağı onsuz bırakamazdı

Alkina, rüyasındaki halinin bir tenekeye tutunup onu topraktan çıkardığı anda gözlerini açtı. On dört yaşındayken annesinin onu Atalarının yöntemlerine alıştırmak için çalıların arasına götürdüğü anısı gözlerinin önüne geldi. Törene giderken annesi durup bir şeyi kontrol etmesi gerektiğini söylemişti. Tıpkı rüyasında gördüğü gibi bir mağaraya varmışlardı ve annesi eğilip toprağı eşelemeye başlamış, sonra da teneke bir kutu çıkarmıştı.

"Geri çekil," demişti kızına, bağdaş kurup otururken ve kutuyu açarken. Meraklanan Alkina kendisine söyleneni yapmış ama annesinin tenekenin içinde duran küçük deri kutuyu açmasını izlemişti. O anda güneş, içindeki pembe bir renkle parıltıyor gibi görünen nesneyi yakalamıştı.

Alkina'nın daha önce hiç görmediği türden bir opalesans. Ayın kendisi gibi parlıyordu ve güzelliği karşısında büyülenmişti.

Sonra kutu kapatıldı, tenekeye geri konuldu ve tekrar toprağa gömüldü. Annesi ayağa kalktı, nefesinin altında bir şeyler mırıldandı, sonra ona doğru yürüdü.

"Bibi, bu da ne? Alkina Camira'ya sordu.

"Bilmene gerek yok. Olduğu yerde güvende, Bayan Kitty de öyle. Şimdi yolumuza gidiyoruz.

Alkina kulübenin ahşap panjurları arasından şafağın sökmeye başlamasını izlerken ne yapması gerektiğini biliyordu.

Charlie de uykusuz bir gece geçirdi. Bir o yana bir bu yana dönüp duruyor, ne yapması gerektiğini düşünmeye çalışıyor ve tüm bunların başlamasına neden olduğu için kendini azarlıyordu - ne de olsa Cat'e şampanyayı veren oydu.

Onun korkusunu anlıyordu ve başlangıçta onlar için zor olacağına hiç şüphe yoktu. Yine de bugünlerde kasabada melez birliktelikler olduğu düşünülürse, onlarınki de kabul görürdü herhalde?

Sadece bir seçenek daha vardı ve Charlie geçen yıl inci ustası olarak geleceği için ter dökerken bunu birçok kez düşünmüştü. Hiç kimse ona yapmak *istediği* şeyin bu olup olmadığını sormamıştı. Bir kralın oğlu gibi, zamanı geldiğinde bu görevi üstleneceğine kesin gözüyle bakılıyordu - bu görev için uygun olup olmadığına bile bakılmaksızın. Charlie bir süredir uygun olmadığını biliyordu. Üniversitedeki Ekonomi dersinin her saniyesinden nefret etmişti. Profesörleri bile sayılara karşı yeteneği olmadığını söylemişti ama bu konuyu annesine açtığında annesi şüphelerini bir kenara itmişti.

'Sevgili Charlie, sen toplama ve çıkarma yapmak için orada değilsin, bunu senin için yapacak bir sürü memurun var. Sen liderlik etmek, ilham vermek ve işlerin gelecekte nereye gideceğine dair kararlar almak için oradasın.

Bu soğuk bir teselliydi, çünkü ister inci, ister opal, ister sığır olsun, iş imparatorluğunun tüm yönlerinden hiç ilham almamıştı. Cat'in deyimiyle 'patronlar' çalışanlarının emeğiyle zengin olurken, hepsi de şirketler için çalışanlar için mahrumiyet ve bazen de ölüm içeriyor gibiydi.

Yani ... eğer Cat onunla Broome'da evlenmeyi reddederse, Charlie her şeyden vazgeçmeye ve onunla birlikte istediği yere gitmeye hazırды.

O kahvaltıya girdiğinde annesi çoktan masaya oturmuş, her zamanki gazetesini okuyordu.

'Günaydın, Charlie. Nasıl uyudun?' 'İyi, teşekkür ederim anne. Ya sen?

"Değerli güllerimin yağmurdan kurtulduğunu öğrendikten sonra çok daha iyiyim.

Bu kadar düşünceli olduğun için teşekkür ederim. Kahve ister misiniz, Bay Charlie?

"Teşekkür ederim. Cat'e gülümsemek için başını kaldırdı ama onun yerine Camira'nın kendisine bakan gözleriyle karşılaştı. Ani bir gerginlik göğsünü sıktı. Cat her zaman kahvaltı servisi yapardı.

"Cat iyi değil mi?

"O iyi, Bay Charlie. Kuzenini ziyarete gitti,' diye cevap verdi Camira sakince. "Anlıyorum. Ne zaman dönecek?"

"Kuzenimin bebeği doğduğunda. Belki bir, belki iki hafta sonra.

Camira'nın esrarengiz gözleri onu delip geçti ve günün sıcaklığı çoktan bastırmış olmasına rağmen soğuk terler döktü. Ona gizli bir mesaj mı veriyordu? Cat annesine durumundan bahsetmiş olamaz mıydı?

Tek yapmak istediği kahvaltı masasından kalkıp gidip onu bulmakken, annesinin önünde - *her iki annenin önünde* - nefes alıp verişini durdurmaya ve kontrolünü elinde tutmaya çalışarak, "Doğru," demeyi başardı.

"Cat'in uzakta olduğunu mu söyledin? Kitty Camira'ya bakmak için okuma gözlüklerini çıkardı.

'Evet, Bayan Kitty. O burada yokken ben devralıyorum. Camira kahve cezvesini büfeye yerleştirdi ve odadan çıktı.

"Gezintiye çıktığına dair bir örtmece," diye iç geçirdi Kitty. 'Her neyse, en önemli şey sensin, sevgili Charlie. Bu gece yarısı yirmi bir yaşına giriyorsun ve Mercer'ın tüm işlerinin gerçek sahibi oluyorsun. Kendini nasıl hissediyorsun?

"Biraz korkuyorum anne.

"Korkmana gerek yok, ancak son zamanlarda siparişler azaldığı için mükemmel bir zamanda devraldığını söyleyemem...

Charlie onun ne dediğini duymadı, sadece başını salladı ve tepkisini ölçmek için durakladığında uygun bir şekilde gülümsedi.

Cat, neredesin?

Sonunda, Charlie'yi rahatlatacak şekilde, annesi konuşmayı bıraktı ve ayağa kalktı. 'Sorumluluklarını üstlenmeden önce son özgür gününün tadını çıkarmanı öneririm. Yarın yoğun bir gün olacak. Seni karşılamak için ofiste bir öğle yemeği var, sonra da tabii ki akşam Roebuck Bay Hotel'de yemek ve dans var. Şimdilik fırtınanın geçip gitmesi için dua edelim, yoksa Broome'un büyük ve iyi insanların yarısı pantolonlarının ve eteklerinin altını ıslatan kırmızı kirlerle gelecekler,' diye kıkırdadı. "Bu gece görüşürüz.

"Peki, anne. Charlie, kadın odadan çıkarken nazikçe başını salladı.

Camira'yı aramaya çıkmadan önce Fred'in arabayı yoldan çektiğini görene kadar bekledi. Onu mutfakta bir ördeği koparıken ve mırıldanırken buldu. Bugünlerde Cat aşçıydı, annesi ona İngiliz yemeklerini çok iyi öğretmişti.

"Nereye gitti?" diye sordu, bebeği bilip bilmemesini umursamadan.

Camira omuzlarını hafifçe silkti. "Kuzenine yardım etmeye gitti.

"Buna inanıyor musun?

O benim kızım. Bana yalan söylemez.

Charlie mutfak masasını çevreleyen ahşap sandalyelerden birine yığıldı. Gözyaşlarına çok yakın olduğunu biliyordu. "O benim özel arkadaşım. Bunu sen de biliyorsun. Birlikte büyüdük ve ... neden yirmi birinci yaş günümün arifesinde beni terk etsin ki?

Camira döndü ve onu inceledi, bakışları değişmiyordu. "Sanırım nedenini biliyorsunuz, Bay Charlie. Ben de biliyorum ama bu konuda konuşmuyoruz. Belki de en iyisi budur, değil mi?

"Hayır!" Adam yumruğunu masaya vurdu. 'I . . .' Başını salladı, bırakın duyguları, bir hizmetkâra asla bilgi vermemenin altın kural olduğunu biliyordu ama artık her şey bitmişti. "Onu seviyorum; o benim her şeyim. Dün gece ona evlenme teklif ettim! Yarın tüm dünyaya onun benim karım olacağını söylemek istiyordum! Neden gitti? Anlamıyorum!

Sonra ağlamaya başladı ve onu nazikçe saran bir çift kol annesinin değil, başka bir dünyadan gelen taşıyıcı annesinin kollarıydı.

"Tanrım, Camira. Onu ne kadar sevdiğimi, ona ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezsin. Neden gitti?"

"Sizin için en iyisini yaptığını düşünüyor, Bay Charlie. Sizi geride tutmak istemiyor. "Beyazların dünyasının bir parçası olmalısın.

'Çocukluğumuzdan beri bunu konuşuyoruz! Dün gece ona evleneceğimizi ve hayatımızın sonuna kadar birlikte yaşayacağımızı söyledim! Charlie

masaya tekrar vurdu. "Son on yıl boyunca ona yazdığım, onu ne kadar özlediğimi, onu ne kadar sevdiğimi anlattığım tüm mektuplar. Ona daha fazlasını veremezdim. İnanın bana" - Charlie yıkılmış bir halde başını salladı - 'sahip olduğum her şeyden isteyerek vazgeçerdim. Benim için hiçbir şey ifade etmiyor, zengin olmak gibi bir derdim yok, sadece onunla birlikte, sevgiyle, Tanrı'nın gözünde istekle yaşamak istiyorum.

Camira'nın yüzü yumuşadı. 'Siz beyazlar patronlarsınız. Belki de o *kendi* patroniçesi olmak istiyordur. Sizin dünyanızda yaşamıyor.

"Camira, nerede o? Nereye gitti? Tanrı aşkına, söyle bana!"

"Bilmiyorum, yemin ederim, Bay Charlie. Bana gittiğini söyledi, ben de anladım. *Görüyorum* ve anlıyorum. Anladın mı beni? Kadın ona baktı ve Charlie başını salladı. "Benimle güvende olurdu. Onu koruyabilirdim.

"Korkuyla dolu. Düşünmek için zaman ayırıyor.

Ne kadar süre? Birkaç ay içinde dönerse, kanıtlar ortada olacak! Ya şimdi ya hiç. Nereye gittiğini söyle bana! Yapmalısın, yapmak zorundasın!"

Camira mutfağın arka kapısına doğru yürüdü. Kapıyı açtı ve bir süre dışarıda durdu, sanki yol gösterilmesini istemiş gibi başını yukarı kaldırdı. Mutfağa tekrar girdiğinde başını salladı. "Bay Charlie, Atalarım bile kızımın nereye gittiğini söylemiyor. İnanın bana.

"Sana bir mesaj mı verdi? Benim için yani?"

"Evet, yarın sana bir şey vermemi istedi.

"Eğer nerede olduğuna dair bir ipucu verecekse, onu benim için hemen getirmelisin!"

Cat'in dediği gibi yapacağım. Yarın.

Charlie tartışmaktan daha iyisini biliyordu. "O zaman gece yarısı kulübene geleceğim.

Camira başını salladı. "Şimdi, ördek pişirmeliyim.

* * *

Charlie gece yarısından hemen önce kulübeye doğru yürüdü ve hafifçe vurmak için elini uzattı, ancak teni tahtaya değmeden Camira kapıyı açtı.

"Al. Charlie'ye bir zamanlar Cat'in saçında gördüğü kurdeleyle bağlanmış kahverengi kâğıttan bir paket uzattı. 'Mutlu yıllar. Tebrik ederim! Artık küçük bir çocuk değil, bir erkeksin. Camira ona şefkatle gülümsedi. "Büyümene yardım ettim.

"Ettin Camira ve bunun için minnettarım. Adam elindeki pakete baktı, sonra bir kez daha Camira'ya baktı. "Kızınız için endişelenmiyor musunuz?"

"Güveniyorum Bay Charlie, o da artık büyüdü. Başka ne seçeneğim var? Lütfen. Elini onun elinin üzerine koydu, avucu sıcacıktı. "Gününü mahvet. Bunu hak ettin. Lütfen tadını çıkar. "Ben ve Cat bunu yapmanı istiyoruz.

"Deneyeceğim, ama bilmelisin ki-

Camira parmağını dudaklarına götürdü. 'Bu kelimeleri söyleme. Ben onları zaten biliyorum. Camira parmak uçlarında durdu ve onun alnından öptü. 'Sen de benim oğlumsun. Ben senin *bibi*'nim. Seninle gurur duyuyorum. *Galiya*.

Kapıyı kapattı ve Charlie eve geri döndü. Yatağına oturup kahverengi kâğıdı yırttı, tüm umutlarını içinde bulacaklarına bağlamıştı. Bir ipucu, takip edebileceği bir iz, onu ona götürecek *herhangi bir şey*.

İçindeki küçük hediyeği barındıran katmanları açtıktan sonra, gülleri şekillendirmek için narin çizgilerle oyulmuş dalgaların karaya attığı odunla çerçevelenmiş küçük bir resimle oturdu. Tabloyu ışığa tuttuğunda, kadının ikisini gül bahçesinde birlikte otururken resmettiğini gördü; adamın açık renk başı kadının koyu renk başına doğru eğilmişti. Elleri öyle bir şekilde birbirine dolanmıştı ki, tek tek parmaklarını zar zor ayırt edebiliyordu.

Gözlerini kapattı, resim hâlâ elindeydi. Ve gece sabaha kadar sürerken - ilk çığlığını atmasının üzerinden yirmi bir yıl geçmişti - uyudu.

* * *

Charlie her zaman geriye dönüp yirmi birinci yaş gününü hatırlamaya çalışırdı ama o gün yüzler, hediyeler ve acısını bastırmak için fazlasıyla özgürce kabul ettiği şampanyalarla bulanık bir şekilde geçmişti. Her parçası Cat için ağlasa da, tam anlamıyla bir insanmış gibi davranarak hareket etti.

Roebuck Bay Hotel'de akşam yemeğinden sonra dans ediliyordu ve Elise Forsythe ona sık sık eşlik ediyor, söylediği her şey komik olmasa bile kıkırdarken mükemmel gamzelerini gösteriyordu. Ona bir 'Hon' olduğunu söylemişti, bu İngilizce'de aristokrat bir soydan gelme anlamına geliyordu ve Charlie onun bu sıfatı çok iyi taşıdığını görebiliyordu. Charlie onun gece mavisi gece elbisesi içinde, sarı saçları ve kaymak gibi solgun teniyle çok güzel görüldüğünü kabul etti. Abartılı gecesinin mumlarını söndürme zamanı geldiğinde

Üç katlı doğum günü pastası, kalabalık alkışa boğuldu ve Kitty gururla parladı. Charlie onun cömert konuşmasını dinledi, gözleri utanç ve umutsuzluk içinde kısılmıştı. Onun için üç kez tezahürat yapıldı ve herkes kadehlerini kaldırdı.

Daha sonra yatak odasında yalnız kalan Charlie, annesine bu harika parti ve pahalı bir İsviçreli kuyumcudan aldığı saat için bol bol teşekkür ettikten sonra, bir günün sonuna geldiği için hiç bu kadar minnettar olmadığını düşündü. Hayatının geri kalanında her gün olduğu gibi ertesi sabah da saat dokuzda ofiste olması gerekiyordu.

"Sensiz buna nasıl dayanabilirim?" diye mırıldandı ve elinde Cat'in kurdelesıyla uykuya daldı.

* * *

Kitty ertesi sabah kahvaltıda, "Bir karar verdim, Charlie," diye açıkladı. "Bir ay içinde Avrupa'ya bir seyahate çıkacağım.

"İş için mi?

"Hayır, bu artık senin işin. Edinburgh'daki ailemi görmek istiyorum. Oraya son gidişimden bu yana beş yıl geçti ve o zaman bile sadece kısa bir ziyaret. Birkaç ay onlarla birlikte kalacağım - henüz tanışmadığım yeğenlerim var. Ayrıca burada kendi ayaklarının üzerinde durabilmen için seni bırakmamın önemli olduğunu hissediyorum, temiz bir ara ver, böylece herkes sorumluluğun sende olduğunu bilsin.

"Anne" - Charlie'nin içinden bir panik dalgası geçti - "sence bu akıllıca mı? Ne yaptığımı bile bilmiyorum. Sana burada ihtiyacım var.

'Birlikte bir ay geçireceğiz, bu da öğrenmen için bolca zaman demek. Anlamıyor musun, sevgili oğlum? Eğer kalırsam, tüm çalışanlar senden ziyade bana gelmeye devam edecek ve patronun sen olduğunu anlamak zorunda kalacaklar. Yapmak isteyebileceğin değişiklikler var - çalışanlarımız arasında popüler olmayabilecek değişiklikler. Sizin üzerinizde bir etkim olduğunu düşünen hoşnutsuz personel için dinleyici kulağı olmak istemiyorum. Hayır, benim gitmem çok daha iyi olur. Ayrıca,' dedi Kitty iç geçirerek, 'artık gençleşmiyorum ve yoruldum. Bir tatile ihtiyacım var.

"Hasta değil misin, anne?

"Hayır. Tanrı bana bir öküz bünyesi vermiş gibi görünüyor, ama öyle kalmasını istiyorum.

"Geri dönecek misin?

"Elbette - dondurucu İskoç kışı beni teşvik edecek. Kitty bu düşünceyle ürperdi. "Noel'den önce Adelaide'e geri döneceğim ve Alicia Hall'da bayramı kutlayacağım. Umarım bana katılırsın ve kedi yokken farelerin oynamadığından emin olmak için opal madenini ve üzüm bağıını ziyaret edebiliriz.

Kedi uzakta ...

"Biraz ara vermek istemenizi anlıyorum ama işleri tek başıma yürütecek güce sahip olmadığım için çok endişeliyim.

"Ve bundan kesinlikle eminim. Baban gittiğinde, işe balıklama dalmaktan başka seçeneğim yoktu. Tamamen yalnızdım ve tavsiye isteyebileceğim kimse yoktu, sevgili Bay Donovan dışında, o da sizin için orada olacak. Bilinmesi gereken her şeyi biliyor, ancak bu yıl altmışıncı yaş gününe girecek ve sonunda emekli olmak istediğini biliyorum. Yerine geçmesi için aklında şimdiden biri var - akıcı İngilizce konuşabilen genç ve parlak bir Japon. Çalıştırdığımız Japon sayısı göz önüne alındığında, mürettebatımızla daha iyi iletişim kurabilecek ve çok büyük bir değer olacak. Kitty masadan kalktı. "Pekala, işe koyulalım, olur mu?"

* * *

Sonraki bir ay boyunca, Charlie her gece yatağına yatıp yarın annesine Cat'in neden gittiğini ve onu aramaya gideceğini söyleyeceğine dair kendi kendine söz vermesine rağmen, iş lanetlensin, tek bir kelime bile etmeyi başaramadı. Annesinin son on yedi yılını onun mirasını büyütmek için canını dişine takarak geçirdiğini biliyordu ve şimdi tek istediği hak ettiği bir mola vermektir. Bunu ondan nasıl esirgeyebilirdi?

Otoriter sesini, çalışanlarını ve herhangi bir sorunu en hafif dokunuşlarla halletme şeklini fark ettikçe ona olan hayranlığı hızla arttı. Ayrıca yüzündeki endişe çizgilerinin nasıl yumuşadığını ve geçmişe kıyasla ne kadar rahatlamış görüldüğünü gördü.

Onun için yaptığı onca şeyden sonra onu nasıl terk edebilirdi? Ama nasıl olur da gidip Cat'i aramaz ve onu geri getirmezdin? Sevdiği iki kadına duyduğu sadakat arasında kalan Charlie, sık sık kafasının ve kalbinin patlayabileceğini hissediyordu. Pazar günleri -eğer bir yük gemisi gelmiyorsa tek izin günü- Riddell Plajı'na gider ve işkence gören zihnini sakinleştirmek için sert bir şekilde yüzerdi. Dalgalar kulaklarında çınlarken, ihtiyaç duyduğu huzuru ve çözümü bulmaya çalışarak orada süzülürdü. Bu gelmedi ve gün yaklaştıkça

Annesi Avrupa'ya gittiğinde paniği daha da arttı. Acaba kafasını sonsuza dek dalgaların altına daldırıp mutlu bir rahatlama mı bulmalıydı diye düşündü.

Her şeyin yanı sıra, bu iş için biçilmiş kaftan olmadığını düşünüyordu. Annesinin doğal otorite havası ya da düzenli yemeklerinde diğer inci ustalarıyla konuşma rahatlığı onda yoktu. Çoğunun yarı yaşında olan Charlie, arkasından güldüklerini ve muhtemelen onun ve şirketin başarısızlığını izlerken kendi tekliflerini planladıklarını biliyordu. Diğer tek düşüncesi şirketi yerel inci ustalarından birine satmaktı ama annesinin bunu babasına ve büyükbabasına ihanet olarak göreceğini biliyordu. Mercer Sedefçilik Şirketi kasabanın en eskilerinden biriydi ve kurulduğundan beri bir aile üyesi tarafından işletiliyordu.

Kısacası, Charlie hayatında hiç bu kadar sefil, ıssız ve yalnız olmamıştı.

Kitty birkaç kez Elise'i Pazar öğle yemeğine davet etmişti. Elise'in çok becerikli bir sekreter olduğuna şüphe yoktu ve muhtemelen Charlie'den daha becerikliydi, çünkü onun hatalarını elinden geldiğince örtbas ediyordu. Zeki, esprili ve güzel olan Elise'in annesi tarafından mükemmel bir eş olarak görüldüğü açıktı. Evlilik ve imparatorluğun varisi olma konusunda sürekli mırıldanmalar vardı.

'Başkası kapmadan önce onu kapsan iyi olur. Onun gibi kadınlar bu kasabada pek sık bulunmaz,' demişti.

Ama zaten dışarıda, annesinin karnında her geçen gün büyüyen bir varis var. Nasıl hayatta kaldığını sadece Tanrı biliyordu.

"Beni bekle Cat," diye fısıldamıştı Atalarına. 'Seni bulacağım. . .'

* * *

"Yani bu bir veda, en azından şimdilik. Kitty, kendisini Fremantle'a götürecek olan gemideki lüks süitte dururlarken oğluna gülümsedi ve ardından denizleri aşarak anavatanına doğru uzun bir yolculuğa çıktı.

Charlie onun bugün ne kadar kaygısız görüldüğünü düşündü - neredeyse genç bir kız gibi, gözleri heyecanla doluydu.

"Seni hayal kırıklığına uğratmamak için elimden geleni yapacağım.

"Yapacağımı biliyorum. Kitty oğlunun yüzüne dokunmak için elini uzattı.

"Kendine iyi bak, sevgili oğlum.

"Bakacağım.

Geminin çanı, seyahat etmeyenlere gemiden inmelerini söylemek için çaldı.

"Bana yaz, olur mu? Nasıl gittiğini haber verirsin? Kitty ona sordu.

"Elbette. İyi yolculuklar, anne. Charlie süitten ayrılıp iskeleden aşağı inmeden önce ona son bir kez sarıldı. Gemi okyanusta sadece bir leke haline gelene kadar el salladı. Sonra küçük trene binerek iskeleye geri döndü, Fred onu eve götürmek için arabada bekliyordu.

O akşam Charlie tek başına yemek yedi. Evdeki sessizlik ürkütücüydü ve yemeğini bitirdikten sonra mutfaktaki Camira'yı görmeye gitti. Geçtiğimiz ay Kitty'nin de evde olması nedeniyle onu yalnız yakalamak zor olmuştu ama şimdi ondan kaçamazdı.

"İyi misiniz Bay Charlie?

"Evet," diye cevap verdi. "Ondan haber aldınız mı?" "Hayır.

"Sizinle hiç iletişime geçmedi mi? Lütfen, size yalvarıyorum, bana gerçeği söyleyin. 'Bay Charlie, anlamıyorsunuz. Dışarıda' - Camira elini salladı

"Kağıt ve pul yok.

"Belki başkaları onu görmüştür? Bush telgrafının nasıl çalıştığını ve mesajların kulaktan kulağa nasıl iletildiğini biliyorum.

"Hayır, hiçbir şey duymadım, gerçekten, Bay Charlie.

"Endişelenmediğinize şaşırdım.

"Evet, endişeleniyorum ama sanırım o iyi. Onu hissediyorum ve Atalarımız ona göz kulak oluyor.

"Sizce halkınızla birlikte yaşamaya mı gitti?" "Belki.

"Geri dönecek mi?" "Belki.

"Tanrım! Charlie'nin içinden onu sarsmak geldi. "Endişeden deliye döndüğümü görmüyor musun?

"Evet, görüyorum, bu sabah saçlarına ak düşmüş.

"Eğer önümüzdeki birkaç hafta içinde geri dönmezse, gidip onu kendim bulacağım. Charlie mutfakta volta atıyordu.

"Bulunmak istemiyor. Camira sakın bir şekilde bulaşık yıkamaya devam etti.

"İkimiz de neden gittiğini biliyoruz, bu yüzden o istese de istemese de en azından denemek benim sorumluluğum. Ne de olsa o benim-'

Charlie kendini tuttu, gerçek kelimelerin aralarında konuşulmadan kalması gerektiğini biliyordu. Yine kendini gözyaşlarına boğulmak üzereyken buldu.

'Bay Charlie, sizi iyi insanlar, kızımı sevdiğinizi biliyorum. O da sizi seviyor. Yaptığı şeyin en iyisi olduğunu düşünüyor. Senin mutlu bir hayatın olsun istiyor. Onunla birlikte olmak senin için çok zor. Değiştiremeyeceğin şeyleri kabullen.'

"Yapamam Camira, yapamam. Charlie bir sandalyeye çöktü, kollarını masanın üzerine koydu ve başını onların üzerine yasladı. Utancından tekrar hıçkırmaya başladı. "Onsuz yaşayamam, yapamam.

"Bay Charlie. Camira bulaşık yıkamayı bıraktı, ellerini kuruladı ve gelip kollarını onun ağır omuzlarına doladı. "İkinizi yıllardır görüyorum. Belki kaybolur diye düşünmüştüm ama kaybolmadı.

'Kesinlikle, bu yüzden ondan öylece vazgeçemem Camira, onu orada bırakamam . Anne bekârsa melez çocukların başına neler gelebileceğini biliyorsun. En azından ona biraz koruma sağlayabilirdim! Denedim ama o reddetti. Cebinden kehribar yüzüğü çıkardı ve ona doğru salladı. "Oğlum ya da kızım o korkunç yetimhanelerden birine düşebilir ve içimde nefes varken burada oturup hiçbir şey yapmadan duramam! Yüzüğü masanın üzerine fırlattı, orada yuvarlandı ve Camira'nın önünde durdu.

"Anlıyorum," dedi Camira. Düşünürken odada bir sessizlik oldu. 'Bay Charlie, sizinle bir anlaşma yapıyorum. Eğer önümüzdeki birkaç hafta içinde ondan haber alamazsam, dolaşıp onu bulacağım.

"Ve ben de seninle geleceğim.

Hayır. Sen beyaz adam, orada hayatta kalamazsın. Sen buranın büyük patronusun. Annen sana güveniyor. Onu hayal kırıklığına uğratamazsın. Sana büyük bir iş vermek için çok çalışıyor. Al, bu sende kalsın.'

Kadın yüzüğü aldı ve adama uzattı ama adam kadının elini itti.

'Hayır, sen al. Onu bul ve geri getir, o zaman yüzüğü parmağına takacağım. O zamana kadar ona bakmaya dayanamam.

Camira yüzüğü önlüğünün içine soktu. 'Tamam, anlaştık mı? Sen şimdi Bayan Kitty için ofiste sıkı çalış, ben de kızım eve gelmezse onu bulmaya gideyim. Bu ailede çok fazla insan kayboluyor. Şimdi uyu, Bay Charlie, yoksa daha fazla gri saç gelecek.'

* * *

Başka seçeneği kalmayan Charlie, Camira'nın tavsiyesine uymak için elinden geleni yaptı. Doğru zaman geldiğinde Cat'i bulmaya gideceğinin güvencesiyle, sonraki dört ay boyunca annesinin istediği gibi kendini işe verdi. Defterler, yasal evraklar ve bitmek bilmeyen yük gemilerinin limana gelişi Cat'i en azından aklından çıkarıyordu. Broome'daki herkes gibi iş de zorlanıyordu. Avrupa ve Amerika daha ucuz malzemeler talep ettiğinden, ellerindeki devasa kabuk stoklarının fiyatı düşmüştü. Charlie, Bay Mikimoto tarafından işletilen kültür incisi çiftliklerinin işlerini dikkatle inceledi. Broome kıyılarındaki aşırı trol avcılığı nedeniyle gerçek inciler giderek azalırken, kültür incilerinin iyi birer kopya olduğunu ve aslında her biri daha standart boyutlarda olduğu ve bu nedenle kolayca bir kolye ya da bileziğe dizilebildiği için takılara çok daha uygun olduğunu görebiliyordu. Annesinin küçümseyici yorumlarına rağmen Mikimoto kültür incilerinin geleceğin incileri olduğunu düşünüyordu ve ürünlerini çuvallar dolusu satın alan büyük Amerika kıtası da öyle düşünüyordu.

Charlie ayrıca inci yetiştiriciliğinin insan hayatını dalış gibi riske atmamasından da etkilenmiş ve Mikimoto'nun yöneticilerinden birini Broome'da bunun nasıl yapılabileceğini göstermesi için davet etmişti. İlk kurulum masraflarından sonra kârın artacağını o da biliyordu. Nihayetinde kasabayı bu kadar müreffeh kılan endüstriyi yok edecek ama tıpkı doğada olduğu gibi her şeyin bir mevsimi vardı ve Charlie içgüdüsel olarak Broome'un karanlık bir sonbahara girdiğini hissediyordu.

"Herkes bedelini ödemeli," diye mırıldanarak usta sedefçinin kaskını taktı, altın örgüsünü düzeltti ve Fred'i dışarıda kendisini arabada beklerken bulmak için oradan ayrıldı.

Araba uzaklaşırken en azından, tartışmalı da olsa, geleceğe doğru ilk adımını attığını düşündü.

* * *

Charlie, etrafındaki durgun havayı dolduran ani bir ağlama sesi duyduğunda derin bir uykudaydı. Dik oturarak kendine gelmeye çalıştı.

Ses devam ediyordu - daha önce duyduğu bir sesi andıran korkunç, yüksek bir feryat. Hâlâ uykulu bir halde, zihnini bu sesi anlamaya zorladı.

"Hayır... *hayır*... !"

Yatağından fırladı, odadan dışarı fırladı ve evin içinde koşmaya başladı, sesi takip ederek mutfığa girdi ve arka kapıdan çıktı.

Camira'yı yerde diz çökmüş, kırmızı tozu parmak uçlarıyla yoğururken buldu. Anlayamadığı ama anlamasına da gerek olmayan kelimeler geveliyordu, çünkü zaten biliyordu.

Başını kaldırıp ona baktı, gözleri gizlenemez bir acıyla doluydu.

'Bay Charlie, o gitti! Onu çok geç bıraktım. Çok geç bıraktım!'

* * *

Evin iki sakini gece gündüz yas tutarken evin üzerinde bir sefalet bulutu dolaşıyordu. Neredeyse hiç konuşmuyorlardı, bir zamanlar onları birbirine bağlayan bağ şimdi acı, öfke ve suçluluk duygusuna dönüşmüştü. Charlie evde mümkün olduğunca az zaman geçiriyor, tıpkı babasının onları terk etmesinden sonra annesinin yaptığı gibi kendini ofise kapatıyordu. Nedenini şimdi anlıyordu - kırık bir kalp ruhu harap eder ve yok ederdi, özellikle de suçluluk duygusu da buna eklendiğinde.

Sekreteri Elise, bir şeylerin ters gittiğini sezmiş gibiydi ve Charlie, kendisine rağmen, güneşli gülümsemesi ve sakinleştirici varlığıyla onu karanlık kasvet denizinde bir ışık olarak görüyordu. Aynı zamanda onun naifliğine, ayrıcalığına ve Alkina -ve çocukları- hayatta değilken onun hayatta olduğu gerçeğine içerliyordu.

Ona en çok işkence eden şey, Alkina'nın nasıl öldüğünü asla bilemeyeceği gerçeğiydi, belki de orada tek başına acı içinde, bebeklerini doğururken.

Yirmi bir yaşında ve Avustralya'nın en zengin adamlarından biri olan Charlie Mercer, yaşının iki katı sanılabilirdi.

Asla Asla

Alice Springs yakınında

Haziran 1929

Gece hareketsizdi, tek ses uzaktaki bir dingo'nun ıgılığıydı. At kayalık çöl arazisinde ilerlerken, sık sık meydana gelen kum fırtınalarından korunmak için yere yakın büyüyen alçak çalı ve ırpıların arasından geçerken, üzerindeki bulutsuz gökyüzündeki parlak beyaz yıldızlar ve ay onun tek ışık kaynağıydı. Çobanın gözleri loş ışığa alışmıştı ve etrafındaki engebeli toprağın gölgelerini ve kayalıklardaki koyu mavi damarları seçebiliyordu. Gece havası, günün sıcağından kurtulan toprağın serin ve hoş kokularını taşıyordu ve hava, sıçrayan hayvanların ve vızıldayan böceklerin sesleriyle doluydu.

Atını, kırmızı bir dikit gibi topraktan yükselen kayalık bir çıkıntıya bağıladı. Akşam olmadan Alice'e varmayı umuyordu ama daha önce yerel Aborijin kabilesi ile obanlar arasında bir çatışma çıkmıştı, bu yüzden çatışma bitene kadar beklemeyi tercih etti. Deve derisinden yapılmış su şişelerinden birini çıkarıp heybesinden bir tas aldı, doldurdu ve yorgun kısırağın içmesi için yere koydu. Matarasındaki içkinin son kalıntılarını da yudumladıktan sonra çantasında kalan yiyecekleri aradı ve kaba battaniyeyi serip yemeğe oturdu. Yarın gün batımına kadar Alice Springs'de olacaktı. Erzaklarını doldurduktan sonra doğuya gidecek ve Aralık ayına kadar sığırları güdecekti. Ve ondan sonra ...

İç ekti. Var olmayan bir geleceğı planlamanın ne anlamı vardı? Günü gününe yaşamak için elinden geleni yapsa da, zihni hâlâ bir şeylere bakması için ısrar ediyordu. Gerçekte, bu kendi yarattığı bir boşluktu.

Çoban uyumak için yerleşti, yakınlardaki bir yılanın tıslamasını duydu ve onu korkutmak için bir taş fırlattı. Kendi standartlarına göre bile kirliydi; kendi kokuşmuş terinin kokusunu alabiliyordu. Normalde kullandığı su kuyuları boştu, mevsim Asla Asla için bile alışılmadık derecede kuraktı.

Her gece yaptığı gibi onu düşündü, sonra uyumak için gözlerini aya kapattı.

Uzaklardan gelen garip bir çığlıkla uyandı. Taşrada geçirdiği yıllardan sonra bunun hayvan değil insan sesi olduğunu biliyordu. Tanıdık sesi bulmakta zorlandı, sonra bunun bir bebek ağlaması olduğunu fark etti. *Bu çürümüş dünyaya bir ruh daha doğdu*, diye düşündü gözlerini kapatıp tekrar uyumadan önce.

Şafakta kalktı, akşam olmadan Alice'e ulaşmaya, kasabada bir oda tutmaya ve Darwin'den ayrıldığından beri ilk kez düzgünce yıkanmaya hevesliydi. Kısrağına binerek yola koyuldu ve ufuk çizgisinde deve trenini gördü. Arkasında yükselen güneşle aydınlanan tren neredeyse İncil'den fırlamış gibi görünüyordu. Dinlenmek ve yemek yemek için durdukları yerde onları bir saatten kısa bir sürede yakaladı. Afgan devecilerden birini tanıyordu, sırtına bir tokat atıp ona halısının üzerinde bir koltuk ve bir tabak gözleme ikram etti. Bir köşedeki küfü görmezden geldi ve ekmeği açlıkla çiğnedi. Never Never'daki her zamanki rotasında karşılaştığı tüm insan yaşamı içinde, birlikte vakit geçirmekten en çok keyif aldığı kişiler cameleer'lardı. Taşranın gizli öncüleri olan deveciler, kızıl ovalar boyunca iç kısımlara serpiştirilmiş sığır istasyonlarına çok ihtiyaç duyulan malzemeleri götüren isimsiz kahramanlardı. Genellikle iyi İngilizce konuşan, eğitilmiş insanlardı ama susuzluktan sularını içerken, yakında Port Augusta ve Alice Springs arasında açılacak yeni demiryolu hattı nedeniyle ticaretlerinin nasıl tehlikede olduğunu duydu. Plan, hattı Darwin'in kuzeyine kadar devam ettirmektir.

'Son kalanlardan bazılarıyız. Diğerleri denizin ötesindeki evlerine geri döndü,' dedi Moustafa kayıtsızca.

'Eminim senin için hâlâ bir yer vardır, Moustafa. Tren hattı dışarıdaki köylere ulaşamıyor.

"Hayır, ama motorlu araba ulaşabilir.

Çoban tam onlara veda ediyordu ki, dün gece duyduğu garip feryat yeniden başladı, devenin bir tarafına bağlanmış sepetten geliyordu.

"Bu bir bebek mi?" diye sordu.

'Evet. Beş gün önce dünyaya geldi. Annesi dün gece öldü. Dingoların eline geçmesin diye onu güzelce gömdük,' diye ekledi Moustafa.

"Siyah bir bebek mi?

'Derisinin rengine bakılırsa, melez ya da belki de quadroon. Kız iki hafta önce bizimle otostop çekti. Hermannsburg misyonuna gideceğini söyledi,' diye anlattı Moustafa. 'Diğerleri durumu nedeniyle onu almak istemediler ama o çaresizdi ve ben de kabul ettim. Şimdi gece gündüz süt için çılgılık atan annesiz bir bebeğimiz var ve verecek sütümüz yok. Belki de biz Alice'e ulaşmadan ölecek. Zaten küçüktü.

"Onu görebilir miyim?"

"İstersen.

Mustafa ayağa kalktı ve onu çılgılık atan hayvana doğru götürdü. Sepetin kancasını çıkardı ve arkadaşına uzattı.

Çobanın içeride görebildiği tek şey hareket eden kumaş kıvrımlarıydı. Sepeti yere bırakıp yanına diz çöktü ve bebeği örten muslin bezleri çıkardı. Pürüzsüz, karamela rengi deri tabakasıyla minik, sıska bedenin geri kalanını ortaya çıkardığında dışkı ve idrar kokusu yüzüne çarptı.

Bebek tekmeliyor ve ciyaklıyordu, minik yumrukları havayı şiddetle yumrukluyordu. Outback'te geçirdiği süre boyunca pek çok şey görmüş olmasına rağmen, bu yarı aç annesiz çocuk içinde uzun yıllardır deneyimlemediği bir duygu yarattı. Gözünde bir damla yaş hissetti. Hastalık korkusuyla dışkısına dokunmamak için bebeğin etrafına tülbent sararak onu sepetten çıkardı. Bunu yaparken içeriden bir şeyin düştüğünü duydu.

"Bu bir erkek," diye yorumladı Mustafa, pis koku yüzünden iyice uzakta dururken. "Hayatta kalsa bile nasıl bir yaşam umabilir ki?

Çobanın dokunuşuyla bebek hırıltısını kesti. Bir yumruğunu ağzına soktu, gözlerini açtı ve şaşkınlıkla ona baktı. Drummond onları görünce irkildi. Gözler maviydi, irisleri kehribar rengiyle beneklenmişti ama onun dikkatini çeken alışılmadık renkleri değil, şekilleri ve yüzlerindeki ifadeydi. Bu gözleri daha önce de görmüştü ama nerede gördüğünü hatırlayamıyordu.

"Annesi ölmeden önce bebeğe isim vermiş miydi?" diye sordu Moustafa'ya. "Hayır, pek bir şey söylemedi.

"Babasının nerede olabileceğini biliyor musun?

"Hiç söylemedi ve belki de söylemek istemedi. Nasıl olduğunu bilirsiniz. Mustafa zarif bir omuz silkti.

Çoban hâlâ yumruğunu emen bebeğe baktı ve içinde bir şeyler yeniden kıpırdandı.

"Onu yanımda Alice'e, oradan da Hermannsburg'a götürebilirim.

"Götürebilirsin ama bence onun işi bitti dostum ve belki de en iyisi budur.

"Ya da belki ben onun şansuyum. Çobanın sözleri tamamen içgüdüsel.

"Onu ben alacağım. Eğer onu seninle bırakırsam, kesinlikle annesi gibi ölecek.

"Doğru, doğru. Mustafa ciddiyetle cevap verdi, dürüst yüz hatları rahatlamıştı.

"En azından biraz suyun var mı?" "Gidip

biraz bulacağım," diye kabul etti Mustafa.

Bebek artık gözlerini kapatmış, ağlamaya devam edemeyecek kadar bitkin düşmüştü. Nefes alış veriş düzeni düzensizdi ve onu kendine doğru tutarken çoban zamanın daraldığını anladı.

"Al. Mustafa bir matara uzattı. 'İyi bir şey yapıyorsun dostum, seni ve bebeği kutsuyorum. *Kha safer walaré.*' Boğumlu bir elini bebeğin terli alnına koydu.

Sepeti atına geri taşıdıktan sonra, çoban geceleri üzerinde yattığı battaniyeden bir sapan yaptı ve bebeği içine kaldırmadan önce onu kendi etrafına bağladı. Bunu yaparken, tülbentin altında duran kirli bir teneke kutu gördü ve onu heybesine soktu. Mataradan biraz su alarak bebeğin dudaklarına damlattı ve bebeğin sıvıyı zayıfça emdiğini görünce rahatladı. Sonra boş sepeti eyerinin arkasına bağladı, atına bindi ve ovada dörtnala yola koyuldu.

Atını sürerken, güneş tenini yakarken, onu böyle bir şey yapmaya iten şeyin ne olduğunu merak etti. Muhtemelen Alice'e vardığında üzerine bağlanmış ölü bir bebek bulacaktı. Yine de, her ne ise, bir şey onu öğleden sonranın yakıcı sıcağında ileriye doğru itiyordu, çölde bir gece daha kalırsa, karşısında yatan minik kalbin atmayı bırakacağını biliyordu.

O gece saat altıda, yiğit kırsığı her zamanki lojmanın dışındaki tozlu avluya sendeleyerek girdi. Hâlâ atının üzerinde olan çoban elini geçici olarak bebeğin göğsüne koydu ve altında zayıf da olsa güven verici bir kıpırtı hissetti. Sonra

Attan indi ve susayan at için tulumbadan bir kovaya su doldurdu, askıyı çözdü ve bebeği tekrar sepetine yerleştirerek üzerini tülbentle gevşekçe örttü.

"Daha sonra sana iyi bir yemek vermek için geri döneceğim," diye kısraka söz verdi ve içeri girdiğinde ev sahibesi Bayan Randall tarafından sevinçle karşılandı.

'Seni tekrar buralarda görmek güzel. Her zamanki oda mı?'

'Eğer müsaitse, evet. Sende durumlar nasıl?'

"Buranın nasıl olduğunu bilirsin, tren çalışmaya başlayınca çok daha iyi olacak. Size getirebileceğim bir şey var mı, Bay D? Her zamankinden mi?" Gz kırttı. "şehirde birkaç yeni kız var.

"Bu gece olmaz, uzun bir yolculuk oldu. Merak ediyordum da, acaba biraz stnz var mı?'

"Süt m? Bayan Randall onun bu isteği karşısında şaşırmış görünüyordu. "Elbette var. Buralarda kaç baş sığır var?" diye kıkırdadı. "Her zamanki ikiniz değil, Bay D.

"Haklısınız, belki bu siparişe iyi bir İskoç viskisi de ekleyebilirsiniz.

"Sizin için özel bir şişem olabilir. Yiyecek bir şey var mı?'

"Kaynamakta olan ne varsa, Bayan R." Ona sırttı. "Susuz kaldım, o yüzden yanında bir tuzluk istiyorum.

"Tamam. Ona bir anahtar uzattı. "Hepsini hemen odanıza getireceğim.

"şerefe, Bayan R.

oban sepeti ve heybeyi aldı ve kaba ahşap merdivenleri tırmandı. Odaya girip kapıyı kapattı ve arkasından sıkıca kilitledi. Sepeti yatağın üzerine koyarak bebeğin yüzündeki tülbenti kaldırdı. şimdi, kulağını minik burnun yanına yerleştirmesine rağmen, nefes alışını güçlükle duyabiliyordu.

Mustafa'nın verdiği matarayı kaptığı gibi son su damlalarını bebeğin dudaklarına serpti ama bebek tepki vermedi.

'Strewth! Sakın şimdi ölme, bebeğim! Cinayete kurban gideceğim," diye yalvardı minik varlığa. Sepeti yatağın kenarına koyarak odada volta attı ve Bayan Randall'ın gelmesini bekledi. Sonunda, hayal kırıklığından ve odanın içindeki keskin kokudan dolayı aşağıya koştu.

"Neredeyse hazır mı?" diye sordu ona.

"Ben de tam size getirecektim," dedi kadın, tepsiyi dar resepsiyon masasının üzerine koyarak.

İçindekilere baktı ve ihtiyacı olan tek şeyin eksik olduğunu fark etti. "Benim için tuz mahzeniniz var mı, Bayan R?

"Üzgünüm, gidip getireyim. Güneşten harap olmuş eliyle geri döndü. "Gümüş kaplama, Bay R. ile evlendiğimde düğün hediyelerimden biri olarak almıştım.

R. Bana geri verdiğinden emin ol, yoksa cehennem azabı çekersin.

"Bana güvenebilirsin," dedi, tepsinin içindekileri kaldırırken sallanıyordu. "Yıkanmak için daha sonra aşağı ineceğim.

Odasına tekrar girerek gömleğini çıkardı, sonra tuzluğun gümüş kapağını söktü ve içindekileri kumaşa boşalttı. Sonra süt bardağını aldı ve komodinin üzerindeki İncil'den kopardığı bir sayfayı huni yaparak sütü boş tuzluğa döktü. Bebeği kucağına aldı ve gelen pis kokudan kaçınmak için ağzından nefes alarak tuzluğun ucunu gonca dudaklarının arasına hafifçe soktu.

İlk başta hiçbir tepki vermedi ve kendi kalbi de ikisine yetecek kadar hızlı atıyordu. Küçük gümüş emziği çıkardı, sonra mahzenin üstündeki deliklerden parmağına biraz süt damlattı. Sadece içgüdüleriyle hareket ederek sütü bebeğin dudaklarına sürdü. Acı dolu birkaç saniyeden sonra dudaklar hareket etti. Ardından tuzluğun ucunu tekrar bebeğin ağzına yerleştirdi ve on yedi yıl sonra ilk kez dua etti. Birkaç saniye sonra, derme çatma şişede küçük bir keşif çekişi hissetti. Acı verici bir duraklama oldu ve ardından bebek emmeye başladığında daha sert bir çekiş oldu.

Çoban gözlerini üstündeki tavana kaldırdı. "Teşekkür ederim.

Çocuk karnını doyurduktan sonra sürahideki suyu leğene boşalttı, kokuşmuş muslin bezleri çıkardı ve bebeğin vücudundaki pisliği yıkamak için elinden geleni yaptı. İki mendiliyle derme çatma bir peçete oluşturarak ve başka bir patlama olmaması için dua ederek minik popoyu elinden geldiğince sardı. Kirlenmiş muslin bezleri yatak çarşaflarından birinin içine sakladı ve kokuşmuş paketi bir çekmeceye tıktı. Diğer çarşafı bebeğin etrafına sardı, şişmiş karnını ve sanki bir insana değil de bir kurbağaya aitmiş gibi görünen bir deri bir kemik kalmış bacaklarını fark etti. Bebek uykuya dalmıştı, bu yüzden artık soğumuş ve katılaşmış olan et yahnisini birkaç yudumda mideye indirdi ve birkaç yudum viskiyle yıkadı. Sonra atını beslemek ve arka bahçedeki su fiçisinde temizlenmek için odadan çıktı.

Kendini yenilenmiş hissedenden çoban yukarı koştu ve bebeğin hareket etmediğini gördü. Kulağını minik göğse dayadığında kalp atışlarının ve düzenli nefes alış verişlerin sesini duydu. Kendi yatağına tırmanırken, heybesinde sakladığı tenekeyi hatırladı.

Teneke sanki uzun süredir gömülüymüş gibi pas ve kırmızı kirle kaplanmıştı. Tenekeyi açtığında içinde küçük bir deri kutu buldu. Tokasını çözüp kapağını kaldırdığında, kalbi bir türlü atmadığı için nefesi kesildi.

Roseate İncisi . . kardeşinin hayatını sona erdiren ama kendisinininkini kurtaran inci.

"Bu nasıl olabilir? ?" diye mırıldandı, gözleri yıllar önce olduğu gibi onun büyüleyici güzelliğine takılmıştı. O parayla neler yapabileceğini... Değerini biliyordu - yirmi bin poundu kendisi teslim etmişti.

Broome'dan sürgün edildi ve çok sevdiği sığır istasyonu Kilgarra'ya dönemedi, Never Never boyunca seyahat etti ve bulduğu her yerde iş buldu. İçine kapanıktı, kimseye güvenmiyordu. Artık farklı biriydi, kalbi buza dönüşmüş bir insan boşluğuydu. Ve suçlayacağı sadece kendisi - ve belki de inci - vardı. Yine de, bu bebeği gördüğü andan itibaren içinde bir şeyler çözülmüştü.

Kutuyu kapattı ve onu tekrar hipnotize etmeden önce kutuya geri koydu.

Bu çocuğun Roseate Pearl'le nasıl bir bağlantısı vardı? Onu son gördüğünde Kitty'nin yazı masasına kilitlemişti. Camira bunu hanımına göstermemesi için ona yalvarmıştı ve ...

"Tanrı'nın yemini!

Bebeğin gözlerini daha önce nerede gördüğünü şimdi biliyordu. "Alkina ...

Ayağa kalktı ve uyuyan bebeği bir kez daha incelemeye gitti. Ve yıllar sonra ilk kez kaderin ve alın yazısının varlığını kabul etti. Sepetinde lanetli inci saklı olan bu bebeğin kendisiyle bağlantılı olduğunu içgüdüsel olarak biliyordu.

"İyi geceler ufaklık. Yarın seni Hermannsburg'a götüreceğim. Yumuşak yanağını okşadı, sonra yatağına uzandı. "Sonra da Broome'a gidip benim için kim olduğunu öğreneceğim.

* * *

Papaz Albrecht, misyona giren toynakların sesiyle İncil'inden başını kaldırdı. Pencereden adamın durmasını, sonra atından inmesini ve nereye gideceğinden emin olamadan etrafına bakınmasını izledi. Papaz Albrecht ayağa kalkıp kapıya doğru yürüdü ve parlayan güneşe çıktı.

"*Guten tag*, yoksa günaydın mı demeliyim?"

"İki dili de konuşabiliyorum," diye cevap verdi adam. Avlunun etrafında, papazın beyazlara bürünmüş cemaatinden birkaç kişi yakışıklı adama bakmak için durakladı. Buraya gelen her yabancı hoş karşılanırdı.

"İşinize dönün," diye onları yönlendirdi ve onlar da işlerine döndüler.

"Konuşabileceğimiz bir yer var mı, Papaz?"

"Çalışma odama gelin. Papaz arkasındaki odayı işaret ederken, adamın göğsündeki askıdan miyavlayan bir çığlık geldiğini duydu. "Lütfen oturun," dedi, kapıyı arkasından kapattı, sonra da meraklı gözlere karşı panjurları kapattı.

"Size bunu verdikten sonra oturacağım.

Adam boynundaki askıyı çözdü ve içindekileri masanın üzerine bıraktı. Orada, kokuşmuş bezlerin arasında, ciğerleri beslenmek için göklere şarkı söyleyen yeni doğmuş minik bir erkek bebek vardı.

"Burada ne varmış?"

"Annesi Alice Springs'in birkaç saat dışında öldü. Görevliler bana Hermannsburg'a doğru yola çıktığını söylediler. Bebeği buraya daha hızlı getirmeyi teklif ettim. Dün gece kaldığım evdeki bir tuz mahzenine el koydum ve oradan biraz süt aldı.

"Ne kadar yaratıcı birisiniz, efendim.

"Belki de içeride kalan tuz izleri de yardımcı olmuştur, çünkü bugün daha güçlü görünüyor.

"Çok küçük. Papaz Albrecht bebeği inceledi, uzuvlarını ve kavramasını test etti. "Ve yetersiz beslenmeden dolayı zayıf.

En azından hayatta kaldı.

"Sizi takdir ediyor ve kutsuyorum efendim. Buralarda aynı şeyi yapacak çok fazla çoban yok. Sanırım annesi Aborjindi?"

"Ben gelmeden önce öldüğü ve gömüldüğü için bir şey söyleyemem.

Yine de şans eseri ailesinin kim olduğunu biliyor olabilirim.

Papaz adama ş  phey  le bakt  . "Siz bu bebeğ n babası mısınız, efendim?"

"Hayır, hi   de değ l, ama bebeğ n yanında tanıdığ m bir ş  y vardı. Cebinden teneke kutuyu   ıkardı. "ş  phelerimi doğ rulamak i  in Broome'a gideceğ m.

"Anlıyorum. Papaz Albrecht tenekeyi aldı ve ellerinin arasına aldı. "O halde bulgularınızı bana bildirmelisiniz, ama ş  mdilik, eğ r yaşarsa,   ocuğ n burada, Hermannsburg'da bir evi olacak.

"L  tfen ben d  nene kadar o tenekeyi saklayın. Ve kendi iyiliğ niz i  in i  ine bakmayın.

"Beni ne sanıyorsunuz, efendim? Papaz kaşlarını   att  . "Ben bir Tanrı adamıyım.

Ve g  venilirim.

"Elbette.

Papaz adamın cebini karıştırmasını ve bazı notlar   ıkarmasını izledi. "İşte g  reviniz ve   ocuğ n beslenmesi i  in bir bağ ş.

"Teşekk  r ederim.

En kısa zamanda d  neceğ m.

"Son bir soru, efendim: Annesi ona isim verdi mi?"

"Hayır.

"O zaman ona hayvanların koruyucu azizi Assisili Francis'e ithafen "Francis" adını vereceğ m. Bana anlattığ nıza g  re, hayatını kurtaran bir deve olmuş. Papaz ona alayc   bir g  l  mseme verdi.

"Uygun bir isim.

"Peki ya sizin adınız, efendim? Papaz Albrecht sordu.

"Beni buralarda Bay D olarak tanırlar. Hoş  a kalın, Papaz.

Kap   arkasından   arparak kapandı. Papaz Albrecht pencereye gitti ve panjurları a  arak   obanın atına binip gidişini izledi. Adamın sağ lıklı ve g    l   olduğ  belli olsa da, tuhaf bir ş  kilde savunmas  z bir hali vardı.

  n  ndeki masanın   zerinde duran bebeğ e bakarken, "Bir kay  p ruh daha," diye mırıldandı. Bebek iri mavi g  zlerini yavaş  a kırpıştırarak ona bakt  . "Uzun bir yolculuktan sağ    ıkt  n ufaklık," dedi m  rekkepli kalemmini eline alıp bir defter a  tı ve yeni bir sayfaya *Francis* adını ve geliş tarihini karaladı. Sonradan aklına gelmiş gibi ekledi: *Bay D -   oban, Alice Springs*.

* * *

Bir ay sonra, çoban atı evden yarım mil kadar uzaktaki bir araziye bağladı ve yolun geri kalanını yürüdü. Karanlık bir geceydi, yıldızlar bulut kümeleri tarafından gizlenmişti ve bundan memnundu. Ön kapıya vardığında botlarını çıkardı ve çitlerin arasına sıkıştırdı. Ev tamamen karanlıktı ve ahırlardan sadece ara sıra bir hışırtı geliyordu. Hayatının en iyi ve en kötü zamanlarının bu çatının altında geçtiğini düşünerek iç geçirdi - bir zamanlar teneke, ama şimdi tertemiz kiremitli. Fred'in ahırın dışındaki her zamanki yerinde uyuduğunu görünce kulübeye doğru yürüdü. Kilitlememiş olması için dua ederek kolu denedi ve kapı kolayca açıldı. Kapıyı arkasından kapatarak, gözleri karanlığa alışana kadar bekledi. Kadın oradaydı, bir elini başının arkasına atmıştı. Ona yaklaştı, onu ürkütmenin komşu evin sakinlerini uyuracağını biliyordu.

Yatağın kenarına diz çöktü ve komodinin üzerindeki mumu yaktı, böylece kadın onu hemen tanıyacaktı.

Onu hafifçe sarstı ve o da kıpırdandı.

'Camira, benim, Bay Drum. Sizi görmeye geldim. Gerçekten buradayım, ama ses çıkarmamalısın. Camira artık tamamen uyanmış bir halde ona bakarken, Drum bir eliyle ağzını kapattı. "Lütfen çığlık atma.

Gözlerindeki dehşet azalmaya başladı ve adamın elini ağzından çekmek için çabaladı.

"Söz mü?

Başıyla onayladı ve adam elini çekerek yerine bir parmağını dudaklarına götürdü. "Başka kimseyi uyandırmak istemeyiz, değil mi?

Kadın sessizce başını salladı, sonra kıpırdanarak dik oturdu.

'Burada ne yapıyorsunuz, Bay Drum? Yıllardır ölüsünüz!" diye tısladı.

"İkimiz de ölmediğimi biliyoruz, değil mi?

"Peki, neden şimdi geri döndün?

"Çünkü sana söylemem gereken bir şey var.

"Kızımın öldüğünü mü? Camira'nın gözleri yaşlarla doldu. "Ben zaten biliyorum. Ruhum bana söyledi.

"Ne yazık ki ruhun sana doğru söylüyor. Çok üzgünüm, Camira. Çocuğu var mıydı?

"Evet. Camira başını eğdi. "Kimseye bir şey söylemiyorsun. Bebek de öldü. Artık tahmin ettiği şeyin doğru olduğundan emindi. "Pekâlâ, bilmediğin bir şey var," diye fısıldadı.

"Nedir o?"

Koluna nazik bir el koydu. "Cat'in bebeği hayatta kaldı. Senin bir torunun var.

Sonra ona çocuğu nasıl bulduğunun hikayesini anlattı ve Camira'nın gözleri merak ve şaşkınlıkla doldu.

"Atalarımız zekice bir plan yapmışlar. Nerede o? Camira sanki bebek orada bir yerde saklıymış gibi odanın etrafına baktı.

"Buraya kadar gelemeyecek kadar zayıftı. Onu Hermannsburg misyonunda emin ellere bıraktım. Ayrıca size kötü incinin onun sepetinde olduğunu da söylemeliyim. Alkina onu bulmuş olmalı ve-"

"Hayır! Kötü inci lanetli. Torunumun yanına yaklaşma! Camira sesini yükseltti ve Drummond uyarı parmağını dudaklarına götürdü.

"Yemin ederim ki siz bebeğe ve bebeğe ne yapacağınıza karar verene kadar ondan uzakta güvenli bir yerde tutulacak. İyileştikten sonra onu buraya getirmek isteyebileceğinizi düşündüm.

"Buraya gelmemeli," dedi Camira şiddetle.

"Neden gelmesin? En azından seni rahatlatır diye düşündüm. Olanları anlatma sırası Camira'daydı.

"Yani o bebek benim yeğenimin oğlu mu? Ve dolayısıyla benimle kan bağı mı var? Drummond şaşkınlıkla, "Evet," dedi.

"Evet. Kanlarımız birbirine karıştı, o yüzden ikimize de ait," dedi ciddiyle.

"Ama en çok da yeğenim Charlie'ye Camira, artık annesi Atalar'la birlikte olduğuna göre.

"Hayır! En iyisi Bay Charlie'nin de bebeğinin öldüğünü düşünmesi. "Neden böyle bir şey söyledin ki?"

"Uzun zamandır buralarda değilsin, Bay Drum. Anlamıyorsunuz. Bayan Kitty, siz gittikten sonra oğlu için her şeyi yapmak için çok çalıştı.

Drummond bir kaşını kaldırdı.

"Hastalandı, çok hastalandı," diye devam etti Camira. "Ve üzüldü.

"Şimdi iyi mi? Burada mı?" Drummond başını eve doğru çevirdi.

Tatil için Avrupa'da. Sorumluluğu Bay Charlie'ye bıraktı. Kızım için o da üzülse de, genç ve yakında iyileşecek. Belki iyi bir sekreter kadınla evlenir. Onun için en iyisi bilmemesi, anlıyor musun?"

Peki ya Kitty? O da senin gibi bir büyükanne, Camira. Hem onun hem de Charlie'nin bebeğin varlığından haberdar olmaya hakları yok mu? Peki ya bebeğin kendisi? Ben kendi adıma büyük yeğenimi öylece bir göreve terk edemem.

Camira yataktan fırladı. 'Seninle geliyorum. Beni göreve götüreceksin. Ben de torunuma orada bakarım.

'Sahip olduğun her şeyi burada mı bırakacaksın? Kitty ne olacak? Onun sana ne kadar bağlı olduğunu biliyorum.

Camira, eski lahana kokusundan bir zamanlar sebze için kullanıldığı belli olan bir kendir çuvalı çıkarıyordu bile. 'Ben ailemi, o da kendi ailesini. En iyisi bu.

'Bence hanımını hafife alıyorsun. Ne de olsa seni kardeşimin isteğine rağmen evine aldı. Sevgi dolu bir kalbi var ve bu karara dahil olmak isteyecektir. Ve eminim ki torununu evine kabul edecektir.

'Evet, ama şimdi dinleniyor ve huzura ihtiyacı var. Ona ya da Charlie'ye utanç getirmek istemem, anlıyor musun? En iyisi torunuma gideyim. Sır olarak kalsın.

Drummond o zaman Camira'nın kendisini kurtaran metresi ve dünyaya getirdiği çocuğu korumak için elinden gelen her şeyi yapacağını anladı. Bunu yapmak için onları terk etmesi gerekse bile. Yine de, kabul etse de etmese de bu onun vereceği bir karardı.

"Peki ya Fred? Ona söyleyeceğinden emin misin?

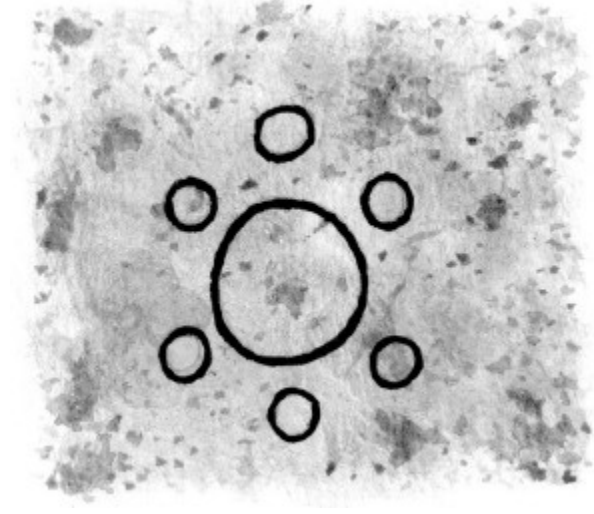
"O sır saklamakta iyi değildir, Bay Drum. Belki bir gün. Camira beklentiyle ona baktı, tüm dünyevi eşyaları artık kendir çuvalının içine atılmıştı. "Şimdi beni torununa götürüyorsun, değil mi?

Drummond boyun eğerek başını salladı ve kulübenin kapısını açtı.

CeCe

Hermannsburg, Kuzey Bölgesi

Ocak 2008

*Yıldız veya güneş
için Aborjin sembolü*

Ben büyükbabama bakarken güneş gökyüzünde alçalıyordu. Francis'e, bir zamanlar akraba olduklarını bile bilmeyen bir adam tarafından çölden kurtarılmış küçük bir çocuğa.

"Bu nasıl olabilir? Mırıldandım ve bir sineği yüzümden uzaklaştırdım, ancak yanağımın gözyaşlarıyla ıslandığını fark ettim.

"Ben akrabanın akrabayı bulduğunun, mucizelerin gerçekleştiğinin canlı kanıtıyım. Bana zayıf bir gülümseme verdi ve hikâyeyi anlatmanın onu hem yorduğunu hem de sarstığını görebiliyordum. 'Başımıza gelen olağanüstü şeylerin nedenlerini soramayız. Cevapları sadece onlar - Atalar - ya da Tanrı - bilir. Ve biz de yukarı çıkana kadar bunlara sahip olamayacağız.

"Kitty ve Drummond'a ne oldu?

"Ah, Celaeno, bu tam bir soru. Eğer bekleyecek sabrı ve metaneti olsaydı, Andrew'un ölümünden sonra birlikte mutlu bir hayat paylaşabilirlerdi. Ama o aceleciydi, anı yaşadı. İtiraf etmeliyim ki içimde biraz Büyük Drummond Amca'mın izleri var," diye gülümseyerek itiraf etti.

"Ben de," dedim, acaba ben de Kitty gibi yapıp sevdiğim adamı -ya *da kadını*, Chrissie düşüncelerime daldığı için- uzaklara gönderir miydin?

"Onunla hiç tanıştın mı?

"Bu hikâyenin bir sonraki kısmı ama bunu başka bir zamana saklamamız gerekecek. Birden kendimi yaşlı gibi hissettim. Aç mısın?"

'Yiyebilirim, evet,' dedim. Karnım raydan çıkan bir tren gibi gurulduyordu ama burada köşeyi dönüp hamburger yiyecek halimiz yoktu.

Karşıdaki dereye bakarken bir an duraksadı. 'O zaman neden seni evime götürmüyorum? Bir sürü yiyeceğim var ve uzak da değil.

"Ee ... Gökyüzü, akşam karanlığının habercisi olan pembe ve şeftalinin narin tonlarına dönmeye başlamıştı. "Bu gece Alice Springs'e dönmeyi planlıyordum.

'Bu senin seçimin elbette. Ama benimle gelersen daha fazla konuşabiliriz. Ve eğer istersen, senin için bir yatağım var.

"Tamam, yapacağım," diye cevap verdim, bu adamın büyükbabam olduğunu hatırlayarak. Bana ailesinin -ve benim- sırlarını paylaşacak kadar güvenmişti ve benim *de ona* güvenmem gerekiyordu.

Ayağa kalktık ve Phil'in yatak odasından geçip avluya doğru yürüdük, Phil'in kendisini bir duvara yaslanmış halde bulduk.

"Gitmeye hazır mısın, Celaeno?

Plan değişikliğini açıkladım ve o da elimi sıkmak için yanıma geldi. 'Benim için bir zevkti. Artık yabancılık çekmeyeceksin, değil mi?

'Emekli olduğumda komitedeki yerimi alabilir,' diye şaka yaptı büyükbabam.

"Bu arada kamyonet kilitli değil," diye seslendi Phil yanından uzaklaşırken.

Kamyonetin arka kapısını açtım ve sırt çantamı çıkarmaya gittim ama büyükbabamın güçlü kahverengi elleri benden önce oradaydı. Sırt çantasını sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi kaldırdılar.

"Bu taraftan. Yola çıkarken beni takip etmem için işaret etti.

Belki de arabasını başka bir yere park etmiştir, diye düşündüm. Ama misyonun girişinden uzaklaşırken görebildiğim tek araç çimlerin üzerinde bekleyen bir midilli ve at arabasıydı.

Sırt çantamı kaba tahta bankın üzerine atarak, "Atla," dedi. "Ata binebilir misin?" diye sordu dizginleri çekerken.

"Çocukken ders almıştım ama kız kardeşim Yıldız hoşlanmadı, biz de bıraktık. "Sen sevdin mi?

"Çok severdim.

Yolu görmezden geldi ve arabayı engebeli toprağa sürdü, midilli bizi hafif bir yokuştan yukarı çıkardı.

'İstersen sana ata binmeyi öğretebilirim. Duyduğun gibi, Büyük Büyük Amcan Drummond hayatının çoğunu at sırtında geçirdi.

Midilli engebeli zeminde kendinden emin adımlarla ilerlerken, "Ve develerin üzerinde," diye ekledim. Büyükbabam bana bakıyordu, elleri dizginlerde gevşekti.

'Annen ve büyükanne bizi şimdi görebilselerdi. Birlikte, burada. Başını salladı ve yüzümün yan tarafına dokunmak için uzandı. Elinin zımpara kağıdı gibi sertliğini hissettim ama bu sevgi dolu bir jestti.

Aklıma bir soru takıldı.

"Sana Dreamtime'ın ne olduğunu sorabilir miyim?" diye başladım. "Yani, bazı Rüya Zamanı hikayeleri ve Atalar hakkında bir şeyler duydum, ama gerçekte *nedir*?

Bir kahkaha attı. 'Ah, Celaeno, bizim için Rüya Zamanı her şeydir. Dünya bu şekilde yaratıldı - her şey burada ortaya çıktı.

"Ama nasıl?

"Büyükanne Camira'nın ben küçük bir çocukken bana anlattığı şekilde anlatacağım. Rüya dünyasında, her şey başladığında dünya boştu - karanlıkta dümdüz bir çöl. Ses yok, hayat yok, hiçbir şey yok. Sonra Atalar geldi ve yeryüzünde ilerlerken ona baktılar ve onu sevdiler. Var olan her şeyi yarattılar - karıncaları, kanguruları, wallabileri, yılanları-'

"Örümcekler mi? Ben araya girdim.

'Evet, onlar bile, Celaeno. Ne kadar çirkin ya da korkutucu olursa olsun her şey birbiriyle bağlantılı ve önemlidir. Ayı, güneşi, insanları ve kabilelerimizi de Atalar yarattı.

"Atalar hala burada mı?

'Şey, tüm bu yaratma işini yaptıktan sonra emekli oldular. Gökyüzüne, yeryüzüne, bulutlara, yağmura ... ve yarattıkları tüm canlıların içine girdiler. Sonra da biz insanlara her şeyi koruma ve besleme görevini verdiler.

"Tüm Aborjin kabilelerinde Rüya Zamanı var mı?

'Evet, her ne kadar bireysel hikayeler burada ve orada farklılık gösterse de. Büyükanne Camira'nın, bizim Arrernte hikayelerimizden biri onun yetiştirildiği hikayeye uyummadığında ne kadar sinirlendiğini hatırlıyorum. O bir Yawuru'ydu.

"Peki sen de Yawuru dili konuşuyor musun? Chrissie'yi düşünerek sordum.

"Biraz, ama Hermannsburg'da Almanca, Arrernte ve İngilizce konuşmayı öğrendim ve bu bir kafayı dolduracak kadar çok dil demekti.

Yarım saat sonra, bana kırmızı toprağın üzerine beton kazıklar üzerine yerleştirilmiş büyük bir bahçe kulübesi gibi görünen yere vardık. Kulübenin arkasında bir

Büyükbabamın midilli ve at arabasını yönlendirdiği küçük ahır. Ön tarafta teneke bir çatıyla yakıcı güneşten korunmuş bir veranda vardı. İçeriye aitmiş gibi görünen, bana Chrissie'nin büyükannesinin evini hatırlatan mobilya parçalarıyla doluydu. Sırt çantamı merdivenlerden yukarı taşıdım ve manzaraya hayranlıkla bakmak için döndüm.

"Şuna bak," dedi, ikimiz de önümüzde uzanan manzaraya bakarken elini hafifçe omzuma koydu. Hızla batan güneş son ışıklarını bir kaya çıkıntısının üzerinden sızdırıyordu ve onun ötesinde kırmızı kumda parıldayan bir derenin çizgisi uzanıyordu. Uzakta Hermannsburg'un beyaz kulübelerini görebiliyordum, arkalarında koyu turuncu bir parıltı vardı.

'Kuzeybatımızda Papunya yakınlarındaki Haasts Kayalığı var,' dedi eliyle arkamızı işaret ederek. 'Ve kuzeydoğuda MacDonnell Sıradağları var - Heavitree Gap her zaman resim yapmak için en sevdiğim yer olmuştur.

"Namatjira ile fotoğrafınızın çekildiği yer orası mı?" "Evet.

Ödevini yapmışsın," dedi onaylayarak.

'Phil benim için yaptı. O tanıdı.

"Tanırdı, oraya birçok kez birlikte gittik.

Parmaklarım karıncalanmaya başlarken, 'Manzara harika,' diye cevap verdim. Hemen resmini yapmak istiyordum.

"Hadi içeri girelim.

Kulübe terebentin ve boya kokuyordu. İçinde bulunduğumuz oda küçüktü, açık şöminenin önüne eski bir kanepa yerleştirilmişti. Alanın geri kalanının boyayla kaplanmış ve fırçalarla dolu kavanozlarla dolu bir sehpa ile kaplandığını gördüm. Birkaç tuval duvara yaslanmıştı.

"Hadi gidip akşam yemeği için neyimiz varmış bakalım.

Onu, içinde eski ve gürültülü bir buzdolabı, bir gaz ocağı ve muslukları olmayan bir lavabo bulunan bitişikteki odaya kadar takip ettim.

'Eğer ilgilenirsen biraz biftek var. Yanında birkaç sebzeyle birlikte hazırlayabilirim.

"Kulağa harika geliyor.

'Tabaklar ve çatal bıçak takımı şu dolapta. Orada bir tava ve bir tencere de var.

Dolabı karıştırdım ve gerekli malzemeleri odanın ortasındaki küçük ahşap masanın üzerine yerleştirdim. Bu arada buzdolabından havuç, soğan ve patates aldı ve onları soyup ustalıkla doğramaya başladı. Oturdum ve onu izledim, beynim genetik yapıyı anlamaya çalışıyordu.

Bizi birbirimize bağlayan yollar. Bir noktada kendime bir soy ağacı çizmem gerekecekti.

"Aşçı mısın, Celaeno?" diye sordu bana çalışırken.

"Hayır," diye itiraf ettim. "Bütün bu işleri kız kardeşim

Star yapar.

"Birlikte mi yaşıyorsunuz?

"Birkaç ay öncesine kadar öyleydik. Ne oldu?

Ayrıldınız mı?

"Hayır... uzun hikaye.

"Pekala," dedi gaz ocağının ateşini yakıp sebzeleri bazı yabancı otlarla birlikte bir tencereye atarken, "yemekten sonra bana tüm hayatını anlatabilirsin.

Verandada oturup tadı gelmiş geçmiş en iyi bifteği yedik ama belki de sadece açlıktan ölmek üzere olduğum içindi. Bunun kan bağım olan biriyle yediğim ilk yemek olduğunu fark ettim ve insanların bunun ne kadar özel olduğunu düşünmeden bunu her gün nasıl yapabildiklerine hayret ettim.

Yemeğimizi bitirdikten sonra büyükbabam bana kulübenin arkasındaki yağmur suyu fıçısını gösterdi. Ben bir sürahiyle birazını lavaboya götürüp tabakları yıkarken o da gaz ocağında kahve pişirdi. Verandada bir kandil yaktı ve tahta sandalyelerde arkamıza yaslanıp kahvelerimizi yudumladık.

"Benden şüphe duyarsan diye sana bunu göstermek istiyorum.

Başka bir siyah beyaz fotoğraftı, bu kez bir adamın iki yanında duran iki kadın vardı. Kadınlardan biri benden daha koyu tenli olmasına rağmen benim ikizim olabilirdi. Bunu kesinleştiren gözleriydi - benimkilerle aynı badem şekline sahiplerdi.

"Benzerliği görüyor musun?

Evet, görüyorum. Senin gözlerin de aynı şekilde. O senin annen miydi?"

'Evet, o Alkina'ydı, ya da herkesin ona taktığı isimle "Kedi". Duyduğunuz gibi, onunla hiç tanışamadım.

"Peki bu kim? İki kadının üzerinde yükselen yakışıklı sarışın adamı işaret ettim. İkisinin de koluna girmişti.

"Bu Charlie Mercer. Senin büyük büyükbaban ve benim babam.

"Peki ya diğer kadın?

Camira, büyükannem. Sarah'm dışında tanıdığım en harika, en nazik ve en cesur insandı.

Gözleri ufka doğru kaydı ve hüznle dolu olduklarını gördüm. "Yani Hermannsburg'a sana bakmaya mı geldi?

"Evet, geldi. Onun annem olduğunu düşünerek büyüdüm ve öyle de olabilirdi. Ben doğduğumda o sadece kırklı yaşlarının başındaydı.

"Charlie Mercer'ın senden haberi var mıydı? Mesela onunla tanıştın mı?"

"Celaeno," diye içini çekti, "şimdilik geçmişi bırakalım. Hakkında bir şeyler duymak istiyorum.

Sen. Hayatın nasıl geçti?" "Bu büyük bir soru.

O zaman sana yardım edeyim. Kızımı aramaya başladığımda ve sonunda seni bulduğumda, bana İsviçre'den zengin bir adam tarafından evlat edinildiğini söylediler. Çocukluğunda orada mı yaşadın?

"Evet, Cenevre'de.

"Erkek ve kız kardeşlerin var mı?

Sadece kız kardeşlerim var. Ve altımız da evlatlığız.

"Kız kardeşlerinizin isimleri nedir? Kaç yaşındalar?

"Muhtemelen bunu tuhaf bulacaksın ama *hepimizin* adı Yedi Kız Kardeş'ten geliyor.

Gözleri ilgiyle açıldı ve en azından kim olduğumuzu ve efsanenin ne olduğunu açıklamayı kesebileceğimi düşündüm. Bu adama doğduğundan beri onlar hakkında bir şeyler öğretilmiş olmalıydı. Onlar *onun* da Atalarıydı.

"Altı kişi olduğunuzu mu söylüyorsunuz?" "Hı-hı.

'Efsanedeki gibi,' dedik ikimiz birlikte, sonra güldük.

'Merope orada, bazen saklansa da. Belki bir gün bulunur.

'Artık çok geç, en azından babam için. Geçen Haziran'da öldü. "Çok üzgünüm, Celaeno. İyi bir adam mıydı?

"Evet, çok, ama bazen diğer kız kardeşlerimi benden daha çok sevdiğini hissedirdim. Hepsi çok yetenekli ve güzel.

"Senin gibi. Ve unutmayın, hiçbir şey tesadüfen olmaz. Her şey biz daha ilk nefesimizi almadan önce bizim için planlanmıştır.

"Buna gerçekten inanıyor musun?

"Sanırım inanmalıyım, bebekken akrabam tarafından bulunuş şeklime ve büyüdüğümde bana bakması için büyükannemi getirmesine bakılırsa. Dini inançlarınızı bilmiyorum ama bizden daha büyük bir şey olması gerektiğini hiçbir erkek ya da kadın inkar edemez. Bazen kendi kızımı kaybettiğimde olduğu gibi beni hayal kırıklığına uğratmış gibi hissetsem de evrene güveniyorum. Ama bu onun izlemesi gereken yoldu ve acıyı kabullenmeliyim.

Bu adamın ne kadar bilge ve ağırbaşlı olduğunu düşündüm ve içim acıyarak bana ne kadar da Salt Baba'yı hatırlattığını fark ettim.

'Yine senin hayatının izinden uzaklaştık. Lütfen bana kız kardeşlerinizden bahsedin.

Ben de öyle yaptım, daha önce birçok kez yaptığım gibi her birinin biyografisini sıraladım.

"Anlıyorum. Ama görünüşe göre bir kız kardeşinizi atlamışsınız.

Onları kafamda saydım. "Hayır, sana hepsinden biraz bahsettim.

"Bana hala kendinden bahsetmedin.

"Ah, doğru, şey. Boğazımı temizledim. "Anlatacak pek bir şey yok. Londra'da Star'la yaşıyorum, ama sanırım ben yokken o da kalıcı olarak taşındı. Disleksim olduğu için okulda aptalın tekiydim. Bu-

'Bunun ne olduğunu biliyorum, çünkü bende de var. Annende de vardı.

'Anne' kelimesi içimde tuhaf bir ürperti yarattı. Her ne kadar şu ana kadar söylediklerinden annemin öldüğünü tahmin etsem de, en azından bana annemden bahsedebilirdi. 'Genetik olmalı o zaman. Sorun şu ki, Yıldız - ya da Asterope - her zaman en yakın olduğum kişiydi çünkü ortadaydık ve aramızda sadece birkaç ay vardı. O gerçekten çok zekiydi ve en kötüsü de benim akademik olarak aptal olmam *onu* geri bıraktı. Cambridge'de bir yer kazandı ama kabul etmedi. Onun yerine benimle Sussex'teki üniversiteye geldi. Bunu yapması için ona baskı yaptığımı biliyorum. Bu konuda kendimi gerçekten suçlu hissediyorum.

"Belki o da sensiz olmak istemiyordu, Celaeno.

'Evet, ama bazen hayatta daha büyük bir insan olmaya çalışmalısın, değil mi? Onu gitmeye ikna etmeliydim, benim için endişelenmemesini söylemeliydim, eğer onu gerçekten seviyor olsaydım, ki seviyordum. Hâlâ da seviyorum," diye yutkundum.

'Aşk dünyadaki hem en bencil hem de en bencil olmayan duygudur, Celaeno ve bu iki yönü birbirinden ayrılamaz. İnsanın içindeki ihtiyaç, sevdiğinin mutlu olması arzusuna karşı savaşı. Bu yüzden ne yazık ki aşk rasyonelleştirilebilecek bir şey değil ve inanın bana hiçbir insan onun pençesinden kaçamaz. Üniversitede ne okudunuz?'

'Sanat Tarihi. Tam bir felaketti ve birkaç dönem sonra bıraktım. Disleksim yüzünden kompozisyonları beceremiyordum.

"Anlıyorum. Ama konuyla ilgileniyordunuz?

"Tanrım, evet, yani sanat iyi olduğum tek şey. "Sen bir sanatçı mısın?

Ben öyle demezdim. Yani, Londra'daki Kraliyet Koleji'nde bir yer buldum, ki bu harikaydı, ama sonra ...' Başarısızlığımdan duyduğum utanç içime aktı. Bu adam beni bulmak için o kadar zahmete girmişti ve hayatımda ne kadar başarılı olduğumu duymak istiyordu ama kâğıt üzerinde son yirmi yedi yılda hiçbir şey başaramamıştım. Bu da işe yaramadı. Üç ay sonra ayrıldım ve buraya geldim. Özür dilerim,' diye ekledim sonradan.

"Benden ya da kendinden özür dilemene gerek yok," dedi büyükbabam, sadece nezaketen, bundan emindim. 'Sana bir sır vereceğim: Melbourne Sanat Okulu'nda bir yer kazandım. Benim için Rex Battarbee adında, Namatjira'ya ders vermekten sorumlu bir adam tarafından organize edildi. Dört günden az dayandım, sonra kaçtım ve Hermannsburg'daki evime geri döndüm.

"Öyle mi yaptın?

"Döndüm. Ve bir aylık yolculuğun ardından eve döndüğümde büyükannem Camira'yla yüzleşmek zorunda kalmak sinir bozucu bir andı. Burayı aldığımda çok gururlanmıştı. Beni döveceğini düşünmüştüm ama o sadece beni sağ salim gördüğü için mutluydu. Bana verdiği tek ceza, tepeden tırnağa karbolik sabunla temizlenene kadar beni bir fiçî suyla barakaya kilitlemek oldu!

"Ve yine de ünlü bir sanatçı olmaya devam ettiniz?

"Sanatçı olmaya devam ettim, evet, ama bunu kendi yöntemimle yaptım, tıpkı sizin yaptığınız gibi. Şimdi yine resim mi yapıyorsun?

'Dürüst olmak gerekirse gerçekten zorlanıyorum. Kasım ayında üniversiteden ayrıldıktan sonra tüm güvenimi kaybettim.

'Elbette yaptın, ama geri gelecek ve bir şeyin - bir manzaranın ya da bir fikrin - seni etkilediği bir anda gerçekleşecek. Ve içinizdeki o his elinizin onu resmetmek için kaşınmasına neden olacak ve-'

"Bu hissi bilirim! Heyecanla araya girdim. "Bana da aynen böyle oluyor!

Büyükbabamın şimdiye kadar bana söylediği her şey arasında, kan bağıımız olduğuna gerçekten inandığım an buydu. "Ve," diye ekledim, "bu duygu bana birkaç gün önce arkadaşım Chrissie ile Hermannsburg'dan dönerken ve MacDonnell Sıradağları'nın arkasında batan güneşi gördüğümde oldu. Ertesi gün birkaç suluboya ödünç aldım ve bir sakız ağacının altına oturup ... resim yaptım! Ve o dedi ki, arkadaşım Chrissie, yani' - şimdi kelimelerim birbirine karışıyordu - 'harika olduğunu söyledi ve sonra bensiz Alice Springs'teki bir galeriye götürdü

biliyor, çerçevesleniyor ve altı yüz dolara satışa çıkaracaklar!

"Harika! Büyükbabam dizlerini tokatladı. 'Hâlâ içki içiyor olsaydım, senin şerefine kadeh kaldırırdım. Tabloyu görmek için sabırsızlanıyorum.

'Oh, gerçekten özel bir şey olduğunu düşünmüyorum ve çalışacak sadece eski bir çocuk suluboya kutum vardı ...'

"Ama en azından bir başlangıç oldu," diye tamamladı benim için, gözleri gerçek bir mutlulukla parlıyordu. "Eminim düşündüğünden çok daha iyidir.

"Senin *Ateş Çarkı*'nı bir kitapta görmüştüm. İnanılmazdı.

"Teşekkür ederim. İlginçtir, benim favorim değil, ama çoğu zaman sanatçının belirli bir eser için tercihi eleştirel ya da kamusal görüşle uyuşmaz.

"Gençken noktalarla Yedi Kızkardeş'in bir duvar resmini yapmıştım," dedim ona. Bunu neden yaptığımı bile bilmiyordum.

"Atalar sana ülkene dönmen için rehberlik ediyordu," diye yanıtladı Francis. "Tarzımı bulmak için hep mücadele ettim...

"Her önemli ressamın yaptığı gibi.

"Bu sabah senin ve Clifford Possum denen adamın iki tarzı karıştırıp yeni bir şey yarattığınızı görünce ben de böyle bir şey denemeyi düşündüm.

Bana ne olduğunu sormadı, sadece olağanüstü gözlerini üzerime dikti. 'O zaman denemelisin. Hem de hemen. İlham anının geçmesine izin verme.

"Vermeyeceğim.

"Ve *asla* kendini diğer sanatçılarla kıyaslama. İster daha iyi ister daha kötü olsunlar, bu seni sadece umutsuzluğa sürükler.

Bekledim, çünkü daha söyleyecekleri olduğunu biliyordum.

"Cliff'in resimleri ulusal çapta tanınmaya başladığında ben de bu tuzağa düştüm. O bir dahiydi ve onu bugün bile özlüyorum - çok iyi arkadaşlık. Ama onun üne kavuşmasını ve benim asla elde edemeyeceğimi bildiğim övgüleri almasını izledikçe kıskançlık içimi kemirdi. Yeni bir resim ekolünün ilk neslinden sadece bir tane ufuk açıcı sanatçı vardır. Bir kere o oldu mu, ben asla olamam.

"Özgüveninizi mi kaybettiniz? diye sordum.

"Daha da kötüsü. Sadece resim yapmayı bırakmakla kalmadım, içmeye de başladım. Zavallı karımı terk ettim ve üç aydan fazla bir süre ortalıkta dolaştım. Hissettiğim kıskançlığı ya da sanatımın o anda ne kadar anlamsız görüldüğünü size anlatamam. Her şey

Gerçek bir sanatçı için başarı ve şöhretin bir serap olduğunu anlamak için onca zaman dışarıda tek başıma kaldım. Gerçek keyif yaratıcı sürecin kendisindedir. Her zaman onun kölesi olacaksınız ve evet, hayatınıza hükmedecek, sizi bir sevgili gibi kontrol edecek. Ama bir sevgilinin aksine, sizi asla terk etmeyecek,' dedi ciddiyetle. "Sonsuza dek senin içinde olacak.

"Bunu kabul ettiğinde tekrar resim yapabildin mi?" diye sordum.

"Eve sarhoş ve çökmüş bir halde geldim ve karım beni yatağa yatırıp fiziksel olarak iyileşene kadar benimle ilgilendi. Bush'un dışındayken zihinsel iyileşme çoktan başlamıştı, ancak bir tuvalin önüne oturup tekrar fırça tutacak cesareti toplamam uzun zaman aldı. Fırçayı elime ilk aldığımda ellerimin nasıl titrediğini asla unutmayacağım. Ve sonunda, kendimden başka kimse için resim yapmadığımı, muhtemelen dünya hakimiyeti hedefime asla ulaşamayacağımı bilmenin özgürlüğü bana tarif edemeyeceğim bir huzur ve özgürlük hissi verdi. O zamandan beri - son otuz yıl içinde - resimlerim daha iyi hale geldi ve aslında şimdi çok yüksek fiyatlara satılıyor, çünkü sadece parmaklarım kaşındığında resim yapıyorum. İşte buradayız.

Bir süre sessizce oturduk ama rahattı. Büyükbabamın - tıpkı resimleri gibi - sadece söyleyecek bir şeyi olduğunda konuştuğunu öğreniyordum. Ayrıca son birkaç gündür büyük bir bilgi bombardımanı yaşadığımı hissediyordum ve bir kutu şeker tutan bir çocuk gibi, hepsini zihnimdeki dolaba saklamak ve gerçekleri tatlı tatlı açmak istiyordum. Yalnız başıma daha pek çok aç gün geçireceğimden emindim.

"Bak!

Sesini duyunca yaklaşık on santim havaya sıçradım, bir yılan ya da örümcek gösterme ihtimaline karşı verdiğim ilk tepki panikti.

"Yukarıda. Eliyle işaret etti ve ben de parmağını takip ederek gökyüzünde alçakta asılı duran ve bana hiç görmediğim kadar yakın olan o tanıdık süt kümesine gittim. "İşte buradasın. Bana doğru yürüdü ve kolunu omzuma doladı. 'İşte annen Pleione ve baban Atlas. Bak, küçük kız kardeşin bile bu gece bize kendini gösteriyor.

'Aman Tanrım! O da orada! Onu görebiliyorum!'

Ve görebiliyordum. Merope de hepimiz kadar canlıydı - burada, başka her yerden çok daha parlak görünüyorduk.

'Yakında hepinize katılmaya geliyor, Celaeno. Sonunda kız kardeşlerine yetişti...'

Eli ağır bir şekilde yanına düştü. Sonra bana döndü, kollarını uzattı ve beni sıkıca kendine çekti. Kollarımı onun kaslı beline doladım, sonra garip bir gırtlak sesi duydum ve ağladığını fark ettim. Bu da beni iyi hissettirdi, özellikle de bu inanılmaz yerde kız kardeşlerim ve babam Salt'ın tam altında dururken. Ve onun gözyaşlarına katılmanın sorun olmayacağına karar verdim.

Sonunda benden uzaklaştı ve yüzümü ellerinin arasına aldı. 'Buna inanabiliyor musun? Sen ve ben, güçlü bir soydan hayatta kalan iki kişi, burada, yıldızların altında birlikte duruyoruz?

Burnumu silerek, 'Bunu kabul edemem,' dedim.

"Hayır. Az önce yaptım ve bak ne oldu. Bana gülümsedi. 'En iyisi bunu bir daha yapmamak. Şimdi, bu gece burada benimle kalmaktan memnun musun? Güzel bir yatak var, ben de dışarıdaki kanepede uyurum.

'Evet,' dedim şaşkınlıkla, ama kendimi hiç bu kadar korunmuş hissetmemiştim. "Ee, tuvalet nerede?

"Arka tarafta. Ziyaretçilerden arınmış olduğundan emin olmak için seninle geleceğim, ne demek istediğimi anlıyorsan.

İşimi hallettikten sonra kulübeye geri döndüm ve oturma odasına açılan kapının aralık olduğunu gördüm.

"Sadece çarşafaları değıştiriyorum - torunumuz için temiz çarşaf kullanmazsam Sarah çok kızar," dedi büyükbabam, yatağın üzerine bir çift lekesiz yastık yerleştirirken.

"Sarah senin karın

mıydı?" "Öyleydi.

"Nereden gelmişti?

"Londra, şimdi yaşadığını söylediğin yer. İşte. Sandıktan bir çarşaf çıkardı ve yatağın üzerine attı. 'Erken saatlerde hava serin olursa diye sana bir battaniye bırakacağım, çok sıcak olursa diye de bir vantilatör. Yıkanmak istersen sandalyenin üzerinde bir havlu var. Belki de en iyisi yarın sabah.

'Teşekkürler ama bundan emin misin? Her yerde yatmaya alışığım.

"Benim için sorun değıl. Zaten sık sık dışarıda uyurum.

Ona benim de öyle yaptığımı söylemek istedim ama bu biraz klişe olmaya başlamıştı. "İyi geceler. Yanıma geldi ve beni yanağımdan öptü.

"Bu arada, sana nasıl hitap etmeliyim?

"Sanırım Francis olur, sence de öyle değil mi? İyi uykular,' diye ekledi ve kapıyı arkasından kapattı.

Sırt çantamı yatağın yanında yere koyduğunu gördüm. Soyundum ve eski moda at kılından yapılmış, üzerinde sizden önceki bedenlerin açtığı bir yarık olan, içine gömülmeye hazır yatağa tırmandım. Harika bir histi. Tavanı ve kaba ahşap duvarları çok bacaklı yaratıklar için taradım ama komodinin üzerinde duran lambanın yumuşak ışığında hiçbirini göremedim. Kendimi hiç hissetmediğim kadar güvende hissediyordum, sanki bugünden önce onu büyüleyen alevin yakınında gezinen bir pervane gibiydim. Ve şimdi oraya varmıştım.

Belki düşüp yanacaktım ama bunu daha fazla düşünmeden uyuyakalmışım.

Ertesi sabah uyandım ve annesinin bacaklarının arkasına saklanan utangaç bir çocuk gibi güneşin Hermannsburg Dağı'nın tepesinde belirmeye başlamasını izledim. Saatile baktım ve henüz altı bile olmadığını gördüm ama yeni gün için heyecan doluydum. Baldırlarımın sivrisinekler tarafından nokta resmine dönüştürüldüğünü fark ettim ve kendi kahvaltımı yapmadan önce yaratıkların beni daha fazla yemesini istemediğim için bir pantolon giydim.

Yatak odamın kapısını açtığımda, mutfaktan taze pişmiş ekmek kokusu yayılıyordu. Büyükbabam dışarıdaki masanın üzerine tereyağı, reçel ve kahve cezvesiyle birlikte bir somun koyuyordu.

"Günaydın, Celaeno. İyi uyudun mu?" "Gerçekten iyi, teşekkürler. Ya sen?"

Ben bir gece kuşuyum. En iyi düşüncelerimi gece yarısından sonra düşünürüm.

'Ben de öyle,' dedim o otururken. 'Vay canına, ekmek harika kokuyor. Buralarda bir fırın olduğunu bilmiyordum,' dedim.

'Kendim pişiriyorum. Karım bana makineyi on yıl önce aldı. Genellikle bir süre burada oluyorum ve yoldan geçen bir kanguruyu vuramamam ihtimaline karşı yiyecek bir şeylerim olduğundan emin olmak istedi.

"Hiç bir tane vurdunuz mu?"

"Birçok kez, ama bu uzun zaman önceydi. Şimdi daha kolay bir seçenek olan süpermarketi tercih ediyorum.

Benim için teneke bir tabağa bir dilim sıcak ekmek koydu. Üzerine tereyağı ve reçel sürdüm ve yumuşak hamurun içinde erimesini izledim.

"Bu çok lezzetli," dedim kurt büyüklüğünde ısırlıklar alarak. Benim için bir dilim daha kesti. 'Demek gerçekten de çalılıklarda yaşadın? Geri dönecek bir kulüben olmadan?

"Evet," dedi. 'İlk kez, tüm Aborjin erkeklerinin yaptığı gibi, erkekliğe ulaştığımda, on dört yaşlarında gittim.

"Ama ben senin Hristiyan olarak yetiştirildiğini sanıyordum?

"Öyleydim ama papaz geleneklerimize saygı duydu ve onları durdurmak için hiçbir şey yapmadı. Biz Hermannsburg'da çoğundan daha şanslıydık. Papaz Albrecht Arrernte dilini bile öğrendi ve İngilizce ya da Almanca bilmeyenlerin de okuyup zevk alabilmesi için bu dilde bir İncil hazırlattı. O iyi bir adamdı ve burası da iyi bir yerdi. İstedığımız gibi gelip gittik, ama çoğumuz her zaman geri döndük. Papunya'da geçirdiğim yirmi yıldan sonra ben de döndüm. Burası benim evim. Şimdi, planlarınız nedir?

"Buraya ailemi bulmak için geldim ve seni buldum. Ona gülümsedim. "Henüz bunun ötesini düşünmedim.

"Güzel. Yani, bir süre benimle kalmak ister misin diye merak ediyordum? Birbirimizi gerçekten tanımak için zaman ayırırız. Ve tabii ki resim yapmak için. Düşünüyordum da, belki sana nazik bir rehber olabilirim, sanatının gerçekte nerede yattığını keşfetmene yardımcı olabilirim. Papunya'da uzun yıllar öğretmenlik yaptım.

"Ee ...

Yüzümdeki korku ifadesini görmüş olmalı ki, 'Gerçekten, endişelenme. Bu sadece bir fikirdi.

'Hayır! Bu harika bir fikir! Yani, vay canına, evet! Sadece, şey, sen çok ünlüsün ve her şeyisin ve benim çöp olduğumu düşünmenden endişeleniyorum.

'Asla böyle düşünmem Celaeno, sen benim torunumsun! Belki de şimdiye kadar hayatına hiçbir katkıda bulunmamışken, şimdi bir katkıda bulunabilir ve ileriye dönük yolunu bulmana yardımcı olabilirim.

"Belki de bana yardım etmeyi kabul etmeden önce çalışmalarımı görmelisin.

Eğer bu seni daha mutlu edecekse, ederim. Eğer burada birkaç gün kalacaksak, Alice'e gidip malzeme almalıyız ve gitmişken duvarında senin resminin asılı olduğu galeriye de uğrayabiliriz.

"Tamam," diye kabul ettim, "ama muhtemelen bunun saçma olduğunu düşüneceksin-

"Sus, Celaeno. Francis parmağını dudaklarına götürdü. "Olumsuz düşünce olumsuz eylem getirir.

Kahvaltıyı kaldırdık, masadaki her kırıntıyı tertemiz olana kadar süpürdük. Büyükbabam, en ufak bir lokmanın kokusunun bile biz dönene kadar bir karınca ordusu getireceğini söylemişti. Sonra yola koyulduk.

Ahırın arkasına, eski bir kamyonetin bir mulga ağacının gölgesinde oturduğu yere.

Üç saat sonra kasabaya vardık ve büyükbabam stok yapabilmemiz için bir süpermarkete götürdü. Bu yavaş bir süreçti, çünkü zaman zaman biri gelip omzuna vuruyor ve 'iyi günler' diyordu. Hatta bir kadın onunla fotoğraf çektirmek istedi ve o da et reyonunun önünde mahcup bir şekilde durdu. Bu kasaba boyunca devam ettikçe, büyükbabamın - Clifford Possum olmasa bile - kesinlikle burada büyük bir şöhret olduğunu fark etmeye başladım. Peşinden galeriye girdiğimde ve içerideki her sanatçı işini gücünü bırakıp ağzı açık bir şekilde ona baktığında bu durum doğrulanmış oldu. Etrafında kümelendiler, başka bir dilde konuştular ve Francis onlara akıcı bir şekilde cevap verdi. Daha fazla fotoğraf ve birkaç imzalı kâğıttan sonra, resepsiyonda Mirrin'e torununun resmini nereye astığını sorduğunda kalbim küt küt atmaya başladı.

"Torununuz mu? Mirrin telaşlı bir ifadeyle bana baktı, sonra başını salladı. "Üzgünüm, artık burada değil.

"O zaman nerede? İçimdeki panik dalgasıyla sordum.

"Dün bir çift gelip satın almadan önce sadece bir saatliğine asılı duruyordu.

Mirrin'e baktım, acaba henüz çerçeveletmeye fırsat bulamadığı için mi izini kaybettirmeye çalışıyordu?

"Yani, şimdi sana üç yüz elli dolar borçluyum!

Büyükbabam, sesinde gurur varmış gibi bir ifadeyle, 'İşte bu, işinizi görememek için duyduğum en iyi neden,' dedi.

'Celaeno'nun yeteneği var, Bay Abraham. Çizdiği diğer resimleri de satın alacağım, tamam mı?

Birkaç dakika sonra, resimlerimden kazandığım ilk parayı arka cebime koyarak galeriden ayrıldık. Ünlü sanatçı Francis Abraham ve büyükbabamın yanında caddede yürürken gerçek bir sevinç hissettim.

* * *

"Pekâlâ, seni yalnız bırakayım," dedi büyükbabam, satıştan elde ettiğim gelirle aldığım şövalenin son somununu sıkarken. "İhtiyacın olan her şey var mı?

"Evet, gerisi de var. Bir kaşımı kaldırdım. Yanımdaki katlanabilir masanın üzerinde yeni bir suluboya, yağlıboya ve pastel boya seçkisi ile bir dizi fırça duruyordu.

"Hangisini kullanacağını bileceksin," dedi elini omzuma koyarak. "Paniğin içgüdülerini bastırdığını ve seni körleştirdiğini unutma.

Sinekleri uzaklaştırmak için bacaklarımın yanında bir böcek kovucu bobin yaktı, sonra gitti ve ben önümdeki boş tuvale baktım. Hiç bu kadar yoğun bir performans baskısı hissetmemiştim. Turuncu ve kahverengi yağ tüplerini açtım ve paletin üzerinde birbirine karıştırdım. 'İşte başlıyor,' diye nefes aldım. Sonra elime parlak yeni bir fırça aldım ve boyamaya başladım.

Kırk beş dakika sonra tuvali şövaleden söküp yere attım çünkü berbattı. Ardından, birkaç gün önce yaptığım resmi taklit etmek için Hermannsburg Dağı'nı konu olarak kullanarak kağıt ve sulu boyayı denedim, ancak bu tuvalden bile daha kötüydü, bu yüzden onu da attım.

"Öğle yemeği vakti! Francis kulübeden seslendi.

"Aç değilim," diye karşılık verdim, ilk tuvali sandalyemin altına sakladım ve fark etmemesini umdum.

"Sadece jambonlu ve peynirli bir sandviç," dedi verandaya gelip tabağı kucağıma bırakarak. 'Büyükannen her zaman bir sanatçının beyin gıdasına ihtiyacı olduğunu söylerdi. Merak etme, hafta sonuna kadar çizdiğin hiçbir şeye bakmayacağım. Yani bolca vaktin var.

Onun bu sözleri - ve gerçekten harika bir sandviç - beni geçici olarak sakinleştirdi, ancak günün sonunda sırt çantamı alıp Alice'e geri dönmeye ve üzüntülerimi birkaç stubbie'de boğmaya hazırdım. Vantilatörün yanında serinlemek için içeri girdiğimde, önünde kocaman bir tuval olan bir taburede oturan büyükbabama baktım. Paletinde renkleri karıştırmasını, sonra bir fırça alıp karmaşık noktalarla başka bir bölümü doldurmasını izledim. Narin pembeler, morlar ve yeşillerin muhteşem karışımının bir yerinde, zar zor görülebilen ve sadece bir dizi küçük beyaz benekten oluşan bir güvercin şekli görebiliyordum.

O lanet olası bir dahi ve ben bir mutfağın duvarını boyayamıyorum, diye düşündüm serinlemek için yüzümü vantilatöre yaklaştıırken, sonra saçlarım kanatlara dolandı ve neredeyse kafa derimi yüzüyordum.

'Resmin harika. Tek kelimeyle harika - ah! Francis artık epeyce uzamış olan saçlarımı vantilatör kanatlarından kurtarmaya çalışırken ben de "Harika!" dedim.

'Teşekkür ederim, Celaeno. Haftalardır üzerinde çalışmıyordum, nereye gideceğimden emin değildim ama seni dışarıda otururken görmek bana bir fikir verdi.

"Güvercini mi kastediyorsun?"

"Onu gördün. Hâlâ saçlarımla uğraştığı için ona bakamasam da fark ettiğime sevindiğini biliyordum. "Sanırım son parçalarını da kesmem gerekecek.

"Tamam, kes," diye onu cesaretlendirdim, çünkü boynum gerçekten de fena halde kırılmaya başlamıştı.

"Tamam. Büyük bir mutfak makası sallayarak geri geldi. "Her insanı potansiyelinin tamamını gerçekleştirmekten alıkoyan şeyin ne olduğunu biliyor musun?"

"Ne? Elinin bir tutam saçı nazıkçe çekiştirdiğini ve sonra makası sağ kulağıma çok yakın tuttuğunu hissettim. Aklıma Van Gogh geldi ama bu düşünceyi bir kenara bıraktım.

"Korku. Korkuyu kesip atmalısın.

Makas bir çırpıda saçıma yaklaştı.

* * *

Büyükbabamın bana yaptığı garip bir vudu büyü müydü bilmiyorum ama gün doğarken kendimi daha sakin hissederek uyandım.

Kahvaltıdan arta kalanları toplarken bana, 'Jay Creek'e gidiyorum,' dedi. 'Geç döneceğim. Bir sorun olursa, cep telefonu numaramı şöminenin üzerine bıraktım, tamam mı?"

"Burada telefon çekiyor mu?"

"Hayır," dedi gülümseyerek. "Bazen derenin aşağısında birkaç sinyal alabiliyorsun. Altımızı işaret etti. "Sonra görüşürüz.

Uzakta bir leke haline gelene kadar kamyonetiyle uzaklaşmasını izledim. Elimdeki en büyük tuvali şövalenin üzerine yerleştirip yerine vidalarken kendime kararlı bir şekilde 'Tamam, Cee,' dedim. "Felaket olabilir ama cesur olacağız ve deneyeceğiz. Sonra şövaleyi Hermannsburg Dağı manzarasından uzaklaştırdım, çünkü hafızamdan çalışacaktım .

..

Çok sonra kendime geldiğimde güneşin batmakta olduğunu ve pikabın yamaçtan yukarı doğru ilerlediğini gördüm. Şimdiye kadar yaptıklarına baktım - sadece bir taslak ve küçük bir köşe boyamıştım, ama içgüdülerim bana doğru yolda olduğumu söylüyordu. Kamyonet yaklaştıkça tuvali şövaleden söktüm ve

Aceleyle yatak odama götürdüm, çünkü büyükbabamın henüz görmesini istemiyordum. Sonra kapıyı arkamdan kapattım ve çaydanlığı koymaya gittim.

Verandaya vardığında bana "Nasıl gitti?" diye sordu. "Oh, iyi," dedim, ona bir fincan kahve doldururken.

"İyi. Başını salladı ama başka bir şey söylemedi.

Ertesi sabah, sabahın köründe kalktım, çünkü başlamak için sabırsızlanıyordum. Sonraki birkaç gün de böyle geçti. Francis gün boyunca sık sık dışarıda olurdu ama gün batımında yiyecek güzel bir şeylerle geri dönerdi. Akşam yemeğinden sonra, resmimi incelemek ve ertesi gün onunla nereye gitmem gerektiğini düşünmek için odamda kaybolurdum. Cep telefonumun burada hiç çekmemesinin de yardımıyla, bir gün diğerini kovalarken zamanın nasıl geçtiğini anlamıyordum.

Chrissie'nin bir dingo tarafından yenildiğini düşünüyor olabileceği ya da daha mantıklı olarak, o uğursuz sabah olanlardan sonra onu tanımak istemediği ve Star'ın da benim için endişelenmiş olabileceği aklımdan geçti. Bu yüzden sinyal aramak için dereye doğru yürüdüm, birkaç çubuk buldum ve ikisine de mesaj attım.

Taşrada resim yapmak. Her şey yolunda.

Büyükbabamla kalıyorum notunu ekleyip eklememeyi düşünürken parmaklarım gezindi ama vazgeçtim ve sadece yazdım:

Pişince konuşuruz. Sinyal yok heer.x

Sonra zihnim gerçekliğe dalmadan önce resmime geri döndüm.

* * *

Fırçamı son kez yere bıraktım ve gerindim, sağ kolumun, kaslarına zarar verdiğim için öfkeyle titrediğini hissettim. Önümde duran şeye baktım, fırçayı tekrar elime alıp oraya buraya bir şeyler eklemek istedim ama mükemmele yakın olan bir şeyi aşırı boyamanın tehlikeli bölgesinde gezindiğimi biliyordum. Gözlerimi ve bedenimi ondan uzaklaştırdım ve kendime sert bir fincan kahve yapmak için içeri girdim, sonra vantilatörün serinliğinde yatağıma uzandım, tamamen kendimden geçmiş hissediyordum.

* * *

"Celaeno, beni duyabiliyor musun?" "Evet," diye mırıldandım.

'Saat on bir buçuk ve dün gece gelip seni uyurken bulduğumdan beri hiç kıpırdamadın.

Pencereden içeri dolan parlak güneşe baktım ve gecenin on birinde neden hala parladığını merak ettim.

"Neredeyse on beş saattir uyuyorsun. Büyükbabam bana gülümsedi. "Al, sana kahve getirdim.

"Tanrım! Resim! Hâlâ dışarıda mı? Yataktan fırladım, neredeyse kahve fincanını yere düşürüyordum.

"Senin için getirdim - iyi ki de getirmişim, çünkü erken saatlerde biraz yağmur yağdı. Merak etme, içeri taşırken gözlerimi kaçırdım ve üzerine bir çarşaf örttüm. Omzuma sıcak bir el koydu. 'Doktor Abraham resim sonrası yorgunluk teşhisi koydu. Sarah'nın deyiimiyle "resim alemine" girdikten sonra ben de aldım.

'Evet, ne ürettiğim hakkında hiçbir fikrim yok, iyi mi kötü mü ya da -'

'Her ne olursa olsun, hayatınızın bir haftası boşa gitmemiş olacak. Eğer istersen, bir şeyler yedikten sonra birlikte bir göz atarız. Yıkanman ve giyinmen için seni yalnız bırakayım.

'Şimdi bakabilir miyiz? Strese dayanamıyorum! Onu oturma odasına kadar takip ederken durumu açıkladım.

"Elbette. Üzerinde tuvalin üzerine atılmış beyaz bir örtü bulunan şövaleyi gösterdi. 'Merak etme, önce kuru olup olmadığını kontrol ettim. Lütfen açın.

'Muhtemelen nefret edeceksin, ve İyi olup olmadığını bilmiyorum ve-'

'Celaeno, lütfen, sadece görebilir miyim?

"Tamam. Ona doğru yürüdüm ve derin bir nefes alarak çarşafı çektim. Büyükbabam birkaç adım geri çekildi -büyük bir tuvaldi- ve kollarını göğsünde kavuşturarak tabloyu inceledi. Yanına gittim ve ben de aynısını yaptım. Sonra bir adım daha yaklaştı ve ben de bir gölge gibi arkasından gittim.

"Eee? Dönüp bana baktı, yüz ifadesi bana hiçbir şey söylemiyordu. "Bu konuda ne düşünüyorsun?

"Bana anlatması gerekenin sen olduğunu sanıyordum?" diye cevap verdim.

"Önce senin bu konuda ne söyleyeceğini duymak istiyorum.

Bu sözler bana hemen resim dersine geri döndüğümü hatırlattı; öğretmenim bu özeleştirme yöntemini kullandıktan sonra resmin tamamını paramparça ederdi.

'Ben ... beğendim. En azından ilk deneme için.

"Bu iyi bir başlangıç. Lütfen, devam edin. Bana açıklayın.

"Birkaç hafta önce çizdiğim manzarayı sulu boya yerine yağlı boya ve noktalar kullanarak çizmek gibi bir fikrim vardı.

"Doğru. Büyükbabamın resme yaklaşıp hayalet sakızı ve budaklı ağaç kabuğu parçasını işaret etmesini izledim. "Bu bana iki göz gibi görünüyor ve yukarıda, mağaranın içinde, küçük beyaz bir sirk var, sanki içine giren bir ruh gibi.

"Evet," dedim, fark etmesine çok sevinmişim. "Fikir Merope'den geldi - yedinci kız kardeş; mağaraya girerken Yaşlı Adam'ın gözleri onu izliyor.

"Ben de öyle bir şey olduğunu tahmin etmişim.

"Güzel. Daha fazla dayanamadım. "Ne düşünüyorsun?

'Bence Celaeno, eşsiz bir şey yaratmışsın. Bakması da çok güzel ve aslında - noktalarla yapılan ilk denemeye göre - çok iyi uygulanmış. Özellikle de noktalardan oluşmasına ve yağlı boya ile boyanmış olmasına rağmen kesinlikle "parlak" olan hayalet sakız. Tıpkı beyaz sirüs gibi resimden parlıyor.

"Beğendiniz mi?

Sadece beğenmedim Celaeno, bayıldım. Evet, bir renkten diğerine geçen noktaların teknik yönü geliştirilebilir, ama bunu yapmak için size en iyi tekniği gösterebilirim. Mesele şu ki, daha önce hiç böyle bir şey görmemişim. Ve eğer bu bir ilk denemeyse, gelecekte neler yapabileceğinizi ancak hayal edebilirim. Altı gündür resim yaptığınızı farkında mısınız?

"Dürüst olmak gerekirse, zamanın nasıl geçtiğini anlamadım.

"Rab gökleri ve yeri altı günde yarattı, ama yedinci gün dinlendi." Celaeno, bu hafta kendine özgü bir "dünya" buldu ve seninle gurur duyuyorum. Şimdi buraya gel ve sana sarılmama izin ver.

Bu sözlerden ve benim döktüğüm birkaç damla gözyaşından sonra Francis dışarı çıktı ve elinde iki birayla geri döndü. Bir tanesini bana uzattı. 'Evde birkaç tane bulunduruyorum.

gerçekten özel durumlar için su fiçisinin dibine. Ve bu kesinlikle onlardan biri. Şerefe.'

"Şerefe! Şişelerimizi birbirine vurduk ve birer yudum aldık. 'Tanrım! Kahvaltıdan önce içiyorum!'

"Neredeyse öğle yemeği vakti olduğunu unutuyorsun.

"Ve ben açlıktan ölüyorum," dedim, resmime bir kez daha baktım ve ciddi bir gurur dalgası hissettim.

Öğle yemeğinde büyükbabamla bu konuyu daha derinlemesine tartıştık ve yemeğimizi yedikten sonra yeni bir tuvalin önünde yan yana oturup bana noktaları boyama ve sonra da uzaktan bakıldığında hiç de nokta gibi görünmemeleri için kenarlarını yumuşatma tekniğini gösterdi.

Ben denerken, "Herkesin kendine özgü bir resim yapma şekli ve tekniği vardır," dedi, "eminim siz de kendi tekniğinizi geliştireceksiniz. Bu gerçekten de bir deneme-yanılma süreci ve bu süreçte çok fazla deneme-yanılma olacak. Bu, biz gelişirken sürecin bir parçası. Sonra döndü ve bana baktı. "Sorulması gereken en önemli soru, resim tarzının kendisinin -sonucu boş verin- doğru hissettirip hissettirmedir?

"Oh, kesinlikle öyleydi. Yani, gerçekten keyif aldım.

'O zaman mesleğinizi bulmuşsunuz. En azından şimdilik, çünkü bir sanatçının hayatı kendini ifade etmenin yeni yollarını bulmaktan ibarettir.

"Yani bir noktada tuhaf bir Picasso anı yaşayabilir miyim?" Kıkırdadım.

"Çoğu ressam bunu yapar - ben de dahil - ama ben her zaman kendimi en rahat hissettiğim tarza geri döndüm.

'Benim de geçmişte böyle birkaç anım oldu,' dedim ve ona geçen yılki tuhaf enstalasyonumdan bahsettim.

'Sadece şekil ve form üzerinde çalışmak için gerçek nesneler kullandığını görmüyor musun? Bileşenleri bir tuval üzerinde nasıl konumlandıracağını öğreniyordun. Tüm deneyler sana bir şeyler öğretir.

"Daha önce hiç böyle bakmamıştım ama evet, haklısın.

"Sen doğuştan bir sanatçısın Celaeno ve artık kendi tarzını bulma yolunda tüm o önemli ilk adımları attın, sınırın gökyüzü. Yalnız bir şey var, tabloyu henüz imzalamadığını fark ettim.

"Genelde hiç imzalamam çünkü kimsenin benim yaptığımı bilmesini istemem.

"Bunu biliyor musun?" "Evet.

Biliyorum.

"O zaman imza alıştırması yapsan iyi olur," diye öğütledi Francis. "Söz veriyorum bu birçoğunun ilki olacak.

O öğleden sonra, ince bir fırça ve bir tüp siyah yağ aldım ve resmin önünde durup kendimi imzalamaya hazırladım.

Celaeno D'Aplièse?

CeCe D'Aplièse?

C. D'Aplièse . . . ?

Sonra aklıma bir fikir geldi ve verandada oturmuş bir tahta parçasını yontmakta **O l a n** büyükbabamın yanına gittim.

"Ne yapıyorsun?"

"Bir Picasso anı yaşıyorum" diye gülümsedi bana. "Ne gibi şekiller yaratabileceğime bakıyorum. Pek iyi gitmiyor. Resmini imzaladın mı?"

"Hayır, çünkü "Celaeno D'Aplièse" biraz ağız dolusu ve herkes "D'Aplièse"i yanlış telaffuz ettiğinde gerçekten sinirleniyorum.

"Bana bir takma adın olup olmadığını mı soruyorsun?" "Evet, ama ne olduğunu bilmiyorum.

"Uydurma da olsa soyadımı almanızın hiçbir sakıncası yok.

Teşekkürler, ama sonra Ben olsam olmak TİCARET üzerinde
senin isim ve olmak Torununuz ve her şey ve ...'

'Bunu sadece yeteneğinle yapmak istiyorsun. Anlıyorum.

"Düşünüyordum da, eğer biyolojik babanız annenizle istediği gibi evlenmiş olsaydı, soyadınız Mercer mi olacaktı?"

"Evet, öyle olurdu.

"Ve annemin de, en azından evlenene kadar. "Doğru.

Peki "Celaeno Mercer" hakkında ne düşünüyorsun?"

Büyükbabam uzaklara baktı, sanki düşünceleri ailemizin tüm kuşakları boyunca geriye doğru uçuyordu. Sonra gözlerini benimkilere dikti.

'Celaeno, bence bu mükemmel.'

* * *

Ertesi sabah uyandığımda kendimi çok tuhaf hissettim. Sanki buradaki zamanım sona ermişti - şimdilik - ve olmam gereken başka bir yer vardı ama nerede olduğunu düşünemiyordum. Ve bu düşünceye sahip olmak, gerçekliğe izin vermem gerektiği anlamına geliyordu.

hayatımda bundan sonra tam olarak ne yapacağıma karar vermeme yardımcı olmak için geri gelmeye başladı. Bırakın tarihi, hangi gün olduğunu bile bilmiyordum, bu yüzden kahvaltıya girdim ve gerçekten utanmış hissederek Francis'e sordum.

'Merak etme, zamanın nasıl geçtiğini anlamaman, yaptığın işe tamamen kendini kaptırdığın anlamına gelir. Bugün Ocak ayının yirmi beşi.

"Vay canına," dedim, Tayland'dan ayrılmamın üzerinden bir aydan az bir süre geçmiş olmasına şaşırarak ve aynı zamanda zamanın nereye gittiğini merak ederek.

Bana şaşkınlıkla baktı. "Buradan sonra nereye gideceğini düşünüyorsun, değil mi?

"Evet, biraz öyle.

'Bir süre kalmanı ne kadar çok istediğimi söylememe gerek yok. Elbette bu kulübede değil - Alice'de ikimize yetecek kadar odası olan çok konforlu bir evim var. Ama belki gidecek başka yerleriniz, görecektir başka insanların vardır...'

"Mesele şu ki ... Avuçlarımı pantolonumun üst kısmına sürttüm, tedirgin hissediyordum. "Sadece emin değilim. Biraz kafa karıştırıcı birkaç durum var.

'Hayatta her zaman böyle şeyler olduğunu görüyorum. Onlar hakkında konuşmak ister misin?

Önce Star'ı, sonra Ace ve Chrissie'yi düşündüm ve başımı salladım. "Şu anda olmaz.

"İyi o zaman. Sen burada daha fazla kalmak istemediğin sürece ben de muhtemelen bugün Alice'e geri dönerim diye düşünüyordum. Ben bile iyi bir banyo için sabırsızlanıyorum!'

"Evet, kulağa çok hoş geliyor," diye kabul ettim, gülümsemeye çalışarak.

'Ayrıca orada sana gösterebileceğim bazı fotoğraf albümlerim var.

"Onları görmeyi çok isterim," dedim.

'Şimdilik neden yürüyüşe çıkmıyorsun? Karar vermek zorunda kaldığımda hep böyle yaparım.

"Tamam, yaparım.

Böylece yola koyuldum ve yürürken Londra'ya geri döndüğümü ve yeni bulduğum tarzımla güzel dairemde durup her gün tek başıma resim yaptığımı hayal ettim. Gerçi Star dünyanın öbür ucunda değil, sadece bir tren yolculuğu uzaklığında olacaktı ama birbirimizin hayatından haberdar olabilmek için bir gecelik bir konaklamadan daha uzun süre gelmeyeceğini biliyordum. Ace de Londra'daydı, katillerin ve cinsel sapkınların arasında iğrenç bir hapishaneye kapatılmıştı. En azından ben

Ona bir açıklama ve destek gösterisi borçluydum. Bana inansın ya da inanmasın, bunun gerçekten bir önemi yoktu. Yapılacak en doğru şey buydu.

Sonra *ev-ev* vardı - Atlantis ve annem, her ikisini de neredeyse yedi aydır ziyaret etmemiştim ama geleceğimi orada hayal edemiyordum. Yine de bir gün Cenevre Gölü'nün karşısındaki manzarayı ve arkasındaki dağları resmetmek istedim.

O Avrupa'ydı. Peki ya Avustralya, ziyaret etmekten her zaman çok korktuğum ülke? Oysa geçtiğimiz haftalar hayatımın en muhteşem günleriydi. Bunu düşünmek bile klişeydi ama sanki yeniden doğmuş gibiydim. Sanki Avrupa'ya uyum sağlayamayan tüm parçalarım ayıklanmış ve yeniden düzenlenmişti, böylece onlar - ben - daha iyi bir 'bütün' olmuştum. Tıpkı kurulumum gibi. Hiçbir zaman mükemmel olmayı başaramadım ama hiçbir zaman da mükemmel olamayacaktım. Ama daha iyi olduğumu biliyordum ve bu yeterince iyiydi.

Büyükbabam, Chrissie. . . onlar da buradaydı. Şimdiye kadar onların sevgisini kazanmak zorunda kalmamıştım, çünkü bana koşulsuz olarak sunulmuştu, ama gelecekte kazanmak istediğimi biliyordum.

Ve bu devasa, açık alanın ortasında dururken, güneş hassas başıma çok sert bir şekilde vururken, verilecek bir karar olmadığını fark ettim.

Kuyruğumu kıstırdım ve kulübeye geri döndüm.

* * *

Birkaç saat sonra Alice'de bir restoranda oturup yeni favorim olan kanguruyu yerken büyükbabama 'Ben buraya aidim' dedim. "Bu kadar basit. "Sevindim," dedi, gözlerindeki doğal neşe bana ne kadar sevindiğini anlatıyordu. öyleydi.

"Gerçi bazı işleri halletmek için İngiltere'ye dönmem gerekiyor, biliyorsun değil mi?

"Biliyorum. Yarım kalmış işleri tamamlaman gerekiyor,' diye onayladı. 'Belki de içimizdeki Alman damarı, yolumuza devam etmeden önce evimizi düzene sokmak istememize neden oluyor,' dedi gülümseyerek.

'Evleri düzene sokmaktan bahsetmişken, ben de kendiminkini satmayı planlıyorum. Sanırım size mirasımla Londra'da Thames Nehri manzaralı bir daire aldığımı söylemiştim. Her şey biraz felaket oldu.

"Herkes hata yapar, bu insanın öğrenme eğrisinin bir parçasıdır, yeter *ki* onlardan ders alın," diye ekledi iç çekerek. 'Eğer gelmek istersen

"Buraya dönersen, evim ihtiyacın olduğu sürece senindir.

"Teşekkürler. Alice'teki evini henüz görmemiştim. Geldikten sonra doğruca yemeğe gitmiştik. 'Dairemi satışa çıkarmanın yanı sıra, orada işleri yoluna koymak için kız kardeşimi de görmem gerekiyor.

'İşte bu gerçekten geri dönmek için bir neden,' diye kabul etti. "İnsanların maldan mülkten daha önemli olduğunu düşünürüm hep.

Yemeğimizi bitirdikten sonra evine gitmek üzere kamyonete bindik. Kasabanın hemen dışında, zemin ve çatı seviyesinde büyük verandaları olan beyaz dağ evi tarzı güzel evlerin sıralandığı bir yerde olduğu ortaya çıktı.

'Bahçeyi boş verin. Bitkileri düzenli tutmak pek ilgimi çekmiyor,' dedi ön kapıya doğru yürürken.

Anahtarı kilide sokup kapıyı açarken, 'Star birkaç gün içinde halledebilir,' dedim.

İçeride, içeriği kim tasarladıysa, Outback'e İngiltere'den küçük bir parça getirmek istediği izlenimini hemen edindim. Pencerelerde asılı çiçek desenli güzel perdeler, eski ama rahat bir kanepeyi süsleyen el işlemeli kırlentler ve şöminenin iki yanında duran iki kitap rafını kaplayan çok sayıda fotoğrafla kesinlikle çok kadınsıydı. Aydınlatma da yumuşaktı, pirinç sehpalar üzerine yerleştirilmiş abajurlardan yayılan altın ışıltısı.

Her şeye rağmen, içinde doğru dürüst oturulmayan evlerin aldığı o küf kokusuna rağmen, burada kendimi kozalanmış ve rahat hissediyordum.

"En son geldiğimde su ısıtıcısını zamanlayıcıya koymuştum, bu yüzden çok sıcak olmalı. Senin için banyo yapmaya gidiyorum,' dedi büyükbabam.

"Bu harika, teşekkürler," dedim, en son ne zaman gül yapraklarıyla kaplı bir banyoda olduğumu, belime sarılmış bir çift nazik eli düşünerek. O zamandan beri ne kadar çok yol kat etmişim.

Küvette uzun ve gerçekten harika bir ıslanmadan sonra dışarı çıktım ve suyun çamur rengine olduğunu gördüm, kulübedeyken vücudumun ve saçımın yarıklarına yerleşmiş olması gereken her türlü küçük böcek vardı. Temiz olmak iyi hissettirdi ama üzerimde sadece kirli giysiler vardı. Bir havluyla oturma odasına geri döndüm.

'Ödünç alabileceğim eski bir tişörtün var mı? Kıyafetlerim leş gibi kokuyor.

'Bundan daha iyisini yapabilirim. Büyükbabamın senin bedeninden çok uzakta değildi ve yatak odamızda bir gardırop dolusu var.

"Sakıncası olmadığına emin misin? Koridor boyunca onu takip ederken sordum, o da odanın ışığını yaktı ve eski bir sedir ağacını çekip çıkardı.

Ahşap gardırop açık.

'Tabii ki hayır, onlar için daha iyi bir kullanım düşünemiyorum. Zaten onları hayır kurumuna verecektim. İstedğini seç.'

Ölmüş büyükannemin gardırobunu yağmaladığım için kendimi biraz tuhaf hissederek raflardaki eşyalara baktım. Çoğu şal desenli pamuklu elbiseler, dirndl etekler ve dantel yakalı bluzlardı ama birkaç tane de uzun keten gömlek vardı. Birini giydim ve oturma odasına geri döndüm. Cep telefonum yeniden sinyal vermeye başlamıştı ve Adelaide'deki avukat Talitha Myers'dan bir mesaj vardı. Bana defterlerde 'Francis Abraham' adını bulduğunu anlatmasını dinledim ve oraya ondan önce ulaştığım için gurur duydum.

Francis şimdi banyodaydı, ben de gümüş çerçeveli fotoğraflara bakarak kendimi eğlendirdim. Çoğunda o ve büyükannem olduğunu tahmin ettiğim bir kadın vardı. Ufak tefek, solgun ve düzgün bir kadındı, koyu renk saçları başının üstünde bir sarmal halinde toplanmıştı.

Bir diğerinde üç yaşlarında parlak yüzlü küçük bir kız kameraya arsızca sırtıyordu, sonra aynı çocuk on bir ya da on iki yaşlarında, büyükannem ve büyükbabamın arasında oturuyordu. "Annem. Sertçe yutkundum. On beş yaşından daha büyük bir fotoğrafını görememiştim ve Francis odada belirdiğinde tam da bunu merak ediyordum.

"Annenin fotoğraflarını gördün mü?" "Evet. Adı neydi?"

"Elizabeth. Çok tatlı bir kızdı, sürekli gülerdi. Tıpkı annesine benziyordu.

"Gördüm. Peki ya bir yetişkin olarak?" diye sordum.

Francis iç çekti. "Bu uzun bir hikâye, Celaeno.

"Üzgünüm, hala bilmediğim ve anlamadığım çok şey var.

"Evet. Peki, neden gidip ikimize de kahve yapmıyorum? Sonra konuşabiliriz.'

"Tamam.

Birkaç dakika içinde geri döndü ve kahvelerimizi sessizce yudumlarken, bana anlatmak için güç topladığını hissedebiliyordum.

"Belki de kaldığımız yerden devam etmek daha kolay olur," dedi sonunda.

"Nasıl hissediyorsan öyle olsun. Kitty'ye ne olduğunu bilmek isterim ve Charlie ve Drummond.'

'Tabii ki öyle, ve Kitty sayesinde eşim Sarah ile tanıştım.

...'

Kitty

Tilbury Limanı, İngiltere

Ocak 1949

'Hoşça kal, sevgili kardeşim. Burada bizimle birlikte olmanın ne büyük bir mutluluk olduğunu anlatamam,' dedi Miriam, az sonra onları bir kez daha ayıracak olan iskelenin yanında dururken. "En kısa zamanda geri döneceğine söz ver, olur mu?"

Kitty, "Tanrı'nın izniyle kesinlikle dönmeye niyetli olduğumu biliyorsun," dedi. "Hoşça kal sevgilim ve her şey için teşekkürler.

Miriam son bir el sallayışla iskeleden aşağı indi.

Kitty'nin etrafında, Avustralya'ya doğru yola çıkan sevdiklerini bırakmak istemeyen akrabaları dolanıyordu. Son kırk yıl içinde bu yolculuğu defalarca yapmış olmasına rağmen, insanların ayrılık acısına tanık olmak onu hâlâ derinden etkiliyordu.

Geminin motorları kükreyerek çalışmaya başladığında ve korna son bir uyarıda bulunduğunda gözyaşları fırtınasında boğuluyormuş gibi hissetti. Kalabalığın arasında, yüz hatlarında umutsuzluk açıkça belli olan birkaç yüz göze çarpıyordu: teselli edilemez bir şekilde ağlayan ve bebeğini kucaklayan bir kadın ve iskelenin yukarı çekilmesini izlerken yüzünde panik açıkça belli olan zayıf, gri saçlı bir adam.

'Nerede o? Benimle burada, gemide buluşması gerekiyordu! Affedersiniz hanımefendi,' dedi adam ona dönerek. "Son birkaç dakika içinde gemiye binen sarı saçlı bir kadın gördünüz mü acaba?"

Kitty dürüstçe, "Bilemiyorum," diye cevap verdi. "Çok fazla insan gelip gidiyordu ama eminim gemide bir yerdedir.

Tekne rıhtımdan uzaklaşırken ikinci bir korna sesi duyuldu ve adam atlayacakmış gibi yana baktı.

'Aman Tanrım, neredesin . . . ?!' diye bağırdı rüzgara, sesini motorlar ve martıların çığlıkları bastırdı.

Kitty adamın sendeleyerek uzaklaşmasını izlerken, *aşk tarafından alt edilen bir insan daha*, diye düşündü. Zamanından önce ağarmış saçları ve perili gözleriyle bir asker çocuğuna benziyordu. İngiltere'de kaldığı bir yıl boyunca onlardan çok görmüştü. Altı yıl süren savaştan sağ çıkanlar geri döndükleri için 'şanslı' sayılabilirlerdi -yemekte bir ordu yüzbaşısının yanına oturmuştu, o da hepsinin ne kadar eğlendiklerini anlatarak gülüp geçmişti- ama Kitty bunun sahte olduğunu biliyordu. Bu adamlar asla tam olarak iyileşemeyeceklerdi, geride bıraktıkları sevdikleri de öyle.

Kitty, Tilbury Limanı'ndan çıkıp Thames Halici boyunca ilerlerken esen sert rüzgârda titredi. İçeride, kalın halılarla kaplı koridordan kamarasına doğru ilerledi. Kapıyı açtığında bir kamarotun salondaki masaya ikinci çayını hazırladığını gördü.

İyi günler hanımefendi. Benim adım James McDowell ve yolculuk sırasında ihtiyaçlarınızla ben ilgileneyeceğim. Bir şeyler yiyebileceğinizi düşündüm ama nelerden hoşlandığınızdan emin değildim.

Kitty genç adamın yumuşak sesiyle sakinleşerek, "Teşekkür ederim James," diye cevap verdi. "Daha önce Avustralya'ya gittin mi?"

"Ben mi? Hayır, gerçek bir macera, değil mi? Hampshire'da zengin bir beyefendinin uşağıydım, ama sonra o öldü ve savaş bittiğinden beri halkın uşağı ihtiyacı kalmadı, ben de şansımı Avustralya'da deneyeyim dedim. Daha önce oraya gittiniz mi?"

Orası benim evim. Kırk yılı aşkın süredir orada yaşıyorum.

'O zaman oraya gittiğimde ne yapmam gerektiği konusunda senin fikrini alabilirim. Bana oranın fırsatlar ülkesi olduğunu söylüyorlar.

Ve yıkılmış hayaller ülkesi, diye düşündü Kitty. "Evet. Zorla gülümsedi. "Öyle.

"Pekala, şimdi sizi yalnız bırakayım, hanımefendi. Bavulunuzu açtım, ama bu akşam ne giymek istediğinizi bana söylemeniz gerekecek. Kaptanın masasında yemek davetiniz var, bu yüzden saat altıda banyonuzu hazırlamak için döneceğim. Bana daha erken ihtiyacınız olursa zile basmanız yeterli.

Kaptan kamaranın kapısını arkasından kapatırken, "Teşekkür ederim James," dedi. Güçlü yüz hatları ve mavi gözleri ona Charlie'yi hatırlatıyordu.

On yıl önce Avrupa'da savaşın patlak verdiği o karanlık günlerde, oğlu Broome'da Avustralya donanmasıyla birlikte çalışarak askerleri savaş alanlarına taşıyacak olan

Afrika ve Avrupa'daki savaşlar. Kısa bir süre sonra Japon mürettebat enterne edilmiş ve denize açılacak gemileri kalmayan Charlie, ona yazdığı mektupta kasabanın yavaşça ve sessizce ölüyormuş gibi hissettiğini söylemişti.

En azından Charlie Broome'da güvende, diye düşünmüştü o zaman. Kendisi de çoktan Adelaide'deki Alicia Hall'da yaşamaya başlamıştı, böylece oğlu - ve karısı Elise - her iş ve ev hareketinde kendilerini takip eden bir gölge gibi hissetmeyeceklerdi.

Sonra, 1942 Mart'ında Kitty gazetesini açtığında, Avustralya'nın kuzeybatı kıyısında beklenmedik bir saldırıyla ilgili manşetlerle karşılaştı. Broome'da kayıplar olduğu kaydedilmişti. Sonunda telefonla ulaşmayı başardığında, Charlie'nin de onlardan biri olduğunu duyunca şaşırmamıştı bile.

"Sevdiğim her şeyi benden almaya kararlı mısınız?!" Alicia Hall'un bahçelerinde geceliğiyle yürürken, hizmetçiler histerik metreslerine bakarken, üstündeki tanrılara bağırp çağırılmıştı. Yanında onu teselli edecek Camira yoktu, çünkü Kitty'yi de terk etmişti.

Elise hava saldırısından sağ kurtulmuştu ve Kitty'nin gelininden bir maden patronuyla evlenip Perth şehrine taşınacağını bildiren bir mektup alması sadece altı ay sürmüştü. Bu evlilikten hiç çocuk olmamıştı ve Kitty bu haber karışısında kendini tuhaf bir Ğekilde boğ hissetmişti. Yirmi yıl önce oğlunun aklını Alkina'dan uzaklaştırmak için Elise'i onun burnunun dibine soktuğunu biliyordu. Charlie'nin karısını sevdiğinden hiç şüphelenmiyordu, sadece işine geldiği gibi davranıyordu.

* * *

Gemi onu ve karanlık düşüncelerini İngiltere'den daha da uzağa götürürken Kitty çayını yudumladı. Camira ve kızının birbirlerinden birkaç ay sonra Broome'dan nasıl kaybolduğunun gizemini düşünmek için neredeyse yirmi yılı vardı. Ve bu durumla hiç yüzleşmediği için kendini azarlamak için de bolca zamanı vardı. Alkina yirmi birinci yaşı gününden bir gece önce ortadan kaybolduğunda Charlie'nin bariz yıkımını görmezden gelmiş ve içgüdüleri ona iki olayın bağlantılı olduğunu söylemişti. O gün bugündür, yanında duran ve saklanamayacak sırları saklayan Camira'yı özlüyordu.

Kitty, sevdiği herkes onu terk ettiğinden beri hayatı ne kadar yavan ve boşsa, tadı da o kadar yavan olan sandviçinden bir ısırık aldı. Yine de - diye uyardı

Charlie'nin ölümünden dört uzun yıl sonra birdenbire ortaya çıkan parlak bir ışık vardı.

Hemen ardından, bir kez daha Mercer imparatorluğunun bekçisi olmuştu. Kederden ne opal madenlerini ziyaret edebilecek, ne üzüm bağlarına gidebilecek ne de sığır istasyonundaki rakamlara bakabilecek kadar kendini toparlayabilmişti. Masasının üzerinde açılmadan yığılmış olan şirket banka hesap özetlerini de okumamıştı. Viktorya dönemi romanlarındaki tabirle, çöküşe geçmiş ve yaptığı ve yapmadığı her şeyin suçluluğu gece gündüz üzerine çöken sanal bir münzevi haline gelmişti.

Bu karanlık yıllar boyunca ölümü arzulamış ama ona yaklaşılamayacak kadar korkak davranmıştı.

Sonra, 1946'da bir akşam hizmetçisi yatak odasının kapısını çaldı.

"Bayan Mercer, aşağıda sizinle acilen konuşması gerektiğini söyleyen genç bir adam var.

"Lütfen, ziyaretçi kabul etmediğimi biliyorsunuz. Gönderin onu.

"Denedim hanımefendi ama gitmeyi reddediyor. Siz onu kabul edene kadar kapının dışında oturacağını söylüyor. Polisi arayayım mı?

"Adı ne onun?

"O Bay Ralph Mackenzie. Senin kardeşin olduğunu iddia ediyor.

Kitty bu adamın kim olabileceğini düşünmek için zihnini yıllar öncesine götürdü. Babasıyla aynı adı taşıyan bir adam.

Ve sonra aklına gelmişti.

* * *

Kitty ipek kaplı zarif koltuktan kalktı ve büyük pencerelerden birine doğru yürüdü, gemi şimdi açık denizde usulca süzülüyordu. Ralph Mackenzie tam zamanında hayatına girmiş, en azından yaptığı bir iyiliği hatırlatmıştı.

Geniş merdivenlerden indiğini, yarı yolda durup endişeyle şapkasını tutan uzun boylu bir adamı gördüğünü hatırlıyordu. Adam onun ayak seslerini duyunca başını kaldırmış ve alacakaranlığın gölgeli karanlığında Kitty babasının gençlik günlerinin bir kopyasını mı gördüğünü merak etmişti. Bu genç adam da aynı karizmatik mavi gözleri, güçlü çeneyi ve gür kumral saçları taşıyordu.

"Bay Mackenzie. Lütfen buyurun.

Misafir odasında, hizmetçi çaylarını doldururken o da gergin bir şekilde kanepenin kenarına oturmuştu.

Ralph boğazını temizledi. "Annem bana senden bahsetti. Bana yük olduğu zamanlarda ona ne kadar nazik davrandığınızı söylerdi hep. Ona Avustralya'da yeni bir hayat kurmaya geldiğimi söylediğimde bana adresinizi verdi. Bunca yıl boyunca saklamıştı. Hâlâ burada olacağınızı hiç düşünmemiştim ama buradasınız.

Sonra Kitty'nin yıllar önce Annie'ye uzattığı gümüş haçı çıkardı. Annie ona baktı, babasının ikiyüzlülüğüne duyduğu öfkeyi hatırladı.

O zaman konuşmuşlardı ve Ralph ona Leith'deki bir tersanede nasıl muhasebeci olduğunu anlatmıştı. Sonra onu akşam yemeğine davet etmiş, savaş bittiğinden beri işlerin ne kadar zorlaştığını anlatmıştı. Sipariş defterlerinin boş olması nedeniyle işten çıkarıldığını söylemek zorunda kaldığında karısının bunu ne kadar zor karşıladığını duymuştu.

"Buraya gelmem ve Avustralya'nın benim gibi bir adama neler sunabileceğini kendi gözlerimle görmem için beni cesaretlendiren karım Ruth oldu.

Kitty gecenin başından beri sakladığı soruyu sordu.

"Babamla hiç konuştun mu?"

"Annem, Tanrı ruhunu kutsasın, ölene kadar onun babam *olduğunu* bilmiyordum. Peder McBride'ı annem beni kiliseye götürdüğünde görmüştüm, arka sıralarda otururduk. Ayinden sonra neden hep çok kızgın olduğunu şimdi anlıyorum. Ona işlediği günahı hatırlatmak için beni kullanıyordu. Özür dilercesine Kitty'ye baktı ama Kitty sadece başını salladı.

"On üç yaşımdayken," diye devam etti, "Fettes Koleji'ne burslu olarak gönderildim. Durumumu düzeltmek ve kendime bir hayat kurmak için elime geçen en iyi fırsattı. Bunu benim için onun -babamın- ayarladığını çok sonraları öğrendim. Her şeye rağmen bunun için ona minnettarım.

Gecenin sonunda ona Mercer şirketlerinde muhasebeci olarak iş teklif etmişti. Altı ay sonra karısı Ruth da ona katılmak üzere denize açılmıştı.

* * *

Kitty resim penceresinin dışındaki özel güverte alanının ötesindeki gri dalgaların görüntüsünden uzaklaştı ve Ralph'in Adelaide'e gelişinin hiç şüphesiz onu kurtardığı gerçeğini düşündü. Charlie'nin dayanılmaz kaybından sonra Kitty enerjisini, beklenmedik bir şekilde hayatına giren bu genç adama - üvey kardeşi ve kendisinden on sekiz yaş küçük olan bu adama - odaklamak için harekete geçmişti.

Geçen birkaç yıl içinde Ralph zeki ve öğrenmeye hevesli olduğunu kanıtlamış ve Kitty'nin sağ kolu olmuştu. Broome'daki inci işi savaştan sonra bir daha düzelmemiş olsa da, Charlie'nin öngördüğü gibi, opal madeninin ve üzüm bağının kârı her geçen gün artıyordu. İkisi - erkek ve kız kardeş - arasında Mercer'in mali durumu yavaş yavaş yeniden düzeliyordu. Tek üzüntü, Ruth'un yıllarca uğraştıktan sonra yakın zamanda asla çocuk sahibi olamayacağını söylenmesiydi. Ralph İskoçya'daki Kitty'ye mektup yazarak bir köpek yavrusu aldıklarını ve şu anda Ruth'un engellenen annelik dürtülerini emdiğini söylemişti.

Üvey kardeşinin mükemmel yetenekleri nedeniyle Kitty son kez Avustralya'ya geri dönüyordu. Ralph'in haberi olmadan, şirketin geleceğinin emin ellerde olduğunu bilerek, dönüşünde işi tümüyle ona devredecekti.

Altı ay önce babasının anma töreni için Leith'e dönmüştü. Babası yaşlılıktan ölmüştü, başka bir şey değildi; o ve Ralph bu haberi üzüntü ve suçluluk duygusunun huzursuz bir karışımıyla karşılamışlardı. Annesiyle birlikte kaldığı süre boyunca Kitty ailesine Ralph Mackenzie Junior'dan tek kelime bile bahsetmemişti. Ayrıca kız kardeşi Miriam'la birlikte antik kentlerde kısa bir kültür turu yapmak için İtalya'ya gitmiş ve Floransa'ya sıırıslıklam aşık olmuştu. Orada, büyük Duomo'nun çatısını görebileceği küçük ama zarif bir daire satın almıştı. Niyeti kışı orada geçirmek ve yazları İskoçya'daki ailesinin yanında geçirmekti.

Altmışınca yaş gününe yeni girmiş olması onu teşvik etmişti; Avustralya'da ona acı veren anılardan başka pek bir şey kalmamıştı. Ve yıllarca Mercer ailesinden ve yetişkin hayatının büyük bölümünde onu hapsetmiş gibi görünen ipeksi bağlardan kurtulmaya çalışmış olduğundan, artık bunu yapmaya kararlıydı.

Kitty bu akşam kaptanın masasında ne giyeceğini seçmek için gardıroba doğru yürüdü. Adelaide'e vardığında

önümüzdeki birkaç hafta boyunca işlerini düzene soktu. Buna, 'kocasının' ölmüş olduğunu yasal olarak tescil ettirmek için bir avukatla görüşmek de dahildi. Drummond'un yarattığı aldatmacayı yeniden gözden geçirme fikri tüylerini diken diken ediyordu ama sonunda çekip gidebilmesi ve her şeye yeniden başlayabilmesi için bunun yapılması gerekiyordu.

Bir gece elbisesini hâlâ ince *olan* bedenine tutarken, Drummond'un gerçekten ölüp ölmediğini düşündü. Onun dokunuşunu özlediği uzun ve yalnız gecelerde, her kapı gıcirtısını ya da bahçedeki yapraklar arasında hışırdayan bir hayvanın sesini onun dönüşünün sesi olarak hayal etmişti. Yine de onun geri dönmesini nasıl bekleyebilirdi ki? Onu uzaklara gönderen kendisi olmuştu.

Belki de, diye düşündü, anavatanına dönmek, kalbini içine yerleştirdiği çelik kutunun nihayet tekrar açılmasını sağlayacaktı.

* * *

Yolculuk başladığında Kitty gemideki her zamanki rutinine kolayca alıştı. Birinci sınıftaki diğer konuklarla sosyalleşmekle ilgilenmiyor, güvertede canlandırıcı yürüyüşler yapıyor ve güneye doğru yol aldıkça tenine vuran sıcak güneş ışığının tadını çıkarıyordu. Bazen geceleri, altındaki üçüncü sınıf güverteden gelen müzik ve kahkaha seslerini duyuyordu; bir düdük ya da akordeon eşliğinde doğaçlama söylenen bir şarkı. Bir keresinde alt güvertede, sigara dumanının yoğun olduğu havada nasıl jig dansı yaptığını hatırladı. Arkadaşlık bulaşıcıydı; arkadaşlarının serveti olmayabilirdi ama umutlarının ve hayallerinin gerçek zenginliğine sahiptiler.

Kitty ayrıcalığın onu yalnızlaştırdığını uzun zaman önce fark etmişti. Bir yanı aşağıya koşup aralarına katılmayı arzulasa da, artık onların arasına asla kabul edilemeyeceğini fark etmişti.

James banyosunu hazırlamaya geldiğinde, "Ve işte hepsi, bir gün burada, benim olduğum yerde olabileceklerini hayal ediyorlar," diye iç geçirdi.

* * *

"Bugün Port Said'e yanaştığımızda dışarı çıkacak mısın?" diye sordu James ona bir fincan İngiliz kahvaltısı çayı doldururken.

"Bunu gerçekten düşünmedim," dedi. "Peki ya sen?"

'Gerçekten de öyleyim! Firavunların ülkesi Mısır'a yaklaştığımızı inanamıyorum. Dürüst olmak gerekirse Bayan Mercer, ayaklarımı tekrar karaya basmak için sabırsızlanıyorum. Kendimi gemide tıkılmış hissediyorum ve arkadaşım Stella'nı dediğine göre

Görülecek şeyler var, ama çok uzağa gitmemeye dikkat etmeliyiz. Yetimlerden bazılarını biraz neşlendirmek için yanımda götürceğim.

"Yetimler mi?

'Evet, tahminimce yüz tanesi üçüncü sınıfta. Avustralya'da yeni aileler bulmaları için İngiltere'den gönderildiler.

"Anlıyorum. Kitty çayından bir yudum aldı. "O zaman belki ben de size katılırım. "Gerçekten mi? James ona kuşkuyla baktı. 'Bazıları leş gibi kokuyor, Bayan

Mercer, kamaralarında yıkanmak için uygun tesis yok.

"Üstesinden gelebileceğime eminim," diye cevap verdi hızlıca. "Öyleyse, gemi yarın saat onda limana yanaştığında seninle iskelenin altında buluşacağım.

"Pekâlâ," dedi adam, "ama seni uyarmadığımı söyleme.

Ertesi gün Kitty iskele iskelesinden Port Said'e doğru yürüdü. Kalabalık liman boyunca çınlayan bağırıışları duyarken, çürüyen meyve ve yıkanmamış beden kokusu burnuna çarptı. Sürekli bir sandık, hayvan ve insan akışı vapurlara gidip geliyordu.

James, uzun boylu kızıl saçlı bir kız ve bir grup çocukla birlikte onu bekliyordu.

"Bu Stella. James, beyaz tenini korumak için güneş bonesini aşağıya çekmiş olan kızıl saçlı kızı tanıttı. Kitty'nin gözlerinde hayranlık dolu bir ifadeyle Stella'ya dönerek, "Alt kattaki bazı gençlerle ilgilenmek için elinden geleni yapıyor," dedi.

"Seninle tanışmak bir zevk, Stella. Hepinizin adı nedir? Kitty en küçüğüyle konuşmak için eğildi, en fazla beş yaşındaydı.

"Eddie," diye yanıtladı onun yerine güçlü bir Cockney aksanına sahip başka bir çocuk. "Pek konuşmaz.

'Ve bunlar Johnny, Davy ve Jimmy, sonra Mabel ve Edna ve Susie . . ve ben Sarah," dedi Kitty'nin on dört ya da on beş yaşlarında olduğunu tahmin ettiği, parlak gözlü, acı verecek kadar zayıf, solgun tenli ve sırık kahverengi saçlı genç bir kız. "Hepimiz birbirimizi evlat edindik, değil mi?

"Evet!" diye koro halinde homurdandı pis suratlar.

"Pekala, ben Bayan Mercer ve yakınlarda her türden tatlı satan bir yer biliyorum," diye duyurdu Kitty. "Gidip bir göz atalım mı?

"Evet!" diye tezahürat yaptı çocuklar.

Kitty içgüdüsel olarak küçük Eddie'yi kucağına alırken, "Gelin o zaman," diye emretti.

"Yolunuzu bilmenize sevindim, Bayan Mercer. Hayatımda hiç böyle bir şey görmedim," dedi James ona, sokak satıcılarının gürültüsü arasında ilerlerken. Kitty arkasına baktı ve Sarah ile Stella'nın diğerlerinin ellerini sıkıca tuttuğunu gördü.

"Buralarda bir sürü zenci var, değil mi Davy? Kitty, yerel halk parlak renkli cüppeleri ve fes şapkalarıyla etraflarında dönerken Johnny'nin arkadaşına fısıldadığını duydu.

Partiyi rıhtımın ötesine ve kasabanın içine götürdü. Orada, nefis kokulu baharatlar, meyveler ve kavurucu sıcak fırınlarda pişen yassı ekmeklerin satıldığı, etraflarındaki havanın sıcaktan dalgalandığı geniş bir sokak pazarı olduğunu biliyordu.

"Ooh-er, şunlara bak. Sarah üzerine pudra şekeri serpilmiş, pırıl pırıl parlayan mücevher renginde bir lokum yığınının işaret etti.

"Evet, kesinlikle çok lezzetli," dedi Kitty. "Her biri üç parça içeren sekiz torba istiyorum," diyerek sehpa masasının arkasındaki satıcıya talimat verdi, sonra adam ne istediğini anlayana kadar mimik ve el hareketleri yaptı.

'Al Eddie. Bunu dene. Kitty şekeri omzuna sıkıştırdığı küçük çocuğa uzattı. Eddie şöyle bir baktı ve biraz isteksizce başparmağını ağzından çıkardı ve pudra şekerinin tadına bakmak için küçük pembe dilini uzattı.

"Hasta olmamalarına dikkat etmeliyiz, Bayan M," dedi Sarah, Kitty'nin diğer omzunda durmuş, kese kâğıtlarını dağıtıyordu. "Hayatları boyunca böyle bir Çey yemediler.

"Tanrım, bazıları bir deri bir kemik kalmış," diye fısıldadı Kitty ona.

'Bizi besliyorlar, hanımefendi. Hatta bazı yemekler yetimhanede yediklerimden daha iyi. Sadece büyük dalgalar yüzünden hepimiz biraz hasta olduk. Özellikle de küçükler. O," dedi Sarah, Türk lokumunun tadını çıkarırken yüzü mutluluktan parlayan Eddie'yi göstererek, "gerçekten çok kötü oldu.

Pazarda dolaşırken Sfenks'in ve Tutankamon'un lahdinin kabaca oyulmuş ahşap kopyalarına baktılar.

Kitty'nin her birine taze portakal aldığı başka bir tezgâhta durdular ve hepsi de sanki şimdiye kadar aldıkları en güzel hediyeymiş gibi meyveye baktılar.

Saat dörtten hemen önce iskeleye döndüler, çocukların yüzleri pudra şekeri ve portakal suyuyla yapış yapıştı. Kitty uyuyan Eddie'yi Sarah'nın kollarına bıraktı.

Sarah, "Teşekkürler Bayan M, iyiliğinizi unutmayacağız," dedi. 'Bugün herkesi çok mutlu ettiniz. Eğer lüks elbiselerinizi dikecek birine ihtiyacınız olursa, ben varım. Gemide çalışanların dörtte biri kadar bile ücret almıyorum ve onlardan çok daha iyiyim! Sarah ona sırtıttı ve çocukları merdivenlerden aşağı indirdi.

* * *

O akşam James akşam yemeği için elbiselerini hazırlarken Kitty, "Her gece iki yetim çocuğu küvetimde ağırlayabileceğimizi düşündüm," dedi.

"Çok nazıksınız," diye yutkundu James, "ama kabin amirinin yolcuları birinci sınıfa çıkarmamı nasıl karşılayacağından emin değilim.

'O zaman bir yolunu bulman gerekecek. Sana şunu söyleyeyim James, sağlığın anahtarlarından biri temizliktir. Şu anda bu çocukların derileri bir sürü bakterinin üremesini teşvik ediyor. Küçük Eddie'nin Avustralya kıyılarına ulaşmadan ölmesinden sen mi sorumlu olacaksın?

"Şey, hayır, ben-

'O halde bir plan yapabileceğinden eminim. Eğer bunu başarırsan, Adelaide'e vardığımızda şirketlerimden birinde çalışarak sana iyi ve düzenli bir ücret teklif edebilirim. Peki, deneyecek miyiz?"

"Evet, Bayan Mercer," dedi adam kuşkuyla.

O gece Kitty'nin kaldığı odanın kapısına iki çocuk geldi. James onları aceleyle içeri aldı, sonra da kapıyı arkalarından vurarak çıktı. Buharlı gemide böylesine lüks ve geniş bir alan olduğuna inanamayan iki çocuğun soluk soluğa kalmasının ardından Kitty onları banyoya götürdü ve soyunmalarını istedi.

"Annem asla bir yabancının önünde kıyafetlerimi çıkarmamamı söyledi. En fazla sekiz yaşında olan Jimmy kollarını kavuşturmuş ve başını sallıyordu.

"Ve ben, Bayan M," diye ekledi Johnny.

'Peki o zaman, neden sizi burada yalnız bırakmıyorum? Lütfen karbolik sabunu kullanarak kendinizi iyice fırçalayın. Kitty onu işaret etti. 'Dışarı çıktığınızda her biriniz için bir banyo havlusu var. İşiniz bittiğinde akşam yemeği sizi bekliyor olacak.

Çocuklar banyo kapısını yüzüne kapattılar. Kitty fısıltıyla yapılan bir konuşmayı duydu, sonra birkaç su sıçraması duydu, bu da sonunda kıkırdamalara yol açtı.

Kapıdan, "Çabuk kurulanın çocuklar, yemeğiniz soğuyor," dedi.

Kitty boyunlarındaki lekeleri hâlâ fark etse de, daha taze görünüyorlardı. Onları masaya, iki büyük kase yahninin önüne oturturken kokladı ve yıkanmamış giysilerinden hâlâ ekşimiş bir koku yayıldığını fark etti.

Ertesi sabah, James ona kahvaltı servisi yaparken, o gece hangi iki yetimin banyo yapmak için yukarı geleceğini tartıştılar.

"Çocuklar için yaptığınız iyi bir şey Bayan Mercer.

'Onlara temiz giysiler sağlayabilirsek daha da iyi olur. Havalar artık çok daha sıcak. İhtiyaçları olan tek şey bir gömlek ve bir çift şort, sonra da mevcut kıyafetlerini çamaşırhaneye gönderebiliriz. Fikri olan var mı?

"Sarah harika bir terzidir. Bütün çocukların çoraplarını dikti ve Mabel'in bebeği için artıklardan bir gardırop dolusu giysi yaptı.

"Mükemmel. O zaman onu işe koymalıyız.

"Dikiş makinesi yok, Bayan Mercer.

O zaman hemen bir tane temin edelim. Kaptana, eksantrik Bayan Mercer'in gemide vakit geçirmek için dikiş dikmeye meraklı olduğunu söyleyin. Eminim çamaşırhanede birkaç tane vardır.

"Tamam, ne yapabileceğime bakarım ama malzeme ne olacak?

"Onu bana bırak. Kitty burnuna vurdu. "Ve öğleden sonra Sarah'yı beni görmeye gönder. Birlikte çay içeceğiz ve projemizi tartışacağız'.

* * *

Kitty, "İşte oldu," diyerek Sarah'yı yatak odasına götürdü. Yatağın üzerindeki gecelik ve etek yığınının gösterdi. "Bunlarla bir şeyler yapabilir misin?

Sarah Kitty'nin giysi yığınınına baktı, sonra dehşete düşmüş bir halde ona döndü.

"Bayan M, bunlar gerçekten pahalı şeyler. Onları parçalamaya başlayamam, bu saygısızlık olur.'

'Tabii ki olmaz, Sarah. Giyebileceğimden daha fazla kıyafetim var ve gerekirse yataktan bir iki çarşaf çalabiliriz.

"Siz öyle diyorsanız, Bayan M," dedi Sarah, parmakları bir geceliğin boynundaki narin dantelde gezinirken.

"Evet. Dikiş makinesi bu öğleden sonra gelecek ve yarın çalışmaya başlayabilirsin.

Sarah'nın mavi gözleri ince, solgun yüzünde kocaman görünüyordu. "Ama burada olmama ne diyecekler?

"Veznedar hiçbir şey söylemeyecek çünkü ona seni leydimin hizmetçisi olarak işe aldığımı ve elbiselerimi tamir ettiğini söyleyeceğim. Şimdi, saat tam dokuzda görüşürüz.'

"Haklısınız, Bayan M.

Sarah ayağa kalktı, giydiği elbise zayıf bedenine bol geliyordu. James onu dışarı çıkarırken, Kitty'nin kalbi, dünyanın öbür ucuna, bilinmezliğe gönderilen ve onlara bakacak kimsesi olmayan bu yetimleri düşündükçe kanıyordu.

Kitty'nin tek umudu, Avustralya kıyılarına ulaştıklarında hayatın onlara karşı daha nazik olmasıydı.

* * *

Hafta sonunda tüm yetimlerin Sarah'nın çevik parmakları tarafından dikilmiş yeni giysileri olmuştu. Dikiş makinesinin başında oturmuş, savaş sırasında Doğu Yakası'na düşen bombalar hakkında parkta bir yürüyüşü anımsar gibi gevezelik eden Sarah'nın arkadaşlığı Kitty'nin de hoşuna gitmişti.

"Sonuncusu annem de dahil olmak üzere sokağımızdaki on kişiyi öldürdü. Kilerdeydik, çünkü sirenler çalmıştı, sonra annem örgüsünü yukarıda unuttuğunu fark etti ve tam bomba çatımıza düşerken onu almaya gitti. Enkazdan burnum bile kanamadan çıktım. O zaman sadece altı yaşındaydım. Benim feryatlarımı duyan arkadaşlar bunun bir mucize olduğunu söylediler.

"Tanrım," diye nefes aldı Kitty. "Ondan sonra nereye gittin?

"Babam Fransa'daki askerlik görevinden dönene kadar teyzem beni yolun aşağısındaki evine götürdü. Ama o hiç dönmedi ve teyzemin bana bakmaya gücü yetmedi, ben de bir yetimhaneye yerleştirildim. Orada her şey yolundaydı, çünkü hepimiz birbirimize bağlıydık. Sizin de yapmanız gereken bu, değil mi Bayan M?

"Evet. Kitty boğazındaki yumruyu yutmakta zorlanıyor, Sarah'nın cesaretine ve pozitifliğine hayret ediyordu.

"Herkes Avustralya'da kendine yeni bir hayat kurabileceğini söylüyor. Nasıl bir şey, Bayan M?"

Geniş Yürek parçalayıcı. Olağanüstü . . Zalim . . .

"Burası gerçekten de olasılıklar ülkesi. Orada çok başarılı olacağına eminim, Sarah. Bu arada kaç yaşındasın?"

"On beş yaşındayım Bayan M ve elim ayağım tuttuğu için bir işe girip kendi paramı kazanmayı düşünüyorum. Ve bir erkek arkadaş bulacağım," diye kıkırdadı, yanaklarında solgun bir kızarıklık belirmişti. "Pekâlâ, bunlar sonuncular. Sarah makinenin iğnesinin altından bir çift şort çıkardı ve düzeltmek için salladı. "Daha fazla kilo kaybetmediği sürece Jimmy'ye tam oturacaklardır.

"Aferin. Bunlar çok güzel dikilmiş. Kitty onları Sarah'nın elinden aldı ve diğer giysilerle birlikte yığının üzerine düzgünce katladı. "Hepsini yanına alıp dağıtabilirsin.

"Evet, ama çalınmamalarına dikkat etmem gerekecek. Aşağıda sana bakmak yerine soyacak bir sürü insan var. Ayrıca, bir arkadaşımı neşelendirmek için şu kalan çarşaf parçasını alıp dikebilir miyim diye merak ediyordum. "O çok ağlıyor," diye ekledi açıklama olarak. "Aşağıda çok ağlıyorlar.

"Elbette yapabilirsin ve tüm sıkı çalışman için teşekkür ederim Sarah. İşte maaşın. Kitty işlemeli bir bluz ve etek aldı, bu haliyle Sarah'nın zayıf bedenini boğacaktı. "Sana uymasın için bunlarla bir şeyler yapabilir misin?

"Ooh, Bayan M . . . Sarah'nın eli yumuşak kumaşa dokunmak için uzandı. "Onları alamam, en azından alt kata inemem. Beş saniye içinde kirlenirler."

"O zaman onları sana takarız ve gemiden ayrılana kadar burada benimle kalabilirler. Ne de olsa bir "erkeği" cezbetmek için en iyi şekilde görünmeniz gerekecek.

Sarah giysileri ve yedek çarşafı toplayıp kapıya yönelirken, "Teşekkürler Bayan M, koruyucu meleğimiz gibisiniz," dedi. "Sonra görüşürüz.

Kitty kapıyı arkasından kapatırken, "Keşke olabilseydim," diye iç geçirdi.

Veznedarın onaylamayan bakışlarına rağmen Kitty, gemi Adelaide limanına yaklaşırken küçük yetim kabilesinin de ona katılması için ısrar etti. Kitty son bir ziyafet ısmarladı, onlar da iştahla yediler, gözleri sık sık yeni hayatlarının başlayacağı yerin ilk görüntüsü için ufku taradı. Jimmy'nin bir çılgılık atarak fark ettiği ufuk görüldüğünde, hepsi korkuluklardan sarkmak için terasa koştu.

"Cor!

Şunlara bak! Yeşiller, kırmızı değiller!

Evler ve kasaba nerede? Burada hiçbir şey yokmuş gibi görünüyor.

Kitty Eddie'yi kollarının arasına aldı ve onun ince, tüylü saçlarını okşadı. 'Kumu görebiliyor musun, Eddie? Belki bir gün seni kumdan kale yapmaya götürebilirim.

Her zamanki gibi Eddie cevap vermedi. Kitty kollarını Eddie'nin zayıf bedenine daha sıkı sararken Eddie de onun omzuna sokuldu.

James terasta belirerek çocukların gemiden inmeye hazırlanmak için aşağı inmeleri gerektiğini söyledi.

"Onları karşılayacak birileri olacak mı?" diye sordu James onları kapıya doğru yönlendirirken.

'Görünüşe göre onları yeni aileleriyle tanıştıracak görevliler olacak. Biraz et pazarı gibi olduğunu duydum - önce en güçlü oğlanlar, en genç ve en güzel kızlar seçiliyormuş.

"Seçilmeyenlere ne oluyor?" James,

"Bilmiyorum, Bayan Mercer," diye cevap verdi.

Ama Kitty onun bildiğini biliyordu.

"Şimdi o zaman," dedi, kendisine güvenle bakan heyecanlı yüzlere dönerek. "Her birinize üzerinde adım ve adresimin yazılı olduğu birer kart vereceğim. Adelaide'in merkezine çok yakın bir yerde oturuyorum ve herhangi birinizin yardımına ihtiyacı olursa, gelip beni Alicia Hall'da bulacaksınız. Anlaşıldı mı?"

"Evet, Bayan M," diye koro halinde söylediler.

"Peki o zaman, hoşça kalın diyeceğim. Kitty onların temiz, parlak başlarını öptü ve son kez kulübeden ayrılışlarını izledi.

"Ve Tanrı hepinizi kutsasın," diye mırıldandı, gözleri yaşlarla dolmuştu.

* * *

Alicia Hall'a dönen Kitty, Avustralya'daki hayatının yarım kalmış işlerini tamamlamaya koyuldu. Avukatı Bay Angus'la uzun bir öğleden sonra geçiren Kitty, Mercer'deki tüm işlerin Ralph'a devredilmesi ve yaşlılığında kendisine destek olması için bir miktar paranın hisse senetlerine yatırılması gerektiğini anlattı. Ölümü halinde bu para hayır kurumlarına aktarılacaktı.

"Ayrıca otuz yedi yıldır kayıp olduğu için kocamın öldüğünü resmen ilan etmek istiyorum," dedi, yüzünde en u f a k bir duygu belirtisi yoktu.

"Anlıyorum. Bay Angus kalemini kurutma kâğıdına vurdu. "Bu bir sorun teşkil etmemeli Bayan Mercer, ancak kanıtları toplamak için biraz zamana ihtiyacım olacak.

"Hangi kanıt ihtiyacınız var? Yıllardır kimse onu ne gördü ne de ondan haber aldı.

"Elbette. Bu sadece birinin *gıyabında* ölü ilan edilmesinin bürokrasisi - mahkemeye kocanızı bulmak için yeterli girişimde bulunduğumuzu göstermek zorundayız, her ne kadar olasılıklar dengesi onun gerçekten de ölmüş olduğu yönünde olsa da. Sizin için bu süreci derhal başlatacağım.

"Teşekkür ederim.

Kardeşi Ralph Coober Pedy'deki opal madeninden dönmüştü ve ikisi oturup konuyu tartıştılar.

'Avrupa'daki mevcut mali kriz göz önüne alındığında, oldukça iyi durumda olduğumuzu söyleyebilirim. Büyümek için iyi bir zaman Kitty. Coober Pedy'deyken bana ucuza gidecek bir arazi teklif edildi. Bence mükemmel bir yatırım olacak.'

"Senin kararına güveniyorum Ralph, ama paramız var mı?"

'Kilgarra sığır istasyonunu satarsak kesinlikle olur. Hesaplara bakıyordum - eski müdürün bir süre önce öldüğünü hatırlarsınız. Yerine gelen müdür aylık raporlarını pek düzenli tutmuyor gibi görünüyor. Sanırım neler olup bittiğini kendi gözlerimle görmek için kuzeye gitmeliyim.

"Bu gerçekten gerekli mi?

"Sanırım öyle, evet. Son telgraflarımın hiçbirine yanıt alamadım.

"Oraya hiç gitmedim," dedi Kitty, neden gitmediğini çok iyi biliyordu. "Çok uzun bir yol.

"Alice Springs'e Ghan treniyle gidilebildiği için artık daha yakın. Kilgarra istasyonu midilli ve at arabasıyla sadece iki günlük mesafede, ama yakında yola çıkmam gerekecek.

"Elbette.

"Bir de Broome'daki mülkler meselesi var. Konuştuğumuz gibi tüm gemileri sattım ama geriye ofis, depolar ve tabii ki ev kalıyor. Ev sizde kalsın mı istiyorsunuz? Senin için ne kadar çok anı barındırdığını biliyorum.

"Evet," dedi, kendini şaşırtarak, "ama işyeri satılabilir.

Şimdi sevgili Ralph, sana gelecekle ilgili planlarımı anlatmalıyım.

Kitty, Mercer imparatorluğunun tamamını ona devredeceğini söylediğinde Ralph'in yüz ifadesinin şaşkınlığa dönüşmesini izledi.

'İşten mütevazı bir emekli maaşı alacağım, ama kendime ait başka param da var ve ayrıca ihtiyaçlarım az olacak. Ve tabii bir de Alicia Hall var. Onu sana devretmek niyetindeyim.

'Gerçekten, Kitty, emin misin? Beni üç yıldan daha az bir süredir tanıyorsun ve

.'

"Ralph. Kitty onun koluna nazik bir el koydu. 'Sen benim kardeşimsin, kanımdansın. Gelecekte bu işle daha iyi ilgilenecek birini düşünemiyorum. Yetenekli bir yönetici olduğunu kanıtladın, iş konusunda mükemmel bir kafan var. Avustralya'ya gelmekte olduğunu hissettiğim değişim fırtınasının üstesinden gelebileceğinden eminim. Ve doğrusu, dizginleri devretmekten oldukça mutlu olacağım. Çok uzun zamandır tesadüfi bir bekçiydim.

"O halde teşekkür ederim Kitty. Bana olan güvenin beni onurlandırdı.

"O halde anlaştık. Düşünüyorum da ... Kitty gözlerini uzaklara dikti. 'Nisan'da ayrılmak için kendimi hazırlayacağımı düşünüyorum. Gerçi genç bir kızken buraya ilk geldiğimde kendime yapacağıma söz verdiğim bir yolculuk daha var.

"Peki nereye?"

Ayers Rock'a. Bunca yıldan sonra onu hâlâ hiç görmediğime inanabiliyor musun? Kitty ona gülümseyerek, 'Ghan'da sana eşlik edecekler. Seninle Alice Springs'e kadar geleceğim.'

* * *

Kitty Avustralya kıyılarından ayrılmak için son hazırlıklarını yaparken, yanında Avrupa'ya götürmek istediği çok az şey olduğunu fark etti - Alicia Hall'daki neredeyse her şey kayınlıdesi Edith tarafından seçilmişti. Alice Springs seyahatinden döndüğünde işletmeyi Ralph'in adına devretmesi için gerekli evraklar hazırlanıyordu. Bay Angus ona Andrew'un ölümünü *gıyabında* tescil ettirme işinin epey ilerlediğini ve Kitty'nin *Koombana* battıktan sonra 'kocasının' akli durumuna dair kısa bir ifade yazdığını, bunun bir yargıcı ikna etmeye yeteceğini umduğunu bildirdi.

İki hafta sonra postayla Andrew'un ölüm belgesini aldı ve korku ve rahatlama karışımı bir duyguyla belgeye bakakaldı. Verandaya çıkıp, on sekiz yaşında bir kızken Drummond'la ilk kez göz göze geldiği noktaya baktı.

"Bitti," diye mırıldandı kendi kendine, "sonunda bitti."

* * *

Tek başına tatlısını yerken kapı ziline çaldığını duyduğunda içine garip bir huzur çökmüştü. Gecenin bu geç saatinde kimin arayabileceğini merak ederken, Aborijin hizmetçisi Nora'nın ön kapıyı açtığını duydu.

Nora birkaç saniye sonra yemek odasının kapısından bakarken, "Scusum me, Missus Mercer," dedi, "sizi görmek istediğini söyleyen bir dilenci var. Ona adresini verdiğinizi söyledi. Adı Sarah. Onu içeri alayım mı?"

"Tabii, elbette. Kitty masadan kalktı."

Kitty onu salona kadar takip ederken Nora karanlık bir sesle, "Yanında genç bir adam da var," diye ekledi.

"Bayan M! Tanrı'ya şükür sizi bulduk!"

Sarah daha önce zayıfsa da şimdi eski halinin bir hayaletini andırıyordu. Kendini Kitty'nin kollarına bıraktı. "Ah Bayan M..."

Sonra Kitty'nin bakışları Sarah'nın arkasına saklanmış olan Eddie'ye takıldı, gözleri fincan tabağı gibi yuvarlaktı ve yüksek tonozlu tavanın ortasında asılı duran avizeye bakıyordu.

"Tanrım, neler oldu böyle? Sarah hâlâ ona bağlıyken Eddie'yi kendine doğru çekti. "Neden gidip oturmuyoruz ve bana her şeyi anlatabilirsin. Her iki çocuğu da salona doğru yönlendirdi ve iki yanına oturttu.

"Ah Bayan M, yetimhanede çok kötü günler geçirdik. "Yetimhane mi?

Kitty Sarah'nın gözyaşlarına boğulmak üzere olduğunu görebiliyordu.

"Evet, çünkü hepsi bir yalandı, anlıyor musun? Diğerleri aileler tarafından alındı ama ben ve Eddie, bizi bekleyen kimse yoktu. Bir sürü başka çocukla birlikte rahibelerin işlettiği bir yere götürüldük.

"Aç mısın? Kitty sordu.

"Açlıktan ölüyoruz, Bayan M!

Kitty, Nora için zili çaldı ve ondan misafirleri için biraz ekmek ve soğuk et hazırlamasını istedi. Kitty ikisinin açlıktan ölmek üzere olan leş yiyciler gibi yiyecekleri ağızlarına tıkıştırılmalarını izledikten sonra Sarah'dan olanları yavaş yavaş anlatmasını istedi.

St Vincent de Paul yetimhanesinde çekilen acıların öyküsü Sarah'nın ağzından döküldü. "Bizi köle gibi çalıştırıyorlardı, Bayan M, karşı çıkarsak dayak yiyorduk ya da saatlerce hareketsiz durmak zorunda kalıyorduk ve kimsenin bizimle konuşmasına izin verilmiyordu. Işıklar söndükten sonra tuvalete gitmek için yataktan kalkmamıza bile izin vermezlerdi. Küçük Eddie'nin başka seçeneği yoktu, yatağını ıslatmak zorundaydı - tüm küçükler bunu yapardı - ve sonra bunun için dayak yerlerdi. Paspas ve kova taşıyabilecek yaştaki hepimiz sabahın köründen önce kalkıp temizlik yapmaya başladık ve tek yiyebildiğimiz bayat ekmek olurdu. Sarah nefes almak için bir an durdu, yüzü öfkeyle sıkışmıştı. "Ve en kötüsü de, Bayan M, o rahibeler kendilerine Merhamet Rahibesi diyorlardı ama hiç merhametleri yoktu. Onlardan biri - Rahibe Mary - her gece küçük kızlardan birine sataşır, onu bir odaya götürür ve ... ah Bayan M, bunu söyleyemem bile! Sarah elleriyle yüzünü kapattı.

Söylediği her kelimeyle Kitty'nin dehşeti daha da artıyordu. "Burası tam olarak nerede?

"Goodwood'da. Buraya gelirken birkaç yanlış yola saptık ama sanırım yürüyerek sadece bir saat uzaklıkta. Eğer bizi oraya götüremeyecekseniz, bunu anlarınız ama ikimiz de oraya geri dönmeyeceğiz. *Asla*," diye ekledi Sarah kararlılıkla.

Kitty başını kolunun arasına sokmuş olan Eddie'yi görmek için döndü. Eddie derin bir uykundaydı.

"Bence ikinizin yatağa girme vakti geldi, değil mi?"

"Yani kalabilir miyiz? Sadece bu gece için tabii ki, ama lütfen Bayan M, çağırırlarsa burada olduğumuzu kimseye söylemeyin. Rahibe kaçarsak hapse gireceğimizi söyledi. Sarah esnedi, kalp şeklindeki minik yüzü neredeyse ağzının arkasında kayboluyordu.

"Polisi aramayacağım Sarah, söz veriyorum. Şimdi gelin, ikinizi de yatağa götürelim. Sabah konuşuruz.

Eddie'yi merdivenlerden yukarı taşıyan Kitty, onları Drummond ve Andrew'un çocukken yattıkları ikiz yatakların hâlâ bulunduğu eski çocuk odasına götürdü. Eddie'yi giyinik bir şekilde bir yatağa yatırıp üzerine bir çarşaf örterek Sarah'ya diğerinde yatmasını işaret etti.

"Teşekkür ederim Bayan M, bu gece bizim için yaptıklarınızı asla unutmayacağım.

Asla,' diye mırıldandı Sarah gözleri kapanırken.

"Sevgili çocuğum," diye fısıldadı Kitty kapıyı arkasından kapatırken. "Asla yeterince yapamadım.

* * *

"Buna inanamıyorum," dedi Ralph'ın karısı Ruth, ertesi gün öğleden sonra terasta limonata içip Eddie'nin King Charles cinsi köpeği Tinky ile oynamasını izlerken. "Bu kızın abartmadığından emin misin?"

'Oldukça eminim. Buraya gelirken onunla çok zaman geçirdim ve söylediği her kelimeye inanıyorum.

"Ama onlar rahibe... hayatlarını Tanrı'nın işini yapmaya adanmış kadınlar.

Kitty, Eddie'nin uzanıp bir kelebeği yakalamaya çalışmasını izlerken, "Tecrübelerime göre, bir insanın hayatını Tanrı'ya adanması ille de O'nun adına hareket ettiği anlamına gelmez," diye cevap verdi.

"Onlarla ne yapacaksın? diye sordu Ruth.

"Henüz karar vermedim. Onları kesinlikle geldikleri yere geri göndermeyeceğim,' dedi Kitty, Eddie'nin kelebeğin peşinden bahçede koşturmasını izlerken. Taşlı bir zeminde ayağı takılıp düştüğünde kahkahası aniden kesildi.

Acı dolu bir çığlık atmasına fırsat kalmadan Ruth ayağa kalkıp ona doğru koştu, kollarıyla onu sardı ve dizlerine yatırdı. Ruth teselli edici sözler mırıldanırken çocuk yüzünü onun göğsüne gömdü. Kitty'nin aklında bir fikir oluşmaya başladı.

* * *

"Bayan M, bunu size teşekkür etmek için yaptım.

Sarah utangaç bir tavırla Kitty'ye bir kenarı baş harfleriyle işlenmiş, pembe sarmaşık güllerinden oluşan karmaşık bir desenle dokunmuş bir kare kumaş uzattı.

"Çok güzel Sarah, teşekkür ederim. Çok yetenekli bir genç bayansın.

"Rahibe Agnes bana böyle söylemezdi," diye homurdandı Sarah. "O benim hepimizle birlikte yeryüzünün bir sefiliydi.

"Seni temin ederim ki öyle değilsin, Sarah," dedi Kitty kararlılıkla.

'Bugün kasabaya gidip bir terzide iş bulabileceğimi düşünüyordum. Bana ve Eddie'ye destek olmak için biraz para kazan. Bildiğin bir iş var mı?"

"Belki Sarah, ama bence tam zamanlı bir iş için oldukça gençsin. istihdam.'

"Zor işlerden korkmuyorum, Bayan M.

'Aslına bakarsanız, bana bir süreliğine yardım edip edemeyeceğinizi sormak istiyordum. Avrupa'ya gitmeden önce organize etmem gereken pek çok şey var ve Avustralya'nın kuzeyine doğru bir yolculuğa çıkacağım. Nora'ya burada ihtiyaç duyulduğundan, giysilerim konusunda bana yardımcı olacak birine ihtiyacım olacak. Önce trenle, sonra da midilli ve at arabasıyla uzun bir yolculuk yapacağınızı unutmayın.

"Bayan M, sizi dünyanın öbür ucuna kadar takip ederim, gerçekten. Ciddi misiniz?"

"Seni temin ederim ki, Sarah'dan başka bir şey değilim.

"O zaman çok isterim, Bayan M. Ama ... Sarah'nın yüzü düştü. "Eddie ne olacak? "O benim gibi güçlü biri değil. Bizimle gelebileceğinden emin değilim.

Kitty burnuna vurdu ve gülümsedi. "Eddie'yi bana bırak.

* * *

"Merak ediyorum da Kitty, önümüzdeki birkaç hafta boyunca Ralph'le birlikte olmayacağınıza göre, Eddie'yle ne yapacağınıza karar verdiniz mi? Ruth

Yanında oturan ve onun için getirdiği yapbozun büyüüne kapılmış olan Ruth'a sevgiyle baktı.

"Biliyor musun Ruth, aklımı okudun, çünkü gerçekten ne yapacağımdan hiç emin değilim," dedi Kitty. "Onu yetimhaneye geri götürmek istemiyorum..."

'Hayır, kesinlikle dönmemelisin! Daha dün gece Ralph'la konuşuyordum ve siz yokken onun bizimle kalmasının iyi bir fikir olacağını düşündük.

"Tanrım! Ne kadar zekice bir fikir! Peki ya sizi zorlamasına ne demeli?"

"Hiç de zorlama olmaz. O çok sevgili bir çocuk ve ben onun gerçekten Bana güvenmeye başladı. Eddie tamamlanmış yapbozu göstermek için onu düştütüğünde Ruth'un gözleri şefkatle doldu.

'Evet, öyle olduğuna inanıyorum. Şimdi, eğer eminsen...'

'Kesinlikle. Ralph seninle kuzeydeyken evde beni koruyacak bir erkeğin olması iyi olur. Ruth gülümsedi.

"Eddie mutluysa, ben de mutluyum.

"Sen ne düşünüyorsun, Eddie? Ruth küçük çocuğun koluna dokundu. "Bir süreliğine gelip benim evimde yaşamak ister misin?"

"Evet, lütfen! Eddie Ruth'a doğru uzanırken Ruth da onu kendine doğru çekti.

Kitty boğazında beliren yumrunun içinden, " Pekâlâ, sanırım karar verildi," d e m e y i başardı.

Eddie'nin konuştuğunu ilk kez duyuyordu.

Beş gün sonra Kitty ve Sarah, Ralph'la birlikte Port Augusta'ya gitmek üzere şafak vakti Adelaide'den ayrıldılar ve Ghan trenine bindiler; bavulları hamallar tarafından yataklı vagonlarına özenle yerleştirilmişti. Üç günlük yolculuk boyunca, onları giderek engebeli ve boş hale gelen kıvılcık çölde ilerleten trenin ritmik sesi eşliğinde sakin bir rutine alıştılar. Kitty Sarah'nın yanında olmasından memnundu, sadece pratik doğası için değil, aynı zamanda coşkusu için de - yolculuğun her dönemecinde sürekli keyif alması Kitty'nin manzarayı yeni gözlerle görmesine yardımcı oldu.

Uzun öğleden sonralarını gözlem arabasında geçirdiler, Sarah'nın yüzü pencereye yapışmış, her yeni görüntüyü ve sesi hanımına duyuruyordu.

"Develer!" diye soluk soluğa bağırды, manzaranın içinden kıvrıla kıvrıla geçen develeri işaret ederek.

Ralph kâğıtlarından başını kaldırmadan, "Evet, kâhya büyük olasılıkla bir sonraki istasyonda trenle buluşacaklarını söyledi," dedi. Oodnadatta'da durduklarında Sarah, beyaz sarıkları ve dökümlü cüppeleriyle Afganların trenden erzak toplayıp çöldeki kendi yiğit ve zarif şoförlerine yüklemelerini pür dikkat izledi.

Kitty de yanında Sarah olduğu halde kıvılcık dağların, parlayan beyaz tuz düzlüklerinin ve masmavi nehirlerin değışen manzarasını izliyor, Avustralya'da geçirdiği onca yıldan sonra iç kısımlarının yanından geçip gitmiğ olmasına hayret ediyordu.

Alice Springs'e vardıklarında, sanki tüm kasaba treni karşılamaya gelmiş gibi görünen tıklım tıklım bir peronla karşılaştılar. Sıkışarak geçtiler

Ralph onları kasabanın ana caddesine götürmesi için bir midilli ve at arabası ayarladı.

Kendilerine gururla Springs Hotel adını veren otelin önünde bırakıldılar. Şoförleri arkadan gelip bavullarını taşıırken, karanlık ve tozlu bir resepsiyon alanına adım attılar.

"Pek alışık olduğunuz gibi değil, değil mi Bayan M? Ralph, düzenli olarak cin banyosu yapıyormuş gibi görünen, kır saçlı bir kadın olan otel sahibi Bayan Randall'a boş odaları olup olmadığını sorarken Sarah onun kulağına fısıldadı. Vardı ve her birine birer anahtar verildi.

"Tuvalet arka tarafta, yıkanmak için de bir su fiçisi var.

"Teşekkür ederim," dedi Kitty, Sarah sıhhi düzenlemeler hakkında ne düşündüğünü göstermek için yüzünü buruştururken kadını başıyla onaylayarak.

"Vay canına, yetimhanede bile içeride bir hela varmış," diye fısıldadı.

Tahta merdivenlerden yukarı çıkarken Kitty, "Eminim hayatta kalacağız," dedi.

O gece üçü de çok yorulmuştu ve akşam yemeğini erkenden alt kattaki küçük salonda yediler.

"Bayan Randall Kilgarra sığır istasyonunun iki günlük mesafede olduğunu söylüyor. Bu yüzden beni oraya götürecek birini bulmaya çalışacağım. Bana eşlik edecek misin?" diye sordu Ralph.

Kitty kesin bir tavırla, "Hayır," dedi. "Burada sadece on günümüz var ve ben Ayers Rock'ı görmek istiyorum. Eminim bana durum hakkında rapor verebilirsin, Ralph. Şimdi, sanırım bu gece için dinleneceğim. Buraya kadar olan yolculuk beni oldukça yordu.

Üst kattaki basit odasında sert at kılı şilteye uzandı ve dış tozunu ikinci bir deri gibi taşıyan cam bölmeye baktı. Drummond'un sığır istasyonunda olmayacağını biliyordu - tanınmayı göze alamazdı. Yine de mantığı ona bu uçsuz bucaksız arazide herhangi bir yerde olabileceğini söylese de, burada, Taşra'da olmak onu bir şekilde kendine yakın hissettiriyordu.

Burası onun yeri, onun toprağı.

"Kitty," diye kendi kendine şiddetle konuştu, "az önce resmen öldüğünü ilan ettirdin. Ayrıca, artık kemikten başka bir şey olmadığı neredeyse kesin.

!

Bu sert konuşmanın ardından Kitty yuvarlandı ve uykuya daldı.

* * *

Ertesi sabah otelin dışında Ralph, Aborijin şoförünün yanında bir arabaya otururken biraz gergin görünüyordu.

"Bu Ruth ve Eddie'ye anlatılacak bir macera olacak, değil mi?" dedi Kitty ve Sarah'ya gergin bir gülümseme vererek. 'İnşallah, hafta sonunda ikinizle de görüşeceğim. Pekâlâ, yola koyulalım.

Sürücü midilliye bir vuruş yaptı ve araba tozlu caddede gümbürdeyerek ilerledi.

"Onu bana tercih ederim, Bayan M. Vay canına! Sarah kendini yelpazeledi. "Yolun karşısındaki manifaturacıya gidip bize birkaç güneş bonesi yapmak için biraz malzeme alıp alamayacağıma bakmayı düşünüyordum, bu göz kırpan sinekleri yüzümden uzak tutmak için üzerlerinde ağ var. Sarah yanağına konan bir sineğe vurdu.

"İyi fikir," diye onayladı Kitty. "Günü burada geçirip yarın Ayers Rock'a gitmeyi öneriyorum.

"Haklısınız, Bayan M. Geri döndüğümde, dışarıdaki fıçıda küçük çamaşırlarınızı yıkamak için elimden geleni yapacağım.

Sarah'ya çantasından birkaç bozuk para verdikten sonra kızın kalabalık caddede gözden kaybolmasını izledi. Cadde beyaz ve Aborijin karışımı insanlarla dolup taşıyor, yol atlı adamlar, midilliler, at arabaları ve tek tük arabalarla dolup taşıyordu. Bu manzara onu Broome'daki ilk günlerine geri götürdü - sert ve acımasız bir ortamda kendi yolunu çizmeye kararlı çok kültürlü bir insanlık karışımı.

Öğle yemeğini yedikten sonra bunaltıcı sığağa alışık olmayan Kitty otele geri döndü ve yatağının üzerindeki tavan vantilatörünün altına sığındı. Alacakaranlık çöküp günün sığağı azalınca, dışarıda bir yürüyüş yapmaya karar verdi, yoksa bu gece asla uyuyamayacaktı. Alt kattaki küçük resepsiyona vardığında, Bayan Randall tezgahın üzerinde konuştuğu adamdan başını kaldırıp baktı.

"İyi akşamlar, Bayan Mercer. Marshall sizi Kaya'ya götürmek için erkenden burada olacağını söyledi. En iyisi güneş doğmadan yola çıkmanız, o yüzden yarın sabah saat dördü öneriyor. Sizin için uygun mu?

Teşekkür ederim. Mükemmel olur.

Kitty kapının kolunu henüz çevirmişti ki Bayan Randall ekledi: "Bu akşam yemekte sadece ikiniz olacaksınız, değil mi? Belki Bay D de size katılabilir.

'I . . .'

Adam arkasını dönmüştü ve şimdi doğrudan ona bakıyordu, mavi gözleri gri sakalının üzerindeki fındık kahverengisi teninde genişti.

Kitty destek için ön kapıya tutundu, bakışları onunkilerden ayrılamıyordu. "Elbette, ayrı ayrı yemeyi tercih ederseniz, bunu ayarlayabilirim. Bayan Kitty

İki misafiri birbirlerine bakmaya devam ederken Randall şaşkın şaşkın bakıyordu. "Bu hanımefendiye kalmış," dedi sonunda.

Kitty bir cevap vermeye çalıştı ama beyni allak bullak olmuştu.

"İyi misiniz, Bayan Mercer, canım? Her zamanki gibi tuhaf bir renge bürünmüşsünüz.

"Evet... Elini kapı kolundan kurtarmak için çok uğraştı ama bunu yaparsa düşebileceğini biliyordu. Büyük bir çabayla çevirerek kapıyı açtı. "Ben dışarı çıkıyorum.

Kitty sokakta körlemesine döndü ve otelden hızla uzaklaşmaya başladı.

Bu olamaz... bu olamaz...

"Kitty!

Arkasından gelen sesle birlikte bacakları koşmaya başladı. Dar bir sokağa saptı, *adam* onu yakalayamadığı sürece nereye gittiğini umursamıyordu.

"Tanrı aşkına! Zıplayarak senden daha hızlı koşabilirim!

"Lanet olsun sana! Cehenneme kadar yolun var!" diye küfretti göğsü sıkışırken. Gözlerinin önünde mor lekeler belirmeye başladığında yavaşladı ve sert bir el kolunu kavradı. Bayılmak üzereyken eğildi, astımlı bir köpek gibi nefes nefese kalmıştı ve ağırlığını ona bırakmaktan başka çaresi yoktu.

"Otur. Gidip sana biraz su getireyim. Onu nazikçe bir kapı eşiğine yatırdı. "Orada bekle, geri geleceğim.

"Geri dönmeni istemiyorum. Git buradan, git *buradan...*' Kitty başını dizlerinin arasına eğip bilincini korumaya çalışırken inledi.

"Al, bunu iç.

Gözleri kapalıyken viskiyi görmeden önce kokusunu aldı.

"HAYIR!" Teneke kupaya bir hamle yaptı, kupa havada süzöldükten sonra sekerek yere yuvarlandı ve içindekiler döküldü. "Bu ne cüret!

"*Neye* nasıl cüret ederim?

"Bana içki getir! Bana su lazım!

"Burada ondan da var.

Kitty adamın uzattığı şişeyi kaptı ve suyu yudumladı. Başlığıyla kendini yelpazelerken derin nefesler aldı ve yavaş yavaş kendine geldi.

"Burada ne yapıyorsun?" diye soluk soluğa kaldı.

"Neredeyse kırk yıldır buraya geliyorum. Bu soruyu *size* benim sormam gerektiğini düşünüyorum.

"Bunun seni ilgilendirdiğini pek sanmıyorum...

"Her zamanki gibi haklısınız, ancak Alice Springs'in ana caddesindeki gösterilerimizin yakında herkesi ilgilendireceği konusunda sizi uyarmak isterim. Bu konuşmaya daha özel bir yerde devam etmemizi önerebilir miyim?

"Bana otele kadar eşlik edeceksin," dedi kadın, adamın kendisini ayağa kaldırmasına izin vererek ve üzerlerinde bir dizi göz hissederek. "Ve sonra gideceksiniz.

'Hah! *Benim* bölgame geldin. Gitmesi gereken kişi *sensin*. 'Bunu göreceğiz,' diye karşılık verdi.

Otele varana kadar başka bir şey konuşmadılar. Adam kapının eşiğinde durdu ve kadına döndü.

"Bu akşam yemeğe birlikte çıkmamızı öneriyorum. Kasabanın dedikoducusunun dikkatli bakışları altında aynı çatıyı paylaşıyoruz. Resepsiyon masasının arkasında duran ve ön kapının tozla kaplı camından onlara bakan Bayan Randall'ı işaret etti. "Ve sonra, o uyuduğunda, ki bu genellikle birkaç şişe içkiden sonra dokuz buçuk civarı olur, konuşuruz.

"Anlaştık," dedi Kitty, adam kapıyı açmak için hareket ederken.

"Her şey yolunda mı, tatlım?" diye sordu Bayan Randall resepsiyona girerlerken.

"Evet, teşekkür ederim. Günün sıcaklığı beni etkilemiş olmalı.

"Elbette canım, hepimizi etkiliyor, değil mi Bay D? Bayan Randall ona göz kırptı.

"Kesinlikle öyle, Bayan R.

"Birlikte yemek yiyip yemeyeceğimize karar verdik mi? Bayan Randall sordu.

"Elbette," diye cevap verdi. 'Bayan Mercer ve ben yıllar önce tanıştık. Kocasını benim yakın bir arkadaşımı. Eski günleri yad etmek bir zevk olacak, değil mi Bayan Mercer?

Kitty onun en azından bir kısmının bu maskaralığı komik bulduğunu görebiliyordu. Ellerini onun boynuna dolamadan önce boğuk bir 'Evet' demeyi başardı, sonra da olabildiğince sakın bir şekilde merdivenlerden odasına doğru yürüdü.

"Aman Tanrım!" diye nefes verdi kapıyı çarparken, sonra da tedbir için arkasından kilitleti. Çarpan kalbini sakinleştirmek için yatağına uzandı.

Onu bir zamanlar sevmiştin.

Kitty birkaç dakika sonra ayağa kalktı ve kapana kısılmış bir hayvan gibi odada dolaşmaya başladı. Üzerinde çaprazlama siyah çizgiler bulunan ve yansımasını gölgeleyen küçük aynada yüzünü inceledi.

Kaderin onu buraya, güzel kokmak ya da onun için daha iyi görünmek için kadınsı bir rahatlığın neredeyse hiç olmadığı bir yere getirmesine küçük bir kıkırdama verdi. Elbette bunu istemese de ve bunun bir önemi olmasa da... Kibirinden dolayı kendisiyle alay ederek, ama yine de Sarah'yı yan odadan getirerek, ondan en sevdiği peygamber çiçeği mavisi muslin bluzunu çıkarmasını ve şımarık bir çocuk kadar asi hale gelen ve yıkanmamış bir bukle yığının halinde yüzüne doğru sarkan ağarmış kumral saçlarıyla bir şeyler yapmasını istedi.

"Bence size çok yakışmış, Bayan M," diye yorumladı Sarah saçlarını taramaya çalışırken. "Sizi yıllarca genç gösteriyor.

Kitty ağzını daha dolgun göstermek için biraz ruj sürerken, "Kocamın çok eski bir arkadaşıyla yemek yiyoruz," diye açıkladı. Sonra, dudaklarından çıkan çizgilere akmaya başlayınca, sertçe sildi. "Bayan Randall, kocasıyla birlikte yemek yiyecek bir beyefendi olduğundan bahsetti. Bu gece bize. Eski bir arkadaşın olduğunu fark etmemiştim. Adı ne? Kitty zorlukla yutkundu. "Burada herkes ona Bay D der.

Bay D. salonda onları bekliyordu ve Kitty onun da temiz cildinden ve yeni tırağ olmuğ yüzünden kendine çeki düzen vermek için çaba harcadığını anladı.

"Bayan Mercer. Ayağa kalktı, sonra elini öpmek için eğildi. "Bu ne tesadüf.

"Gerçekten de öyle.

"Peki bu kim?" Dikkati Sarah'ya çevrildi.

"Bu Sarah. Onunla birkaç ay önce Avustralya'ya dönerken gemide tanıştım. Benim leydimin hizmetçisi.'

"Ne iş yapıyorsunuz, efendim? Sarah gereksiz bir reverans yaptı. "Çok iyi gerçekten, teşekkür ederim. Oturalım mı?" diye önerdi.

Onlar otururken, Kitty'nin kulağına fısıldamak için uzandı. "Kimsesizleri ve sokak hayvanlarını toplama konusunda gerçekten çok başarılısın.

'Bay D'nin kanguru olduğunu öğrendikleri oldukça iyi yahninin üzerine Kitty arkasına yaslandı ve Drummond'un Sarah'yı nasıl büyülediğini izledi. Kendisi de başka birinin orada olmasından memnundu, bu da dikkatleri üzerinden uzaklaştırıyordu. Midesi o kadar sıkıydı ki, her yutkunuştta patlayacakmış gibi hissediyordu.

"Peki, buradan sonra nereye gideceksiniz?" diye sordu Sarah'ya.

"Yarın çölün ortasındaki büyük kayayı görmeye gidiyoruz," dedi Sarah umursamaz bir tavırla ve Drummond'un denemesi için ısrar ettiği biradan bir yudum daha aldı. "Bayan M nedense orayı görmek istiyor. Bir parça taş görmek için uzun bir yol gibi görünüyor, ne demek istediğimi anlıyorsan.

'Anlıyorum, ama inan bana, oraya vardığında anlayacaksın. Çok özel bir yer.

"Eğer saat dörtte kalkacaksak, ben yatmaya gidiyorum. Ya siz, Bayan M?"

"Bir kahve içtikten sonra kalkacaktır, değil mi Bayan Mercer?" Drummond ona baktı.

"Pekâlâ. Sarah o kocaman esnemelerinden birini yaptı ve masadan kalktı. "Yarın sabah erkenden görüşürüz.

Kitty onun sallana sallana salondan çıkışını izledi.

"Genç kadınları çakırkeyif etmek senin alışkanlığın mı? Sarah daha on altı yaşında bile değil!" diye fısıldadı.

Drummond bira bardağını kaldırdı. 'Sana, Kitty. Yemin ederim seni ilk gördüğüm andan beri zerre kadar değişmemişsin. Seni bu kadar sinirli yapan şey nedir, hep merak etmişimdir?

Kitty başını salladı, bunca yıldan sonra Drummond'un onu nasıl olup da güvensizlik ve öfkeyle kaynayan bir kütleye dönüştürebildiğinden nefret ediyordu. Yine onu tokatlamak için umutsuz bir istek duydu.

"Benimle böyle konuşmaya nasıl cüret edersin!

"Ne gibi? Büyük bir aile trajedisi yaşamış, ama her şeye rağmen Broome'un en güçlü inci metresi olmayı başarmış ünlü Kitty Mercer'ın önünde el pençe divan duran diğer uşakların gibi mi? Başarısının hayatından her türlü aşkı çıkarmış olmasına rağmen herkes tarafından saygı duyulan ve hürmet edilen?

"Yeter! Kitty içgüdüsel olarak sandalyesinden kalktı, Bayan Randall'a kasabada yayılacak daha fazla dedikodu vermek istemiyordu ve patlamak üzere olduğunu biliyordu. "İyi geceler dileyeceğim. Kapıya doğru yürüdü.

"Kendine hakim olman beni çok etkiledi. Her an bir yumruk bekliyordum.

Kitty derin bir iç çekti, daha fazla mücadele edemeyecek kadar yorgun ve kafası karışık. "İyi geceler, Drummond. Merdivenlerden çıkıp yatak odasına gitti ve kapıyı arkasından kapattı. Peygamber çiçeği mavisi bluzunu çıkardı ve en başta onu giymeyi düşündüğü için kendini azarlayarak yatağına uzandı. Kendini bildi bileli ilk kez ağladı.

Tam sakinleşip uyuyabileceğini düşünürken, kapısı ürkek bir sesle çalındı. Tamamen uyanmış bir halde doğruldu.

"Kim o?"

"Ben," diye bir fısıltı odunların arasından geldi.

Kitty yatağından fırladı, içeri girerken kapıyı arkasından kilitleyip kilitlemediğinden emin değildi. Drummond içeri girdiğinde cevap önünde duruyordu, en az onun kadar perişan görünüyordu.

"Bağışla beni, Kitty. Kapıyı arkasından kapattı ve sıkıca kilitledi. "Özür dilemeye geldim. Başkalarının yanında böyle domuz gibi davranmam. Seni görünce şok oldum. Bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum," diye düzeltti kendini.

"Bu ikimiz için de geçerli. Ve haklısın, burası senin bölgen. Gitmesi gereken benim. Yarın Ayers Rock'a gideceğim, sonra da mümkün olan en kısa sürede Adelaide'e dönmek için planlar yapacağım.

"Gerçekten, bunu yapmanıza gerek yok.

Korkarım var. Yüce Tanrım, eğer biri beni ya da bizi tanırsa .

.. Andrew'un ölüm belgesini gitmeden önce aldım.

'Demek sonunda beni öldürdün. İşte şimdi bir şey oldu. Sonunda kendine geldi, ona baktı ve zayıf bir gülümseme verdi. "Önemli değil Kitty. Buralarda bana Bay D derler: Bir yerde birkaç haftadan fazla kalmayan bir çoban. Fremantle Hapishanesi'nden kaçmış eski bir mahkum olduğumun fısıldandığını duydum.

"Kesinlikle öyle sanılabilirsin. Kitty onun hâlâ gür olan, yer yer griye dönmüş siyah saçlarına, yaştan çok güneşin çizdiği sert yüzüne ve kalın, kaslı kollarla tamamlanan göğsünün genişliğine baktı.

"Şimdi, şimdi, tekrar hakaret etmeye başlamayalım. Ona yarım bir gülümseme verdi. "Yeni yumuşamamıza, eskisinden bir gün bile daha yaşlı görünmediğini söyleyerek başlayacağım. Hâlâ çok güzelsin.

Kitty kırılan saçlarına bilinçsizce dokundu. "Nazik davrandığınızı biliyorum, ama jestiniz için minnettarım.

Bir ömür boyu yaşadıkları anılar gözlerinin önünden geçerken aralarında bir sessizlik oldu.

Drummond sonunda, "İşte buradayız," dedi.

"Evet, işte buradayız," diye yineledi.

"Başka bir şansım olmazsa diye söylemeliyim ki, neredeyse kırk yıldır seni düşünmediğim bir gün bile olmadı.

"Muhtemelen öfkeyle. Kitty ona alaycı bir gülümseme verdi.

"Evet," diye kıkırdadı, "ama sadece o zamandan beri hayatımı içi boş bir sahtekârlıktan başka bir şey haline getirmeyen kendi aceleci davranışlarımla bağlantılı olarak.

"Çok iyi görüldüğünü söylemeliyim. Altmışın üzerinde olduğunuza inanmakta güçlük çekiyorum.

"Vücudum bunu biliyor," diye iç geçirdi. 'Bugünlerde yaşlılığın sersemlikleriyle kuşatılmış durumdayım. Yerde geçirdiğim bir geceden sonra sırtım deli gibi ağrıyor ve ne zaman atıma binsem dizlerim gıcırıyor. Bu hayat genç bir adama göre Kitty ve ben artık o adam değilim.

"Ne yapacaksın?

"Hiçbir fikrim yok. Yaşlandıklarında ne yaparlar? Bir düğünün, neredeyse tek bir tane bile tanımıyorum. Normalde hepimiz elimize kadar ölmüşüzdür. Bir yılan tarafından ısırılmış, dizanteriden ölmüş ya da siyah bir adamın mızrağının ucuna takılmışsızdır. Ben dokuz körün şansına sahiptim, en azından bu konuda. Belki de seni son gördüğümünden beri yaşayıp yaşamadığımı umursamadığım için yukarıdaki ihtiyar beni cezalandırmak için hayatta tutmuştur. Pekala.' Kalçalarını tokatladı. "İşte böyle. Peki ya sen?

"Adelaide'e döndükten sonra Avustralya'dan temelli ayrılıyorum. "Nereye gidiyorsun?

"Eve ya da en azından Avrupa'ya. İtalya'da bir daire satın aldım. Senin gibi ben de Avustralya'nın genç bir erkeğin -ya da kadının- oyunu olduğunu düşünüyorum.

"Ah, Kitty, biz nasıl bu kadar yaşlandık? Drummond başını salladı. "On sekiz yaşındayken Edinburgh Castle Hotel'de avazın çıktığı kadar şarkı söylediğini hâlâ hatırlıyorum, istediğin kadar sarhoş olabilirsin.

"Peki bu kimin suçuydu? Kadın ona baktı.

"Benim tabii ki. Charlie nasıl? Hermannsburg'daki misyondan tanıdığım bir adam onunla aynı okula gittiğini ve bir gün kendisini ziyarete gelmesini umduğunu söyledi.

"Ted Strehlow'dan bahsediyor olmalısınız.

"Bahsediyorum. Adam migreni tutmuş bir kobra kadar deli, ama onunla Outback'teki seyahatlerinde ara sıra karşılaşıyorum. Aborjin kültürünü inceleyen, kendi halinde bir antropolog.

"Evet, onunla bir kez Adelaide'de tanışmıştım. Ne yazık ki Bay Strehlow'u yakın zamanda görmüş olamazsınız. Charlie yedi yıl önce Roebuck Körfezi'ndeki Japon saldırısında öldü.

"Kitty, bilmiyordum! Drummond ona doğru yürüdü ve yanındaki yatağa oturdu. "Yüce Tanrım, bilmiyordum. Duyarsızlığım için beni bağışla.

"Yani" - Kitty ağlamamaya kararlıydı - "Beni burada, Avustralya'da tutacak hiçbir şeyim yok, bu yüzden eve dönüyorum. Bir süre durakladıktan sonra ona baktı. "Bu çok yanlış, değil mi?"

"Ne yanlış?"

"Oğlum -ve sevdiğimiz diğer pek çok kişi- artık aramızda değilken, senin ve benim hâlâ bu dünyada oturuyor olmamız.

"Evet. Adamın eli onunkini örtmek için uzandı.

Kitty onun sıcaklığının teninde dolaştığını hissetti ve neredeyse kırk yıldır kendisine böyle bir jestle dokunan son erkek elinin onunki olduğunu fark etti. Kendi elini onun elinin etrafına sardı.

"Hiç yeniden evlenmedin mi?" diye sordu adam. "Hayır.

"Eminim bir sürü talibi olmuştur?"

"Bazıları, evet, ama tahmin edebileceğiniz gibi, hepsi servet avcısıydı. Sen?"

"Yüce Tanrım, hayır! Beni kim ister ki?"

Ellerini kavuğturmuş, birbirlerinden sakladıkları sırları düğünerek, ama paylaştıkları anın değerini bilerek oturlurlarken aralarında uzun bir sessizlik daha oldu.

Kitty sonunda, "Gerçekten dinlenmeliyim, yoksa sabah hiçbir işe yaramayacağım," dedi. Yine de vücudu adamın elini onunkinden ayırmak için hiçbir hareket yapmadı. "Alkina'yı hatırlıyor musun?" diye sordu sessizliğin içinde.

"Hatırlıyorum.

"Charlie'nin yirmi birinci doğum gününden önceki gece ortadan kayboldu. Ve birkaç ay sonra, ben Avrupa'dayken Camira da aynısını yaptı.

"Gerçekten mi?"

Evet. Ondan sonra Fred de gitti. Gezmeye gitti ve bir daha dönmedi. Ve o zamandan beri hiçbirini ne gördüm ne de duydum. Hayatımda çok kötü bir şey yapmış olmalıyım. Sevdiğim herkes beni terk ediyor.

"Ben terk etmedim. *Beni* sen gönderdin, unuttun mu?" "Drummond, başka seçeneğim olmadığını biliyorsun. I-"

"Evet ve ölene kadar yaptıklarımın pişmanlık duyacağım. Emin olun bunu yapmak için yeterince zamanım oldu zaten.

"İkimiz de suçluyduk Drummond, hiç kuşkun olmasın.

"Yine de yaşadığını hissetmek güzeldi, değil mi?"

"Öyleydi, evet.

"Bu anılar Never Never'da geçirdiğim uzun ve soğuk gecelerde beni ayakta tuttu. Kitty ..."

"Evet?

"Bunu sormak zorundayım. Drummond elini saçlarında gezdirdi, alışılmadık bir şekilde gergindi. "Ben ayrıldıktan sonra bir çocukla birlikte olduğuna dair söylentiler duydum.

"I . . . Nereden biliyorsun?

"Taşrada haberlerin nasıl yayıldığını bilirsin. Kitty, bebek benim miydi?"

"Evet." Sözcükler büyük bir gerginlik baloncuğunun içinden çıktı.

Kitty sonunda bunca yıldır sakladığı sırrı dile getirdi. "Hiç şüphe yok mu?"

"Yok. Andrew gittikten sonra kanadım. Kitty'nin yanaklarında hafif bir kızarıklık belirdi. "Sen ve ben olmadan önce-

"Evet. Yani. Drummond zorlukla yutkundu. "Bebeğimize ne oldu?"

Onu kaybettim. Yedi ay boyunca onu içimde hissettim, senin bir parçan, bizim bir parçamızdı ama erken doğum yaptım ve ölü doğdu.

"Erkek miydi?"

"Evet. Ona Stefan adını verdim, babanın adını. Bu şartlar altında bunun doğru olduğunu düşündüm. Broome mezarlığına gömüldü.

Kitty hıçkırığa hıçkırığa ağladı. Vücudu uzun zamandır içinde tuttuğu her şeyi dışa vururken kocaman, yutkunarak, çirkin gözyaşları döktü. Yeryüzünde onu anlayabilecek tek kişiye. "Küçük oğlumuz ve Charlie, ikisi de kül oldu. Aman Tanrım! Bazen günler o kadar karanlık geliyor ki tüm bunların amacının ne olduğunu merak ediyorum. Kitty gözlerini silmek için çarşafı kullandı. "ĞĞte Ğimdi kendi kendime düğkünülk ediyorum ve iki oğlum ölmüğken yağamaya hakkım yok.

"Tanrım, Kitty... Drummond kolunu onun titreyen omzuna doladı. "Aşk biz zavallı insanları ne hale getirebiliyor.

"Birazcık aşk," diye mırıldandı Kitty, başı Drummond'un göğsüne yaslanmıştı, "ve ikimizi de yok etti.

"Hayatta hiçbir şeyin bu kadar basit olmadığı gerçeğiyle teselli bulmalısın. Eğer Andrew beni Roseate Pearl'ü almaya göndermeseydi, o sana canlı olarak dönecekti, ben ise okyanusun dibinde yatıyor olacaktım. Kendi eylemlerimizden sorumlu olmaya çalışmalıyız, ancak başkalarının eylemlerinden sorumlu olamayız. Onlar sinsî bir şekilde kendi kaderimizi bir ayrık otu gibi sararlar. Yeryüzündeki hiçbir şey diğerinden ayrı değildir.

"Bu çok derin bir söz," diye fısıldadı Kitty gülümseyerek.

"Ve şükürler olsun ki bunun doğru olduğuna inanıyorum. Beni kendimi Ayers Rock'ın tepesinden atmaktan alıkoyan tek şey bu.

'Ama bu bizi nereye götürdü? İkimizin de bilgeliğimizi aktarabileceğimiz bir ailemiz yok. Mercerler için bu yolun sonu.

Cevap vermeden önce uzun bir duraklama oldu. "Kitty, bana son bir kez güvenmen için yalvarıyorum. Gitmeden önce seni götürmem gereken bir yer var. Yarın benimle gelmelisin.

'Hayır, Drummond, hayatımın son kırk yılını Ayers Rock'a gitmek isteyerek geçirdim ve birkaç saat içinde bunu yapacağım. Hiçbir şey beni caydıramaz.

'Ya seni ertesi gün oraya götüreceğime yemin edersem? Ayrıca, sabah saat biri çoktan geçtiği için sekize kadar kalkmak zorunda kalmayacaksın. Sana yalvarıyorum Kitty. Gelmelisin.'

"Lütfen Drummond, bunun boşuna bir çaba olmadığına yemin eder misin?"

"Değil, ama aynı şekilde elimizden geldiğince çabuk gitmeliyiz. Çok geç olmadan. Kitty onun ciddi ifadesine baktı. "Nereye gidiyoruz?"

"Hermannsburg'a. Görmeniz gereken biri var.'

Bayan M! Saat sekizi geçti! Dörtte kalkmamız gerekmiyor muydu? Gelip beni uyandıracağını söylemiştin.

Kitty kıpırdandı, Sarah'nın endişeli yüzünün üzerinde gezindiğini gördü.

"Planda bir değişiklik oldu," dedi boğuk bir sesle kendine gelirken. "Bay D bizi bugün Hermannsburg'a götürecektir.

"Bu iyi o zaman, değil mi? Sarah onay için bekledi.

"Evet, öyle.

"Hermannsburg nedir? Sarah, Kitty'nin dün gece yere düşürdüğü giysileri katlarken sordu.

"Bir Hıristiyan misyonu. Bay D bugün Ayers Rock'a gitmek için havanın çok sıcak olacağını düşündü. Hermannsburg'un çok daha yakın olduğunu söyledi.

"Tanrı-yaratıcıları sevmiyorum," dedi Sarah. "Yetimhanede bize küçük Rab İsa'nın hikayelerini anlatırlardı, kurtuluşumuz için ona dua etmemiz gerektiğini söylerlerdi. Tek düşünebildiğim, onun o kadar uzun yaşamadığıydı, değil mi hanımefendi? Her şeye rağmen o Tanrı'nın oğluydu. Sarah elleri kalçalarında yatağın ucunda duruyordu. "Saat kaçta gidiyoruz?

"Saat dokuzda.

"O zaman gidip sana yeni bir leğen su getireyim de gitmeden önce güzelce yıkan, çünkü bir tane daha ne zaman bulacağımızı Tanrı bilir. Bu arada arkadaşını sevdim. Burada bizi koruyan birinin olması iyi, değil mi?

"Evet. Kitty bir gülümsemeyi bastırdı.

"Sence arabayı biraz benim kullanmama izin verir mi? Teyzemlere gelip beni arabaya bindiren o paçavra ve kemik adamdan beri arabaları hep sevmişimdir.

"Bunu ayarlayabileceğime eminim," dedi Kitty ve Sarah odadan çıkarken yastığına gömüldü.

"Ne yapıyorum ben?" diye inledi birkaç saat önceki olaylar aklına geldikçe.

Yaşıyorsun, Kitty, yıllar sonra ilk kez ...

Alt katta, Sarah karşısında sohbet ederken ekmek ve sert kahveden oluşan kahvaltısını zorla mideye indirdi.

"Bay D, kahvaltımızı bitirdiğimizde bizimle dışarıda buluşacağını söyledi. Toz yüzünden yanımıza birer kıyafet almamız gerekiyormuş ama o erzaklarla ilgilenecekmiş. Geldiğine sevindim, Bayan M, etrafı bilen bir adama benziyor. Burası biraz Vahşi Batı'ya benziyor, değil mi? Bir keresinde çölde dörtnala koşan atları gösteren bir film izlemiştim. Kendi gözlerimle göreceğim hiç aklıma gelmezdi.

Drummond dışarıda bir midilli ve at arabasıyla bekliyordu ve iki kadın tahta sıraya tırmandılar. Kitty, Sarah'nın bir noktada midilliyi sürmek istediğini söyledi ve onu sıkıca aralarına yerleştirdi.

"Tamam. Gidiyoruz. Drummond midillinin sırtına hafifçe vurdu ve ana cadde boyunca tırıs gittiler.

Kitty, Drummond'un Sarah'ya Outback'teki maceralarını anlatmasına izin vermekten çok mutluydu. Kasabanın dışına çıktıklarında canlı bir kırmızıya dönüşen manzarayı seyretti, dağ silsilesi de arkasında puslu bir menekşe rengine bürünmüştü. Sarah ona sürekli sorular soruyor, o da sabırla çalılıarın, ağaçların ve hayvanların çeşitlerini gösteriyor, Sarah da kuraklık dönemindeki ıspanak gibi bilgi topluyordu.

"Ve şuradaki de bir hayalet sakız. Drummond uzaktaki beyaz kabuklu bir ağacı gösterdi. "Aborijinler için kutsaldır ve kabuğunu soğuk algınlığı tedavisinde kullanabilirsiniz...

Güneş vurdukça, Kitty tül örtülü pamuklu bonesinden memnundu ve sonunda midillinin emin adımlarının ritmik takırtısı onu uyuttu.

"Buradan sola dön.

Drummond'un sesiyle kendine geldi. "Hayır, sola, Sarah.

Midilli tökezledi ve Kitty kendine geldiğinde Sarah'nın arabayı bir yola doğru sürdüğünü gördü, yolun ilerisinde beyaz badanalı binalar vardı.

"Hermannsburg'a hoş geldin, uykucu. Drummond sırtarak Kitty'nin inmesine yardım etmek için elini uzattı. "Senin Sarah'da iyi bir atlı kadın özellikleri var. Dizginleri ona verdiğimde kıpırdamadin bile.

"Bayıldım, Bayan M! Keşke sırtına oturabilseydim. Sarah hüzünle Drummond'a baktı.

"Burada bir sürü at var, eminim biz ayrılmadan önce biri sana bir tur attırır. Bakalım papaz buralarda mı?"

Drummond onları bir küme kulübenin yanından geçirerek hayat dolu bir alana götürdü. Yüzlerin çoğu Aborijindi, çeşitli yaşlardaki kızların hepsi beyaz giyinmişti, Kitty kendi giysilerine çoktan bulaşmış olan kırmızı tozu düşününce bunu oldukça gülünç buldu. Büyük, açık bir barakanın dışında oturmuş, bej rengi inek derisinden büyük parçalar gerip güneşte kurumaları için asan adamlar vardı.

"Burası tabakhane; misyon derileri burada satıyor. Okul binası, aşevi, şapel var. . ."

"Tanrım, burası bir köy! Kitty onun işaret ettiği parmağı kulübelerin etrafında takip etti, şapelin içinde ilahi söyleyen genç seslerin tatlı sesini duydu.

"Gerçekten de öyle. Ve yerel Arrernte halkı için bir can simidi.

"Şu çocuklar," dedi Kitty, okul odasından çıkarılan bir grup küçük çocuğu işaret ederek. "Yarı kast oldukları için annelerinin rızası dışında mı buraya getirildiler?"

"Hayır. Protektora burada hoş karşılanmıyor. Bu insanlar kendi özgür iradeleriyle İsa hakkında bir şeyler öğrenmeye, ama daha da önemlisi karınlarını doyurmaya geliyorlar," diye yanıtladı Drummond gülerek. "Birçoğu yıllardır burada. Papaz, Hristiyanlığın yanı sıra kendi kültürlerini de uygulamalarına izin veriyor.

Çocukların kahkaha seslerini duyduğunda Kitty'nin içi duygu seliyle doldu. "Bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel manzara; iki kültürün birlikte uyum içinde çalışması. Belki de her şeye rağmen Avustralya için umut vardır.

"Evet. Bakın orada kim var. Drummond bir kulübeye masa taşıyan uzun boylu, hantal bir adamı gösterdi. "Hermannsburg'un en ünlü oğlu, Albert Namatjira. Onu yakaladığımız için şanslıyız. Sık sık dışarıda dolaşıp resim yapıyor.

"Bu Namatjira mı? Kitty gözlerini güneşe karşı kısarak baktı, Avustralya'nın en ünlü Aborjin ressamının sadece birkaç metre ötede duruyor olmasından dehşete düşmüştü.

ondan uzakta.

Öyle. İlginç bir adam. Eğer iyi bir kız olursan, seni daha sonra tanıştıırırım. Şimdi gidip papazı bulalım.

Diğerlerinden ayrı, alçak bir bungalova doğru yürüdüler ve Drummond kapıyı çaldı. Kısa boylu, iri yapılı beyaz bir adam kapıyı açtı ve onları gülümseyerek karşıladı. Sıcağa rağmen siyah cüppeler ve beyaz bir papaz yakası giymişti ve büyük burnunun üzerinde yuvarlak çerçevesiz bir gözlük vardı.

Drummond'un sırtına içtenlikle vurarak, "Bay D, bu ne beklenmedik bir zevk," dedi. Güçlü bir Alman aksanıyla İngilizce konuşuyordu.

Drummond, "Papaz Albrecht, bu Adelaide'den ve Broome'dan Bayan Kitty Mercer," dedi. "Hermannsburg'u görmeyi çok istiyordu, Ted'le aynı okulda ve üniversitede okuyan oğlu aracılığıyla duymuş.

"Gerçekten mi? Papaz Albrecht'in gözleri Kitty'nin üzerinde, sanki onu cennetin krallığında bir yer için değerlendiriyormuş gibi gezindi. "Korkarım Ted burada değil. Kendisi şu anda Canberra'da üniversitede bir araştırma projesi üzerinde çalışıyor, ama size hoş geldiniz demek benim için bir zevk, Bayan Mercer. Peki ya genç bayan?

Drummond, "Bu Sarah, Bayan Mercer'ın bir arkadaşı," diye cevap verdi.

"Nasılsınız, sayın yargıç? Sarah endişeyle papaz cüppesine bakarak reverans yaptı.

"Susadınız mı? Karım az önce bir sürahi quandong likörü yaptı. Hafif bir aksaklıkla yürüyen Albrecht onları küçük bir oturma odasına götürdü; Edward döneminden kalma mobilyalar bu basit kulübeye hiç yakışmıyordu. Hepsine birer bardak tatlı pembe likör verildikten sonra oturdular.

"Son ziyaretimden bu yana burada işler nasıl gidiyor? Drummond sordu.

"Her zamanki inişler ve çıkışlar," dedi papaz. "Tanrı'ya şükürler olsun ki yeni bir kuraklık yaşamadık, ama bildiğiniz gibi Albert'in sorunları var. Birkaç hafta önce de bir hırsızlık oldu. Soyguncular kasadaki her şeyi aldılar ve korkarım ki yıllar önce Francis'i getirdiğinde bana verdiği teneke kutu da onlarla birlikte gitti. Umarım içinde özellikle değerli bir şey yoktur. Francis bana büyükannesinin nedense rahatladığını söyledi.

Kitty Drummond'un yüzünün kızardığını gördü. "Hayır, değerli bir şey değildi," dedi hafifçe.

"Adaletin yerini bulduğunu duymak seni memnun edebilir. Bu civardaki istasyonların kasalarını soyan bir çift sığır hırsız. Onlar

Haasts Bluff yakınlarında vurulmuş olarak bulundu. Onları kim öldürdüyse çalıntı mallarla kaçmış. Özür dilerim, Bay D.'

"Yani, lanet devam ediyor. . .' Drummond mırıldandı.

Kapı çalındı. Genç bir kadın kafasını kapıdan uzattı ve papazla Almanca konuştu.

"Ah, koro şarkı söylemek üzere!" dedi Albrecht. 'Evet, karşıya yürüyeceğiz, teşekkürler Mary. Benim için Francis'i de bulabilir misin? Daha önce Albert'e yardım ediyordu.

"Elbette," diye gülümsedi Drummond, "Francis başka nerede olabilir ki?

Dördü avludan şapele doğru yürürken Drummond papazı geride tuttu ve iki adam Kitty ile Sarah'nın arkasından alçak sesle konuştular. Şapelin kapısına geldiklerinde Kitty, Drummond'un yüzündeki ciddi ifadeyi fark etti.

"Lütfen. Papaz kilisenin arka tarafındaki kaba bir tahta sırayı gösterdi ve dördü de oturdu. Şapel basitti, tek dekorasyonu çarmıhtaki İsa'nın büyük bir resmiydi. Resmin önünde belki de otuz tane tertemiz giyinmiş genç kız ve erkek duruyordu; yüzleri beklentiyle dolu, papazın başlamalarını işaret etmesini bekliyorlardı.

Kitty, Aborijin korusu tarafından Almanca olarak söylenen 'Abide Benimle' adlı güzel melodiyi dinlerken gözlerini kapattı. Sonunda dördü de coşkuyla alkışladı.

Sarah, "Ben ilahileri pek sevmem ama söyledikleri tek bir kelimeyi bile anlamasam da şarkılar çok güzeldi, Bayan M," dedi.

'*Danke schon*, Mary, *Kinder*. Papaz ayağa kalktı ve üçü de onu izledi. Kitty tahta tekerlekli sandalyedeki yaşlı bir kadının kır saçlı bir adam tarafından kilisenin arkasına doğru itildiğini gördü. Yanlarında nefes kesici derecede yakışıklı genç bir adam vardı, saçları zengin bir maun rengindeydi, teni karamela rengindeydi ve Kitty yaklaştıkça irislerinde kehribar benekleri olan şaşırtıcı ve alışılmadık bir mavi olduğunu gördüğü kocaman gözleri vardı. Ama bu gözler ona değil, yanındaki Sarah'ya bakıyordu. Sarah da aynı pervasızlıkla ona bakıyordu.

Koronun önlerinde sıralanmasını beklerken Kitty, "Ne güzel bir genç adam," diye mırıldandı.

'Gerçekten de öyle. Ve çok da yetenekli bir sanatçı. Francis yürümeye başladığından beri Namatjira'yı bir köpek yavrusu gibi takip ediyor,' dedi Drummond.

Kitty gözlerini Francis'ten ayırdı ve tekerlekli sandalyedeki kadına baktı. Kadın başını kaldırıp ona baktı ve Kitty kendini sabitlemek için sıranın arkasına tutunmak zorunda kaldı. Kadın son derece zayıf, cildi yaşlılık çizgileriyle kaplı olsa da, Kitty bu yüzü kendi yüzü kadar iyi tanıyordu.

"Aman Tanrım, bu olamaz!" diye fısıldadı Drummond'a. Sonra tekerlekli sandalyeyi içeri iten yaşlı adama baktı. "Ve bu Fred!

"Öyle," diye kabul etti, "ama seni buraya getirmemin nedeni Camira. Fazla zamanı kalmadı. Git ve merhaba de.

"Camira mı? Kitty bacakları titreyerek ona doğru yürüdü. "Gerçekten sen misin?

"Bayan Kitty? Camira fısıldayarak karşılık verdi, aynı derecede ürkmüştü. Fred tekerlekli sandalyenin arkasından ona aval aval baktı.

"Francis, bu Sarah," dedi Drummond, iki kadının da yüz hatlarında beliren duyguları izleyerek. "Atlara karşı bir tutkusu var - onu alıp bir binicilik dersi verir misin?

"Elbette Bay D." Francis'in İngilizcesi kesik kesikti ama Sarah'ya kendisini takip etmesini işaret ederken yüzündeki ifade bunun ne kadar büyük bir zevk olacağını herkese gösteriyordu.

Papaz Albrecht, "Bay D ve benim yapmamız gereken bazı işler var," dedi. 'Fred, neden bize katılmıyorsun? Siz iki bayanı yalnız bırakalım.

Adamlar gittikten sonra Kitty eğildi ve kollarını şefkatle en sevgili arkadaşına doladı.

"Nereye gittin sen? Seni çok özledim, ben ...'

"Ben de seni özledim, Bayan Kitty, ama olur böyle şeyler, değil mi?

Kitty bir deri bir kemik kalmış bedeni bıraktı ve Camira'nın elini tuttu. "Ne gibi şeyler oldu?"

"Önce bana buraya nasıl geldiğini anlat. Bay Drum gelip seni buldu mu?' 'Hayır, görünüşe göre onu ben buldum. Ya da biz birbirimizi bulduk.

Kitty, Camira'nın yıllar önce onu neden terk ettiğini öğrenmek için nasıl tanıştıklarını elinden geldiğince hızlı bir şekilde anlattı.

"Gördün mü? "Cennette ikinizin birlikte olmasını istiyorlar.

'Öyle bir şey değil. Çok yakında Avrupa'ya kalıcı olarak gidiyorum,' dedi Kitty aceleyle. "Ve kimse gerçeği bilmemeli, Camira.

"Burada kime anlatabilirim ki? Camira boğuk bir kahkaha attı. "Bay Drum sana ne dedi?

'Kesinlikle hiçbir şey - burada olduğunu bile. Lütfen sevgili Camira, bana Alkina'yla neden ayrıldığınızı anlat.

"Tamam, ama bu uzun bir hikâye Bayan Kitty, o yüzden siz oturun, ben de size anlatayım.

Kitty öyle yaptı. Nefes almak için duraklayan Kitty, oğlunun Camira'nın kızıyla olan ilişkisinin gerçeğini öğrendi.

"Tanrım, Tanrım. Yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Neden bana gelmediler ki? Evliliklerini onaylardım.

'Evet, ama kızım güçlü iradeli bir kadın. Beyazların dünyasında yaşamak ve sokaktaki uyuz dingo gibi muamele görmek istemez. Camira içini çekti. 'Charlie'yi o kadar çok seviyor ki, Bayan Kitty, onu terk etti. Anlıyor musun?

"Anlıyorum, elbette anlıyorum ama nişanlandıklarını duyurabilirdim ve tüm kasaba arkalarında benim olduğumu görürdü.

Camira'nın gözleri kilisenin önündeki İsa resmini bulduğunda bir duraksama oldu. "Bayan Kitty, onun kaçmasına neden olan başka bir şey daha var.

"Ne?

Camira'nın anlamlı gözleri Kitty'ye düşünmesi, kelimeleri onun yerine söylemesi için yalvardı. "Hayır! Hamile olduğunu mu söylüyorsun?

"Evet. Gezintiye çıktığında dört aylıktı. "Charlie biliyor muydu?

"Evet, biliyor. Gidip onu bulmak istiyor, nereye gittiğini söylemem için yalvarıyor ama ben bilmiyorum. Sen Avrupa'ya gittikten sonra, gidemeyeceğini hissetti. Bir gece, onun öldüğünü biliyorum. Charlie ve ben, birlikte ağladık.

"Tanrım, nerede öldü?

"Dışarıda, Never Never'da. Camira başını Kitty'nin koluna yasladı. "Aşkım, bu büyük bir belaya neden oldu. Bay Drum, beni görmek ve olanları anlatmak için Broome'a kadar geldi. Ben de onunla buraya geldim. Fred birkaç ay sonra ortaya çıktı. Camira gözlerini devirdi. "Onu görmeden kokusunu alıyorum.

"Ama Alkina öldüyse, o zaman neden ...

"O öldü, evet, ama bebek yaşıyor. Bay Drum, bebeği Ghan deve adamlarıyla birlikte buldu ve Hermannsburg'a getirdi. Bebeğin hayatını kurtardı. O bir mucize adam. Camira şiddetle başını salladı. "Atalarım torunumu bulmasına yardım etti.

Kitty'nin başı Camira'nın anlattıklarıyla dönüyordu. Cevap aradığı o kadar çok soru vardı ki, bir sonraki soruda ne soracağını bilemiyordu.

"Ama bebeğin Alkina'dan olduğunu nereden biliyordu?"

"O kötü inci. Kızım bir keresinde bıraktığım yerde gömülü olup olmadığını kontrol ettiğimi görmüştü. Kendisi ve bebeği için para karşılığı satmak üzere aldı. Bay Drum, kötü inciyi bebek ve bebeğin gözleriyle gördü. Annesininkilere benziyor. Beni görmeye geldi ve bebeğe bakmam için beni buraya getirdi.

"Yani Charlie'ye baba olduğunu söylemedin mi? Kitty içinde yükselen öfkeyi kontrol etmeye çalıştı. "Oğlumun bebeğinin hayatta olduğunu mu? Yüce Tanrım, Camira, neden *bana* söylemedin?!"

"Belki hata yaptım, ama Charlie Elise'le arkadaştı ve bilmemesi daha iyi olur diye düşündüm. Büyük işler çeviriyor ve kızım öldü. Bebeği nasıl büyütebilir? Sen Avrupa'ya gittin. Evet, daha sonra Charlie'nin de öldüğünü duydum. Çok üzücü, ama şimdi orada atalarımızla birlikteler. Yani, her şey en iyiye döndü, değil mi?"

Camira'nın gözleri Kitty'ye kabul etmesi için yalvardı ama Kitty ayağa kalktı ve şapelin dar koridorunda bir aşağı bir yukarı yürümeye başladı. "Şu anda gerçekten bilmiyorum, Camira. Sanki bana bu konuda herhangi bir seçenek sunulmamış gibi hissediyorum. Hissediyorum ..." Kitty ellerini sıktı. "Tamamen kandırılmış.

"Bayan Kitty, hepimiz sizi seviyoruz, en iyisini yapmak istiyoruz.

"Aşk yüzünden ne kadar çok yanlış karar veriliyor... Kitty iç çekti. Sevdiği ve zayıflığı yüzünden dünyadaki son birkaç haftasını geçirmekte olduğu belli olan bir kadının önünde kendini kontrol etmek için elinden geleni yaparken, aklına başka bir düşünce geldi.

"Bebeğe ne oldu?" diye sordu, kendini daha kötü haberlere hazırlayarak.

Camira'nın yüz hatları sonunda geniş bir gülümsemeye dönüştü. "Bebekken hastaydı ama şimdi kocaman, güçlü bir çocuk. Onu ikimiz için de iyi yetiştirmek için elimden geleni yapıyorum. Sonra kıkırdadı. "Bayan Kitty, az önce torunumuzla tanıştınız. Adı Francis."

* * *

Drummond Kitty'nin Camira'nın tekerlekli sandalyesini ahıra doğru itişini izlerken, onun bu habere nasıl tepki vereceğinden emin değildi. Sarah'dan gelen kahkaha çılgınlıkları üzerine başını çevirdi, Kitty'nin tekerlekli sandalyeyi yönlendirmek için elinden geleni

Francis ipin ucunu onun altında tutarken isteksiz at bir daire çiziyor.

"Dümdüz gitmek isteyip duruyor! Lütfen yapabilir miyiz?"

Francis ona, "Ancak seninle birlikte tırmanırsam," diye seslendi.

Geçmiş ve şimdiki zaman çarpışmak üzereyken Drummond, Sarah'nın sözlerinin yerinde bir benzetme olup olmadığını düşündü. Pek çok insan, yakalayamayacak kadar korktukları bir geleceği dileyerek daireler çiziyordu.

"Haydi o zaman! Atlayın gemiye! Sarah bağırdı.

Francis ipi bıraktı ve uzun bedenini Sarah'nın arkasındaki atın üzerine salladı.

Başka bir şey olmasa bile, bu ikisinin onu yakalayacağını biliyordu.

Fred, Kitty'nin titreyen ellerinden tekerlekli sandalyeyi alırken Camira, "Ona söyledim, Bay Drum, pek mutlu olduğunu sanmıyorum," diye mırıldandı. Onu selamladı, sonra at sırtındaki genç adama baktı.

"Belki de yanlış bir şey yaptım," diye devam etti Camira, Francis'in bir bayanı etkilemek için elinden geleni yapmasını izlerken. Bir eli Sarah'nın belinde, güçlü kalçaları atın hareketlerini kontrol ederken, atı hızlı bir şekilde koşturmaya başladı. Sarah'nın ağzından küfürler dökülüyordu, ama izleyenlerin hepsi onların hayatta olmaktan ve önlerindeki gelecekten duydukları mutluluğu görebiliyordu.

Kitty Drummond'a döndü ve sonunda konuştu. "Sanırım torunumu leydimin hizmetçisiyle bir tarlada kariyer yaparken izliyorum?"

"İzliyorsun, evet. Kızgın mısın?"

"Bir karar elinizden alındığında -insan tamamen karanlıkta bırakıldığında- elbette öfke olur.

"Onu affet Kitty, Camira sadece o anda en iyi olduğunu düşündüğü şeyi yaptı. Drummond onun sözlü saldırısına karşı kendini hazırladı. Yine de bakışları bir kez daha Francis ve Sarah'nın üzerine düştüğünde Kitty sustu.

Sonunda 'Teşekkür ederim' dedi.

"Ne?"

"Senin de bildiğin gibi kibarca verilecek yanıt "kusura bakma" olurdu ama torunumuzun hayatını kurtardığın düşünülürse ... Kitty elini Camira'nın omzuna koydu. "Kullandığın korkunç dili bu seferlik görmezden gelebilirim.

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi ve ona bir gülümseme verdi.

"Onda Charlie'yi şimdiden görebiliyorum," diye nefes aldı Kitty, mavi gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "Enerjisi, nezaketi ... Sonra bir avuç içini

Drummond'un yanağı. 'Hayatımda çok fazla hata yaptım-'

"Sus, Kitty. Drummond onun elini tuttu ve öptü. Alnını onunkine bastırdı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Hiç vazgeçmedim.

"Korkarım ben de aynı şeyi hissediyorum,"

diye fısıldadı. "Artık zamanı geldi, değil mi?

Bizim için.

"Evet," diye yanıtladı Kitty. "Öyle olduğuna inanıyorum.

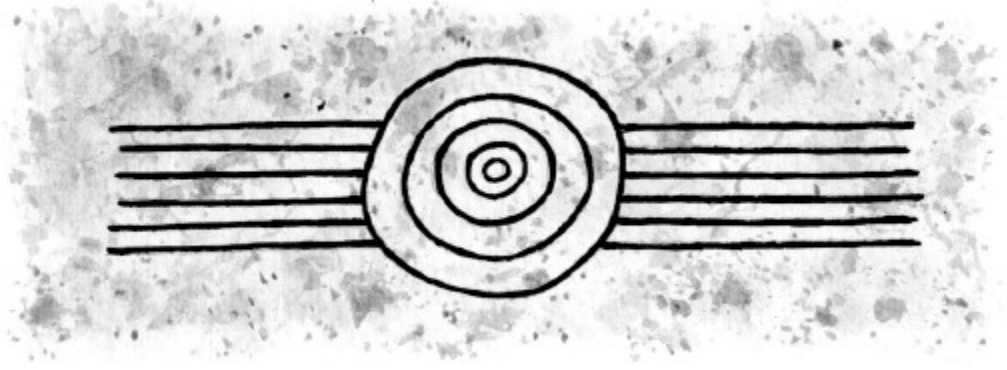
Camira başını çevirdi ve Bay D'nin kollarının Kitty'yi şefkatle sarışını ve onu kendine yakın tutuşunu izledi. Tarlaya baktı, torunu atın dizginlerini kıza bırakırken sevinçle kükrüyordu, tarlada dört nala koşarken onu güvenle kendisine bağlıyordu.

Camira gözlerini kapadı ve gülümsedi. "Elimden geleni yaptım.

CeCe

Alice Springs, Kuzey Bölgesi

Ocak 2008

*Dinlenme yeri için
Aborjin sembolü*

İşte Sarah'mla tanışma hikâyem böyle. Kulağa oldukça saçma geliyor ama gerçekten ikimiz için de ilk görüşte aşktı. Tanıştığımız o ilk anda gün batımına doğru yola çıktığımızı söyleyebilirsiniz. Francis'in gözleri bu anı hatırlayınca buğulandı.

"Kitty ile Adelaide'e geri dönmedi mi?

"Hayır. Benimle Hermannsburg'da kaldı. Dikiş becerileri sayesinde ona sahip oldukları için çok mutluydular. Francis işlemeli yastık kılıflarını gösterdi. "Ve gençlerle olan doğal ilişkisi. Anne olmak için doğmuş. İronik olan, kendi çocuğumuza sahip olmamızın yıllar almasıydı.

"Annem mi? Fısıldadım.

"Evet. Ne yazık ki doktorlar bize onun sahip olabileceğimiz tek çocuk olduğunu söylediler. İkimiz de ona hayrandık. Francis esnemesini bastırmaya çalıştı. "İzninizle, geç oluyor.

Ayağa kalkmak için hamle yapmadan önce, uyumadan önce cevabını bilmem gereken bir soru daha vardı. "Kitty ve Drummond'a ne oldu?

"İşte mutlu bir son. Kitty Avrupa'ya gittiğinde onunla birlikte gitti. Resmi olarak ölü ilan edildiği için bunu yapmak için nasıl pasaport aldığını Tanrı bilir, ama onu tanıyorsam, muhtemelen sahte bir pasaport için para ödemiştir. Eski günlerde böyle şeyler yapabiliyordunuz. Francis gülümsedi. "Kimsenin geçmişlerini bilmediği Floransa'da evlerini kurdular ve hayatlarının geri kalanında birlikte mutlu bir şekilde yaşadılar. Kitty asla Ayers'a ulaşamadı.

Rock, dikkatinizi çekerim. Büyükanmem ölmeden hemen öncesine kadar Hermannsburg'da kaldı.

'Kitty o gün sana *onun* da büyükannen olduğunu söyledi mi? Ve Drummond'un büyük amcan olduğunu?

'Hayır, bunu Camira'ya bıraktı, o da birkaç gün sonra ölüm döşeğinde bana tüm hikayeyi anlattı. İtalya'ya gittikten sonra Drummond ve Kitty, Sarah ve benimle düzenli olarak görüşmeye devam ettiler. 1978'de kendisi öldüğünde Kitty Floransa'daki dairesini bize bıraktı. Daireyi sattık ve elde ettiğimiz gelirle burada emekli olmak amacıyla burayı satın aldık. Kitty'nin Lizzie'ye emanet olarak bıraktığı Broome'daki ev, hisse senetleri ile birlikte yıllar içinde büyük bir meblağa ulaşmıştı.

"Küçük Ralph ve Alicia Hall'daki ailesine ne oldu?" diye sordum. "Sevgili büyük amcam Ralph," dedi Francis gülümseyerek. "O iyi bir adamdı; sonuna kadar güvenilir ve sadıktı. Adelaide'e gittiğimiz nadir zamanlarda ailesi bizi hep Alicia Hall'da ağırlardı. Küçük Eddie de kendisi için oldukça iyi şeyler yaptı. Ruth ve Ralph'ın şefkatli bakımı altında çiçek açtı ve güvende olduğunu anladıktan sonra konuşmaya başladı. Ölene kadar onunla iletişim halinde olan Sarah, o günden beri hiç susmadığını söylerdi! Bir düğme kadar parlaktı ve çok başarılı bir avukat oldu. Daha geçen yıl emekli oldu. Belki bir gün sizi onu ziyarete götürebilirim.

Alicia Hall.'

"Evet, belki. Yani ...' Soruyu sormam gerekiyordu. "Benim öz annem de öldü mü?

"Evet, öldü. Üzgünüm, Celaeno.'

"Sanırım hiç tanımadığın biri için yas tutamazsın, değil mi? Sonunda söyledim. "Peki ya babam? Kimdi o?

"Adı Toba'ydı ve annen onunla biz Papunya'da yaşarken, henüz on altı yaşındayken tanıştı. Papunya yaratıcı tiplerle dolu bir köydü ve yerel Pintupi ve Luritja Aborijin toplulukları için bir merkezdi. Annen ona aşık oldu ama o uygunsuz bir adamdı. Yetenekli bir Aborijin ressamdı ama içkiye ve diğer kadınlara çok düşkündü. Sana hamile olduğunu açıkladığında, biz' - Francis'in parmakları gergin bir şekilde birbirine dolandı - 'hamileliği sürdürmemesini önerdik. Üzgünüm, Celaeno, ama gerçek bu.

Sertçe yutkundum. "Anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Sanki tüm geçmişiniz yeniden yaşanıyor gibiydi.

'Tabii ki annen bizi dinlemeyi reddetti. Eğer sevgilisiyle evlenmesine izin vermezsek, kaçacakları tehdidinde bulundu. Her zaman fevriydi ama sanırım bu özellik aileden geliyor. Bana alaycı bir gülümseme verdi. 'Ne yazık ki, ne Sarah ne de ben onun bunu yapacağını düşünmüyorduk, bu yüzden sağlam durduk. Bir gün sonra ikisi de gitti ve' - sesi kırıldı - 'onu bir daha hiç görmedik.

"Bu sizin için gerçekten korkunç olmalı. Onu bulmanın bir yolu yok muydu?

"Daha önce de öğrendiğiniz gibi, burada kaybolmak oldukça kolay. Ama herkes onu arıyordu ve Sarah ve ben yıllarca Outback'in her yerinde olası görülme yerlerini takip ettik. Sonra bir gün, daha fazla dayanamadık ve sonunda vazgeçmeye karar verdik.

"Anlıyorum. İpuçları boşa çıktığında çok fazla acı çektik.

"Kesinlikle, ama sonra Sarah iki yıl önce ciddi şekilde hastalandığında, bana bir kez daha denemem için yalvardı, ben de özel bir dedektif tuttum. Ölümünden altı ay sonra, Broome'da senin doğumunda orada olduğunu iddia eden bir kadın bulduğunu söyleyen bir telefon aldım. Umutla heyecanlanmadığımı itiraf etmeliyim - daha önce çok fazla çıkmaz sokağa girmiştım. Ama yine de bu kadın annenin adını biliyordu: Sarah'nın çok sevdiği İngiliz kraliçesinin adı olan Elizabeth.

"Elizabeth ... İsmi ilk kez yüksek sesle söylemeye çalıştım.

"Bu kadın Broome'daki hastanede hemşireydi ve hastane kayıtlarında Lizzie'nin doğum sancıları içinde oraya vardığı tarihi görebildim. Tarihler tam olarak uyuşuyordu.

"Doğru. Bu kadın babamdan bahsetti mi?

Lizzie'nin yalnız olduğunu söyledi. Daha önce Kitty'nin Broome'ların evini Lizzie'ye bıraktığını söylediğimi hatırlıyor musun? Annen orayı bizimle birlikte ziyaret etmişti ve muhtemelen oranın kendisi ve işe yaramaz erkek arkadaşı için mükemmel bir aşk yuvası olduğunu düşünmüştü. Sadece onu Papunya ve Broome arasında bir yerde terk ettiğini varsayabilirim. Anneniz o haliyle ve evdeki çatlağı göz önünde bulundurarak muhtemelen Broome'a tek başına gitmekten başka çaresi olmadığını düşündü.

"Peki beni doğurduktan sonra ne oldu?

Francis ayağa kalktı, bir büroya doğru yürüdü ve bir dosya çıkardı. "İşte annenin ölüm belgesi. Sen doğduktan yedi gün sonrasına ait. Lizzie'nin doğum sonrası ciddi bir enfeksiyonu vardı. Hemşire bana annenin doğumdan sonra

Fiziksel olarak onunla savaşacak kadar güçlüyüm. Bağışla beni Celaeno, bunu sana söylemenin kolay bir yolu yoktu.

"Sorun değil," diye mırıldandım sertifikaya bakarken. Saat sabahın ikisini geçmişti ve kelimeler karmakarışıktı. "Peki ya ben?"

"İřte bu noktada hikâye biraz daha iyi bir hal alıyor. Hemřire bana, annen öldükten sonra seni evlat edinecek bir aile bulma umuduyla ellerinden geldięince uzun süre tuttuklarını söyledi. Onunla konuřtuęumda hemřirenin sana karřı bir dūřkūnlüęü olduęu belliydi. Senin çok güzel bir bebek olduęunu söyledi.

"Güzel mi? Ağzımdan kaçırdım. "Ben mi?"

"Görünüşe göre öyle," dedi Francis gülümseyerek. "Ancak, birkaç ay sonra seni yerel bir yetimhaneye teslim etmek için hazırlık yapmaktan başka çareleri kalmadı. Söylemesi üzücü ama yirmi yedi yıl önce bile melez bir bebeği evlat edinmek isteyen kimse yoktu. Tam evrak işleri halledilirken, pahalı kıyafetler giymiş bir beyefendinin hastaneye geldiğini söyledi. Hatırladığı kadarıyla, Broome'a bir akrabasını aramak için gelmiş, ancak söz konusu evi boş bulmuştu. Bir komşusu ona evin eski sahibinin öldüğünü ama birkaç haftadır orada genç bir kızın yaşadığını söylemiş. Komşu ayrıca kızın hamile olduğunu ve hastaneye gitmesi gerektiğini söylemiştir. Hemşire adamla buluşup ona Lizzie'nin öldüğünü ve seni geride bıraktığını söylediğinde, seni hemen evlat edinmeyi teklif etti.

"Baba Salt," diye nefes nefese kaldım. "Broome'da ne işi vardı? Kitty'yi mi arıyordu?"

"Kadın adamın adını hatırlayamadı," dedi Francis, "ama bu şartlar altında seni Avrupa'ya götürmesini ve evlat edinme formalitelerini orada tamamlamasını önerdi. Adam ona İsviçre'deki bir avukatın adını bırakmış. Francis dosyayı karıştırdı. "Bay Georg Hoffman.

"İyi yaşlı Georg," dedim, babamın gerçek kimliğini bir kez daha saklamayı başarmış olmasından dolayı hayal kırıklığına uğrayarak.

"Senin izini bulmaya çalışırken Bay Hoffman'a yazmıştım. Ona sana bir miras kaldığını söyledim - Kitty'nin annen için emanete bıraktığı ve Lizzie'nin kızı olarak senin hakkın olan para ve mülk. Broome'daki ev satıldıktan sonra, hisse senetlerinden elde edilen gelirle birlikte, bildiğiniz gibi sağlıklı bir meblağa ulaştı. Bay Hoffman, müvekkilinin sizi gerçekten evlat edindiğini ve sizin de

İyi. Herhangi bir paranın doğrudan size aktarılacağına söz verdi. Adelaide'deki avukatı parayı transfer etmesi için yönlendirdim ve ödemeyle birlikte gönderilmek üzere Namatjira'yla çekilmiş bir fotoğrafımı da verdim.

"Neden Sarah ve Lizzie'nin fotoğrafı değil?"

"Celaeno, eğer bulunmak istemiyorsan hayatını rahatsız etmek istemedim. Aynı şekilde, eğer beni burada, Avustralya'da bulmak istersen, birilerinin Namatjira'yı ve fotoğraftaki arabanın üzerindeki adını tanıyıp sana Hermannsburg yönünü göstermesinin uzun sürmeyeceğini de biliyordum. Francis küçük bir memnuniyet gülümsemesi verdi. "Planım işe yaradı!"

"Evet, ama ilk başta gelmeyecektim, biliyorsun."

"Bir yıl içinde ortaya çıkmazsan Georg Hoffman'la temasa geçip seni bulmaya karar vermiştim. Beni ve yaşlı kemiklerimi zahmetten kurtardın. Celaeno.' Ellerimi tuttu ve onları kavradı. 'Kabullenmen gereken çok şey oldu ve bunların çoğu üzücüydü. Sen iyi misin?"

"Evet." Derin bir nefes aldım. 'Artık her şeyi bildiğim için mutluyum. Bu Londra'ya dönebileceğim anlamına geliyor."

"Doğru."

Fikrimi değiştirdiğimi kastettiğimi düşündüğünü görebiliyordum. "Merak etme," diye ekledim hemen, "daha önce de söylediğim gibi, buraya kalıcı olarak taşınmadan önce halledilmesi gereken yarım kalmış işler bunlar."

Ellerimi sıkıca kavradı. "Kesinlikle Avustralya'da yaşamaya mı geliyorsun?"

"Evet, yani sen ve ben birlikte kalmalıyız diye düşünüyorum. Biz Mercer soyunun son üyeleriyiz, değil mi? Hayatta kalanlar."

Evet, öyleyiz. Yine de bana -ya da geçmişine- bir şey borçlu olduğunu hissetmeni asla istemiyorum, Celaeno. Eğer Londra'da bir hayatın varsa, suçluluk duygusuyla yanlış bir şey yapma. Geçmiş geride kaldı. Önemli olan gelecek."

"Biliyorum ama ben buraya aidim," dedim, hayatımda hiçbir konuda hissetmediğim kadar emin hissederek. "Geçmiş benim kim olduğumdur."

* * *

Ertesi sabah uyandığımda kendimi çok kötü bir akşamdan kalma gibi hissediyordum - alkolden değil, aşırı bilgi yüklemesinden kaynaklanıyordu. Güzel çiçekli perdelerin olduğu odada, hiç şüphesiz benim de yatağım olan kırkyama yorganın altında yatıyordum.

Büyükanmem Sarah, Alice'te sıcak ve terli geceler boyunca dikiş dikmişti.

Sonra gözlerimi kapattım, çünkü önemli kararımı ve az önce gördüğüm tuhaf rüyayı düşündüm ve ellerim karıncalandı. Beni ben yapan tüm öfke ve acının, beni içten içe zehirlememesi için serbest bırakılması gerektiğini hissettim.

Ve bunu nasıl yapacağımı biliyordum.

Yataktan kalktım ve büyükanmemin bluzlarından birini ve alt kısmı genişleyen ve bacaklarımı üstlerindeki abajurlar için fazla kalın iki lamba ayağı gibi gösteren bir çift şortunu çektim.

Francis mutfakta iki kişilik bir masada kahvaltı ediyordu. 'Yedek bir tuvalin olma ihtimali var mı? Mesela şu ana kadar yaptığın en büyük var mı?' diye sordum.

"Tabii ki var. Beni takip edin.

Açıklama yapmadan aciliyetimi anladığı için minnettardım ve onu depo olarak kullandığı seraya kadar takip ettim. Tuvalimi ve şövalemi arka bahçenin gölgeli bir yerine kurdum ve Francis bana özel samur fırçalarını ödünç verdi. Doğru boyutu seçtim ve boyaları karıştırmaya başladım. Fırça tuvale dokunur dokunmaz, bazen resim yaparken yaşadığım o garip duygu üzerime çöktü ve bir sonraki bakışında tuval doluydu ve gökyüzü karanlıktı.

"Celaeno, içeri girme vaktin geldi," diye seslendi Francis arka kapıdan. 'Sivrisinekler seni burada canlı canlı yiyecekler.

"Bakma! Henüz bitmedi! Ellerimle devasa tuvali örtmek için acınası bir girişimde bulundum, ancak muhtemelen oturma odasının penceresinden çoktan görmüştü.

Kollarını bana dolamak ve sıkıca sarılmak için çimlerin üzerinden yürüdü. "Bu bir ihtiyaç, değil mi?

"Kesinlikle," dedim esneyerek. "Duramadım. Bu arada bu senin için.

"Teşekkür ederim, kıymetini bileceğim.

Çok uzun zamandır aynı yerde oturuyordum ve bacaklarım düzgün çalışmıyordu, bu yüzden Francis kalkmama yardım etti ve sanki yaşlı biriymişim gibi ona yaslanmama izin verdi.

Oturma odasındaki koltuğa bitkin bir şekilde yığılırken, "Muhtemelen çok kötü," dedim.

"Belki de öyledir ama ben onu nereye asacağımı zaten biliyorum. Şömine rafının üzerindeki boşluğu işaret etti. "Yemek ister misin?" diye sordu bana.

"Yemek yiyemeyecek kadar yorgunum ama yatmadan önce bir fincan çay içebilirim.

Çayı bana getirdikten sonra yeni tuvalimi şöminenin önüne koydu ve üzerinde çalışmak üzere oturdu.

"Adını ne koyacağına karar verdin mi?

"*İnci Balıkçıları*," dedim, kendimi şaşırtarak, çünkü genellikle isim seçme konusunda berbatımdır. "Ailemiz hakkında. Bir rüya gördüm, Broome'da denizde yüzüyordum. Çok kalabalıktık ve hepimiz bir inci arıyorduk ve-"

"Yani ortadaki bir ay mı? Francis resmi incelerken araya girdi. "Annemin adının Alkina olduğunu biliyorsun, bu da "ay" anlamına geliyor.

'Belki biliyordum, belki de bilmiyordum,' diye düşündüm, 'ama beyaz daire kadının doğurganlığının ve doğanın güzelliğini ve gücünü, yaşamın ve ölümün sonsuz döngüsünü temsil ediyor. Başka bir deyişle, bu bizim aile tarihimiz.

"Bayıldım," dedi Francis, ayın altındaki denizin büyük, geniş şekillerini inceleyerek, deniz dibindeki dalgaların altında yatan küçük, inci gibi beneklerle noktalı. 'Ve şimdiden tekniğin gelişiyor. Bu bir günlük resim için gerçekten etkileyici.

"Teşekkürler, ama daha bitmedi," dedim tekrar esneyerek. "Sanırım şimdi yatmaya gideceğim.

"Gitmeden önce bir şey almanı istiyorum. Elini cebine attı ve küçük bir mücevher kutusu çıkardı. "Sarah öldüğünden beri bunu saklıyordum ama sana vermek için bekliyordum.

Kutuyu elime tutuşturdu ve ben de endişeyle açtım. İçinde pürüzsüz bir kehribar taşıyla süslenmiş küçük bir yüzük vardı. "Babam Charlie'nin onu terk etmeden önceki gece Alkina'ya verdiği yüzüğün aynısı," dedi Francis.

Yüzüğü ışığa tuttum ve kehribar zengin bir bal rengine parıldadı. Sanki gezintiye çıkmış gibi ortasında küçük bir karınca asılı duruyordu. Binlerce yıllık olduğuna inanamıyordum. *Ya da* avucumun içinde oturan küçük böceklerle ilgili o canlı rüyayı gördüğüme. Tıpkı buna benziyordu.

"Alkina öldükten sonra Camira onu yanında Hermannsburg'a getirdi," diye devam etti Francis. "Ve ona Sarah'yla evlenmek istediğimi söylediğim gün, bunu bana verdi.

"Vay canına." Yüzüğü çıkardım ve sağ elimin dördüncü parmağına taktım, bana göz kırptı. "Teşekkür ederim, Francis.

"Bana teşekkür etmene gerek yok," dedi bana gülümseyerek. 'Şimdi, tam burada uykuya dalmadan önce yatağa gitsen iyi olur. İyi geceler, Celaeno.
"İyi geceler, Francis.

* * *

Ertesi sabah kasabaya gittik, çünkü Francis Mirrin'e göstermek için Bush'ta yaptığım tuvali götürmemi önermişti ve benim de bir seyahat acentesine gidip eve dönüş uçağımı ayırtmam gerekiyordu.

Bilgisayar ekranının arkasındaki kadın bana "Dönüş mü?" diye sordu. "Evet," dedim kararlılıkla.

"Peki dönüş tarihi?

"Orada yaklaşık bir haftaya ihtiyacım var, yani Şubat'ın altısı olur," dedim.

"Bunun yeterince uzun olduğuna emin misin?" dedi Francis. 'İhtiyacınız olduğu kadar zaman ayırmalısınız. Esnek bir biletle ekstra maliyeti karşılayabilirim.

' dedim.

"Sadece bir haftaya ihtiyacım var," diye onu rahatlattım ve rezervasyona devam ettim. *Gerçi* ödemeyi onun yapması gerektiği ortaya çıktı çünkü kredi kartım sonunda yorgunluktan iflas etmeye karar vermişti. Belli ki limitine ulaşmıştı ve eve gidip bankama gidene kadar ödeyemedim. Reddedildiğinde utancımдан ölebilirdim; asla borç para almamayı altın kuralım haline getirmiştım.

Seyahat acentesinden biletle ayrılırken, 'Sorun değil Celaeno,' dedi, 'nasıl olsa eninde sonunda hepsi sana gelecek. Bunu bir avans olarak düşün.

"Bana zaten çok şey verdin," diye inledim utanç içinde. 'Belki Mirrin'in tablo için bana teklif ettiği para bunu karşılayabilir.

"Nasıl istersen," diye cevap verdi.

Galeride Mirrin gözlerini tuvalin üzerinde gezdirdi ve başını sallayarak onayladı. "Çok güzel olmuş.

"İyiden de iyi. Francis ona baktı. "Olağanüstü olduğunu söyleyebilirim. "Bin dolar karşılığında duvarda deneyeceğiz.

"İki katına," diye karşı çıktı Francis. "Ve torunum fiyatın yüzde altmış beşini i s t e y e c e k .

"Biz asla altmıştan fazla vermeyiz, Bay Abraham, bunu biliyorsunuz.

"Pekala o zaman, bunu yolun aşağısındaki Many Hands Galerisi'ne götüreceğiz. Francis tuvali almak için hamle yaptı ama Mirrin onu durdurdu.

"Sen olduğun için, ama diğer sanatçılara söylemeyeceksin. Birden irkildi ve bir elini parlak bir kaftanla örtülü karnının büyük şişliğine götürdü. "Ufaklık gelmeye hazırlanıyor," dedi karnının yan tarafını ovuştururken. 'Ve hala yerime geçecek birini bulamadım. Bu gidişle bebeği masamda doğuracağım!

Aklıma bir fikir geldi. "Doğum iznini kapatacak birine mi ihtiyacın var?

'Evet, ama doğru kişiyi bulmak çok zor. Sanatçılar sana güvenebileceklerini bilmeli ve sen de onların ne yarattığını anlayabilmeli ve onları cesaretlendirebilmelisin. Bir de pazarlık yapabilmelisiniz - gerçi neyse ki herkes sizin kadar katil değil Bay Abraham. Mirrin bir kaşını kaldırdı.

"Birini tanıyor olabilirim," dedim, heyecanımın izin verdiği kadar rahat bir şekilde. "Birkaç hafta önce benimle gelen kızı hatırlıyor musun?

"Chrissie mi? Neredeyse büyükbaban kadar sıkı pazarlık yapan kadın mı?

"Evet. Üniversitede Sanat Tarihi okudu," diye abarttım, "ve Aborjin sanatı hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyor, özellikle de Albert Namatjira hakkında. Ve bir sürü başka sanatı da" diye ekledim.

"Şu anda bir galeride mi çalışıyor?

'Hayır, turizm sektöründe çalışıyor, bu yüzden yabancılarla ilgilenmeye alışkın ve bildiğiniz gibi yerli bir geçmişe sahip, bu yüzden sanatçılar onu sevecektir.

"Arrernte dilini konuşabiliyor mu? Mirrin'in yüzü aydınlanmıştı.

"Ona sormalısın," diye geçiştirdim, "ama kesinlikle Yawuru dilini konuşuyor. Ve gördüğünüz gibi, satış söz konusu olduğuunda hiçbir karışıklığı kabul etmedi.

"O zaman iş mi arıyor?" "Evet.

Francis'in daha önce adını çok az duyduğu bu kişiyi satarken beni eğlenerek izlediğini gördüm.

"Sana yalan söylemeyeceğim Celaeno, para iyi değil," dedi Mirrin.

'Kimse para için sanat yapmaz, değil mi? Bunu aşk için yaparlar,' diye cevap verdim.

"Bazılarımız öyle. Gözlerini büyükbabama dikti. 'Peki, söyle ona gelip beni görsün. Çabuk,' dedi yine irkilerek. "Bu hafta her gün buradayım.

"Geleceğim. Benim için numaranı yazabilir misin? Ayarlamak için seni aramasını söylerim.

Öyle yaptı ve ben de büyük bir heyecanla galeriden ayrıldım.

"Peki, bu Chrissie tam olarak kim? Kamyona doğru yürürken Francis bana sordu.

"Bir arkadaşım," dedim yolcu koltuğuna atlarken. "Nerede yaşıyor?

"Broome'da.

"Her gün işe gidip gelmek için biraz uzak değil mi?" diye sordu park yerimizden geri geri çıkıp eve doğru giderken.

'Evet, ama işi alırsa taşınmaya hazır olacağından eminim. Birkaç hafta önce birlikte buraya geldiğimizde burayı çok sevmiştii. O kesinlikle harika bir insan, tamamen ilham verici ve sanat konusunda çok tutkulu. Onu seversiniz. Seveceğini biliyorum.

"Eğer sen onu seviyorsan, Celaeno, eminim ben de severim.

'Eve gider gitmez onu arayıp Mirrin'i aramasını söyleyeceğim. Mümkün olan en kısa sürede buraya gelmesi gerekecek. Ne yazık ki uçağımı yeni ayırttım ve yarın gidiyorum.

"İade edilmeyen bilet konusunda ısrar eden sendin," diye hatırlattı bana.

"Eğer işi alırsa, belki şehirde bir daireyi paylaşabiliriz. Zihnim hemen Chrissie'nin de içinde olduğu, ikimizin de sanatla çevrili olduğu bir geleceğe doğru koştu.

"Ya da gelip benimle yaşayabilir ve yaşlı büyükbabanın evine bakabilirsin," diye önerdi Francis arabayı park ederken.

"Bu da güzel olurdu," dedim ona sırtarak.

'Burada onun için bir yatak olduğunu söyle. Mirrin'le buluşmaya geldiğinde geceyi burada geçirmesi gerekecek. Ona biraz Arren'te dersi vereceğim,' diye ekledi kapının kilidini açarken ve ben oturma odasından cep telefonumu almak için koşarken.

"Çok naziksin, teşekkürler," dedim ve Chrissie'nin numarasını çevirdim. İkinci çalışta cevap verdi.

'Merhaba yabancı,' dedi. "Ortadan kaybolduğunu sanıyordum.

"Bush'u boyamaya gittiğimi söylemek için sana mesaj atmıştım," dedim, sesini duyduğuma çok sevindiğim için telefonuma gülümseyerek. "Büyükbabamla birlikte," diye de ekledim.

'Vay canına! Namatjira ile bir akrabalığın var mı?" "Hayır, ama büyükbabam bir ressam.

"Adı ne?" "Francis
Abraham.

Hatta bir duraklama oldu. "Şaka
yapıyorsun!

'Hayır, neden? Onu hiç duydun mu?'

"Birazcık, Cee! Clifford Possum ile birlikte Papunya'daydı ve
Ateş Çarkı ve-'

"Evet, işte o. Cümlesinin ortasında onu durdurdum. "Dinle, Alice'e gelmek
için işten bir iki gün izin alabilir misin?

"Ben ... neden?

Açıkladım ve ilk cevap verdiğinde sesindeki soğukluk eriyip gitti.

'Kulağa çok hoş geliyor ama Broome havaalanında turist danışma
masasında çalıştığımı duyunca bana iş teklif etmeyecek. Sanki Canberra
Ulusal Galerisi'nin küratörüymüşüm gibi konuştun!

'Nerede senin pozitifliğin? Tabii ki duyacak! Onu azarladım. 'Her halükarda
denemeye değer ve büyükbabam gece onun evinde kalabileceğini söylüyor.

'Sorun şu ki Cee, bilet için param olduğundan emin değilim. Alice'e son
gittiğimde bütün paramı harcadım.

'Çünkü otelin parasını sen ödedin, aptal,' diye hatırlattım. 'Bir dakika bekle
...'

Büyükbabama, ilk resmimin satışından kalan dolarlar karşılığında
Chrissie'nin uçuş rezervasyonu için kredi kartını kullanıp kullanamayacağını
sordum.

"Elbette," dedi ve kartı bana uzattı. "Onu havaalanından alacağımı da söyle.

'Çok teşekkürler,' dedim ve iyi haberi Chrissie'ye bildirdim.

'Rüya mı görüyorum? Senden haber alamayınca seni korkutup kaçırdığımı
düşünmüştüm...'

'Aramadığım için özür dilerim. İşler çok yoğundu ve' - yutkundum - 'sadece
düşünmek için biraz zaman istedim.

"Anlıyorum. Şimdilik boş ver,' dedi bir süre durakladıktan sonra. "Oraya
gittiğimde bana her şeyi anlatabilirsin.

"Aslında gelemem, çünkü yarın İngiltere'ye dönmek için rezervasyon
yaptırdım. "Ah. Sustu.

"Bu bir dönüş bileti, Chrissie. Eve gidip hayatımı düzene sokmam, dairemi
satışa çıkarmam ve ailemi görmem gerekiyor.

"Yani geri mi dönüyorsun?"

'Evet, elbette döneceğim, mümkün olan en kısa sürede. Burada, Alice'de yaşayacağım.

Ve ... sen de burada olursan harika olur. "Ciddi misin?"

"Ciddi olmadığım şeyleri asla söylemem, bunu bilmelisin. Her neyse, geldiğinde sana eşlik etmesi için büyükbabam olacak ve duyduklarına bakılırsa onu görmek için benden çok daha heyecanlı olacaksın' diye takıldım.

'Bunun doğru olmadığını biliyorsun. Ne zaman döneceksin?"

'Yaklaşık on gün içinde. Şimdi telefonu kapat ve Mirrin'i ara, sonra bir uçak bileti ayarla, ben de sana büyükbabamın numarasını mesaj atayım da detayları öğrenmek için onu ara.

"Tamam. Gerçekten, Cee, sana nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum. 'O zaman etme. İyi şanslar ve yakında görüşürüz.'

Evet. Seni özledim.'

Ben de seni özledim. Hoşça kal.

Telefonu kapattım ve onu *gerçekten* özlediğimi düşündüm. Önümde uzun bir yol vardı çünkü aramızdaki ilişkinin nasıl bir şekil alacağından henüz emin değildim ama bunun bir önemi yoktu çünkü ilerliyordum. Öyle ya da böyle, son birkaç haftadır kendim olmak çok daha iyi hissettiriyordu.

"Tanrı'nın lütfuyla, ben neysem oyum," diye fısıldadım ve tüm bunların dışında önemli bir şey öğrendiğimi biliyordum: Kesinlikle iki kültürlüydim, muhtemelen biseksüeldim ama kesinlikle tek *başıma* olmak istemiyordum.

"Her şey tamam mı? Francis oturma odasına girdi.

'Umarım öyledir. Uçuş için yer ayırtacak ve saat kaçta ineceğini sana bildirecek.

"Mükemmel," dedi. "Ben acıktım. Sen?"

'Açlıktan ölüyorum.

"O zaman gidip yumurtalı bir şeyler yapayım. "Tamam, ben toparlanmaya gidiyorum.

"Tamam. Koridorda durakladı. "Senin Chrissie yemek yapar mı? Ev yapımı keklerini hatırlayarak başımı salladım. "Evet, yapar.

"Güzel. K e n d i n i bulduğuna sevindim Celaeno," dedi koridor boyunca ilerlerken.

* * *

"Kendine iyi bak, olur mu?" dedi büyükbabam havaalanının gidiş salonunda bana sarılırken ve Avustralya'dan ayrılmamı gerçekten istemeyen iki insana sahip olmanın ne kadar harika bir his olduğunu düşündüm.

"Ayrılacağım.

"İşte, senin için bazı belgeler topladım. Bana büyük kahverengi bir zarf uzattı. 'İçinde doğum belgeniz var - eski hemşireyi ziyaret ettiğimde Broome'daki kamu kayıtları ofisinden aldım. Eğer burada temelli yaşamak konusunda ciddiysen-'

"Elbette öyleyim!

'O halde en kısa zamanda Avustralya pasaportu için başvuruda bulunmanızı öneririm. Form da içinde, annenin doğum belgesi de.

'Tamam,' dedim zarfı buruşturmamaya çalışarak sırt çantamın ön kısmına yerleştirirken. 'Chrissie'ye benden selam söyle, olur mu? Umarım ondan hoşlanırsın.

"Seveceğime eminim.

"Her şey için teşekkürler," diye ekledim, uçağa biniş çağrısı tannoyla anons edilirken. "Uçaklardan nefret ediyorum.

'Biri seni eve, bana geri getirdiğinde belki onlardan daha az nefret edersin. Güle güle, Celaeno.'

"Güle güle, Francis. El sallayarak güvenliğe doğru yürüdüm ve kendimi Londra'ya yapacağım uzun yolculuk için hazırladım.

Heathrow'da kapıdan dışarı adımımı attığımda Londra'nın dondurucu soğuk havası bir buz kütlesi gibi üzerime çarptı. Etrafımdaki herkes kalın paltolar ve atkılarla kulaklarına kadar sarınmıştı ve soğuk hava gözlerimi ve burnumu yaktı. Kapüşonumu başıma geçirdim ve cüzdanımda beni Battersea'ye götürecek kadar İngiliz parası olduğunu umarak bir taksi çağırdım.

Taksi şoförü apartmanımın önünde durduğunda, ona buruşuk bir banknot ve birkaç bozuk para uzattım ve sonra dışarı çıktım. Bıraktığım Noel ışıklarının yerini Ocak sonu kasveti almıştı ve kendimi Technicolor bir filmde alınıp monokroma daldırılmış gibi hissediyordum.

Asansör beni üç kat yukarı, dairenin kapısına kadar götürdü. Kilidi açtım ve içerideki tüm ışıkların açık olduğunu görünce irkildim. Kapıyı arkamdan çarpıp çıkarken, dairenin termostatu ayarladığımdan çok daha sıcak olduğunu fark ettiğimde, çıkmadan önce onları kapatmadığım için ne kadar aptal olduğumu düşündüm. Hava tatlı, nefis bir kek gibi kokuyordu, beklediğim gibi tozlu değildi. Aslında Star gibi kokuyordu.

Sydney'deki mola yerimden ona mesaj atarak eve uçtuğumu ve bugün ineceğimi bildirmiş ve önümüzdeki hafta buluşmak için zamanı olup olmadığını sormuştum. Ona daireyi sattığımı söylemem gerekiyordu çünkü buranın sahibi ben olsam da burası onun da eviydi.

Hâlâ stüdyomda duran ve bir tahtmış gibi yağ varilinin üstünde oturan Guy Fawkes korkuluğuna bakıp yüzümü buruşturdum, sonra mutfığa doğru yürüdüm ve

fırının ışığının açık olduğunu dehşetle gördüm. Tam kapatacaktım ki ön kapının açıldığını duydum.

"Cee! Gelmişsin bile! Oh kahretsin! Göçmen bürosundan ve Londra trafiğinden geçmen uzun sürer sanmıştım...'

Döndüğümde Star'ı gördüm, yüzü ve gövdesinin üst yarısı bana uzattığı kocaman bir demet çan başlı zambağın arkasına gizlenmişti.

Nefes nefese, "Eve hoş geldin demek için bunları almaya çıktım," dedi. 'Masanın üzerinde bir vazoda durmaları gerekiyordu ama boş ver. Oh Cee, seni görmek çok güzel.

Ardından gelen kucaklaşma sırasında zambaklardan bazıları aramızda ezildi ama ikimizin de umurunda değildi.

"Vay canına!" dedi geri çekilip zambakları sehpanın üzerine bırakırken.

'İnanılmaz görünüyorsun. Saçların hem uzamış hem de hafiflemiş. 'Evet, Oz'daki o güneş ışığı yüzünden. Sen de harika görünüyorsun. Sen de harika görünüyorsun.

Kestim!' Uzun püskülün onun arkasına saklanması için orada olduğunu biliyordum. Şimdi daha kısa kesilmişti ve güzel mavi gözleri yüzünde safir gibi parlıyordu.

'Evet, değişiklik zamanı gelmişti. Dinle, neden yukarı çıkıp bir duş almıyorsun? Ben de gidip akşam yemeğini hazırlayayım.

"Yaparım, ama önce, kek kokusu alıyor muyum?

"Evet, limonlu kek. Bir dilim ister misin?

İster miyim? Ayrıldığımdan beri senin pastandan bir dilim yemeyi hayal ediyorum.

Bana kalın, mükemmel bir dilim uzattı ve ben de ısırdım. Birkaç saniye içinde bütün dilimi bitirdim ve elimde bir dilim daha, sırt çantamı üst kata çıkardım, yatak odasının pırıl pırıl olduğunu, çarşafların yeni değiştirildiğini gördüm. Banyoya girdim, elektrikli duşun altına girdim ve evde olmanın güzel olduğuna karar verdim.

Aşağıya döndüğümde Star elinde bir birayla beni bekliyordu. 'Şerefe,' dedim ve şişemi onun Chardonnay bardağına tokuşturdum.

'Evine hoş geldin,' dedi. 'En sevdiğinden yaptım. Yaklaşık yirmi dakika içinde hazır olur.

"Biftek ve böbrek pudingi! Fırının ışıkları altında yükselen hamur işlerini gördüğümde onayladım.

"Evet, devam et, son birkaç ayda başına gelen her şeyi duymak istiyorum.

"Vay canına, bu büyük bir istek. Ne kadar vaktin var?' 'Bütün gece.'

"Burada mı kalacaksın?" diye sordum
şaşkınlıkla. "Eğer sorun olmazsa, evet.

"Elbette, Sia! Burası senin de evin, hatırladın mı?"

"Biliyorum, ama ... İçini çekti ve buharda pişirmek üzere brokoli çiçekleri koymaya gitti.

"Bak, sen bir şey söylemeden önce ben özür dilemek istiyorum," diye ağzımdan kaçırdım. "Geçen sonbahar tam bir baş belasıydım - aslında muhtemelen hayatımın büyük bir bölümünde baş belasıydım.

'Hayır, değildin, aptal. Özür dilemesi gereken benim. Üniversitede o zor dönemden geçerken senin yanında olmalıydım. Yıldız alt dudağını ısırdı. "Gerçekten bencillik ettim ve bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum.

'Evet, o zaman çok incinmişim ama bu bana ihtiyacım olan itici gücü verdi. Bunu yapmak zorunda olduğunu şimdi anlıyorum, Sia. O zamanki halimiz - benim halim- sağlıklı değildi. Dışarı çıkıp kendine bir hayat kurmalıydın. Eğer yapmasaydın, ben kendi hayatımı bulamazdım.

"Biriyle mi tanıştın? Bana döndü. "Ace, değil mi? Phra Nang Plajı'nda ikiniz birlikte çok rahat görünüyordunuz.

"Hayır, Ace değil ama... Kendimi bu konuşmaya hiç hazır hissetmediğim için konuyu değiştirdim. "Mouse nasıl?

"İyi," dedi fırından biftek ve böbrek pudingini çıkarıp akşam yemeğimizi hazırlamaya başlarken. "Yemek yerken konuşalım, olur mu?

Değişiklik olsun diye konuşmanın çoğunu Star yaptı, ben de midemin kaldırabileceği kadar yemeği mideye indirdim. High Weald hakkında her şeyi duydum - zihnimde ona taktığım isimle 'Fare Evi' - ve nasıl tadilatla olduğunu, bu yüzden o, Fare ve oğlu Rory'nin karşıdaki çiftlik evinde kaldıklarını.

'Elbette restore edilmesi yıllar alacak. Mülk I. Derece listesinde ve Mouse bir mimar, bu yüzden her şeyin mükemmel olması gerekiyor. Star gözlerini devirdi ve ben de gözlerinde Mouse'un kusurluluğunun küçük bir titreşimini gördüğüme sevindim. Bu onu bir şekilde daha insani yapıyordu.

"Yine de onunla mutlu musun?

"Evet, ama özellikle bacaların ve arşitravların üzerinde inanılmaz derecede anal olabiliyor. Rory ve ben yürüyüşe çıkıyoruz ve onu kendi haline bırakıyoruz. Rory yattığında ve Mouse hala farklı baca saksılarını incelediğinde, ben de yazıyorum.

"Romanına mı başladın?

"Evet. Yani, çok ilerlemedim - sadece seksen sayfa kadar - ama ... Yıldız ayağa kalktı ve tabakları kaldırmaya başladı. 'Puding için şeri tatlısı yaptım. Sanki beslenmeye ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun.

'Dinle dostum, bu kadın bir oturuşta bütün bir 'roo'yu yemiş,' diye şaka yaptım. 'Peki ya ailen? Amerika'ya gittiğinden beri annenden haber aldın mı?

"Ah evet," dedi Yıldız önemsiz yemeği getirirken. 'Ama şimdi senin maceralarını dinlemek istiyorum. Özellikle de Ace ile olanları. Onunla nasıl tanıştınız? Nasıl biriydi?

Ben de ona anlattım ve anlatırken bana karşı ne kadar nazik olduğunu hatırladım. Ve ona ihanet ettiğimi düşündüğü için yeniden üzüldüm.

"Onu hapishanede görecek misin?" diye sordu.

"Muhtemelen beni dışarı attırır," dedim kâsedeki son yemeği sıyırırken. "Sanırım deneyebilirim.

"Asıl soru, o yaptı mı?"

"Sanırım yaptı, evet.

"Yapmış olsa bile, Mouse'un dediği gibi, bunu tek başına yapmış olması şüpheli. Bankadaki diğerleri neden ortaya çıkmıyor?

"Önümüzdeki on yılı mahvolmuş bir şekilde geçirmek istemedikleri için mi?" Ona gözlerimi devirdim. "Linda adında birinin gerçeği bildiğinden bahsetti, "Linda" her kimse.

"Bunu öğrenmeyi ona borçlu olduğunu düşünmüyor musun? Ona yardım etmeye çalışırsan belki seni affeder.

"Bilmiyorum, çünkü düşündüğümde Ace sanki durumu kabullenmiş, pes etmiş gibiydi.

"Yerinizde olsam bankayı arar ve Linda ile konuşmak isterdim. "Belki, ama birden fazla olabilirler.

"Yani aşk falan değil miydi? Yıldız araştırmaya devam etti.

"Hayır, yine de ondan gerçekten çok hoşlandım. Düşünceliydi, biliyor musun? Kitty Mercer hakkındaki biyografiyi isteyen oydu - babamın mektubunda araştırmam gerektiğini söylediği kişi oydu. Ona disleksik olduğumu söyledikten sonra Ace bana kitabı okudu.

"Gerçekten mi? Vay canına, gazetelerde okuduğumuz Ace'e hiç benzemiyor. Onu tam bir pislik gibi gösterdiler: sadece daha fazla milyonlar kazanmayı önemseyen, çok içen bir kadın avcısı.

"Hiç de öyle biri değildi. En azından ben onu tanıdığım zaman öyle değildi. Onunla kaldığım süre boyunca sadece bir kadeh şampanya içti. Gülümsedim.

O geceyi hatırladım.

"Demek Ace bu. Peki ya öz ailen? Onları buldun mu?"

"Evet, buldum ama çoğu öldü. Annem kesin olarak - ve babam, kim bilir nerede.

"Üzgünüm, Cee. Yıldız elini uzatıp benimkini kavradı. "Biyolojik babam için de durum böyle.

"Yine de sorun değil, çünkü bulduğum kişi harika biri. O benim büyükbabam. O bir sanatçı ve oldukça da ünlü biri.

"Oh Cee, senin adına çok sevindim!"

Teşekkürler. Aynı kanı paylaştığımız birini bulmak iyi hissettiriyor, değil mi?"

"Evet. Devam et o zaman, bana onu nasıl bulduğunu ve kim olduğunu anlat.

Ben de anlattım. Onu günümüze getirdiğimde Yıldız'ın gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Yani sende Japon, Aborijin, Alman, İskoç ve İngiliz kanı var. Milliyetleri parmaklarıyla saydı.

"Evet. Kafamın hep karışık olmasına şaşmamalı,' diye sııttım.

'Bence kulağa egzotik geliyor, özellikle de sapına kadar İngiliz olan bana kıyasla. Büyükannen Sarah ve annemin Londra'nın Doğu Yakası'ndan gelmiş olmaları çok garip, değil mi? Ve işte buradayız, doğdukları yerden nehir boyunca sadece birkaç mil uzakta yaşıyoruz.

"Evet, sanırım öyle.

"Resimlerinizin fotoğraflarını getirdiniz mi?"

"Unutmuşum ama sanırım Chrissie fotoğraf makinemle ilk yaptığım resmin bir fotoğrafını çekmişti. Ruloyu banyo ettireceğim.

"Chrissie kim?"

"Oz'da edindiğim bir arkadaşım. Ona henüz Chrissie'den bahsedemiyordum; bunu nasıl kelimelere döneceğimi bilmiyordum. "Aslında Sia, sanırım yatmam gerekecek. Oz'da saat öğlen oldu ve uçakta pek uyuyamadım.

"Elbette. Sen yukarı çık, ben de bulaşık makinesini yerleştirdikten sonra seni takip edeyim.

"Teşekkürler," dedim, daha fazla konuşmadan kurtulduğum için rahatlamıştım. Star'ın altımda temizlik yaparken çıkardığı ev sesleriyle rahatlayarak yatağa girdim ve yumuşak yorganı üzerime çektim.

Star yatak odasına girdiğinde, "Geri dönmene çok sevindim, Cee," dedi. Soyundu ve benim yatağımın yanındaki yatağa tırmandı, sonra ışığı kapattı.

'Evet, harika hissettiriyor. Düşündüğümünden daha iyi,' dedim uykulu bir şekilde. 'Yıllar boyunca zor davrandıysam tekrar özür dilemek istiyorum. Öyle olmak istemedim. Her şey içimde, ama bazen yanlış çıkıyor, ama öğreniyorum, gerçekten öğreniyorum.'

"Sus, Cee, özür dilemene gerek yok. Senin içinde kim olduğunu biliyorum, hatırladın mı? İyi uykular.'

* * *

Ertesi sabah Star'la aynı anda uyandım ki bu genelde hiç olmazdı. Star terasta sabahlığına sarınmış telefonla konuşurken, ben dairenin içinde dolaşıp Avustralya'ya götüreceğim eşyaları ayarlamaya çalışıyordum. Sonunda kahvaltı hazırlamak için içeri girdiğinde yüzünde memnun bir ifade vardı ve Mouse ile konuştuğunu tahmin ettim. Kendimi daha iyi hissetmemi sağlamak için telefonuma Chrissie'den bir mesaj geldi.

Selam Cee! Umarım uçuşun iyi geçmiştir. Galerideki görüşme korkutucuydu. Yarın haber alırsın, umarım! Seni özledim!

"Ee, döndüğüne göre ne yapacağına karar verdin mi? Star kahvaltıda bana sordu. Benedict usulü yumurta o kadar güzeldi ki neredeyse fikrimi değiştirip kalmak isteyecektim.

"Ben de seninle bu konuda konuşacaktım Sia. Bu daireyi satmayı düşünüyorum.

'Gerçekten mi, neden? Burayı sevdiğini sanıyordum.

Yıldız kaşlarını çattı. "Seviyordum. "Yani, seviyorum ama Avustralya'ya taşıyorum.

"Aman Tanrım! Gerçekten mi? Oh Cee . . .' Yıldız'ın gözleri yaşlarla doldu. "Çok uzakta.

"Uçakla sadece bir gün uzaklıkta," diye şaka yaptım, gerçekten üzgün görüldüğü için yaşadığım şoku gizlemeye çalıştım. Daha birkaç hafta öncesine kadar arkamdan baktığı için mutlu olacağından emindim.

'Peki ya oradaki örümcekler? Onlardan hep korkardın.

'Hâlâ korkuyorum ama sanırım üstesinden gelebilirim. İşin tuhafı, oradayken tek bir tane bile görmedim. Bak Star, orası benim ait olduğum yer. Yani, başka bir yerden daha çok. Ve Francis - büyükbabam - hiç gençleşmiyor. Karısı öldüğünden beri çok yalnız ve ben de onunla olabildiğince çok zaman geçirmek istiyorum.

Yıldız yavaşça başını salladı ve kazağının koluyla gözyaşlarını sildi. "Anlıyorum, Cee.

'Ayrıca orada olmak bana resim yapmak için ilham veriyor. Belki de Aborijin yanımdandır ama Bush'un dışındayken sanki ne yapacağımı hiç düşünmeden *biliyor gibiydim*.

"İlham perinize daha da yaklaştınız. İşte bu gerçekten de öte tarafa taşınmak için bir neden," diye üzülerek kabul etti.

"Evet, Londra'dan ayrıldığımda kendimi kaybetmişim, ne çizmek istediğimi bilmiyordum ama Chrissie beni arkasında MacDonnell Sıradağları olan hayalet sakıza götürdüğünde sihirli bir şey oldu. O resmi iki gün sonra altı yüz dolara sattı!

"Vay canına, bu inanılmaz, Cee! Peki, kim bu Chrissie? Gittiğin yerde mi yaşıyor? Yıldız bana baktı.

"Şu anda yaşamıyor ama önümüzdeki birkaç hafta içinde oraya taşınabilir.

"Sana yakın olmak için mi?

'Evet, hayır, bir bakıma. Bir sanat galerisinden iş teklifi alabilir ve' - arabanın arka camında oturan köpeklerden biriymişim gibi başımı sallamaya devam ettim - 'biz gerçekten iyi arkadaşız. O harika biri, gerçekten pozitif, anlıyor musun? Zor bir hayatı oldu ve dizinin altından itibaren takma bir bacağı var ve ...

Saçmaladığımı ve muhtemelen kendimi tamamen ele verdiğimi fark ettim.

"Cee" - nazık bir el bileğime indi - "Chrissie kulağa harika geliyor ve umarım bir gün onunla tanışabilirim.

'Ben de öyle umuyorum, çünkü onun yaşadıkları, büyürken ne kadar şımarık olduğumu fark etmemi sağladı. Atlantis'te her şeyden korunaklı, büyülü bir çocukluk geçirdik ama Chrissie şu anda bulunduğu yere gelmek için gerçekten mücadele etmek zorunda kaldı.

"Anlıyorum. Seni mutlu ediyor mu?

"Evet," bir duraksamadan sonra başardım.

"Mutlu ediyor. "Yani o senin için özel biri mi?"

'Belki, ama daha çok erken ve Tanrım! Yumruğumu masaya vurdum. "Buraya dönmenin nesi var? Kelimeleri doğru kullanamıyorum.

'Hey, Cee, benim, Sia. Kelimelere hiç ihtiyacımız olmadı, unuttun mu? Elleri, çocukken diğer kız kardeşlerimizin ne söylediğimizi bilmesini istemediğimizde uydurduğumuz işaret dilinde hareket etmeye başladı.

"Onu seviyor musun?" diye işaret etti.

Henüz emin değilim.

Belki de. O seni seviyor mu?

Evet, diye imzaladım, durup düşünmeden.

"O zaman senin adına çok mutluyum!" dedi yüksek sesle ve masadan kalkıp bana kocaman sarıldı.

"Teşekkürler," diye mırıldandım saçlarına doğru, "gerçi beni tanıyorsan, her şey ters gidebilir.

'Ben de Mouse'la her gün bunu düşünüyorum. Buna güven deniyor, değil mi?" "Evet.

"Ve unutma," dedi bana bakmak için geri çekilerek. "Ne olursa olsun, her zaman birbirimize sahip olacağız.

"Teşekkürler. Gözyaşlarımı tutmak için gözlerimi sıkarak kapattım.

"Şimdi," dedi tekrar oturarak, "Linda hakkında biraz araştırma yaptım.

"Öyle mi? Kendimi toparlamaya çalışarak söyledim.

"Evet. Yıldız önüme bir isim ve numara koydu. Gözlerimi kısarak orada ne yazdığına baktım.

'Bankada üç Lindas var. Birinin yemek bölümünde çalıştığı, diğerinin de sadece son iki aydır orada olduğu düşünülürse, en olası aday Linda Potter. Bankanın CEO'su David Rutter'ın özel kalemiydi.

"Gerçekten mi? Nasıl öğrendiniz?

"Bankayı aradım ve Linda'yı sordum. Her bağlandığımda yanlış Linda'yımış gibi davrandım ve beni farklı departmanlardaki diğerlerine bağladılar. Sonunda CEO'nun ofisine ulaştım - görünüşe göre Linda Potter yakın zamanda emekli olmuş.

"Doğru.

"Eee? Yıldız bana baktı.

"Eee ne?

'Ace Linda'nın bildiğini söylediye ve bu Linda eskiden CEO'nun asistanıysa, şirkette olup biten her şeyden haberi vardır. Asistanlar her zaman öyledir,' dedi kendinden emin bir şekilde.

"Tamam... Bunun nereye varacağını merak ederek başımı salladım.

"Cee, bence gerçekten gidip Ace'i görmeli ve ona Linda'yı sormalısın. Ayrıca, bu sadece onunla ilgili değil, seninle de ilgili! O senin

Onu basına pazarlayan sendin. Avustralya'ya gitmeden önce kayıtları düzeltmek istersiniz herhalde?

'Evet, ama kanıt yok, değil mi? Film *benim* kameramdaydı ve banyo etmesi için güvenlik görevlisine verdim.

'O zaman bunu ona kendin söylemelisin. Ayrıca neden kendini savunmak için çaba sarf etmediğini de sormalısın.

"Vay canına, bu konuda ciddi tutkulusun, değil mi?

"Ben sadece insanların yapmadıkları bir şey için suçlanmasından hoşlanmıyorum.

Özellikle de söz konusu olan kız kardeşimse,' dedi sertçe.

"Çenemi kapalı tutmayı öğrenmeye çalışıyorum," dedim omuz silkerek.

'Hayatımızda bir kez olsun senin için konuşuyorum. Ve bence gitmelisin.

O zaman son birkaç ay içinde değiştiğini gördüm. Eski Yıldız bütün bunları içinden geçirirdi ama asla yüksek sesle söylemezdi. Oysa ben her zaman çok fazla şey söyledim. Belki de ikimiz de birbirimizden ayrı kalmaya alışıyorduk.

'Tamam, tamam,' diye kabul ettim. 'Wormwood Scrubs Hapishanesi'nde olduğunu biliyorum. Ziyaret saatlerinin ne olduğunu öğreneceğim.

"Söz mü?" diye sordu bana. "Söz veriyorum.

"Güzel. Rory'yi okuldan almak için birazdan çıkmam gerekiyor.

'Tamam, gitmeden önce Avustralya pasaportu başvurumu doldurmama yardım eder misin acaba? Büyükbabam ihtiyacım olan tüm belgeleri verdi ama form doldurma konusunda nasıl olduğumu bilirsin.

"Elbette. Gidip onları almak ister misin?

Zarfı aşağıya getirdim ve Star doldurmaya başlamak için siyah mürekkepli bir kalem bulmaya gitti. Belgeleri mutfak masasının üzerine yaydık ve Star benimkine uzanmadan önce annemin doğum belgesine kısa bir bakış attık.

"Demek beş Ağustos 1980'de Broome'da doğmuşsun," diye okudu, belgede daha fazla ayrıntı okurken başı konsantrasyon içinde eğilmişti. 'Aman Tanrım! Cee, buna gerçekten baktın mı?'

'Şey, hayır. Büyükbabam gitmeden önce zarfı bana verdi.

"Yani, orijinal doğum adının ne olduğunu görmedin mi? Zarfı işaret etti ve ben de bakmak için eğildim.

"Strewth! Oz'da dedikleri gibi.

"Çok doğru, Bayan Pearl Abraham!" dedi Star, sonra da kıkırdamaya başladı.

"*Pearl, ugh,*" diye inledim. 'Ve ben hep Celaeno'dan şikayet ederdim. . . Özür dilerim, baba.

Sonra kendimi tutamadım ve Star'ın kahkahasına katıldım, 'İnci' adındaki bu diğer *beni* hayal etmeye çalıştım. Bu mümkün değildi. Yine de pek çok açıdan mükemmeldi.

Sakinleştikten sonra doğum belgesini tekrar zarfına yerleştirdim.

'Doğum belgelerinden bahsetmişken, annem birkaç gün içinde buraya uçuyor. Annem de öyle,' dedi Star.

"Oh, bu harika! Bunun beni Cenevre'ye gitmekten kurtaracağını düşünerek, "Bu harika!" dedim. "Birbirleriyle tanışmaya mı geliyorlar?"

"Sayılır," dedi Star. 'Öz annem beni bulduğunda, ailesinin diğer üyeleriyle temasa geçmiş. Hâlâ Londra'nın Doğu Yakası'nda yaşayan bir yığın aile var. Hepimiz orada bir akrabamız için sürpriz bir partiye gideceğiz. Annem bir süre önce beni büyüten kadınla tanışmak ve ona şahsen teşekkür etmek istediğini söyledi ve bu annemi davet etmek için mükemmel bir andı. Ben de annemle tanışmanı çok isterim - ona senin hakkında her şeyi anlattım.

"Nasıl biri?"

"Çok hoş, gerçekten çok hoş. Bu sefer diğer çocuklarını getirmiyor ama ben yakında New England'a uçacağım ve üç üvey kardeşimle tanışacağım. Tamam, şurayı imzalamanız gerekiyor. Yıldız kutuyu gösterdi. 'Resmi evlat edinme belgelerinizin bir kopyasını da eklemeniz gerekecek. Georg Hoffman Amca'yı arayın,' diye ekledi. "Benimkiler onda vardı.

'Peki, kız kardeşlerin geri kalanı nasıl? Gazete olayından beri kimseden ses seda çıkmadı.

"Maia Rio'da bir *gecekondu* mahallesinde çocuklara İngilizce öğretmeye başladı ve Ally geçen hafta bana karnının gün geçtikçe daha da büyüdüğünü söyledi ama sesi iyi geliyor. Yılbaşından hemen sonra Tiggy'yi aradım, iş değiştirmiş ve hayvan barınağından çok da uzak olmayan bir arazide çalışıyor. Ayrıca Haziran ayında babamın ölüm yıldönümü için hepimizin Atlantis'te bir araya gelmesini organize etmek istiyor. Electra'dan haftalardır *ne bir haber aldım ne de onu gazetelerde gördüm* ki bu alışılmadık bir durum. Bu kötü şöhret rozeti sana gidiyor, küçük kardeşim,' diye kıkırdadı. "Bu arada, Avustralya'ya ne zaman uçuyorsun?"

"Önümüzdeki Çarşamba sabahı erkenden.

"Bu kadar erken mi?" Yıldız üzgün görünüyordu. "Parti Salı akşamı. Gelebilecek misin?"

"Muhtemelen gelemem. Toplanmam lazım. Ve bir şeyler," diye ekledim anlamsızca.

Anlıyorum. O zaman belki partiye gitmeden önce senin için küçük bir veda kutlaması yapabiliriz? O zaman annemle tanışırsın ve annemi de görürsün.

'Anneme bir gece ayırabilirsen, onu Heathrow'dan alabilirim ve Pazartesi gecesi benimle kalabilir ve sonra Salı günü buradan seninle partiye gidebilir?

Kulağa harika geliyor! Teşekkür ederim, Cee. Şimdi gidip eşyalarımı almam lazım. Neden bu arada Wormwood Scrubs'ı arayıp ziyaret için nasıl bir süreç izlediğimizi öğrenmiyorsun? Numarayı masanın üzerine bıraktım.'

Star çantasını toplamak için yukarı çıktı ve ben de telefona doğru yürüdüm, aramayı yapmazsam Star'dan huzur bulamayacağımı biliyordum. Telefonun diğer ucundaki resepsiyonist yeterince arkadaş canlısıydı, ancak 'mahkumla' ilişkimin ne olduğu konusunda bana üçüncü dereceden bilgi verdi.

"Bir arkadaş," dedim. Sonra doğum tarihim, adresimi aldı ve içeri alınmadan önce bir kimlik göstermem gerektiğini söyledi.

"Geçebildiniz mi? Yıldız gece çantasıyla merdivenlerden indiğinde "Geçtin mi?" diye sordu.

'Evet, ama korkarım o çok sevdiğimi bildiğin dar ve seksi pantolonu giyemem. Bu hapisane kurallarına aykırı.

"Doğru. Yıldız gülümsedi. "Onu ne zaman göreceksin?"

"Yarın öğleden sonra saat ikiye randevum var. Belki ben oradayken yeni pasaportum için sabıka fotoğrafımı çekebilirler. Ürperdim. Ace'i bir "mahkum" olarak düşünmek garip hissettiriyor.

"Bahse girerim. Dairede tek başına iyi olacağına emin misin, Cee? Yıldız elini omzuma koydu.

"Elbette iyi olacağım. Artık büyük bir kızım, unuttun mu?"

"Ace'e ne olduğunu bana haber ver. Seni seviyorum, Cee. Haftaya görüşürüz.'

* * *

Sırada bekleyen diğer ziyaretçilerin deyimiyle 'Scrubs'ın yüksek giriş kapısından geçerken kendimi gerçekten bir filmin içindeymişim gibi hissettim. İçeride her birimizin çantaları ve üzerimiz didik didik arandı. Sonunda, masalar ve plastik sandalyelerle dolu büyük bir odaya girdik ve aslında, hayal ettiğim kadar iç karartıcı değildi. Birisi

duvarlara parlak posterler asarak mahkûmların ve ziyaretçilerinin bileklerini kesmelerini engellemek için çaba sarf etmişti. Hepimiz ayrı masalara oturduğumuzda, yapılacaklar ve yapılmayacaklar listesi okundu ve nihayet mahkûmlar içeri girdi.

Sırada Ace'i ararken kalbim tamtam gibi atıyordu. Tanıdık bir ses kulağıma 'Merhaba' dediğinde onu tanımadığımı fark ettim. Saçları bir numara kırpılmıştı, sinekkaydı tıraş olmuştu ve acı verecek kadar zayıftı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu otururken.

"Ben ... şey, İngiltere'ye geri döndüğüm için gelip seni görmem gerektiğini düşündüm.

"Doğru. İlk ziyaretçim sizsiniz. Avukatım dışında tabii ki. "Şey, ben olduğum için üzgünüm.

Ace aşağıya, ellerine, soluna, sağına, üstüne bakarken aramızda bir sessizlik oldu. Aslında benden başka her şeye.

"Bunu neden yaptın, CeCe?" dedi sonunda.

"Yapmadım, gerçekten! Ben de sana bunu söylemeye geldim. Jay adında bir adam tarafından rüşvet verilen güvenlik görevlisi Po'ydu. Railay Beach Otel'den biri bana onun senin kim olduğunu bildiğini söylemişti. Seni endişelendirmek istemedim, o yüzden o zaman bundan bahsetmedim. Zaten kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yoktu, bu yüzden ona inanmadım.

"Yapma CeCe," diye alay etti, "o fotoğraf doğrudan senin kamerandan çıktı. Çekilmesine izin verdim çünkü sana güveniyordum, arkadaş olduğumuzu sanıyordum.

"Öyleydik! Benim için harikaydın! Israr ettim, sonra diğerlerinin bize baktığını görünce sesimi alçaltmaya çalıştım. "Sana ihanet edecek bir şey asla yapmazdım. Po fotoğrafların bir kopyasını almış ve Jay'e vermiş olmalı. Her neyse, gerçek bu. Olanlar bunlar.'

"Evet, pekâlâ. Ace yine uzaklara baktı. "Bir ara olması gerekiyordu sanırım. Sonsuza kadar saklı kalamayacağımı biliyordum. Sen sadece kaçınılmaz olanı hızlandırdın.

'Bana inanman *benim* için önemli. Avustralya'ya gittiğimde neredeyse kriz geçiriyordum ve tüm kız kardeşlerim bana mesaj atıp her gazetenin baş sayfasında olduğumu söylüyorlardı! Bunu istediğimi mi sanıyorsun?

"Neyi? Günümüzün en azılı suçlusuyla birlikte olmayı mı?" 'Kesinlikle!'

"Pek çok kız isterdi.

"Pek çok kız" ben değilim," dedim soğukkanlılığımı korumaya çalışarak.

"Hayır," diye kabul etti sonunda. Haklısın. Ben gerçekten *de* senin farklı olduğunu, sana güvenebileceğimi.'

'Ve yapabilirsin - yapabilirsin! Bak, unutamam gitsin. Bana inanmak istemiyorsan, bu sana kalmış, ama ben yalancı değilim. Buradayım çünkü yardıma ihtiyacınız olup olmadığını sormak istedim. Karakter tanığı falan olabilirim.

'Teşekkürler, Cee, ama medya sayesinde itibarım telafi edilemez durumda ve bunu hak ediyorum. Eminim geçmişteki maskaralıklarımı okumuşsundur. Bankada olanlarla bir ilgisi olduğundan değil ama şu anda İngiltere'de en çok nefret edilen adam benmişim gibi görünüyor.

"İyi haber şu ki, ben disleksiylim, hatırladınız mı? Düzgün okuyamıyorum.

Sonunda hayalet gibi bir gülümseme gösterdi. "Evet, tamam.

"Linda Potter kim?

Gözleri ilk kez benimkilerle buluştu. "Ne?

O anda Star'ın doğru kadını bulduğunu anladım. Linda Potter. Bir gece bana onun "bildiğini" söylemiştin. Peki, ne biliyor?"

"Hiçbir şey, o hiç kimse değil.

"Birisi olduğunu biliyorum çünkü eskiden Berners Bank'ın CEO'sunun asistanıydı.

"O konuya girme CeCe, tamam mı?" dedi dişlerini sıkarak. 'Bir şey mi biliyor? Ace, neden sana yardım etmeme izin vermiyorsun?

"Dinle," dedi bana doğru eğilerek, "olan **o l d u**, tamam mı?

Ne olursa olsun, ben batıyorum. Bunu ben yaptım, başka kimse değil. "Bunu bilen başkaları da olmalı?

"Bırak dedim.

Gece geç saatlerde bir ara sokakta karşılaşmak istemeyeceğiniz türden bir fiziğe sahip olan cezaevi memurlarından birini uyarmak için elini kaldırmasını izledim. Adam bize doğru yürüdü.

"Şimdi hücreme geri dönmek istiyorum," dedi Ace.

'Pekala, dostum. Zaman doldu bayan,' diye ekledi gardiyan bana.

Ace ayağa kalktı. 'Yardım etmeye çalıştığın için teşekkürler Cee, ama inan bana yapabileceğin hiçbir şey yok.

Hapishanenin dışında, beni Londra'nın merkezine geri götürecek otobüsü beklerken, Star'ın haklı olduğunu fark ettim. Uzun vadede Ace'i hiçbir yere götürmese bile, ona en azından birinin umursadığını göstermeliydim.

Dayak yemiş bir köpek olmanın nasıl bir his olduğunu biliyordum.

Jet lag beni rahat bırakmak istemiyor gibiydi, bu yüzden ertesi sabah erkenden tekrar uyandım. Önce annemi aradım ve Pazartesi öğleden sonra Cenevre'den Heathrow'a giden uçaktan indiğimde onunla buluşacağımı söyledim. Ardından saat tam dokuzda Star'ın benim için bıraktığı Berners Bank numarasını aradım.

"Merhaba, Linda Potter ile görüşebilir miyim lütfen?"

"Korkarım kendisi ayrıldı," dedi kısık bir kadın sesi. "Siz birkaç gün önce arayan bayan mısınız?"

"Evet, ben de tam ..." - hızlıca düşündüm - "ona ulaşmaya çalışıyordum çünkü bu akşam doğum günü partime gelecekti ve ben, um, ondan haber alamadım."

"Onu evde arasan daha iyi olur."

"Evet, ama ... Durakladım, beyin hücrelerimde gördüğüm her gerilim filminin bana ne söylemem gerektiğini araştırdım. "Şu anda mekandayım ve cep telefonuna cevap vermiyor. Sabit telefon numarası da yanımda yok - sizde var mı?"

"Evet, bir dakika"

bekle. Nefesimi

tuttum. "Bu ..."

"Çok teşekkürler," dedim numarayı yazarken. "Bu gerçekten özel bir doğum günü ve onsuz aynı olmazdı."

"Anlıyorum. Muhtemelen bu onu biraz neşelendirecektir."

Hoşça kalın. "Güle güle."

Kendimi toparlayıp Linda'nın numarasını çevirmeden önce geniş oturma odamda küçük bir zafer hareketi yaptım. Hat çaldığında kalbim güm güm atıyordu, sonra telesekretere bağlandı ve telefonu kapattım. Sonra Star'ı aradım, çünkü bir sonraki adımımın ne olması gerektiği konusunda hiçbir fikrim yoktu.

"Tamam," dedi. 'Onun adresine ihtiyacın var. Bir dakika bekleyin.

Arka planda derin, kadifemsi bir erkek sesiyle sohbet ettiğini duyabiliyordum.

'Cee, seni Mouse'un kardeşi Orlando'ya vereceğim. Dedektifçilikte harikadır.'

"Bayan Celaeno?

Evet, ama bana CeCe deyin.

'Tanrım, keşke sıra dışı Hristiyan isimleriyle kutsanmış olanlar onları gerçekten kullansalar. Eğer yeğenim dışında biri bana "Lando" demeye cüret ederse, yılın geri kalanı için bir funk'a girmeliyim. Şimdi Bayan Star bana bir kişinin adresine ihtiyacınız olduğunu söyledi.

"Evet, öyle," diye cevap verdim, eski moda konuşma tarzına kıkırdamamı engellemeye çalışarak.

'Şimdi bilgisayardan kontrol ettim ve 01233 arama kodu bana gizemli kadının Kent'ten geldiğini söylüyor. Aslında' - tuşlara dokunduğumu duyduğumda bir duraklama oldu - 'tam olarak Ashford. Tesadüfen buraya çok yakın olan kaliteli küçük bir kasaba. Şimdi o bölgedeki çevrimiçi seçmen kayıtlarında Linda Potter'ı arıyorum. Kaydırırken biraz sabredin lütfen. Evet! İşte burada. The Cottage, Chart Road, Ashford, Kent.

"Sana mesaj atarım, Cee," dedi Star hemen hatta geri dönerken. "Onu görmeye gidecek misin? Charing Cross istasyonundan trenle sadece bir saat uzaklıkta.

"Uzakta olabilir.

"Ya da saklanıyor olabilir. Bekle biraz.

Orlando ve Star arasında bir tartışma başlarken bekledim.

Star tekrar hatta geldi. "High Weald'dan Ashford'a arabayla çok kısa bir mesafe var. Gidip evi sizin için gözetlememize ne dersiniz?"

"Gerçekten buna gerek yok Sia, ölüm kalım meselesi falan değil. Ace için olabilir, Cee. Bir şey var mı diye kontrol edebiliriz.

"Buraya gelmeden önce bir yolcuyu görmelisin.

"Tamam," diye kabul ettim, acaba Star'ın hayatı o kadar sıkıcıydı ki, ikimizin de hiç tanımadığı bir kadını görmek için tuhaf görevlerle doldurmak zorunda mıydı?

Dolandırıcılıktan hapiste olan ve bir daha kapısının önünden bile geçmemi istemeyen bir adama yardım edebilme ihtimaline karşı bir araya geldi.

"Öğle yemeği saatinde gideriz," dedi Star. "Orlando benim gözcüm olabilir. İkisi Cadılar Bayramı'ndaki çocuklar gibi kıkırdadılar, ben de teşekkür edip onları yalnız bıraktım.

On dakika sonra kapı çaldı. Arayan, daireyi satmak için görüştüğüm emlakçıydı.

Biz el sıkıştık ve o etrafta dolaştı başını salladı ve homurdandı.

Sonunda bana geldi ve dramatik bir şekilde iç çekti.

"Sorun nedir?

"Şey, şu anda Londra'daki emlak piyasasının durumunu biliyor olmalısın?

"Hayır, hiçbir fikrim yok.

"Açıkça söylemek gerekirse, durum korkunç.

Ve sonra, bana daireyi ilk etapta erdemlerini överek satan aynı adam, bana neden başka kimsenin onu satın almayacağını açıklamaya devam etti, kesinlikle benim satın aldığım fiyata değil.

'Piyasa yeni inşa edilmiş deniz kenarı daireleriyle dolup taşıyor ve bunların üçte biri şu anda boş duruyor. Bunu yapan elbette Amerika'daki subprime piyasası ama her şeyin zincirleme bir etkisi var.

Tanrım!

"Bana daireyi ne kadara satmam gerektiğini düşündüğünüzü açık bir dille söyleyebilir misiniz?

Söyledi ve ben de neredeyse gözünü morartıyordum.

"Ödediğimden yüzde yirmi daha az!

'Maalesef Bayan D'Aplièse, emlak piyasası kendi başına bir kanundur. Duygusallığa dayanır, ki bu da su kenarındaki dairelerin aksine şu anda yetersizdir. Elbette geri gelecektir, Londra'da her zaman olduğu gibi. Yerinizde olsaydım ve paraya ihtiyacım olmasaydı, bahislerimi korur ve kiraya verirdim.

Daha sonra ne kadara kiraya verebileceğimi tartıştık, ki benim gibi biri için bu para beni yıllarca 'roo' yemeklerinde tutmaya yeterdi. Ajansının her şeyi halledeceğini söyledi, biz de bazı formları imzaladık ve el sıkıştık. Ona yedek bir anahtar verdim ve tam onu dışarı çıkarırken cep telefonum çaldı.

"Sia? Nefes nefese

dedim. "Geldik.

"Burası" neresi?

"Linda Potter'ın evinin önünde oturuyorum.

İçeride.' "Nereden biliyorsun?

"Orlando kapısını çaldı ve kadın kapıyı açtığında kendisini bölgenin Muhafazakâr adayı olarak ilan etti. Ben de Canavar Çılgınlar Partisi'nin daha uygun olabileceğini söyledim.

Bir kahkaha tufanı koptu. İkisi de kendilerini toparladıktan sonra Star devam etti. "Her neyse, Orlando'dan görevi devraldım ve kendimi sekreteri olarak tanıttım ve yüzü aydınlandı. Bana "bir zamanlar çok önemli bir adamın özel sekreteri olduğunu" söyledi.

'Oh,' dedim. "Bu önemli bir şey miydi?

'Bekle Cee, sana gerisini anlatayım. Sonra ona emekli olup olmadığını sordum. Başını salladı ve evet dedi. "Zamanımdan önce çimenlere bırakıldım," dedi. Orlando ve sanırım ondan kurtulduk.

"Belki de emekli olma zamanı gelmişti?"

"Henüz elli yaşında bile olmadığını düşünüyoruz.

"Oh," diye tekrarladım. "Sizce ne yapmalıyım?

"Gel ve onu gör. Seni yarın Ashford istasyonundan alabilirim, saat üç buçuğu geçmediği sürece, çünkü Rory'yi okuldan o saatte alıyorum.

"Yani benim kanat nişancım mı olacaksın?"

"Kız kardeşler bunun içindir, değil mi?"

"Evet. Teşekkürler, Sia. Güle güle.

Dairedeki eşyalarımı gönülsüzce toplamaya başladım ve öğleden sonra ilerledikçe, yalnız olmanın o gerçekten kötü hissini hissetmeye başladım. Star'ın artık kendi insanları vardı, benim de vardı ama benimkiler dünyanın öbür ucundaydı. Kanepeye çöktüm, kendimi gerçekten kötü hissediyordum. Sonra sanki sihirli bir değnek değmiş gibi cep telefonum çaldı.

"Alo?

Uzun ve çatlak bir duraksamadan sonra tanıdık bir ses, "Cee?" dedi. Benim, Chrissie.' "Merhaba! Nasılsın? Dedim.

"Harika, harikayım. Büyükbaban sevgilerini yolladı.' Sen de sevgilerimi ilet. Nasıl gidiyor?"

"İyi, iyi. Büyükbabana da söylediğim gibi, galeriden iş teklifi aldığımı ilk - ya da aslında ikinci- senin bilmeni istedim!

Chrissie bir sevinç çılgılığı attı, bu da beni gülümsetti.

"Bu harika bir haber!

'Biliyorum! Öyle değil mi? Para acınası tabii, ama tatlı büyükbaban kendi evim için biraz para biriktirene kadar onunla kalabileceğimi söyledi. Şaka yapmıyorum Cee, o benim yeni en iyi arkadaşım ama ikimiz de seni gerçekten özledik.

"Ben de ikinizi özledim.

"Broome'daki işimi telefonla bildirmek üzereyim. Sence bu yapılacak doğru şey mi?

"Chrissie, İngiltere'deki hayatıma son vermek üzereyim. Tabii ki doğru! Y yapmak istediğin şey bu.

Telefonda bir duraklama oldu.

"Yani kesinlikle geri döneceksin?" "Elbette döneceğim," dedim kararlı bir şekilde.

"O zaman

döneceğim. "Ne?

"Jack benim işimde, salak! Peki ya Ace? Onu gördün mü?" 'Evet, dün. Kötü durumda.'

"Oh, ama kesinlikle geri döneceksin?"

"Öyle dedim, değil mi?

Evet, söyledin. Dinle, bu büyükbabana bir servete mal oluyor, o yüzden iyi geceler diyeceğim. Seni özledim.'

"Ben de seni özledim.

Daireyi dolaştım ve Yıldız'ın çiçeklerini suladım. Bu onun için yapabileceğim küçük bir şeydi, çünkü o benim için çok şey yapmıştı. Bu bana ona olan bağımlılığımı ve iyi olmadığım işlerde bana yardım etmesine çoktan alışmış olduğumu düşündürdü.

Daha sonra yatakta, artık kötü bir üne sahip olan Linda'yı ziyaret edersem bunu tek başıma yapmaya karar verdim.

* * *

Ertesi sabah Ashford'a yaptığım kısa tren yolculuğundan sonra Orlando'nun bana verdiği adrese gitmek için bir taksiye bindim.

Taksici evi göstererek, "Geldik hanımefendi," dedi. Arabayla yanından geçmesini ve bir sonraki yan yola sapmasını istedim.

"On dakika içinde dönmezsem gidebilirsiniz," dedim ve ona fazladan bir beşlik verdim. "Seni sonra ararım.

Yol boyunca yürüdüm ve benzer evlerin sıralandığı evin karşısında olabildiğince kayıtsız bir şekilde durdum. Kapının üzerindeki küçük ahşap bir tabelada *Cottage* yazıyordu. Yolun karşısına geçtiğimde evin önündeki bahçenin tertemiz olduğunu gördüm. Kapıyı açtım ve zili çalmak için patikadan yukarı doğru yürüdüm, ne söyleyeceğimi hesaplamaya çalışıyordum. Ben oraya varmadan kapı açıldı.

"Yerel meclis seçimlerinde sizi desteklemem konusunda bana vaaz vermeye geldiyseniz, ilgilenmiyorum.

Kadın kapıyı çarpmak üzereydi ama ben avucumu uzatarak kapıyı açık tuttum.

"Hayır, ben CeCe D'Aplièse, Ace'in Tayland'dan arkadaşıyım. "Ne? Kadın bana baktı. "Aman Tanrım! Bu *sensin!*

"Evet. Kapı hala avucumla kısmen açık tutuluyordu ve o orada ağzı açık bir şekilde bana bakarken, kahverengi saçlarını mantıklı ve hoş olmayan bir şekilde kesmiş, düzgün bir bluz ve Star ve benim yaşlı bir kadın eteği olarak adlandırdığımız şeyi aldım, çünkü malzeme diz kapaklarının hemen ötesine kadar uzanıyordu. Hâlâ suskun olduğu belliydi, ben de devam ettim. "Sadece seninle konuşmak istedim. Kahverengi gözlerinin beni bırakıp dışarıda sağa sola dalmasını izledim.

"Beni nasıl buldun?

"Seçmen kütüğünden. Ace'i hapishanede gördüm. Gazetelere o fotoğrafı verenin ben olduğumu sanıyor ama ben değildim. Tüm bunların altında gerçekten iyi bir insan olduğuna inanıyorum. Ve' - yutkundum - 'ihtiyacım olduğunda bana yardım etti ve şu anda hiç arkadaşı yokmuş gibi hissediyorum ve gerçekten birilerine ihtiyacı var,' diye bitirdim, doğru şeyi söylemeye çalışırken nefes nefese kalmıştım.

Sonunda başını salladı.

"İçeri gelsen iyi olur.

"Teşekkürler. İçeri girdim ve kapıyı arkamızdan sertçe çarparak kapattı, sonra da kilitleti.

"Burada olduğunu başka kimse bilmiyor, değil mi?

"Kimse," diye onayladım, onu dar bir koridor boyunca takip edip, bir içki içmeyi düşünmekten bile korktuğum oturma odasına girerken, çünkü sıvının bir kısmı sehpanın parlak vernikli yüzeyine dökülebilirdi. Kanepenin dağınık minderleri bile simetrik olarak keskin bir şekilde yerleştirilmişti.

"Lütfen, oturun. Size bir fincan çay getireyim mi?" diye sordu kadın.

"Hayır, teşekkürler, böyle iyiyim," dedim usulca oturarak. "Fazla kalmayacağım.

Linda karşımdaki koltuğa oturdu ve bir süre bana baktı, sonra gözlerini kaçırdı, gözleri aniden bulanıklaştı, sanki ağlamak üzereydi.

"Yani," diye nefes aldı, belli ki kendini toparlamaya çalışıyordu. "Sen Anand'ın kız arkadaşı mısın?

Ace'e gerçek ismiyle hitap ettiğini anlamam bir anımı aldı. "O kadar ileri gitmezdim ama birbirimize arkadaşlık ettik, evet. Bu arada, neden bana adının Ace olduğunu söyledi?

'Bu ona ticaret katında verilen bir lakaptı çünkü her zaman kazanır. Ya da en azından eskiden öyleydi. Tam olarak neden buradasın?

Bak, ben sadece onu önemsiyorum, tamam mı? Ve bir gece senin adından bahsetti. "Linda biliyor" dedi. O zaman neden bahsettiğini gerçekten anlamamıştım ama şimdi anlıyorum ve Avustralya'da yaşamaya gitmek üzereyim, bu yüzden gitmeden önce seni bulmayı ona borçlu olduğumu düşündüm.

Linda uzun bir duraksamadan sonra, "O çok sevimli bir çocuk," dedi.

"Evet, öyle. Gidecek başka yerim olmadığına onunla kalmama izin verdi. Sana ne sormam gerektiğini bile bilmiyorum, ama ...'

Linda'nın uzakta olduğunu, boşluğa baktığını fark ettim. Ben de oturdum ve onun konuşmasını bekledim.

"On üç yaşındayken yatılı okula gitmek için İngiltere'ye geldi," dedi sonunda. "Onu Bangkok'tan uçaktan indiren ve buraya yakın olan Charterhouse Okulu'na götüren bendim. O zamanlar çok küçüktü - en fazla dokuz ya da on yaşında görünüyordu - gerçekten de bir bebektir. Annesini de yeni kaybetmişti ama çok cesurdu, onu okul müdürüyle tanıştırap orada bıraktığımda ağlamadı. Bangkok'tan ayrılıp soğuk ve gri İngiltere'de yatılı okula gelmek büyük bir şok olmuş olmalı.

Linda'nın duraklayıp derin bir iç çekişini izledim ve ardından, "Genç erkekler çok acımasız olabiliyor, değil mi?" diye sordum.

"Dürüst olmak gerekirse gerçekten bilmiyorum. Benim beş kız kardeşim var.

"Gerçekten mi? Bana küçük bir gülümseme verdi. "Şanslısın. Ben tek çocuktum. Her neyse, iyi olup olmadığını kontrol etmek için onu her hafta arardım. Telefonda sesi hep neşeli gelirdi ama işlerin onun için kolay olmadığını bilirdim. İlk başlarda ara sıra, Pazar günleri arabayla gidip onu öğle yemeğine götürüyordum. Yakınlaştık ve sonunda babasının izniyle

bayramlarda ve tatillerde benimle kalmaya gelirdi. Ancak bunların hepsi geçmişte kaldı. Elleri dizlerine uyacak şekilde kenetlenmişti.

Bir süre sessizce oturduk, ben küçücük zihnimde bu komployu çözmeye çalışıyordum ama başaramıyordum. Ace'in babasını tanımadığını açıkça belirttiğinden emindim ama Linda az önce ondan bahsetmişti. Ace ile akraba mıydı? Ace küçükken onunla bu yüzden mi ilgilenmişti?

"Siz Berners Bank'ta CEO'nun asistanı değil miydiniz? Ona sordum.

"Öyleydim, evet. Bildiğiniz gibi, son birkaç ay içinde orada çok şey değişti. Artık resmen emekli oldum.

"Oh, bu çok güzel.

"Hayır, değil," diye tısladı. 'Bu tamamen korkunç! Bütün gün evde olduğum için ne yapacağımı bilemiyorum. Yine de eninde sonunda alışacağıma eminim, ama bir yaşam biçiminin aniden senden koparılması oldukça zor, değil mi?

"Evet, öyle," dedim içimden. "Banka satın alındığı için mi?" "Kısmen, evet, ama David benim ortadan kaybolmamın daha iyi olacağını düşündü. arka plan.'

David mi?

"CEO. Otuz yıl boyunca o adam için çalıştım, onun ve işim için yaşadım. Ve şimdi ...' Omuz silkti. "İşte buradayız. Bir fincan çay istemediğinize emin misiniz?

'Ben iyiyim, gerçekten. Patronun hâlâ orada çalışıyor, değil mi?"

"Evet," diyerek başını salladı. 'Duyduğuma göre şimdi Deborah adında yeni bir versiyonum varmış. Görünüşe göre çok sarışın. Önemli değil,' diye ekledi Linda aceleyle. "Eminim çok beceriklidir.

"Linda," dedim, bunun onu daha da üzmemekten başka bir işe yaramadığını düşünerek. 'Ace hakkında ne biliyorsun? Mesela, ona yardımcı olabilecek faydalı bir şey var mı?

"Anand hakkında her şeyi biliyorum," dedi yavaşça. "Uykuya dalarken saçlarının okşanmasından ne kadar hoşlandığını, rugby sakatlığı nedeniyle bir kulağının biraz sağır olduğunu ve ev yapımı kurabiyelerimi ne kadar sevdiğini çok iyi biliyorum.

"Yani, önümüzdeki duruşmada onu savunmaya yardımcı olabilecek bir şey biliyor musun? diye sordum. "Cezasını azaltmak ya da başka bir şey için?

Dudağını ısırdı ve gözleri bir kez daha yaşlarla doldu. 'Biliyor musun, neredeyse öğlen oldu ve sanırım biraz şeri içmek istiyorum. Siz ister misiniz?

"Hayır, teşekkürler.

Ayağa kalktı ve bir şişe ile kahverengi bir sıvıyla doldurduğu çok küçük bir bardak çıkardığı büfeye gitti. "Tanrım, yıllardır öğle yemeğinde şeri içmemiştim. Şerefe.

"Şerefe," diye cevap verdim. Çok fazla içki içmediğini söyleyen biri için Linda bardağı oldukça hızlı bir şekilde geri devirdi.

'Bu daha iyi,' dedi. 'Tanrım, insanların neden alkole yöneldiklerini anlayabiliyorum, özellikle de baskı altındayken. Anand'ı Tayland'da gördüğünüzde içki içiyor muydu?

"Hayır. Yılbaşı gecesi içtiği bir kadeh şampanya dışında hiçbir şey içmedi.

Bu harika. Ticarete başlamadan önce hiç içki içmezdi. Bu harika.

Sorun şu ki, aşırı içki içmek Şehir'de bir geçiş töreni ve o da tüccar arkadaşlarına uyum sağlamak istiyordu. Kimse farklı olmak istemez, değil mi? Özellikle de öyleyse.

"Hayır, istemezler. Başımı sallayarak onayladım.

"David'e en başından beri Anand'ı okuldan ayrıldıktan sonra bankada işe almanın bir hata olduğunu düşündüğümü söyledim, ama o zaten ne kadar yetenekli olduğunu görebiliyordu. Anand bunu yapmak istemedi. Şu anda senin olduğun yerde otururken bana bunu söyledi ama onun dünyasını David yönetiyordu,' diye iç geçirdi.

"Patronunun Ace'i tüccar olmaya zorladığını mı söylüyorsun? Kafam daha da karışmış bir halde sordum.

"Şöyle söyleyeyim: Anand ona o kadar hayrandı ki David'in her dediğini yapardı.

"Neden?

Linda'nın kaşları çatıldı. 'Eminim sana söylemiştir?

Yoksa burada olmazdın. "Bana ne

söyledi?

"David'in Anand'ın babası olduğunu.

"Ah," diye yutkundum, az önce söylediklerinin sonuçlarını anlamaya çalışıyordum. "Hayır, bana söylemedi.

"Ben, ah, canım benim, söylediğini sanmıştım ... Linda yüzünü ellerinin arasına gömdü. "Başka hiç kimse bu kan bağına bilmiyor.

'Gerçekten mi? Neden bilmiyor?

"David şehirdeki itibarı konusunda paranoyaktı. Kimsenin gayrimeşru bir oğlu olduğunu bilmesini istemiyordu. Ve tabii ki Anand doğduğunda zaten evliydi, karısından küçük bir çocuğu vardı.

"Doğru. Ace, David'in babası olduğunu biliyor mu?

"Elbette biliyor, bu yüzden sürekli onu memnun etmeye çalışıyordu. David, Anand'ın annesinin öldüğünü duyunca oğlunu İngiltere'ye getirip en iyi İngiliz okullarından birinde okutarak suçluluk duygusunu yatıştırmak için doğru olanı yaptı. Sonra da dediğim gibi, birbirleriyle olan gerçek ilişkilerini kimsenin bilmemesi şartıyla ona bankada bir iş teklif etti.

"Yani David melez çocuğundan utanıyor muydu?

"Tam bir İngiliz beyefendisi olmakla gurur duyuyordu. Ve kendisini her zaman mükemmel bir aile babası olarak sundu.

"Tanrım," dedim içimden, 2008 yılında olduğumuzu ve bu tür şeylerin hâlâ olabildiğini hatırlamak için kendimi çimdikleyerek. 'Yani Ace babasını etkilemek için çaresiz miydi? Hatta sahtekârlıkla ticaret yapacak kadar?

'Anand'ın bir zamanlar babası kadar yetenekli olduğu en başından beri belliydi, David de bu yüzden onu işe almıştı. İki yıl içinde yükselmiş ve Berners'in en başarılı tüccarı olmuştu. Ticaret katında önemli olan sadece üç kelime vardı: kâr, kâr ve kâr. Ve Anand hepsinden daha fazla kazanıyordu.

"Babası onunla gurur duyuyor muydu?

"Evet, son derece gurur duyuyordu ama sonra Anand'ın şansı yaver gitmedi ve bunu sakince karşılamak yerine paniğe kapıldı. İşte o zaman hile yapmaya başladığından şüpheleniyorum. Sorun şu ki, kayıplarınızı karşılamak için sadece bir kez risk alacağınızı söylemeniz ve sonra yakalanmasanız bile, bunu tekrar yaparsınız. Bu bağımlılık haline gelir ve Anand da babasının övgü ve ilgisine bağımlıydı.

"Tanrım, bu çok üzücü. Başımı salladım, Ace için gerçekten üzüliyordum. "Linda, sence David Ace'in neyin peşinde olduğunu biliyor muydu? Yani, mutlaka biliyordur? O kadar çok para kaybetti ki.

Linda kendine bir bardak daha şeri doldurmak için ayağa kalktı ve büyük bir yudum aldı. 'Gerçek şu ki, emin değilim ama bildiğim tek şey David'in şu anda onun yanında olması gerektiği. Bu onun *oğlu*, Tanrı aşkına! Ve David Anand'ın içinde bulunduğu sıkıntıyı biliyorsa hiç şaşırmam. Ne de olsa CEO o. Hatta o zamandan beri Anand'a Tayland'a rahatça "ortadan kaybolmasına" yardımcı olmak için biraz para verip vermediğini merak ediyorum.

'Vay canına, ne karmaşa ama,' diye iç geçirdim.

"Öyle, evet. Benim zavallı, zavallı oğlum. I . . .' Linda'nın gözleri daha fazla yaşla doldu. 'Benim hiç çocuğum olmadı ama Anand'ı kendi oğlum CeCe gibi sevdim. Annesi ve babası yanında değilken ben yanıdaydım, o zor gençlik yıllarında ona yardım ettim.

"O zaman neden onu hapishanede görmeye gitmediniz?" "David gidemeyeceğimi söyledi. Uzak durmamı emretti.

"Birileri Ace ve David'le olan ilişkinizin izini sürüp aralarındaki gerçeği ortaya çıkarırsa diye mi?

"Evet, yazılı bir kanıt olmamasına rağmen - David'in adı Anand'ın doğum belgesinde bile yok.

İçimde bir öfke dalgasının yükseldiğini hissettim. "Genetik testler var. Bunu söylediğim için üzgünüm ama David gerçekten ciddi birine benziyor' - aklıma gelen en hassas kelimeyi seçtim - 'ahmak. Ace'in şu anda alabileceği her türlü desteğe ihtiyacı var. Tamamen yalnız gibi, tüm bunları tek başına yaşıyor.

"David konusunda haklısın," dedi Linda karanlık bir sesle. 'Gözlerimdeki at gözlüklerini çıkarmak otuz yılımı aldı. Sorun şu ki, bankada daktilograf olarak işe başladığım ilk andan itibaren ona tapıyordum ve sonunda beni asistanı olarak işe aldığımda hayatımın en mutlu günüydü. Ona her şeyimi verdim. Nerede olursam olayım, günün ya da gecenin hangi saati olursa olsun, onun hayatını düzenlemek ve organize etmek için oradaydım. Sadece onun değil, evlendiği o kibirli, tepeden bakan kadının ve hayatlarında bir gün bile ciddi bir iş yapmamış iki şımarık çocuğunun da. Ona aşıkım, görüyorsunuz,' diye itiraf etti. 'Ne kadar da klişeyim: patronuna aşık bir sekreter. Ve şimdi, Anand'la birlikte beni de bir kenara attı. Biliyor musun, banka Jinqian tarafından bir sterline satın alındıktan sonra işten çıkarmalar açıklandığında bunu bana kendisi söyleme nezaketini bile göstermedi. Diğer çalışanlarla birlikte İK'ya gönderildim.

Artık bu pisliği kendi ellerimle boğazlamak istiyordum. "Çünkü çok şey biliyordun.

'Ben onun omzundaki gölgeydim, gerçekte ne olduğunu hatırlatan. O Anand'ın *babası*, CeCe. İhtiyacı olduğunda onun yanında olmalıydı ve bunu biliyor.

"Medyaya gerçeği söylemeyi hiç düşündün mü?

"Elbette düşündüm, sürekli! Eğer söylersem David'in yüzündeki *ifadeyi hayal* ediyorum! Küçük bir kahkaha attı ve şarabının kalanını içti.

"Ve?

"Ben ... *yapamam*. Ben kindar bir insan değilim. Ve bu da kin olurdu, çünkü David'in toplum önünde küçük düşmesi dışında olumlu bir şey elde edemezdim.

"Bu benim kitabımda oldukça fazla," diye yorum yaptım.

'Hayır, CeCe. Elimde kalan tek şeyin dürüstlüğüm olduğunu anlamaya çalış. Ve bunu da tehlikeye atmasına izin vermeyeceğim.

"Peki ya Ace? Israr ettim. "Tüm o kötü şeyleri kendi isteğiyle yaptığını söylediğini anlıyorum, ama iş mahkemeye geldiğinde, *neden* olduğunu açıklayacak birinin orada olması yardımcı olabilir mi? Ne de olsa onu küçüklüğünden beri tanıyorsunuz ve bankada çalıştınız, yani bir karakter tanığı olabilirsiniz. Olmaya hazırım!"

"Çok tatlısın canım. Sorun şu ki, işten çıkarılma ödemem ağzımı kapalı tutmama bağlı. Ne medyaya ne de Anand'ı savunan avukata konuşmayacağıma dair bir madde imzalamak zorunda kaldım.

"Bu şantaj, Linda! diye haykırdım.

"Bunun farkındayım, ama bencil görünmek istemem, o işten çıkarılma parası yedi yıl sonra emekli maaşımı alana kadar geçinebilmem için gereken tek şey.

'Elbette başka bir iş bulabilirsin? Kulağa harika bir asistanmışsın gibi geliyor.

'Oh CeCe, çok tatlısın canım, ama ben kırk sekiz yaşındayım. Patronlar genç kadınları ister, benim gibi orta yaşlıları değil.

"David'e şantaj yapamaz mısın? Yani, bunca yıldır onun için çalışıyorsun. Onunla ilgili bir şeyler biliyor olmalısın.

"Kesinlikle biliyorum. Gazetelere anlatabileceğim şeyler. Başlangıç olarak, bitmek bilmeyen ilişkileri, karısı ofisi aradığında onun yerine benim bakmam. Ve savurganlığı nefes kesiciydi - sadece en iyisi işe yarardı ve onu elde etmek için cenneti ve dünyayı hareket ettirirdi. Biliyor musunuz, değerli bankasının bir sterline satılmak üzere olduğu gün bile, yıllardır peşinde olduğu bir inciye almam için beni Hatton Garden'a gönderdi. Sonunda izini bulmuş ve özel jetle Londra'ya göndermişti. Aracı ile buluşmak için siyah bir taksiyle bir milyon sterlin nakit para götürdüm. Kutuyla birlikte ofisine döndüğümde David Noel günü çocuk gibiydi. Kutuyu açıp inciye çıkarmasını izledim. İnciyi ışığa tuttu ve kabul etmek gerekir ki inci çok büyüktü ve gül rengindeydi ama David bu mücevhere, onu bir insana bakarken hiç görmediğim kadar aşık görünüyordu.

Sertçe yutkundum, sonra şok içinde Linda'ya baktım. Elbette düşündüğüm şey olamazdı. ?

"Ee, inci nereden geldi? Biliyor musun?" 'Avustralya.

Görünüşe göre yıllardır kayıpmış.

David bir adı olduğunu söyledi mi? Çok özel olduğu için mi? 'Evet, ona Roseate İncisi diyordu. Neden?

Ruhlar açgözlü adamları bulur ve onları öldürür.

"Oh, hiçbir şey. İçimde histerik bir şekilde kıkırdamak için korkunç bir dürtü vardı ama Linda anlamazdı, bu yüzden kendimi kontrol ettim. "Şimdi gerçekten gitmem gerekiyor, ama neden sana numaramı vermiyorum ve iletişim halinde kalmıyoruz?"

"Evet, çok isterim," dedi. Numaralarımızı değiş tokuş ettik, sonra ayağa kalktım ve içimdeki baraj patlamadan önce hızla ön kapıya doğru yürüdüm.

"Anlayan ve Anand'a benim gibi değer veren biriyle konuşmak iyi geldi," dedi elini koluma koyarak. "Geldiğiniz için teşekkür ederim.

'Lütfen Linda, onun adına konuşmak için mahkemeye gidemesen bile, Ace'i hapisanede görmeye gitmeyi düşün. Sana ihtiyacı var. Sen onun annesisin.

Evet, haklısın. Bunu düşüneceğim canım. Şimdilik hoşça kal.

Dışarıda, yol boyunca yürüdüm ve bir yeşillik bulana kadar dar bir şeritten aşağı indim. Bir banka oturdum ve uygunsuz bir kahkaha olduğunu bildiğim halde kendimi tutamayarak uludum. Eğer bu Ace'in babasının satın aldığı lanetli Roseate Pearl ise, ki kesinlikle öyle görünüyordu, o zaman daha hak eden bir eve gidemezdi.

Onun ölmesini istediğimden değil elbette... yani, en azından pek istemediğimden.

Soğuktan titredim ve taksi şoförünü aramak için cep telefonuma uzandım. Araba geldiğinde içine bindim ve Scrubs'ı arayarak başka bir ziyaret için yer ayırttım.

Eve vardığımda, Ace'in durumu hakkında çok daha sakin hissettiğimi fark ettim. İçimde Ataların her şeyi kontrol altında tuttuğuna ve David Rutter'ın kaderinin çoktan belirlendiğine dair güçlü bir his vardı.

* * *

Heathrow'da annemle buluşmaya gittiğimde, uzun yolculuğuna rağmen zarif görünümüyle gelen yolcu salonundan çıktı. Kalabalığı yararak ona doğru ilerledim ve sıkıca sarıldım.

"Chérie, harika görünüyorsun!" dedi beni iki yanağımdan öperken.

"Teşekkürler, kendimi oldukça iyi hissediyorum," dedim ve elimi ona doğru uzattım.

kolunu onunkine doladım. Battersea'ye giden bir taksiye bindik ve onu daireme götürdüm.

'Mon dieu! Bu muhteşem. Annem oturma odasının ortasında durdu ve devasa alanı göstermek için kollarını salladı.

"Harika, değil mi?"

"Evet, ama Star bana sattığınızı söyledi?"

"Artık değil, hayır. Emlakçı, satın aldığımdan beri buralarda emlak fiyatlarının çok düştüğünü, bu yüzden kiraya vereceğimi söyledi. Emlakçı bugün erken saatlerde aradı. Daire için kiracı bulmuş bile, yani bu iyi bir şey. Ceketinizi alabilir miyim?"

"Teşekkür ederim. Annem paltosunu çıkarıp bana verdi, sonra oturup tüvit eteğini düzelitti. Her zamanki gibi tertemiz görünüyordu ve rahatlatıcı bir şekilde tamamen aynıydı.

"Sana bir fincan çay getireyim mi? diye sordum.

"Çok isterim. Uçakta bir şey yemeyi ya da içmeyi reddediyorum.

"Seni suçlamıyorum," dedim çaydanlığı açmaya giderken. "Gerçi Avustralya'ya giderken ve dönerken aklıktan ölebilirdim.

"Tüm o yolculukları tek başına yaptığına hâlâ inanamıyorum. Uçmaktan ne kadar nefret ettiğini biliyorum. Seninle gurur duyuyorum, *chérie*.

"Hayat korkularıyla yüzleşmekten ibaret, değil mi?" "Öyle. Ve sen inanılmaz bir ilerleme kaydettin.

"Deniyorum. En sevdiği Darjeeling çayından bir fincan alıp sehpaaya götürdüm ve kanepede yanına oturdum. 'Seni görmek çok güzel. Geldiğin için teşekkürler anne.

'Star beni daha önce İngiltere'ye davet etmemiş olsaydı bile, seni ziyaret etmeden Avustralya'ya gitmene izin vermezdim. Geldiğime çok memnunum. Ve birkaç günlüğüne Atlantis'ten uzakta olmak güzel. Yani ...' Çayından bir yudum aldı. "Bana her şeyi anlat.

"Anlatacak çok şey var," dedim.

'Bolca vaktimiz var. Sadece en başından başla.

Ben de öyle yaptım, ilk başta utandım ve garip hissettim, çünkü yanımda Star olmadan annemle hiç yalnız kalmadığımı fark ettim. Ama bu da atmam gereken bir başka adımdı, artık kendi kendimin insanıyım. Annem umabileceğim en iyi dinleyiciydi ve duygusal kısımlarda elimi tuttu, ki bu iyi bir şeydi çünkü epeyce vardı.

'Aman Tanrım, ne büyük bir yolculuğa çıkmışsın, tatlım. Büyükbabanla tanışmayı çok isterim,' dedi annem onu bilgilendirdikten sonra.

"O özel biri, evet. Sonra durakladım, çünkü doğru kelimeleri bulmam ve onları beceriksizce kullanmamam gerekiyordu. "Biliyor musun anne, tüm bu olanlar - Star, Maia, Ally ve benim yaşadıklarımız - beni gerçekten düşündürdü.

"Düşündürdü mü?"

"Evet. Ebeveyn olmanın gerçekte ne olduğu hakkında. Mesela, kan bağı en önemli şey midir?

"Sen ne düşünüyorsun, tatlım?

"Büyükbabamla tanışmak gerçekten çok güzeldi ama ben sadece zaten sahip olduğum aileme bir yenisini daha ekledim. Senin ve babamın yerine yeni bir versiyon koymaya ihtiyacım ya da isteğim yoktu. Bu biraz arkadaşım Ace'e benziyor - şu hapiste olan; Tayland'da çok sevdiği bir annesi vardı ama öldü. Sonra burada tesadüfen başka bir annesi oldu, tıpkı senin biz kız kardeşler için yaptığın gibi ona gerçekten destek oldu.

"Teşekkür ederim, canım. Elimden geleni yapıyorum.

"Anne... Bu kez *onun* eline uzanan bendim. "Bazılarımızın gidip başka aileler bulduğunu görmek senin için gerçekten zor olmadı mı? Yani, bebekliğimizden beri bizi sen büyüttün.

'Ah, CeCe, bana bu soruyu sormayı akıl eden tek kız kardeş olduğunu biliyor musun? Minnettarım, *chérie*. Ve evet, haklısın. Hepinizin bebekliğinizden itibaren büyümenizi izledim ve babanızın bana duyduğu güvenden onur duydum. Her ebeveyn için yavrularının yuvadan uçup gitmesini ve belki de geçmişte *ya da* günümüzde kendilerine yeni aileler bulmalarını izlemek zordur. Ama bu gece burada birlikte oturuyor olmamız, beni görmek istemiş olman benim için yeterli, gerçekten.

"Seni her zaman görmek isteyeceğim anne. Sen sadece ... assın!

Birbirimize baktık, gülsek mi ağlasak mı bilemedik ve gülmeye karar verdik. Sonra sarıldık ve küçükken yaptığım gibi başımı omzuna yasladım.

Telefonuma baktığımda saatin dokuzu geçtiğini gördüm ve annemin çok acıkmış olması gerektiğini fark ettim. Paket servis için aradım ve nefis bir Tayland usulü yeşil köri yedik.

"Çarşamba günü Avustralya'ya mı gidiyorsun? Annem sordu.

"Evet. Anne," diye birden ağzımdan kaçırdım, "sana bir şey sorabilir miyim?" "Elbette sorabilirsin, tatlım.

'Sence babam biz kızları özel olarak mı seçti, yoksa rastgele mi? Yani, benim durumumda olduğu gibi, nasıl oldu da ben doğduktan ve bir eve ihtiyaç duyduktan kısa bir süre sonra Broome'a geldi?

Annem kaşığını ve çatalını bıraktı. '*Chérie*, gerçekten, elimden gelse bu soruya ben cevap verirdim. Bildiğin gibi baban çok seyahat ederdi ve ben bir plan olduğunu bilmiyorum. Atlantis'e gelen her bebek benim için bir sürprizdi, özellikle de sen, CeCe. Neden, sadece altı ay önce, Star

bize katıldı. Evet,' diyerek başını salladı ve şarabından bir yudum aldı. "En büyük sürpriz sendin.

"Öyle miydin?

"Öyleydin. Annem bana gülümsedi. 'Ayrıca biz insanların bir plan olduğuna inanmak istediğimizi düşünüyorum. Belki de vardır ama benim deneyimlerime göre bu her zaman "insan yapımı" olmuyor.

"Kaderin - ya da daha yüksek bir gücün - sizi oraya götürdüğünü mü söylüyorsunuz?

"Evet. Annem kuvvetle başını salladı. "Bunun doğru olduğuna inanıyorum. Kesinlikle benim başıma geldi. Ma ağzını silmek için peçetesini kullandı, sonra da gizlice gözlerini sildi. "Yabancıların iyiliği," diye fısıldadı, sonra derin bir nefes aldı. 'Peki, bu gece için çekilmeme izin verir misiniz? Star'ın bana söylediğine göre yarın büyük bir akşamımız var.

"Star'ın akrabası için verilecek partiyi mi kastediyorsun?

"Evet, ve tabii ki senin ayrılış partin," diye hatırlattı annem.

'Ah evet.' Her şeye o kadar dalmıştım ki, yirmi dört saatten biraz daha uzun bir süre sonra temelli olarak uçup gideceğimi unutuyordum.

"Ve Mouse'uyla ilk kez tanışacağım," diye devam etti annem. "Onunla daha önce tanıştın mı?

'Bir kez, evet. İyi bir adamdı,' diye idare ettim. "Yıldız'ın mutlu olmasına gerçekten çok sevindim.

Üst katta, hiç yatılmamış boş yatak odasında, anneme havluların nerede olduğunu ve duşun nasıl çalıştığını göstermek gerçekten garip hissettirdi, sanki ben yetişkin, o çocukmuş gibi.

'Teşekkür ederim, CeCe. Harika bir ev sahibesi oldun ve umarım bir gün beni Avustralya'da seni ziyaret etmem için davet edersin.

'Elbette ederim,' diye gülümsedim. "Ne zaman istersen, anne.

"İyi geceler, *canım*. Annem beni iki yanağımdan öptü. "İyi uykular.

Ertesi gün yeni sabah rutinimle annemi şaşırttım ve birlikte kruvasan ve kahveden oluşan hızlı bir kahvaltıdan sonra, içki partisi için hazırlanması için onu bıraktım ve Wormwood Scrubs'a giden otobüsü yakaladım.

Ace karşımdaki plastik sandalyeye çökmüş, sinirli görünüyordu.

"Sana beni rahat bırakmanı söylediğimi sanıyordum," dedi kollarını savunmacı bir şekilde kavuşturarak.

"Sana da merhaba," diye karşılık verdim. "Bil bakalım dün kiminle tanıştım?" "CeCe, bana yapmadığını söyle-

"Evet. Linda'yı buldum ve sohbet ettik, seni çok seviyor," diye ağzımdan kaçırdım ve masanın üzerinden ona doğru eğildim. 'Bana babanla ilgili gerçeği söyledi, sana yardım etmesi gerekiyormuş, ve ... ne yaptığını biliyor muydu? 'Çünkü eğer biliyorsa, o zaman-'

"Dur! Neden bahsettiğini bilmiyorsun," diye tısladı, gözleri öfkeyle parlıyordu. "Her şey hayal edebileceğinden çok daha karmaşık.

"Biliyorum. Linda bana söyledi ama David senin baban ve bu hiç de karmaşık değil. Baban ve eski patronun olarak senin yanında olmalı, çünkü bence o biliyordu ve sen onu koruyorsun ve bu hiç adil değil!

Ace bir süre bana baktı, sonra sessizce aramızdaki masanın üzerinde duran kutudan bir mendil uzattı. Ağladığımın farkında bile değildim ama gardiyanların ziyaretçi merkezinde buna alışık olduklarını sanıyordum.

"CeCe," dedi Ace daha nazıkçe. 'Buraya geldiğimden beri ve Tayland'da seninleyken düşünmek için çok zamanım oldu. Biliyordum ki

Sonunda yaptığım şeyle yüzleşmek zorunda kaldım ve şimdi de bunu yapıyorum. Babamın bilip bilmemesinin - hatta babam *olup* olmamasının - bir önemi yok. Yasadışı işlemleri yapmak için bilgisayarda o tuşlara basan *bendim*. Ayrıca babam David'in beni hiç sevmediğini ya da önemsemediğini de fark ettim. Gerçi dürüst olmak gerekirse, para dışında hiçbir şey umurunda değil.

"Katılıyorum," dedim şiddetle.

"Yani, o - ve benim yaptığım - tam olarak kim olduğumu ve olmak istemediğimi fark etmemi sağladı. Bir bakıma, tüm bu deneyim beni kurtardı. Danışman bana bu durumdayken bir diploma alabileceğimi söyledi. Sanırım felsefe ve teoloji okuyacağım. Sadece yirmi sekiz yaşındayım - hapisten çıktıktan sonra farklı bir hayat kurmak için bolca zamanım var.

"Bu olumlu bir yaklaşım," dedim, nereden geldiğini anlamaya başlamıştım ve bunun için ona büyük bir hayranlık duyuyordum.

'Ve bu arada, beni satmadığını biliyorum, CeCe. Kontrol ettim ve o fotoğrafımızın telif hakkı bir "Jay "e ait. Haklıydın ve sen olduğunu düşündüğüm için özür dilerim. Phra Nang Plajı'nda yaşadığımız pek çok mutlu anım var ve onları öylece saklamak istiyorum.

'Ben de,' diye yutkundum. 'Dinle, yarın Avustralya'ya taşınıyorum. Hapisten çıktığında lütfen gelip beni ziyaret et. Belki yeni hayatına orada başlayabilirsin. Orası fırsatlar ülkesi, unuttun mu?

Kim bilir? Kesinlikle irtibatta kalacağız. Bu arada, Kitty Mercer hakkında daha fazla şey öğrendin mi?

"Daha iyi. Sırttım. "Ailemi buldum.

"O zaman senin adına mutluyum, CeCe. Yüzü ilk kez tam bir gülümsemeyle aydınlandı. "Bunu hak ediyorsun.

"Dinle, şimdi gitmem gerekiyor ama oraya yerleşir yerleşmez sana yeni adresimi göndereceğim.

"Söz mü? Ben ayağa kalkarken elimi tuttu.

"Söz veriyorum. Bu arada,' diye fısıldadım, 'babam için endişelenme. İçimde hak ettiği her şeyi alacağına dair bir his var.'

* * *

Öğleden sonrayı Star'ın High Weald'da depolayacağını söylediği geri kalan eşyalarımı çöp torbalarına doldurarak geçirdim. Sonra Alice Springs'te bulamayacağımı bildiğim Heinz kuru fasulyesi ve devasa bir

Cadbury's Fruit and Nut ikolatası. Star, annesi ve Mouse saat altıda East End'e doğru yola çıkmadan önce benim veda ikilerim için daireye geleceklerdi. Onları -ve beni- kendi yollarımıza göndermek için üç ie ampanya ve biraz bira ısmarladım.

Alıveri torbalarımınla eve vardığımda, annemin Star'ın yerini aldığıını ve beyaz önlüğünü beline düzgünce bağladığını gördüm. Beni kapıda umutsuz bir bakışla karşıladı.

'*Mon dieu!* Yakınlarda yerel bir pastane var mı? Yapmaya alıtığım kanepeler yanlış gitti. Gördünüz mü?

Tuhaf - ve aslında oldukça sanatsal - yeşil hamur işlerini işaret etti, sanki birisi üzerlerine damga basmış gibi görünüyordı.

'Sorun değil anne. Dükkandan biraz tortilla cipsi ve sos aldım.'

'Oh CeCe, çok utandım! Beni buldun. Mutfak masasına oturdu ve yüzünü ellerinin arasına gömdü.

"Öyle mi?

"*Mais oui!* Ben Fransız'ım ama pişirdiğim her şey bir felaket! Gerçek şu ki, bunca yıldır Claudia'nın arkasına saklandım. Eğer siz kızları beslemek bana kalsaydı, açlıktan -ya da zehirlenerek- öldürdünüz!

'Dürüst olmak gerekirse anne, bunun bir önemi yok. Berbat bir aşçı olsan bile seni yine de seviyoruz. Yüzündeki perişan ifade karşısında kahkahamı bastırdım. 'Hepimizin güçlü ve zayıf yönleri var, unuttun mu? Zaten bize hep böyle söylerdin,' diye ekledim tortilla cipslerini bir kâseye boşaltıp ampanya ve biraları buzdolabına koyarken.

"Öyle, tatlım ve haklısın, ben de kendiminkini kabul etmeliyim.

"Evet." Sarılmaya ihtiyacı olduğunu gördüm ve sarılmak için yanına gittim.

"Ah CeCe, sanırım şu anda tüm kızlarım arasında en çok seninle gurur duyuyorum," dedi saçlarını okşarken.

"Neden?

'çünkü nasıl kendin olacağını biliyorsun. Şimdi yukarı çıkıp parti için hazırlanacağım.

* * *

Saat altıdan hemen sonra geldiler ve Star'ın annesi Sylvia'nın Star'ın daha pahalı kıyafetler giymiş daha yaşlı bir versiyonu olduğunu gördüm. Gerçekten çok tatlıydı ve bana sarılmadan önce hakkımda pek çok iyi şey duyduğunu söyledi.

Kulağıma "Ben bakamazken ona baktığın için teşekkür ederim" diye fısıldadı.

Ona hemen ısındım ve Star'ın onu benim kadar şiddetle seven bir başkasına sahip olmasına sevindim.

Mouse her zamanki huysuz haliyle karşımdaydı ve Star'ın sürekli bahsettiği Jane Austen romanında Bay Darcy'yi oynayacak olsam kesinlikle onu seçeceğime karar verdim. Yakışıklı olduğunu kabul etmek zorundaydım, eğer bu tür şeylerden hoşlanıyorsanız, ama tanıştığım çoğu İngiliz aristokrati gibi biraz soğuktu. Sonra teknik olarak benim de bir İskoç aristokratının soyundan geldiğimi hatırladım ve kendimi biraz daha aynı seviyede hissettim.

Sylvia'nın anneme yaklaşmasını izledim ve annemin bu konuda ne hissettiğini merak ettim. Sonra gözlerimi kapattım ve bir insan kalbinin atışını gözümde canlandırdım. Sevdiğim tüm yeni insanları içine alarak genişlemesini izledim. Ve anladım ki kalbin kendini genişletmek için sonsuz bir kapasitesi vardı. Ve ne kadar doluyorsa, içinde o kadar sağlıklı ve mutlu bir şekilde atıyordu. Hepsinden iyisi, parmaklarım kaşınıyordu ve bir sonraki resmim için ilham kaynağımın ne olacağını hemen biliyordum.

Annem elime bir kadeh şampanya sıkıştırırken kendime geldim. Herkesin sustuğunu ve etrafımda durup beklentiyle beni izlediğini fark ettim.

"Ee ... Hâlâ sersemlemiş bir halde aptalca söyledim.

Annem beni kurtarmaya geldi. 'Sadece seninle gurur duyduğumu söylemek istiyorum,' diye başladı, 'CeCe, yolculuğunda kat ettiğin mesafe için. *Chérie*, sen yetenekli ve cesursun ve kalbin gerçek. Umarım Avustralya sana hayatında aradığın her şeyi verir. Hepimiz seni özleyeceğiz ama küçük güvercinimizin uçması gerektiğini biliyoruz. *İyi yolculuklar!*'

"*İyi yolculuklar!*" Herkes koro halinde kadeh tokuşturdu. Arkama yaslandım ve onları izledim, sevgiyle birbirine bağlanmış bu eklektik insan topluluğunu. Ve yarın dünyanın öbür ucuna uçuyor olsam bile her zaman insanlığın bu yamalı yorganının bir parçası olacaktım.

"İyi misin? Yıldız beni dürttü.

"Evet, iyiyim," diye yutkundum. "Ailen harika bu arada.

Fare onun dirseğinde belirdi. 'Şimdi gitmemiz gerek yoksa geç kalacağız. Üzgünüm, CeCe.'

"Tamam. Star bana acınası bir şekilde baktı. "Cee, bizimle partiye gelmek istemediğine emin misin?"

'Gerçekten, benim için endişelenme. Son bir temizlik yapmam ve eşyalarımı toplamam gerekiyor. Sadece kötü bir zamanlama.

"Bu gece burada seninle kalmalıyım. Mouse ona ceketini uzatırken Star dudağını ısırıldı. "Ah Cee, birbirimizi bir daha ne zaman göreceğimize dair hiçbir fikrim yok.

Sylvia bana veda etmeye ve şans dilemeye geldi, sonra sıra anneme geldi.

"Güle güle canım, kendine iyi bakacağına ve irtibatı koparmayacağına söz verir misin? Annem bana sarıldı ve Yıldız'ın ceketini silkip bana doğru yürümeye başladığını gördüm.

"Sevgilim, geç kalacağız. Mouse koluna girdi ve onu sertçe kapıya doğru götürdü. "Hoşça kal, CeCe.

Seni seviyorum, diye işaret etti Star kapı aralığından bana.

Ben de seni seviyorum, diye karşılık verdim.

Kapı arkasından büyük bir gürültüyle kapandı ve ben gözlerimden yaş gelmemesi için elimden geleni yaptım. Düzgün bir vedalaşmaya bile izin vermediği için Mouse'tan nefret ediyordum.

Bardakları ve tabakları bulaşık makinesine koydum, dikkatimin dağılmasından memnundum, sonra stüdyoma gittim ve enstalasyonumu söktüm, parça parça binanın dışındaki ortak çöp konteynerine götürdüm.

Bay Guy Fawkes'ı içine tıktırıp kapağını kapatırken ona 'Çöpe atılacaksın' dedim. Dairenin üst katında Star'ın çiçeklerini son kez suladım. Daha önce bana anahtarını teslim etmiş ve yeni kiracıların kendi deyimiyle 'bebeklerine' iyi bakmalarını sağlamam için yalvarmıştı.

"Vay canına, bu cidden bir devrin sonu," diye mırıldandım daireyi arşınlarken, sessizlik bana en başta Avustralya'ya neden gittiğimi hatırlattı. Kapüşonumu giyerek terastaki soğuk gece havasına göğüs gerdim. Linda'yı ve onun asla sahip olamadığı hayatı düşündüm; kendi hayatını onu asla sevmeyecek birini severek nasıl geçirdiğini. O zaman kendimi biraz daha iyi hissettim çünkü onun aksine, beni seven insanlarla gideceğim bir geleceğim *vardı*. Ne içereceğinden hala emin değildim ama yazmam için oradaydı. Ya da daha doğrusu resmetmem için.

Yukarı baktım ve küçük süt kümesini buldum ve Yedi Kız Kardeş'in Alice'in üzerinde ne kadar parlak parladığını düşündüm.

Yeni evim.

* * *

Taksi ertesi sabah saat beşte vardığında gökyüzü hala iç karartıcı derecede karanlıktı. Sonunda, daha sonra uçakta uyumama yardımcı olacağını umarak yatma zahmetine girmemiştim. Dairemden uzaklaşırken telefonuma bir mesaj geldi.

CeCe, ben Linda Potter. Çok düşündüm ve Anand'ı ziyaret etmeye karar verdim. Haklıydın, yardımımı ihtiyacı var ve elimden geleni yapacağım. Tanrı sizi korusun ve Avustralya'ya güvenli yolculuklar.

İçimde rahatlama ve gurur yükseldi, çünkü Linda'nın fikrini değiştirmiştım. *Ben*, beceriksiz kelimelerimle. Gerçekten de bir fark yaratmayı başarmıştım.

Heathrow'da üç çantamı teslim ettim ve güvenlik girişine doğru yürüdüm, bu anı hayatımın geri kalanında hatırlayıp hatırlamayacağımı merak ediyordum, çünkü çok ufuk açıcıydı. Sonra hiçbir zaman büyük anları hatırlamadığımı düşündüm; beynimin fotoğraf albümüne takılanlar her zaman garip bir simya tarafından rastgele seçilen küçük şeylerdi.

Biniş kartımı bulmak için sırt çantamın önünü karıştırdım ve elim bir zamanlar geçmişimin ipuçlarını barındıran şekerli kahverengi zarfa değdi.

"Tanrım," diye nefes aldım biniş kartımı kadına uzatırken. Neredeyse iki ay öncesinin tekrarı gibi hissediyordum.

Kadın kartı alırken bana başıyla onay verdi, yarı uykulu görünüyordu, ki bu da haklıydı çünkü saat daha sabahın yedisi bile değildi. Tam içeri girmek üzereydim ki arkamdan bir ses duydum.

'CeCe! Dur!'

O kadar yorgundum ki rüya gördüğümü sandım. 'Celaeno D'Aplièse! *Arrête!* Dur!'

Arkamı döndüm ve Star oradaydı.

"Aman Tanrım, Cee! Star yanıma geldiğinde nefes nefese kalmıştı. "Seni özlediğimi sanmıştım. Neden telefonuna cevap vermiyordun?"

"Taksiden indiğimde kapattım," dedim. "Burada ne işin var?"

'Dün gece doğru düzgün vedalaşamadık. Sana doğru düzgün sarılmadan, seni ne kadar özleyeceğimi söylemeden ve' - Yıldız burnunu koluna sildi - 'benim için yaptığın her şey için teşekkür etmeden gitmene izin veremezdim.

Kollarını bana doladı ve daha önce hiç olmadığı kadar sıkı sarıldı, sanki beni bırakmaya dayanamıyormuş gibi. Bir süre öylece durduk, sonra çekildim, çekilmezsem sonsuza kadar kalacağımı biliyordum.

"Geçsem iyi olacak," diye mırıldandım, sesim duygusallıktan çatallaşmıştı. "Geldiğiniz için çok teşekkürler.

"Her zaman yanında olacağım, sevgili Cee.

"Ben de öyle. Güle güle, Sia.

Güle güle. İrtibatı koparma, olur mu? Haziran'da babamın birinci yıldönümü için Atlantis'e döneceğine söz verir misin?

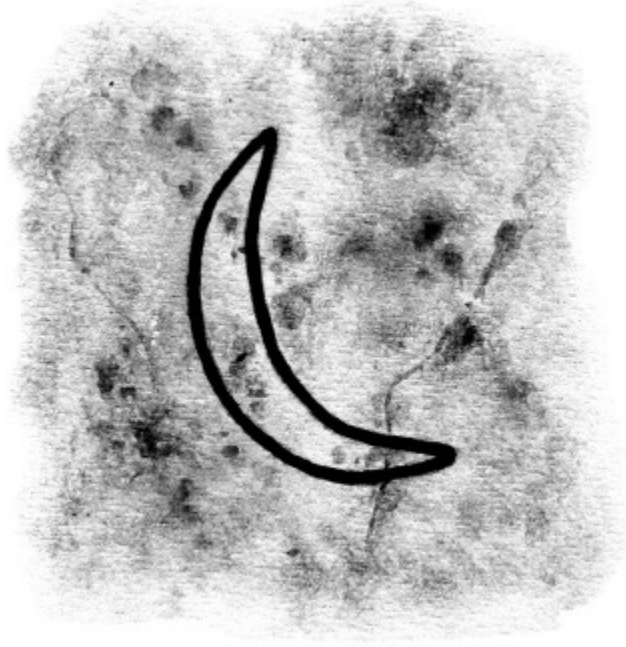
Elbette geleceğim.

Star'a son bir öpücük gönderdim, sonra arkamı dönüp güvenlikten geçerek geleceğime doğru yürüdüm.

Tiggy

The Highlands, İskoçya

Ocak 2008

Ay için Aborjin sembolü

'Daha sonra tekrar dışarı çıkacağından emin misin, Tig? Kar fırtınası geliyor,' dedi Cal bana, kulübemizin penceresinden iyi huylu mavi gökyüzünü incelerken, öğle güneşi tüm kış boyunca zemini kaplayan kalıcı kar tabakasının üzerine parıltılı bir tepe serpiyordu. Manzara Noel kartları için mükemmeldi.

"Evet! Bu riski göze alamayız Cal, alamayacağımızı biliyorsun.

'Korkunç Kardan Adam'ın bile dışarıda olacağından şüpheliyim,' diye mırıldandı Cal.

"Nöbet tutacağımıza söz vermiştin," diye yalvardım ona. 'Bak, telsizi yanıma alacağım ve herhangi bir sorun çıkarsa sana haber vereceğim.

'Tig, arazide elinde tüfekle dolaşan olası bir kaçak avcı varken senin gibi küçük bir kızın kar fırtınasında tek başına oturmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun? Aptallık etme,' diye homurdandı Cal bana, kırmızı yüz hatlarında önce kızgınlık, sonra da itaat vardı. 'Birkaç saatten fazla değil, dikkat et. Ondan sonra seni saçlarından tutup eve sürükleyeceğim. Tekrar hipotermiye yakalanmandan ben sorumlu olmayacağım. Anladın mı?'

'Teşekkürler Cal,' diye rahatlayarak cevap verdim. 'Pegasus'un tehlikede olduğunu biliyorum. Sadece biliyorum.'

* * *

Sığınakta etrafımıza yoğun bir şekilde kar yağmış ve branda çatı karın ağırlığı altında çökmüştü. Acaba çökecek mi diye merak ediyordum.

hep birlikte ve üzerimizdeki karın ağırlığı altında canlı canlı gömülüydük.

"Şimdi gidiyoruz, Tig," dedi Cal. "İç organlarım uyuştı ve geri dönmek için mücadele edeceğiz. Kar fırtınası bir süreliğine hafifledi ve yapabiliyorken eve gitmeliyiz. Cal mataradaki ılık kahveden son bir yudum aldı ve bana uzattı. 'Bitir şunu. Ben gidip ön camdaki karı temizleyeyim ve ısıtıcıyı çalıştırayım.

"Tamam," diye iç geçirdim, tartışmanın bir anlamı olmadığını biliyordum.

Sığınakta iki saatten fazla oturmuş, karın kendini yere atmasından başka bir şey izlememiştik. Cal oradan ayrıldı ve arkamızdaki vadide bir taş çıkıntısının ötesine park etmiş olan Land Rover'a doğru yöneldi. Kahvemi yudumlarken sığınağın küçük penceresinden dışarı baktım, sonra kasırga lambasını kapattım ve sürünerek dışarı çıktım. El fenerime ihtiyacım yoktu çünkü gökyüzü açılmıştı ve şimdi binlerce yıldızla parlıyordu, Samanyolu tepemde açıkça görülebiliyordu. Dolunay haline gelmesine iki gün kalan ay parlıyor ve yeri kaplayan bembeyaz örtüyü aydınlatıyordu.

Taze kar yağışının hemen ardından gelen mutlak sessizlik, ayaklarımı ve baldırlarımın çoğunu kaplayan pırıl pırıl halı kadar derindi.

Pegasus.

Onu sessizce çağırdım, özel yerimizi belirleyen huş ağacı kümesinin etrafında onu arıyordum. O muhteşem beyaz bir geyikti ve ilk kez Cal'a geyikleri saymak için arazide yaptığı turlarda katıldığımda fark etmiştim. Pegasus bir grup kızıl geyiğin arasında otliyordu ve ilk başta belki de vücudundaki karı henüz silkelemediğini düşünmüştüm. Cal'ı uyarmış ve yeri göstermişim ama o dürbünü odakladığında sürü tepeye doğru uzaklaşmış, aralarında bir yerlerde koşan mistik ve çok nadir görülen yaratığı kamufle etmişti.

Cal bana inanmamıştı. "Beyaz geyikler altın postu andırır, Tig. Herkes onları arar ama ben hayatım boyunca bu arazide bulundum ve bir tanesinin postunu bile görmedim. Kendi şakasına gülerek tekrar Land Rover'a bindi ve yolumuza devam ettik.

Ancak ben geyiği gördüğümü biliyordum, bu yüzden ertesi gün Cal'la birlikte çalığa geri döndüm ve ondan sonra da mümkün olduğunca sık gittim.

Sabırımın karşılığını sonunda bir karaçalı çalısının arkasına çömelip dürbünümü yırtık huş ağaçlarına çevirdiğimde almıştım. Sonra gördüm ki

O, diğerlerinden uzakta, solumda, belki de benden sadece on adım ötede duruyordu.

"Pegasus," diye fısıldadım, bu isim dilime sanki hep oradaymış gibi geldi. Ve sonra, sanki isminin bu olduğunu biliyormuş gibi, başını kaldırıp bana baktı. Cal yanıma gelmeden önce belki de sadece beş saniye boyunca göz teması kurmuştuk ve 'fantezi uçuşumun' gerçek olduğu gerçeğine şaşkınlıkla yüksek sesle yemin etmişti.

O an bir aşk ilişkisinin başlangıcı olmuştu; bizi birbirimize bağlayan güçlü, garip bir simya. Sürülerin hala vadinin dibindeki ısıracı rüzgarlardan korunduğunu bildiğim şafak vakti kalkıyor ve acı soğuktan çok az koruma sağlayan ağaç kümesine gidiyordum. Birkaç dakika içinde, sanki varlığını hissetmiş gibi, Pegasus ortaya çıkıyordu. Bana güvenmeye başladığını hissediyordum ve geceleri bir gün boynunun kadifemsi gri-beyazına dokunabileceğimi hayal ediyordum, ama ...

Eski hayvan barınağında, sağlığına kavuşması için bize getirilen annesiz veya yaralı genç geyiklerle bağlantı kurma konusundaki doğal yeteneğim bir avantajdı. Burada, Kinnaird'de, çiftlik hayvanları yabaniydi, doğanın onları amaçladığı gibi yaşıyorlardı ve yirmi üç bin dönümlük arazide insanların minimum müdahalesiyle dolaşıyorlardı. Hem geyiklerin hem de arka ayakların düzenli olarak itlaf edilmesi yoluyla ölümlerinin kontrol edilmesi dışında.

Atış sezonu boyunca, zengin işadamları kurumsal misafirperverlik gezileri için araziye geliyor ve ilk canlı av deneyimlerini yaşayarak saldırganlıklarından kurtulmak için fahiş fiyatlar ödüyor, ardından bir geyiğin kafatasını duvarlarına bir kupa olarak asmak için evlerine dönüyorlardı.

"Doğal avcı kalmadı, Tig. Huysuz tavırları ve bıçakla kesebileceğiniz İskoç aksanıyla, korumak için mücadele ettiği vahşi doğaya duyduğu gerçek sevgiyi gizleyen malikâne kahyası Cal, malikânenin kilerine ilk girdiğimde toynaklarından asılı, kanlı ve derisi yüzülmüş dört hindiyle karşılaştığımda beni rahatlatmak için elinden geleni yapmıştı. 'Biz insanlar onların yerini almak zorundayız. Bu işlerin doğal düzeni. Sayılarının kontrol altında tutulması gerektiğini biliyorsun.

Elbette *biliyordum* ama bu, insan yapımı bir kurşunla söndürülmüş, parçalanmış bir yaşamla karşı karşıya kaldığımda işimi kolaylaştırmıyordu.

'Elbette Pegasus farklı bir şey, nadir ve güzel bir şey.
Benim gözetimimdeyken ona dokunulmayacak, yemin ederim.

Kinnaird Malikanesi'nde beyaz bir geyik görüldüğü haberi nasıl yayılmıştı ve basına nasıl yansımıştı bilmiyorum ama yerel gazeteden bir gazeteci ancak birkaç gün sonra kapımıza kadar gelebilmişti. Cal'a Pegasus'un varlığını inkâr etmesi, bunun bir aldatmaca olduğunu söylemesi için yalvarırken kendimden geçmiştim; beyaz bir geyik başının, onu en yüksek fiyatı verene satacak olan her kaçak avcı için bulunmaz bir nimet olduğunu biliyordum.

İşte bu yüzden şimdi burada, sabahın ikisinde, ürkütücü bir donmuş harikalar diyarında duruyordum. Cal ve ben huş ağaçlarının arasına ilkel bir sığınak inşa etmiş ve nöbet tutuyorduk. İskoçya'daki tüm araziler halka açıktı ve karanlıkta arazide kimlerin dolaşıyor olabileceğine dair hiçbir fikrimiz yoktu.

Ağaçlara doğru yavaşça yürüdüm, geyiğin ortaya çıkması için yalvarıyordum, böylece eve gidip uyuyabilecektim, bir gece daha güvende olduğunu biliyordum.

Sanki birdenbire ortaya çıktı, başını aya doğru kaldırdığında mistik bir görüntüyle karşılaştım, sonra döndü ve koyu kahverengi gözlerini bana dikti. Tereddütle bana doğru yürümeye başladı, ben de ona.

"Sevgili Pegasus," diye fısıldadım, sonra hemen ağaç kümesinin arasından karların üzerinde bir gölgenin belirdiğini gördüm. Gölge bir tüfek kaldırdı.

"Hayır!" diye bağırdım sessizliğin içinde. Figür geyiğin arkasındaydı, silahını doğrultmuştu ve ateş etmeye hazırdı. "Dur! Kaç Pegasus!"

Geyik arkasını döndü ve tehlikeyi gördü ama sonra güvenli bir yere kaçmak yerine bana doğru koşmaya başladı. Bir el ateş edildi, ardından iki el daha ateş edildi ve yanımda ani bir acı hissettim. Kalbim garip bir şekilde sarsıldı ve o kadar hızlı çarpmaya başladı ki baş dönmesi beni sardı. Dizlerim jöleye döndü ve altımdaki karlı battaniyenin üzerine çöktüm.

Yine sessizlik vardı. Bilincimi korumaya çalıştım ama karanlıkla daha fazla mücadele edemezdim, onun için bile.

Bir süre sonra gözlerimi açtım ve üzerimde sevgili, tanıdık bir yüz gördüm.

'Tiggy, tatlım, iyi olacaksın. Şimdi benimle kal, olur mu?'

'Evet baba, tabii ki kalacağım' diye fısıldadım, tıpkı küçük bir kızken hasta olduğumda yaptığı gibi saçlarımı okşarken. Onun kollarında güvende olduğumu bilerek gözlerimi bir kez daha kapattım.

Tekrar uyandığımda birinin beni yerden kaldırdığını hissettim. Etrafımda babamı aradım ama tepemde gördüğüm tek şey Cal'ın paniklemiş yüz hatlarıydı

Beni güvenli bir yere taşımak için çabalıyordu. Başımı ağaç kümesine doğru çevirdiğimde, beyaz bir geyiğin yüzükoyun yatan bedenini gördüm, etrafındaki kara kan kırmızısı damlalar sıçırıyordu.

Ve onun gittiğini biliyordum.

Yazarın notu

Yedi Kız Kardeş serisini yazmanın keyfi, her bir kız kardeşin - ve ardından yolculuklarının - bir öncekinden tamamen farklı olması. Ve bu, Star'ın hikayesini bitirip CeCe'nin hikayesini düşünmeye başladığımdan beri hiç bu kadar belirgin olmamıştı. Yolculuğa çıkma konusunda en az onun kadar korktuğumu fark ettim. Ben de dünyada hiç ziyaret etmediğim tek büyük kara parçalarından biri olan Avustralya'ya seyahat etmekten çekiniyordum, bunun başlıca nedeni de meşhur devasa ve tehlikeli örümcekleriydi. Ancak tıpkı CeCe ve diğer kız kardeşleri gibi ben de korkularımın üstesinden gelmek zorundaydım ve uçağa atlayıp ihtiyacım olan araştırma detaylarını bulmak için Avustralya'yı dolaştım. Ve bu süreçte bu inanılmaz, karmaşık ülkeye aşık oldum. Özellikle de halk arasında 'Alice' olarak bilinen Alice Springs çevresindeki geniş alan olan 'Asla Asla' - ki buranın Pleiades efsanelerinin ve mitlerinin Yedi Kız Kardeşi'nin Yüksek Tapınağı olduğunu keşfettim. Yerli Aborijin nüfusunu elli bin yıldan fazla bir süredir affetmeyen bir coğrafyada hayatta tutan bir inanç sistemi ve kültürün sadece güzelliğini değil, aynı zamanda saf pratikliğini öğrenmek, belki de dünya çapında yaptığım birçok araştırma yolculuğunun en alçakgönüllü anıydı.

Ben bir kurgu roman yazarıyım, ancak romanlarımın arka plan araştırmasını herhangi bir tarihçi kadar ciddiye alıyorum, çünkü tarih - ve sadece kız kardeşlerimin değil, *bizim de şimdiki* yaşamlarımız üzerindeki etkisi - benim tutkum. *Koombana* ve Roseate Pearl'ün batış hikayelerinin her ikisi de tarihi kayıtlardan alınmıştır, ancak incinin son görüldüğü yer

Koombana'nın Broome sahiline yaptığı son yolculuğu yazdım ve oradan olası kurgusal bir sonuç ekledim.

Kitaplardaki her ayrıntı kontrol edilmiş ve üç kez kontrol edilmiş olsa da, anlamaya başladığım şey, tarihi bir olayın her anlatımının öznel olduğudur, çünkü her yazılı veya sözlü görüş bir insan görüşüdür. Bu nedenle, *The Pearl Sister*'daki gerçekleri yorumlamamdaki hatalar tamamen bana aittir.

Lucinda Riley ile Soru & Cevap

1. Dördüncü kız kardeş CeCe'nin mitolojik muadiliyle ilişkisi nedir?

CeCe'nin de belirttiği gibi, Celaeno'nun mitolojik hikayesi ve kişiliği, Yedi Kız Kardeş arasında en az belgelenmiş olanı. Bu yüzden CeCe'nin efsanesinin kemiklerini aldım ve onu Avustralya'da kendi kaderini yaratması için özgür bıraktım - sadece yeni olasılıkların ülkesi değil, aynı zamanda ironik bir şekilde, kızların Aborijin kültüründe saygı gördüğü Yedi Kız Kardeş efsanelerinin yüksek tapınağı.

2. CeCe birçok yönden kız kardeşi Star'ın tam zıttı - onun sesini nasıl buldunuz?

Başlangıç olarak, CeCe kesinlikle yazarken en çok gerildiğim kız kardeşti. Okuyucuların *İnci Kız Kardeş'i* okumaya gelmeden önce onun hakkında olumsuz bir görüşe sahip olmalarından endişe ediyordum, çünkü kontrolcü ve ani görünüyordu. *Gölge Kız Kardeş'te* Star ve CeCe'nin ilişkisinin bozulmasını Star'ın bakış açısından görüyoruz. Ancak CeCe'nin de belirttiği gibi, her hikâyenin iki tarafı vardır ve *İnci Kız Kardeş* de onun hikâyesidir. CeCe'yi yazmak tam bir keşifti. Hayata karşı çok eşsiz ve ilginç bir bakış açısı var. Kendisini her zaman 'aptal' olarak tanımlıyor ama bunun nedeni disleksisi nedeniyle okulda zorlanması. Gerçekte CeCe gerçekten zeki, komik, yetenekli ve çok ama çok gerçek. Onunla tanıştığımızda o kadar savunmasız ve kendinden şüphe duyuyor ki, *daha önce* hiçbir karaktere karşı CeCe'ye karşı hissettiğim kadar korumacı hissettiğimi sanmıyorum.

3. Sizi Avustralya hakkında yazmaya iten neydi?

Tıpkı CeCe gibi, daha önce hiç ziyaret etmediğim tek yerdi, belki de aynı bilinçaltı nedenden dolayı - ben de örümceklerden nefret ederim! Ancak oraya vardığımda manzara, özellikle de Alice Springs çevresindeki Never Never bölgesi, tarih ve insanlar beni kesinlikle büyüledi. *İnci Kardeş'te* bu geniş ve inanılmaz kıtanın sadece küçük bir bölümünü yazdım. Keşfedilecek daha çok şey var ve tekrar ziyaret etmeyi umuyorum.

4. Tayland hakkında daha önce *Hothouse Flower*'da yazmıştınız. *İnci Kız Kardeş*'te tekrar ziyaret etmek nasıl hissettirdi?

Tayland dünyada en sevdiğim yerlerden biri ve her yıl ailemle birlikte ziyaret ediyorum. En sevdiğimiz yer Phra Nang Plajı ve Ace karakterini ve neden plajda saklandığını bulduğumda bir sabah erkenden sahilde yürüyordum. İnsanlar bu büyülü yarımadaya 'kendilerini bulmak' için seyahat ederler ve CeCe'nin Avustralya'ya devam etmek için cesaretini toplarken yolculuğuna orada başlaması da uygun göründü. *İnci Kız Kardeş*'in ilk taslağını yazmak için Tayland'da kaldım, yanımda Colin adında tek bacaklı bir mynah kuşu vardı!

5. Bu kitap için araştırma yaparken nasıl bir yol izlediniz?

Araştırma Avustralya'nın kendisi gibiydi - uçsuz bucaksız! Her zaman elime geçen her şeyi okuyarak başlarım ve Avustralya'dayken Broome'daki inci endüstrisi hakkında ihtiyacım olan ayrıntıları sağlayan bir dizi baskısı tükenmiş tarihi kitap buldum. Ne yazık ki, Aborjin tarihi büyük ölçüde beyaz adamlar tarafından, Aborjin halkının kendisinden ziyade onların öznel bakış açılarıyla belgelenmiştir. Kùltürleri her zaman ağızdan ağıza bir sonraki nesle aktarılmıştır. Neyse ki, Yawuru halkının (Broome'da hakkında yazdığım) dillerinin bir sözlüğünü, gelenekleri ve Dreamtime hikayeleri hakkında bilgi içeren bir topluluk web sitesi gibi birkaç çevrimiçi kaynak bulabildim.

Koombana'nın batışı Avustralya tarihindeki en büyük denizcilik felaketlerinden biriydi. Daha sonra tarihi metinlerde ne zaman *Koombana* ya da Broome'dan bahsedilse, Roseate İncisi'nin bir cameo görüntüsü verdiğini keşfettim. Lanetine dair söylentiler, 1937 yılında Broome'daki inci dalgıçları hakkında yayınlanan *Forty Fathoms Deep* adlı kitapta yer alıyordu. İnciyi çevreleyen pek çok farklı efsane vardır, belki de en bilineni şudur: inci beyaz bir inci ustası tarafından bulunmuş, ancak bir dalgıç tarafından çalınmıştır. Daha sonra iki Çinli hırsız inciyi çalmış ve inci daha sonra kalp krizinden ölen bir adama satılmıştır. Bir sonraki sahibi inci kendisinden çalınınca intihar etmiş ve 1905 yılında bir inci tüccarı inci yüzünden öldürülmüştür. Son olarak zengin bir inci tüccarı olan Abraham De Vahl Davis'in *Koombana*'ya binmeden önce 20.000 sterline satın aldığı düşünülüyor ve bu da onun hakkında duyduğumuz son şey. Tabii gemide hiç bulunmadıysa o başka.

6. Avustralya'yı ziyaret ettiğinizde sizi en çok şaşırtan şey neydi?

Pleiades efsaneleri için ana kaynak metinlerimden biri Munya Andrews'un *The Seven Sisters of the Pleiades* adlı kitabı oldu. Andrews'un kendisi de Batı Avustralya'daki Kimberley bölgesinden, dolayısıyla binlerce yıldır sözlü olarak aktarılan bu hikayelerin doğduğu yeri görmek inanılmazdı. Yedi Kızkardeş'in Aborijin kültüründe ne kadar önemli olduğunu bilsem de, onları günlük yaşamda bu kadar kökleşmiş görmeyi beklemiyordum Alice Springs'te yürürken her yerde Kızkardeşlere saygı duruşları gördüm. Benim için eve dönüş gibiydi ve CeCe gibi ben de Never Never'a aşık oldum.

7. CeCe, Chrissie'den Aborijin gelenekleri ve kültürü hakkında bilgi ediniyor. Avustralya'daki ırkçılık ve sömürgecilik gibi zor konulara değinmek nasıl bir duyguydu?

Hiçbir zaman siyasi ya da sosyal açıklamalar yapmak için yola çıkmadım - bana hikayelerini ve deneyimlerini anlatan karakterler ve ben sadece onları yazıyorum. Avustralya çelişkiler ülkesi - hala genç ve kendini keşfetme sürecinde, tıpkı CeCe'nin kendisi gibi. Araştırmam sırasında, 1788'deki kolonileşmeden günümüze kadar Avustralya'da yaşamın nasıl olduğuna dair pek çok tarihi anlatı okudum ve ayrıca Aborijin ve Torres Boğazı Adalı halkının 50.000 yıllık mirası hakkında da bilgi edindim. Camira ve Alkina'nın karakterleri bu anlatılara dayanırken, Kitty'nin hayatının bazı yönleri, kocaları tarafından Avustralya'ya getirilen ve sert ve acımasız bir coğrafyada bir hayat kurmak zorunda kalan Outback'in büyük öncü kadınlarının olağanüstü hikayelerinden alınmıştır. Daha iyi bir yaşam için şanslarını deneyen ve Avustralya'ya giden bir gemiye binenlerin her birine hayranım. Dünyanın öbür ucuna geçmek ve bilinmeyene doğru yürümek ciddi cesaret ve yürek ister.

8. İnci Kız Kardeş'teki 'gerçek hayat' karakterlerinizden biri Aborjin ressam Albert Namatjira. Sizi onun ve evi Hermannsburg Misyonu hakkında yazmaya iten neydi?

Albert Namatjira'nın Avustralya'nın en ünlü Aborjin ressamı olduğunu biliyordum, ancak suluboyalarından birini ilk kez gördüğümde ilgimi çekti. Onun tarzı, benim gibi sıradan bir insanın bir Aborijin ressamdan bekleyeceği canlı nokta resimlerinden tamamen farklı. Onun hakkında daha fazla şey öğrendim

Akıl hocası Rex Battarbee ile olan ilişkisi ve eserlerinin, bir Aborijinin nasıl bu kadar 'Batılı' bir şekilde resim yapabildiğini anlayamayan eleştirmenleri nasıl şaşırttığı ve hayrete düşürdüğü. Rex Battarbee'nin ona öğrettiği empresyonist tarzda yapılmış gerçekten güzel manzaralardır, ancak ağaçların, dağların ve gökyüzünün içinde Aborjin kültürünün ruhani yönüne ait sonsuz gizli formlar ve şekiller vardır.

Hermannsburg Misyonu'nu kendi gözlerimle görmek için Never Never'dan geçtim. Bugün burası koruma altında olan tarihi bir alan ve yerel Aborjin Yaşlıları tarafından yönetiliyor, hala entegrasyon mirasına ve Papaz Albrecht'in Arrernte halkının yöntemlerini öğrenmek için gösterdiği çabaya sadık.

10. Daha önce kitaplarınızda görünmez bir olay örgüsü olduğundan bahsetmişsiniz. *İnci Kız Kardeş'te* neyin gizli olduğu hakkında bize bir ipucu verebilir misiniz? Serinin gelecek kitaplarında nelere dikkat etmeliyiz?

Kitaplar boyunca gizli ipuçları var ve her gün okuyucularımdan #whoispassalt ve 'kayıp' yedinci kız kardeşin nerede olduğuna dair sorular ve teoriler alıyorum. Bunların hiçbirini ne doğrulayabilirim ne de reddedebilirim! Kapsayıcı olay örgüsü çok iyi gizlenmiş bir dosyada ayrıntılı olarak anlatılıyor. Gezegende sadece altı kişi sonunu biliyor. *Yedi Kız Kardeş*'in TV dizisinin yapım ekibi için yazmak zorunda kaldım.

11. Evet, *İnci Kız Kardeş'i* yazarken, *Yedi Kız Kardeş* dizisinin TV uyarlaması için bir Hollywood yapım şirketiyle anlaşma yaptınız.

Dizi Raffaella di Laurentiis'in yapım şirketi tarafından satın alındı ve proje henüz ilk aşamalarında. Yapım şirketi çok cesur - hikaye çok fazla mekana ve zaman dilimine yayıldığı için işleri çok zor, ancak kız kardeşlerin yolculuğunu ekrana aktarma konusunda onlara tamamen güveniyorum.

12. CeCe ve Chrissie'nin ilişkisi çok hassas ve karmaşık. Bize CeCe'nin kim olduğunu keşfetme yolculuğu hakkında daha fazla bilgi verebilir misiniz? CeCe Avustralya'ya doğru yola çıktığında, hayatında ilk kez Star olmadan yola çıkmıştır. Bu hikayeyi yazmak büyüleyiciydi.

Birbirinden çok farklı insanlar olan ama her biri CeCe'nin içinde farklı bir şeyler ortaya çıkaran Ace ve Chrissie ile ilişkilerinin gelişimi. Ace, CeCe'ye özgüven ve arkadaşlık verirken, Chrissie CeCe'nin kim olduğunu, köklerinin ne olduğunu ve 'ev'in gerçekte ne anlama geldiğini bulmasına yardımcı oluyor. Kitap boyunca CeCe, hepimizin hayatımızın çeşitli noktalarında farklı şekillerde yaptığı gibi, kimliğiyle mücadele ediyor. CeCe devam etmekte olan bir çalışma ve *İnci Kız Kardeş'in* sonunda bile cinselliği konusunda hala emin değil, ancak en azından kendini gerçekleştirme yolculuğuna başladı ve yeteneğini, sanat tutkusunu yeniden keşfetti ve çok eksik olduğu içsel güveni buldu.

13. Serinin beşinci kitabı olan Tiggy'nin hikayesinden biraz bahsedebilir misiniz?

Tiggy kız kardeşler arasında en ruhani olanı - kendisine 'kar tanesi' diyor ve kız kardeşlerinin onun inançlarını ve çoğu zaman doğru çıkan kehanetlerini tuhaf ve rahatsız edici bulduğunu kabul ediyor. Her 'yetenek' gibi, Tiggy de ikinci görüşünün aynı zamanda bir lanet olup olmadığını merak ediyor, çünkü başını sürekli belaya sokuyor gibi görünüyor. *Ay Kardeş'te*, görkemli İskoç Dağlık Bölgesi'ne, vahşi ve karlı bir Highland malikânesine ve onunla arkadaş olan büyüleyici bir yerli halk grubuna gidiyoruz. Tiggy'nin geçmişini keşfetme yolculuğu onu aynı zamanda muhteşem Elhamra Sarayı'nın flamenko müziğinin ritmiyle yankılanan Sacromonte'nin yedi kutsal mağarasına baktığı İspanya'daki Granada'nın sıcağına götürecektir.

Teşekkür

Bu romanın araştırmasına pek çok kişi katkıda bulundu ve her birine son derece minnettarım:

Adelaide'de, eski dostum ve Londra'daki kiracım Mark Angus, tur rehberim, şoförüm ve özellikle en iyi Avustralya şarabı konusunda bilgi kaynağım oldu! Broome'da, Pearl Luggers Tour'dan Jay Bichard, Broome Tarih Derneği ve Yawuru Derneği çalışanları. Alice Springs'te, araştırma turumuzda bize eşlik etmek üzere Brisbane'den Alice'e seyahat eden Phil Cooke ve Alli Turner'a çok teşekkür ederiz. 'Never Never' üzerinden Hermannsburg'a gitmek asla unutamayacağım bir yolculuktu. Telegraph İstasyonu'nda Adam Palmer ve Lehi Archibald, Hermannsburg Misyonu'nda Rodney Matuschka. Ve yolculuğumuz sırasında tanıştığımız, isimlerini vermek istemeyen ancak yaşamları ve kültürleri hakkında bir resim oluşturmama yardımcı olan bir dizi Avustralya yerlisi erkek ve kadına.

Tayland'da, Kitty'nin geçmişini yazarken hava sıcaklığı kırk beş dereceye kadar yükselip klimayı bozduğunda beni aklı başında ve serin tutmak için elinden geleni yapan Natty'ye çok teşekkür ederim. Ve Phra Nang Plajı'ndaki Rayavadee Villaları'nda maymunları uzak tutan ve beni besleyip sulayan Patrick'e.

Ayrıca CeCe'nin metinlerini yazarken bana sabırla rehberlik eden ve disleksinin zorluklarını anlamama yardımcı olan Ben Brinsden'e de çok teşekkür ederim.

En büyük teşekkürü benimle birlikte Avustralya'yı dolaşan ve beni ayakta tutan harika asistanım ve yardımcım Olivia Riley'e sunuyorum. Hiçbir şey çok fazla sorun değildi ve sen olmadan bunu gerçekten yapamazdım Livi.

Hem beni hem de Yedi Kız Kardeş serisini en başından beri destekleyen dünyanın dört bir yanındaki tüm harika yayıncılarıma, her ne kadar çoğu böylesine büyük bir projeye girdiğim için deli olduğumu düşündüklerini itiraf etmiş olsalar da. Pan Macmillan, İngiltere'den Jez ve Catherine; Cappelen Damm, Norveç'ten Knut, Pip ve Jorid; Goldmann, Almanya'dan Georg, Claudia ve ekibi; Giunti, İtalya'dan Donatella, Antonio, Annalisa, Allessandro; Zvaigzne ABC, Letonya'dan Marite ve Una; Tyto Alba, Litvanya'dan Jurgita; Arqueiro, Brezilya'dan Fernando, Nana ve 'The Brothers'; Rosinante, Danimarka'dan Marie-Louise, Anne ve Jakob bunlardan sadece birkaçı. Hepiniz arkadaşım oldunuz ve bir tur için ziyaret ettiğimde birlikte çok kahkaha attık. Kız kardeşlere ve bana böylesine şefkatli ve bilge vaftiz ebeveynleri olduğunuz için teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim.

Ella Micheler, Susan Moss, Jacquelyn Heslop, Lesley Burns ve elbette Olivia Riley'e - daha çok 'Lulu Ekibi' olarak bilinen - kaotik bir yıl boyunca perde arkasında hayati araştırma, editoryal yardım ve ev içi destek sağladıkları için son derece minnettarım. Ben ve hayatım her zamankinden daha yoğun hale gelirken gösterdiğiniz sabır ve kısa sürede çoklu görev yapabilme beceriniz için hepinize teşekkür ederim. Ve Stephen'a - kocası, menajeri, danışmanı ve en iyi arkadaşı - bunu sensiz yapamazdım.

Harry, Bella, Leonora ve Kit - her birinizle gurur duyuyorum. Kahkaha, hayal kırıklığı ve mutlulukla çılgılık atmamı sağlıyorsunuz ve beni yeryüzüne indirmekte asla başarısız olmuyorsunuz. Hepinizi çok seviyorum.

Son olarak, her zaman olduğu gibi, dünyanın dört bir yanındaki okuyucularıma: kız kardeşlerimi kalplerinize aldınız, hikayelerini yazarken yaptığım gibi onlarla birlikte güldünüz, sevdiniz ve ağladınız. Çünkü biz - ve onlar - insanız. Teşekkür ederim.

Lucinda Riley
Nisan
2017

Bibliyografya

- Munya Andrews, *Ülker Takımyıldızının Yedi Kız Kardeşi* (Spinifex Press, 2004) John Bailey, *Broome'un Beyaz Dalgıçları* (Pan Macmillan Australia, 2002) Annie Boyd, *Koombana Günleri* (Fremantle Press, 2013) Diney Costeloe, *Atılmış Çocuklar* (Head of Zeus, 2015) J. E. deB. Norman ve G. V. Norman, *A Pearling Master's Journey* (BPA Print Group Pty Ltd, 2008) Susanna de Vries, *Great Pioneer Women of the Outback* (Harper Collins, 2005) Mark Dodd, *The Last Pearling Lugger* (Pan Macmillan Australia, 2011) Martin Edmond, *Battarbee and Namatjira* (Giramondo, 2014) Aji Ellies, *Broome'un İncileri* (CopyRight Publishing Company Pty Ltd, 2010) Barry Hill, *Kırık Şarkı: TGH Strehlow ve Aborjinlerin Mülkiyeti* (Vintage, 2002) Ion L. Idriess, *Forty Fathoms Deep* (Angus and Robertson Limited, 1945) John Lamb, *Sessiz İnciler: Darwin'deki Eski Japon Mezarları ve Sedefçiliğin Tarihi* (Bytes On Colours, 2015) Peter Latz, *Kör Musa* (IAD Press, 2014) Carl Strehlow, *Die Aranda-und Loritja-Stamme in Zentral-Australien* (Ed. Städtisches Volkerkunde-Museum Frankfurt am Main ve Moritz Freiherr v. Leonhardi, Cilt 1-5, Frankfurt 1907-1920) TGH Strehlow, *Horseshoe Bend'e Yolculuk* (Giramondo, 2015)

John G. Withnell, *The Customs and Traditions of the Aboriginal Natives of North Western Australia* (Dodo Press, 1901)

Tiggy ve kız kardeşleri hakkında
daha fazla bilgi için

Ay Kardeş

2018

sonbaharında

geliyor

Ayrıca Lucinda Riley

Sera Çiçeği

Uçurumdaki Kız

Pencerenin Ardındaki Işık

Gece Yarısı Güli

İtalyan Kız

Melek Ağacı

Zeytin Ağacı

Yedi Kız Kardeş Serisi

Yedi Kız Kardeş

Fırtına Kız Kardeş

Gölge Kız Kardeş

İlk kez 2017'de Macmillan tarafından yayımlandı

Bu elektronik baskı 2017 yılında Macmillan an imprint
of Pan Macmillan tarafından yayımlanmıştır.

20 New Wharf Road, Londra N1 9RR Dünya
çapında ilişkili şirketler www.panmacmillan.com

ISBN 978-1-5098-4008-3

Telif Hakkı© Lucinda Riley 2017

Tasarım © blacksheep-uk.com

Kapak Görselleri© Depositphotos

Lucinda Riley'nin bu eserin yazarı olarak tanımlanma hakkı, 1988 Telif Hakkı, Tasarım ve Patent Yasası
uyarınca kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

Pan Macmillan, bu kitapta veya kitapta atıfta bulunulan herhangi bir yazar veya üçüncü taraf web sitesi
üzerinde herhangi bir kontrole veya sorumluluğa sahip değildir.

Yayıncının önceden yazılı izni olmadan bu yayını (veya herhangi bir bölümünü) herhangi bir biçimde
veya herhangi bir yolla (elektronik, dijital, optik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde)
kopyalayamaz, saklayamaz, dağıtamaz, iletemez, çoğaltamaz veya başka bir şekilde kullanıma
sunamazsınız. Bu yayınlı ilgili olarak izinsiz herhangi bir eylemde bulunan herhangi bir kişi cezai
kovuşturmaya ve tazminat taleplerine karşı sorumlu olabilir.

Bu kitap için CIP katalog kaydı British Library'den temin edilebilir.

Tüm kitaplarımız hakkında daha fazla bilgi edinmek ve satın almak için www.panmacmillan.com adresini
ziyaret edin. Ayrıca, yazar röportajları ve yazar etkinlikleriyle ilgili haberleri bulabilir, e-bültenlere
kaydolabilir ve böylece yeni çıkan kitaplarımızdan her zaman ilk siz haberdar olabilirsiniz.

İçindekiler

[Başlık sayfası İthaf](#)
[sayfası Karakter](#)
[kadrosu İçindekiler](#)

[1](#)
[2](#)
[3](#)
[4](#)
[5](#)
[6](#)
[7](#)
[8](#)
[9](#)
[10](#)
[11](#)
[12](#)
[13](#)
[14](#)
[15](#)
[16](#)
[17](#)
[18](#)
[19](#)
[20](#)
[21](#)
[22](#)
[23](#)
[24](#)
[25](#)
[26](#)
[27](#)
[28](#)
[29](#)
[30](#)

[31](#)

[32](#)

[33](#)

[34](#)

[35](#)

[36](#)

[37](#)

[Yazarın notu](#)

[Lucinda Riley ile Soru & Cevap](#)

[Teşekkür Kaynakça](#)

[Ay Kardeş](#)

[Ayrıca Lucinda Riley](#)

[tarafından Telif hakkı](#)

[sayfası](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

